

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

2004/EES/29/01	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/714/EB frá 7. nóvember 2000 um breytingu á ákvörðun 97/778/EB og til að uppfæra skrá um skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit	1
2004/EES/29/02	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/881/EB frá 7. desember 2001 um skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit með dýrum og dýraafurðum frá þriðju löndum og um uppfærslu ítarlegra reglna um eftirlit sérfræðinga framkvæmdastjórnarinnar	14
2004/EES/29/03	Tilskipun ráðsins 98/95/EB frá 14. desember 1998 um breytingu, að því er varðar sameiningu innri markaðarins, erfðabreytt plöntuafbrigði og erfðaauðlindir plantna, á tilskipunum 66/400/EBE, 66/401/EBE, 66/402/EBE, 66/403/EBE, 69/208/EBE, 70/457/EBE og 70/458/EBE um markaðssetningu sykkurófufræja, fódurjurtafræja, sáðkorns, útsæðiskartaflna, olíu- og trefjajurtafræja og matjurtafræja og um sameiginlega skrá yfir stofna nytjajurta í landbúnaði	33
2004/EES/29/04	Tilskipun ráðsins 98/96/EB frá 14. desember 1998 um breytingu, m.a., að því er varðar óopinberar akurskoðanir samkvæmt tilskipunum 66/400/EBE, 66/401/EBE, 66/402/EBE, 66/403/EBE, 69/208/EBE, 70/457/EBE og 70/458/EBE um markaðssetningu sykkurófufræja, fódurjurtafræja, sáðkorns, útsæðiskartaflna, olíu- og trefjajurtafræja og matjurtafræja og um sameiginlega skrá yfir stofna nytjajurta í landbúnaði	59
2004/EES/29/05	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 930/2000 frá 4. maí 2000 um setningu framkvæmdarákvæða um hvort nafngiftir eigi við um yrki af tegundum nytjajurta í landbúnaði og tegundum matjurta	66
2004/EES/29/06	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/24/EB frá 18. mars 2002 um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 92/61/EBE	70
2004/EES/29/07	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/75/EB frá 1. febrúar 2002 um sérstök skilyrði fyrir innflutningi á stjórnuanis frá þriðju löndum	114
2004/EES/29/08	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/79/EB frá 4. febrúar 2002 um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á jarðhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr jarðhnetum, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan	118

2004/EES/29/09	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/80/EB frá 4. febrúar 2002 um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á fikjum, heslihnetum og pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan	123
2004/EES/29/10	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/233/EB frá 20. mars 2002 um breytingu og leiðréttingu á ákvörðun 2002/79/EB um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á jarðhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan og ákvörðun 2002/80/EB um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á fikjum, heslihnetum og pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan.	128
2004/EES/29/11	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 472/2002 frá 12. mars 2002 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 466/2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum	134
2004/EES/29/12	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 473/2002 frá 15. mars 2002 um breytingu á I., II. og VI. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum og um nákvæmar reglur varðandi sendingu upplýsinga um notkun koparefnasambanda	137
2004/EES/29/13	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 563/2002 frá 2. apríl 2002 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 466/2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum	141
2004/EES/29/14	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 622/2002 frá 11. apríl 2002 um að setja frest til að afhenda upplýsingar um mat á efnafræðilega skilgreindum bragðefnum sem eru notuð í eða á matvælum	143
2004/EES/29/15	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/26/EB frá 13. mars 2002 um aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með magni okratóxíns A í matvælum . . .	145
2004/EES/29/16	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/27/EB frá 13. mars 2002 um breytingu á tilskipun 98/53/EB um sýnatöku- og greiningaraðferðir vegna opinbers eftirlits með magni tiltekinna mengunarefna í matvælum	151
2004/EES/29/17	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1181/2002 frá 1. júlí 2002 um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralýfja í matvælum úr dýraríkinu	153
2004/EES/29/18	Tuttugasta og sjötta tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/34/EB frá 15. apríl 2002 um aðlögun að tækniframförum á II., III. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur.	161
2004/EES/29/19	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/13/EB frá 5. mars 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 73/239/EBE að því er varðar kröfu um gjaldþol skaðatryggingafyrirtækja.	174
2004/EES/29/20	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/12/EB frá 5. mars 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 79/267/EBE að því er varðar kröfu um gjaldþol líftryggingafyrirtækja	180
2004/EES/29/21	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/17/EB frá 19. mars 2001 um endurskipulagningu og slit váttryggingafélaga	186
2004/EES/29/22	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/24/EB frá 4. apríl 2001 um endurskipulagningu og slit lánastofnana.	198

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2004/EES/29/01

frá 7. nóvember 2000

um breytingu á ákvörðun 97/778/EB og til að uppfæra skrá um skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit (*)

(tilkynnt með númeri C(2000) 3255)

(2000/714/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til bandalagsins frá þriðju löndum ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/496/EBE frá 15. júlí 1991 um setningu meginreglna um fyrirkomulag heilbrigðiseftirlits með dýrum sem eru flutt til bandalagsins frá þriðju löndum og breytingu á tilskipunum 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 96/43/EB ⁽³⁾, einkum 4. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/778/EB ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2000/501/EB ⁽⁵⁾, er skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar að því er varðar dýraheilbrigðiseftirlit með lifandi dýrum og dýraafurðum frá þriðju löndum.
- 2) Að beiðni nokkurra aðildarríkja og í kjölfar skoðana og tilmála Matvæla og dýraheilbrigðisskrifstofu

framkvæmdastjórnarinnar hafa verið gerðar breytingar á upplýsingunum um nokkrar skoðunarstöðvar á landamærum.

- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukinn við þessa ákvörðun kemur í stað viðaukans við ákvörðun 97/778/EB.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. nóvember 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,
David BYRNE
framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 290, 17.11.2000, bls. 38. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 156/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 56.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 162, 1.7.1996, bls. 1.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

LISTA DE PUESTOS DE INSPECCIÓN FRONTERIZOS AUTORIZADOS — LISTE OVER GODKENDTE GRÆNSEKONTROLSTEDER — VERZEICHNIS DER ZUGELASSENEN GRENZKONTROLLSTELLEN — ΚΑΤΑ- ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΜΕΘΟΡΙΑΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ — LIST OF AGREED BORDER INSPECTION POSTS — LISTE DES POSTES D'INSPECTION FRONTALIERS AGRÉÉS — ELENCO DEI POSTI DI ISPEZIONE FRONTALIERI RICONOSCIUTI — LIJST VAN DE ERKENDE INSPECTIEPOSTEN AAN DE GRENS — LISTA DOS POSTOS DE INSPECÇÃO APROVADOS — LUETTELO HYVÄKSYTYISTÄ RAJATARKASTUSASEMISTA — FÖRTECKNING ÖVER GODKÄNDA GRÄNSKONTROLLSTATIONER

- 1 = Nombre — Navn — Name — Ονομασία — Name — Nom — Nome — Naam — Nome — Nimi — Namn
- 2 = Código Animo — Animo-Kode — Animo-Code — Κωδικός Animo — Animo Code — Code Animo — Codice Animo — Animo-code — Código Animo — Animo-koodi — Animo-Kod
- 3 = Tipo — Type — Art — Φύση — Type — Type — Tipo — Type — Type — Tyypki — Typ
- A = Aeropuerto — Lufthavn — Flughafen — Αεροδρόμιο — Airport — Aéroport — Aeroporto — Luchthaven — Aeroporto — Lentokenttä — Flygplats
- F = Ferrocarril — Jernbane — Schiene — Σιδηρόδρομος — Rail — Rail — Ferrovia — Spoorweg — Caminho-de-ferro — Rautatie — Järnväg
- P = Puerto — Havn — Hafen — Λιμένας — Port — Port — Porto — Zeehaven — Porto — Satama — Hamn
- R = Carretera — Landevej — Straße — Οδός — Road — Route — Strada — Weg — Estrada — Maantie — Väg
- 4 = Productos — Produkter — Erzeugnisse — Προϊόντα — Products — Produits — Prodotti — Producten — Produtos — Tuotteet — Produkter
- HC = Todos los productos destinados al consumo humano — Alle produkter til konsum — Alle zum menschlichen Verzehr bestimmten Erzeugnisse — Όλα τα προϊόντα για ανθρώπινη κατανάλωση — All products for human consumption — Tous produits de consommation humaine — Prodotti per il consumo umano — Producten voor menselijke consumptie — Todos os produtos para consumo humano — Kaikki ihmisravinnoksi tarkoitettut tuotteet — Produkter avsedda för konsumtion
- NHC = Otros productos — Andre produkter — Andere Erzeugnisse — Λοιπά προϊόντα — Other products — Autres produits — Altri prodotti — Andere producten — Outros produtos — Muut tuotteet — Andra produkter
- NT = Sin requisitos de temperatura — Ingen temperaturkrav — Ohne Temperaturanforderungen — Δεν απαιτείται χαμηλή θερμοκρασία — No temperature requirements — Sans conditions de température — Che non richiedono temperature specifiche — Geen temperaturen vereist — Sem exigências quanto à temperatura — Ei alhaisen lämpötilan vaatimuksia — Inga krav på låg temperatur
- T = Productos congelados/refrigerados — Frosne/kølede produkter — Gefrorene/gekühlte Erzeugnisse — Προϊόντα κατεψυγμένα/διατηρημένα με απλή ψύξη — Frozen/chilled products — Produits congelés/réfrigérés — Prodotti congelati/refrigerati — Bevroren/ gekoelde producten — Produtos congelados/refrigerados — Pakastetut/jäähdytetyt tuotteet — Frysta/kylda produkter
- 5 = Animales vivos — Levende dyr — Lebende Tiere — Ζωντανά ζώα — Live animals — Animaux vivants — Animali vivi — Levende dieren — Animais vivos — Elävät eläimet — Levande djur
- U = Ungulados: bovinos, porcinos, ovinos, caprinos, solípedos domésticos y salvajes — Hovdyr: kvæg, svin, får, geder og husdyr eller vildtlevende dyr af hesteracen — Huftiere: Rinder, Schweine, Schafe, Ziegen, Wildpferde, Hauspferde — Οπληφόρα: βοοειδή, χοίροι, πρόβατα, αίγες, άγρια και κατοικίδια μόνοπλα — Ungulates: cattle, pigs, sheep, goats, wild and domestic solipeds — Ongulés: les bovins, porcins, ovins, caprins et solipèdes domestiques ou sauvages — Ungulati: bovini, suini, ovini, caprini e solipedi domestici o selvatici — Hoefdieren: runderen, varkens, schapen, geiten, wilde en gedomesticeerde eenhoevigen — Ungulados: bovinos, suínos, ovinos, caprinos, solípedes domésticos ou selvagens — Sorkka- ja kavioläimet: naudat, siat, lampaat, vuohet, luonnonvaraiset ja kotieläiminä pidettävät kavioläimet — Hovdjur: nötkreatur, svin, får, getter, vilda och tama hovdjur
- E = Équidos registrados definidos en la Directiva 90/426/CEE del Consejo — Registrerede heste som defineret i Rådets direktiv 90/426/EØF — Registrierte Equiden, wie in der Richtlinie 90/426/EEG des Rates bestimmt — Καταχωρημένα ιπποειδή όπως ορίζεται στην οδηγία 90/426/ΕΟΚ του Συμβουλίου — Registered equidae as defined in Council Directive 90/426/EEC — Équidés enregistrés au sens de la directive 90/426/CEE du Conseil — Equidi registrati ai sensi della direttiva 90/426/CEE del Consiglio — Geregistreerde paardachtigen als omschreven in Richtlijn 90/426/EEG van de Raad — Equídeos registados conforme definido na Directiva 90/426/CEE do Conselho — Rekisteröidyt hevoseläimet kuten määritellään neuvoston direktiivissä 90/426/ETY — Registrerade hästdjur enligt definitionen i rådets direktiv 90/426/EEG
- O = Otros animales — Andre dyr — Andere Tiere — Λοιπά ζώα — Other animals — Autres animaux — Altri animali — Andere dieren — Outros animais — Muut eläimet — Övriga djur

- 4-5 = Menciones especiales — Særlige betingelser — Spezielle Bemerkungen — Ειδικές παρατηρήσεις — Special remarks — Mentions spéciales — Note particolari — Bijzondere opmerkingen — Menções especiais — Erityismainintoja — Anmärkningar
- 1) = De acuerdo con los requisitos de la Decisión 93/352/CEE de la Comisión, adoptada en aplicación del apartado del artículo 19.3 de la Directiva 97/78/CE del Consejo — Kontrol efter Kommissionens beslutning 93/352/EØF vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets direktiv 97/78/EF — Kontrolle erfolgt in Übereinstimmung mit den Anforderungen der Entscheidung 93/352/EWG der Kommission, die in Ausführung des Artikels 19 Absatz 3 der Richtlinie 97/78/EG des Rates angenommen wurde — Ελέγχεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της απόφασης 93/352/EOK της Επιτροπής που έχει ληφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 97/78/EK του Συμβουλίου — Checking in line with the requirements of Commission Decision 93/352/EEC taken in execution of Article 19(3) of Council Directive 97/78/EB — Contrôles suivant les conditions de la décision 93/352/CEE de la Commission prise en application de l'article 19, paragraphe 3, de la directive 97/78/CE du Conseil — Controllo secondo le disposizioni della decisione 93/352/CEE della Commissione in applicazione dell'articolo 19, paragrafo 3, della direttiva 97/78/CE del Consiglio — Controle overeenkomstig Beschikking 93/352/EEG van de Commissie, vastgesteld ter uitvoering van artikel 19, lid 3, van Richtlijn 97/78/EG — Controlos nas condições da Decisão 93/352/CEE da Comissão, em aplicação do n.º 3 do artigo 19.º da Directiva 97/78/CE do Conselho — Tarkastus suoritetaan komission päätöksen 93/352/ETY, jolla pannaan täytäntöön neuvoston direktiivin 97/78/EY 19 artiklan 3 kohta, vaatimusten mukaisesti — Kontroll i enlighet med kraven i kommissionens beslut 93/352/EEG, som antagits för tillämpning av artikel 19.3 i rådets direktiv 97/78/EG
- 2) = Únicamente productos embalados — Kun emballerede produkter — Nur umhüllte Erzeugnisse — Συσκευασμένα προϊόντα μόνο — Packed products only — Produits emballés uniquement — Prodotti imballati unicamente — Uitsluitend verpakte producten — Apenas produtos embalados — Ainoastaan pakatut tuotteet — Endast förpackade produkter
- 3) = Únicamente productos pesqueros — Kun fiskeprodukter — Ausschließlich Fischereiprodukte — Αλιεύματα μόνο — Fishery products only — Produits de la pêche uniquement — Prodotti della pesca unicamente — Uitsluitend visserijproducten — Apenas produtos da pesca — Ainoastaan kalastustuotteet — Endast fiskeriprodukter
- 4) = Únicamente proteínas animales — Kun animalske proteiner — Nur tierisches Eiweiß — Ζωικές πρωτεΐνες μόνο — Animal proteins only — Uniquement protéines animales — Unicamente proteine animali — Uitsluitend dierlijke eiwitten — Apenas proteínas animais — Ainoastaan eläinproteiinit — Endast djurprotein
- 5) = Únicamente lana, cueros y pieles — Kun uld, skind og huder — Nur Wolle, Häute und Felle — Έριο και δέρματα μόνο — Wool hides and skins only — Laine et peaux uniquement — Lana e pelli unicamente — Uitsluitend wol, huden en vellen — Apenas lã e peles — Ainoastaan villavuodot ja nahat — Endast ull, hudar och skinn
- 6) = Únicamente paja y heno — Kun halm og hø — Nur Stroh und Heu — Μόνο στάχυ και άχυρο — Straw and hay only — Paille et foin uniquement — Paglia e fieno unicamente — Uitsluitend stro en hooi — Apenas palha e feno — Ainoastaan oljet ja heinät — Endast halm och hö
- 8) = Únicamente esperma y embriones — Kun sæd og embryoner — Nur Sperma und Embryos — Σπέρμα και έμβρυα μόνο — Semen and embryos only — Sperme et embryons uniquement — Unicamente sperma ed embrioni — Uitsluitend sperma en embryo's — Apenas sémen e embriões — Ainoastaan siemenneste ja alkioit — Endast sperma och embryo
- 9) = Únicamente lana — Kun uld — Nur Wolle — Έριο μόνο — Wool only — Laine uniquement — Lana unicamente — Uitsluitend wol — Apenas lã — Ainoastaan villa — Endast ull
- 10) = Poneys de Islandia (únicamente desde abril hasta octubre) — Islandske ponyer (kun fra april til oktober) — Islandponys (nur von April bis Oktober) — Μικρόσωμα άλογα (πόνυς) (από τον Απρίλιο έως τον Οκτώβριο μόνο) — Icelandic ponies (from April to October only) — Poneys d'Islande (d'avril à octobre uniquement) — Poneys islandesi (solo da aprile ad ottobre) — IIslandse pony's (enkel van april tot oktober) — Póneis da Islândia (apenas de Abril a Outubro) — Islanninponit (ainoastaan huhtikuusta lokakuuhun) — Islandshästar (endast från april till oktober)
- 11) = Únicamente cerdos procedentes de Chipre — Kun svin fra Cypern — Nur Schweine aus Zypern — Χοιροειδή από την Κύπρο μόνο — Pigs from Cyprus only — Porcs en provenance de Chypre uniquement — Suini provenienti da Cipro unicamente — Uitsluitend varkens uit Cyprus — Apenas suínos de Chipre — Ainoastaan Kyproselta tuotavat siat — Endast grisar från Cypern
- 12) = Únicamente desde Malta — Kun fra Malta — Nur von Malta — Μόνο από τη Μάλτα — From Malta only — En provenance de Malte uniquement — Soltanto in provenienza da Malta — Uitsluitend uit Malta — Apenas de Malta — Ainoastaan Maltalta — Endast från Malta
- 13) = Equinos únicamente — Kun enhovede dyr — Nur Einhufer — Μόνο ιπποειδή — Equidae only — Équidés uniquement — Unicamente equidi — Uitsluitend paardachtigen — Apenas equideos — Ainoastaan hevokset — Endast hästdjur
- 14) = Únicamente peces tropicales — Kun tropiske fisk — Nur tropische Fische — Τροπικά ψάρια μόνο — Tropical fish only — Poissons tropicaux uniquement — Unicamente pesci tropicali — Uitsluitend tropische vissen — Apenas peixes tropicais — Ainoastaan trooppiset kalat — Endast tropiska fiskar
- 15) = Únicamente gatos, perros, roedores, lagomorfos, peces vivos, reptiles y aves, excepto las rátidas — Kun katte, hunde, gnavere, harer, levende fisk, krybdyr og andre fugle end strudsefugle — Nur Katzen, Hunde, Nagetiere, Hasentiere, lebende Fische, Reptilien und andere Vögel als Laufvögel — Μόνο γάτες, σκύλοι, τρωκτικά, λαγόμορφα, ζωντανά ψάρια, ερπετά και πτηνά, εκτός από τα στρουθοειδή — Only cats, dogs, rodents, lagomorphs, live fish, reptiles and other birds than ratites — Uniquement chats, chiens, rongeurs, lagomorphes, poissons vivants, reptiles et autres oiseaux que les ratites — Unicamente cani, gatti, roditori, lagomorfi, pesci vivi, rettili ed uccelli diversi dai ratiti — Uitsluitend katten, honden, knaagdieren, haasachtigen, levende vis, reptielen en vogels (met uitzondering van loopvogels) — Apenas gatos, cães, roedores, lagomorfos, peixes vivos, répteis e aves excepto ratites — Ainoastaan kissat, koirat, jysijät, jäniseläimet, elävät kalat, matelijat ja muut kuin sileälästäisiin kuuluvat linnut — Endast katter, hundar, hardjur, levande fiskar, reptiler och fåglar, andra än strutsar

- 16) = Únicamente animales de zoológico — Kun dyr i zoologiske haver — Nur Zootiere — Ζωολογικού κήπου μόνο — Zoological animals only — Animaux zoologiques uniquement — Animali da giardino zoologico unicamente — Uitsluitend dierentuindieren — Apenas animais de jardim zoológico — Ainoastaan eläintarhaan tarkoitettut eläimet — Endast djur i zoologisk trädgård
- 17) = Únicamente alimentos a granel para animales — Kun foderstoffer i løs afladning — Nur Futtermittel als Schüttgut — Ζωοτροφές χύμα μόνο — Only feedstuffs in bulk — Aliments pour animaux en vrac uniquement — Alimenti per animali in massa unicamente — Uitsluitend onverpakte diervoeders — Apenas alimentos para animais a granel — Ainoastaan pakkaamaton rehu — Endast foder i løsvikt
- 18) = Únicamente desde Hungría — Kun fra Ungarn — Nur aus Ungarn — Μόνο από την Ουγγαρία — From Hungary only — En provenance de Hongrie uniquement — Soltanto dall'Ungheria — Uitsluitend uit Hongarije — Apenas da Hungria — Ainoastaan Unkarista — Endast från Ungern

País: BÉLGICA — **Land:** BELGIEN — **Land:** BELGIEN — **Xópa:** BEAPIO — **Country:** BELGIUM — **Pays:** BELGIQUE — **Paese:** BELGIO — **Land:** BELGIË — **País:** BÉLGICA — **Maa:** BELGIA — **Land:** BELGIEN

1	2	3	4	5
Antwerpen	0502699	P	HC, NHC	U, E, O
Brussel-Zaventem	0502899	A	HC, NHC	
Charleroi	0503299	A	HC(2), NHC	
Gent	0502999	P	NHC-T	
Liège	0503099	A	HC	E, O
Oostende	0503199	A	HC	
Zeebrugge	0502799	P	HC, NHC	

País: DINAMARCA — **Land:** DANMARK — **Land:** DÄNEMARK — **Xópa:** ΔΑΝΙΑ — **Country:** DENMARK — **Pays:** DANEMARK — **Paese:** DANIMARCA — **Land:** DENEMARKEN — **País:** DINAMARCA — **Maa:** TANSKA — **Land:** DANMARK

1	2	3	4	5
Ålborg	0902299	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	E, (10)
Århus	0902199	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Esbjerg	0902399	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Fredericia	0911099	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Hanstholm	0911399	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Hirtshals	0911599	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Kolding-Billund	0901799	A	HC-T(1)	U, E, O
Kolding-Billund	0901899	P		U, E,
København	0911699	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
København	0921699	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Køge	0931699	P	HC-T(1), NC-NT, NHC	
Neksø	0941699	P	HC-T(1)(3)	

País: ALEMANIA — **Land:** TYSKLAND — **Land:** DEUTSCHLAND — **Xópa:** ΓΕΡΜΑΝΙΑ — **Country:** GERMANY — **Pays:** ALLEMAGNE — **Paese:** GERMANIA — **Land:** DUTSLAND — **País:** ALEMANHA — **Maa:** SAKSA — **Land:** TYSKLAND

1	2	3	4	5
Berlin-Tegel	0150299	A	HC, NHC	U(16), O
Bietingen	0148999	R	HC-NT, NHC-NT	
Brake	0151599	P	NHC-NT(4)	
Bremen	0150699	P	HC, NHC	E, (10)
Bremerhaven	0150799	P	HC, NHC	
Cuxhaven	0151699	P	HC, NHC	
Dresden-Friedrichstadt	0153499	F	HC, NHC	
Düsseldorf	0151999	A	HC, NHC	
Forst	0150399	R	HC, NHC-NT	U, E, O

1	2	3	4	5
Frankfurt/Main	0151099	A	HC, NHC	U, E, O
Frankfurt/Oder	0150499	F	HC, NHC	
Frankfurt/Oder	0150499	R	HC, NHC	U, E, O
Furth im Wald-Bahnhof	0153399	F	HC-NT, NHC-NT	
Furth im Wald-Schafberg	0149399	R	HC, NHC	U, E, O
Hahn Airport	0155999	A	HC(2), NHC(2)	O
Hamburg Flughafen	0150999	A	HC, NHC	U, E, O
Hamburg Hafen	0150899	P	HC, NHC	E (10)
Hannover-Langenhagen	0151799	A	HC(2), NHC(2)	O
Kiel	0152699	P	HC, NHC	E
Köln	0152099	A	HC, NHC	O
Konstanz Straße	0153199	R	HC, NHC	U, E, O
Lübeck	0152799	P	HC, NHC	U, E
Ludwigsdorf Autobahn	0152399	R	HC, NHC	U, E, O
München	0149699	A	HC, NHC	O
Pomellen	0151299	R	HC, NHC	U, E, O
Rostock	0151399	P	HC, NHC	U, E, O
Rügen	0151199	P	HC, NHC	
Schirnding-Landstraße	0149799	R	HC, NHC	O
Schönefeld	0150599	A	HC, NHC	U, E, O
Stuttgart	0149099	A	HC, NHC	O
Waidhaus	0150099	R	HC, NHC	U, E, O
Weil/Rhein	0149199	R	HC, NHC	U, E, O
Weil/Rhein Mannheim	0153299	F	HC, NHC	
Zinnwald	0152599	R	HC, NHC	U, E, O

País: GRECIA — **Land:** GRÆKENLAND — **Land:** GRIECHENLAND — **Χώρα:** ΕΛΛΑΣ — **Country:** GREECE
— **Pays:** GRÈCE — **Paese:** GRECIA — **Land:** GRIEKENLAND — **País:** GRÉCIA — **Maa:** KREIKKA — **Land:** GREKLAND

1	2	3	4	5
Εύζωνοι/Evzoni	1006099	R	HC, NHC	U, E, O
Ελληνικόν-Αθήνα/Hellinikon-Athina	1005599	A	HC, NHC	U, E, O
Ιδομένη/Idomeni	1006299	F		U, E
Ηγουμενίτσα/Igoumenitsa	1005999	P	HC, NHC	U, E, O
Κακαβιά/Kakavia	1007099	R	HC, NHC	U, E, O
Νέος Καύκασος/Neos Kafkassos	1006399	F	HC, NHC	U, E, O
Νέος Καύκασος/Neos Kafkassos	1006399	R	HC, HNC	U, E, O
Ορμένιον/Ormenion	1006699	R	HC, NHC	U, E, O
Πέπλος/Peplos	1007299	R	HC, NHC	U, E, O
Πειραιάς/Pireas	1005499	P	HC, NHC	U(11)
Προμαχόνας/Promachonas	1006199	F		U, E, O
Προμαχόνας/Promachonas	1006199	R	HC, NHC	U, E, O
Θεσσαλονίκη/Thessaloniki	1005799	A	HC, NHC	O
Θεσσαλονίκη/Thessaloniki	1005699	P	HC, NHC	U, E, O

País: ESPAÑA — **Land:** SPANIEN — **Land:** SPANIEN — **Χώρα:** ΙΣΠΑΝΙΑ — **Country:** SPAIN — **Pays:** ESPAGNE — **Paese:** SPAGNA — **Land:** SPANJE — **País:** ESPANHA — **Maa:** ESPANJA — **Land:** SPANIEN

1	2	3	4	5
Algeciras	1147599	P	HC, NHC	U, E, O
Alicante	1148299	A	HC, NHC	O
Alicante	1148299	P	HC, NHC	
Almería	1148399	A	HC, NHC	O
Almería	1148399	P	HC, NHC	
Barcelona	1147199	A	HC, NHC	O
Barcelona	1147199	P	HC, NHC	
Bilbao	1148499	A	HC, NHC	O
Bilbao	1148499	P	HC, NHC	
Cádiz	1147499	P	HC, NHC	
Cartagena	1148599	P	HC, NHC	
Gijón	1148699	A	HC	
Gijón	1148699	P	HC, NHC	
Huelva	1148799	P	HC, NHC-NT	
La Coruña-Santiago de Compostela	1148899	A	HC, NHC	
La Coruña-Santiago de Compostela	1148899	P	HC, NHC	
Las Palmas de Gran Canaria	1148199	A	HC, NHC	O
Las Palmas de Gran Canaria	1148199	P	HC, NHC	U, E, O
Madrid-Barajas	1147899	A	HC, NHC	U, E, O
Málaga	1147399	A	HC, NHC	O
Málaga	1147399	P	HC, NHC	U, E, O
Palma de Mallorca	1147999	A	HC, NHC	O
Pasajes-Irún	1147799	A	HC, NHC	
Pasajes-Irún	1147799	P	HC, NHC	U, E, O
Santa Cruz de Tenerife	1148099	A	HC, NHC	U, E, O
Santa Cruz de Tenerife	1148099	P	HC, NHC	U, E, O
Santander	1148999	A	HC, NHC	
Santander	1148999	P	HC, NHC	
Sevilla	1149099	A	HC, NHC	O
Sevilla	1149099	P	HC, NHC	
Tarragona	1149199	P	HC, NHC	
Valencia	1147299	A	HC, NHC	O
Valencia	1147299	P	HC, NHC	
Vigo-Vilagarcía-Marín	1147699	A	HC, NHC	
Vigo-Vilagarcía-Marín	1147699	P	HC, NHC	
Vitoria-Gasteiz	1149299	A	HC, NHC	U, E, O
Zaragoza	1149399	A	HC	

País: FRANCIA — **Land:** FRANKRIG — **Land:** FRANKREICH — **Χώρα:** ΓΑΛΛΙΑ — **Country:** FRANCE —
Pays: FRANCE — **Paese:** FRANCIA — **Land:** FRANKRIJK — **País:** FRANÇA — **Maa:** RANSKA — **Land:** FRANKRIKE

1	2	3	4	5
Beauvais	0216099	A		E
Bordeaux	0213399	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Bordeaux	0223399	P	HC	
Boulogne	0216299	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Brest	0212999	A	HC-T(1), HC-NT	
Brest	0212999	P	HC	
Caen	0221499	P	HC-T(1), HC-NT	
Concarneau-Douarnenez	0222999	P	HC-T(1)(3)	
Deauville	0211499	A		E
Divonne	0210199	R		U(13), E
Dunkerque	0215999	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Ferney-Voltaire (Genève)	0220199	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
La Rochelle-Rochefort	0211799	P	HC-T(1)(3), HC-NT(3)	
Le Havre	0217699	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Lorient	0215699	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Lyon-Satolas	0216999	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Marseille	0211399	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Marseille	0221399	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Nantes-Saint-Nazaire	0214499	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Nantes-Saint-Nazaire	0214499	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Nice	0210699	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Orly	0229499	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Port-la-Nouvelle	0211199	P	NHC-NT(5)	
Roissy-Charles-de-Gaulle	0219399	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Rouen	0227699	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Louis-Bâle	0216899	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Saint-Louis-Bâle	0216899	F	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Louis-Bâle	0216899	R	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Malo	0213599	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Julien-Bardonnex	0217499	R	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Sète	0213499	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Toulouse-Blagnac	0213199	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Vatry	0215199	A	HC-T(2)	

País: IRLANDA — **Land:** IRLAND — **Land:** IRLAND — **Χώρα:** ΙΡΛΑΝΔΙΑ — **Country:** IRELAND — **Pays:** IRLANDE — **Paese:** IRLANDA — **Land:** IERLAND — **País:** IRLANDA — **Maa:** IRLANTI — **Land:** IRLAND

1	2	3	4	5
Cork	0802699	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E
Dublin Airport	0802999	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Dublin Port	0802899	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Killybegs	0802799	P	HC-T(1)(3)	
Shannon	0803199	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O

País: ITALIA — **Land:** ITALIEN — **Land:** ITALIEN — **Χώρα:** ΙΤΑΛΙΑ — **Country:** ITALY — **Pays:** ITALIE — **Paese:** ITALIA — **Land:** ITALIË — **País:** ITÁLIA — **Maa:** ITALIA — **Land:** ITALIEN

1	2	3	4	5
Ancona	0300199	A	HC, NHC	
Ancona	0300199	P	HC	
Bari	0300299	P	HC, NHC	
Bergamo	0303999	A	HC, NHC	
Bologna-Borgo Panigale	0300499	A	HC, NHC	O
Campocologno	0303199	F		U
Catania	0300799	A	HC, NHC	
Catania	0300799	P		O(12)
Chiasso	0300599	F	HC, NHC	U, E, O
Chiasso	0300599	R	HC, NHC	U, E, O
Gaeta	0303299	P	HC-T(3)	
Genova	0301099	A	HC, NHC	O
Genova	0301099	P	HC, NHC-NT	
Gioia Tauro	0304099	P	HC, NHC	
Gorizia	0301199	R	HC, NHC	U, E, O
Gran San Bernardo-Pollein	0302099	R	HC, NHC	U, E, O
La Spezia	0303399	P	HC, NHC	U, E
Livorno-Pisa	0301399	A	HC, NHC	
Livorno-Pisa	0301399	P	HC, NHC	
Milano-Linate	0301299	A	HC, NHC	O
Milano-Malpensa	0301599	A	HC, NHC	U, E, O
Napoli	0301899	A	HC, NHC-NT	
Napoli	0301899	P	HC, NHC	
Olbia	0302299	P	HC-T(3)	
Palermo	0301999	A	HC, NHC	
Palermo	0301999	P	HC, NHC	
Prosecco-Ferneti	0302399	F	HC, NHC	
Prosecco-Ferneti	0302399	R	HC, NHC	U, E, O

1	2	3	4	5
Ravenna	0303499	P	HC, NHC	O E, O
Reggio Calabria	0301799	A	HC, NHC	
Reggio Calabria	0301799	P	HC, NHC	
Roma-Fiumicino	0300899	A	HC, NHC	
Salerno	0303599	P	HC, NHC	
Taranto	0303699	P	HC, NHC	O
Torino-Caselle	0302599	A	HC, NHC	
Trapani	0303799	P	HC	U, E
Trieste	0302699	P	HC, NHC	
Venezia	0302799	A	HC, NHC	
Venezia	0302799	P	HC, NHC	

País: LUXEMBURGO — **Land:** LUXEMBOURG — **Land:** LUXEMBURG — **Χώρα:** ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ —
Country: LUXEMBOURG — **Pays:** LUXEMBOURG — **Paese:** LUSSEMBURGO — **Land:** LUXEMBURG —
País: LUXEMBURGO — **Maa:** LUXEMBURG — **Land:** LUXEMBURG

1	2	3	4	5
Luxembourg	0600199	A	HC, NHC	U, E, O

País: PAÍSES BAJOS — **Land:** NEDERLANDENE — **Land:** NIEDERLANDE — **Χώρα:** ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ —
Country: NETHERLANDS — **Pays:** PAYS-BAS — **Paese:** PAESI BASSI — **Land:** NEDERLAND — **País:**
PAÍSES BAIXOS — **Maa:** ALANKOMAA — **Land:** NEDERLÄNDERNA

1	2	3	4	5
Amsterdam	0401399	A	HC(2), NHC	U, E, O
Amsterdam	0401799	P	HC-T	
Eemshaven	0401899	P	HC-T(2), NHC-T(2)	U, E, O
Harlingen	0402099	P	HC-T	
Maastricht	0401599	A	HC, NHC	
Moerdijk	0402699	P	HC-NT	
Rotterdam	0401699	P	HC, NHC	
Vlissingen	0402199	P	HC(2), NHC	

País: AUSTRIA — **Land:** ØSTRIG — **Land:** ÖSTERREICH — **Χώρα:** ΑΥΣΤΡΙΑ — **Country:** AUSTRIA —
Pays: AUTRICHE — **Paese:** AUSTRIA — **Land:** OOSTENRIJK — **País:** ÁUSTRIA — **Maa:** ITÄVALTA —
Land: ÖSTERRIKE

1	2	3	4	5
Berg	1300199	R	HC, NHC	U, E, O
Deutschkreutz	1300399	R	HC(2), NHC-NT	E, O, U(13)
Drasenhofen	1300499	R	HC, NHC	U, E, O
Feldkirch-Buchs	1301399	F	HC-NT(2), NHC-NT	

1	2	3	4	5
Feldkirch-Tisis	1301399	R	HC(2), NHC-NT	E
Heiligenkreuz	1300299	R	HC(2), NHC, (18)	
Höchst	1300699	R	HC, NHC-NT	U, E, O
Hohenau	1300799	F		U
Karawankentunnel	1300899	R	HC(2), NHC-NT	E, O, U(13)
Linz	1300999	A	HC, NHC	O
Nickelsdorf	1301099	R	HC, NHC	U, E, O
Sopron	1301199	F	HC(2), NHC-NT	
Spielfeld	1301299	R	HC, NHC	U, E, O
Villach-Süd	1301499	F	HC-NT, NHC-NT	
Wien-Schwechat	1301599	A	HC, NHC	E, O, U(13)
Wien-ZB-Kledering	1300599	F	HC(2), NHC-NT	
Wulowitz	1301699	F	NHC-NT(6)	
Wulowitz	1301699	R	HC, NHC-NT	E, O, U(13)

País: PORTUGAL — **Land:** PORTUGAL — **Land:** PORTUGAL — **Χώρα:** ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ — **Country:** PORTUGAL — **Pays:** PORTUGAL — **Paese:** PORTOGALLO — **Land:** PORTUGAL — **País:** PORTUGAL — **Maa:** PORTUGALI — **Land:** PORTUGAL

1	2	3	4	5
Aveiro	1204499	P	HC-T(3)	
Faro	1203599	A	HC(2)	O
Figueira da Foz	1204599	P	HC-T(3), (2)	
Funchal (Madeira)	1203699	A		O
Funchal (Madeira)	1203699	P	HC, NHC	
Horta (Açores)	1204299	P	HC-T(3)	
Lisboa	1203399	A	HC, NHC	U, E, O
Lisboa	1203999	P	HC, NHC	
Olhão	1204799	P	HC-T(3)	
Peniche	1204699	P	HC-T(3)	
Ponta Delgada (Açores)	1203799	A	HC, NHC	
Ponta Delgada (Açores)	1203799	P	HC, NHC	
Portimão	1204199	P	HC-T(3)	
Porto	1203499	A	HC, NHC	O
Porto	1204099	P	HC, NHC	
Praia da Vitória (Açores)	1203899	P	HC, NHC	U, E
Setúbal	1204899	P	HC(2), NHC	
Viana do Castelo	1204399	P	HC-T(3)	

País: FINLANDIA — **Land:** FINLAND — **Land:** FINNLAND — **Χώρα:** ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ — **Country:** FINLAND
 — **Pays:** FINLANDE — **Paese:** FINLANDIA — **Land:** FINLAND — **País:** FINLÂNDIA — **Maa:** SUOMI —
Land: FINLAND

1	2	3	4	5
Hamina	1420599	P	HC(2), NHC(2)	U, E, O
Helsinki	1410199	A	HC, NHC	
Helsinki	1400199	P	HC, NHC	
Ivalo	1411299	R	HC, NHC	
Kotka	1400599	P	HC, NHC	
Vaalimaa	1410599	R	HC, NHC	

País: SUECIA — **Land:** SVERIGE — **Land:** SCHWEDEN — **Χώρα:** ΣΟΥΗΔΙΑ — **Country:** SWEDEN — **Pays:** SUÈDE — **Paese:** SVEZIA — **Land:** ZWEDEN — **País:** SUÉCIA — **Maa:** RUOTSI — **Land:** SVERIGE

1	2	3	4	5
Göteborg	1614299	P	HC(1), NHC	U, E, O
Göteborg-Landvetter	1614199	A	HC, NHC	
Helsingborg	1612399	P	HC(1), NHC	U, E
Karlskrona	1610199	P	HC(1), NHC	
Norrköping	1605199	A		U, E, O
Stockholm	1601199	P	HC(1)	
Stockholm-Arlanda	1601299	A	HC(1), NHC	E, (10)
Varberg	1613199	P	HC(2), NHC	
Wallhamn	1614599	P	HC, NHC	
Ystad	1612199	P	HC(1), NHC	

País: REINO UNIDO — **Land:** DET FORENEDE KONGERIGE — **Land:** VEREINIGTES KÖNIGREICH — **Χώρα:** ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ — **Country:** UNITED KINGDOM — **Pays:** ROYAUME-UNI — **Paese:** REGNO UNITO — **Land:** VERENIGD KONINKRIJK — **País:** REINO UNIDO — **Maa:** YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA — **Land:** FÖRENADE KUNGARIKET

1	2	3	4	5
Aberdeen	0730399	P	HC-T(1), HC-NT	U O(14)
Belfast	0740099	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Belfast	0740099	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Bristol	0711099	P	HC-T, NHC-NT	
Dover	0711499	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
East Midlands	0712199	A	HC-T(1), NHC-NT	
Falmouth	0714299	P	HC-T(1)(3), HC-NT(1)(3)	
Felixstowe	0713099	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	

1	2	3	4	5
Gatwick	0713299	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Glasgow	0731099	A	HC-T(1), HC-NT, NHC-NT, NHC-T(8)	O
Glasson	0710399	P	NHC-NT	
Goole	0714099	P	NHC-NT(4)	
Grangemouth	0730899	P	NHC-NT(4)	
Great Yarmouth	0712599	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Grimsby — Immingham	0712299	P	HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	
Grove Wharf Wharton	0711599	P	NHC-NT	
Harwich	0710699	P	HC-T(1), HC-NT	
Heathrow	0712499	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Hull	0714199	P	HC-T(1), HC-NT	
Invergordon	0730299	P	NHC-NT(4)	
Ipswich	0713199	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Lerwick	0730099	P	NHC-NT(4)	
Liverpool	0712099	P	HC-T(1)(2), HC-NT, NHC	
Luton	0710099	A		U, E
Manchester	0713799	A	HC-T(1), HC-NT, NHC	O(15)
Milford Haven incorporating Pembroke	0720299	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Newhaven	0713399	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Portsmouth	0711299	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Prestwick	0731199	A		U, E
Rosyth	0730999	P	NHC-NT(4)	
Scrabster	0730199	P	HC-T(1)(3)	
Sheerness	0711799	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Shoreham	0713499	P	NHC-NT(9)	
Southampton	0711399	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Stansted	0714399	A	HC-NT(2), NHC-NT(2)	U, E
Sutton Bridge	0713599	P	NHC-NT(4)	
Teesport	0713899	P	NHC-NT	
Teignmouth	0713699	P	NHC-NT(4)	
Thamesport	0711899	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Tilbury	0710899	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Tyne — Northshields	0712999	P	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Wick	0731299	P	HC-T(1)(3)	

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2004/EES/29/02

frá 7. desember 2001

um skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit með dýrum og dýraafurðum frá þriðju löndum og um uppfærslu ítarlegra reglna um eftirlit sérfræðinga framkvæmdastjórnarinnar (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 3941)

(Einungis enski textinn hefur lagagildi)

(2001/881/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til bandalagsins frá þriðju löndum ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 6. gr. og 33. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/496/EBE frá 15. júlí 1991 um setningu meginreglna um fyrirkomulag heilbrigðiseftirlits með dýrum sem eru flutt til bandalagsins frá þriðju löndum og breytingu á tilskipunum 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 96/43/EB ⁽³⁾, einkum 4. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/778/EB ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/668/EB ⁽⁵⁾, er skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar að því er varðar dýraheilbrigðiseftirlit með lifandi dýrum og dýraafurðum frá þriðju löndum.
- 2) Að beiðni nokkurra aðildarríkja og í kjölfar skoðana og tilmæla Matvæla og dýraheilbrigðisskrifstofu framkvæmdastjórnarinnar hafa verið gerðar breytingar á upplýsingunum um nokkrar skoðunarstöðvar á landamærum, þ.m.t. eru viðbótarupplýsingar um skoðunarmiðstöðvar sem tilheyra skoðunarstöðvum á landamærum.
- 3) Einnig hafa nokkrar breytingar verið gerðar á flokkun þeirra tegunda framleiðsluafurða sem skoðunarstöð á landamærum hefur leyfi til að meðhöndla og á skammstöfunum þessara flokka.
- 4) Rétt er að á skoðunarstöðvum á landamærum verði teknar upp þær aðferðir sem nú þegar eru notaðar við dýraheilbrigðisskoðanir sérfræðinga framkvæmdastjórnarinnar á vettvangi í aðildarríkjunum og mælt er fyrir um í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/139/EB ⁽⁶⁾.

- 5) Reglur um að bæta skoðunarstöð á landamærum á skrá eða taka hana af skrá hafa nú verið settar í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/812/EB ⁽⁷⁾ sem fellir úr gildi og kemur í stað ákvörðunar 92/525/EBE ⁽⁸⁾.

- 6) Því ber að fella úr gildi ákvörðun 97/778/EB og láta þessa ákvörðun koma í hennar stað.

- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Lögbær yfirvöld skulu framfylgja dýraheilbrigðiseftirliti með lifandi dýrum og dýraafurðum, sem eru flutt inn í bandalagið frá þriðju löndum, á samþykktri skoðunarstöð á landamærum sem er eingöngu skráð í viðaukanum við þessa ákvörðun.

2. gr.

1. Ár hvert skulu sérfræðingar framkvæmdastjórnarinnar á sviði dýraheilbrigðis í samstarfi við lögbær, innlend yfirvöld skoða hverja samþykktu skoðunarstöð á landamærum sem er skráð í viðaukanum. Skoðunin skal einkum ná yfir eftirlit með grunnvirkjum, búnaði og því starfi sem fer fram á viðkomandi skoðunarstöð á landamærum.

2. Með því að víkja frá 1. mgr. getur framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við hlutaðeigandi aðildarríki og að undanengnum skoðanaskiptum innan fastanefndarinnar um dýraheilbrigði, fækkað heimsóknum á tiltekna, samþykktar skoðunarstöðvar á landamærum.

Samt sem áður skal heimsækja slíkar skoðunarstöðvar á landamærum minnst þriðja hvert ár.

3. Ár hvert skal framkvæmdastjórnin senda aðildarríkjunum eintak af skoðunarskýrslu um allar skoðunarstöðvar á landamærum, sem hafa verið heimsóttar síðustu tólf mánuði, ásamt skýrslu um framvindu almenns ástands á viðkomandi skoðunarstöðvum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 326, 11.12.2001, bls. 44. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 157/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 2.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 56.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 162, 1.7.1996, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 315, 1.11.1997, bls. 15.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 234, 1.9.2001, bls. 62.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 38, 12.2.1998, bls. 10.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 306, 23.11.2001, bls. 28.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 331, 17.11.1992, bls. 16.

3. gr.

Framkvæmdastjórnin lætur fara fram skoðanir, sem um getur í 2. gr., í samræmi við ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/139/EB ⁽¹⁾ um tiltekna, nákvæmar reglur um dýraheilbrigðisskoðanir sérfræðinga framkvæmdastjórnarinnar á vettvangi í aðildarríkjunum.

4. gr.

Ákvörðun 97/778/EB er felld úr gildi og í samræmi við 33. gr. tilskipunar 97/78/EB skulu ákvæði þessarar

ákvörðunar gilda frá tuttugasta degi eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. desember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 38, 12.2.1998, bls. 10.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

LISTA DE PUESTOS DE INSPECCIÓN FRONTERIZOS AUTORIZADOS — LISTE OVER GODKENDTE GRÆNSEKONTROLSTEDER — VERZEICHNIS DER ZUGELASSENEN GRENZKONTROLLSTELLEN — ΚΑΤΑ- ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΜΕΘΟΡΙΑΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ — LIST OF AGREED BORDER INSPECTION POSTS — LISTE DES POSTES D'INSPECTION FRONTALIERS AGRÉÉS — ELENCO DEI POSTI DI ISPEZIONE FRONTALIERI RICONOSCIUTI — LIJST VAN DE ERKENDE INSPECTIEPOSTEN AAN DE GRENS — LISTA DOS POSTOS DE INSPECÇÃO APROVADOS — LUETTELO HYVÄKSYTYISTÄ RAJATARKASTUSASEMISTA — FÖRTECKNING ÖVER GODKÄNDA GRÄNSKONTROLLSTATIONER

- 1 = Nombre — Navn — Name — Ονομασία — Name — Nom — Nome — Naam — Nome — Nimi — Namn
- 2 = Código Animo — Animo-Kode — Animo-Code — Κωδικός Animo — Animo code — Code ANIMO — Codice Animo — Animo-code — Código Animo — Animo-koodi — Animo-kod
- 3 = Tipo — Type — Art — Φύση — Type — Type — Tipo — Type — Tipo — Tyypki — Typ
- A = Aeropuerto — Lufthavn — Flughafen — Αεροδρόμιο — Airport — Aéroport — Aeroporto — Luchthaven — Aeroporto — Lentokenttä — Flygplats
- F = Ferrocarril — Jernbane — Schiene — Σιδηρόδρομος — Rail — Rail — Ferrovia — Spoorweg — Caminho-de-ferro — Rautatie — Järnväg
- P = Puerto — Havn — Hafen — Λιμένας — Port — Port — Porto — Zeehaven — Porto — Satama — Hamn
- R = Carretera — Landevej — Straße — Οδός — Road — Route — Strada — Weg — Estrada — Maantie — Väg
- 4 = Centro de inspección — Inspektionscenter — Kontrollzentrum — Κέντρο ελέγχου — Inspection centre — Centre d'inspection — Centro d'ispezione — Inspectiecentrum — Centro de inspecção — Tarkastuskeskus — Kontrollcentrum
- 5 = Productos — Produkter — Erzeugnisse — Προϊόντα — Products — Produits — Prodotti — Producten — Produtos — Tuotteet — Produkter
- HC = Todos los productos destinados al consumo humano — Alle produkter til konsum — Alle zum menschlichen Verzehr bestimmten Erzeugnisse — Όλα τα προϊόντα για ανθρώπινη κατανάλωση — All products for human consumption — Tous produits de consommation humaine — Prodotti per il consumo umano — Producten voor menselijke consumptie — Todos os produtos para consumo humano — Kaikki ihmisravinnoksi tarkoitettut tuotteet — Produkter avsedda för konsumtion
- NHC = Otros productos — Andre produkter — Andere Erzeugnisse — Λοιπά προϊόντα — Other products — Autres produits — Altri prodotti — Andere producten — Outros produtos — Muut tuotteet — Andra produkter
- NT = sin requisitos de temperatura — Ingen temperaturkrav — Ohne Temperaturanforderungen — Δεν απαιτείται χαμηλή θερμοκρασία — no temperature requirements — Sans conditions de température — che non richiedono temperature specifiche — Geen temperaturen vereist — sem exigências quanto à temperatura — ei alhaisen lämpötilan vaatimuksia — inga krav på låg temperatur
- T = Productos congelados/refrigerados — Frosne/kølede produkter — Gefrorene/gekühlte Erzeugnisse — Προϊόντα κατεψυγμένα/διατηρημένα με απλή ψύξη — Frozen/chilled products — Produits congelés/réfrigérés — Prodotti congelati/refrigerati — Bevroren/ gekoelde producten — Produtos congelados/refrigerados — Pakastetut/jäähdytetyt tuotteet — Frysta/kylda produkter
- T(FR)= Productos congelados — Frosne produkter — Gefrorene Erzeugnisse — Προϊόντα κατεψυγμένα — Frozen products — Produits congelés — Prodotti congelati — Bevroren producten — Produtos congelados — Pakastetut tuotteet — Frysta produkter
- T(CH)= Productos refrigerados — Kølede produkter — Gekühlte Erzeugnisse — Διατηρημένα με απλή ψύξη — Chilled products — Produits réfrigérés — Prodotti refrigerati — Gekoelde producten — Produtos refrigerados — Jäähdytetyt tuotteet — Kylda produkter
- 6 = Animales vivos — Levende dyr — Lebende Tiere — Ζωντανά ζώα — Live animals — Animaux vivants — Animali vivi — Levende dieren — Animais vivos — Elävät eläimet — Levande djur
- U = Ungulados: bovinos, porcinos, ovinos, caprinos, solípedos domésticos y salvajes — Hovdyr: kvæg, svin, får, geder og husdyr eller vildtlevende dyr af hesteracen — Huftiere: Rinder, Schweine, Schafe, Ziegen, Wildpferde, Hauspferde — Οπληφόρα: βοοειδή, χοίροι, πρόβατα, αίγες, άγρια και κατοικίδια μόνοπλα — Ungulates: cattle, pigs, sheep, goats, wild and domestic solipeds — Ongulés: les bovins, porcins, ovins, caprins et solipèdes domestiques ou sauvages — Ungulati: bovini, suini, ovini, caprini e solipedi domestici o selvatici — Hoefdieren: runderen, varkens, schapen, geiten, wilde en gedomesticeerde eenhoevigen — Ungulados: bovinos, suínos, ovinos, caprinos, solípedos domésticos ou selvagens — Sorkka- ja kavioläimet: naudat, siat, lampaat, vuohet, luonnonvaraiset ja kotieläiminä pidettävät kavioläimet — Hovdjur: nötkreatur, svin, får, getter, vilda och tama hovdjur
- E = Équidos registrados definidos en la Directiva 90/426/CEE del Consejo — Registrerede heste som defineret i Rådets direktiv 90/426/EØF — Registrierte Equiden, wie in der Richtlinie 90/426/EWG des Rates bestimmt — Καταχωρημένα υποειδή όπως ορίζεται στην οδηγία 90/426/EOK του Συμβουλίου — Registered *equidae* as defined in Council Directive 90/426/EEC — Équidés enregistrés au sens de la directive 90/426/CEE — Equidi registrati ai sensi della direttiva 90/426/CEE del Consiglio — Geregistreerde paardachtigen zoals omschreven in Richtlijn 90/426/EEG van de Raad — Equideos registados conforme definido na Directiva 90/426/CEE do Conselho — Rekisteröidyt hevoseläimet kuten määritellään neuvoston direktiivissä 90/426/ETY — Registrerade hästdjur enligt definitionen i rådets direktiv 90/426/EEG
- O = Otros animales — Andre dyr — Andere Tiere — Λοιπά ζώα — Other animals — Autres animaux — Altri animali — Andere dieren — Outros animais — Muut eläimet — Övriga djur

- 5-6 = Menciones especiales — Særlige betingelser — Spezielle Bemerkungen — Ειδικές παρατηρήσεις — Special remarks — Mentions spéciales — Note particolari — Bijzondere opmerkingen — Menções especiais — Eritivismaintoja — Anmärkningar
- * = Autorización suspendida hasta nuevo aviso en virtud del artículo 6 de la Directiva 97/78/CE (columnas 1, 4, 5 y 6) — Ophævet indtil videre iht. artikel 6 i direktiv 97/78/EF som angivet i kolonne 1, 4, 5 og 6 — Bis auf weiteres nach Artikel 6 der Richtlinie 97/78/EG ausgesetzt, wie in den Spalten 1, 4, 5 und 6 vermerkt — Έχει ανασταλεί σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 97/78/EK μέχρι νεωτέρας όπως σημειώνεται στις στήλες 1, 4, 5 και 6 — Suspended on the basis of Article 6 of Directive 97/78/EC until further notice, as noted in columns 1, 4, 5 and 6 — Suspendu jusqu'à nouvel ordre sur la base de l'article 6 de la directive 97/78/CE, comme indiqué dans les colonnes 1, 4, 5 et 6 — Sospeso a norma dell'articolo 6 della direttiva 97/78/CE fino a ulteriore comunicazione, secondo quanto indicato nelle colonne 1, 4, 5 e 6 — Erkenning voorlopig opgeschort op grond van artikel 6 van Richtlijn 97/78/EG, zoals aangegeven in de kolommen 1, 4, 5 en 6 — Suspensas, com base no artigo 6.º da Directiva 97/78/CE, até que haja novas disposições, tal como referido nas colunas 1, 4, 5 e 6 — Ei sovelleta direktiivin 97/78/EY 6 artiklan perusteella kunnes toisin ilmoitetaan, siten kuin 1, 4, 5 ja 6 sarakeessa esitetään — Upphåvd tills vidare på grundval av artikel 6 i direktiv 97/78/EG, vilket anges i kolumnerna 1, 4, 5 och 6
- 1) = De acuerdo con los requisitos de la Decisión 93/352/CEE de la Comisión, adoptada en aplicación del apartado 3 del artículo 19 de la Directiva 97/78/CE del Consejo — Kontrol efter Kommissionens beslutning 93/352/EØF vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets direktiv 97/78/EF — Kontrolle erfolgt in Übereinstimmung mit den Anforderungen der Entscheidung 93/352/EWG der Kommission, die in Ausführung des Artikels 19 Absatz 3 der Richtlinie 97/78/EG des Rates angenommen wurde — Ελέγχεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της απόφασης 93/352/EOK της Επιτροπής που έχει ληφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 97/78/EK του Συμβουλίου — Checking in line with the requirements of Commission Decision 93/352/EEC taken in execution of Article 19(3) of Council Directive 97/78/EC — Contrôles dans les conditions de la décision 93/352/CEE de la Commission prise en application de l'article 19, paragraphe 3, de la directive 97/78/CE du Conseil — Controllo secondo le disposizioni della decisione 93/352/CEE della Commissione in applicazione dell'articolo 19, paragrafo 3, della direttiva 97/78/CE del Consiglio — Controle overeenkomstig Beschikking 93/352/EEG van de Commissie, vastgesteld ter uitvoering van artikel 19, lid 3, van Richtlijn 97/78/EG — Controlos nas condições da Decisão 93/352/CEE da Comissão, em aplicação do n.º 3 do artigo 19.º da Directiva 97/78/CE do Conselho — Tarkastus suoritetaan komission päätöksen 93/352/ETY, jolla pannaan täytäntöön neuvoston direktiivin 97/78/EY 19 artiklan 3 kohta, vaatimusten mukaisesti — Kontroll i enlighet med kraven i kommissionens beslut 93/352/EEG, som antagits för tillämpning av artikel 19.3 i rådets direktiv 97/78/EG
- 2) = Únicamente productos embalados — Kun emballerede produkter — Nur umhüllte Erzeugnisse — Συσκευασμένα προϊόντα μόνο — Packed products only — Produits emballés uniquement — Prodotti imballati unicamente — Uitsluitend verpakte producten — Apenas produtos embalados — Ainoastaan pakatut tuotteet — Endast förpackade produkter
- 3) = Únicamente productos pesqueros — Kun fiskeprodukter — Ausschließlich Fischereiprodukte — Αλιεύματα μόνο — Fishery products only — Produits de la pêche uniquement — Prodotti della pesca unicamente — Uitsluitend visserijproducten — Apenas produtos da pesca — Ainoastaan kalastustuotteet — Endast fiskeriprodukter
- 4) = Únicamente proteínas animales — Kun animalske proteiner — Nur tierisches Eiweiß — Ζωικές πρωτεΐνες μόνο — Animal proteins only — Uniquement protéines animales — Unicamente proteine animali — Uitsluitend dierlijke eiwitten — Apenas proteínas animais — Ainoastaan eläinproteiinit — Endast djurprotein
- 5) = Únicamente lana, cueros y pieles — Kun uld, skind og huder — Nur Wolle, Häute und Felle — Έρπο και δέρματα μόνο — Wool hides and skins only — Laine et peaux uniquement — Lana e pelli unicamente — Uitsluitend wol, huden en vellen — Apenas lã e peles — Ainoastaan villa, vuodat ja nahat — Endast ull, hudar och skinn
- 6) = Únicamente paja y heno — Kun halm og hø — Nur Stroh und Heu — Μόνο στάχυ και άχυρο — Straw and hay only — Paille et foin uniquement — Paglia e fieno unicamente — Uitsluitend stro en hooi — Apenas palha e feno — Ainoastaan oljet ja heinät — Endast halm och hö
- 8) = Únicamente esperma y embriones — Kun sæd og embryoner — Nur Sperma und Embryos — Σπέρμα και έμβρυα μόνο — Semen and embryos only — Sperme et embryons uniquement — Unicamente sperma ed embrioni — Uitsluitend sperma en embryo's — Apenas semen e embriões — Ainoastaan siemenneste ja alkioit — Endast sperma och embryon
- 9) = Únicamente lana — Kun uld — Nur Wolle — Έρπο μόνο — Wool only — Laine uniquement — Lana unicamente — Uitsluitend wol — Apenas lã — Ainoastaan villa — Endast ull
- 10) = Poneys de Islandia (únicamente desde abril hasta octubre) — Islandske ponyer (kun fra april til oktober) — Islandponys (nur von April bis Oktober) — Μικρόσωμα άλογα (πόνυς) (από τον Απρίλιο έως τον Οκτώβριο μόνο) — Icelandic ponies (from April to October only) — Poneys d'Islande (d'avril à octobre uniquement) — Poneys islandesi (solo da aprile ad ottobre) — IJslandse pony's (enkel van april tot oktober) — Póneis da Islândia (apenas de Abril a Outubro) — Islanniponit (ainoastaan huhtikuusta lokakuuhun) — Islandshästar (endast från april till oktober)
- 11) = Únicamente cerdos procedentes de Chipre — Kun svin fra Cypern — Nur Schweine aus Zypern — Χοιροειδή από την Κύπρο μόνο — Pigs from Cyprus only — Porcs en provenance de Chypre uniquement — Suini provenienti da Cipro unicamente — Uitsluitend varkens uit Cyprus — Apenas suínos de Chipre — Ainoastaan Kyprokselta tuotavat siat — Endast grisar från Cypern
- 12) = Únicamente desde Malta — Kun fra Malta — Nur von Malta — Μόνο από τη Μάλτα — From Malta only — En provenance de Malte uniquement — Soltanto in provenienza da Malta — Uitsluitend uit Malta — Apenas de Malta — Ainoastaan Maltalta — Endast från Malta
- 13) = Únicamente équidos — Kun enhovede dyr — Nur Einhufer — Μόνο ιπποειδή — Equidae only — Équidés uniquement — Unicamente equidi — Uitsluitend paardachtigen — Apenas equideos — Ainoastaan hevokset — Endast hästdjur
- 14) = Únicamente peces tropicales — Kun tropiske fisk — Nur tropische Fische — Τροπικά ψάρια μόνο — Tropical fish only — Poissons tropicaux uniquement — Unicamente pesci tropicali — Uitsluitend tropische vissen — Apenas peixes tropicais — Ainoastaan trooppiset kalat — Endast tropiska fiskar

- 15) = Únicamente gatos, perros, roedores, lagomorfos, peces vivos, reptiles y aves, excepto las ráticas — Kun katte, hunde, gnave, harer, levende fisk, krybdyr og andre fugle end strudsefugle — Nur Katzen, Hunde, Nagetiere, Hasentiere, lebende Fische, Reptilien und andere Vögel als Laufvögel — Μόνο γάτες, σκύλοι, τρωκτικά, λαγόμορφα, ζωντανά ψάρια, ερπετά και πτηνά, εκτός από τα στρουθιοειδή — Only cats, dogs, rodents, lagomorphs, live fish, reptiles and other birds than ratites — Uniquement chats, chiens, rongeurs, lagomorphes, poissons vivants, reptiles et autres oiseaux que les ratites — Unicamente cani, gatti, roditori, lagomorfi, pesci vivi, rettili e uccelli diversi dai ratiti — Uitsluitend katten, honden, knaagdieren, haasachtigen, levende vis, reptielen en vogels (met uitzondering van loopvogels) — Apenas gatos, cães, roedores, lagomorfos, peixes vivos, répteis e aves excepto ratites — Ainoastaan kissat, koirat, jyrsijät, jäniseläimet, elävät kalat, matelijat ja muut kuin sileälästäisiin kuuluvat linnut — Endast katter, hundar, gnagare, hardjur, levande fiskar, reptiler och fåglar, andra än strutsar
- 16) = Únicamente animales de zoológico — Kun dyr i zoologiske haver — Nur Zootiere — Ζωολογικού κήπου μόνο — Zoological animals only — Animaux zoologiques uniquement — Animali da giardino zoologico unicamente — Uitsluitend dierentuindieren — Apenas animais de jardim zoológico — Ainoastaan eläintarhaan tarkoitettut eläimet — Endast zoologiska djur
- 17) = Únicamente alimentos a granel para animales — Kun foderstoffer i løs afladning — Nur Futtermittel als Schüttgut — Ζωοτροφές χύμα μόνο — Only feedingstuffs in bulk — Aliments pour animaux en vrac uniquement — Alimenti per animali in massa unicamente — Uitsluitend onverpakte diervoeders — Apenas alimentos para animais a granel — Ainoastaan pakkaamaton rehu — Endast foder i lösvikt
- 18) = Únicamente desde Hungría — Kun fra Ungarn — Nur von Ungarn — Μόνο από την Ουγγαρία — From Hungary only — En provenance de Hongrie uniquement — Soltanto dall'Ungheria — Uitsluitend uit Hongarije — Apenas de Hungria — Ainoastaan Unkarista — Endast från Ungern

País: BÉLGICA — **Land:** BELGIEN — **Land:** BELGIEN — **Χώρα:** ΒΕΛΓΙΟ — **Country:** BELGIUM — **Pays:** BELGIQUE — **Paese:** BELGIO — **Land:** BELGIË — **País:** BÉLGICA — **Maa:** BELGIA — **Land:** BELGIEN

1	2	3	4	5	6
Antwerpen	0502699	P		HC, NHC	
Brussel-Zaventem	0502899	A	Aviapartner	HC	
			Sabena 1	HC	
			Sabena 2	NHC	U, E, O
Charleroi	0503299	A		HC(2)	
Gent	0502999	P		NHC-NT	
Liège	0503099	A		HC	
Oostende	0503199	A	Centre 1	HC(2)	
			Centre 2		E, O
Zeebrugge	0502799	P	OHCZ	HC, NHC	
			FCT	HC	

País: DINAMARCA — **Land:** DANMARK — **Land:** DÄNEMARK — **Χώρα:** ΔΑΝΙΑ — **Country:** DENMARK — **Pays:** DANEMARK — **Paese:** DANIMARCA — **Land:** DENEMARKEN — **País:** DINAMARCA — **Maa:** TANSKA — **Land:** DANMARK

1	2	3	4	5	6
Ålborg	0902299	P	Centre 1	HC-T(FR)(1)(2)	
			Centre 2	NHC-T(FR)(2), NHC-NT(2)	
Århus	0902199	P		HC(1)(2), NHC(2)(17)	E(10)
Esbjerg	0902399	P		HC-T(FR)(1)(2), NHC-T(FR)(2)	
Fredericia	0911099	P		HC(1)(2), NHC(2)	
Hanstholm	0911399	P		HC-T(FR)(1)(3)	

1	2	3	4	5	6
Hirtshals	0911599	P		HC-T(FR)(1)	
Billund	0901799	A		HC-T(1)(2), NHC(2)	U, E, O
København	0911699	A	Centre 1	HC(1)(2), NHC(2)	
			Centre 2	HC(1)(2), NHC(2)	
			Centre 3		U, E, O
København	0921699	P		HC(1), NHC	
Køge	0931699	P		HC(1)(2), NHC(2)(17)	
Rønne	0941699	P	Centre 1	HC-T(FR)(1)(3)	
			Centre 2	HC-T(CH)(1)(3)	
			Centre 3	HC-T(CH)(1)(3)	

País: ALEMANIA — **Land:** TYSKLAND — **Land:** DEUTSCHLAND — **Χώρα:** ΓΕΡΜΑΝΙΑ — **Country:** GERMANY — **Pays:** ALLEMAGNE — **Paese:** GERMANIA — **Land:** DUTSLAND — **País:** ALEMANHA — **Maa:** SAKSA — **Land:** TYSKLAND

1	2	3	4	5	6
Berlin-Tegel	0150299	A		HC, NHC	U(16), O
Bietingen	0148999	R		HC-NT, NHC-NT	
Brake	0151599	P		NHC-NT(4)	
Bremen	0150699	P		HC, NHC	
Bremerhaven	0150799	P		HC, NHC	
Cuxhaven	0151699	P		HC, NHC	
Dresden Friedrichstadt	0153499	F		HC, NHC	
Düsseldorf	0151999	A		HC, NHC	
Forst	0150399	R		HC, NHC-NT	U, E, O
Frankfurt/Main	0151099	A		HC, NHC	U, E, O
Frankfurt/Oder	0150499	F		HC, NHC	
Frankfurt/Oder	0150499	R		HC, NHC	U, E, O
Furth im Wald-Bahnhof	0153399	F		HC-NT(2), NHC-NT(2)	
Furth im Wald-Schafberg	0149399	R		HC, NHC	U, E, O
Hahn Airport	0155999	A		HC(2), NHC(2)	O
Hamburg Flughafen	0150999	A		HC, NHC	U, E, O
Hamburg Hafen*	0150899	P		HC, NHC	*E (10)
Hannover-Langenhagen	0151799	A		HC(2), NHC(2)	O
Kiel	0152699	P		HC, NHC	E

1	2	3	4	5	6
Köln	0152099	A		HC, NHC	O
Konstanz Straße	0153199	R		HC, NHC	U, E, O
Lübeck	0152799	P		HC, NHC	U, E
Ludwigsdorf Autobahn	0152399	R		HC, NHC	U, E, O
München	0149699	A		HC(2), NHC(2)	O
Pomellen	0151299	R		HC, NHC	U, E, O
Rostock	0151399	P		HC, NHC	U, E, O
Rügen	0151199	P		HC, NHC	
Schirnding-Landstraße	0149799	R		HC, NHC	O
Schönefeld	0150599	A		HC, NHC	U, E, O
Stuttgart	0149099	A		HC, NHC	O
Waidhaus	0150099	R		HC, NHC	U, E, O
Weil/Rhein	0149199	R		HC, NHC	U, E, O
Weil/Rhein Mannheim	0153299	F		HC, NHC	
Zinnwald	0152599	R		HC, NHC	U, E, O

País: GRECIA — **Land:** GRÆKENLAND — **Land:** GRIECHENLAND — **Χώρα:** ΕΛΛΑΣ — **Country:** GREECE
— **Pays:** GRÈCE — **Paese:** GRECIA — **Land:** GRIEKENLAND — **País:** GRÉCIA — **Maa:** KREIKKA — **Land:** GREKLAND

1	2	3	4	5	6
Evzoni	1006099	R		HC, NHC	U, E, O
Athens International Airport	1005599	A		HC(2), NHC-NT(2)	U, E, O
Idomeni	1006299	F			U, E
Igoumenitsa*	1005999	P	*	*HC, *NHC	*U, *E, *O
Kakavia	1007099	R		HC(2), NHC-NT	
Neos Kafassos	1006399	F		HC(2), NHC-NT	U, E, O
Neos Kafassos	1006399	R		HC, NHC-NT	U, E, O
Ormenion*	1006699	R		HC(2), NHC-NT	*U, *O, *E
Peplos*	1007299	R		HC(2), NHC-NT	*U, *O, E
Pireas	1005499	P		HC, NHC	U(11)
Promachonas	1006199	F			U, E, O
Promachonas	1006199	R		HC, NHC	U, E, O
Thessaloniki	1005799	A		HC(2), NHC-T(8), NHT-NT(2)	O
Thessaloniki	1005699	P		HC(2), NHC	U, E, O

País: ESPAÑA — **Land:** SPANIEN — **Land:** SPANIEN — **Χώρα:** ΙΣΠΑΝΙΑ — **Country:** SPAIN — **Pays:** ESPAGNE — **Paese:** SPAGNA — **Land:** SPANJE — **País:** ESPANHA — **Maa:** ESPANJA — **Land:** SPANIEN

1	2	3	4	5	6
A Coruña-Laxe	1148899	P	A Coruña	HC, NHC	
			Laxe	HC	
Algeciras	1147599	P	Productos	HC, NHC	
			Animales		U, E, O
Alicante	1148299	A		HC, NHC	O
Alicante	1148299	P		HC, NHC	
Almería	1148399	A		HC, NHC	O
Almería	1148399	P		HC, NHC	
Asturias	1148699	A		HC	
Barcelona	1147199	A	Iberia	HC, NHC	O
			Aviance	HC, NHC	O
Barcelona	1147199	P		HC, NHC	
Bilbao	1148499	A		HC, NHC	O
Bilbao	1148499	P		HC, NHC	
Cádiz	1147499	P		HC, NHC	
Cartagena	1148599	P		HC, NHC	
Gijón	1148699	P		HC, NHC	
Gran Canaria	1148199	A		HC(2), NHC(2)	O
Huelva	1148799	P	Puerto interior	HC	
			Puerto exterior	NHC-NT	
Las Palmas de Gran Canaria	1148199	P	Productos	HC, NHC	
			Animales		U, E, O
Madrid	1147899	A	Iberia	HC(2), NHC(2)	U, E, O
			Aviance	HC(2), NHC(2)	U, E, O
			PER4	HC-T(CH)(2)	
			SFS	HC(2), NHC(2)	O
Málaga	1147399	A	Iberia	HC, NHC	O
			DHL	HC, NHC	
Málaga	1147399	P		HC, NHC	U, E, O
Marín	1147699	P		HC, NHC	

1	2	3	4	5	6
Palma de Mallorca	1147999	A		HC, NHC	O
Pasajes	1147799	P		HC, NHC	U, E, O
Santa Cruz de Tenerife	1148099	P	Dársena	HC	
			Dique	NHC	U, E, O
Santander	1148999	A		HC, NHC	
Santander	1148999	P		HC, NHC	
Santiago de Compostela	1148899	A		HC, NHC	
San Sebastián	1147799	A		HC, NHC	
Sevilla	1149099	A		HC(2), NHC(2)	O
Sevilla	1149099	P		HC, NHC	
Tarragona	1149199	P		HC, NHC	
Tenerife Norte	1148099	A		HC(2)	
Tenerife Sur	1148099	A	Productos	HC(2), NHC(2)	
			Animales		U, E, O
Valencia	1147299	A		HC, NHC	O
Valencia	1147299	P		HC, NHC	
Vigo	1147699	A		HC, NHC	
Vigo	1147699	P	T.C. Guisart	HC, NHC	
			Pantalan 3	HC	
			Frioya	HC	
			Frigalsa	HC	
			Pescanova	HC	
			Vieirasa	HC	
			Fandicosta	HC	
			Frig. Morrazo	HC	
Villagarcía-Ribeira-Caraminal	1148899	P	Villagarcía	HC, NHC	
			Ribeira	HC	
			Caraminal	HC	
Vitoria	1149299	A	Productos	HC(2), NHC(2)	
			Animales		U, E, O
Zaragoza	1149399	A		HC	

País: FRANCIA — **Land:** FRANKRIG — **Land:** FRANKREICH — **Χώρα:** ΓΑΛΛΙΑ — **Country:** FRANCE —
Pays: FRANCE — **Paese:** FRANCIA — **Land:** FRANKRIJK — **País:** FRANÇA — **Maa:** RANSKA — **Land:**
FRANKRIKE

1	2	3	4	5	6
Beauvais	0216099	A			E
Bordeaux	0213399	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Bordeaux	0223399	P		HC	
Boulogne	0216299	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Brest	0212999	A		HC-T(1), HC-NT	
Brest	0212999	P		HC, NHC	
Caen	0221499	P		HC-T(1), HC-NT	
Concarneau-Douarnenez	0222999	P	Centre 1	HC-T(1)(3)	
			Centre 2	HC-T(1)(3)	
Deauville	0211499	A			E
Divonne	0210199	R			U(13), E
Dunkerque	0215999	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Ferney-Voltaire (Genève)	0220199	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
La Rochelle-Rochefort	0211799	P	Chef de baie	HC-T(1)(3), HC-NT(3), NHC-NT(3)	
			Rochefort	HC-T(1)(3), HC-NT(3)	
			Tonnay	HC-T(1)(3), HC-NT(3)	
Le Havre	0217699	P	Hangar 56	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Dugrand	HC-T(1)	
			EFBS	HC-T(1)	
			Frigoscandia	HC-T(1)	
			Multivrac	NHC	
Lorient	0215699	P	Entrepôt Kergroise	HC-T(1), HC-NT	
			Lorient	NHC	
Lyon-Saint-Exupéry	0216999	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Marseille-Port	0211399	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O
Marseille-Fos-sur-Mer	0231399	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	

1	2	3	4	5	6
Marseille aéroport	0221399	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Nantes-Saint-Nazaire	0214499	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Nantes-Saint-Nazaire	0214499	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Nice	0210699	A		HC-T(1)(2), HC-NT(2), NHC(2)	O
Orly	0229499	A	SFS	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Air France	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			France Handling	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Réunion Port-Réunion	0229999	P		HC, NHC	
Réunion Roland-Garros	0219999	A		HC, NHC	O
Roissy-Charles-de-Gaulle	0219399	A	Zone frêt 1	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Centre FRH	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Centre SFS	HC-T(1), HC-NT	
			Station animale		U, E, O
Rouen	0227699	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Louis-Bâle	0216899	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Saint-Louis-Bâle	0216899	R		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Malo	0213599	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Julien-Bardonnex	0217499	R		HC-T(1), HC-NT, NHC	U, O
Sète	0213499	P	Sète	NHC	
			Frontignan	HC-T(1), HC-NT, NHC	
Toulouse-Blagnac	0213199	A		HC-T(1)(2), HC-NT(2), NHC	O
Vatry	0215199	A		HC-T(CH)(2)	

País: IRLANDA — **Land:** IRLAND — **Land:** IRLAND — **Χώρα:** ΙΡΛΑΝΔΙΑ — **Country:** IRELAND — **Pays:** IRLANDE — **Paese:** IRLANDA — **Land:** IERLAND — **País:** IRLANDA — **Maa:** IRLANTI — **Land:** IRLAND

1	2	3	4	5	6
Cork	0802699	P	Centre 1	HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E
			Nordic Cold Store	HC-T	
Dublin Airport	0802999	A	Centre 1	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Centre 2		U, E, O
Dublin Port	0802899	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Killybegs	0802799	P		HC-T(1)(3)	
Shannon	0803199	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	U, E, O

País: ITALIA — **Land:** ITALIEN — **Land:** ITALIEN — **Χώρα:** ΙΤΑΛΙΑ — **Country:** ITALY — **Pays:** ITALIE — **Paese:** ITALIA — **Land:** ITALIË — **País:** ITÁLIA — **Maa:** ITALIA — **Land:** ITALIEN

1	2	3	4	5	6
Ancona	0300199	A		HC, NHC	
Ancona	0300199	P		HC	
Bari	0300299	P		HC, NHC	
Bergamo	0303999	A		HC, NHC	
Bologna — Borgo Panigale	0300499	A		HC, NHC	O
Campocologno	0303199	F			U
Catania*	0300799	P			*O(12)
Catania	0300799	A		HC, NHC	
Chiasso	0300599	F		HC, NHC	U, E, O
Chiasso	0300599	R		HC, NHC	U, E, O
Gaeta	0303299	P		HC-T(3)	

1	2	3	4	5	6
Genova	0301099	P	Calata Sanità (Terminal Sech)	HC, NHC-NT	
			Calata Bettolo (Terminal Grimaldi)	HC	
			Ponte Eritrea (Genoa Terminal)	HC	
			Nino Ronco (Terminal Messina)	NHC-NT	
			Deposito Franco	HC	
			Porto di Voltri (Voltri)	HC, NHC-NT	
			Porto di Vado (Vado Ligure — Savona)	HC, NHC-NT	
Genova	0301099	A		HC, NHC	O
Gioia Tauro	0304099	P		HC, NHC	
Gorizia	0301199	R		HC, NHC	U, E, O
Gran San Bernardo — Pollein	0302099	R		HC, NHC	U, E, O
La Spezia	0303399	P		HC, NHC	U, E
Livorno — Pisa	0301399	P	Porto commerciale	HC, NHC	
			Sintermar	HC, NHC	
			Lorenzini	HC, NHC-NT	
			Terminal Darsena Toscana	HC, NHC	
Livorno — Pisa	0301399	A		HC, NHC	
Milano — Linate	0301299	A		HC, NHC	O
Milano — Malpensa	0301599	A	Magazzini aeroportuali	HC, NHC	U, E, O
Napoli	0301899	P	Molo Bausan	HC, NHC	
			Magazzini Tirreni — (Molo Pisacane — Calata di Levante)	NHC-NT	
Napoli	0301899	A		HC, NHC-NT	
Olbia	0302299	P		HC-T(3)	
Palermo	0301999	A		HC, NHC	
Palermo	0301999	P		HC, NHC	

1	2	3	4	5	6
Prosecco — Ferneti	0302399	R	Prodotti HC	HC	
			Prodotti NHC	NHC	
			Altri animali		O
			Tomaso Prioglio SpA		U, E
			F.lli Prioglio SpA		U, E
			Italsempione SpA		U, E
Ravenna	0303499	P	BOX 1 — Frigoterminal	HC	
			BOX 2 — Sapir 1	NHC	
			BOX 3 — Sapir 2	HC	
			BOX 4 — Setramar	NHC	
			BOX 6 — Docks Cereali	NHC	
			BOX 7 — Lloyd	NHC	
Reggio Calabria	0301799	P		HC, NHC	O
Reggio Calabria	0301799	A		HC, NHC	
Roma — Fiumicino	0300899	A	Alitalia	HC, NHC	O
			Aeroporti di Roma	HC, NHC	E, O
Salerno	0303599	P		HC, NHC	
Taranto	0303699	P		HC, NHC	
Torino — Caselle	0302599	A		HC, NHC	O
Trapani	0303799	P		HC	
Trieste	0302699	P	Hangar 69	HC, NHC	
			Molo «O»		U, E
			Mag. Frigomar	HC-T	
Venezia	0302799	A		HC, NHC	
Venezia	0302799	P		HC, NHC	

País: LUXEMBURGO — **Land:** LUXEMBOURG — **Land:** LUXEMBURG — **Χώρα:** ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ —
Country: LUXEMBOURG — **Pays:** LUXEMBOURG — **Paese:** LUSSEMBURGO — **Land:** LUXEMBURG —
País: LUXEMBURGO — **Maa:** LUXEMBURG — **Land:** LUXEMBURG

1	2	3	4	5	6
Luxembourg	0600199	A	Centre 1	HC	
			Centre 2	NHC-NT	
			Centre 3		U, E, O

País: PAÍSES BAJOS — **Land:** NEDERLANDENE — **Land:** NIEDERLANDE — **Χώρα:** ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ —
Country: NETHERLANDS — **Pays:** PAYS-BAS — **Paese:** PAESI BASSI — **Land:** NEDERLAND — **País:**
 PAÍSES BAIXOS — **Maa:** ALANKOMAAAT — **Land:** NEDERLÄNDERNA

1	2	3	4	5	6
Amsterdam	0401399	A	KLM	HC(2), NHC	U, E, O
			Aero Ground Services	HC(2), NHC	
Amsterdam	0401799	P	Daalimpex, Velsen	HC-T	
			Kloosterboer IJmuiden	HC-T	
Eemshaven	0401899	P		HC-T(2), NHC-T(FR)(2)	
Harlingen	0402099	P	Daalimpex	HC-T	
Maastricht	0401599	A		HC, NHC	U, E, O
Moerdijk	0402699	P		HC-NT	
Rotterdam	0401699	P	EBS	NHC-NT	
			Eurofrigo, Karimatastraat	NHC-T, NHC-NT	
			Eurofrigo, Abel Tasmanstraat	HC-T, HC-NT	
			Kloosterboer	HC-T, HC-NT	
			ECT	NHC-T, NHC-NT	
			Wibaco	HC-T, HC-NT	
Vlissingen	0402199	P	Van Bon	HC(2), NHC	
			Kloosterboer	HC-T(2), HC-NT	

País: AUSTRIA — **Land:** ØSTRIG — **Land:** ÖSTERREICH — **Χώρα:** ΑΥΣΤΡΙΑ — **Country:** AUSTRIA —
Pays: AUTRICHE — **Paese:** AUSTRIA — **Land:** OOSTENRIJK — **País:** ÁUSTRIA — **Maa:** ITÄVALTA —
Land: ÖSTERRIKE

1	2	3	4	5	6
Berg	1300199	R		HC, NHC	U, E, O
Deutschkreutz	1300399	R		HC(2), NHC-NT	E, O, U(13)
Drasenhofen	1300499	R		HC, NHC	U, E, O
Feldkirch-Buchs	1301399	F		HC-NT(2), NHC-NT	
Feldkirch-Tisis	1301399	R		HC(2), NHC-NT	E
Heiligenkreuz	1300299	R		HC(2), NHC, (18)	
Höchst	1300699	R		HC, NHC-NT	U, E, O

1	2	3	4	5	6
Hohenau	1300799	F			U
Karawankentunnel	1300899	R		HC(2), NHC-NT	E, O, U(13)
Linz	1300999	A		HC(2), NHC(2)	O, E, U(13)
Nickelsdorf	1301099	R		HC, NHC	U, E, O
Sopron	1301199	F		HC(2), NHC-NT	
Spielfeld	1301299	R		HC, NHC	U, E, O
Villach-Süd	1301499	F		HC-NT, NHC-NT	
Wien-Schwechat	1301599	A		HC(2), NHC(2)	E, O, U(13)
Wien-ZB-Kledering	1300599	F		HC(2), NHC-NT	
Wulowitz	1301699	F		NHC-NT(6)	
Wulowitz	1301699	R		HC, NHC-NT	E, O, U(13)

País: PORTUGAL — **Land:** PORTUGAL — **Land:** PORTUGAL — **Χώρα:** ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ — **Country:** PORTUGAL — **Pays:** PORTUGAL — **Paese:** PORTOGALLO — **Land:** PORTUGAL — **País:** PORTUGAL — **Maa:** PORTUGALI — **Land:** PORTUGAL

1	2	3	4	5	6
Aveiro	1204499	P		HC-T(3)	
Faro	1203599	A		HC(2)	O
Figueira da Foz	1204599	P		HC-T(3), (2)	
Funchal (Madeira)	1203699	A			O
Funchal (Madeira)	1203699	P		HC, NHC	
Horta (Açores)	1204299	P		HC-T(3)	
Lisboa	1203399	A	Centro 1	HC, NHC	O
			Centro 2		U, E
Lisboa	1203999	P	Liscont	HC, NHC	
			Xabregas	HC, NHC	
			Docapesca	HC	
			SDF (Alverca)	HC	
			Barreiro	HC	
Olhão	1204799	P		HC-T(3)	
Peniche	1204699	P		HC-T(3)	
Ponta Delgada (Açores)	1203799	A		HC, NHC	
Ponta Delgada (Açores)	1203799	P		HC, NHC	

1	2	3	4	5	6
Portimão	1204199	P		HC-T(3)	
Porto	1203499	A		HC, NHC	O
Porto	1204099	P		HC, NHC	
Praia da Vitória (Açores)	1203899	P		HC, NHC	U, E
Setúbal	1204899	P		HC(2), NHC	
Viana do Castelo	1204399	P		HC-T(3)	

País: FINLANDIA — Land: FINLAND — Land: FINNLAND — Χώρα: ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ — Country: FINLAND —
 Pays: FINLANDE — Paese: FINLANDIA — Land: FINLAND — País: FINLÂNDIA — Maa: SUOMI — Land:
 FINLAND

1	2	3	4	5	6
Hamina	1420599	P		HC(2), NHC(2)	
Helsinki	1410199	A		HC(2), NHC(2)	O
Helsinki	1400199	P		HC, NHC-NT	U, E, O
Ivalo	1411299	R		HC, NHC	
Kotka	1400599	P		HC(2), NHC(2)	
Vaalimaa	1410599	R		HC, NHC	U, E, O

País: SUECIA — Land: SVERIGE — Land: SCHWEDEN — Χώρα: ΣΟΥΗΔΙΑ — Country: SWEDEN — Pays:
 SUÈDE — Paese: SVEZIA — Land: ZWEDEN — País: SUÉCIA — Maa: RUOTSI — Land: SVERIGE

1	2	3	4	5	6
Göteborg	1614299	P		HC(1), NHC	U, E, O
Göteborg-Landvetter	1614199	A		HC, NHC	U, E, O
Helsingborg	1612399	P		HC(1), NHC	
Karlshamn	1610299	P		HC(1)(2)	
Karlskrona	1610199	P		HC(1), NHC	
Norrköping	1605199	A			U, E
Stockholm	1601199	P		HC(1)	
Stockholm-Arlanda	1601299	A		HC(1), NHC	U, E, O
Varberg	1613199	P		HC(2), NHC	E, (10)
Wallhamn	1614599	P		HC, NHC	
Ystad	1612199	P		HC(1), NHC	

País: REINO UNIDO — **Land:** DET FORENEDE KONGERIGE — **Land:** VEREINIGTES KÖNIGREICH —
Χώρα: ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ — **Country:** UNITED KINGDOM — **Pays:** ROYAUME-UNI — **Paese:** REGNO
UNITO — **Land:** VERENIGD KONINKRIJK — **País:** REINO UNIDO — **Maa:** YHDISTYNYT
KUNINGASKUNTA — **Land:** FÖRENADE KUNGARIKET

1	2	3	4	5	6
Aberdeen	0730399	P		HC-T(1), HC-NT	
Belfast	0740099	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Belfast	0740099	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Bristol	0711099	P		HC-T(1), NHC-NT	U
Dover	0711499	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
East Midlands	0712199	A		HC-T(1), HC-NT, NHC-T(FR), NHC-NT	
Falmouth	0714299	P		HC-T(1), HC-NT(1)	
Felixstowe	0713099	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Gatwick	0713299	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Glasgow	0731099	A		HC-T(1), HC-NT, NHC-NT, NHC-T(8)	O
Glasson	0710399	P		NHC-NT	
Goole	0714099	P		NHC-NT(4)	
Grangemouth	0730899	P		NHC-NT(4)	
Great Yarmouth	0712599	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Grimsby — Immingham	0712299	P		HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	
Grove Wharf Wharton	0711599	P		NHC-NT	
Harwich	0710699	P		HC-T(1), HC-NT	
Heathrow	0712499	A	Centre 1	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Centre 2	HC-T(1), HC-NT	
			Animal Reception Centre		U, E, O
Hull	0714199	P		HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	
Invergordon	0730299	P		NHC-NT(4)	
Ipswich	0713199	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	

1	2	3	4	5	6
Lerwick	0730099	P		NHC-NT(4)	
Liverpool	0712099	P		HC-T(1)(2), HC-NT, NHC	
Luton	0710099	A			U, E
Manchester	0713799	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O(15)
Milford Haven incorporating Pembroke	0720299	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Newhaven	0713399	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Portsmouth	0711299	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Prestwick	0731199	A			U, E
Rosyth	0730999	P		NHC-NT(4)	
Scrabster	0730199	P		HC-T(1)(3)	
Sheerness	0711799	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Shoreham	0713499	P		NHC-NT(9)	
Southampton	0711399	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Stansted	0714399	A		HC-NT(2), NHC-NT(2)	U, E
Sutton Bridge	0713599	P		NHC-NT(4)	
Teesport	0713899	P		NHC-NT	
Teignmouth	0713699	P		NHC-NT(4)	
Thamesport	0711899	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Tilbury	0710899	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Tyne — Northshields	0712999	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Wick	0731299	P		HC-T(1)(3)	

TILSKIPUN RÁÐSINS 98/95/EB

2004/EES/29/03

frá 14. desember 1998

um breytingu, að því er varðar sameiningu innri markaðarins, erfðabreytt plöntuafbrigði og erfðaauðlindir plantna, á tilskipunum 66/400/EBE, 66/401/EBE, 66/402/EBE, 66/403/EBE, 69/208/EBE, 70/457/EBE og 70/458/EBE um markaðssetningu sykkurófufræja, fódurjurtafræja, sáðkorns, útsæðiskartaflna, olíu- og trefjajurtafræja og matjurtafræja og um sameiginlega skrá yfir stofna nytjajurta í landbúnaði (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

— tilskipun ráðsins 66/403/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu útsæðiskartaflna ⁽⁷⁾,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 43. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

— tilskipun ráðsins 69/208/EBE frá 30. júní 1969 um markaðssetningu olíu- og trefjajurtafræja ⁽⁸⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

— tilskipun ráðsins 70/457/EBE frá 29. september 1970 um sameiginlega skrá yfir stofna nytjajurta í landbúnaði ⁽⁹⁾, og

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Af ástæðum, sem greint er frá hér á eftir, ber að breyta eftirfarandi tilskipunum um markaðssetningu á fræi og fjölgunarefni:

— tilskipun ráðsins 66/400/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sykkurófufræja ⁽⁴⁾,

— tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fódurjurtafræja ⁽⁵⁾,

— tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns ⁽⁶⁾,

— tilskipun ráðsins 70/458/EBE frá 29. september 1970 um markaðssetningu matjurtafræja ⁽¹⁰⁾.

- 2) Að því er varðar sameiningu innri markaðarins er nauðsynlegt að breyta eða fella úr gildi tiltekin ákvæði framangreindra tilskipana með það fyrir augum að ryðja úr vegi öllum raunverulegum eða hugsanlegum viðskiptahindrunum sem gætu staðið í vegi fyrir frjálsum flutningi fræs innan bandalagsins. Þess vegna skal útiloka alla möguleika aðildarríkjanna á því að víkja einhliða frá ákvæðum framangreindra tilskipana.

- 3) Af sömu ástæðu skal víkka út gildissvið þessara tilskipana svo að þær nái einnig til framleiðslu á fræi til markaðssetningar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 158/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 13.2.2003, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 29, 31.1.1994, bls. 1, og Stjtið. EB C 53, 20.2.1995, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 286, 22.9.1997, bls. 36.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 195, 18.7.1994, bls. 36.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB 125, 11.7.1996, bls. 2290/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 96/72/EB (Stjtið. EB L 304, 27.11.1996, bls. 10).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB 125, 11.7.1996, bls. 2298/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 96/72/EB.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB 125, 11.7.1996, bls. 2309/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 96/72/EB.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB 125, 11.7.1996, bls. 2320/66. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/111/EB (Stjtið. EB L 28, 4.2.1998, bls. 42).

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 169, 10.7.1969, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 96/72/EB.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 7. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 96/72/EB.

- 4) Hægt á að vera, með ákveðnum skilyrðum, að setja á markað kynbætt fræ ættliða sem eru undanfari stofnfræs og ómeðhöndlaðs sáðkorns.
- 5) Aðildarríki, sem nýta sér undanþágur, sem eru enn leyfðar samkvæmt framangreindum tilskipunum, skulu veita hvert öðru stjórnýslulega aðstoð að því er varðar skoðun. Beiting slíkra undanþágna er með fyrirvara um 7. gr. a í sáttmálanum.
- 6) Fastanefndin um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt skal ákvarða þau skilyrði sem aðildarríkjunum eru sett til að þau geti heimilað markaðssetningu á litlu magni af fræi til prófana, í vísindalegum tilgangi eða til samanburðarræktunar.
- 7) Í ákveðnum tilvikum skal fastanefndin um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt ákveða hvort merkimiðar birgja skuli vera á umbúðum stofnfræs eða vottaðs fræs.
- 8) Þegar um er að ræða tilteknar tegundir af fræi, sem fellur undir ákvæði tilskipunar 66/401/EBE, ber að leyfa vottun fræs af fyrsta og öðrum ættlið.
- 9) Þegar um er að ræða tilteknar tegundir af fræi, sem fellur undir ákvæði tilskipunar 66/402/EBE, ber að leyfa aðildarríkjunum að takmarka vottun fræs við fyrsta ættlið.
- 10) Rétt er að breyta lágmarksstærð útsæðiskartaflna sem setja má á markað samkvæmt tilskipun 66/403/EBE og skapa lagagrundvöll sem gerir það kleift að breyta síðar stærð ferhyrnds möskva sem notaður er til að mæla lágmarksstærð útsæðiskartaflna. Setja ber ákvæði um að aðskilja útsæðiskartöflur frá öðrum kartöflum af plöntuheilbrigðisástæðum.
- 11) Fræ, sem fellur undir ákvæði tilskipunar 70/457/EBE, skal vera heimilt að markaðssetja án takmarkana í bandalaginu tveimur mánuðum eftir birtingu í sameiginlegu skránni.
- 12) Skilyrði fyrir markaðssetningu blendinga tiltekinna tegunda, sem falla undir tilskipun 70/458/EBE, skulu ákvörðuð í samræmi við málsmeðferð fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt. Samkvæmt sömu tilskipun skal samþykkja ákvæði um að endurnýja opinbera samþykkið fyrir tiltekin yrki til að komast hjá því að brjóta upp nügildandi venjur við merkingu umbúða.
- 13) Í ljósi reynslunnar er gagnlegt að skýra og uppfæra tiltekin ákvæði framangreindra tilskipana.
- 14) Vegna framfara í vísindum og tækni er nú unnt að rækta yrki með breytingum á erfðaeefni. Þess vegna ber aðildarríkjunum, þegar þau ákveða hvort þau eigi að samþykkja erfðabreytt yrki í skilningi tilskipunar ráðsins 90/220/EBE frá 23. apríl 1990 um þau tilvik er erfðabreyttum lífverum er sleppt af ásettu ráði út í umhverfið ⁽¹⁾, í samræmi við tilskipanir 70/457/EBE og 70/458/EBE, að taka tillit til þeirrar hættu sem það getur haft í för með sér að sleppa þeim út í umhverfið af ásettu ráði. Enn fremur skal skapa lagagrundvöll sem gerir það kleift að setja skilyrði fyrir markaðssetningu slíkra erfðabreyttra yrkja.
- 15) Reglur um markaðssetningu nýrra matvæla og nýrra innihaldsefna í matvælum eru settar á vettvangi bandalagsins með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 258/97 frá 27. janúar 1997 ⁽²⁾. Þess vegna ber aðildarríkjunum einnig að taka tillit til hvers konar heilsufarsáhættu í tengslum við matvæli þegar þau ákveða hvort samþykkja skuli yrki samkvæmt tilskipunum 70/457/EBE og 70/458/EBE. Enn fremur er rétt að skapa lagagrundvöll svo að tekið sé tillit til þessarar þróunar.
- 16) Í ljósi framfara í vísindum og tækni er rétt að skapa lagagrundvöll sem gerir það kleift að setja skilyrði fyrir markaðssetningu efnafræðilega meðhöndlaðs fræs.
- 17) Nauðsynlegt er að tryggja að erfðaauföndir plantna séu varðveittar. Með það fyrir augum þarf að skapa lagagrundvöll sem gerir kleift, innan ramma laga um verslun með fræ, að varðveita, með notkun á staðnum, afbrigði sem eru í hættu vegna erfðatæringar.
- 18) Skapa þarf lagagrundvöll til að unnt sé að setja skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hentar til lífrænnar ræktunar.
- 19) Gera þarf tilteknar bráðabirgðaráðstafanir til að auðvelda þær ráðstafanir sem eru fyrirhugaðar samkvæmt þessari tilskipun.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 117, 8.5.1990, bls. 15. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/35/EB (Stjótið. EB L 169, 27.6.1997, bls. 72).

⁽²⁾ Stjótið. EB L 43, 14.2.1997, bls. 1.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 66/400/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. gr.:

„1. gr.

Þessi tilskipun gildir um framleiðslu til markaðssetningar og um markaðssetningu á sykkurófufræi í bandalaginu.“

2. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 1. gr.:

„1. gr. a

Í þessari tilskipun merkir „markaðssetning“ sölu, lagervörslu með sölu í huga, söluframboð og alla ráðstöfun, afhendingu eða tilfærslu á fræi til þriðju aðila, sem miðar að nýtingu þess í ábataskyni, hvort heldur er gegn gjaldi eða ekki.

Viðskipti með fræ, sem miða ekki að nýtingu yrkisins í ábataskyni, svo sem eftirfarandi aðgerðir, skulu ekki teljast markaðssetning:

— afhending á fræi til opinberra prófunar- og skoðunaraðila,

— afhending til þjónustuveitenda á fræi til vinnslu eða þökkunar, að því tilskildu að þjónustuveitandinn öðlist ekki eignarrétt yfir fræi sem er afhent á þann hátt.

Afhending á fræi með tilteknum skilyrðum til þjónustuveitenda vegna framleiðslu á tilteknu landbúnaðarhræfni, sem er ætlað til iðnaðarnota, eða fræframleiðsla í sama tilgangi, skal ekki teljast markaðssetning að því tilskildu að þjónustuveitandinn fái hvorki eignarrétt yfir fræinu, sem er afhent á þann hátt, né uppskerunni. Sá sem afhendir fræið skal láta vottunaraðilanum í té afrit af viðeigandi hlutum samningsins sem var gerður við þjónustuveitandann og þar skulu koma fram þeir staðlar og skilyrði sem fræið, sem afhent er, uppfyllir á þeim tíma.

Skilyrði fyrir beitingu þessa ákvæðis skulu ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

3. Í stað 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„Aðildarríkin skulu kveða á um að ekki megi markaðssetja sykkurófufræ nema það hafi fengið opinbera vottun sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“.“

4. Ákvæði 3. mgr. 3. gr. falli úr gildi.

5. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 3. gr.:

„3. gr. a

Þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. skulu aðildarríkin sjá til þess að setja megi:

— kynbætt fræ ættliðanna á undan stofnfræi, og

— ómeðhöndlað fræ, markaðssett til vinnslu, að því tilskildu að tryggt sé að fræið sé ósvikið,

á markaðinn.“

6. Eftirfarandi undirgrein bætist við í lok 4. gr.:

„Aðildarríkin, sem nýta sér undanþáguna sem kveðið er á um annaðhvort í a- eða b-lið, skulu veita hvert öðru stjórnsýslulega aðstoð að því er varðar eftirlit.“

7. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 4. gr.:

„4. gr. a

1. Þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. geta aðildarríkin heimilað framleiðendum á yfirráðasvæði sínu að markaðssetja:

a) lítið magn af fræi í vísindalegum tilgangi eða til samanburðarræktunar;

b) hæfilegt magn af fræi til annarra prófana eða tilrauna, að því tilskildu að það sé af yrkjum sem sótt hefur verið um að verði skráð í tegundaskrána í viðkomandi aðildarríki.

Sé um að ræða erfðabreytt efni má einungis veita slíkt leyfi ef allar viðeigandi ráðstafanir hafa verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilsu manna og umhverfið. Þess vegna skulu ákvæði 4. mgr. 7. gr. í tilskipun 70/457/EBE gilda um umhverfisáhættumatíð, sem framkvæmt verður í þessu skyni.

2. Ákvarða skal í hvaða tilgangi veita má heimildina sem um getur í b-lið 1. mgr., ákvæði um merkingu pakka og magnið og skilyrðin fyrir því að aðildarríki geti veitt slíka heimild í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 21. gr.

3. Heimildir, sem aðildarríkin veita framleiðendum á yfirráðasvæði sínu áður en þessi tilskipun er samþykkt í þeim tilgangi sem getið er um í 1. mgr., skulu haldast í gildi þar til ákvæðin, sem um getur í 2. mgr., hafa verið fastsett. Eftir það skulu allar slíkar heimildir vera samkvæmt ákvæðunum sem eru sett í samræmi við 2. mgr.“

8. Ákvæði 4. mgr. 10. gr. falli úr gildi.

9. Ákvæði 2. mgr. 11. gr. falli úr gildi.

10. Í a- og b-lið 1. mgr. 11. gr. a komi setningin „Merkimiðinn skal vera hvítur þegar um er að ræða stofnfræ og blár þegar um er að ræða vottað fræ“ í stað setningarinnar „Merkimiðinn skal vera blár“.

11. Orðið „vottuðu“ í 11. gr. b falli brott.

12. Orðið „vottuðu“ í 11. gr. c falli brott.

13. Í stað 1. mgr. 12. gr. komi eftirfarandi:

„1. Í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr. er hægt að ákveða að í öðrum tilvikum, en þeim sem þegar hefur verið kveðið á um í þessari tilskipun, skuli merkimiði birgis vera á hvers konar pökkum með stofnfræi eða vottuðu fræi (sem getur annaðhvort verið merkimiði, aðskilinn frá opinbera merkimiðanum, eða upplýsingar frá birgi sem eru prentaðar á pakkann sjálfan). Einstök atriði, sem eiga að koma fram á slíkum merkimiða, skulu einnig ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

14. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 12. gr.:

„12. gr. a

Þegar um er að ræða fræ af erfðabreyttu yrki skal tilgreina á skýran hátt á hverjum merkimiða eða skjali, opinberu eða annars konar, sem er fest á eða fylgir með framleiðslueiningu fræsins samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, að yrkið sé erfðabreytt.“

15. Í stað 1. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fræ, sem er sett á markað samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, hvort heldur er skyldubundið eða að eigin ákvörðun, sé ekki háð neinum markaðstakmörkunum að því er varðar eiginleika þess, kröfur um athugun, merkingu og lokun umbúða, öðrum en þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eða einhverri annarri tilskipun.“

16. Ákvæði b-liðar 2. mgr. 14. gr. falli úr gildi.

17. Ákvæði c-liðar 2. mgr. 14. gr. falli úr gildi.

18. Ákvæði 3. mgr. 14. gr. falli úr gildi.

19. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 14. gr.:

„14. gr. a

Skilyrði fyrir því að setja megi kynbætt fræ af ættliðum á undan stofnfræinu á markað samkvæmt fyrsta undirlið 3. gr. a skulu vera sem hér segir:

a) fræið skal hafa fengið opinbera skoðun hjá þar til bærum vottunaraðila í samræmi við gildandi ákvæði um vottun stofnfræs;

b) fræið skal vera í umbúðum í samræmi við þessa tilskipun; og

c) á umbúðunum skal vera opinber merkimiði þar sem fram koma a.m.k. eftirtalдар upplýsingar:

— vottunaraðili og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,

— tilvísunarnúmer framleiðslueiningar,

— mánuður og ár lokunar umbúða, eða

— mánuður og ár síðustu opinberu sýnatöku vegna vottunar,

— tegundir, tilgreindar a.m.k. í latneskum bókstöfum með grasaheiti sínu, sem má vera stytta heiti og án höfundarnafns, eða með almennu heiti eða hvort tveggja; tilgreina þarf hvort um er að ræða sykurrófur eða fôðursykurrófur,

— yrki, tilgreint a.m.k. í latneskum bókstöfum,

— merkingin „af ættlið á undan stofnfræi“,

— fjöldi ættliða á undan fræi sem er í flokknum „vottað fræ“.

Merkimiðinn skal vera hvítur með fjólubláu skástriki.“

20. Í stað 2. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:

„2. Sykurrófufra, sem hefur verið uppskorið í bandalaginu og á að setja í vottun í samræmi við 1. mgr., skal:

— vera í umbúðum og merkt með opinberum merkimiða sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í A- og B-hluta IV. viðauka í samræmi við 1. mgr. 10. gr., og

— því skal fylgja opinbert skjal sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í C-hluta IV. viðauka.

Heimilt er að veita undanþágu frá ákvæðunum í fyrsta undirlið um pökkun og merkingu ef það eru sömu yfirvöld sem annast akurskoðun, útbúa vottunarskjöl vegna fræs sem hefur ekki verið vottað endanlega og annast vottun eða ef þessi yfirvöld eru sammála um að veita undanþágu.“

21. Í stað 17. gr. komi eftirfarandi:

„17. gr.

1. Til að komast hjá tímabundnum vanda sem skapast í bandalaginu m.t.t. almenns framboðs á stofnfræi eða vottuðu fræi, sem ekki er hægt að leysa með öðru móti, er heimilt að ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr., að aðildarríkin veiti, í tiltekinn tíma í öllu bandalaginu, leyfi fyrir markaðssetningu á nauðsynlegu magni af fræi, í flokki sem

vægari kröfur gilda um eða fræi af yrki sem er ekki í sameiginlegu skránni yfir stofna nytjajurta í landbúnaði eða í innlendum skráum yfir yrki í aðildarríkjunum, til að leysa erfðleika varðandi framboðið.

2. Þegar um er að ræða flokk fræs af tilteknu yrki skal opinberi merkimiðinn vera merkimiðinn sem notaður er fyrir viðkomandi flokk; þegar um er að ræða fræ sem er ekki í framangreindum skráum skal litur opinbera merkimiðans vera brúnn. Á merkimiðanum skal alltaf koma fram að viðkomandi fræ sé í flokki sem vægari kröfur gilda um.

3. Heimilt er að samþykkja reglur um beitingu 1. mgr. í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

22. Í stað 1. mgr. 19. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að opinber skoðun fari fram í tengslum við markaðssetningu sykkurófufræs, a.m.k. með úrtakskönnunum, til að sannreyna hvort kröfur og skilyrði þessarar tilskipunar séu uppfyllt.“

23. Í stað 2. mgr. 19. gr. komi eftirfarandi:

„2. Með fyrirvara um frjálsan flutning á fræi innan bandalagsins skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þau fái upplýsingar um eftirfarandi atriði þegar meira en tvö kíló af fræi, sem er flutt inn frá þriðja landi, eru sett á markað:

- a) tegund,
- b) yrki,
- c) flokkur,
- d) framleiðsluland og opinber skoðunaraðili,
- e) sendingarland,
- f) innflytjandi,
- g) magn fræs.

Heimilt er að ákveða á hvern hátt þessar upplýsingar skuli veittar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

24. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 22. gr.:

„22. gr. a

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr. til að taka tillit til þróunarinnar að því er varðar:

- a) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hefur fengið efnafræðilega meðhöndlun;
- b) skilyrði fyrir því að setja megi fræ á markað í tengslum við varðveislu á staðnum og sjálfbæra notkun erfðauðlinda plantna, þ.m.t. fræblöndur af tegundum sem innihalda einnig tegundirnar sem eru

skráðar í 1. gr. tilskipunar ráðsins 70/457/EBE, og eru bundnar sérstökum ósnortnum og lítt snortnum heimkynnum og eru í hættu vegna, erfðatæringar;

c) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hentar vel til lífrænnar ræktunar.

2. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í 1. mgr., skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

i) varðandi b-lið skal fræ þessara tegunda vera af þekktum uppruna sem viðeigandi yfirvald í hverju aðildarríki hefur samþykkt vegna markaðssetningar fræsins á ákveðnum svæðum;

ii) varðandi b-lið, viðeigandi magntakmarkanir.“

25. Í 8. lið B-hluta III. viðauka komi orðið „flokkur“ í stað orðanna „vottað fræ.“

2. gr.

Tilskipun 66/401/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. gr.:

„1. gr.

Þessi tilskipun gildir um framleiðslu til markaðssetningar og um markaðssetningu á föðurjurtafræi í bandalaginu.“

2. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 1. gr.:

„1. gr. a

Í þessari tilskipun merkir „markaðssetning“ sölu, lagervörslu með sölu í huga, söluframboð og alla ráðstöfun, afhendingu eða tilfærslu á fræi til þriðju aðila, sem miðar að nýtingu þess í ábataskyni, hvort heldur er gegn gjaldi eða ekki.

Viðskipti með fræ, sem miða ekki að nýtingu yrkisins í ábataskyni, svo sem eftirfarandi aðgerðir, skulu ekki teljast markaðssetning:

— afhending á fræi til opinberra prófunar- og skoðunaraðila,

— afhending til þjónustuveitenda á fræi til vinnslu eða þökkunar, að því tilskildu að þjónustuveitandinn öðlist ekki eignarrétt yfir fræi sem er afhent á þann hátt.

Afhending á fræi með tilteknum skilyrðum til þjónustuveitenda vegna framleiðslu á tilteknu landbúnaðarhræfni, sem er ætlað til iðnaðarnota, eða fræframleiðsla í sama tilgangi skal ekki teljast markaðssetning að því

tilskildu að þjónustuveitandinn fái hvorki eignarrétt yfir fræinu, sem er afhent á þann hátt, né uppskerunni. Sá sem afhendir fræið skal láta vottunaraðilanum í té afrit af viðeigandi hlutum samningsins sem var gerður við þjónustuveitandann og þar skulu koma fram þeir staðlar og skilyrði sem fræið, sem afhent er, uppfyllir á þeim tíma.

Skilyrði fyrir beitingu þessa ákvæðis skulu ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

3. Í stað C-hluta 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„C. Vottað fræ: fræ af öllum tegundum sem eru skráðar í A-lið, nema *Lupinus spp.* (lúpinutegundum), *Pisum sativum* (ertum), *Vicia spp.* (flækjutegundum) og *Medicago sativa* (refasmára):

- a) sem hefur verið ræktað beint af stofnfræi eða, að kröfu ræktunarmanns, af fræi af ættlið á undan stofnfræinu sem við opinbera athugun reynist uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka fyrir stofnfræ;
- b) sem er ætlað til annarra nota en fræframleiðslu;
- c) sem, með fyrirvara um b-lið 4. gr., uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka að vottað fræ þurfi að uppfylla; og
- d) sem við opinbera athugun reynist uppfylla áðurnefnd skilyrði.“

4. Eftirfarandi liðir bætist við á eftir C-hluta 1. mgr. 2. gr.:

„Ca. Vottað fræ af fyrsta ættlið (*Lupinus spp.*, *Pisum sativum*, *Vicia spp.* og *Medicago sativa*):

- a) sem hefur verið ræktað beint af stofnfræi eða, að kröfu ræktunarmanns, af fræi af ættlið á undan stofnfræinu sem getur uppfyllt og við opinbera athugun reynist uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka fyrir stofnfræ;
- b) sem er annaðhvort ætlað til framleiðslu á fræi í flokknum „vottað fræ af öðrum ættlið“ eða til annarra nota en framleiðslu á föðurjurtfræi;
- c) sem, með fyrirvara um b-lið 4. gr., uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka að vottað fræ þurfi að uppfylla; og

- d) sem við opinbera athugun reynist uppfylla áðurnefnd skilyrði.

Cb. Vottað fræ af öðrum ættlið (*Lupinus spp.*, *Pisum sativum*, *Vicia spp.* og *Medicago sativa*):

- a) sem hefur verið ræktað beint af stofnfræi, af vottuðu fræi af fyrsta ættlið eða, að kröfu ræktunarmanns, af fræi af ættlið á undan stofnfræinu sem getur uppfyllt og við opinbera athugun reynist uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka fyrir stofnfræ;

- b) sem er ætlað til annarra nota en framleiðslu á föðurjurtfræi;

- c) sem, með fyrirvara um b-lið 4. gr., uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka að vottað fræ þurfi að uppfylla; og

- d) sem við opinbera athugun reynist uppfylla áðurnefnd skilyrði.“

5. Í G-hluta 1. mgr. 2. gr. er orðinu „stofnfræ“ skotið inn á undan orðunum „vottað fræ“.

6. Ákvæði c-liðar 1. mgr. 2. gr. falli úr gildi.

7. Í 1. mgr. 3. gr. falli brott orðin „og uppfyllir skilyrði II. viðauka“.

8. Í 2. mgr. 3. gr. falli brott orðin „og uppfyllir skilyrði II. viðauka“.

9. Ákvæði 5. mgr. 3. gr. falli úr gildi.

10. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 3. gr.:

„3. gr. a

Þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. skulu aðildarríkin sjá til þess að setja megi:

— kynbætt fræ ættliðanna á undan stofnfræi, og

— ómeðhöndlað fræ, markaðssett til vinnslu, að því tilskildu að tryggt sé að fræið sé ósvikið,

á markaðinn.“

11. Eftirfarandi undirgrein bætist við í lok 4. gr.:

„Aðildarríkin, sem nýta sér undanþáguna sem kveðið er á um annaðhvort í a- eða b-lið, skulu veita hvert öðru stjórnsýslulega aðstoð að því er varðar skoðun.“

12. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 4. gr.:

„4. gr. a

1. Þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. geta aðildarríkin heimilað framleiðendum á yfirráðasvæði sínu að markaðssetja:

- a) lítið magn af fræi í vísindalegum tilgangi eða til samanburðarræktunar;
- b) hæfilegt magn af fræi til annarra prófana eða tilrauna, að því tilskildu að það sé af yrkjum sem sótt hefur verið um að verði skráð í tegundaskrána í viðkomandi aðildarríki.

Sé um að ræða erfðabreytt efni má einungis veita slíkt leyfi ef allar viðeigandi ráðstafanir hafa verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilsu manna og umhverfið. Þess vegna skulu ákvæði 4. mgr. 7. gr. í tilskipun 70/457/EBE gilda um umhverfisáættumatið, sem framkvæmt verður í þessu skyni.

2. Ákvarða skal í hvaða tilgangi veita má heimildina sem um getur í b-lið 1. mgr., ákvæði um merkingu pakka og magnið og um skilyrðin fyrir því að aðildarríki geti veitt slíka heimild í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 21. gr.

3. Heimildir sem aðildarríkin veita framleiðendum á yfirráðasvæði sínu áður en þessi tilskipun er samþykkt í þeim tilgangi sem getið er um í 1. mgr., skulu haldast í gildi þar til ákvæðin, sem um getur í 2. mgr., hafa verið fastsett. Eftir það skulu allar slíkar heimildir vera samkvæmt ákvæðunum sem eru sett í samræmi við 2. mgr.“

13. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 5. gr.:

„5. gr. a

Aðildarríki geta takmarkað vottun fræs af *Lupinus* spp., *Pisum sativum*, *Vicia* spp. og *Medicago sativa* við vottað fræ af fyrsta ættlið.“

14. Ákvæði 4. mgr. 9. gr. falli úr gildi.

15. Ákvæði 2. mgr. 10. gr. falli úr gildi.

16. Í stað 10. gr. b komi eftirfarandi:

„10. gr. b

Aðildarríkin geta kveðið á um að samkvæmt beiðni skuli merkja og loka litlum EB-B-fræpökkum opinberlega eða undir opinberu eftirliti í samræmi við 1. mgr. 9. gr. og 10. gr.“

17. Eftirfarandi komi í stað 11. gr.:

„11. gr.

1. Í samræmi við málsmæðferðina, sem mælt er fyrir um í 21. gr., er hægt að kveða á um að aðildarríkin geti krafist þess að í öðrum tilvikum en þeim sem kveðið er á um í þessari tilskipun skuli merkimiði birgis vera á pökkum með stofnfræi, vottuðu fræi eða sölufræi (sem getur annaðhvort verið merkimiði, aðskilinn frá opinbera merkimiðanum, eða upplýsingar frá birgi sem eru prentaðar á pakkann sjálfan) eða að opinbert vottorð skuli fylgja framleiðslueiningum fræs, sem uppfylla sérstök skilyrði um *Avena fatua*, sem sett eru í samræmi við málsmæðferðina í 21. gr. til staðfestingar á því að þessi skilyrði séu uppfyllt.

2. Einstök atriði, sem eiga að koma fram á slíkum merkimiða, skulu einnig ákveðin í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

18. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 11. gr.:

„11. gr. a

Begar um er að ræða fræ af erfðabreyttu yrki skal tilgreina á skýran hátt á hverjum merkimiða eða skjali, opinberu eða annars konar, sem er fest á eða fylgir með framleiðslueiningu fræsins samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, að yrkið sé erfðabreytt.“

19. Fella skal brott 1. mgr. 13. gr. og í stað 2. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu tilgreina að markaðssetja megí fræ í formi blandna úr ýmsum ættkvíslum, tegundum eða yrkjum:

— ef ekki á að nota blöndurnar til ræktunar fódurjurta en þá mega blöndurnar innihalda fræ fódurjurta og fræ jurta sem eru ekki fódurjurtir í skilningi þessarar tilskipunar,

— ef nota á blöndurnar til ræktunar fódurjurta en þá má blandan innihalda fræ af jurtategundum sem eru skráðar í tilskipunum 66/401/EBE, 66/402/EBE, 69/208/EBE eða 70/458/EBE, að frátöldum afbrigðunum sem um getur í a-lið 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/457/EBE,

— ef nota á blöndurnar við varðveislu náttúrlegs umhverfis í tengslum við verndun erfðaaufkinda, sem um getur í b-lið 22. gr. a, þar sem blöndur geta innihaldið fræ fódurjurta og fræ jurta sem eru ekki fódurjurtir í skilningi þessarar tilskipunar.

Í þeim tilvikum sem kveðið er á um í fyrsta og öðrum undirlið skulu hinir ýmsu efnisþættir blöndunnar, að svo miklu leyti sem þeir tilheyra einhverri af jurtategundunum sem eru skráðar í tilskipunum 66/401/EBE, 66/402/EBE, 69/208/EBE og 70/458/EBE, uppfylla þær

reglur um markaðssetningu, sem gilda um þá, áður en þeim er blandað saman.

Önnur skilyrði, þ.m.t. merking með tilliti til tæknilegs samþykkis til fyrirtækja sem framleiða fræblöndur, skoðun á framleiðslu blöndunnar og sýnataka úr innihaldsefni upphaflegra framleiðslueininga og úr fullgerðri blöndu, skulu ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.

Að því er varðar þriðja undirlið skulu skilyrðin fyrir því að markaðssetja megi slíkar blöndur ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

20. Síðasta undirgrein 3. mgr. 13. gr. falli brott.

21. Í stað 1. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fræ, sem er sett á markað samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, hvort heldur er skyldubundið eða að eigin ákvörðun, sé ekki háð neinum markaðstakmörkunum að því er varðar eiginleika þess, kröfur um athugun, merkingu og lokun umbúða, öðrum en þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eða einhverri annarri tilskipun.“

22. Ákvæði 2. mgr. 14. gr. falli úr gildi.

23. Ákvæði 3. mgr. 14. gr. falli úr gildi.

24. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 14. gr.:

„14. gr. a

Skilyrði fyrir því að setja megi kynbætt fræ af ættliðum á undan stofnfræinu á markað samkvæmt fyrsta undirlið 3. gr. a skulu vera sem hér segir:

- fræið skal hafa fengið opinbera skoðun hjá þar til bærum vottunaraðila í samræmi við gildandi ákvæði um vottun stofnfræs;
- fræið skal vera í umbúðum í samræmi við þessa tilskipun, og
- á umbúðunum skal vera opinber merkimiði þar sem fram koma a.m.k. eftirtaldar upplýsingar:
 - vottunaraðili og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,
 - tilvísunarnúmer framleiðslueiningar,
 - mánuður og ár lokunar umbúða, eða
 - mánuður og ár síðustu opinberu sýnatöku vegna vottunar,
 - tegundir, tilgreindar a.m.k. með grasaheiti sínu í latneskum bókstöfum, mega vera tilgreindar með stytta heiti og án höfundarnafns,

— yrki, tilgreint a.m.k. í latneskum bókstöfum,

— merkingin „af ættlið á undan stofnfræi“,

— fjöldi ættliða á undan fræi sem er í flokknum „vottað fræ“ eða „vottað fræ af fyrsta ættlið“.

Merkimiðinn skal vera hvítur með fjólubláu skástriki.“

25. Í stað 2. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:

„2. Fóðurjurtafræ, sem hefur verið uppskorið í bandalaginu og á að setja í vottun í samræmi við 1. mgr., skal:

— vera í umbúðum og merkt með opinberum merkimiða sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í A- og B-hluta V. viðauka í samræmi við 1. mgr. 9. gr., og

— því skal fylgja opinbert skjal sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í C-hluta V. viðauka.

Heimilt er að veita undanþágu frá ákvæðunum í fyrsta undirlið um pökkun og merkingu ef það eru sömu yfirvöld sem annast akurskoðun, útbúa vottunarskjöl vegna fræs sem hefur ekki verið vottað endanlega og annast vottun eða ef þessi yfirvöld eru sammála um að veita undanþágu.“

26. Eftirfarandi komi í stað 17. gr.:

„17. gr.

1. Til að komast hjá tímabundnum vanda sem skapast í bandalaginu m.t.t. almenns framboðs á stofnfræi, vottuðu fræi eða sölufræi, sem ekki er hægt að leysa með öðru móti, er heimilt að ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr., að aðildarríkin veiti, í tiltekinn tíma í öllu bandalaginu, leyfi fyrir markaðssetningu á nauðsynlegu magni af fræi, í flokki sem vægari kröfur gilda um eða fræi af yrki sem er ekki í sameiginlegu skránni yfir stofna nytjajurta í landbúnaði eða í innlendum skrár yfir yrki í aðildarríkjunum, til að leysa erfiðleika varðandi framboðið.

2. Þegar um er að ræða flokk fræs af tilteknu yrki skal opinberi merkimiðinn vera merkimiðinn sem notaður er fyrir viðkomandi flokk; þegar um er að ræða fræ sem er ekki í framangreindum skrár skal opinberi merkimiðinn vera merkimiðinn sem kveðið er á um fyrir sölufræ. Á merkimiðanum skal alltaf koma fram að viðkomandi fræ sé í flokki sem vægari kröfur gilda um.

3. Heimilt er að samþykkja reglur um beitingu 1. mgr. í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

27. Í stað 1. mgr. 19. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að opinber skoðun fari fram í tengslum við markaðssetningu fódurjurtafræs, a.m.k. með úrtakskönnunum, til að sannreyna hvort kröfur og skilyrði þessarar tilskipunar séu uppfyllt.“

28. Í stað 2. mgr. 19. gr. komi eftirfarandi:

„2. Með fyrirvara um frjálsan flutning á fræi innan bandalagsins skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þau fái upplýsingar um eftirfarandi atriði þegar meira en tvö kíló af fræi, sem er flutt inn frá þriðja landi, eru sett á markað:

- a) tegund,
- b) yrki,
- c) flokkur,
- d) framleiðsluland og opinber skoðunaraðili,
- e) sendingarland,
- f) innflytjandi,
- g) magn fræs.

Heimilt er að ákveða á hvern hátt þessar upplýsingar skuli veittar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

29. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 22. gr.:

„22. gr. a

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr. til að taka tillit til þróunarinnar að því er varðar:

- a) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hefur fengið efnafræðilega meðhöndlun;
- b) skilyrði fyrir því að setja megi fræ á markað í tengslum við varðveislu á staðnum og sjálfbæra notkun erfðaaúðlinda plantna, þ.m.t. fræblöndur af tegundum sem innihalda einnig tegundirnar sem eru skráðar í 1. gr. tilskipunar ráðsins 70/457/EBE, og eru bundnar sérstökum ósnortnum og lítt snortnum heimkynnum og eru í hættu vegna erfðatæringar;
- c) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hentar vel til lífrænnar ræktunar.

2. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í 1. mgr., skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

- i) varðandi b-lið skal fræ þessara tegunda vera af þekktum uppruna sem viðeigandi yfirvald í hverju aðildarríki hefur samþykkt vegna markaðssetningar fræsins á ákveðnum svæðum;

ii) varðandi b-lið, viðeigandi magntakmarkanir.“

30. Í fyrsta undirlið í 1. lið I. þáttar II. viðauka bætist við orðin „*Brassica napus var. napobrassica* og *Brassica oleracea convar. acephala*“ á eftir orðunum „I. viðauka“.

31. Í öðrum málslíð í 1. lið I. þáttar II. viðauka falli brott orðin „*Brassica napus var. napobrassica* og *Brassica oleracea convar. acephala*“.

32. Í 8. lið a-liðar B-hluta IV. viðauka komi orðið „flokkur“ í stað orðanna „vottað fræ.“

3. gr.

Tilskipun 66/402/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. gr.:

„1. gr.

Þessi tilskipun gildir um framleiðslu til markaðssetningar og um markaðssetningu á sáðkorni í bandalaginu.“

2. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 1. gr.:

„1. gr. a

Í þessari tilskipun merkir „markaðssetning“ sölu, lagervörslu með sölu í huga, söluframboð og alla ráðstöfun, afhendingu eða tilfærslu á fræi til þriðju aðila, sem miðar að nýtingu þess í ábataskyni, hvort heldur er gegn gjaldi eða ekki.

Viðskipti með fræ, sem miða ekki að nýtingu yrkisins í ábataskyni, svo sem eftirfarandi aðgerðir, skulu ekki teljast markaðssetning:

- afhending á fræi til opinberra prófunar- og skoðunaraðila,
- afhending til þjónustuveitenda á fræi til vinnslu eða pökkunar, að því tilskildu að þjónustuveitandinn öðlist ekki eignarrétt yfir fræi sem er afhent á þann hátt.

Afhending á fræi með tilteknum skilyrðum til þjónustuveitenda vegna framleiðslu á tilteknu landbúnaðarhráefni, sem er ætlað til iðnaðarnota, eða fræframleiðsla í sama tilgangi, skal ekki teljast markaðssetning að því tilskildu að þjónustuveitandinn fái hvorki eignarrétt yfir fræinu, sem er afhent á þann hátt, né uppskerunni. Sá sem afhendir fræið skal láta vottunaraðilanum í té afrit af viðeigandi hlutum samningsins sem var gerður við þjónustuveitandann og þar skulu koma fram þeir staðlar og skilyrði sem fræið, sem afhent er, uppfyllir á þeim tíma.

Skilyrði fyrir beitingu þessa ákvæðis skulu ákveðin í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

3. Ákvæði d-liðar 1. mgr. 2. gr. falli úr gildi.

4. Í stað 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu kveða á um að ekki megi markaðssetja sáðkorn nema það hafi fengið opinbera vottun sem „stofnfræ“, „vottað fræ“, „vottað fræ af fyrsta ættlið“ eða „vottað fræ af öðrum ættlið“.“

5. Í 2. mgr. 3. gr. falli orðin „og markaðssetningu“ brott.

6. Ákvæði 4. mgr. 3. gr. falli úr gildi.

7. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 3. gr.:

„3. gr. a

Þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. skulu aðildarríkin sjá til þess að setja megi:

— kynbætt fræ ættliðanna á undan stofnfræi, og

— ómeðhöndlað fræ, markaðssett til vinnslu, að því tilskildu að tryggt sé að fræið sé ósvikið,

á markaðinn.“

8. Ákvæði 2. mgr. 4. gr. falli úr gildi.

9. Ákvæði 3. mgr. 4. gr. falli úr gildi.

10. Eftirfarandi málsgrein bætist við 4. gr.:

„4. Aðildarríkin, sem nýta sér undanþáguna sem kveðið er á um annaðhvort í a- eða b-lið 1. mgr., skulu veita hvert öðru stjórnsýslulega aðstoð að því er varðar skoðun.“

11. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 4. gr.:

„4. gr. a

1. Þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. geta aðildarríkin heimilað framleiðendum á yfirráðasvæði sínu að markaðssetja:

a) lítið magn af fræi í vísindalegum tilgangi eða til samanburðarræktunar;

b) hæfilegt magn af fræi til annarra prófana eða tilrauna, að því tilskildu að það sé af yrkjum sem sótt hefur verið um að verði skráð í tegundaskrána í viðkomandi aðildarríki.

Sé um að ræða erfðabreytt efni má einungis veita slíkt leyfi ef allar viðeigandi ráðstafanir hafa verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilsu manna og umhverfið. Þess vegna skulu ákvæði 4. mgr. 7. gr. í

tilskipun 70/457/EBE gilda um umhverfisáhættumatið, sem framkvæmt verður í þessu skyni.

2. Ákvarða skal í hvaða tilgangi veita má heimildina sem um getur í b-lið 1. mgr., ákvæði um merkingu pakka og magnið og um skilyrðin fyrir því að aðildarríki geti veitt slíka heimild í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 21. gr.

3. Heimildir, sem aðildarríkin veita framleiðendum á yfirráðasvæði sínu áður en þessi tilskipun er samþykkt í þeim tilgangi sem getið er um í 1. mgr., skulu haldast í gildi þar til ákvæðin, sem um getur í 2. mgr., hafa verið fastsett. Eftir það skulu allar slíkar heimildir vera samkvæmt ákvæðunum sem eru sett í samræmi við 2. mgr.“

12. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 5. gr.:

„5. gr. a

Aðildarríkin geta takmarkað vottun á hafra-, bygg-, ris- og hveitifræi við vottað fræ af fyrsta ættlið.“

13. Í 3. mgr. 9. gr. bætist við orðin „sem er lokað á yfirráðasvæði þeirra. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“ á eftir orðunum „litla pakka“.

14. Í stað 2. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin geta kveðið á um undantekningar frá 1. mgr. þegar um er að ræða litla pakka sem er lokað á yfirráðasvæði þeirra. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

15. Eftirfarandi komi í stað 11. gr.:

„11. gr.

Í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr. er hægt að ákveða að í öðrum tilvikum en þeim sem þegar hefur verið kveðið á um í þessari tilskipun, skuli merkimiði birgis vera á pökkum með hvers konar stofnfræi eða vottuðu fræi (sem getur verið annaðhvort merkimiði, aðskilinn frá opinbera merkimiðanum, eða upplýsingar frá birgi sem eru prentaðar á pakkann sjálfan). Einstök atriði, sem eiga að koma fram á slíkum merkimiða, skulu einnig ákveðin í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

16. Eftirfarandi málsgrein bætist við 11. gr.:

„3. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkja til að krefjast þess að opinbert vottorð fylgi framleiðslu-einingum fræs, sem eru í samræmi við sérstök skilyrði vegna *Avena fatua*, sem mælt er fyrir um í samræmi við

málsmeðferðina sem kveðið er á um í 21. gr., sem staðfestir að þær uppfylli þessi skilyrði.“

17. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 11. gr.:

„11. gr. a

Þegar um er að ræða fræ af erfðabreyttu yrki skal tilgreina á skýran hátt á hverjum merkimiða eða skjali, opinberu eða annars konar, sem er fest á eða fylgir með framleiðslueiningu fræsins samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, að yrkið sé erfðabreytt.“

18. Í 1. mgr. 13. gr. komi orðið „skulu“ í stað orðsins „mega“.

19. Í 2. mgr. 13. gr. komi orðið „skulu“ í stað orðsins „mega“.

20. Eftirfarandi málsgrein bætist við á eftir 2. mgr. 13. gr.:

„2a. Hin sérstöku skilyrði fyrir því að setja megí slíkar blöndur á markað skulu ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

21. Í stað 1. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fræ, sem er sett á markað samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, hvort heldur er skyldubundið eða að eigin ákvörðun, sé ekki háð neinum markaðstakmörkunum að því er varðar eiginleika þess, kröfur um athugun, merkingu og lokun umbúða, öðrum en þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eða einhverri annarri tilskipun.“

22. Ákvæði 2. mgr. 14. gr. falli úr gildi.

23. Ákvæði 3. mgr. 14. gr. falli úr gildi.

24. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 14. gr.:

„14. gr. a

Skilyrði fyrir því að setja megí kynbætt fræ af ættliðum á undan stofnfræinu á markað samkvæmt fyrsta undirliði 3. gr. a skulu vera sem hér segir:

- fræið skal hafa fengið opinbera skoðun hjá þar til bærum vottunaraðila í samræmi við gildandi ákvæði um vottun stofnfræs;
- fræið skal vera í umbúðum í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar; og
- á umbúðunum skal vera opinber merkimiði þar sem fram koma a.m.k. eftirtaldir upplýsingar:

— vottunaraðili og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,

— tilvísunarnúmer framleiðslueiningar,

— mánuður og ár lokunar umbúða, eða

— mánuður og ár síðustu opinberu sýnatöku vegna vottunar,

— tegundir, tilgreindar a.m.k. í latneskum bókstöfum með grasaheiti sínu sem má vera styttr heiti og án höfundarnafns,

— yrki, tilgreint a.m.k. í latneskum bókstöfum,

— merkingin „af ættliði á undan stofnfræi“,

— fjöldi ættliða á undan fræi sem er í flokknum „vottað fræ“ eða „vottað fræ af fyrsta ættliði“.

Merkimiðinn skal vera hvítur með fjólubláu skástriki.“

25. Í stað 2. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:

„2. Sáðkorn, sem hefur verið uppskorið í bandalaginu og á að setja í vottun í samræmi við 1. mgr., skal:

— vera í umbúðum og merkt með opinberum merkimiða sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í A- og B-hluta V. viðauka í samræmi við 1. mgr. 9. gr., og

— því skal fylgja opinbert skjal sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í C-hluta V. viðauka.

Heimilt er að veita undanþágu frá ákvæðunum í fyrsta undirliði um pökkun og merkingu ef það eru sömu yfirvöld sem annast akurskoðun, útbúa vottunarskjöl vegna fræs sem hefur ekki verið vottað endanlega og annast vottun eða ef þessi yfirvöld eru sammála um að veita undanþágu.“

26. Í stað 17. gr. komi eftirfarandi:

„17. gr.

1. Til að komast hjá tímabundnum vanda sem skapast í bandalaginu m.t.t. almenns framboðs á stofnfræi eða vottuðu fræi, sem ekki er hægt að leysa með öðru móti, er heimilt að ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr., að aðildarríkin veiti, í tiltekinn tíma í öllu bandalaginu, leyfi fyrir markaðssetningu á nauðsynlegu magni af fræi, í flokki sem vægari kröfur gilda um eða fræi af yrki sem er ekki í sameiginlegu skránni yfir stofna nytjajurta í landbúnaði eða í innlendum skrám yfir yrki í aðildarríkjunum, til að leysa erfiðleika varðandi framboðið.

2. Þegar um er að ræða flokk fræs af tilteknu yrki skal opinberi merkimiðinn vera merkimiðinn sem notaður er fyrir viðkomandi flokk; þegar um er að ræða fræ sem er ekki í framangreindum skráum skal litur opinbera merkimiðans vera brúnn. Á merkimiðanum skal alltaf

koma fram að viðkomandi fræ sé í flokki sem vægari kröfur gilda um.

3. Heimilt er að samþykkja reglur um beitingu 1. mgr. í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

27. Í stað 1. mgr. 19. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að opinber skoðun fari fram í tengslum við markaðssetningu sáðkorns, a.m.k. með úrtakskönnunum, til að sannreyna hvort kröfur þessarar tilskipunar séu uppfylltar.“

28. Í stað 2. mgr. 19. gr. komi eftirfarandi:

„2. Með fyrirvara um frjálsan flutning á fræi innan bandalagsins skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þau fái upplýsingar um eftirfarandi atriði þegar meira en tvö kíló af fræi, sem er flutt inn frá þriðja landi, eru sett á markað:

- a) tegund,
- b) yrki,
- c) flokkur,
- d) framleiðsluland og opinber skoðunaraðili,
- e) sendingarland,
- f) innflytjandi,
- g) magn fræs.

Heimilt er að ákveða á hvern hátt þessar upplýsingar skuli veittar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

29. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 22. gr.:

„22. gr. a

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr. til að taka tillit til þróunarinnar að því er varðar:

- a) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hefur fengið efnafræðilega meðhöndlun;
- b) skilyrði fyrir því að setja megi fræ á markað í tengslum við varðveislu á staðnum og sjálfbæra notkun erfðaauðlinda plantna, þ.m.t. fræblöndur af tegundum sem innihalda einnig tegundirnar sem eru skráðar í 1. gr. tilskipunar ráðsins 70/457/EBE, og eru bundnar sérstökum ósnortnum og lítt snortnum heimkynnum og eru í hættu vegna erfðatæringar;
- c) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hentar vel til lífrænnar ræktunar.

2. Sérstök skilyrðin, sem um getur í 1. mgr., skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

i) varðandi b-lið skal fræ þessara tegunda vera af þekktum uppruna sem viðeigandi yfirvald í hverju aðildarríki hefur samþykkt vegna markaðssetningar fræsins á ákveðnum svæðum;

ii) varðandi b-lið, viðeigandi magntakmarkanir.“

4. gr.

Tilskipun 66/403/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. gr.:

„1. gr.

Þessi tilskipun gildir um framleiðslu til markaðssetningar og um markaðssetningu á útsæðiskartöflum í bandalaginu.“

2. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 1. gr.:

„1. gr. a

Í þessari tilskipun merkir „markaðssetning“ sölu, lagervörslu með sölu í huga, söluframboð og alla ráðstöfun, afhendingu eða tilfærslu á útsæðiskartöflum til þriðju aðila, sem miðar að nýtingu þeirra í ábataskyni, hvort heldur er gegn gjaldi eða ekki.

Viðskipti með útsæðiskartöflur, sem miða ekki að nýtingu yrkisins í ábataskyni, svo sem eftirfarandi aðgerðir, skulu ekki teljast markaðssetning:

— afhending á útsæðiskartöflum til opinberra prófunar- og skoðunaraðila,

— afhending til þjónustuveitenda á útsæðiskartöflum til vinnslu eða pökkunar,

að því tilskildu að þjónustuveitandinn öðlist ekki eignarrétt yfir útsæðiskartöflum sem eru afhentar á þann hátt.

Afhending útsæðiskartaflna með tilteknum skilyrðum til þjónustuveitenda vegna framleiðslu á tilteknu landbúnaðarhráfni, sem er ætlað til iðnaðarnota, eða fjölgun þeirra í sama tilgangi skal ekki teljast markaðssetning að því tilskildu að þjónustuveitandinn fái hvorki eignarrétt yfir útsæðiskartöflunum, sem eru afhentar á þann hátt, né uppskerunni. Sá sem afhendir útsæðiskartöflurnar skal láta vottunaraðilanum í té afrit af viðeigandi hlutum samningsins sem var gerður við þjónustuveitandann og þar skulu koma fram þeir staðlar og skilyrði sem útsæðiskartöflurnar, sem afhentar eru, uppfylla á þeim tíma.

Skilyrði fyrir beitingu þessa ákvæðis skulu ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr.“

3. Ákvæði B-hluta 2. mgr. 3. gr. falli úr gildi.

— aðskilja útsæðiskartöflur og aðrar kartöflur við flokkun, geymslu, flutning og meðhöndlun.“

4. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 3. gr.:

„3. gr. a

Þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. skulu aðildarríkin sjá til þess að setja megi kynbættar útsæðiskartöflur af ætliðum á undan stofnútsæðinu á markað.“

5. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 4. gr.:

„4. gr. a

1. Þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. geta aðildarríkin heimilað framleiðendum á yfirráðasvæði sínu að markaðssetja:

a) lítið magn af útsæðiskartöflum í vísindalegum tilgangi eða til samanburðarræktunar;

b) hæfilegt magn af útsæðiskartöflum til annarra prófana eða tilrauna, að því tilskildu að þær séu af yrkjum sem sótt hefur verið um að verði skráð í tegundaskrána í viðkomandi aðildarríki.

Sé um að ræða erfðabreytt efni má einungis veita slíkt leyfi ef allar viðeigandi ráðstafanir hafa verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilsu manna og umhverfið. Þess vegna skulu ákvæði 4. mgr. 7. gr. í tilskipun 70/457/EBE gilda um umhverfisáhættumatið, sem framkvæmt verður í þessu skyni.

2. Ákvarða skal í hvaða tilgangi veita má heimildina sem um getur í b-lið 1. mgr., ákvæði um merkingu pakka og magnið og skilyrðin fyrir því að aðildarríki geti veitt slíka heimild í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 19. gr.

Heimildir, sem aðildarríkin veita framleiðendum á yfirráðasvæði sínu áður en þessi tilskipun er samþykkt í þeim tilgangi sem getið er um í 1. mgr., skulu haldast í gildi þar til ákvæðin, sem um getur í 2. mgr., hafa verið fastsett. Eftir það skulu allar slíkar heimildir vera samkvæmt ákvæðunum sem eru sett í samræmi við 2. mgr.“

6. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 5. gr.:

„5. gr. a

1. Aðildarríki geta krafist þess að útsæðiskartöflur, sem eru framleiddar á yfirráðasvæði þeirra, séu aðskildar frá öðrum kartöflum af plöntuheilbrigðisástandum á meðan á framleiðslu stendur.

2. Kröfurnar, sem kveðið er á um í 1. mgr., geta falið í sér ráðstafanir til að:

— aðskilja framleiðslu útsæðisins frá öðrum kartöflum,

7. Í stað 1. mgr. 7. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu kveða á um að ekki megi setja útsæðiskartöflur á markað nema þær séu af lágmarksstærð þannig að þær komist ekki gegnum ferhyrndan möskva af stærðinni 25 × 25 mm. Fyrir hnýði, sem eru of stór til að komast í gegnum ferhyrnda möskva af stærðinni 35 × 35 mm, skal tákna efri og neðri stærðarmörkin með margfeldi af 5.

Hámarksfrávik í stærð hnýða í framleiðslueiningu skulu miðast við að stærðarmunur milli tveggja ferhyrnda möskva, sem eru notaðir, sé ekki meiri en 25 mm. Heimilt er að breyta þessum stærðarviðmiðunum í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr.“

8. Ákvæði 4. mgr. 7. gr. falli úr gildi.

9. Í 3. mgr. 9. gr. bætist við orðin „sem er lokað á yfirráðasvæði þeirra. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr.“ á eftir orðunum „litla pakka“.

10. Í stað 2. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin geta kveðið á um undantekningar frá 1. mgr. þegar um er að ræða litla pakka sem er lokað á yfirráðasvæði þeirra. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr.“

11. Eftirfarandi komi í stað 11. gr.:

„11. gr.

Í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr. er hægt að ákveða að í öðrum tilvikum en þeim sem kveðið hefur verið á um í þessari tilskipun skuli merkimiði birgis vera á pökkum eða gámum með stofnútsæði (sem getur verið annaðhvort merkimiði, aðskilinn frá opinbera merkimiðanum, eða upplýsingar frá birgi sem eru prentaðar á pakkann sjálfan). Einstök atriði, sem eiga að koma fram á slíkum merkimiða, skulu einnig ákveðin í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr.“

12. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 11. gr.:

„11. gr. a

Þegar um er að ræða útsæðiskartöflur af erfðabreyttu yrki skal tilgreina á skýran hátt á hverjum merkimiða eða skjali, opinberu eða annars konar, sem er fest á eða

fylgir með framleiðslueiningu útsæðisins samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, að yrkið sé erfðabreytt.“

13. Í stað 1. mgr. 13. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að útsæðiskartöflur, sem eru settar á markað samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, hvort heldur er skyldubundið eða að eigin ákvörðun, séu ekki háðar neinum markaðstakmörkunum að því er varðar eiginleika þeirra, kröfur um athugun, merkingu og lokun umbúða, öðrum en þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eða einhverri annarri tilskipun.“

14. Ákvæði 4. mgr. 13. gr. falli úr gildi.

15. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 13. gr.:

„13. gr. a

Skilyrði fyrir því að setja megi kynbættar útsæðiskartöflur af ættliðum á undan stofnútsæðinu á markað skv. 3. gr. a skulu vera sem hér segir:

- a) útsæðiskartöflurnar skulu vera framleiddar í samræmi við viðurkenndar venjur með tilliti til viðhalds yrkisins og heilbrigðis;
- b) útsæðiskartöflurnar skulu fyrst og fremst ætlaðar til framleiðslu á stofnútsæði;
- c) útsæðiskartöflurnar skulu uppfylla lágmarksskilyrðin sem sett verða með málsmeðferðinni sem mælt er fyrir um í 19. gr. fyrir ættliði á undan stofnútsæði;
- d) við opinbera athugun skal hafa komið í ljós að útsæðiskartöflurnar uppfylli lágmarksskilyrðin sem um getur í c-lið;
- e) útsæðiskartöflurnar skulu vera í pökkum eða gámum í samræmi við þessa tilskipun; og
- f) á pökkunum eða gámunum skal vera opinber merkimiði þar sem fram koma a.m.k. eftirtaldir upplýsingar:

— vottunaraðili og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,

— kenninúmer framleiðanda eða tilvísunarnúmer framleiðslueiningar,

— mánuður og ár lokunar umbúða,

— tegundir, tilgreindar a.m.k. í latneskum bókstöfum með grasaheiti sínu, sem má vera stytta heiti og án höfundarnafns, eða með almennu heiti eða hvort tveggja,

— yrki, tilgreint a.m.k. í latneskum bókstöfum,

— merkingin „af ættlið á undan stofnútsæði“.

Merkimiðinn skal vera hvítur með fjólubláu skástriki.“

16. Í stað 1. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:

„1. Samkvæmt málsmeðferðinni, sem mælt er fyrir um í 19. gr., getur framkvæmdastjórnin bannað, að öllu leyti eða að hluta, markaðssetningu útsæðiskartaflna sem hafa verið ræktaðar á tilteknu svæði í bandalaginu ef afkvæmi kartöflusýna, sem eru tekin opinberlega af stofnútsæði eða vottuðum útsæðiskartöflum sem hafa verið ræktaðar á því svæði í fleiri en einum tilraunareit í bandalaginu, hafa í þrjú ár samfelldt verið alllangt frá því að uppfylla lágmarksskilyrðin sem mælt er fyrir um í c-lið 1. liðar, c-lið 2. liðar. og 3. og 4. lið. I. viðauka. Við samanburðarprófanir má einnig athuga hvort önnur lágmarksskilyrði, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, séu uppfyllt.“

17. Í stað 2. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin skal draga til baka allar ráðstafanir sem eru gerðar skv. 1. mgr. jafnskjótt og næg vísu hefur fengist fyrir því að stofnútsæðið og vottuðu útsæðiskartöflurnar, sem eru ræktaðar á viðkomandi svæði í bandalaginu, muni framvegis uppfylla lágmarksskilyrðin sem um getur í 1. mgr.“

18. Ákvæði 3. mgr. 14. gr. falli úr gildi.

19. Eftirfarandi komi í stað 16. gr.:

„16. gr.

1. Til að komast hjá tímabundnum vanda sem skapast í bandalaginu m.t.t. almenns framboðs á stofnútsæði eða vottuðum útsæðiskartöflum, sem ekki er hægt að leysa með öðru móti, er heimilt að ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr., að aðildarríkin veiti, í tiltekinn tíma í öllu bandalaginu, leyfi fyrir markaðssetningu á nauðsynlegu magni af útsæðiskartöflum, í flokki sem vægari kröfur gilda um eða útsæðiskartöflum af yrki sem er ekki í sameiginlegu skránni yfir stofna nytjajurta í landbúnaði eða í innlendum skrám yfir yrki í aðildarríkjunum, til að leysa erfiðleika varðandi framboðið.

2. Þegar um er að ræða flokk útsæðiskartaflna af tilteknu yrki skal opinberi merkimiðinn vera merkimiðinn sem notaður er fyrir viðkomandi flokk; þegar um er að ræða útsæðiskartöflur sem eru ekki í framangreindum skrá, skal litur opinbera merkimiðans vera brúnn. Á merkimiðanum skal alltaf koma fram að viðkomandi útsæðiskartöflur séu í flokki sem vægari kröfur gilda um.

3. Heimilt er að samþykkja reglur um beitingu 1. mgr. í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr.“

20. Í stað 1. mgr. 18. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að opinber skoðun fari fram í tengslum við markaðssetningu útsæðiskartaflna, a.m.k. með úrtakskönnunum, til að sannreyna hvort kröfur og skilyrði þessarar tilskipunar séu uppfyllt.“

21. Í stað 2. mgr. 18. gr. komi eftirfarandi:

„2. Með fyrirvara um frjálsan flutning á útsæðiskartöflum innan bandalagsins skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þau fái upplýsingar um eftirfarandi atriði þegar meira en tvö kíló af útsæðiskartöflum, sem eru fluttar inn frá þriðja landi, eru sett á markað:

- a) tegund,
- b) yrki,
- c) flokkur,
- d) framleiðsluland og skoðunaraðili,
- e) sendingarland,
- f) innflytjandi,
- g) magn útsæðiskartaflna.

Heimilt er að ákveða á hvern hátt þessar upplýsingar skuli veittar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr.“

22. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 20. gr.:

„20. gr. a

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 19. gr. til að taka tillit til þróunarinnar að því er varðar:

- a) skilyrði fyrir markaðssetningu útsæðiskartaflna sem hafa fengið efnafræðilega meðhöndlun;
- b) skilyrði fyrir því að setja megi útsæðiskartöflur á markað í tengslum við varðveislu á staðnum og sjálfbæra notkun erfðaauðlinda plantna sem eru bundnar sérstökum ósnortnum og lítt snortnum heimkynnum og eru í hættu vegna erfðatæringar;
- c) skilyrði fyrir markaðssetningu útsæðiskartaflna sem henta vel til lífrænnar ræktunar.

2. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í 1. mgr., skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

i) varðandi b-lið skulu útsæðiskartöflur þessara tegunda vera af þekktum uppruna sem viðeigandi yfirvald í hverju aðildarríki hefur samþykkt vegna markaðssetningar þeirra á ákveðnum svæðum;

ii) varðandi b-lið, viðeigandi magntakmarkanir.“

5. gr.

Tilskipun 69/208/EEB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. gr.:

„1. gr.

Þessi tilskipun gildir um framleiðslu til markaðssetningar og um markaðssetningu í bandalaginu á olíu- og trefjajurtafræi sem er ætlað til framleiðslu í landbúnaði en ekki til framleiðslu á skrautjurtum.“

2. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 1. gr.:

„1. gr. a

Í þessari tilskipun merkir „markaðssetning“ sölu, lagervörslu með sölu í huga, söluframboð og alla ráðstöfun, afhendingu eða tilfærslu á fræi til þriðju aðila, sem miðar að nýtingu þess í ábataskyni, hvort heldur er gegn gjaldi eða ekki.

Viðskipti með fræ, sem miða ekki að nýtingu yrkisins í ábataskyni, svo sem eftirfarandi aðgerðir, skulu ekki teljast markaðssetning:

— afhending á fræi til opinberra prófunar- og skoðunaraðila,

— afhending til þjónustuveitenda á fræi til vinnslu eða pökkunar, að því tilskildu að þjónustuveitandinn öðlist ekki eignarrétt yfir fræi sem er afhent á þann hátt.

Afhending á fræi með tilteknum skilyrðum til þjónustuveitenda vegna framleiðslu á tilteknu landbúnaðarhræfni, sem er ætlað til iðnaðarnota, eða fræframleiðsla í sama tilgangi skal ekki teljast markaðssetning að því tilskildu að þjónustuveitandinn fái hvorki eignarrétt yfir fræinu, sem er afhent á þann hátt, né uppskerunni. Sá sem afhendir fræið skal láta vottunaraðilanum í té afrit af viðeigandi hlutum samningsins sem var gerður við þjónustuveitandann og þar skulu koma fram þeir staðlar og skilyrði sem fræið, sem afhent er, uppfyllir á þeim tíma.

Skilyrði fyrir beitingu þessa ákvæðis skulu ákveðin í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 20. gr.“

3. Ákvæði c-liðar 1. mgr. 2. gr. falli úr gildi. geti veitt slíka heimild í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 20. gr.
4. Í 1. mgr. 3. gr. falli brott orðin „og uppfyllir skilyrði II. viðauka“.
5. Í 2. mgr. 3. gr. falli brott orðin „og uppfylla enn fremur skilyrði II. viðauka“.
6. Ákvæði 5. mgr. 3. gr. falli úr gildi.
7. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 3. gr.:

„3. gr. a

Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. 3. gr. skulu aðildarríkin sjá til þess að setja megi:

— kynbætt fræ ættliðanna á undan stofnfræi, og

— ómeðhöndlað fræ, markaðssett til vinnslu, að því tilskildu að tryggt sé að fræið sé ósvikið,

á markaðinn.“
8. Eftirfarandi undirgrein bætist við í lok 4. gr.:

„Aðildarríkin, sem nýta sér undanþáguna sem kveðið er á um annaðhvort í a- eða b-lið, skulu veita hvert öðru stjórnsýslulega aðstoð að því er varðar skoðun.“
9. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 4. gr.:

„4. gr. a

1. Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. 3. gr. geta aðildarríkin heimilað framleiðendum á yfirráðasvæði sínu að markaðssetja:

a) lítið magn af fræi í vísindalegum tilgangi eða til samanburðarræktunar;

b) hæfilegt magn af fræi til annarra prófana eða tilrauna, að því tilskildu að það sé af yrkjum sem sótt hefur verið um að verði skráð í tegundaskrána í viðkomandi aðildarríki.

Sé um að ræða erfðabreytt efni má einungis veita slíkt leyfi ef allar viðeigandi ráðstafanir hafa verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilsu manna og umhverfið. Þess vegna skulu ákvæði 4. mgr. 7. gr. í tilskipun 70/457/EBE gilda um umhverfisáhættumatið, sem framkvæmt verður í þessu skyni.

2. Ákvarða skal í hvaða tilgangi veita má heimildina sem um getur í b-lið 1. mgr., ákvæði um merkingu pakka og magnið og skilyrðin fyrir því að aðildarríki
3. Heimildir, sem aðildarríkin veita framleiðendum á yfirráðasvæði sínu áður en þessi tilskipun er samþykkt í þeim tilgangi sem getið er um í 1. mgr., skulu haldast í gildi þar til ákvæðin, sem um getur í 2. mgr., hafa verið fastsett. Eftir það skulu allar slíkar heimildir vera samkvæmt ákvæðunum sem eru sett í samræmi við 2. mgr.“
10. Eftirfarandi bætist við í lok 3. mgr. 9. gr.: „sem er lokað á yfirráðasvæði þeirra. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 20. gr.“
11. Í stað 2. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„2. Aðildarríkin geta kveðið á um undantekningar frá 1. mgr. þegar um er að ræða litla pakka sem er lokað á þeirra eigin yfirráðasvæði. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 20. gr.“
12. Eftirfarandi komi í stað 11. gr.:

„11. gr.

Í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 20. gr. er hægt að ákveða að aðildarríkin geti krafist þess að í öðrum tilvikum en þeim sem kveðið er á um í þessari tilskipun sé merkimiði birgis á pökkum með stofnfræi, hvers konar vottuðu fræi eða sölufræi (sem getur verið annaðhvort merkimiði, aðskilinn frá opinbera merkimiðanum, eða upplýsingar frá birgi sem eru prentaðar á pakkann sjálfan). Einstök atriði, sem eiga að koma fram á slíkum merkimiða, skulu einnig ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 20. gr.“
13. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 11. gr.:

„11. gr. a

Þegar um er að ræða fræ af erfðabreyttu yrki skal tilgreina á skýran hátt á hverjum merkimiða eða skjali, opinberu eða annars konar, sem er fest á eða fylgir með framleiðslueiningu fræsins samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, að yrkið sé erfðabreytt.“
14. Í stað 1. mgr. 13. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fræ, sem er sett á markað samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, hvort heldur er skyldubundið eða að eigin ákvörðun, sé ekki háð neinum markaðstakmörkunum að því er varðar eiginleika þess, kröfur um athugun, merkingu og lokun umbúða, öðrum en þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eða einhverri annarri tilskipun.“

15. Ákvæði 2. mgr. 13. gr. falli úr gildi.

annast vottun eða ef þessi yfirvöld eru sammála um að veita undanþágu.“

16. Ákvæði 3. mgr. 13. gr. falli úr gildi.

19. Í stað 16. gr. komi eftirfarandi:

17. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 14. gr.:

„16. gr.

„14. gr. a

Skilyrði fyrir því að setja megi kynbætt fræ af ættliðum á undan stofnfræinu á markað samkvæmt fyrsta undirlið 3. gr. a skulu vera sem hér segir:

1. Til að komast hjá tímabundnum vanda sem skapast í bandalaginu m.t.t. almenns framboðs á stofnfræi eða vottuðu fræi, sem ekki er hægt að leysa með öðru móti, er heimilt að ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 20. gr., að aðildarríkin veiti, í tiltekinn tíma í öllu bandalaginu, leyfi fyrir markaðssetningu á nauðsynlegu magni af fræi, í flokki sem vægari kröfur gilda um eða fræi af yrki sem er ekki í sameiginlegu skránni yfir stofna nytjajurta í landbúnaði eða í innlendum skrám yfir yrki í aðildarríkjunum, til að leysa erfiðleika varðandi framboðið.

a) fræið skal hafa fengið opinbera skoðun hjá þar til bærum vottunaraðila í samræmi við gildandi ákvæði um vottun stofnfræs;

2. Þegar um er að ræða flokk fræs af tilteknu yrki skal opinberi merkimiðinn vera merkimiðinn sem notaður er fyrir viðkomandi flokk; þegar um er að ræða fræ sem er ekki í framangreindum skráum skal opinberi merkimiðinn vera merkimiðinn sem kveðið er á um fyrir sölufræ. Á merkimiðanum skal alltaf koma fram að viðkomandi fræ sé í flokki sem vægari kröfur gilda um.

b) fræið skal vera í umbúðum í samræmi við þessa tilskipun; og

3. Heimilt er að samþykkja reglur um beitingu 1. mgr. í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 20. gr.“

c) á umbúðunum skal vera opinber merkimiði þar sem fram koma a.m.k. eftirtaldar upplýsingar:

— vottunaraðili og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,

— tilvísunarnúmer framleiðslueiningar,

— mánuður og ár lokunar umbúða, eða

— mánuður og ár síðustu opinberu sýnatöku vegna vottunar,

20. Í stað 1. mgr. 18. gr. komi eftirfarandi:

— tegundir, tilgreindar a.m.k. í latneskum bókstöfum með grasaheiti sínu sem má vera styttr heiti og án höfundarnafns,

— yrki, tilgreint a.m.k. í latneskum bókstöfum,

— merkingin „af ættlið á undan stofnfræi“,

— fjöldi ættliða á undan fræi sem er í flokknum „vottað fræ“ eða „vottað fræ af fyrsta ættlið“.

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að opinber skoðun fari fram í tengslum við markaðssetningu fódurjurtafræs, a.m.k. með úrtakskönnunum, til að sannreyna hvort kröfur og skilyrði þessarar tilskipunar séu uppfyllt.“

Merkimiðinn skal vera hvítur með fjólubláu skástriki.“

21. Í stað 2. mgr. 18. gr. komi eftirfarandi:

„2. Með fyrirvara um frjálsan flutning á fræi innan bandalagsins skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þau fái upplýsingar um eftirfarandi atriði þegar meira en tvö kíló af fræi, sem er flutt inn frá þriðja landi, eru sett á markað:

18. Í stað 2. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:

„2. Oliu- og trefjajurtafræ, sem hefur verið uppskorið í bandalaginu og á að setja í vottun í samræmi við 1. mgr., skal:

— vera í umbúðum og merkt með opinberum merkimiða sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í A- og B-hluta V. viðauka í samræmi við 1. mgr. 9. gr., og

— því skal fylgja opinbert skjal sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í C-hluta V. viðauka.

a) tegund,

b) yrki,

c) flokkur,

d) framleiðsluland og opinber skoðunaraðili,

e) sendingarland,

f) innflytjandi,

g) magn fræs.

Heimilt er að veita undanþágu frá ákvæðunum í fyrsta undirlið um pökkun og merkingu ef það eru sömu yfirvöld sem annast akurskoðun, útbúa vottunarskjöl vegna fræs sem hefur ekki verið vottað endanlega og

Heimilt er að ákveða á hvern hátt þessar upplýsingar skuli veittar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 20. gr.“

22. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 21. gr.:

„21. gr. a

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 20. gr. til að taka tillit til þróunarinnar að því er varðar:

- a) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hefur fengið efnafræðilega meðhöndlun;
- b) skilyrði fyrir því að setja megi fræ á markað í tengslum við varðveislu á staðnum og sjálfbæra notkun erfðaaauðlinda plantna, þ.m.t. fræblöndur af tegundum sem innihalda einnig tegundirnar sem eru skráðar í 1. gr. tilskipunar ráðsins 70/457/EBE, og eru bundnar sérstökum ósnortnum og lítt snortnum heimkynnum og eru í hættu vegna erfðatæringar;
- c) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hentar vel til lífrænnar ræktunar.

2. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í 1. mgr., skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

- i) varðandi b-lið skal fræ þessara tegunda vera af þekktum uppruna sem viðeigandi yfirvald í hverju aðildarríki hefur samþykkt vegna markaðssetningar fræsins á ákveðnum svæðum;
- ii) varðandi b-lið, viðeigandi magntakmarkanir.“

6. gr.

Tilskipun 70/457/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi málsgreinar bætist við á eftir 3. mgr. 4. gr.:

„4. Sé um að ræða erfðabreytt yrki í skilningi 1. og 2. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 90/220/EBE frá 23. apríl 1990 um þau tilvik er erfðabreyttum lífverum er sleppt af ásettu ráði út í umhverfið (*) skal því aðeins samþykkja yrkið að allar viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilsu manna og umhverfið.

5. Ef nota á efni, sem er unnið úr plöntuyrki, sem matvæli eða sem innihaldsefni í matvæli sem fellur undir gildissvið reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins

(EB) nr. 258/97 frá 27. janúar 1997 um ný matvæli og ný innihaldsefni í matvælum (**), mega þessi matvæli eða innihaldsefni ekki:

— vera hættuleg fyrir neytandann,

— villa um fyrir neytandanum,

— vera svo frábrugðin matvælum eða innihaldsefnum matvæla sem þau eiga að koma í staðinn fyrir að venjuleg neysla þeirra sé síðri kostur í næringarlegu tilliti fyrir neytandann.

6. Til að varðveita erfðaaauðlindir plantna eins og tilgreint er í 2. mgr. 20. gr. a geta aðildarríkin vikið frá viðmiðunum um samþykki sem eru settar fram í fyrsta málslíð 1. mgr. að svo miklu leyti sem sérstök skilyrði eru sett í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr. varðandi kröfurnar í i- og ii-lið 3. mgr. 20. gr. a.

(*) Stjtið. EB L 117, 8.5.1990, bls. 15. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/35/EB (Stjtið. EB L 169, 27.6.1997, bls. 72).

(**) Stjtið. EB L 43, 14.2.1997, bls. 1.“

2. Eftirfarandi undirliður bætist við 2. mgr. 7. gr.:

„c) nauðsynlegar reglur fyrir ræktunartilraunir sem á að gera í því skyni að meta ræktunar- eða notkunargildið; í þessum reglum er hægt að ákvarða:

— málsmæðferð og skilyrði fyrir því að öll aðildarríkin eða nokkur þeirra geti sameinast um að taka inn í ræktunartilraunir, sem líð í aðstoð stjórnvalda, yrki sem óskað hefur verið eftir samþykki fyrir í öðru aðildarríki;

— samstarfsskilmála milli yfirvalda þeirra aðildarríkja sem eru þátttakendur;

— áhrif niðurstaðna þessara ræktunartilrauna;

— staðla varðandi upplýsingar um ræktunartilraunir í tengslum við mat á ræktunar- eða notkunargildi.“

3. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 3. mgr. 7. gr.:

„4. a) Ef um er að ræða erfðabreytt yrki, sem um getur í 4. mgr. 4. gr., skal framkvæma mat á umhverfishættu sem jafngildir matinu sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/220/EBE.

- b) málsmeðferð til að tryggja að matið á umhverfisstærð og aðrir viðeigandi umhverfisstærðir jafngildi því sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/220/EBE skal, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, tekin upp í reglugerð ráðsins og byggjast á viðeigandi lagagrundvelli í sáttmálanum. Þar til þessi reglugerð öðlast gildi skal því aðeins samþykka að erfðabreytt yrki séu tekin inn í innlenda tegundaskrá að markaðssetning þeirra hafi verið samþykkt í samræmi við tilskipun 90/220/EBE;
- c) ákvæði 11. til 18. gr. tilskipunar 90/220/EBE gilda ekki lengur um erfðabreytt yrki eftir gildistöku reglugerðarinnar sem um getur í b-lið hér að framan;
- d) einstök tæknileg og vísindaleg atriði varðandi framkvæmd mats á umhverfisstærð skulu samþykkt í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr.“
4. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 4. mgr. 7. gr.:
- „5. a) Aðildarríkin skulu sjá til þess að yrki, sem nota á í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í þessari grein, sé ekki samþykkt nema:
- matvælin eða innihaldsefni þeirra hafi þegar verið leyfð samkvæmt reglugerð (EB) nr. 258/97, eða
 - ákvarðanirnar um heimildir, sem um getur í reglugerð (EB) nr. 258/97, séu teknar í samræmi við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 23. gr. þessarar tilskipunar,
- b) í því tilviki sem mælt er fyrir um í öðrum undirlið a-liðar skal taka tillit til viðmiðananna sem settar eru fram í 5. mgr. 4. gr. og meginreglnanna um mat sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 258/97;
- c) einstök tæknileg og vísindaleg atriði varðandi framkvæmd ráðstafananna, sem mælt er fyrir um í b-lið, skulu samþykkt í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr. þessarar tilskipunar.“
5. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 4. mgr. 9. gr.:
- „5. Aðildarríkin skulu sjá til þess að erfðabreytt yrki, sem hafa verið samþykkt, séu greinilega merkt sem slík í tegundaskránni. Þau skulu enn fremur sjá til þess að hver sá sem markaðssetur slíkt yrki tiltaki greinilega í söluskrá sinni að það sé erfðabreytt.“
6. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 3. mgr. 12. gr. a:
- „4. Í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 23. gr., má setja reglur um beitingu 1. og 2. mgr.“
7. Í stað 2. mgr. 12. gr. komi eftirfarandi:
- „2. Endurnýja má samþykki fyrir yrki með vissu millibili ef það er enn ræktað í þeim mæli að það sé réttlæt看legt eða ef viðhalda þarf því til að varðveita erfðaaðilindir plantna og að því tilskildu að kröfur um sérstöðu, einsleitni og stöðugleika eða viðmiðanir, sem eru ákveðnar samkvæmt 2. og 3. mgr. 20. gr. a, séu enn uppfylltar. Sé ekki um að ræða erfðaaðilindir plantna í skilningi 20. gr. a skulu umsóknir um endurnýjun lagðar fram eigi síðar en tveimur árum áður en samþykkið fellur úr gildi.“
8. Í stað 1. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:
- „1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að frá og með birtingunni, sem um getur í 18. gr., skuli fræyrkja, sem eru samþykkt í samræmi við þessa tilskipun eða meginreglur sem samsvara meginreglum hennar, ekki vera háð neinum markaðshindrunum sem snerta yrki.“
9. Í stað 2. mgr. 15. gr. komi eftirfarandi:
- „2. Að undangenginni umsókn, sem farið skal með eins og mælt er fyrir um í 23. gr., eða 23. gr. a ef um er að ræða erfðabreytt yrki, getur aðildarríki fengið heimild til að banna notkun yrkisins á öllu yfirráðasvæði sínu eða hluta þess eða mæla fyrir um viðeigandi skilyrði fyrir ræktun yrkisins og, í tilvikum sem kveðið er á um í c-lið, um skilyrði fyrir notkun vörunnar sem verður til við slíka ræktun:
- a) ef í ljós kemur að ræktun yrkisins getur verið hættuleg plöntuheilbrigði við ræktun annarra yrkja eða tegunda; eða
- b) ef opinberar ræktunartilraunir, sem fara fram í aðildarríkinu sem sækir um, þar sem 4. mgr. 5. gr. er beitt á hliðstæðan hátt, sýna að yrkið gefur ekki á neinum hluta yfirráðasvæðisins af sér samsvarandi niðurstöður og þær sem fást með sambærilegu yrki sem hefur verið samþykkt á yfirráðasvæði þess aðildarríkis eða, ef það er almenn vitneskja að yrki af viðkomandi tegund eða þroskaflökki hentar ekki vel til ræktunar á neinum hluta yfirráðasvæðis þess. Leggja skal fram umsókn fyrir lok þriðja almanaksárs eftir að samþykki er veitt;

- c) ef það hefur gildar ástæður, aðrar en þær sem þegar eru nefndar eða kunna að hafa verið nefndar á meðan málsmeðferðin, sem um getur í 2. mgr. 10. gr., stóð yfir til að ætla að heilsu manna eða umhverfinu geti stafað hætta af yrkinu.“

10. Ákvæði 3. mgr. 15. gr. falli úr gildi.

11. Ákvæði 4. mgr. 15. gr. falli úr gildi.

12. Ákvæði 5. mgr. 15. gr. falli úr gildi.

13. Ákvæði 6. mgr. 15. gr. falli úr gildi.

14. Ákvæði 7. mgr. 15. gr. falli úr gildi.

15. Eftirfarandi undirgrein bætist við á eftir annarri undirgrein 18. gr.:

„Í tilkynningunni sem er birt skal tilgreina á skýran hátt þau yrki sem eru erfðabreytt.“

16. Eftirfarandi komi í stað 19. gr.:

„19. gr.

Ef í ljós kemur að ræktun yrkis, sem er skráð í sameiginlegu tegundaskrána geti verið hættuleg plöntuheilbrigði við ræktun annarra yrkja eða tegunda í einhverju aðildarríki eða að umhverfi eða heilsu manna geti stafað hætta af henni getur það aðildarríki, eftir að hafa sótt um, fengið heimild, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr., eða 23. gr. a ef um er að ræða erfðabreytt yrki, til að banna markaðssetningu fræs eða fjölgunarefnis þess yrkis á öllu yfirráðasvæði sínu eða hluta þess. Ef yfirvofandi hætta er á útbreiðslu skaðlegra lífvera eða yfirvofandi hætta fyrir heilsu manna eða umhverfið getur viðkomandi aðildarríki lagt þetta bann á um leið og umsókn þess hefur verið lögð fram og gildir það þar til endanleg ákvörðun hefur verið tekin. Sú ákvörðun skal tekin innan þriggja mánaða í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr. eða 23. gr. a ef um er að ræða erfðabreytt yrki.“

17. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 20. gr.:

„20. gr. a

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr. til að taka tillit til þróunarinnar varðandi skilyrðin fyrir því að setja megi efnafræðilega meðhöndlað fræ á markað:

2. Með fyrirvara um reglugerð ráðsins (EB) nr. 1467/94 frá 20. júní 1994 um verndun, lýsingu á eiginleikum, söfnun og nýtingu erfðafræðilegra auðlinda í landbúnaði (*) skal setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr. svo að tekið sé tillit til þróunar í tengslum við varðveislu á

staðnum og sjálfbæra nýtingu erfðafræðilegra auðlinda jurta með ræktun og markaðssetningu fræs af upprunalegum tegundum og afbrigðum sem eru náttúrulega aðlöguð að stað- og svæðisbundnum aðstæðum og eru í hættu vegna erfðatæringar.

3. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í 2. mgr. hér að framan, skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

i) upprunalegar tegundir og afbrigði skulu samþykkt í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Við opinbert samþykki skal taka tillit til sérstakra gæðaeiginleika og gæðakrafna. Einkum skal taka tillit til niðurstaðna úr óopinberum prófunum og þekkingar sem hefur fengist með reynslu af ræktun, æxlun og notkun og nákvæmra lýsinga á afbrigðum og viðkomandi nöfnum þeirra sem hafa verið tilkynnt til viðkomandi aðildarríkis og ef þetta er fullnægjandi felur það í sér undanþágu frá kröfunni um opinbera athugun. Þegar slík upprunaleg tegund er samþykkt skal hún tilgreind sem „varðveisluaufbrigði“ í sameiginlegu skránni;

ii) viðeigandi magntakmarkanir.

(*) Stjtið. EB L 159, 28.6.1994, bls. 1.“

18. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 23. gr.:

„23. gr. a

1. Þegar fylgja ber málsmeðferðinni, sem mælt er fyrir um í þessari grein, skal formaður fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt (hér á eftir kölluð „nefndin“) vísa málum til hennar, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni fulltrúa aðildarríkis.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem ber að samþykkja. Nefndin skal skila álitinu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni veiga eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar, eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið um þær ráðstafanir sem gera skal. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.“

19. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 24. gr.:

„24. gr. a

Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 23. gr. til að taka tillit til þróunarinnar á sviði varðveislu erfðaaðlinda.“

7. gr.

Tilskipun 70/458/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. gr.:

„1. gr.

Þessi tilskipun gildir um framleiðslu til markaðssetningar og um markaðssetningu á matjurtafræi í bandalaginu.“

2. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 1. gr.:

„1. gr. a

Í þessari tilskipun merkir „markaðssetning“ sölu, lagervörslu með sölu í huga, söluframboð og alla ráðstöfun, afhendingu eða tilfærslu á fræi til þriðju aðila, sem miðar að nýtingu þess í ábataskyni, hvort heldur er gegn gjaldi eða ekki.

Viðskipti með fræ, sem miða ekki að nýtingu yrkisins í ábataskyni, svo sem eftirfarandi aðgerðir, skulu ekki teljast markaðssetning:

— afhending á fræi til opinberra prófunar- og skoðunaraðila,

— afhending til þjónustuveitenda á fræi til vinnslu eða þökkunar, að því tilskildu að þjónustuveitandinn öðlist ekki eignarrétt yfir fræi sem er afhent á þann hátt.

Afhending á fræi með tilteknum skilyrðum til þjónustuveitenda vegna framleiðslu á tilteknu landbúnaðarhræfni, sem er ætlað til iðnaðarnota, eða fræframleiðsla í sama tilgangi skal ekki teljast markaðssetning að því tilskildu að þjónustuveitandinn fái hvorki eignarrétt yfir fræinu, sem er afhent á þann hátt, né uppskerunni. Sá

sem afhendir fræið skal láta vottunaraðilanum í té afrit af viðeigandi hlutum samningsins sem var gerður við þjónustuveitandann og þar skulu koma fram þeir staðlar og skilyrði sem fræið, sem afhent er, uppfyllir á þeim tíma.

Skilyrði fyrir beitingu þessa ákvæðis skulu ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr.“

3. Ákvæði c-liðar 1. mgr. 2. gr. falli úr gildi.

4. Eftirfarandi komi í stað 4. gr.:

„4. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að yrki sé því aðeins samþykkt að það sé sérstakt, stöðugt og nægilega einsleitt.

Þegar um er að ræða iðnaðarsíkoru verður yrkið að hafa nægilegt ræktunar- og notkunargildi.

2. Sé um að ræða erfðabreytt yrki í skilningi 1. og 2. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 90/220/EBE frá 23. apríl 1990 um þau tilvik er erfðabreyttum lífverum er sleppt af ásettu ráði út í umhverfið (*) skal því aðeins samþykkja yrkið að allar viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilsu manna og umhverfið.

3. Ef nota á efni, sem er unnið úr plöntuyrki, sem matvæli eða sem innihaldsefni í matvæli sem fellur undir gildissvið reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 258/97 frá 27. janúar 1997 um ný matvæli og ný innihaldsefni í matvælum (**), mega þessi matvæli eða innihaldsefni ekki:

— vera hættuleg fyrir neytandann,

— villa um fyrir neytandanum,

— vera svo frábrugðin matvælum eða innihaldsefnum matvæla sem þau eiga að koma í staðinn fyrir að venjuleg neysla þeirra sé síðri kostur í næringarlegu tilliti fyrir neytandann.

4. Til að varðveita erfðaaðlindir plantna eins og tilgreint er í a- og b-lið 2. mgr. 39. gr. a geta aðildarríkin vikið frá viðmiðunum um samþykki sem eru settar fram í 1. mgr. að svo miklu leyti sem sérstök skilyrði eru sett í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr. varðandi kröfurnar í i-lið, og ii-lið 3. mgr. 39. gr. a.

(*) Stjtið. EB L 117, 8.5.1990, bls. 15. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 97/35/EB (Stjtið. EB L 169, 27.6.1997, bls. 72).

(**) Stjtið. EB L 43, 14.2.1997, bls. 1.“

5. Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 7. gr. skal bæta eftirfarandi við síðasta málslíð: „með tilliti til niðurstaðna opinberrar athugunar.“
6. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 3. mgr. 7. gr.:
- „4. a) Ef um er að ræða erfðabreytt yrki, sem um getur í 4. mgr. 4. gr., skal framkvæma mat á umhverfshættu sem jafngildir matinu sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/220/EBE;
- b) málsmeðferð til að tryggja að matið á umhverfshættu og aðrir viðeigandi umhverfshættir jafngildi því sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/220/EBE skal, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, tekin upp í reglugerð ráðsins og byggjast á viðeigandi lagagrundvelli í sáttmálanum. Þar til þessi reglugerð öðlast gildi skal því aðeins samþykka að erfðabreytt yrki séu tekin inn í innlenda tegundaskrá að markaðssetning þeirra hafi verið samþykkt í samræmi við tilskipun 90/220/EBE;
- c) ákvæði 11. til 18. gr. tilskipunar 90/220/EBE gilda ekki lengur um erfðabreytt yrki eftir gildistöku reglugerðarinnar sem um getur í b-lið hér að framan;
- d) einstök tæknileg og vísindaleg atriði varðandi framkvæmd mats á umhverfshættu skulu samþykkt í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr.“
7. Eftirfarandi málsgreinar bætist við á eftir 4. mgr. 7. gr.:
- „5. a) Aðildarríkin skulu sjá til þess að yrki, sem nota á í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í þessari grein, sé ekki samþykkt nema:
- matvælin eða innihaldsefni þeirra hafi þegar verið leyfð samkvæmt reglugerð (EB) nr. 258/97, eða
- ákvarðanirnar um heimildir, sem um getur í reglugerð (EB) nr. 258/97, séu teknar í samræmi við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 40. gr. þessarar tilskipunar,
- b) í því tilviki sem mælt er fyrir um í öðrum undirlið a-liðar skal taka tillit til viðmiðananna sem settar eru fram í 5. mgr. 4. gr. og meginreglnanna um mat sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 258/97;.
- c) einstök tæknileg og vísindaleg atriði varðandi framkvæmd ráðstafananna, sem mælt er fyrir um í b-lið, skulu samþykkt í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr. þessarar tilskipunar.“
8. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 4. mgr. 10. gr.:
- „5. Aðildarríkin skulu sjá til þess að erfðabreytt yrki, sem hafa verið samþykkt, séu greinilega merkt sem slík í tegundaskránni. Þau skulu enn fremur sjá til þess að hver sá sem markaðssetur slíkt yrki tiltaki greinilega í söluskrá sinni að það sé erfðabreytt.“
9. Í stað 2. mgr. 13. gr. komi eftirfarandi:
- „2. Endurnýja má samþykki fyrir yrki með vissu millibili ef það er enn ræktað í þeim mæli að það sé réttlætjanlegt eða ef viðhalda þarf því til að varðveita erfðaaufgöng plantna og að því tilskildu að kröfur um sérstöðu, einsleitni og stöðugleika eða viðmiðanir, sem eru ákveðnar samkvæmt 3. og 4. mgr. 39. gr. a, séu enn uppfylltar. Sé ekki um að ræða erfðaaufgöng plantna í skilningi 39. gr. a skulu umsóknir um endurnýjun lagðar fram eigi síðar en tveimur árum áður en samþykkið fellur úr gildi.“
10. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 2. mgr. 15. gr.:
- „3. Sé um að ræða yrki sem samþykki hefur verið endurnýjað fyrir skv. 3. mgr. 13. gr. geta aðildarríkin leyft að nöfnin, sem voru notuð fyrir endurnýjunina, verði notuð til 30. júní 1994.“
11. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 3. mgr. 13. gr. a:
- „4. Í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 40. gr., má setja reglur um beitingu 1., 2. og 3. mgr.“
12. Í annarri og þriðju undirgrein 1. mgr. 16. gr. skulu orðin „Tveimur mánuðum frá“ koma í stað orðanna „Þegar liðnir eru tveir mánuðir“.
13. Í 17. gr. falli orðin „þegar liðnir eru tveir mánuðir“ brott.
14. Í stað 2. mgr. 16. gr. komi eftirfarandi:
- „2. Að undangenginni umsókn, sem farið skal með eins og mælt er fyrir um í 40. gr., eða 40. gr. a ef um er að ræða erfðabreytt yrki, getur aðildarríki fengið heimild til að banna notkun yrkisins á öllu yfirráðasvæði sínu eða hluta þess eða mæla fyrir um viðeigandi skilyrði fyrir ræktun yrkisins og, í tilvikum sem kveðið er á um í b-lið, um skilyrði fyrir notkun vörunnar sem verður til við slíka ræktun:
- a) ef í ljós kemur að ræktun yrkisins getur verið hættuleg plöntuheilbrigði við ræktun annarra yrkja eða tegunda; eða

b) ef það hefur gildar ástæður, aðrar en þær sem þegar eru nefndar eða kunna að hafa verið nefndar á meðan málsmeðferðin, sem um getur í 2. mgr. 11. gr., stóð yfir til að ætla að heilsu manna eða umhverfinu geti stafað hætta af yrkinu.“

15. Ákvæði 3. mgr. 16. gr. falli úr gildi.

16. Ákvæði 4. mgr. 16. gr. falli úr gildi.

17. Eftirfarandi undirgrein bætist við á eftir annarri undirgrein 17. gr.:

„Í tilkynningunni, sem er birt, skal tilgreina á skýran hátt þau yrki sem eru erfðabreytt.“

18. Eftirfarandi komi í stað 18. gr.:

„18. gr.

Ef í ljós kemur að ræktun yrkis, sem er skráð í sameiginlegu tegundaskrána geti verið hættuleg plöntuheilbrigði við ræktun annarra yrkja eða tegunda í einhverju aðildarríki eða að umhverfi eða heilsu manna geti stafað hætta af henni getur það aðildarríki, eftir að hafa sótt um, fengið heimild, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr., eða 40. gr. a ef um er að ræða erfðabreytt yrki, til að banna markaðssetningu fræs eða fjölgunarefnis þess yrkis á öllu yfirráðasvæði sínu eða hluta þess. Ef yfirvofandi hætta er á útbreiðslu skaðlegra lífvera eða yfirvofandi hætta fyrir heilsu manna eða umhverfið getur viðkomandi aðildarríki lagt þetta bann á um leið og umsókn þess hefur verið lögð fram og gildir það þar til endanleg ákvörðun hefur verið tekin. Sú ákvörðun skal tekin innan þriggja mánaða í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr. eða 40. gr. a ef um er að ræða erfðabreytt yrki.“

19. Í 1. mgr. 20. gr. falli brott orðin „og uppfyllir skilyrði II. viðauka“.

20. Í a-lið 1. mgr. 20. gr. falli brott orðin „og uppfyllir skilyrði II. viðauka“.

21. Ákvæði 4. mgr. 20. gr. falli úr gildi.

22. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 20. gr.:

„20. gr. a

Þrátt fyrir 1. mgr. og 1. mgr. a í 20. gr. skulu aðildarríkin sjá til þess að setja megi:

— kynbætt fræ ættliðanna á undan stofnfræi, og

— ómeðhöndlað fræ, markaðssett til vinnslu, að því tilskildu að tryggt sé að fræið sé ósvikið,

á markaðinn.“

23. Eftirfarandi undirgrein bætist við í lok 21. mgr.:

„Aðildarríkin, sem nýta sér undanþáguna sem kveðið er á um annaðhvort í a- eða b-lið, skulu veita hvert öðru stjórnsýslulega aðstoð að því er varðar skoðun.“

24. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 21. gr.:

„21. gr. a

1. Þrátt fyrir 1. mgr. og 1. mgr. a í 20. gr. geta aðildarríkin:

a) heimilað framleiðendum á yfirráðasvæði sínu að setja á markað lítið magn af fræi í vísindalegum tilgangi eða til samanburðarræktunar;

b) heimilað ræktunarmönnum á yfirráðasvæði sínu og fulltrúum þeirra að markaðssetja í tiltekinn tíma fræ sem telst til yrkis sem sótt hefur verið um að verði skráð í innlenda tegundaskrá í a.m.k. einu aðildarríki og sem sérstakar tæknilegar upplýsingar hafa verið lagðar fram fyrir.

2. Skilyrðin fyrir því að aðildarríkin geti veitt heimildirnar sem um getur í b-lið hér að framan skulu ákvörðuð í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr., einkum að því er varðar öflun gagna, tegund gagna, geymslu og heiti yrkisins og merkingu umbúða.

3. Heimildir, sem aðildarríkin veita framleiðendum á yfirráðasvæði sínu áður en þessi tilskipun er samþykkt í þeim tilgangi sem getið er um í 1. mgr., skulu haldast í gildi þar til ákvæðin, sem um getur í 2. mgr., hafa verið fastsett. Eftir það skulu allar slíkar heimildir vera samkvæmt ákvæðunum sem eru sett í samræmi við 2. mgr.“

25. Í stað 3. mgr. 24. gr. komi eftirfarandi:

„3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. geta aðildarríkin heimilað sínum eigin framleiðendum að markaðssetja litla pakka af blöndum af stöðluðu fræi mismunandi yrkja af sömu tegund. Ákvarða skal tegundirnar, sem þessi ákvæði gilda um, reglur um hámarksstærð litilla pakka og kröfur um merkingu í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr.“

26. Eftirfarandi orð bætist við í lok 4. mgr. 25. gr.:

„... sem er lokað á yfirráðasvæði þeirra. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr.“

27. Í stað 1. mgr. a í 26. gr. komi eftirfarandi:

„1a. Aðildarríkin geta kveðið á um undantekningar frá 1. mgr. þegar um er að ræða litla pakka sem er lokað á yfirráðasvæði þeirra. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr.“

28. Í stað 1. mgr. 28. gr. komi eftirfarandi:

„1. Í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr. er hægt að ákveða að í öðrum tilvikum en þeim sem þegar hefur verið kveðið á um í þessari tilskipun, skuli merkimiði birgis vera á pökkum með stofnfræi, hvers konar vottuðu fræi eða stöðluðu fræi (sem getur verið annaðhvort merkimiði, aðskilinn frá opinbera merkimiðanum, eða upplýsingar frá birgi sem eru prentaðar á pakkann sjálfan).

Einstök atriði, sem eiga að koma fram á slíkum merkimiða, skulu einnig ákveðin í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr.“

29. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 28. gr.:

„28. gr. a

Þegar um er að ræða fræ af erfðabreyttu yrki skal tilgreina á skýran hátt á hverjum merkimiða eða skjali, opinberu eða annars konar, sem er fest á eða fylgir með framleiðslueiningu fræsins samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, að yrkið sé erfðabreytt.“

30. Í stað 1. mgr. 30. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fræ, sem er sett á markað samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, hvort heldur er skyldubundið eða að eigin ákvörðun, sé ekki háð neinum markaðstakmörkunum að því er varðar eiginleika þess, kröfur um athugun, merkingu og lokun umbúða, öðrum en þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eða einhverri annarri tilskipun bandalagsins.“

31. Ákvæði 3. mgr. 30. gr. falli úr gildi.

32. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 30. gr.:

„30. gr. a

Skilyrði fyrir því að setja megi kynbætt fræ af ættliðum á undan stofnfræinu á markað samkvæmt fyrsta undirlið 20. gr. a skulu vera sem hér segir:

- a) fræið skal hafa fengið opinbera skoðun hjá þar til bærum vottunaraðila í samræmi við gildandi ákvæði um vottun stofnfræs;
- b) fræið skal vera í umbúðum í samræmi við þessa tilskipun; og
- c) á umbúðunum skal vera opinber merkimiði þar sem fram koma a.m.k. eftirtaldar upplýsingar:

— vottunaraðili og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,

— tilvísunarnúmer framleiðslueiningar,

— mánuður og ár lokunar umbúða, eða

— mánuður og ár síðustu opinberu sýnatöku vegna vottunar,

— tegundir, tilgreindar a.m.k. með grasaheiti sínu sem má vera stýtt heiti og án höfundarnafns, í latneskum bókstöfum,

— yrki, tilgreint a.m.k. í latneskum bókstöfum,

— merkingin „af ættlið á undan stofnfræi“,

— fjöldi ættliða á undan fræi sem er í flokknum „vottað fræ“.

Merkimiðinn skal vera hvítur með fjólubláu skástriki.“

33. Í stað 2. mgr. 31. gr. komi eftirfarandi:

„2. Matjurtafræ, sem hefur verið uppskorið í bandalaginu og á að setja í vottun í samræmi við 1. mgr., skal:

— vera í umbúðum og merkt með opinberum merkimiða sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í A- og B-hluta V. viðauka í samræmi við 1. mgr. 25. gr., og

— því skal fylgja opinbert skjal sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í C-hluta V. viðauka.

Heimilt er að veita undanþágu frá ákvæðunum í fyrsta undirlið um pökkun og merkingu ef það eru sömu yfirvöld sem annast akurskoðun, útbúa vottunarskjöl vegna fræs sem hefur ekki verið vottað endanlega og annast vottun eða ef þessi yfirvöld eru sammála um að veita undanþágu.“

34. Eftirfarandi komi í stað 33. gr.:

„33. gr.

1. Til að komast hjá tímabundnum vanda sem skapast í bandalaginu m.t.t. almenns framboðs á stofnfræi, vottuðu fræi, eða staðalfraei, sem ekki er hægt að leysa með öðru móti, er heimilt að ákveða, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr., að aðildarríkin veiti, í tiltekinn tíma í öllu bandalaginu, leyfi fyrir markaðssetningu á nauðsynlegu magni af fræi, í flokki sem vægari kröfur gilda um eða fræi af yrki sem er ekki í sameiginlegu skránni yfir matjurtategundir eða í innlendum tegundaskrár í aðildarríkjunum, til að leysa erfiðleika varðandi framboðið.

2. Þegar um er að ræða flokk fræs af tilteknu yrki skal opinberi merkimiðinn eða merkimiði birgis vera merkimiðinn sem notaður er fyrir viðkomandi flokk; þegar um er að ræða fræ sem er ekki í framangreindum skráum skal litur merkimiðans vera brúnn. Á merkimiðanum skal alltaf koma fram að viðkomandi fræ sé í flokki sem vægari kröfur gilda um.

3. Heimilt er að samþykkja reglur um beitingu 1. mgr. í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr.“

35. Í stað 1. mgr. 35. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að opinber skoðun fari fram í tengslum við markaðssetningu matjurtafræs, a.m.k. með úrtakskönnunum, til að sannreyna hvort kröfur og skilyrði þessarar tilskipunar séu uppfyllt.“

36. Í stað 2. mgr. 35. gr. komi eftirfarandi:

„2. Með fyrirvara um frjálsan flutning á fræi innan bandalagsins skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þau fái upplýsingar um eftirfarandi atriði þegar meira en tvö kíló af fræi, sem er flutt inn frá þriðja landi, eru sett á markað:

- a) tegund,
- b) yrki,
- c) flokkur,
- d) framleiðsluland og opinber skoðunaraðili,
- e) sendingarland,
- f) innflytjandi,
- g) magn fræs.

Heimilt er að ákveða á hvern hátt þessar upplýsingar skuli veittar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr.“

37. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 39. gr.:

„39. gr. a

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr. til að taka tillit til þróunarinnar varðandi skilyrðin fyrir því að setja megja efnafræðilega meðhöndlað fræ á markað:

2. Setja skal sérstök skilyrði í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr. svo að tekið sé tillit til þróunarinnar að því er varðar varðveislu á staðnum og sjálfbæra nýtingu erfðaauðlinda jurta við ræktun og markaðssetningu á fræi af:

- a) upprunalegum tegundum og afbrigðum sem hefð er fyrir því að rækta á tilteknum stöðum og svæðum og

eru í hættu vegna erfðataæringar, sbr. þó ákvæði reglugerðar (EB) nr. 1467/94;

- b) afbrigðum sem hafa ekkert raunverulegt gildi í framleiðslu á sölukorni en hafa verið þróuð til að vaxa við sérstök skilyrði.

3. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í 2. mgr., skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

- i) að því er varðar a-lið skulu upprunalegar tegundir og afbrigði samþykkt í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Einkum skal taka tillit til niðurstaðna úr óopinberum prófunum og þekkingar sem hefur fengist með reynslu af ræktun, æxlun og notkun og nákvæmra lýsinga á afbrigðum og viðeigandi nöfnum þeirra sem hafa verið tilkynnt til viðkomandi aðildarríkis og ef þetta er fullnægjandi felur það í sér undanþágu frá kröfunni um opinbera athugun. Þegar slík upprunaleg tegund er samþykkt skal hún tilgreind sem „varðveislufbrigði“ í sameiginlegu skránni;

- ii) að því er varðar a- og b-lið, viðeigandi magn-takmarkanir.“

38. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 40. gr.:

„40. gr. a

1. Þegar fylgja ber málsmæðferðinni, sem mælt er fyrir um í þessari grein, skal formaður fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt (hér á eftir kölluð „nefndin“) vísa málum til hennar, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni fulltrúa aðildarríkis.

2. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem ber að samþykkja. Nefndin skal skila álitinu á drögum innan þeirra tímamarka sem formanni er heimilt að setja eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir séu þær í samræmi við álit nefndarinnar.

Séu fyrirhugaðar ráðstafanir ekki í samræmi við álit nefndarinnar eða skili nefndin ekki álit, ber framkvæmdastjórninni án tafar að leggja tillögu fyrir ráðið

um þær ráðstafanir sem ber að samþykkja. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

Hafi ráðið ekki aðhafst innan þriggja mánaða frá því að tillagan var lögð fyrir það skal framkvæmdastjórnin samþykkja fyrirhugaðar ráðstafanir.“

39. Eftirfarandi grein bætist við á eftir 41. gr.:

„41. gr. a

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 40. gr. til að taka tillit til þróunarinnar að því er varðar:

- a) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hefur fengið efnafræðilega meðhöndlun;
- b) skilyrði fyrir því að setja megi fræ á markað í tengslum við varðveislu á staðnum og sjálfbæra notkun erfðaaufðlinda plantna, þ.m.t. fræblöndur af tegundum sem innihalda einnig tegundirnar sem eru skráðar í 1. gr. tilskipunar ráðsins 70/457/EBE, og eru bundnar sérstökum ósnortnum og lítt snortnum heimkynnum og eru í hættu vegna, erfðatæringar;

c) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hentar vel til lífrænnar ræktunar.

2. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í 1. mgr., skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

- i) varðandi b-lið skal fræ þessara tegunda vera af þekktum uppruna sem viðeigandi yfirvald í hverju aðildarríki hefur samþykkt vegna markaðssetningar fræsins á ákveðnum svæðum;
- ii) varðandi b-lið, viðeigandi magntakmarkanir.“

40. Eftirfarandi komi í stað 42. gr.:

„42. gr.

Að undangenginni umsókn aðildarríkis, sem farið skal með eins og mælt er fyrir um í 40. gr., má leysa það ríki, að hluta til eða að öllu leyti, undan þeirri skyldu að fara að þessari tilskipun að því er varðar ákveðnar tegundir sem eru yfirleitt ekki ræktaðar eða markaðssettar á yfirráðasvæði þess, að því tilskildu að það sé ekki í andstöðu við 1. mgr. 16. gr. og 1. mgr. 30. gr.“

8. gr.

1. Aðildarríki getur, á aðlögunartímabili sem er ekki meira en fjögur ár eftir gildistöku laga og stjórnsýsluákvæða sem eru nauðsynleg til að fara að þessari tilskipun og þrátt fyrir a- og b-lið C-hluta 1. mgr. 2. gr. í tilskipun

66/401/EBE, leyft að fræ af ættlið, sem hefur áður verið leyfður, verði sett á markað.

2. Aðildarríki getur einnig, á aðlögunartímabili sem er ekki meira en fjögur ár eftir gildistöku laga og stjórnsýsluákvæða sem eru nauðsynleg til að fara að þessari tilskipun, og þrátt fyrir 22. mgr. 3. gr. þessarar tilskipunar, sem fellir úr gildi a-lið 2. mgr. 14. gr. tilskipunar 66/402/EBE, haldið áfram að takmarka markaðssetningu vottaðs fræs af höfnum, byggi, ris, rúghveiti, hveiti eða spelti við fyrsta ættlið.

3. Aðildarríki sem eins og sakir standa viðhalda takmörkunum á markaðssetningu fódurjurtafræs í fræblöndum í samræmi við 13. gr. tilskipunar 66/401/EBE geta einnig, á aðlögunartímabili sem skal ekki standa lengur en í fjögur ár eftir gildistöku laga og stjórnsýslufyrirmæla sem eru nauðsynleg til að fara að þessari tilskipun, og þrátt fyrir 19. mgr. 2. gr. þessarar tilskipunar, haldið áfram að banna markaðssetningu fódurjurtafræblandna.

9. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en tólf mánuðum eftir birtingu þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega.

Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

10. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. desember 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

W. MOLTERER

forseti.

TILSKIPUN RÁÐSINS 98/96/EB

2004/EES/29/04

frá 14. desember 1998

um breytingu, m.a., að því er varðar óopinberar akurskoðanir samkvæmt tilskipunum 66/400/EBE, 66/401/EBE, 66/402/EBE, 66/403/EBE, 69/208/EBE, 70/457/EBE og 70/458/EBE um markaðssetningu sykkurófufræja, fódurjurtafræja, sáðkorns, útsæðiskartaflna, olíu- og trefjajurtafræja og matjurtafræja og um sameiginlega skrá yfir stofna nytjajurta í landbúnaði (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 43. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Af ástæðum, sem greint er frá hér á eftir, ber að breyta eftirfarandi tilskipunum um markaðssetningu á fræi og fjölgunarefni:

— Tilskipun ráðsins 66/400/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sykkurófufræja ⁽⁴⁾,

— Tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fódurjurtafræja ⁽⁵⁾,

— Tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns ⁽⁶⁾,

— Tilskipun ráðsins 66/403/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu útsæðiskartaflna ⁽⁷⁾,

— Tilskipun ráðsins 69/208/EBE frá 30. júní 1969 um markaðssetningu olíu- og trefjajurtafræja ⁽⁸⁾,

— Tilskipun ráðsins 70/457/EBE frá 29. september 1970 um sameiginlega skrá yfir stofna nytjajurta í landbúnaði ⁽⁹⁾, og

— Tilskipun ráðsins 70/458/EBE frá 29. september 1970 um markaðssetningu matjurtafræja ⁽¹⁰⁾.

Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 89/540/EBE frá 22. september 1989 um skipulag tímabundinna tilrauna í markaðssetningu á fræi og fjölgunarefni ⁽¹¹⁾ er skipulögð tímabundin tilraun við ákveðin skilyrði með það að markmiði að meta hvort óopinber akurskoðun geti haft í för með sér einfaldaða málsmeðferð við opinbera frævottun sem krafist er samkvæmt tilskipunum 66/400/EBE, 66/401/EBE, 66/402/EBE og 69/208/EBE án þess að gæði fræsins minnki verulega.

Niðurstöður tilraunarinnar hafa sýnt að í ákveðnu augnamiði væri hægt að einfalda málsmeðferð við opinbera frævottun á „vottuðu fræi“ í öllum flokkum ef aðrir skoðunarmenn en þeir sem frævottunaryfirvöld fela opinbera athugun fengju leyfi til skoðunar.

Í aðildarríkjunum hefur orðið þróun innan stjórnsýslunnar.

Breyta ber tilskipunum 66/400/EBE, 66/401/EBE, 66/402/EBE og 69/208/EBE til samræmis við það.

Í tilskipunum 66/401/EBE, 66/402/EBE, 69/208/EBE og 70/458/EBE er kveðið á um að gera skuli breytingar á skráum yfir tegundir, sem tilgreindar eru þar, í ljósi þróunar vísinda- og tækniþekkingar varðandi nöfn og blendinga sem koma fram við blöndun tegunda, sem þessar tilskipanir gilda um, í samræmi við málsmeðferð fastanefndarinnar.

Æskilegt er að auðvelda það að bæta nýjum tegundum í skrár yfir tegundir í framangreindum tilskipunum.

Breyta þarf þessum tilskipunum samkvæmt þessu.

Í tilskipunum 66/400/EBE, 66/401/EBE, 66/402/EBE, 69/208/EBE og 70/458/EBE er kveðið á um skipulag

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 158/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 289, 24.9.1997, bls. 6.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 167, 29.6.1998, bls. 302.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 73, 9.3.1998, bls. 45.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2290/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/95/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2298/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/95/EB.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2309/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/95/EB.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2320/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/95/EB.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 169, 10.7.1969, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/95/EB.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/95/EB.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 7. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/95/EB.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 286, 4.10.1989, bls. 24. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/336/EB (Stjtið. EB L 128, 29.5.1996, bls. 23).

tímabundinna tilrauna í þeim tilgangi að finna betri valkosti við tiltekna þætti þeirra vottunarkerfa sem hafa verið samþykkt samkvæmt þeim.

Í ljósi reynslunnar er æskilegt að víkka út gildissvið skipulags slíkra tilrauna með það fyrir augun að finna betri valkosti við tiltekin ákvæði í þessum tilskipunum.

Æskilegt er að með tilskipun 66/403/EBE sé settur lagagrunnur fyrir skipulag tímabundinna tilrauna í því skyni að finna betri valkosti við tiltekin ákvæði í þeirri tilskipun.

Æskilegt er að í tilskipunum 70/457/EBE og 70/458/EBE sé kveðið á um reglur um heppilegustu nafngiftir yrkja.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 66/400/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað d-liðar C-hluta 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„d) i) sem við opinbera athugun reynist uppfylla áður-nefnd skilyrði, eða

ii) sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í A-hluta I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti.“

2. Eftirfarandi málsgreinar bætist við í 2. gr.:

„3. Þegar athugun fer fram undir opinberu eftirliti, sem um getur í ii-lið d-liðar C-hluta 1. mgr. hér að framan, skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

i) skoðunarmenn skulu:

a) hafa nauðsynlega tæknimenntun;

b) ekki hafa persónulegan ávinning af því að framkvæma skoðun;

c) hafa opinbert leyfi frá frævottunaraðila viðkomandi aðildarríkis og þetta leyfi skal innihalda annaðhvort embættiseið skoðunarmanns eða undirskriftaða yfirlýsingu hans um að hann virði gildandi reglur um opinberar athuganir;

d) framkvæma skoðun undir opinberu eftirliti í samræmi við gildandi reglur um opinbera skoðun;

ii) fræuppskeran, sem skoða á, skal ræktuð af fræi sem hefur farið í gegnum opinbera eftirskoðun þar sem niðurstöður voru viðunandi;

iii) opinberir skoðunarmenn skulu skoða hluta fræuppskerunnar. Sá hluti skal vera 10% af sjálffrævandi plöntum og 20% af víxlfrævandi plöntum eða 5% af sjálffrævandi tegundum og 15% af víxlfrævandi tegundum sem aðildarríkin láta fara í opinbera fræprófun á rannsóknarstofu þar sem beitt er aðferðum sem styðjast við útlit, lífeðlisfræðilega þætti eða, ef við á, lífefnafræðilega þætti til að sanngreina yrkið og ákvarða hreinleika þess;

iv) setja skal hluta sýna úr framleiðslueiningum fræs, sem eru ræktaðar af fræuppskerunni, í opinbera eftirskoðun og, ef við á, opinbera fræprófun á rannsóknarstofu til að sanngreina yrki og ákvarða hreinleika þeirra;

v) aðildarríkin skulu ákvarða viðurlög sem beita má við brotum á reglum sem gilda um athuganir undir opinberu eftirliti. Viðurlögin, sem þau setja, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Viðurlög geta falið í sér að leyfið, sem um getur í c-lið i-liðar 3. mgr., sé tekið af skoðunaraðilum með opinbert leyfi sem hafa viljandi eða óviljandi brotið gegn reglum sem gilda um opinberar athuganir. Ef slík brot hafa átt sér stað skal ógilda vottun á fræinu sem var rannsakað nema hægt sé að sýna fram á að fræið uppfylli ennþá allar viðeigandi kröfur.

4. Unnt er að samþykkja frekari ráðstafanir sem grípa má til við athuganir undir opinberu eftirliti í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.

Skilyrðin, sem sett eru fram í 2. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 89/540/EB, skulu gilda þar til slíkar ráðstafanir hafa verið samþykktar.“

3. Eftirfarandi komi í stað fyrstu málsgreinar 13. gr. a:

„Með það fyrir augum að finna betri valkosti við tiltekin ákvæði í þessari tilskipun, er hægt að taka ákvörðun um að skipuleggja tímabundnar tilraunir með tilteknum skilyrðum á vettvangi bandalagsins í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

4. Í stað 3. liðar A-hluta I. viðauka komi eftirfarandi:

„3. Fyrir vottað fræ í öllum flokkum skal vera a.m.k. ein akurskoðun, annaðhvort opinber eða undir opinberu eftirliti, og, þegar um er að ræða stofnfræ, a.m.k. tvær opinberar akurskoðanir, önnur á gróðursprotum og hin á plöntum sem bera fræ.“

2. gr.

Tilskipun 66/401/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað d-liðar C-hluta 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„d) i) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða

ii) sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti.“

2. Í stað 1. mgr. a í 2. gr. komi eftirfarandi:

„1a. breytingar á skránni yfir tegundir, sem um getur í A-hluta 1. mgr., skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

3. Eftirfarandi málsgreinar bætist við í 2. gr.:

„3. Þegar athugun fer fram undir opinberu eftirliti, sem um getur í ii-lið d-liðar C-hluta 1. mgr. hér að framan, skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

i) skoðunarmenn skulu:

a) hafa nauðsynlega tæknimenntun;

b) ekki hafa persónulegan ávinning af því að framkvæma skoðun;

c) hafa opinbert leyfi frá frævottunaraðila viðkomandi aðildarríkis og þetta leyfi skal innihalda annaðhvort embættiseið skoðunarmanns eða undirskriftaða yfirlýsingu hans um að hann virði gildandi reglur um opinberar athuganir;

d) framkvæma skoðun undir opinberu eftirliti í samræmi við gildandi reglur um opinbera skoðun;

ii) fræuppskeran, sem skoða á, skal ræktað af fræi sem hefur farið í gegnum opinbera eftirskoðun þar sem niðurstöður voru viðunandi;

iii) opinberir skoðunarmenn skulu hafa eftirlit með hluta fræuppskerunnar. Sá hluti skal vera 10% af sjálffrævandi uppskeru og 20% af víxlfrævandi uppskeru eða 5% af sjálffrævandi tegundum og 15% af víxlfrævandi tegundum sem aðildarríkin láta fara í opinbera fræprófun á rannsóknarstofu þar sem beitt er aðferðum sem styðjast við útlit, lífeðlisfræðilega þætti eða, ef við á, lífefnafræðilega þætti til að sanngreina yrkið og ákvarða hreinleika þess;

iv) setja skal hluta sýna úr framleiðslueiningum fræs, sem eru ræktaðar af fræuppskerunni, í opinbera eftirskoðun og, ef við á, opinbera fræprófun á rannsóknarstofu til að sanngreina yrki og ákvarða hreinleika þeirra;

v) aðildarríkin skulu ákvarða viðurlög sem beita má við brotum á reglum sem gilda um athuganir undir opinberu eftirliti. Viðurlögin, sem þau setja, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Viðurlög geta falið í sér að leyfið, sem um getur í c-lið i-liðar 3. mgr., sé tekið af skoðunaraðilum með opinbert leyfi sem hafa viljandi eða óviljandi brotið gegn reglum sem gilda um opinberar athuganir. Ef slík brot hafa átt sér stað skal ógilda vottun á fræinu sem var rannsakað nema hægt sé að sýna fram á að fræið uppfylli ennþá allar viðeigandi kröfur.

4. Unnt er að samþykkja frekari ráðstafanir sem grípa má til við athuganir undir opinberu eftirliti í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.

Skilyrðin, sem sett eru fram í 2. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 89/540/EBE, skulu gilda þar til slíkar ráðstafanir hafa verið samþykktar.“

4. Eftirfarandi komi í stað fyrstu málsgreinar 13. gr. a:

„Með það fyrir augum að finna betri valkosti við tiltekin ákvæði í þessari tilskipun er hægt að taka ákvörðun um að skipuleggja tímabundnar tilraunir með tilteknum skilyrðum á vettvangi bandalagsins í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

5. Eftirfarandi komi í stað 6. liðar I. viðauka:

„6. Þegar um er að ræða stofnfræ skal athuga, við opinbera akurskoðun, hvort framangreindir staðlar eða önnur skilyrði hafi verið uppfyllt og þegar um er að ræða vottað fræ skal það athugað við opinbera akurskoðun eða skoðun undir opinberu eftirliti.“

3. gr.

hann virði gildandi reglur um opinberar athuganir;

Tilskipun 66/402/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað d-liðar E-hluta 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

- „d) i) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða
- ii) sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti.“

2. Í stað d-liðar F-hluta 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

- „d) i) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða
- ii) sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti.“

3. Í stað d-liðar G-hluta 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

- „d) i) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða
- ii) sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti.“

4. Í stað 1. mgr. a í 2. gr. komi eftirfarandi:

„1a. breytingar á skránni yfir tegundir, sem um getur í A-hluta 1. mgr., skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.“;

5. Eftirfarandi málsgreinar bætist við í 2. gr.:

„3. Þegar athugun fer fram undir opinberu eftirliti, sem um getur í ii-lið d-liðar E-hluta, ii-lið d-liðar F-hluta og ii-lið d-liðar G-hluta 1. mgr. hér að framan, skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

i) skoðunarmenn skulu:

- a) hafa nauðsynlega tæknimenntun;
- b) ekki hafa persónulegan ávinning af því að framkvæma skoðun;
- c) hafa opinbert leyfi frá frævottunaraðila viðkomandi aðildarríkis og þetta leyfi skal innihalda annaðhvort embættiseið skoðunarmanns eða undirskrifaða yfirlýsingu hans um að

d) framkvæma skoðun undir opinberu eftirliti í samræmi við gildandi reglur um opinbera skoðun;

ii) fræupskeran, sem skoða á, skal ræktuð af fræi sem hefur farið í gegnum opinbera eftirskoðun þar sem niðurstöður voru viðunandi;

iii) opinberir skoðunarmenn skulu hafa eftirlit með hluta fræupskerunnar. Sá hluti skal vera 10% af sjálffrævandi uppskeru og 20% af víxlfrævandi uppskeru eða 5% af sjálffrævandi tegundum og 15% af víxlfrævandi tegundum sem aðildarríkin láta fara í opinbera fræprófun á rannsóknarstofu þar sem beitt er aðferðum sem styðjast við útlit, lífeðlisfræðilega þætti eða, ef við á, lífefnafræðilega þætti til að sanngreina yrkið og ákvarða hreinleika þess;

iv) setja skal hluta sýna úr framleiðslueiningum fræs, sem eru ræktaðar af fræupskerunni, í opinbera eftirskoðun og, ef við á, opinbera fræprófun á rannsóknarstofu til að sanngreina yrki og ákvarða hreinleika þeirra;

v) aðildarríkin skulu ákvarða viðurlög sem beita má við brotum á reglum sem gilda um athuganir undir opinberu eftirliti. Viðurlögin, sem þau setja, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Viðurlög geta falið í sér að leyfið, sem um getur í c-lið i-liðar 3. mgr., sé tekið af skoðunaraðilum með opinbert leyfi sem hafa viljandi eða óviljandi brotið gegn reglum sem gilda um opinberar athuganir. Ef slík brot hafa átt sér stað skal ógilda vottun á fræinu sem var rannsakað nema hægt sé að sýna fram á að fræið uppfylli ennþá allar viðeigandi kröfur.

4. Unnt er að samþykkja frekari ráðstafanir sem grípa má til við athuganir undir opinberu eftirliti í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 21. gr.

Skilyrðin, sem sett eru fram í 2. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 89/540/EBE, skulu gilda þar til slíkar ráðstafanir hafa verið samþykktar.“

6. Í stað fyrstu málsgreinar 13. gr. a komi eftirfarandi:

„Með það fyrir augum að finna betri valkosti við tiltekin ákvæði í þessari tilskipun, er hægt að taka ákvörðun um að skipuleggja tímabundnar tilraunir með tilteknum skilyrðum á vettvangi bandalagsins í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 21. gr.“

7. Eftirfarandi komi í stað 5. liðar I. viðauka:

„5. Þegar um er að ræða stofnfræ skal athuga, við opinbera akurskoðun hvort framangreindir staðlar eða önnur skilyrði hafi verið uppfyllt og þegar um er að ræða vottað fræ skal það athugað við opinbera akurskoðun eða skoðun undir opinberu eftirliti.“

4. gr.

Tilskipun 66/403/EBE er breytt sem hér segir:

Eftirfarandi grein bætist við á eftir 13. gr.:

„13. gr. b

„Með það fyrir augum að finna betri valkosti við tiltekin ákvæði í þessari tilskipun, önnur en þau sem tengjast plöntuheilbrigði, er hægt að taka ákvörðun um að skipuleggja tímabundnar tilraunir með tilteknum skilyrðum á vettvangi bandalagsins í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 19. gr.

Við slíkar tilraunir er heimilt að losa aðildarríkin undan ákveðnum skyldum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Umfang slíkra tilslakana skal ákveðið með hliðsjón af því um hvaða ákvæði er að ræða. Tilraun skal ekki standa lengur yfir en í sjö ár.“

5. gr.

Tilskipun 69/208/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað d-liðar C-hluta 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„d) i) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða

ii) sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti.“

2. Í stað d-liðar D-hluta 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„d) i) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða

ii) sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti.“

3. Í stað d-liðar E-hluta 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„d) i) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða

ii) sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti.“

4. Í stað d-liðar E-hluta a í 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„d) i) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða

ii) sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti.“

5. Í stað d-liðar F-hluta 1. mgr. 2. gr. komi eftirfarandi:

„d) i) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða

ii) sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti.“

6. Í stað 1. mgr. a í 2. gr. komi eftirfarandi:

„1a. breytingar á skránni yfir tegundir, sem um getur í A-hluta 1. mgr., skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem kveðið er á um í 20. gr.“

7. Eftirfarandi málsgreinar bætist við í 2. gr.:

„3. Þegar athugun fer fram undir opinberu eftirliti, sem um getur í ii-lið d-liðar C-hluta, ii-lið d-liðar D-hluta, ii-lið d-liðar E-hluta, ii-lið d-liðar F-hluta í 1. mgr. hér að framan, skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

i) skoðunarmenn skulu:

a) hafa nauðsynlega tæknimenntun;

b) ekki hafa persónulegan ávinning af því að framkvæma skoðun;

c) hafa opinbert leyfi frá frævottunaraðila viðkomandi aðildarríkis og þetta leyfi skal innihalda

annaðhvort embættiseið skoðunarmanns eða undirskrifaða yfirlýsingu hans um að hann virði gildandi reglur um opinberar athuganir;

d) framkvæma skoðun undir opinberu eftirliti í samræmi við gildandi reglur um opinbera skoðun;

ii) fræuppskeran, sem skoða á, skal ræktuð af fræi sem hefur farið í gegnum opinbera eftirskoðun þar sem niðurstöður voru viðunandi;

iii) opinberir skoðunarmenn skulu hafa eftirlit með hluta fræuppskerunnar. Sá hluti skal vera 10% af sjálffrævandi uppskeru og 20% af víxlfrævandi uppskeru eða 5% af sjálffrævandi tegundum og 15% af víxlfrævandi tegundum sem aðildarríkin láta fara í opinbera fræprófun á rannsóknarstofu þar sem beitt er aðferðum sem styðjast við útlit, lífeðlisfræðilega þætti eða, ef við á, lífefnafræðilega þætti til að sanngreina yrkið og ákvarða hreinleika þess;

iv) setja skal hluta sýna úr framleiðslueiningum fræs, sem eru ræktaðar af fræuppskerunni, í opinbera eftirskoðun og, ef við á, opinbera fræprófun á rannsóknarstofu til að sanngreina yrki og ákvarða hreinleika þeirra;

v) aðildarríkin skulu ákvarða viðurlög sem beita má við brotum á reglum sem gilda um athuganir undir opinberu eftirliti. Viðurlögin, sem þau setja, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Viðurlög geta falið í sér að leyfið, sem um getur í c-lið i-liðar 3. mgr., sé tekið af skoðunar-aðilum með opinbert leyfi sem hafa viljandi eða óviljandi brotið gegn reglum sem gilda um opinberar athuganir. Ef slík brot hafa átt sér stað skal ógilda vottun á fræinu sem var rannsakað nema hægt sé að sýna fram á að fræið uppfylli ennþá allar viðeigandi kröfur.

4. Unnt er að samþykkja frekari ráðstafanir sem grípa má til við athuganir undir opinberu eftirliti í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 20. gr.

Skilyrðin, sem sett eru fram í 2. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 89/540/EBE, skulu gilda þar til slíkar ráðstafanir hafa verið samþykktar.“

8. Í stað fyrstu málsgreinar 12. gr. a komi eftirfarandi:

„Með það fyrir augum að finna betri valkosti við tiltekin ákvæði í þessari tilskipun, er hægt að taka ákvörðun um að skipuleggja tímabundnar tilraunir með tilteknum skilyrðum á vettvangi bandalagsins í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 20. gr.“

9. Eftirfarandi komi í stað fyrsta málslíðar 5. liðar I. viðauka:

„5. Þegar um er að ræða stofnfræ skal athuga, við opinbera akurskoðun, hvort framangreindir staðlar eða önnur skilyrði hafi verið uppfyllt og þegar um er að ræða vottað fræ skal það athugað við opinbera akurskoðun eða skoðun undir opinberu eftirliti.“

6. gr.

Tilskipun 70/457/EBE er breytt sem hér segir:

Eftirfarandi málsgrein bætist við í 9. gr.:

„6. Að því er varðar heppilegustu nafngiftir yrkja gildir 63. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2100/94 frá 27. júlí 1994 um tilkall til plöntuyrkja í bandalaginu (*).

Unnt er að samþykkja nákvæmar framkvæmdarreglur um heppilegustu nafngiftir yrkja í samræmi við málsmæðferðina sem kveðið er á um í 23. gr.

(*) Stjtið. EB L 227, 1.9.1994, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2506/95 (Stjtið. EB L 258, 28.10.1995, bls. 3).“

7. gr.

Tilskipun 70/458/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. mgr. a í 2. gr. komi eftirfarandi:

„1a. breytingar á skránum yfir tegundir, sem um getur í A-hluta 1. mgr., skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem kveðið er á um í 40. gr.“

2. Eftirfarandi komi í stað fyrstu málsgreinar 29. gr. a:

„Með það fyrir augum að finna betri valkosti við tiltekin ákvæði, sem eru sett fram í þessari tilskipun, er hægt að taka ákvörðun um að skipuleggja tímabundnar tilraunir með tilteknum skilyrðum á vettvangi bandalagsins í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 40. gr.“

3. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 10. gr.:

„6. Að því er varðar heppilegustu nafngiftir yrkja gildir 63. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2100/94 frá 27. júlí 1994 um tilkall til plöntuyrkja í bandalaginu (*).

Unnt er að samþykkja nákvæmar framkvæmdarreglur um heppilegustu nafngiftir yrkja í samræmi við málsmæðferðina sem kveðið er á um í 40. gr.

(*) Stjtið. EB L 227, 1.9.1994, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2506/95 (Stjtið. EB L 258, 28.10.1995, bls. 3).“

8. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. febrúar 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

9. gr.

Eigi síðar en fimm árum eftir gildistökudag þessarar tilskipunar skal framkvæmdastjórnin leggja fram sundurliðað mat

á einfölduðu vottunaraðferðinni sem mælt er fyrir um í henni. Þetta mat skal einkum beinast að hugsanlegum áhrifum á gæði fræsins.

10. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á birtingardegi hennar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

11. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. desember 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

W. MOLTERER

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 930/2000

2004/EES/29/05

frá 4. maí 2000

um setningu framkvæmdarákvæða um hvort nafngiftir eigi við um yrki af tegundum
nytjajurta í landbúnaði og tegundum matjurta (*)FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/457/EBE frá 29. september 1970 um sameiginlega skrá yfir stofna nytjajurta í landbúnaði ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/96/EB ⁽²⁾, einkum 6. mgr. 9. gr.,

Til að auðvelda beitingu fyrstu undirgreinar 6. mgr. 9. gr. tilskipunar 70/457/EBE og fyrstu undirgreinar 6. mgr. 10. gr. tilskipunar 70/458/EBE eru með þessari reglugerð settar nákvæmar reglur um beitingu tiltekinna viðmiðana, sem eru settar fram í 63. gr. reglugerðar (EB) nr. 2100/94 um tilkall til plöntuyrkja í bandalaginu.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/458/EBE frá 29. september 1970 um markaðssetningu matjurtafræja ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/96/EB, einkum 6. mgr. 10. gr.,

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun 70/457/EBE og 70/458/EBE eru settar almennar reglur um það hvort nafngiftir eiga við um yrki [a: stofna] með vísun til 63. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2100/94 frá 27. júlí 1994 um tilkall til plöntuyrkja í bandalaginu ⁽⁴⁾, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2506/95 ⁽⁵⁾.
- 2) Að því er varðar beitingu tilskipunar 70/457/EBE og 70/458/EBE ber að setja nákvæmar reglur um beitingu þeirrar viðmiðunar sem sett er fram í 63. gr. reglugerðar (EB) nr. 2100/94, einkum að því er varðar aðstæður sem torvelda ákvörðun um nafngift yrkis, eins og tilgreint er í 3. og 4. mgr. Til að byrja með skal takmarka þessar nákvæmu reglur við eftirtalдар hindranir:
 - notkun útilokuð af eldri rétti þriðja aðila,
 - erfiðleikar við greiningu eða ræktun,
 - nafngiftir eru alveg eins eða hægt er að rugla nafngift saman við nafngift annars yrkis,
 - nafngiftir eru alveg eins eða hægt er að rugla þeim saman við önnur heiti,
 - nafngiftir eru villandi eða skapa óvissu um einkenni eða aðra eiginleika yrkis.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

1. Ef þriðji aðili á eldri rétt á vörumerki skal litið svo á að notkun nafngiftar á yrki á yfirráðasvæði bandalagsins sé útilokuð þegar búið er að tilkynna lögbæru samþykkisýfirvaldi um vörumerki sem er skráð í einu eða fleiri aðildarríkjum eða á vettvangi bandalagsins áður en nafngift yrkisins er samþykkt og er alveg eins eða líkt nafngift yrkisins og skráð í tengslum við vörur sem eru alveg eins eða líkar viðkomandi plöntuyrki.

2. Ef umsækjandi á eldri rétt á allri eða hluta af fyrirhugaðri nafngift skal 1. mgr. 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 2100/94 gilda að breyttu breytanda.

3. gr.

1. Nafngift yrkis telst valda notendum erfiðleikum við greiningu eða ræktun í eftirfarandi tilvikum:

a) þegar hún er „glysheiti“ sem:

- i) er einn bókstafur;
- ii) er, eða felur í sér sem aðskilda einingu, röð bókstafa sem ekki er hægt að bera fram sem orð, nema þessi röð bókstafa sé viðurkennd skammstöfun;
- iii) inniheldur tölustaf, nema tölustafurinn sé óaðskiljanlegur hluti af heitinu eða gefi til kynna að yrkið sé eða verði hluti af tölusettri röð líffræðilega skyldra yrkja;
- iv) inniheldur fleiri en þrjár einingar; þó skulu fleiri en þrjár einingar ekki teljast hindrun að því er varðar 4. mgr. 63. gr. reglugerðar (EB) nr. 2100/94;

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 108, 5.5.2000, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 158/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 7.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 227, 1.9.1994, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 258, 28.10.1995, bls. 3.

- v) er eða inniheldur allt of langt orð;
 - vi) inniheldur bandstrik, aðra eyðu en eyður milli eininganna sem hún er samsett úr, annað merki, blöndu af hástöfum og lágstöfum innan eininga, hnéletur, brjóstletur, tákn eða mynstur;
- b) þegar hún er „kóði“ sem:
- i) er eingöngu tölustafur eða tölustafir, nema um sé að ræða skyldleikaræktaðar línur eða samsvarandi sérstakar tegundir af yrki;
 - ii) er einn bókstafur;
 - iii) inniheldur fleiri en tíu bókstafi eða bókstafi og tölustafi;
 - iv) inniheldur fleiri en fjórar breytilegar samstæður af bókstaf eða bókstöfum og tölustaf eða tölustöfum;
 - v) inniheldur bandstrik, aðra eyðu en eyður sem aðgreina orð sem hægt er að bera fram, annað merki, hnéletur, brjóstletur, tákn eða mynstur.

2. Þegar umsækjandi sendir inn tillögu að nafngift yrkis skal hann tilgreina hvort heldur nafngiftin á að vera, „glysheiti“ eða „kóði“.

3. Ef umsækjandinn tilgreinir ekkert um fyrirhugaða nafngift skal nafngiftin teljast „glysheiti“.

4. gr.

Þegar verið er að meta hvort nafngift er alveg eins eða hvort hægt er að rugla henni saman við nafngift annars yrkis skal eftirfarandi gilda:

- a) „hægt að rugla saman við“ telst m.a. ná yfir nafngift yrkis þar sem aðeins munar einum bókstaf, tölustaf eða áherslumerkjum yfir bókstöfum í tengslum við nafngift yrkis af náskyldri tegund, sem er viðurkennd opinberlega til markaðssetningar í bandalaginu, á Evrópska efnahagssvæðinu eða í einhverju ríki í UPOV-alþjóðasamtökunum eða verndað með plöntuyrkisrétti á þessum yfirráðasvæðum. Mismunur sem er aðeins einn bókstafur í viðurkenndri skammstöfun, sem aðskilin eining í nafngift yrkis, skal þó ekki falla undir þetta. Með fyrirvara um 6. gr. skal þetta ákvæði ekki gilda um nafngift yrkis sem er kóði ef hin nafngiftin er einnig í formi kóða;
- b) „náskyldar tegundir“ teljast vera tegundir sem tilheyra sama flokki samkvæmt skráningu í viðaukanum eða, eftir atvikum, sömu ættkvísl plantna;
- c) „yrki sem er ekki lengur til“ telst vera yrki sem er ekki lengur til sölu;
- d) „opinber skrá yfir plöntuyrki“ telst vera vísun í sameiginlega skrá yfir nytjajurtir í landbúnaði eða stofna nytjajurta í landbúnaði eða einhverja aðra skrá

sem er samin og haldið við á skrifstofunni fyrir plöntuyrki í bandalaginu eða opinberri stofnun í aðildarríkjunum, í bandalaginu, á Evrópska efnahagssvæðinu eða í einhverju ríki í UPOV-alþjóðasamtökunum;

- e) „yrki með nafngift sem hefur ekki lengur sérstaka merkingu“: nafngift yrkis sem hefur einhvern tíma verið færð í opinbera skrá yfir plöntuyrki og þar með öðlast sérstaka merkingu telst hafa glatað þessari sérstöku merkingu þegar liðin eru tíu ár frá því að henni var eytt úr skránni.

5. gr.

Nafngiftir sem algengt er að nota við markaðssetningu á vörum eða verður að halda lausum vegna annarrar löggjafar eru einkum:

- a) heiti gjaldmiðils eða heiti sem tákna mál og vog;
- b) heiti sem eru hluti af daglegu máli í öllu bandalaginu eða á hluta þess og samþykki þess sem nafngiftar yrkis kæmi í veg fyrir að aðrir notuðu það við markaðssetningu á ræktunar- eða fjölgunarefnum annarra yrkja;
- c) orðalag sem, með skírskotun til löggjafar, ber ekki að nota í öðrum tilgangi en þeim sem fyrirhugaður er með þeirri löggjöf.

6. gr.

Nafngift yrkis telst vera villandi eða valda ruglingi ef:

- a) það gefur ranglega til kynna að yrkið hafi tiltekin einkenni eða tiltekið gildi;
- b) það gefur ranglega til kynna að yrkið sé skylt eða afleitt af öðru tilteknu yrki;
- c) það vísar til tiltekinna einkenna eða tiltekins gildis með þeim hætti sem gefur ranglega til kynna að einungis það yrki hafi slíkt til að bera þegar raunin er sú að önnur yrki sömu tegundar kunna að hafa sömu einkenni eða sama gildi;
- d) það, með því að líkjast öðru kunnu vöruheiti en skráða vörumerkinu eða með því að líkjast annarri nafngift yrkis, gefur til kynna að um annað yrki sé að ræða eða gefur ranga hugmynd um hver umsækjandinn er eða sá sem sér um að viðhalda yrkinu eða ræktunarmaðurinn;
- e) það er samsett úr eða inniheldur
 - i) orð í miðstigi eða efsta stigi;
 - ii) grasaheiti eða hluta grasaheitis ættkvíslar eða tegundar úr jurtaríkinu;
 - iii) almennt heiti ættkvíslar eða tegundar úr jurtaríkinu innan þess flokks nytjajurta í landbúnaði eða þess flokks matjurtar sem yrkið tilheyrir;
 - iv) heiti einstaklings eða lögaðila, eða vísar til þess, sem gefur ranga hugmynd um hver umsækjandinn er eða sá sem sér um að viðhalda yrkinu eða ræktunarmaðurinn.

7. gr.

Ef nafngift yrkis er viðurkennd í formi kóða skal það koma skýrt fram í viðkomandi opinberri skrá eða skrár aðildarríkjanna yfir opinberlega viðurkennd plöntuyrki eða sameiginlegri skrá með því að setja neðanmálsgrein með eftirfarandi skýringu: „nafngift yrkis sem er viðurkennd í formi kóða“.

8. gr.

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.
2. Hún gildir ekki um nafngiftir yrkja sem umsækjandi leggur til við lögbært samþykkisýfirvald fyrir þann dag sem reglugerð þessi öðlast gildi.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. maí 2000.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

NÁSKYLDAR TEGUNDIR

(b-liður 4. gr.)

Flokkur A (UPOV-flokkur 1):	<i>Avena, Hordeum, Secale, Triticale, Triticum</i>
Flokkur B (UPOV-flokkur 3):	<i>Sorghum, Zea</i>
Flokkur C (UPOV-flokkur 4):	<i>Agrostis, Alopecurus, Arrhenatherum, Bromus, Cynosurus, Dactylis, Festuca, Lolium, Phalaris, Phleum, Poa, Trisetum</i>
Flokkur D (UPOV-flokkur 5):	<i>Brassica oleracea, Brassica chinensis, Brassica pekinensis</i>
Flokkur E (UPOV-flokkur 6):	<i>Brassica napus, Brassica campestris, Brassica rapa, Brassica juncea, Brassica nigra, Sinapis</i>
Flokkur F (UPOV-flokkur 7):	<i>Lotus, Medicago, Ornithopus, Onobrychis, Trifolium</i>
Flokkur G (UPOV-flokkur 8):	<i>Lupinus albus L., Lupinus angustifolius L., Lupinus luteus L.</i>
Flokkur H (UPOV-flokkur 9):	<i>Vicia fabia L.</i>
Flokkur I (UPOV-flokkur 10):	<i>Beta vulgaris L. var. alba DC., Beta vulgaris L. var. altissima</i>
Flokkur K (UPOV-flokkur 11):	<i>Beta vulgaris ssp. vulgaris var. conditiva Alef. (syn.: Beta vulgaris L. var. rubra L.), Beta vulgaris L. var. cicla L., Beta vulgaris L. ssp. vulgaris var. vulgaris</i>
Flokkur L (UPOV-flokkur 12):	<i>Lactuca, Valerianella, Cichorium</i>
Flokkur M (UPOV-flokkur 13):	<i>Cucumis sativus</i>
Flokkur N (UPOV-flokkur 14):	<i>Citrullus, Cucumis melo, Cucurbita</i>
Flokkur O (UPOV-flokkur 15):	<i>Anthriscus, Petroselinum</i>
Flokkur P (UPOV-flokkur 16):	<i>Daucus, Pastinaca</i>
Flokkur Q (UPOV-flokkur 17):	<i>Anethum, Carum, Foeniculum</i>
Flokkur R (UPOV-flokkur 21):	<i>Solanum tuberosum L.</i>
Flokkur S (UPOV-flokkur 24):	<i>Helianthus annuus</i>

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/24/EB

2004/EES/29/06

frá 18. mars 2002

um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 92/61/EBE (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun ráðsins 92/61/EBE frá 30. júní 1992 um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um aðferð bandalagsins við gerðarviðurkenningu ökutækja á tveimur eða þremur hjólum, á íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem eru framleiddar í samræmi við tæknilegar kröfur sem eru settar fram í sértilskipunum.
- 2) Allar sértilskipanirnar, sem kveðið er á um í tæmandi skrá yfir kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar, sem setja þarf reglur um á vettvangi bandalagsins, hafa verið samþykktar.
- 3) Við upphaf beitingar tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/24/EB frá 17. júní 1997 um tiltekna íhluti í vélknúnum ökutækjum sem eru á tveimur eða þremur hjólum og sérkenni slíkra ökutækja ⁽⁵⁾ verður kleift að beita gerðarviðurkenningaraðferðinni til fulls.

4) Til að gerðarviðurkenningarkerfið geti starfað eðlilega er augljóslega þörf á því að skýra tiltekin stjórnsýslufyrirmæli og bæta við viðmiðunum í viðaukunum við tilskipun 92/61/EBE. Í því skyni er nauðsynlegt að taka upp samræmdar viðmiðanir, einkum varðandi númer gerðarviðurkenningarvottorða og einnig undanþágur fyrir síðustu ökutæki gerðar og fyrir ökutæki, íhluti og aðskildar tæknieiningar sem byggja á tækni sem samþykktir bandalagsins ná ekki enn til, í líkingu við sambærilegar viðmiðanir í tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽⁶⁾.

5) Rannsókn á íhlutum og eiginleikum fyrrnefndra ökutækja sem byggja á núverandi tækni hefur leitt til þeirrar niðurstöðu að einungis skuli nota þá íhluti og eiginleika sem eru tilgreindir í I. viðauka við þessa tilskipun sem viðmiðun til reglusetningar þar eð allir aðrir íhlutir og eiginleikar henti illa til þess. Í ljósi framfara og tæknipróunar er þó rétt að rannsaka aðra íhluti og eiginleika, einkum þá sem tengjast öryggi, með það fyrir augum að bæta þeim við þá sem þegar eru skráðir í I. viðauka.

6) Tilgangurinn með viðurkenningaraðferð bandalagsins er að gera öllum aðildarríkjum kleift að staðfesta að athuganirnar, sem kveðið er á um í sértilskipununum, hafi farið fram á öllum gerðum ökutækja og að gerðarviðurkenningavottorð hafi verið gefið út fyrir hverja gerð. Tilgangurinn er einnig að gera framleiðendum kleift að útbúa samræmisvottorð fyrir öll ökutæki sem samrýmast gerðinni sem hefur verið viðurkennd. Þegar vottorð fylgir ökutæki má setja það á markað, selja það og skrá til notkunar í öllu bandalaginu.

7) Þar eð aðildarríkin geta ekki, hvert um sig, náð því markmiði að bæta framkvæmd gerðarviðurkenningarkerfis bandalagsins fyrir ökutæki, og því markmiði

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 124, 9.5.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 159/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 307 E, 26.10.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 368, 20.12.1999, bls. 1.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 27. október 1999 (Stjtið. EB C 154, 5.6.2000, bls. 50), sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. október 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 5. febrúar 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 225, 10.8.1992, bls. 72. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/7/EB (Stjtið. EB L 106, 3.5.2000, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 226, 18.8.1997, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/40/EB (Stjtið. EB L 203, 10.8.2000, bls. 9).

verður betur náð á vettvangi bandalagsins vegna umfangs og áhrifa fyrirhugaðra ráðstafana, getur bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar tilskipunar ekki lengra en nauðsynlegt er til að þessum markmiðum verði náð.

- 8) Nauðsynlegar ráðstafanir til að koma þessari tilskipun í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 9) Fyrir skýrleika sakir er ráðlegt að fella niður tilskipun ráðsins 92/61/EBE og í hennar stað komi þessi tilskipun.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

Gildissvið og skilgreiningar

I. gr.

1. Þessi tilskipun gildir um öll vélknúin ökutæki á tveimur eða þremur hjólum, einnig þau sem hafa tvö hjól á sama ási, sem eru ætluð til aksturs á vegum, svo og um íhluti eða aðskildar tæknieiningar slíkra ökutækja.

Þessi tilskipun gildir ekki um eftirfarandi ökutæki:

- a) ökutæki sem hönnuð eru fyrir hámarkshraðann 6 km/klst. eða minna;
- b) ökutæki sem gangandi vegfarendum er ætlað að stjórna;
- c) ökutæki fyrir fatlaða;
- d) ökutæki sem ætluð eru til nota í keppnum á vegum eða utan vega;
- e) ökutæki sem eru í notkun fyrir beitingardag tilskipunar 92/61/EBE;
- f) dráttarvélar og vélbúnaður til nota við landbúnaðarstörf eða áþekk störf;
- g) ökutæki með samhverfum hjólum, aðallega hönnuð fyrir frístundanotkun utan vega, með eitt hjól að framan en tvö að aftan;

- h) hjól með hjálparfótstigi, búin rafknúinni hjálparvél þar sem samfelld hámarksnafnafl er 0,25 kW og afköstin minnka smám saman og stöðvast alveg þegar ökutækið hefur náð hraðanum 25 km/klst. eða fyrr ef hjóltreiddamaðurinn hættir að stíga hjólið;

né heldur íhluti eða aðskildar tæknieiningar þeirra nema þau séu ætluð til festingar á ökutæki sem þessi tilskipun gildir um.

Tilskipunin gildir ekki um gerðarviðurkenningu einstakra ökutækja nema að því leyti að aðildarríki, sem veita slíkar viðurkenningar, skulu samþykka hverja þá gerðarviðurkenningu á íhlutum og aðskildum tæknieiningum sem veitt hefur verið samkvæmt þessari tilskipun en ekki samkvæmt viðeigandi innlendum kröfum.

2. Ökutækjunum, sem um getur í 1. mgr., skal skipt í eftirfarandi flokka:

- a) létt bifhjól, þ.e. ökutæki á tveimur hjólum (flokkur L1e) eða á þremur hjólum (flokkur L2e) með hámarkshönnunarhraða sem er ekki meiri en 45 km/klst. og einkennast af eftirfarandi:

- i) þegar um er að ræða tveggja hjóla gerðina, hreyfli þar sem:

— sprengirými er ekki yfir 50 cm³ þegar um er að ræða brunahreyfil, eða

— samfelld hámarksnafnafl er ekki yfir 4 kW þegar um er að ræða rafmagnshreyfil;

- ii) þegar um er að ræða þriggja hjóla gerðina, hreyfli þar sem:

— sprengirými er ekki yfir 50 cm³ þegar um er að ræða neistakveikju (rafkveikju), eða

— hámarksnettóafslafköst fara ekki yfir 4 kW þegar um er að ræða aðra brunahreyfla, eða

— samfelld hámarksnafnafl fer ekki yfir 4 kW þegar um er að ræða rafmagnshreyfil;

- b) bifhjól, þ.e. ökutæki á tveimur hjólum án hliðarvagns, (flokkur L3e) eða með hliðarvagni (flokkur L4e) með hreyfli sem hefur ekki meira sprengirými en 50 cm³ sé hjólið með brunahreyfli og/eða hannað fyrir meiri hámarkshraða en 45 km/klst.;

- c) bifhjól á þremur hjólum, þ.e. ökutæki á þremur samhverfum hjólum (flokkur L5e) með hreyfli sem hefur ekki meira sprengirými en 50 cm³ sé hjólið með brunahreyfli og/eða hannað fyrir meiri hámarkshraða en 45 km/klst.

3. Þessi tilskipun gildir einnig um fjórhjól, þ.e. vélknúin ökutæki á fjórum hjólum sem hafa eftirfarandi eiginleika:

- a) létt fjórhjól þar sem massi án hleðslu fer ekki yfir 350 kg (flokkur L6e), að frátöldum massa rafgeyma, séu þau rafknúin, hönnuð fyrir hámarkshraða sem er ekki meiri en 45 km/klst.; og

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- i) sprengirými fer ekki yfir 50 cm³ þegar um er að ræða hreyfla með neistakveikju (rafkveikju), eða
- ii) hámarksnettóafslafköst fara ekki yfir 4 kW þegar um er að ræða aðra brunahreyfla, eða
- iii) samfellt hámarksnafnafl fer ekki yfir 4 kW þegar um er að ræða rafmagnshreyfil.

Þessi ökutæki skulu uppfylla tæknilegar kröfur sem gilda um bifhjól á þremur hjólum í flokknum L2e nema annað sé tilgreint í einhverri af sértílskipununum;

- b) fjórhjól, önnur en þau sem um getur í a-lið, þar sem massi án hleðslu er ekki yfir 400 kg (flokkur L7e) (550 kg þegar um er að ræða ökutæki sem ætluð eru til vöruflutninga), að frátöldum massa rafgeyma, séu ökutækin rafknúin, og hámarksnettóafli hreyfils fer ekki yfir 15 kW. Þessi ökutæki skulu teljast vera bifhjól á þremur hjólum og skulu þau uppfylla tæknilegar kröfur sem gilda um bifhjól á þremur hjólum í flokknum L5e nema annað sé tilgreint í einhverri af sértílskipununum.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Gerð ökutækis“: ökutæki eða hópur ökutækja (afbrigða) sem:
 - a) tilheyra sama flokki (tveggja hjóla létt bifhjól, L1e, þriggja hjóla létt bifhjól, L2e, o.s.frv. eins og skilgreint er í 1. gr.);
 - b) eru smíðuð af sama framleiðanda;
 - c) eru með sama undirvagn, grind, undirgrind, botn eða burðarvirki sem helstu íhlutir eru festir við;
 - d) hafa aflvél sem er knúin samkvæmt sömu meginreglum (brunahreyfill, rafmagnshreyfill, blönduð tegund, o.s.frv.);
 - e) hafa sama tegundarheiti frá framleiðanda.

Innan gerðar ökutækis geta verið afbrigði og útfærslur.

2. „Afbrigði“: ökutæki eða hópur ökutækja (útfærslur) af sömu gerð þar sem:
 - a) lögun yfirbyggingar er sú sama (grunneiginleikar);
 - b) munur á massa innan hóps ökutækja (útfærslna), sem eru tilbúin til aksturs, milli lægsta og hæsta gildis fer ekki yfir 20% af lægsta gildinu;

- c) munur á mesta leyfilega massa innan hóps ökutækja (útfærslna), milli lægsta og hæsta gildis fer ekki yfir 20% af lægsta gildinu;
- d) vinnuhringur er sams konar (tvígangis- eða fjörgangishreyfill, neistakveikja eða þjöppunar-kveikja);
- e) munur á sprengirými aflvélar (þegar um er að ræða brunahreyfil) innan hóps ökutækja (útfærslna) milli lægsta og hæsta gildis fer ekki yfir 30% af lægsta gildinu;
- f) fjöldi og fyrirkomulag strokka er það sama;
- g) munur á vélarafslafköstum aflvélarinnar innan hóps ökutækja (útfærslna), milli lægsta og hæsta gildis fer ekki yfir 30 % af lægsta gildinu;
- h) vinnsluháttur (rafknúinna hreyfla) er sá sami;
- i) gírkassinn er sams konar (handskipting, sjálfskipting o.s.frv.).

3. „Útfærsla“: ökutæki, sömu gerðar og sama afbrigði en sem getur innihaldið hvers konar búnað, íhluti eða kerfi sem eru skráð í upplýsingaskjalinu í II. viðauka að því tilskildu að aðeins sé:

- a) eitt gildi tilgreint fyrir:
 - i) massa fyrir ökutækið, tilbúið til aksturs;
 - ii) leyfilegan hámarksmassa;
 - iii) vélarafslafköst aflvélarinnar;
 - iv) sprengirými aflvélarinnar; og
- b) ein samstæða af prófunarniðurstöðum, sett fram í samræmi við VII. viðauka.

4. „Kerfi“: hvers konar kerfi í ökutækjum, s.s. hemlar, mengunarvarnarbúnaður o.s.frv. sem verður að uppfylla kröfur sem mælt er fyrir um í einhverri af sértílskipununum.

5. „Aðskilin tæknieining“: búnaður, t.d. hljóðkútur, sem er varahlutur í útblásturskerfi, sem verður að uppfylla kröfur sértílskipunar og sem er ætlaður til að vera hluti af ökutæki og sem má gerðarviðurkenna sérstaklega en einungis í tengslum við eina eða fleiri tilteknar gerðir ökutækis ef skýrt er kveðið á um það í sértílskipuninni.

6. „Íhlutur“: búnaður, t.d. ljósker sem verður að uppfylla kröfur sértílskipunar og sem er ætlað til að vera hluti af ökutæki og sem má gerðarviðurkenna óháð ökutæki ef skýrt er kveðið á um það í sértílskipuninni.
7. „Gerðarviðurkenning“: aðferð aðildarríkis til að votta að gerð ökutækis, kerfi, aðskilin tæknieining eða íhlutur standist tæknilegu kröfurnar sem eru settar fram í þessari tilskipun eða sértílskipununum og athuganir á að gögn framleiðanda séu rétt eins og kveðið er á um í skránni í I. viðauka, sem er tæmandi.
8. „Samliggjandi hjól“: tvö hjól á sama ási þar sem fjarlægð á milli miðju snertisvæða þeirra við jörð er minni en 460 mm. Samliggjandi hjól skulu teljast eitt hjól.
9. „Tvíknúningsökutæki“: ökutæki með tveimur mismunandi knúningskerfum, til dæmis rafmagnskerfi og varmaorkukerfi.
10. „Framleiðandi“: einstaklingur eða aðili sem er ábyrgur gagnvart yfirvaldinu, sem annast gerðarviðurkenningu, fyrir öllum þáttum gerðarviðurkenningar svo og fyrir samræmi framleiðslunnar. Einstaklingurinn eða aðilinn þarf ekki að taka beinan þátt í öllum þrepum í smíði ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem gerðarviðurkenningin nær til.
11. „Tæknipjónusta“: stofnun eða aðili sem er útnefndur sem prófunarstofa til að annast prófanir eða skoðun fyrir hönd gerðarviðurkenningaryfirvalds í aðildarríki. Gerðarviðurkenningaryfirvöld geta einnig gegnt þessu hlutverki sjálf.

II. KAFLI

Aðferðir við veitingu gerðarviðurkenningar

3. gr.

Framleiðandi skal leggja fram umsóknir um gerðarviðurkenningu til gerðarviðurkenningaryfirvalds aðildarríkis. Með þeim skal fylgja upplýsingaskjal en fyrirmynd að slíku skjali fyrir gerðarviðurkenningu ökutækja er að finna í II. viðauka og fyrir gerðarviðurkenningu kerfa, aðskilinna tæknieininga eða íhluta í viðauka eða viðbæti við viðeigandi tilskipun um kerfi, aðskilda tæknieiningu eða íhlut, svo og önnur skjöl sem um getur í upplýsingaskjalinu. Einungis er heimilt að leggja fram umsóknir fyrir tiltekna gerð ökutækis, kerfi, aðskilda tæknieiningu eða íhlut í einu aðildarríki.

4. gr.

1. Öll aðildarríki skulu gerðarviðurkenna allar gerðir ökutækja, kerfa, aðskilinna tæknieininga eða íhluta sem eru í samræmi við eftirfarandi skilyrði:

a) ökutækjagerðin stenst tæknilegar kröfur sértílskipananna og er samkvæmt lýsingu framleiðanda í samræmi við gögnin sem kveðið er á um í skránni í I. viðauka, sem er tæmandi;

b) kerfið, aðskilda tæknieiningin eða íhluturinn stenst tæknilegar kröfur viðkomandi sértílskipunar og er samkvæmt lýsingu framleiðanda í samræmi við gögnin sem kveðið er á um í skránni í I. viðauka, sem er tæmandi.

2. Áður en gerðarviðurkenning fer fram skulu lögbær yfirvöld í aðildarríkinu, sem annast þau störf, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja, ef nauðsyn krefur í samvinnu við lögbær yfirvöld í aðildarríkinu þar sem framleiðsla fer fram eða varan er flutt inn í bandalagið, að farið sé að ákvæðum VI. viðauka til að ný ökutæki, kerfi, aðskildar tæknieiningar eða íhlutir, sem eru framleidd, sett á markað, seld eða tekin í notkun, séu í samræmi við viðurkennda gerð.

3. Lögbær yfirvöld, sem um getur í 2. mgr., skulu tryggja, ef nauðsyn krefur í samvinnu við lögbær yfirvöld í aðildarríkinu þar sem framleiðsla fer fram eða varan er flutt inn í bandalagið, að ákvæði VI. viðauka séu áfram virt.

4. Ef umsókn um gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis fylgja eitt eða fleiri gerðarviðurkenningarvottorð fyrir kerfi, aðskilda tæknieiningu eða íhlut, sem gefin eru út af einu eða fleiri aðildarríkjum, skal aðildarríkinu, sem annast gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis, gert skylt að samþykkja þau og skal ekki framkvæma athuganimar sem krafist er í b-lið 1. mgr. að því er varðar kerfi, aðskildar tæknieiningar og/eða íhluti sem hafa þegar verið gerðarviðurkennd.

5. Öll aðildarríki eru ábyrg fyrir gerðarviðurkenningu kerfis, aðskilinnar tæknieiningar eða íhlutar sem þau veita. Lögbær yfirvöld í aðildarríkinu, sem veitir gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis, skulu athuga samræmi framleiðslunnar ef nauðsyn krefur í samvinnu við lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum sem hafa veitt gerðarviðurkenningu fyrir kerfi, aðskildar tæknieiningar eða íhluti.

6. Komist aðildarríki að þeirri niðurstöðu að ökutæki, kerfi, aðskilin tæknieining eða íhlutur, sem er í samræmi við ákvæði 1. mgr., skapi engu að síður alvarlega hættu varðandi öryggi á vegum getur hún neitað að veita gerðarviðurkenninguna. Það skal þegar í stað tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um það og tilgreina ástæðurnar fyrir ákvörðun sinni.

5. gr.

1. Lögbært yfirvald í aðildarríkinu skal fylla út eyðublaðið fyrir gerðarviðurkenningu, sem er í III. viðauka, fyrir allar gerðir ökutækja sem það gerðarviðurkennir og skal auk þess færa inn niðurstöður prófana á viðeigandi stað á eyðublaði sem fylgir með eyðublaðinu fyrir gerðarviðurkenningu ökutækja en fyrirmynd að því er sett fram í VII. viðauka.

2. Lögbært yfirvald í aðildarríkinu skal fylla út eyðublaðið fyrir gerðarviðurkenningu sem er sett fram í viðauka eða viðbæti við viðeigandi sértilskipanir fyrir hverja gerð kerfis, aðskilinnar tæknieiningar eða íhlutar sem það gerðarviðurkennir.

3. Númera skal gerðarviðurkenningavottorð fyrir ökutæki, kerfi, aðskilda tæknieiningu eða íhlut í samræmi við aðferðina sem er lýst í A-hluta V. viðauka.

6. gr.

1. Lögbært yfirvald í hverju aðildarríki skal, innan eins mánaðar, senda lögbærum yfirvöldum í öðrum aðildarríkjum afrit af gerðarviðurkenningavottorðinu ásamt viðaukunum fyrir hverja gerð ökutækis sem þau gerðarviðurkenna eða neita að gerðarviðurkenna.

2. Lögbært yfirvald í hverju aðildarríki skal mánaðarlega senda til lögbærra yfirvalda í hinum aðildarríkjunum skrá yfir gerðarviðurkenningar á kerfum, aðskildum tæknieiningum eða íhlutum sem það hefur veitt eða neitað að veita í þeim mánuði.

Auk þess skal það, ef lögbært yfirvald í öðru aðildarríki óskar eftir því, þegar í stað senda afrit af gerðarviðurkenningarskrteini ásamt viðaukum fyrir hverja gerð kerfis, aðskilinnar tæknieiningar eða íhlutar.

7. gr.

1. Framleiðandi skal fylla út samræmisvottorð fyrir hvert ökutæki sem framleitt er í samræmi við viðurkennda gerð en fyrirmynd að því er sett fram í A-hluta IV. viðauka. Slíkt vottorð skal fylgja öllum ökutækjum. Þó er aðildarríkjum heimilt að fara fram á það, eftir að hafa tilkynnt framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það með a.m.k. þriggja mánaða fyrirvara, af ástæðum er varða skattlagningu ökutækja eða gerð skráningarskjals fyrir ökutæki, að á samræmisvottorði komi fram aðrar upplýsingar en þær sem um getur í A-hluta IV. viðauka að því tilskildu að þær upplýsingar komi skýrt fram í upplýsingaskjalinu.

Samræmisvottorðið skal vera þannig gert að komið sé í veg fyrir hvers konar fölsun. Í því skyni skal vottorðið prentað á pappír sem er varinn annaðhvort með litprentun eða vatnsmerki með auðkenni framleiðanda.

2. Framleiðandi skal fylla út samræmisvottorð fyrir hverja aðskilda tæknieiningu eða íhlut sem er ekki upprunalegur búnaður en framleiddur í samræmi við viðurkennda gerð en fyrirmynd að því er sett fram í B-hluta IV. viðauka. Ekki er krafist slíks vottorðs fyrir upprunalegar, aðskildar tæknieiningar eða íhluti.

3. Ef aðskilin tæknieining eða íhlutur, sem lagður hefur verið fram til gerðarviðurkenningar, þjónar einungis hlutverki sínu ásamt öðrum íhlutum ökutækisins og af þeim sökum er einungis hægt að sannprófa hvort ein eða fleiri kröfur séu uppfylltar þegar aðskilda tæknieiningin eða íhluturinn, sem á að gerðarviðurkenna, vinnur í tengslum við aðra íhluti ökutækisins, hvort sem þeir eru raunverulegir eða hermitækni beitt, skal afmarka gildissvið gerðarviðurkenningarinnar fyrir aðskilda tæknieiningu eða íhlut í samræmi við það. Tilgreina skal sérhverja takmörkun á notkun og fyrirmæli um áfestingu í gerðarviðurkenningavottorðinu fyrir íhlut eða aðskilda tæknieiningu. Sannprófa skal að þessar takmarkanir og skilyrði hafi verið virt þegar ökutækið er gerðarviðurkennt.

4. Með fyrirvara um 2. mgr. er handhafa gerðarviðurkenningar fyrir aðskilda tæknieiningu eða íhlut, sem hefur verið veitt samkvæmt 4. gr., skylt að festa á hverja slíka aðskilda tæknieiningu eða íhlut, sem framleiddur er í samræmi við viðurkennda gerð, verksmiðju- eða vörumerki, yfirlýsingu þar sem gerðin er tilgreind og, sé þess krafist í sértilskipuninni, gerðarviðurkenningarmerkið sem um getur í 8. gr. Í síðara tilvikinu er honum ekki skylt að fylla út vottorðið sem kveðið er á um í 2. mgr.

5. Handhafi gerðarviðurkenningavottorðs fyrir aðskilda tæknieiningu eða íhlut, sem felur í sér takmarkanir á notkun skv. 3. mgr., skal veita nákvæmar upplýsingar um þessar takmarkanir, svo og leiðbeiningar um áfestingu, ef við á, fyrir hverja framleidda, aðskilda tæknieiningu eða íhlut.

6. Handhafi gerðarviðurkenningavottorðs fyrir aðskilda tæknieiningu, sem er ekki upprunalegur búnaður, sem gefið er út vegna einnar eða fleiri gerða ökutækis, skal láta fylgja nákvæmar upplýsingar með hverri slíkri einingu til að hægt sé að bera kennsl á slík ökutæki.

8. gr.

1. Á sérhverju ökutæki, framleiddu í samræmi við viðurkennda gerð, skal vera gerðarviðurkenningarmerki sem er gert í samræmi við 1., 3. og 4. þátt gerðarviðurkenningarnúmers sem fjallað er um í A-hluta V. viðauka.

2. Á aðskildum tæknieiningum og íhlutum, sem framleiddir eru í samræmi við gerð, sem hefur verið gerðarviðurkennd, skal vera, ef kveðið er á um það í viðeigandi sértilskipun, gerðarviðurkenningarmerki sem uppfyllir kröfurnar sem eru settar fram í B-hluta V. viðauka. Gerðarviðurkenningarnúmerið, sem er tilgreint í lið 1.2 í B-hluta V. viðauka, skal sett saman í samræmi við 4. þátt gerðarviðurkenningarnúmers sem fjallað er um í A-hluta V. viðauka.

Heimilt er að bæta við upplýsingarnar, sem fram koma í gerðarviðurkenningarmerkinu, frekari upplýsingum sem lýsa sérstökum eiginleikum sem einkenna aðskildu tæknieininguna eða íhlutinn. Slíkar viðbótarupplýsingar skulu, ef við á, tilgreindar í sértilskipunum um viðkomandi aðskildar tæknieiningar eða íhluti.

9. gr.

1. Framleiðandi er ábyrgur fyrir því að hvert ökutæki og kerfi, hver aðskilin tæknieining eða íhlutur sé framleiddur í samræmi við viðurkennda gerð. Aðilinn, sem annast gerðarviðurkenningu, skal tilkynna lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins sem gaf út gerðarviðurkenninguna um framleiðslustöðvun eða hverja þá breytingu sem verður á upplýsingunum sem koma fram í upplýsingaskjalinu.

2. Ef lögbær yfirvöld aðildarríkisins, sem um getur í 1. mgr., telja að slík breyting hafi ekki í för með sér breytingar á útgefnu gerðarviðurkenningarvottorði eða á útgáfu nýs gerðarviðurkenningarvottorðs, skulu þau tilkynna framleiðanda um það.

3. Ef lögbær yfirvöld í aðildarríkinu, sem um getur í 1. mgr., staðfesta að breytingar á upplýsingum í upplýsingaskjalinu réttlæti nýjar athuganir eða nýjar prófanir skulu þau tilkynna framleiðanda um það og framkvæma slíkar prófanir. Ef athuganirnar eða prófanirnar hafa í för með sér breytingar á útgefnu gerðarviðurkenningarvottorði eða á útgáfu nýs gerðarviðurkenningarvottorðs skulu yfirvöldin tilkynna lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjanna um það í samræmi við 6. gr.

4. Ef breytingar eru gerðar á einstökum atriðum sem koma fram í upplýsingaskjalinu fyrir gerðarviðurkenningu ökutækis skal framleiðandi senda endurskoðaðar blaðsíður til gerðarviðurkenningaryfirvaldsins sem sýna greinilega í hverju breytingin er fölgín og dagsetningu endurútgáfu. Ekki skal breyta tilvísunarnúmeri upplýsingaskjalsins nema breytingarnar, sem gerðar eru á því, geri það nauðsynlegt að breyta einni eða fleiri færslum í samræmisvottorðinu í IV. viðauka (að undanskildum lið 19.1 og 45. til 51. lið).

5. Ef gerðarviðurkenningarvottorð fellur úr gildi vegna þess að framleiðsla á viðurkenndri ökutækjagerð eða á kerfi, aðskilinni tæknieiningu eða íhlut, sem fengið hefur gerðarviðurkenningu, hefur stöðvast endanlega skulu lögbær yfirvöld í aðildarríkinu, sem önnuðust gerðarviðurkenninguna, tilkynna lögbærum yfirvöldum í hinum aðildarríkjunum um það innan eins mánaðar.

10. gr.

1. Ef aðildarríki, sem hefur annast gerðarviðurkenningu kemst að raun um að ökutæki, kerfi, aðskildar tæknieiningar eða íhlutir samrýmist ekki viðurkenndri gerð skal það gera

nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að hvert framleitt eintak sem hefur verið viðurkennt verði á ný í samræmi við viðurkennda gerð. Lögbær yfirvöld í því aðildarríki skulu tilkynna yfirvöldum í hinum aðildarríkjunum um ráðstafanir sem gripið hefur verið til og sem geta, ef nauðsyn krefur, leitt til afturköllunar á gerðarviðurkenningu.

2. Ef aðildarríki kemst að raun um að ökutæki, kerfi, aðskildar tæknieiningar eða íhlutir samræmist ekki viðurkenndri gerð getur það fara fram á það við aðildarríkið, sem annaðist gerðarviðurkenninguna, að það rannsaki frávikin sem hafa fundist. Aðildarríkið, sem annaðist gerðarviðurkenningu, skal framkvæma nauðsynlegar athuganir innan sex mánaða frá þeim degi sem beiðni um það berst. Ef staðfest er að samræmis sé ekki gætt skulu lögbær yfirvöld aðildarríkisins, sem annaðist gerðarviðurkenningu, gera þær ráðstafanir sem um getur í 1. mgr.

3. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum skulu innan eins mánaðar tilkynna hvert öðru um sérhverja afturköllun á gerðarviðurkenningu og um ástæður fyrir slíkri ráðstöfun.

4. Véfengi aðildarríki, sem hefur veitt gerðarviðurkenningu, þann skort á samræmi, sem því hefur verið tilkynnt um, skulu hlutaðeigandi aðildarríki leitast við að jafna þann ágreining. Framkvæmdastjórninni skal látin í té vitneskja um málið og skal hún, ef þörf krefur, boða til viðeigandi samráðsfunda til að ná samkomulagi.

11. gr.

Ráðið getur, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar og sé það samþykkt með auknum meirihluta, viðurkennt, að skilyrði eða ákvæði um gerðarviðurkenningu ökutækja, kerfa, íhluta og aðskilinna tæknieininga, sem eru sett fram í þessari tilskipun ásamt sértilskipunum, jafngildi málsmeðferð sem komið er á fót samkvæmt alþjóðlegum reglum, eða reglum landa utan bandalagsins sem eru innan ramma marghliða eða tvíhliða samninga milli bandalagsins og landa utan þess.

12. gr.

Ef aðildarríki kemst að raun um að ökutæki, kerfi, aðskildar tæknieiningar eða íhlutir ógni umferðaröryggi er því heimilt að banna sölu þeirra eða að þau séu tekin í notkun eða notuð á yfirráðasvæði sínu í sex mánuði hið mesta, þó að þau séu af viðurkenndri gerð. Það skal tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um þetta án tafar og tilgreina ástæður fyrir ákvörðun sinni.

13. gr.

Færa skal ítarleg rök fyrir öllum ákvörðunum, sem eru teknar samkvæmt ákvæðum sem eru samþykkt til framkvæmdar þessari tilskipun þar sem sýnað er um gerðarviðurkenningu eða hún dregin til baka eða sala eða notkun ökutækis, aðskilinnar tæknieiningar eða íhluta

bönnuð. Ákvörðun skal tilkynnt hlutaðeigandi aðila og um leið skal kynna honum þau lagaúrræði sem hann getur nýtt sér samkvæmt gildandi lögum í aðildarríkjunum og þann frest sem hann hefur til þess.

14. gr.

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og öðrum aðildarríkjum um nöfn og heimilisföng:

a) yfirvalda sem annast gerðarviðurkenningu og, ef við á, þau sérsvið sem þessi yfirvöld eru ábyrg fyrir; og

b) tækniþjónustu sem þau hafa samþykkt þar sem tilgreint er fyrir hvaða prófanir hvers aðila um sig samþykkið gildir. Starfsemi tilkynntrar þjónustu skal vera í samræmi við samræmda staðla fyrir rekstur prófunarstofa (EN 45001) með fyrirvara um eftirfarandi:

i) ekki er heimilt að samþykkja framleiðanda til að annast tækniþjónustu nema skýr ákvæði séu um það í sértilskipun;

ii) að því er þessa tilskipun varðar getur tækniþjónusta notað annan búnað en sinn eigin án þess að um undantekningartilvik sé að ræða, hafi samþykki gerðarviðurkenningaryfirvalda verið fengið fyrir því.

2. Litið skal svo á að tilkynnt þjónusta uppfylli samræmda staðla en þó er framkvæmdastjórninni heimilt, ef við á, að fara fram á að aðildarríkið sanni það.

Ekki er heimilt að tilkynna um samþykktu tækniþjónustu frá þriðja landi nema innan ramma tvíhliða eða marghliða samninga milli bandalagsins og þriðju landa.

III. KAFLI

Skilyrði um frjálsa flutninga, bráðabirgðafyrirkomulag undanþágur og aðra málsmeðferð.

15. gr.

1. Aðildarríkin skulu ekki banna að ný ökutæki, sem eru í samræmi við þessa tilskipun, séu sett á markað, seld, tekin í notkun eða notuð. Einungis er heimilt að leggja ökutæki, sem eru í samræmi við þessa tilskipun, fram til frumskráningar.

2. Aðildarríkin skulu ekki banna að nýjar aðskildar tæknieiningar eða nýir íhlutir sem eru í samræmi við þessa tilskipun séu sett á markað, seld eða notuð. Í aðildarríkjunum er einungis heimilt að setja aðskildar tæknieiningar og íhluti á markað og selja þau í fyrsta sinn til notkunar ef þau eru í samræmi við þessa tilskipun.

3. Þrátt fyrir 1. og 2. mgr.:

a) er aðildarríkjunum heimilt er að undanþiggja ökutæki, kerfi, aðskildar tæknieiningar og íhluti sem ætluð eru:

i) annaðhvort til framleiðslu í litlu upplagi eða 200 einingum að hámarki á ári af hverri gerð ökutækis, kerfis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar,

ii) eða fyrir herinn, stofnanir sem framfylgja lögum, almannavarnir, slökkviliðið eða aðila sem annast opinberar framkvæmdir,

með öllu frá því að uppfylla kröfur sértilskipananna.

Hinum aðildarríkjunum skal tilkynnt um þessar undanþágur innan mánaðar frá veitingu þeirra. Innan þriggja mánaða skulu þessi aðildarríki ákveða hvort þau samþykkja gerðarviðurkenningu ökutækja sem verða skráð á yfirráðasvæði þeirra. Á slíku gerðarviðurkenningavottorði er óheimilt að hafa fyrisögnina „EB-gerðarviðurkenningavottorð“;

b) gerðarviðurkenningavottorð sem gefin hafa verið út innanlands fyrir 17. júní 1999 skulu gilda í aðildarríkjum þar sem þau eru gefin út í fjögur ár frá þeim degi sem þess er krafist að innlend lög séu í samræmi við viðkomandi tilskipanir.

Sama tímabil, gildir einnig um gerðir ökutækja, kerfi, íhluti eða tæknieiningar sem eru í samræmi við innlendar kröfur sem voru í gildi áður en viðkomandi sértilskipanir komu til framkvæmda í aðildarríkjum sem beita öðrum lagakerfum en þeim sem gilda um gerðarviðurkenningu.

Heimilt er að ökutæki, sem heyra undir síðarnefndu undanþáguna, séu sett á markað, seld og tekin í notkun á þessu tímabili án tímatakmarkana á notkun þeirra.

Heimilt er að markaðssetja, selja og nota kerfi, aðskildar tæknieiningar og íhluti þessara ökutækja án nokkurra tímatakmarkana.

4. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkja til að mæla fyrir um kröfur — í samræmi við sáttmálann — sem þau telja nauðsynlegar til að tryggja öryggi notenda meðan á notkun ökutækisins stendur, að því tilskildu að það hafi ekki fòr með sér breytingar á ökutækinu.

16. gr.

1. Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. 15. gr. og innan þeirra marka sem eru sett fram í VIII. viðauka skulu aðildarríkin eiga þess kost að skrá ný ökutæki sem eru í samræmi við gerð

ökutækis þar sem gerðarviðurkenning gildir ekki lengur og leyfa að þau séu seld eða tekin í notkun í takmarkaðan tíma. Þessi kostur skal takmarkast við 12 mánaða tímabil frá og með þeim degi sem gerðarviðurkenningin féll úr gildi.

Fyrsta undirgrein skal aðeins gilda um ökutæki sem voru á yfirráðasvæði bandalagsins og gilt samræmisvottorð fylgdi, sem hafði verið gefið út þegar gerðarviðurkenning viðkomandi ökutækis var enn í gildi en sem höfðu ekki verið skráð eða tekin í notkun fyrr en fyrrgreind gerðarviðurkenning var fallin úr gildi.

2. Áður en unnt er að beita 1. mgr. á eina eða fleiri gerðir ökutækja í tilteknum flokki skal framleiðandi leggja fram beiðni þar um til lögbærra yfirvalda allra aðildarríkjanna sem í hlut eiga áður en viðkomandi gerðir ökutækja eru teknar í notkun. Í beiðninni skal tilgreina þær tæknilegu og/eða fjárhagslegu ástæður sem rökstyðja hana.

Innan þriggja mánaða skulu þessi aðildarríki ákveða hvort og fyrir hve margar einingar þau muni samþykkja viðkomandi gerð ökutækis til skráningar á yfirráðasvæði sínu. Hverju aðildarríki, þar sem þessi gerð ökutækis er tekin í notkun, ber að sjá til þess að framleiðandinn fari að ákvæðum VIII. viðauka. Ár hvert skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni skrá yfir veittar undanþágur.

3. Að því er varðar ökutæki, íhluti eða aðskildar tækieiningar sem byggja á tækni eða eru hannaðar þannig að þær geta ekki, vegna tiltekinna eiginleika, verið í samræmi við kröfur einnar eða fleiri sértilskipana, skal c-liður 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda.

IV.KAFLI

Málsmeðferð við aðlögun að tækniframförum

17. gr.

Allar breytingar, sem eru nauðsynlegar til að laga viðauka þessarar tilskipunar að tækniframförum og ákvæði sértilskipananna, sem um getur í I. viðauka, skal samþykkja í samræmi við málsmeðferðina sem fjallað er um í 2. mgr. 18. gr.

18. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með 13. gr. tilskipunar 70/156/EBE (hér á eftir kölluð „nefndin“).

2. Þegar vísað er í þessa málsgrein skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

V. KAFLI

Lokaákvæði

19. gr.

Tilskipun ráðsins 92/61/EBE falli úr gildi 9. nóvember 2003. Líta ber á tilvísanir í tilskipun 92/61/EBE sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í IX. viðauka.

20. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 9. maí 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Frá og með 9. nóvember 2003 skulu aðildarríkin beita þeim ákvæðum sem um getur í fyrstu undirgrein 1. gr. Að beiðni framleiðanda er þó heimilt að nota eldri útgáfu samræmisvottorðsins í 12 mánuði eftir það.

3. Frá og með 9. maí 2003 skulu aðildarríkin ekki banna að ökutæki, sem samrýmast ákvæðum þessarar tilskipunar, séu tekin í notkun.

4. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

21. gr.

Með þessari tilskipun er hvorki felld úr gildi nein viðurkenning sem var veitt fyrir 9. nóvember 2003 né komið í veg fyrir að unnt sé að rýmka slíka viðurkenningu samkvæmt skilmálum tilskipunarinnar sem hún er upphaflega veitt í samræmi við. Frá og með 9. nóvember 2004 skulu þó samræmisvottorð, sem framleiðandi gefur út, vera í samræmi við fyrirmyndina í IV. viðauka.

22. gr.

Aðildarríkjum er heimilt að nota innlend kenninúmer til þess að auðvelda skráningu og skattlagningu á

yfirlýðing sín um skráningar- og skattakerfi aðildarríkjanna hafa verið samræmd að því er varðar ökutæki sem tilskipun þessi nær yfir. Aðildarríkin geta einnig farið fram á það að innlent kenninúmer fylgi samræmisvottorðinu.

23. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

24. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. mars 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. ARIAS CAÑETE

forseti.

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

I. viðauki:	Skrá yfir kröfur vegna gerðarviðurkenningar ökutækis
II. viðauki:	Upplýsingaskjal
III. viðauki:	EB-gerðarviðurkenningarvottorð
IV. viðauki:	Samræmisvottorð
V. viðauki:	Númerakerfi og merkingar
VI. viðauki:	Ákvæði um eftirlit með samræmi framleiðslunnar
VII. viðauki:	Niðurstöður prófana
VIII. viðauki:	Síðustu ökutæki gerðar
IX. viðauki:	Samsvörunartafla

I. VIÐAUKI**SKRÁ YFIR KRÖFUR VEGNA GERÐARVIÐURKENNINGAR ÖKUTÆKIS**

Í skránni hér á eftir, sem er tæmandi, er merkt við íhluti og eiginleika ökutækisins með „CONF“ ef athuga þarf hvort þeir eru í samræmi við gögn framleiðanda en með „SD“ ef athuga þarf samræmi þeirra við kröfur sem mælt er fyrir um í löggjöf bandalagsins.

(Að teknu tilliti til gildissviðs og síðustu breytinga á hverri sértilskipun sem um getur hér á eftir)

Liður nr.	Viðfangsefni	Merki	Númer tilskipunar (ef við á)
1	Tegund (vörumerki framleiðanda)	CONF	2002/24/EB
2	Gerð/afbrigði/útfærsla	CONF	
3	Nafn og heimilisfang framleiðanda ökutækisins	CONF	
4	Nafn og heimilisfang viðurkennds fulltrúa framleiðanda ökutækisins (ef einhver er):	CONF	
5	Ökutækjaflokkur (*)	CONF	
6	Fjöldi hjóla og staðsetning þeirra á þriggja hjóla ökutæki	CONF	
7	Teikning af útlinum grindar	CONF	
8	Nafn og heimilisfang framleiðanda hreyfils (sé hann annar en framleiðandi ökutækis)	CONF	
9	Tegund hreyfils og lýsing á honum	CONF	
10	Gerð kveikju	CONF	
11	Vinnuhringur hreyfils (**)	CONF	
12	Gerð hreyfildælingar	CONF	
13	Gerð smurkerfis hreyfils (**)	CONF	
14	Fjöldi og fyrirkomulag strokka eða sátra í hreyflinum (þegar um er að ræða hverfistimplahreyfil) (**)	CONF	95/1/EB
15	Borvídd, slaglengd, sprengirými eða rúmmál brunahólfa (þegar um er að ræða hverfistimplahreyfil) í hreyflinum (**)	CONF	
16	Ítarleg skýringarmynd af inntakskerfi hreyfils (**)	CONF	
17	Þrýstihlutfall hreyfils (**)	CONF	97/24/EB C7
18	Hámarkssnúningsvægi og hámarksnettóafli hreyfils, hvort sem um er að ræða:	SD	
	— neistakveikju eða þjöppunarkveikju, eða	CONF	
	— rafmagnskerfi		
19	Ráðstafanir gegn óheimilum breytingum á léttum bifhjólum og bifhjólum	SD	97/24/EB C6
20	Eldsneytisgeymir (**)	SD	

Liður nr.	Viðfangsefni	Merki	Númer tilskipunar (ef við á)
21	Drifrafgeymir eða -geymar	CONF	
22	Blöndungur eða annað eldsneytiskerfi (gerð og tegund) (**)	CONF	
23	Rafkerfi (nafnspenna)	CONF	
24	Rafall (gerð og hámarksafköst) (**)	CONF	
25	Hámarkshönnunarhraði ökutækisins	SD	95/1/EB
26	Massar og mál	SD	93/93/EBE
27	Tengibúnaður og tengingar hans	SD	97/24/EB C10
28	Varnir gegn loftmengun (**)	SD	97/24/EB C5
29	Hjólbarðar	SD	97/24/EB C1
30	Gírkassi	CONF	
31	Hemlakerfi	SD	93/14/EBE
32	Uppsetning ljósa- og ljósmerkjabúnaðar á ökutækinu	SD	93/92/EBE
33	Ljós og ljósmerkjabúnaður á ökutækinu sem er lögbundinn eða valfrjáls samkvæmt því sem mælt er fyrir um varðandi kröfur um uppsetningu í lið nr. 32	SD	97/24/EB C2
34	Hljóðmerkjabúnaður	SD	93/30/EBE
35	Staður fyrir áfestingu aftari skráningarplötu	SD	93/94/EBE
36	Rafsegulviðssamhæfi	SD	97/24/EB C8
37	Hljóðstig og útblásturskerfi (**)	SD	97/24/EB C9
38	Baksýnispegill eða -speglar	SD	97/24/EB C4
39	Útstæðir hlutar	SD	97/24/EB C3
40	Standur (nema um sé að ræða ökutæki á þremur eða fleiri hjólum)	SD	93/31/EBE
41	Búnaður til að koma í veg fyrir óheimila notkun ökutækisins	SD	93/33/EBE
42	Rúður; rúðupurrkur; rúðusprautur; búnaður til að verjast ísingu og raka á léttum bifhjólum, bifhjólum á þremur hjólum og fjórhjólum með yfirbyggingu	SD	97/24/EB C12
43	Handfang farþega á ökutækjum á tveimur hjólum	SD	93/32/EBE
44	Festingarpunktur fyrir öryggisbelti og öryggisbelti fyrir létt bifhjól á þremur hjólum, bifhjól á þremur hjólum og fjórhjól með yfirbyggingu	SD	97/24/EB C11

Liður nr.	Viðfangsefni	Merki	Númer tilskipunar (ef við á)
45	Hraðamælir	SD	2000/7/EB
46	Auðkenning stjórnækja, gaumbúnaðar og álestrarbúnaðar	SD	93/29/EBE
47	Lögboðnar áletranir (innihald, staðsetning og áfestingaraðferð)	SD	93/34/EBE

(*) Ef knúningskerfi á tvíknúningsökutæki eru þannig að ökutækið falli annaðhvort undir skilgreiningar á léttu bifhjólum eða bifhjólum, bifhjólum á þremur hjólum eða fjórhjólum skulu síðarnefndu skilgreiningarnar gilda um þau.

(**) Rafknúin ökutæki þurfa ekki að standast kröfur sem tengjast þessum lið. Þetta á þó ekki við um tvíknúningsshreyfla þar sem annað knúningskerfið er rafmagnskerfi en hitt varmaorkukerfi.

Athts.:

Í sértilskipunum verður mælt fyrir um sérstakar kröfur um létt, afllítill bifhjól, þ.e. létt bifhjól með fótstigum, hjálparvél með afli sem fer ekki yfir 1 kW og sem hefur hámarkshönnunarhraðann 25 km/klst. Þessi sérstöku einkenni eiga einkum við um íhluti og eiginleika sem falla undir liði nr. 18, 19, 29, 32, 33, 34, 41, 43 og 46 í þessum viðauka.

II. VIÐAUKI

UPPLÝSINGASKJAL ^(a)

(Fyrirmynd)

Upplýsingaskjöl, sem nefnd eru í þessari tilskipun og í sértilskipunum, skulu einungis vera útdrættir úr þessari heildarskrá og skulu fylgja númerakerfi hennar.

1. HLUTI

Veita skal eftirfarandi upplýsingar um ökutæki, sem á að gerðarviðurkenna, og um kerfi, aðskildar tæknieiningar eða íhluti, sem á að gerðarviðurkenna, í þríriti ásamt efnisyfirliti. Teikningar skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar í A4 stærð eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir skulu einnig vera nægilega nákvæmar. Ef örgjörvi stjórnar kerfinu skulu fylgja viðeigandi upplýsingar um nothæfi. Upplýsingaskjalið skal bera tilvísunarnúmer sem umsækjandi ákveður.

- A. SAMEIGINLEGAR UPPLÝSINGAR FYRIR LÉTT BIFHJÓL, BIFHJÓL, BIFHJÓL Á ÞREMUR HJÓLUM OG FJÓRHJÓL
0. **Almennt**
- 0.1. Tegund:
- 0.2. Gerð (nefnið öll hugsanleg afbrigði og útfærslur; hvert afbrigði og hver útfærsla skal auðkennd með kóða sem myndaður er af tölum eða bókstöfum og tölum):
- 0.2.1. Verslunarheiti (ef við á):
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu ^(b):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ^(c):
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.5.1. Heiti og heimilisfang eða heimilisföng samsetningarverksmiðja:
- 0.6. Nafn og heimilisfang viðurkennds fulltrúa framleiðanda ef einhver er:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við áfestingu lögboðinna áletrana á undirvagninn:
- 0.7.1. Raðnúmer gerðarinnar hefst á nr.:
- 0.8. Staðsetning og áfestingaraðferð gerðarviðurkenningarmerkis íhluta fyrir íhluti og aðskildar tæknieiningar:
1. **Almennt fyrirkomulag ökutækisins**
- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 1.2. Málsett teikning af öllu ökutækinu:
- 1.2.1. Hjólhaf:
- 1.3. Fjöldi ása og hjóla (fjöldi griphaka eða belta, ef við á):
- 1.4. Staðsetning og fyrirkomulag hreyfils:
- 1.5. Sætafjöldi:
- 1.6. Stýri: vinstra eða hægra megin ⁽¹⁾
- 1.6.1. Ökutækið er útbúið til aksturs í vinstri/hægri umferð ⁽¹⁾.

2. **Massar** (í kg) ⁽²⁾
 - 2.0. Massi án hleðslu ^(d) ⁽ⁱ⁾:
 - 2.1. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs: ⁽ⁱ⁾:
 - 2.1.1. Dreifing massans á ásana:
 - 2.2. Massi ökutækis sem er tilbúið til aksturs ⁽ⁱ⁾, ásamt öikumanni:
 - 2.2.1. Dreifing massans á ásana:
 - 2.3. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi sem framleiðandi tilgreinir:
 - 2.3.1. Dreifing massans á ásana:
 - 2.3.2. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern ás:
 - 2.4. Hámarkshalli við gangsetningu miðað við tæknilega leyfilegan hámarks massa sem framleiðandi tilgreinir:
 - 2.5. Hámarksdráttarmassi (þar sem við á):
 - 2.6. Hámarksmassi samtengds ökutækis:
3. **Hreyfill** ^(c)
 - 3.0. Framleiðandi:
 - 3.1. Tegund:
 - 3.1.1. Gerð (sem er tilgreind á hreyflinum eða auðkennd með öðrum hætti):
 - 3.1.2. Staðsetning númers á hreyfli (ef við á):
 - 3.2. Hreyfill með neistakveikju eða þjöppunarkveikju ⁽¹⁾
 - 3.2.1. Sérstakir eiginleikar hreyfilsins
 - 3.2.1.1. Vinnuhringur (fjörgengis- eða tvíengishreyfill, neistakveikja eða þjöppunarkveikja) ⁽¹⁾
 - 3.2.1.2. Fjöldi, fyrirkomulag og kveikiröð strokka:
 - 3.2.1.2.1. Borvidd: mm ^(f)
 - 3.2.1.2.2. Slaglengd: mm ^(f)
 - 3.2.1.3. Sprengirými: cm³ ^(g)
 - 3.2.1.4. Þrýstihlutfall ⁽²⁾:
 - 3.2.1.5. Teikningar af strokkloki, stimplum, stimpilhringjum og strokkum:
 - 3.2.1.6. Lausagangshraði ⁽²⁾: mín⁻¹
 - 3.2.1.7. Hámarksnettóafslafköst: kW við mín⁻¹
 - 3.2.1.8. Hámarksnettósnúningsvægi: Nm við mín⁻¹
 - 3.2.2. Eldsneyti: disilolía/bensín/blanda/fljótandi jarðolíugas (LPG)/annað ⁽¹⁾
 - 3.2.3. Eldsneytisgeymir
 - 3.2.3.1. Hámarksrúmtak ⁽²⁾:
 - 3.2.3.2. Teikning af geyminum þar sem fram kemur hvaða efni voru notuð:

- 3.2.3.3. Skýringarmynd sem sýnir greinilega staðsetningu geymisins í ökutækinu:
- 3.2.3.4. Gerðarviðurkenningarnúmer eldsneytistanks:
- 3.2.4. Eldsneytisskömmun
- 3.2.4.1. Með blöndungi eða blöndungum: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.4.1.1. Tegund(ir):
- 3.2.4.1.2. Gerð(ir):
- 3.2.4.1.3. Fjöldi:
- 3.2.4.1.4. Stillingar ⁽²⁾
á eftirfarandi:
- 3.2.4.1.4.1. Dreifarar:
- 3.2.4.1.4.2. Hæð í flothylki:
- 3.2.4.1.4.3. Massi flotholts:
- 3.2.4.1.4.4. Flotnál:
eða
- 3.2.4.1.4.5. Eldsneytisferill sem fall af loftflæði og nauðsynlegar stillingar til að viðhalda þeim ferli:
- 3.2.4.1.5. Kaldræsikerfi: handvirkt/sjálfvirkt ⁽¹⁾
- 3.2.4.1.5.1. Vinnsluháttur:
- 3.2.4.2. Með eldsneytisinnspautun (einungis fyrir ökutæki með þjöppunarkveikju): já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.4.2.1. Kerfislýsing:
- 3.2.4.2.2. Vinnsluháttur: bein innspautun/óbein innspautun/innspautun úr iðuhólfi
- 3.2.4.2.3. Innspautunardæla
annaðhvort:
- 3.2.4.2.3.1. Tegund(ir):
- 3.2.4.2.3.2. Gerð(ir):
eða
- 3.2.4.2.3.3. Hámarkseldsneytisstreymi ⁽²⁾ mm³ /á slag eða hring ⁽¹⁾ við dæluhraðann:
..... mín⁻¹ eða kennilína:
- 3.2.4.2.3.4. Flýting innspautunar ⁽²⁾:
- 3.2.4.2.3.5. Flýtingarferill innspautunar ⁽²⁾:
- 3.2.4.2.3.6. Kvörðunaraðferð: prófunarbekkur/hreyfill ⁽¹⁾
- 3.2.4.2.4. Gangráður
- 3.2.4.2.4.1. Gerð:
- 3.2.4.2.4.2. Lokunarpunktur
- 3.2.4.2.4.2.1. Lokunarpunktur undir álagi: mín⁻¹

- 3.2.4.2.4.2.2. Lokunarpunktur án álags: mín⁻¹
- 3.2.4.2.4.3. Lausagangshraði: mín⁻¹
- 3.2.4.2.5. Leiðslur fyrir innsprautun
- 3.2.4.2.5.1. Lengd: mm
- 3.2.4.2.5.2. Innanmál: mm
- 3.2.4.2.6. Eldsneytisloki eða -lokar
annaðhvort
- 3.2.4.2.6.1. Tegund(ir):
- 3.2.4.2.6.2. Gerð(ir):
eða
- 3.2.4.2.6.3. Opnunarþrýstingur (²): kPa eða kennilína (²):
- 3.2.4.2.7. Kaldræsikerfi (sé það fyrir hendi)
annaðhvort:
- 3.2.4.2.7.1. Tegund(ir):
- 3.2.4.2.7.2. Gerð(ir):
eða
- 3.2.4.2.7.3. Lýsing:
- 3.2.4.2.8. Aukabúnaður fyrir ræsingu (sé hann fyrir hendi)
annaðhvort:
- 3.2.4.2.8.1. Tegund(ir):
- 3.2.4.2.8.2. Gerð(ir):
eða
- 3.2.4.2.8.3. Kerfislýsing:
- 3.2.4.3. Með eldsneytisinnspautun (einungis fyrir ökutæki með neistakveikju): já/nei (!)
annaðhvort:
- 3.2.4.3.1. Kerfislýsing:
- 3.2.4.3.2. Vinnsluháttur: innsprautun í inntaksgrein: (eins punkts/margpunkta) (!)/bein innsprautun/annað
(tilgreinið) (!):
eða
- 3.2.4.3.2.1. Tegund(ir) innsprautunardælu:
- 3.2.4.3.2.2. Gerð(ir) innsprautunardælu:
- 3.2.4.3.3. Eldsneytislokar: opnunarþrýstingur (²): kPa
eða kennilína (²):
- 3.2.4.3.4. Flýting innsprautunar:

- 3.2.4.3.5. Kaldræsikerfi
- 3.2.4.3.5.1. Vinnsluháttur:
- 3.2.4.3.5.2. Vinnslu-/stillingarmörk ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 3.2.4.4. Eldsneytisdeila: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.5. Rafbúnaður
- 3.2.5.1. Nafnspenna: V, jákvæð/neikvæð jarðtenging ⁽¹⁾
- 3.2.5.2. Rafall
- 3.2.5.2.1. Gerð:
- 3.2.5.2.2. Nafnafl: W
- 3.2.6. Kveikja
- 3.2.6.1. Tegund(ir):
- 3.2.6.2. Gerð(ir):
- 3.2.6.3. Vinnsluháttur:
- 3.2.6.4. Ferill fyrir flýtingu kveikju eða stillipunktur fyrir vinnslu ⁽²⁾:
- 3.2.6.5. Stöðutímastilling ⁽²⁾: fyrir efri dástöðu (TDC)
- 3.2.6.6. Bil milli platínusnertla ⁽²⁾: mm
- 3.2.6.7. Lokunartími dvalhorns ⁽²⁾: gráður
- 3.2.6.8. Deyfibúnaður vegna rafsegultruflana:
- 3.2.6.8.1. Upptalning á hlutum deyfibuðar vegna rafsegultruflana og teikning af honum:
- 3.2.6.8.2. Gildi nafnviðnáms fyrir jafnstraum og, fyrir kveikjuleiðslur með viðnámi, yfirlýsing um nafnviðnám á hvern metra:
- 3.2.7. Kælikerfi (vökvi/loft) ⁽¹⁾
- 3.2.7.1. Nafnstilling stjórnbúnaðar fyrir hita hreyfils:
- 3.2.7.2. Vökvi
- 3.2.7.2.1. Eðli vökvans:
- 3.2.7.2.2. Hringrásardæla eða -dælur: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.7.3. Loft
- 3.2.7.3.1. Blásari: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.8. Inntakskerfi
- 3.2.8.1. Forþjappa: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.8.1.1. Tegund(ir):

- 3.2.8.1.2. Gerð(ir):
- 3.2.8.1.3. Lýsing á kerfinu [dæmi: mesti þjöppunarþrýstingur kPa, afléttiloki (ef við á)]
- 3.2.8.2. Millikælir: með/án (¹)
- 3.2.8.3. Lýsing og teikningar af inntaksrörum og viðbótarbúnaði þeirra (yfirþrýstingshólf, hitunarbúnaði, viðbótarinntökum fyrir loft o.s.frv.):
- 3.2.8.3.1. Lýsing á inntaksgrein (að meðtöldum teikningum og/eða ljósmyndum):
- 3.2.8.3.2. Loftsia, teikningar:
eða
- 3.2.8.3.2.1. Tegund(ir):
- 3.2.8.3.2.2. Gerð(ir):
- 3.2.8.3.3. Inntakshljóðdeyfir, teikningar:
eða
- 3.2.8.3.3.1. Tegund(ir):
- 3.2.8.3.3.2. Gerð(ir):
- 3.2.9. Útblásturskerfi
- 3.2.9.1. Heildarteikning af útblásturskerfi:
- 3.2.10. Lágmarksþversnið af inntaks- og útblásturgöngum:
- 3.2.11. Inntakskerfi eða samsvarandi atriði
- 3.2.11.1. Hámarkslyfting ventlanna og stærð hornanna við opnun og lokun miðað við dástöðu eða upplýsingar um stillingar í annars konar kerfum:
- 3.2.11.2. Viðmiðunar- og/eða stillisvið (¹):
- 3.2.12. Varnir gegn loftmengun
- 3.2.12.1. Búnaður til að endurvinnna loft í sveifarhúsi, einungis ef um er að ræða fjörgengishreyfla (lýsing og teikningar):
- 3.2.12.2. Aðrar mengunarvarnir (ef einhverjar eru og falla ekki undir aðra liði):
- 3.2.12.2.1. Lýsing og/eða skýringarmyndir:
- 3.2.13. Staðsetning tákns fyrir gleypnistuðul (einungis fyrir hreyfla með þjöppunarkveikju):
- 3.3. Rafknúinn dráttarafshreyfill
- 3.3.1. Gerð (vindingur, mögnun):
- 3.3.1.1. Samfellt hámarksnafnafl hreyfils (^k): kW
- 3.3.1.2. Vinnsluspenna: V
- 3.3.2. Rafgeymir
- 3.3.2.1. Fjöldi rafhlöðueininga:

- 3.3.2.2. Massi: kg
- 3.3.2.3. Rýmd: Ah (amperstundir)
- 3.3.2.4. Staðsetning:
- 3.4. Aðrir hreyflar eða samsetning hreyfla (nánari upplýsingar um slíka hreyfla):
- 3.5. Hitastig kælikerfis, sem framleiðandi heimilar
- 3.5.1. Vökvakæling
- 3.5.1.1. Hámarkshiti við úttak:°C
- 3.5.2. Loftkæling
- 3.5.2.1. Viðmiðunarpunktur:
- 3.5.2.2. Hámarkshiti við viðmiðunarpunkt:°C
- 3.6. Smurkerfi
- 3.6.1. Lýsing á kerfinu:
- 3.6.1.1. Staðsetning olíubotnskálar (sé hún til staðar):
- 3.6.1.2. Olíugjöf (með dælu/innspurtun í inntakskerfi/blöndun við eldsneytið o.s.frv.) ⁽¹⁾:
- 3.6.2. Smurolía blönduð með eldsneytinu
- 3.6.2.1. Hlutfall:
- 3.6.3. Olíukælir: já/nei ⁽¹⁾
- 3.6.3.1. Teikning(ar):
- eða
- 3.6.3.1.1. Tegund(ir):
- 3.6.3.1.2. Gerð(ir):
4. **Aflyfjærsla** ^(h)
- 4.1. Skýringarmynd af aflyfjærslukerfinu:
- 4.2. Gerð (vélrænt, vökvastýrt, rafstýrt o.s.frv):
- 4.3. Tengsli (gerð):
- 4.4. Girkassi
- 4.4.1. Gerð (sjálfskipting/handskipting) ⁽¹⁾
- 4.4.2. Aðferð við skiptingu: með hendi/fæti ⁽¹⁾

4.5. Gírhlutföll

N	R1	R2	R3	Rt
Lágmark stiglausrar skiptingar				
1				
2				
3				
...				
Hámark stiglausrar skiptingar				
Bakkgír				

N = gírhlutfall.

R1 = fyrsta hlutfall (hlutfallið milli snúningshraða hreyfils og snúningshraða fyrsta áss girkassa).

R2 = annað hlutfall (hlutfallið milli snúningshraða fyrsta og annars áss girkassa).

R3 = endanlegt hlutfall (hlutfallið milli snúningshraða útáss girkassa og snúningshraða drifhjóla).

Rt = heildargírhlutfall.

4.5.1. Stutt lýsing á rafmagns- og/eða rafeindaíhlutum sem eru notaðir við aflyfurfærslu:

4.6. Hámarkshraði ökutækis (og í hvaða gír þeim hraði er náð) (í km/klst.) (°):

4.7. Hraðamælir

4.7.1. Tegund(ir):

4.7.2. Gerð(ir):

4.7.3. Ljósmyndir og/eða teikningar af kerfinu í heild

4.7.4. Hraðasvið sem er sýnt:

4.7.5. Vikmörk mælibúnaðar hraðamælisins:

4.7.6. Tæknistuðull hraðamælisins:

4.7.7. Vinnsluaðferð og lýsing á drifbúnaði:

4.7.8. Heildaryfirfærsluhlutfall drifbúnaðarins:

5. **Fjöðrun**

5.1. Teikning af fyrirkomulagi fjöðrunar:

5.1.1. Stutt lýsing á rafmagns- og/eða rafeindaíhlutum sem eru notaðir við fjöðrun:

5.2. Hjólbarðar (flokkur, mál og hámarkshleðsla) og felgur (stöðluð gerð):

5.2.1. Veltiummál (nafngildi):

5.2.2. Loftþrýstingur í hjólbörðum sem framleiðandi mælir með: kPa

5.2.3. Hjólbarða-/hjólasamsetning:

- 5.2.4. Tákn fyrir flokk lágmarkshraða sem getur samrýmt fræðilegum hámarkshönnunarhraða ökutækisins:
- 5.2.5. Tala fyrir lágmarkshleðslu miðað við hámarkshleðslu á hvert hjól:
- 5.2.6. Notkunarflokkur sem samrýmist ökutækinu:
6. **Stýrisbúnaður**
- 6.1. Stýrisvél og stjórtæki
- 6.1.1. Gerð stýris:
- 6.1.2. Stutt lýsing á rafmagns- og/eða rafeindahlutum sem eru notaðir í stýrikerfinu:
7. **Hemlar**
- 7.1. Skýringarmynd af hemlabúnaði:
- 7.2. Hemlar að framan og aftan, diska- og/eða skálahemlar ⁽¹⁾
- 7.2.1. Tegund(ir):
- 7.2.2. Gerð(ir):
- 7.3. Teikning af hlutum hemlakerfisins
- 7.3.1. Skór og/eða klossar ⁽¹⁾
- 7.3.2. Borðar og/eða klossar (tilgreina þarf tegund, efnisleg gæði eða auðkenni) ⁽¹⁾:
- 7.3.3. Hemlaarmar og/eða -fötstig ⁽¹⁾:
- 7.3.4. Vökvageymar (ef við á):
- 7.4. Annar búnaður (ef við á): teikning og lýsing:
- 7.5. Stutt lýsing á rafmagns- og/eða rafeindahlutum sem eru notaðir í hemlakerfinu:
8. **Ljós- og ljósamerkjabúnaður**
- 8.1. Skrá yfir allan búnað (þar sem fram komi númer, tegund eða tegundir, árgerð, gerðarviðurkenningarmerki íhluta, hámarksljósstyrkur háljóslera, litur og samsvarandi gaumbúnaður):
- 8.2. Skýringarmynd þar sem staðsetning ljósa og ljósamerkjabúnaðar er sýnd:
- 8.3. Hættuljósar (sér þau fyrir hendi):
- 8.4. Viðbótarkröfur er varða sérstök ökutæki:
- 8.5. Stutt lýsing á rafmagns- og/eða rafeindahlutum sem eru notaðir í ljósa- og ljósmerkjakerfinu:
9. **Búnaður:**
- 9.1. Tengibúnaður (ef við á)
- 9.1.1. Gerð: krókur/hringur/annað ⁽¹⁾
- 9.1.2. Ljósmyndir og/eða teikningar þar sem staðsetning og smíði tengibúnaðar er sýnd:
- 9.2. Fyrirkomulag og auðkenni stjórtækja, gaumbúnaðar og álestrarbúnaðar:

- 9.2.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af fyrirkomulagi tákna og stjórnækja, gaumbúnaðar og álestrarbúnaðar:
- 9.3. Lögboðnar áletranir
- 9.3.1. Ljósmyndir og/eða teikningar sem sýna staðsetningu lögboðinna áletrana og verksmiðjunúmer:
- 9.3.2. Ljósmyndir og/eða teikningar sem sýna lögbundinn hluta áletrana (ásamt málum):
- 9.3.3. Ljósmyndir og/eða teikningar af verksmiðjunúmeri (ásamt málum):
- 9.4. Búnaður til að koma í veg fyrir óheimila notkun:
- 9.4.1. Gerð búnaðar:
- 9.4.2. Lýsing í samantekt á búnaðinum sem notaður er:
- 9.5. Hljóðmerkjabúnaður
- 9.5.1. Stutt lýsing á búnaðinum sem notaður er og tilgangi hans:
- 9.5.2. Tegund(ir):
- 9.5.3. Gerð(ir):
- 9.5.4. Gerðarviðurkenningarmerki:
- 9.5.5. Teikning eða teikningar sem sýna staðsetningu hljóðmerkjabúnaðar miðað við burðarvirki ökutækisins:
- 9.5.6. Upplýsingar um aðferð við áfestingu og þá hluta burðarvirkis ökutækisins sem hljóðmerkjabúnaðurinn er festur á:
- 9.6. Staðsetning skráningarplötu að aftan (sýnið frávik ef nauðsynlegt er; nota má teikningar eftir því sem við á):
- 9.6.1. Halli plötunnar frá lóðréttri stöðu:
- B. UPPLÝSINGAR ER VARÐA EINGÖNGU LÉTT BIFHJÓL OG BIFHJÓL Á TVEIMUR HJÓLUM
1. **Búnaður:**
- 1.1. Baksýnispegill eða -speglar (gefið eftirfarandi upplýsingar fyrir hvern spegil)
- 1.1.1. Tegund:.....
- 1.1.2. Gerðarviðurkenningarmerki íhluta:
- 1.1.3. Afbrigði:
- 1.1.4. Teikning(ar) sem sýna staðsetningu baksýnispegils eða -spegla miðað við burðarvirki ökutækisins:
- 1.1.5. Nákvæmar upplýsingar um gerð festingar, að meðtöldum þeim hluta burðarvirkis ökutækisins sem baksýnispegillinn er festur á:
- 1.2. Standur
- 1.2.1. Gerð: fyrir miðju og/eða á hlið ⁽¹⁾
- 1.2.2. Teikning af staðsetningu stands miðað við burðarvirki ökutækisins:

- 1.3. Festingar fyrir hliðarvagn bifhjóla (ef við á)
- 1.3.1. Ljósmyndir og/eða teikningar þar sem staðsetning og smíði er sýnd:
- 1.4. Handfang fyrir farþega
- 1.4.1. Gerð: ól og/eða handfesta (¹)
- 1.4.2. Ljósmyndir og/eða teikningar þar sem staðsetning er sýnd:
- 1.5. Fyrir létt bifhjól með fótstigum og, ef liður 3.5, í I. viðauka 3. kafla tilskipunar 97/24/EB gildir, lýsing á ráðstöfunum sem hafa verið gerðar til að tryggja öryggi:
- 1.6. Hönnun og staðsetning miðans sem um getur í 7. kafla tilskipunar 97/24/EB:
- C. UPPLÝSINGAR ER VARÐA EINGÖNGU LÉTT BIFHJÓL Á ÆREMUR HJÓLUM, BIFHJÓL Á ÆREMUR HJÓLUM OG FJÓRHJÓL
1. **Massar og mál** (í mm og kg) (vísið til teikningar ef þörf krefur)
- 1.1. Kröfur um mál sem gilda fyrir smíði á undirvagni án yfirbyggingar
- 1.1.1. Lengd:
- 1.1.2. Breidd:
- 1.1.3. Hæð án hleðslu:
- 1.1.4. Útskögun að framan:
- 1.1.5. Útskögun að aftan:
- 1.1.6. Staðsetningarmörk þyngdarpunkts ökutækis með yfirbyggingu:
- 1.2. Massar (⁴)
- 1.2.1. Hámarksfarpungi sem framleiðandi tilgreinir:
2. **Búnaður:**
- 2.1. Yfirbygging:
- 2.1.1. Eiginleikar yfirbyggingar:
- 2.1.2. Málsett teikning af yfirbyggingunni innanverðri:
- 2.1.3. Málsett teikning af yfirbyggingunni utanverðri:
- 2.1.4. Efni og framleiðsluaðferðir:
- 2.1.5. Farþegadyr, læsingar og lamir:
- 2.1.6. Staðsetning, mál, opnunarstefna og hámarksopnun dyra:
- 2.1.7. Teikning af læsingum og lómum og staðsetningu þeirra á dyrum:
- 2.1.8. Tæknilýsing á læsingum og lómum:

- 2.2. Framrúður og aðrar rúður
 - 2.2.1. Framrúða
 - 2.2.1.1. Efni sem eru notuð:
 - 2.2.2. Aðrar rúður
 - 2.2.2.1. Efni sem eru notuð:
- 2.3. Framrúðupurrka eða -purrkur
 - 2.3.1. Nákvæm tæknilysing (ásamt ljósmyndum eða teikningum):
- 2.4. Framrúðusprauta eða -sprautur
 - 2.4.1. Nákvæm tæknilysing (ásamt ljósmyndum eða teikningum):
- 2.5. Afising og móðuhreinsun
 - 2.5.1. Nákvæm tæknilysing (ásamt ljósmyndum eða teikningum):
- 2.6. Baksýnispegill eða -speglar (gefið eftirfarandi upplýsingar fyrir hvern spegil)
 - 2.6.1. Tegund:
 - 2.6.2. Gerðarviðurkenningarmerki:
 - 2.6.3. Afbrigði:
 - 2.6.4. Teikning(ar) sem sýna staðsetningu baksýnispegils eða -spegla miðað við burðarvirki ökutækisins:
 - 2.6.5. Nákvæmar upplýsingar um aðferð við áfestingu, að meðtöldum þeim hluta burðarvirkis ökutækisins sem baksýnispegillinn er festur á:
- 2.7. Sæti
 - 2.7.1. Fjöldi:
 - 2.7.2. Staðsetning:
 - 2.7.3. Hnit eða teikning af R-punktinum ⁽¹⁾
 - 2.7.3.1. Ökumannssæti:
 - 2.7.3.2. Önnur sæti:
 - 2.7.4. Halli sætisbaks
 - 2.7.4.1. Ökumannssæti:
 - 2.7.4.2. Önnur sæti:
 - 2.7.5. Stillingarsvið sætis, ef við á
 - 2.7.5.1. Ökumannssæti:

- 2.7.5.2. Önnur sæti:
- 2.8. Hitakerfi farþegarýmis (ef við á)
- 2.8.1. Stutt lýsing á gerð ökutækisins að því er varðar hitakerfi ef það fær hita frá kælivökva hreyfils:
- 2.8.2. Nákvæm lýsing á gerð ökutækisins að því er varðar hitakerfi ef kæli loft eða útblástursloft er notað sem varmagjafi, þ.m.t.:
- 2.8.2.1. Heildarteikning af hitakerfi þar sem fram komi staðsetning þess í ökutækinu (svo og fyrirkomulag hljóðdeyfibúnaðar (þ.m.t. staðsetning varmaskiptipunkta)):
- 2.8.2.2. Heildarteikning af varmaskipti í kerfum sem nota hita frá útblásturslofti eða af þeim hlutum þar sem varmaskipti eiga sér stað (ef um er að ræða hitakerfi sem fá hita frá kæli lofti hreyfilsins):
- 2.8.2.3. Sniðteikning af varmaskiptinum eða þeim hlutum þar sem varmaskipti eiga sér stað þar sem tilgreind er efnisþykkt, hvaða efni eru notuð og eiginleikar yfirborðs þeirra:
- 2.8.2.4. Upplýsingar um aðra stóra íhluti hitakerfis, svo sem viftu, með tilliti til framleiðsluáðferðar og tækniupplýsinga:
- 2.9. Öryggisbelti
- 2.9.1. Fjöldi og staðsetning öryggisbelta, ásamt upplýsingum um þau sæti sem setja má slíkan búnað á:

Ö/F

Fullt gerðarviðurkenningarmerki

Afbrigði (ef við á)

Framsæti

.....

.....

.....

Aftursæti

.....

.....

.....

Framsæti og aftursæti fyrir miðju

.....

.....

.....

Sérstakur búnaður (t.d. sætishæðarstilling, spennibúnaður o.s.frv.)

.....

.....

.....

Ö = ökumannsmegin.

F = farþegamegin.

2.10. **Festingar**

2.10.1. Fjöldi og staðsetning festinganna:

2.10.2. Ljósmyndir og/eða teikningar af yfirbyggingu þar sem fram kemur raunveruleg og virk staðsetning festinganna og mál þeirra, svo og staðsetning R-punktsins:

2.10.3. Teikningar af festingunum og þeim hlutum yfirbyggingar ökutækisins sem þær eru festar við (ásamt upplýsingum um eiginleika þeirra efna sem notuð eru):

2.10.4. Heiti beltisgerða (*) sem heimilt er að setja á beltisfestingar ökutækisins:

			Staðsetning festingar:	
			Burðarvirki ökutækis	Sætisgrind
<i>Frammi í</i>				
Sæti hægra megin	neðri festingar	ytri innri		
	efri festingar			
Miðjusæti	neðri festingar	hægri vinstri		
	efri festingar			
Sæti vinstra megin	neðri festingar	ytri innri		
	efri festingar			
<i>Aftur í</i>				
Sæti hægra megin	neðri festingar	ytri innri		
	efri festingar			
Miðjusæti	neðri festingar	hægri vinstri		
	efri festingar			
Sæti vinstra megin	neðri festingar	ytri innri		
	efri festingar			

(*) „A“: þriggjafestu belti.

„B“: mjaðmarbelti.

„S“: belti af sérstakri gerð (lýsa skal eiginleikum gerðarinnar undir „Athugasemd“).

„Ar“, „Br“ eða „Sr“: belti með vinduhjóli.

„Are“, „Bre“ og „Sre“: belti með vinduhjóli og orkugleypibúnaði á a.m.k. einni beltafestingu.

2.10.5. Lýsing á sérstakri gerð öryggisbeltis ef um er að ræða belti þar sem ein festing er á sætisbaki eða er með búnaði sem dreifir orku:

Neðanmálsgreinar

- (¹) Stríkið út það sem á ekki við.
- (²) Tilgreinið vikmörk.
- (^a) Hafi búnaður fengið gerðarviðurkenningu íhluta getur tilvísun til gerðarviðurkenningar komið í stað lýsingarinnar. Á sama hátt er óþarft að lýsa íhlut ef greinilega má ráða af skýringarmyndum eða teikningum, sem fylgja viðurkenningunni, hvemig smíði hans er háttað. Tilgreinið númer samsvarandi viðauka fyrir hverja fyrirsögn þar sem ljósmyndir eða teikningar eiga að fylgja með.
- (^b) Auðkenning, skal einungis vera á ökutækjum, aðskildum tæknieiningum eða íhlutum sem falla undir gildissvið sértilskipunar um gerðarviðurkenningu íhluta.
Ef rittákn eru í gerðarauðkenni sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, aðskilinnar tæknieiningar eða íhlutar sem vísað er til í þessu upplýsingaskjali skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (dæmi: ABC??123??).
- (^c) Flokkað samkvæmt eftirfarandi flokkum eins og um getur í 1. gr.:
- létt bifhjól á tveimur hjólum (L1e),
 - létt bifhjól á þremur hjólum (L2e),
 - bifhjól (L3e),
 - bifhjól með hliðarvagni (L4e),
 - bifhjól með þremur hjólum (L5e),
 - létt fjórhjól (L6e),
 - fjórhjól önnur en létt fjórhjól eins og um getur í b-lið 3. mgr. 1. gr. (L7e).
- (^d) 1. Massi án hleðslu: massi ökutækis sem tilbúið er til venjulegrar notkunar og með eftirfarandi búnaði:
- viðbótarbúnaði sem er nauðsynlegur við venjulega notkun,
 - öllum rafbúnaði, að meðtöldum ljósum og ljósmerkjabúnaði frá framleiðanda,
 - tækjum og búnaði sem krafist er í lögnum og skulu reiknuð með í massa án hleðslu,
 - viðeigandi magni af vökvum sem þarf til að tryggja að allir hlutar ökutækisins starfi rétt.
- Ath:* eldsneyti og blanda eldsneytis og olíu eru ekki talin með í mælingunni en íhlutir eins og rafgeymasýra, glussi, kælivökvi og smurólía skulu talin með.
2. Massi ökutækis, tilbúins til aksturs: massi án hleðslu að viðbættum massa eftirfarandi íhluta:
- eldsneyti: geymir fylltur hið minnsta að 90% þess rúmtaks sem framleiðandi hefur gefið upp,
 - viðbótarbúnaður sem fylgir alla jafna frá framleiðanda ásamt þeim búnaði sem þörf er á fyrir venjulega notkun (verkfæri, farangursgrind, framrúða, varnarbúnaður o.s.frv.).
- Ath:* ef ökutækið gengur fyrir blöndu eldsneytis og olíu:
- a) ef eldsneyti og olía eru forblönduð skal orðið „eldsneyti“ túlkað sem slík forblanda af eldsneyti og olíu;
 - b) ef eldsneyti og olía eru sett í sitt í hvoru lagi skal orðið „eldsneyti“ einungis túlkað sem bensín. Í þeim tilvikum er olían þegar innifalin í mælingunni á massa án hleðslu.
3. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi: massi sem framleiðandi reiknar fyrir tiltekna notkunaraðstæður, þar sem tekið er tillit til þátta eins og styrkleika efna, burðargetu hjólbarða o.s.frv.
4. Hámarksfarpungi sem framleiðandi tilgreinir: hleðsla sem fundin er með því að draga massa, sem er skilgreindur í 2. lið, ásamt öikumanni, frá massa sem er skilgreindur í 3. lið.
5. Þyngd öikumanns telst vera 75 kg.
- (^e) Framleiðandi skal gefa jafngildar upplýsingar og getið er um hér, fyrir óhefðbundna hreyfla og kerfi.
- (^f) Þessa tölu skal námunda að næsta tíunda hluta úr millimetra.
- (^g) Þetta gildi skal reikna með $\pi = 3,1416$ og námunda að næsta cm³.
- (^h) Umbeðnar upplýsingar skulu látnar í té fyrir öll hugsanleg afbrigði.
- (ⁱ) 5% frávik er leyfilegt að því tilskildu að ekki sé farið yfir markgildin skv. 3. mgr. 1. gr.
- (^j) „R-punktur“ eða „viðmiðunarpunktur sætis“: viðmiðunarpunkturinn sem framleiðandi ökutækis tilgreinir og:
- hefur hnit sem ákvörðuð eru miðað við burðarvirki ökutækisins, sem
 - samsvarar fræðilegri staðsetningu snúningspunkts bols/læra (H-punkts) fyrir lægstu og öftustu, eðlilegu aksturs- eða notkunarstöðu sem framleiðandi ökutækisins gefur upp fyrir hvert sæti sem hann gerir ráð fyrir,
 - lögbærum yfirvöldum er heimilt að nota sem viðmiðun, óski þau eftir því, fyrir öll önnur sæti en framsæti, en fyrir þau er ekki unnt á ákvarða „H-punkt“ með „þrívíðu viðmiðunarkerfi“ eða aðferðum við ákvörðun á „H-punkti“.
- (^k) Á meðan aðlögun viðeigandi tilskipunar stendur yfir skulu þessar tölur settar fram í samræmi við alþjóðastaðalinn CEI/IEC 60034-1 (10.2, 1999-08).

2. HLUTI VIÐURKENNINGARNÚMER SÉRTILSKIPANA

Veita skal eftirfarandi upplýsingar um ökutækið sem á að gerðarviðurkenna með tilliti til viðurkenningar á kerfum, aðskildum tæknieiningum eða ihlutum (*):

Liður nr.	Númer sértilskipunar	Viðfangsefni	Viðurkenning nr. (¹)	Dagsetning rýmkunar	Afbrigði og útfærsla
18	95/1/EB	Hámarkssnúningsvægi og hámarksnettóafli hreyfils			
19	97/24/EB (C7)	Ráðstafanir gegn óheimilum breytingum á léttum bifhjólum og bifhjólum			
20	97/24/EB (C6)	Eldsneytisgeymir			
25	95/1/EB	Hámarkshönnunarhraði ökutækisins			
26	93/93/EBE	Massar og mál			
27	97/24/EB (C10)	Tengibúnaður eftirvagns			
28	97/24/EB (C5)	Varnir gegn loftmengun			
29	97/24/EB (C1)	Hjólbarðar			
31	93/14/EBE	Hemlakerfi			
32	93/92/EBE	Uppsetning ljósa- og ljósmerkjabúnaðar á ökutækinu			
33	97/24/EB (C2)	Ljósa- og ljósmerkjabúnaður			
34	93/30/EBE	Hljóðmerkjabúnaður			
35	93/94/EB	Staður fyrir áfestingu aftari skráningarplötu			
36	97/24/EB (C8)	Rafsegulviðssamhæfi			
37	97/24/EB (C9)	Hljóðstig og útblásturskerfi			
38	97/24/EB (C4)	Baksýnispegill(-speglar)			
39	97/24/EB (C3)	Útstæðir hlutar			
40	93/31/EBE	Standur (nema um sé að ræða ökutæki á þremur eða fleiri hjólum)			

Liður nr.	Númer sértílskipunar	Viðfangsefni	Viðurkenning nr. ⁽¹⁾	Dagsetning rýmkunar	Afbrigði og útfærsla
41	93/33/EBE	Búnaður til að koma í veg fyrir óheimila notkun ökutækisins			
42	97/24/EB (12)	Gluggar, rúðuburrkur, rúðusprautur o.s.frv.			
43	93/32/EBE	Handfang fyrir farþega á ökutækjum á tveimur hjólum			
44	97/24/EBE (C11)	Öryggisbelti og festingarpunktur þeirra			
45	2000/7/EB	Hraðamælir			
46	93/29/EBE	Auðkenning stjórnækja, gaumbúnaðar og álestrarbúnaðar			
47	93/34/EBE	Lögboðnar áletranir			

⁽¹⁾ Dæmi er að finna í V. viðauka.

^(*) Upplýsinganna er ekki krafist þegar um er að ræða kerfi, aðskildar tæknieiningar eða íhluti sem eiga að fylgja með í rannsókn eða prófun vegna gerðarviðurkenningar alls ökutækisins.

Aths.: Númer liðanna eru löguð að I. viðauka (skrá yfir kröfur).

III. VIÐAUKI

FYRIRMYND

(Hámarksstærð: A4 (210 x 297 mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning varðandi:

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾,
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

á gerð ökutækis með hliðsjón af tilskipun 2002/24/EB

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (tegundir) (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu:
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Flokkur ⁽²⁾:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda ökutækisins:
- 0.5.1. Heiti og heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

Undirritaður vottar hér með að lýsing framleiðanda í meðfylgjandi upplýsingaskjali um ökutækið, sem lýst er hér að framan, er rétt, að lögbær gerðarviðurkenningaryfirvöld, hafa valið eitt eða fleiri sýnishorn og lagt þau fram sem frumgerð eða frumgerðir ökutækjagerðarinnar og að meðfylgjandi prófunarniðurstöður eiga við um ökutækjagerðina.

Ökutækjagerðin stenst/stenst ekki ⁽¹⁾ tæknilegar kröfur allra viðkomandi sértilskipana (með áorðnum breytingum) sem skráðar eru í töfluna í I. viðauka við tilskipun 2002/24/EBE.

Gerðarviðurkenning er veitt/ekki veitt/afturkölluð ⁽¹⁾.

Staður:

(Undirskrift)

Dags.

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Samkvæmt flokkuninni sem sett er fram í 1. gr.

Fylgiskjal: Upplýsingaskjal, 1. og 2. hluti (II. viðauka).

Niðurstöður prófana (VII. viðauki.)

Nafn/nöfn og sýnishorn af undirskrift þess eða þeirra sem hafa heimild til að skrifa undir samræmisvottorð og yfirlýsing um stöðu þeirra innan fyrirtækisins.

Fyrirmynd að samræmisvottorði

IV. VIÐAUKI

Samræmisvottorð

A. SAMRÆMISVOTTORÐ SEM FYLGIR HVERJU ÖKUTÆKI ÚR FRAMLEIÐSLURÖÐ AF GERÐ SEM HEFUR VERIÐ VIÐURKENND

(Fyrirmynd)

(Hámarksstærð: A4 (210 x 297 mm) eða brotið saman í stærðina A4)

EB-SAMRÆMISVOTTORÐ

Síða 1

Undirritaður:

..... (fullt nafn)

vottar hér með að ökutækið:

0.1. Tegund: (viðskiptaheiti framleiðanda)

0.2. Gerð:

Afbrigði ⁽¹⁾:

Útfærsla ⁽¹⁾:

0.2.1. Viðskiptaheiti (ef við á):

0.4. Ökutækjaflokkur ⁽²⁾:

0.4.1. Ökutækjaflokkur samkvæmt tilskipun 97/24/EB, 7. kafli (ef hann gildir): A/B/C/D ⁽³⁾

0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:

0.6. Staðsetning lögboðinna merkiplatna: ⁽⁴⁾:

Verksmiðjunúmer ökutækis:

0.7. Staðsetning verksmiðjunúmers ökutækis á undirvagni ⁽⁴⁾:

er að öllu leyti í samræmi við þá gerð sem lýst er í EB-gerðarviðurkenningunni

— EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

— Dags:

Hægt er að skrá ökutækið til frambúðar án frekari viðurkenningar til aksturs í hægri/vinstri umferð ⁽³⁾ og til að nota metrakerfið/breska mælieiningakerfið ⁽³⁾ við kvörðun hraðamæla.

.....
(Staður) (Dags.)

.....
(Undirskrift) (Staða)

Síða 2

Frekari upplýsingar

1. Fjöldi ása: og hjóla:
3. Hjólhaf: mm
- 6.1. Lengd: mm
- 7.1. Breidd: mm
8. Hæð: mm
- 12.1. Massi ökutækisins (með yfirbyggingu) tilbúins til aksturs: kg
- 12.2. Massi ökutækisins án hleðslu: kg
- 14.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu: kg
- 14.2. Dreifing massans á ásana:
 1. kg 2. kg
- 14.3. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hverjum ás:
 1. kg 2. kg
17. Hámarksmassi eftirvagns:

(með hemli): kg; (án hemils): kg
- 19.1. Lóðrétt hámarksálag á tengipunkt við eftirvagn: kg
20. Framleiðandi hreyfils:
21. Gerð hreyfils eins og merkt er á hreyfilinn:
- 21.2. Númer hreyfils:
22. Vinnsluháttur: rafkveikja/neistakveikja/þjöppunarkveikja, fjörgengishreyfill/tvígengishreyfill ⁽³⁾
23. Fjöldi og fyrirkomulag strokka: ⁽⁵⁾
24. Sprengirými: cm³
25. Eldsneyti: ⁽⁶⁾
26. Hámarksnettóafli eða samfelld hámarksnafnafl eftir því sem við á:

..... kW á mín⁻¹
- 26.1. Hlutfall: hámarksnettóafli eða samfelld hámarksnafnafl eða -massi ökutækisins tilbúins til aksturs: (kW/kg)
28. Gírkassi (gerð): ⁽⁷⁾
29. Gírhlutföll: 1. 2. 3. 4. 5. 6.
32. Tilgreind stærð hjólbarða:

Ás 1: Ás 2:

37. Yfirbygging: já/nei ⁽³⁾
41. Fjöldi og staðsetning dyra ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾:
- 42.1. Fjöldi og staðsetning sæta ⁽¹⁰⁾:
- 43.1. Viðurkenningarmerki á tengibúnaði, ef það er áfest:
44. Hámarkshraði: km/klst.
45. Hljóðstig ⁽¹¹⁾:
Í kyrrstöðu: dB(A) við snúningshraðann: min⁻¹
Í akstri: dB(A)
46. Útblástur ⁽¹¹⁾:
Prófun I: CO: g/km HC: g/km NO_x g/km HC + NO_x: g/km
Prófun II: á léttum bifhjólum: CO: g/mín HC: g/mín
á bifhjólum og bifhjólum á þremur hjólum: CO: % miðað við rúmmál
Sýnileg loftmengun frá hreyfli með þjöppunarkveikju:
— leiðrétt gildi gleypnistuðuls: m⁻¹
47. Gjaldskylda eða innlent kenninúmer:
Ítalía: Frakkland: Spánn:
Belgía: Þýskaland: Lúxemborg:
Danmörk: Holland: Grikkland:
Breska konungsríkið: Írland: Portúgal:
Austurríki: Svíþjóð: Finnland:
50. Athugasemdir:
51. Undanþágur:

Neðanmálsgreinar

- (¹) Ritið einnig auðkenniskóðann hvort sem hann er talnakóði eða settur saman úr tölustöfum og bókstöfum. Merkið má ekki vera lengra en 25 sæti ef um afbrigði er að ræða en lengst 35 sæti fyrir útfærslu.
- (²) Flokkun í samræmi við flokkana í neðanmálsgrein c í II. viðauka
- (³) Stríkið yfir það sem á ekki við.
- (⁴) Tilgreinið staðsetningu með eftirfarandi stöfum:
- H: hægri hlið ökutækisins
M: miðja ökutækisins
V: vinstri hlið ökutækisins
x: lárétt fjarlægð (í mm) frá fremsta ás (með „–“ á undan ef framan við framásinn)
y: lárétt fjarlægð (í mm) frá lengdarmiðjúlínu ökutækisins
z: fjarlægð (í mm) frá jörðu
(f/o): hlutar sem þarf að fjarlægja eða opna til að komast að merkinu. Dæmi um plötu með verksmiðjunúmeri ökutækis sem er fest hægra megin við aðalpústgrein bifhjólsins, 500 mm aftan við framásinn, 30 mm frá miðlínunni og 1 100 mm á hæð:
H, x500, y30, z1 100
- Dæmi um plötu með verksmiðjunúmeri ökutækis sem er fest á fjórhjól á hægri hlið ökutækisins, 100 mm framan við framásinn, 950 mm frá lengdarmiðjúlínu ökutækisins og 700 mm á hæð, undir vélarhlífinni:
H, x-100, y950, z700 (f/o)
- (⁵) Tilgreinið fyrirkomulag strokka með eftirfarandi stöfum:
- LI: í röð
V: V-laga
O: strokkar liggja á hliðinni (flöt vél)
S: eins strokks vél
- (⁶) Tilgreinið tegund eldsneytis með eftirfarandi stöfum:
- P: bensín
D: dísilolía
M: blanda
LPG: fljótandi jarðolíugas
O: annað
- (⁷) M: Handvirkt
A: Sjálfvirkt
- (⁸) Fyrir ökutæki með yfirbyggingu
- (⁹) Tilgreinið tilhögun með eftirfarandi stöfum:
- H: hægri hlið ökutækisins
V: vinstri hlið ökutækisins
F: framan á ökutækinu
A: aftan á ökutækinu
Dæmi um ökutæki með tveimur dyrum á vinstri hlið og einni á hægri hlið:
2 V, 1H
- (¹⁰) Tilgreinið staðsetningu með eftirfarandi stöfum:
- r_x: númer sætaraðar
H: hægri hlið ökutækisins
M: miðja ökutækisins
V: vinstri hlið ökutækisins
Dæmi um ökutæki sem eru með tveimur framsætum í fremstu röð, einu hægra megin og einu vinstra megin, og þremur aftursætum í annarri röð, einu til hægri, einu í miðju og einu til vinstri:
r₁: 1H,1V r₂: 1H,1M,1V
- (¹¹) Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun, sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða.

B. SAMRÆMISVOTTORÐ SEM FYLGIR HVERRI AÐSKILINNI TÆKNIEININGU EÐA ÍHLUT SEM ER
EKKI KOMIÐ FYRIR SEM UPPRUNALEGUM BÚNAÐI Í FRAMLEIÐSLURÖÐ ÞEIRRAR GERÐAR SEM
FENGIÐ HEFUR GERÐARVIÐURKENNINGU

(Fyrirmynd)

Ég, undirritaður, (kenninamn og eiginnaft)

.....
votta hér með að (aðskilin tæknieining eða íhlutur)

1. Tegund:

2. Gerð:

3. Númer í framleiðsluröð gerðar:

samræmist gerðinni sem var viðurkennd þann:

(dags.) af:

sem lýst var í gerðarviðurkenningarvottorði nr.:

og í upplýsingarskjali nr.:

Gjört í: (dags.):

.....
(Undirskrift)

.....
(Staða)

V. VIÐAUKI

NÚMERAKERFI OG MERKINGAR

A. NÚMERAKERFI FYRIR GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

(3. mgr. 5. gr.)

1. Gerðarviðurkenningarnúmerið skal sett saman úr:

- fjórum þáttum gerðarviðurkenningar ökutækis og
- fimm þáttum gerðarviðurkenningar kerfa, íhluta og aðskilinna tæknieininga, eins og lýst er hér á eftir. Í öllum tilvikum ber að aðskilja þættina með táknu „“.

1. þáttur: lágstafurinn „e“ og á eftir honum auðkennandi kóði (númer) fyrir aðildarríkið sem annast gerðarviðurkenninguna: 1 fyrir Þýskaland, 2 fyrir Frakkland, 3 fyrir Ítalíu, 4 fyrir Holland, 5 fyrir Svíþjóð, 6 fyrir Belgíu, 9 fyrir Spán, 11 fyrir Breska konungsríkið, 12 fyrir Austurríki, 13 fyrir Lúxemborg, 17 fyrir Finnland, 18 fyrir Danmörku, 21 fyrir Portúgal, 23 fyrir Grikkland, 24 fyrir Írland.

2. þáttur: númer grunntilskipunarinnar.

3. þáttur: númer nýjustu breytingartilskipunarinnar sem gildir um gerðarviðurkenninguna.

Þegar um gerðarviðurkenningu á ökutækjum er að ræða, er átt við síðustu tilskipun þar sem grein (eða greinum) í þessari tilskipun er breytt.

Þegar um er að ræða viðurkenningu á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum er átt við síðustu sértilskipun sem hefur að geyma þau ákvæði sem kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eiga að vera í samræmi við.

Þótt grunntilskipuninni hafi ekki verið breytt skal tilgreina númer hennar í 3. þætti.

Ef í tilskipun eru mismunandi dagsetningar um framkvæmd eftir mismunandi tæknistöðlum skal bókstaf bætt við til að tilgreina þann staðal sem er grundvöllur fyrir veitingu gerðarviðurkenningarinnar.

Ef unnt er að gerðarviðurkenna kerfi, íhluti eða aðskildar tæknieiningar samkvæmt köflum eða þáttum sömu sértilskipunar skulu tölur fyrir kafla ⁽¹⁾, viðauka ⁽²⁾ og viðbæti ⁽³⁾ koma á eftir númeri sértilskipunarinnar til að gefa til kynna viðfangsefni gerðarviðurkenningarinnar. Í öllum tilvikum ber að aðskilja þessar tölur með táknu „“.

⁽¹⁾: Í arabískum tölustöfum

⁽²⁾: Í rómverskum tölustöfum

⁽³⁾: Í arabískum tölustöfum og hástöfum, ef við á.

4. þáttur: fjögurra stafa raðtala (með núllum fremst, eftir því sem við á) sem er grunnnúmerið fyrir gerðarviðurkenningu. Röðin hefst á 0001 við hverja grunntilskipun.

5. þáttur: tveggja stafa raðnúmer (með núllum fremst, ef við á) sem tilgreinir rýmkunina. Röðin hefst á 00 við hvert grunnnúmer fyrir gerðarviðurkenningu.

2. Ef EB-gerðarviðurkenningin er fyrir allt ökutækið er 2. þætti sleppt.

3. Einungis má sleppa 5. þætti á lögboðnum merkiplötum ökutækisins.

4. Dæmi um aðra gerðarviðurkenningu sem Holland veitir skv. 5. kafla II. viðauka við tilskipun 97/24/EB:

e4*97/24*97/24/5/II*0002*00

5. Dæmi um þriðju gerðarviðurkenninguna (1. rýmkun) sem Ítalía veitir skv. I. viðauka við tilskipun 95/1/EB:

e3*95/1*95/1/I*0003*01

6. Dæmi um níundu gerðarviðurkenninguna (4. rýmkun) sem Breska konungsríkið veitir skv. tilskipun 93/29/EBE eins og henni var beitt með tilskipun 2000/74/EB:

e11*93/29*2000/74*0009*04

7. Dæmi um fjórðu gerðarviðurkenningu ökutækja (2. rýmkun) sem Þýskaland veitir samkvæmt tilskipun 92/61/EBE:

e1*92/61*0004*02

8. Dæmi um gerðarviðurkenningarnúmer ökutækis sem er stimplað á lögboðna merkiplötu ökutækisins:

e1*92/61*0004

B. GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI

1. Gerðarviðurkenningarmarki íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar er sett saman úr:

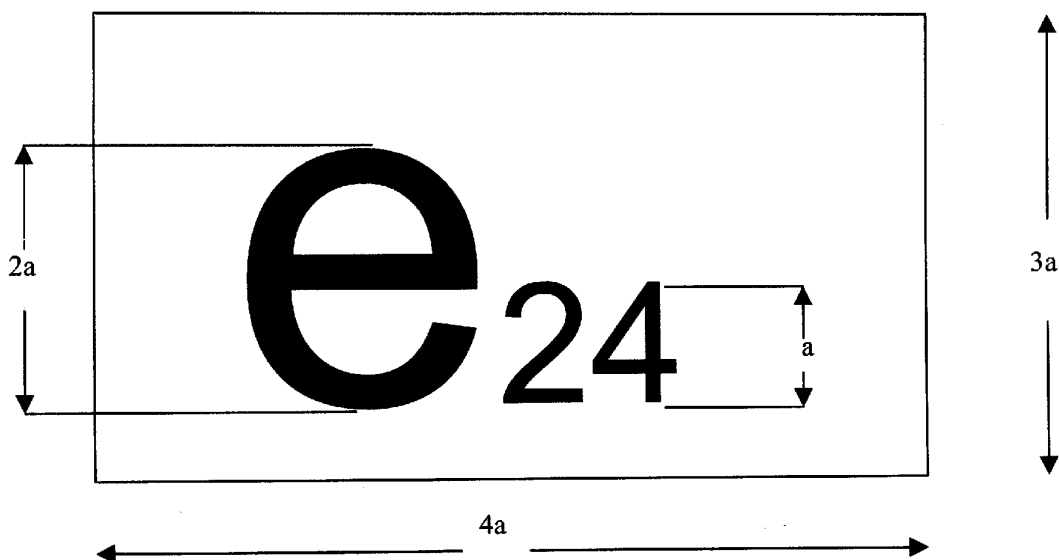
- 1.1. réttthyrningi utan um lágstafinn „e“, en á eftir honum kemur auðkennandi númer aðildarríkisins sem veitti gerðarviðurkenningu, þ.e.:

- 1 fyrir Þýskaland
- 3 fyrir Frakkland
- 3 fyrir Ítalíu
- 4 fyrir Holland
- 5 fyrir Svíþjóð
- 6 fyrir Belgíu
- 9 fyrir Spán
- 11 fyrir Breska konungsríkið
- 12 fyrir Austurríki
- 13 fyrir Lúxemborg
- 17 fyrir Finnland
- 18 fyrir Danmörku
- 21 fyrir Portúgal
- 23 fyrir Grikkland
- 24 fyrir Írland,

- 1.2. fjögurra stafa tölunni úr 4. þætti gerðarviðurkenningarnúmers eins og hún er gefin upp á gerðarviðurkenningareyðublaðinu fyrir viðeigandi aðskilda tæknieiningu eða íhlut. Númerið er skráð fyrir neðan réttthyrninginn sem um getur í lið 1.1 og nálægt honum. Tölustafirnir í númerinu skulu allir vera sömu megin við stafinn „e“ og snúa eins. Til að forðast rugling við önnur tákn skal ekki nota rómverska tölustafi í gerðarviðurkenningarnúmeri.

2. Gerðarviðurkenningarmarkið skal fest á aðskilda tæknieiningu eða íhlut þannig að það sé óafmáanlegt og auðlæst, jafnvel þegar aðskilda tæknieiningin eða íhluturinn er fest á ökutækið.

3. Dæmi um gerðarviðurkenningarmarki er að finna í viðbæti við þennan viðauka.

*Viðbætur***Dæmi um gerðarviðurkenningarmerki**

Skýring: framangreind gerðarviðurkenning íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar var veitt af Írlandi (e24) með númerinu 0676.

VI. VIÐAUKI

ÁKVÆÐI UM ATHUGUN Á SAMRÆMI FRAMLEIÐSLUNNAR

1. Til að ganga úr skugga um að ökutæki, kerfi, aðskildar tæknieiningar og íhlutir séu framleidd á þann hátt að samræmi sé við gerð sem fengið hefur gerðarviðurkenningu gilda eftirfarandi ákvæði.
 - 1.1. Handhafa gerðarviðurkenningarvottorðs er skylt að:
 - 1.1.1. tryggja að til séu aðferðir fyrir skilvirkt eftirlit með gæðum framleiðslunnar;
 - 1.1.2. hafa aðgang að þeim eftirlitsbúnaði sem nauðsynlegur er til að athuga samræmi hvernar gerðar ökutækis eða hvernar gerðar kerfis, aðskilinnar tæknieiningar eða íhlutar sem hefur fengið gerðarviðurkenningu;
 - 1.1.3. tryggja að gögn, er varða prófunarniðurstöður, séu skráð og að fylgiskjöl séu geymd í 12 mánuði eftir að framleiðslu er hætt;
 - 1.1.4. greina niðurstöður úr hverri tegund prófunar til að fylgjast með því og tryggja að stöðugleiki haldist að því er lýtur að eiginleikum framleiðslunnar, að teknu tilhlýðilegu tilliti til leyfilegra fráviks í fjöldaframleiðslu;
 - 1.1.5. gera ráðstafanir til að tryggja að prófanirnar, sem mælt er fyrir um í viðkomandi sértilskipunum, séu framkvæmdar á hverri gerð framleiðslunnar;
 - 1.1.6. gera ráðstafanir til að tryggja að þegar sýni eða prófunarhluti, leiðir í ljós ósamræmi í viðkomandi prófun, séu tekin ný sýnishorn og framkvæmdar nýjar prófanir. Gera skal allar nauðsynlegar ráðstafanir til að samræmi komist á að nýju í framleiðslunni.
 - 1.2. Lögðar yfirvöld, sem gáfu út gerðarviðurkenningarvottorðið geta hvenær sem er skoðað þær aðferðir sem notaðar eru til að athuga samræmi hvernar framleiðslueiningar.
 - 1.2.1. Við hverja skoðun skulu prófunar- og framleiðsluskýrslur afhentar skoðunarmanni.
 - 1.2.2. Skoðunarmaður getur valið sýnishorn af handahófi til prófunar í rannsóknarstofu framleiðanda. Heimilt er að ákvarða lágmarksfjölda sýnishorna í samræmi við eigin athuganir framleiðanda.
 - 1.2.3. Ef gæðastig virðist ófullnægjandi eða nauðsynlegt virðist að sannprófa gildi prófananna, sem framkvæmdar voru skv. lið 1.2.2, skal skoðunarmaður velja sýnishorn til að senda tækniþjónustunni, sem annaðist prófanirnar, vegna gerðarviðurkenningarinnar.
 - 1.2.4. Lögðar yfirvöldum er heimilt að framkvæma allar prófanir sem mælt er fyrir um í sértilskipun eða sértilskipunum sem gilda um viðkomandi vörur.
 - 1.2.5. Lögðar yfirvöld skulu heimila eina skoðun á ári. Ef nauðsynlegt er að skoðun fari fram oftar skal það tilgreint í hverri sértilskipun um sig. Verði niðurstöður skoðunar neikvæðar skulu lögðar yfirvöld ganga úr skugga um að allar nauðsynlegar ráðstafanir séu gerðar til að koma á samræmi framleiðslunnar að nýju eins fljótt og unnt er.

VII. VIÐAUKI

PRÓFUNARNIÐURSTÖÐUR

(fyrsta undirgrein 1. mgr. 5. gr.)

(Yfirvald, sem veitir gerðarviðurkenningu, skal fylla þetta blað út og láta það fylgja gerðarviðurkenningavottorði ökutækis.)

Í hverju tilviki skal ljóst af upplýsingunum um hvaða afbrigði og útfærslu þær gilda.

Ekki má vera fleiri en ein niðurstaða fyrir hverja útfærslu.

1. Niðurstöður hljóðstigssprófana

Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun, sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:

Afbrigði/útfærsla
Í akstri dB(A)
Í kyrrstöðu dB(A)
á (mín ⁻¹)

2. Niðurstöður útblástursprófana

Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun, sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:

Afbrigði/útfærsla
-------------------	-----	-----	-----

2.1. „Gerð I

CO (g/km)
HC (g/km) ⁽¹⁾
NO _x (g/km) ⁽¹⁾
HC + NO _x (g/km) ⁽²⁾

2.2. Gerð II

CO (g/mín) ⁽²⁾
HC (g/mín) ⁽²⁾
CO (% á rúmmetra) ⁽¹⁾

3. Þjöppunarkveikjuhreyfill

Afbrigði/útfærsla
Leiðrétt gildi gleypnistuðuls (m ⁻¹)

⁽¹⁾ Aðeins fyrir bifhjól, bifhjól á þremur hjólum og fjórhjól sem skilgreind eru í b-lið 3. mgr.1. gr.

⁽²⁾ Aðeins fyrir létt bifhjól og fjórhjól sem skilgreind eru í a-lið 3. mgr.1. gr.

*VIII. VIÐAUKI***SÍÐUSTU ÖKUTÆKI GERÐAR***(1. og 2 mgr. 16. gr.)*

Hámarksfjöldi ökutækja, sem hafa verið tekin í notkun í hverju aðildarríki, samkvæmt þeirri málsmeðferð, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 16. gr., skal vera takmarkaður á eftirfarandi hátt eftir því sem viðkomandi aðildarríki ákveður:

annaðhvort

- a) skal hámarksfjöldi ökutækja af einni eða fleiri gerðum ekki fara yfir 10% af öllum viðkomandi gerðum ökutækja sem hafa verið tekin í notkun í því aðildarríki árið áður. Ef 10% ökutækjanna er innan við 100 ökutæki getur aðildarríkið heimilað að allt að 100 ökutæki séu tekin í notkun; eða
- b) fjöldi ökutækja af hverri gerð skal takmarkaður við ökutæki sem hafa gilt samræmisvottorð sem gefið er út á framleiðsludegi eða síðar og gildir í minnst þrjá mánuði eftir útgáfudag, en hefur síðan fallið úr gildi vegna gildistöku sértilskipunar.

Sérstök áritun skal vera á samræmisvottorði fyrir ökutæki sem tekin eru í notkun samkvæmt þessari málsmeðferð.

IX. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA SEM KVEDIÐ ER Á UM Í 19. GR.

Tilskipun 92/61/EBE	Þessi tilskipun
I. kafli	I. kafli
1. gr.	1. gr.
2. gr.	2. gr.
II. kafli	II. kafli
3. gr.	3. gr.
4. gr.	4. gr.
5. gr.	5. gr.
6. gr.	6. gr.
7. gr.	7. gr.
8. gr.	8. gr.
1. mgr. 9. gr.	1. mgr. 9. gr.
2. mgr. 9. gr.	2. mgr. 9. gr.
3. mgr. 9. gr.	3. mgr. 9. gr.
—	4. mgr. 9. gr.
4. mgr. 9. gr.	5. mgr. 9. gr.
10. gr.	10. gr.
11. gr.	11. gr.
12. gr.	12. gr.
13. gr.	13. gr.
14. gr.	14. gr.
III. kafli	III. kafli
15. gr.	15. gr.
—	16. gr.
IV. kafli	IV. kafli
16. gr.	17. gr.
17. gr.	—
—	18. gr.
—	19. gr.
V. kafli	V. viðauki
18. gr.	20. gr.
—	21. gr.
—	22. gr.
—	23. gr.
19. gr.	24. gr.
I. viðauki	I. viðauki
II. viðauki	II. viðauki
III. viðauki	III. viðauki
IV. viðauki	IV. viðauki
V. viðauki	V. viðauki
VI. viðauki	VI. viðauki
—	VII. viðauki
—	VIII. viðauki
—	IX. viðauki

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2004/EES/29/07

frá 1. febrúar 2002

um sérstök skilyrði fyrir innflutningi á stjórnuanis frá þriðju löndum (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 379)

(2002/75/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/43/EBE frá 14. júní
1993 um hollustuhætti í matvælaíðnaði ⁽¹⁾, einkum 1. mgr.
10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Stjórnuanis (*Illicium verum*), einnig þekktur sem kinverskur stjórnuanis, er hæfur til manneldis og oft notaður í matvæli.
- 2) Grasafræðilega afbrigðið af stjórnuanis, þekkt sem japanskur stjórnuanis (*Illicium anisatum*, einnig þekkt sem *Illicium religiosum*, *Illicium japonicum*, *shikimmi* og *skimmi*), er vísindalega viðurkennt sem bráðeitrað og er því ekki hæft til manneldis.
- 3) Greiningar á vörusendingum stjórnuaniss frá tilteknum, þriðju löndum hafa leitt í ljós að einnig fyrirfinnst japanskur stjórnuanis; einhver tilvik matareitrunar í bandalaginu hafa verið tengd við japanskan stjórnuanis.
- 4) Almannaheilbrigði innan bandalagsins stendur því alvarleg ógn af hreinlætisvanda í tilteknum, þriðju löndum og nauðsynlegt er að gera verndarráðstafanir á vettvangi bandalagsins.
- 5) Nauðsynlegt er að stjórnuanis, sem er fluttur inn frá þriðju löndum og ætlaður er til manneldis eða sem innihaldsefni í matvæli, innihaldi ekki japanskan stjórnuanis.
- 6) Lögbær yfirvöld í þriðju löndum skulu leggja fram skrifleg sönnunargögn, sem fylgja skulu hverri vörusendingu með stjórnuanis frá viðkomandi löndum, sem staðfesta að í vörunum sé eingöngu stjórnuanis og að í þeim sé ekki japanskur stjórnuanis.
- 7) Til að vernda almannaheilbrigði er því nauðsynlegt að tekin séu slembisýni úr vörusendingum með stjórnuanis, sem er fluttur inn í bandalagið og er ætlaður til manneldis eða sem innihaldsefni í matvæli,

og þau greind áður en þau eru sett í fjálssa dreifingu; af sömu ástæðu er nauðsynlegt að hafa eftirlit með þeim vörum sem þegar eru komnar á markað.

- 8) Að því gefnu að ráðstafanirnar, sem gerðar eru í þessari ákvörðun, hafi alvarleg áhrif á eftirlitsúræði aðildarríkjanna verða niðurstöður þessara ráðstafana metnar eftir skamman tíma og ráðstöfunum breytt ef við á.

- 9) Samráð var haft við aðildarríkin um ráðstafanirnar sem mælt er fyrir um í þessari ákvörðun í samræmi við 3. mgr. 10. gr. tilskipunar 93/43/EBE frá 18. desember 2001.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

I. gr.

1. Aðildarríkin mega heimila innflutning á stjórnuanis (*Illicium verum*), sem fellur undir SAT-númer 0909 10 00 frá þriðju löndum, ef hann er ætlaður til manneldis eða sem innihaldsefni í matvæli, að því tilskildu að:

- a) hverri vörusendingu fylgi skýrsla um niðurstöður úr opinberri sýnatöku og greining ásamt vottorði, í samræmi við fyrirmyndina í I. viðauka, útfyllt, undirritað og vottað af lögbærum yfirvöldum þess þriðja lands sem flytur út vöruna, sem sýnir fram á að í vörusendingunni er ekki japanskur stjórnuanis (*Illicium anisatum*, einnig þekktur sem *Illicium religiosum*, *Illicium japonicum*, *shikimmi* og *skimmi*), sem er ekki hæfur til manneldis;
- b) vörusendingar séu fluttar inn í bandalagið um einn komustaðanna sem eru skráðir í II. viðauka;
- c) hver vörusending sé auðkennd með kenninúmeri sem samsvarar kenninúmerinu á vottorðinu og meðfylgjandi niðurstöðum úr opinberu sýnatökunni og greiningunni sem um getur í a-lið.

2. Lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki skulu tryggja að fram fari sannprófun skjala fyrir innfluttan stjórnuanis, sem er innfluttur frá þriðju löndum, til að tryggja að kröfur um vottorð og niðurstöður opinberrar sýnatöku, sem um getur í a-lið 1. mgr., séu uppfylltar. Í þessu skyni skulu aðildarríkin tryggja að innflytjendum sé skylt að tilkynna lögbærum yfirvöldum fyrir fram, við komustað inn í bandalagið, um fjárhæð, eðli og áætlaðan komutíma vörusendingarinnar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 33, 2.2.2002, bls. 31. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 160/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 175, 19.7.1993, bls. 1.

3. Aðildarríkin skulu taka slembisýni úr vörusendingum og greina vörusendingar með stjórnuanis frá þriðju löndum, sem er ætlaður til manneldis eða sem innihaldsefni í matvæli, áður en hann er settur í frjálsa dreifingu á komustað inn í bandalagið og skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um niðurstöðurnar með hinu skjótvirka viðvörunarkerfi um matvæli (RASFF). Aðildarríkjum er heimilt að láta innflytjanda eða fulltrúa hans greiða kostnaðinn við greininguna.

2. gr.

Aðildarríkjum er einungis heimilt að leyfa innflutning á japönskum stjórnuanis ef hann er ætlaður til annars en manneldis.

Á hverri vörusendingu með japönskum stjórnuanis, sem fluttur er til bandalagsins frá þriðju löndum, skal vera merkimiði þar sem fram kemur að varan sé ekki hæf til manneldis.

3. gr.

Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir, þ.m.t. að taka sýni úr og greina stjórnuanis sem kominn er á markaðinn, til að sannprófa að ekki sé um japanskan stjórnuanis að ræða.

4. gr.

Þessa ákvörðun skal endurskoða fyrir 1. júní 2002 í þeim tilgangi að meta hvort þau sérstöku skilyrði, sem mælt er fyrir um í 1. gr., veiti nægilega víðtæka vernd fyrir almannaheilbrigði í bandalaginu.

5. gr.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvörðun þessari. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

6. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 1. febrúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Vottorð fyrir innflutning til Evrópubandalagsins á stjórnuanis sem er upprunninn í þriðju löndum

Kenninúmer vörusendingar Vottorð nr.

Samkvæmt ákvæðum ákvörðunar 2002/75/EB um sérstök skilyrði fyrir innflutningi á stjórnuanis frá þriðju löndum (*Illicium verum*) sem fellur undir SAT-númer 0909 10 00

(Lögbært yfirvald)

VOTTAR:

að stjórnuanis þessarar vörusendingar, kenninúmer

(Færið inn kenninúmer vörusendingar) sem er samsett af:

(lýsing á vörusendingu og vöru, fjöldi og tegund pakkninga, brúttó- eða nettóþyngd)

fermd í
(fermingarstaður)af:
(nafn flutningsaðila)fer til:
(ákvörðunarstaður og -land)kemur frá starfsstöð:
.....
(nafn og pósthfang starfsstöðvar)er eingöngu samsett úr stjórnuanis (*Illicium verum*) og inniheldur ekki bráðeittraðan, japanskan stjórnuanis (*Illicium anisatum*, einnig þekktur sem *Illicium religiosum*, *Illicium japonicum*, *shikimmi* og *skimmi*) sem er ekki hæfur til manneldis.Úr þessari vörusendingu voru tekin..... (fjöldi sýna) sýni úr stjórnuanis
(dagsetning), og efnagreind (dagsetning) í
..... (nafn rannsóknarstofu), til að ákvarða að í henni sé ekki japanskur
stjórnuanis (tilgreinið greiningaraðferðina sem er notuð og gæðakröfurnar við aðferðina).

Gjört í hinn

Stimpill og undirskrift
lögbærs yfirvalds þriðja lands

II. VIÐAUKI

Skrá yfir komustaði þar sem heimilt er að flytja inn í Evrópubandalagið stöðnuanís sem er upprunninn í þriðju löndum

Aðildarríki	Komustaður
Belgía	Antwerp
Danmörk	Allar danskar hafnir og flugstöðvar og allar landamærostöðvar
Þýskaland	<ul style="list-style-type: none"> — HZA Munich airport in HZA Munich-ZA airport — HZA Bremerhaven-ZA Rotersand in HZA Bremen-ZA Bremerhaven — HZA Bremerhaven-ZA container terminal in HZA Bremen-ZA Bremerhaven container terminal — HZA Hamburg-Freihafen-Terminal in HZA Hamburg-Hafen-ZA Waltershof — HZA Hamburg-Freihafen-ZA Ericus Terminal Südbahnhof in HZA Hamburg-ZA Waltershof — HZA Hamburg-Freihafen-ZA Köhlfließdamm in HZA Hamburg-ZA Waltershof — HZA Hamburg-St Annen-ZA Altona wird ersatzlos aufgehoben ab 1.1.2002 — HZA Hamburg-Waltershof-Terminal in HZA Hamburg-ZA Waltershof — HZA Hamburg-Waltershof-Flughafen in HZA Itzehoe-ZA Hamburg-airport — HZA Lüneburg-ZA Stade in HZA Oldenburg-ZA Stade — HZA Trier-ZA Idar-Oberstein in HZA Koblenz-ZA Idar-Oberstein
Grikkland	Athens, Pireas, Elefsis, Athens Airport, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion Crete, Crete Airport, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spánn	A Coruña-Laxe (höfn), Algeciras (höfn), Alicante (flugvöllur og höfn), Almería (flugvöllur og höfn), Asturias (flugvöllur), Barcelona (flugvöllur og höfn), Bilbao (flugvöllur og höfn), Cádiz (höfn), Cartagena (höfn), Gijón (höfn), Gran Canaria (flugvöllur), Huelva (höfn), Las Palmas de Gran Canaria (höfn), Madrid (flugvöllur), Málaga (flugvöllur og höfn), Márin (höfn), Palma de Mallorca (flugvöllur), Pasajes (höfn), Santa Cruz de Tenerife (höfn), Santander (flugvöllur og höfn), Santiago de Compostela (flugvöllur), San Sebastián (flugvöllur), Sevilla (flugvöllur og höfn), Tarragona (höfn), Tenerife Norte (flugvöllur), Tenerife Sur (flugvöllur), Valencia (flugvöllur og höfn), Vigo (flugvöllur og höfn), Villagarcía-Ribeira-Caraminal (höfn), Vitoria (flugvöllur), Zaragoza (flugvöllur).
Frakkland	Marseilles (Bouches-du-Rhone), Le Havre (Seine-Maritime)
Írland	Dublin (höfn og flugvöllur), Cork (höfn og flugvöllur), Shannon (flugvöllur), Waterford (flugvöllur)
Ítalía	Allar hafnir, flugstöðvar og landamærostöðvar
Lúxemborg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Holland	Rotterdam
Austurríki	HZA Graz, HZA Vienna, Wiener Neustadt, Linz
Portúgal	Allar hafnir, flugstöðvar og landamærostöðvar
Finnland	Helsinki
Svíþjóð	Gothenberg
Breska konungsríkið	Belfast, Felixstowe, Gatwick Airport, Heathrow Airport, Hull, Liverpool, London, Southampton

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2004/EES/29/08

frá 4. febrúar 2002

um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á jarðhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr jarðhnetum, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 385)

(2002/79/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/43/EBE frá 14. júní 1993 um hollustuhætti í matvælaíðnaði ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ljós hefur komið að jarðhnetur, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan, innihalda í mörgum tilvikum meira magn en leyfilegt er bæði af aflatoxíni B1 og heildarmagni aflatoxína.
- 2) Vísindanefndin um matvæli hefur komist að þeirri niðurstöðu að aflatoxín B1 valdi lifrarkrabbameini, jafnvel mjög litlir skammtar af því, auk þess sem það er erfðaeitur.
- 3) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 frá 31. janúar 1997 um hámarksviðmiðunargildi tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1566/1999 ⁽³⁾, eru ákvörðuð hámarksviðmiðunargildi fyrir tiltekin aðskotaefni, einkum aflatoxín í matvælum. Í sýnum úr jarðhnetum, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan, er magnið verulega yfir þessum mörkum.
- 4) Þetta er alvarleg ógnun við almannaeilbrigði í bandalaginu og af þeim sökum er brýnt að samþykkja bráðabirgðaráðstafanir innan bandalagsins.
- 5) Matvæla- og dýraheilbrigðisstofa framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna (FVO) gerði út sendinefnd til Kína frá 8. til 21. maí 2001 til að meta eftirlit sem þar er viðhaft til að hindra mengun af völdum aflatoxíns í jarðhnetum sem eru ætlaðar til útflutnings til Evrópubandalagsins. Sendinefndin komst m.a. að því að eftirlit með aflatoxíni í jarðhnetum er í lágmarki í framleiðslu eða almennri vinnslu. Einnig reyndust annmarkar á framkvæmd rannsókna. Það er því

viðeigandi að setja sérstök skilyrði um jarðhnetur eða jarðhnetuafurðir, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan, til að tryggja viðtæka vernd almannaheilbrigðis.

- 6) Fylgja þarf góðum hreinlætisvenjum við framleiðslu, flokkun, meðhöndlun, vinnslu, pökkun og flutning á jarðhnetum og afurðum, unnum úr jarðhnetum. Ákvarða þarf magn aflatoxíns B1 og heildarmagns aflatoxína í sýnum sem eru tekin úr vörusendingum rétt áður en þær eru sendar frá Kína.
- 7) Kínversk yfirvöld skulu leggja fram skrifleg sönnunargögn sem fylgja skulu hverri vörusendingu jarðhnetna, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan, og varða aðstæður við framleiðslu, flokkun, meðhöndlun, vinnslu, pökkun og flutning, svo og niðurstöður úr greiningu á rannsóknarstofu á magni aflatoxíns B1 og heildarmagni aflatoxína.
- 8) Af niðurstöðum framangreindrar sendinefndar má ætla að kínversk yfirvöld geti ekki tryggt sem stendur öruggar niðurstöður greiningar eða heilleika framleiðslueininga með útgáfu vottorðs. Þetta gefur því tilefni til að efast alvarlega um áreiðanleika vottorða sem gefin eru út fyrir jarðhnetur sem eru upprunnar í Kína.
- 9) Það er því nauðsynlegt að lögbært yfirvald viðkomandi innflutningslands taki sýni úr og greini aflatoxín-magn í öllum framleiðslueiningum af jarðhnetum, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan og fluttar inn í Evrópubandalagið, til að vernda almannaeilbrigði áður en kemur að markaðssetningu. Að því gefnu að þessi ráðstöfun hafi alvarleg áhrif á eftirlits-úrræði aðildarríkjanna verða niðurstöður þessara ráðstafana metnar eftir skamman tíma og ráðstöfunum breytt ef við á.
- 10) Haft var samband við fastanefndina um matvæli 2. apríl 2001 og 19. júlí 2001.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 34, 5.2.2002, bls. 21. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 160/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 13.2.2003, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 175, 19.7.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.1997, bls. 48.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 17.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

1. Aðildarríkjum er ekki heimilt að flytja inn framleiðsluvörur, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan, sem eru ætlaðar til manneldis eða eru notaðar sem innihaldsefni í matvælum og falla undir einhvern eftirfarandi vöruflokka, nema vörusendingunni fylgi niðurstöður úr opinberri sýnatöku og greining ásamt heilbrigðisvottorði skv. I. viðauka, útfyllt, undirritað og vottað af fulltrúa eftirlitsyfirvalda sem annast skoðun og sóttvarnareftirlit á inn- og útflutningi í Alþýðulýðveldinu Kína:

— jarðhnetur sem falla undir SAT-númer 1202 10 90 eða 1202 20 00,

— jarðhnetur sem falla undir SAT-númer 2008 11 94 (í umbúðum að nettóþyngd sem er yfir 1 kg) eða 2008 11 98 (í umbúðum að nettóþyngd sem er ekki yfir 1 kg),

— brenndar jarðhnetur sem falla undir SAT-númer 2008 11 92 (í umbúðum að nettóþyngd sem er yfir 1 kg) eða 2008 11 96 (í umbúðum að nettóþyngd sem er ekki yfir 1 kg).

2. Aðeins er heimilt að flytja vörusendingar inn í bandalagið um einn komustaðanna sem eru skráðir í II. viðauka.

3. Hver vörusending skal auðkennd með kenninúmeri sem samsvarar kenninúmerinu á heilbrigðisvottorðinu og meðfylgjandi niðurstöðum úr opinberu sýnatökunni og greiningunni sem um getur í 1. mgr.

4. Lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki skulu tryggja að fram fari sannprófun skjala fyrir innfluttar jarðhnetur, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan, til að tryggja að

kröfur um heilbrigðisvottorð og niðurstöður úr sýnatöku, sem um getur í 1. mgr., standist.

5. Aðildarríkin skulu taka sýni úr öllum vörusendingum jarðhnetna, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan, og greina þau með tilliti til aflatoxíns B1 og heildarmagns aflatoxína, áður en kemur að markaðssetningu í bandalaginu frá komuhöfn, og gera framkvæmdastjórninni grein fyrir niðurstöðunum.

2. gr.

Þessa ákvörðun skal endurskoða eigi síðar en 1. maí 2002 í þeim tilgangi að meta hvort þau sérstöku skilyrði, sem um getur í 1. gr., veiti nægilega víðtæka vernd með tilliti til almannaheilbrigðis í bandalaginu. Í endurskoðuninni skal einnig meta hvort þörf sé á að lögbært yfirvald innflutningslands taki sýni og greini hverja vörusendingu.

3. gr.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvörðun þessari. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. febrúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Heilbrigðisvottorð fyrir innflutning til Evrópubandalagsins á jarðhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr jarðhnetum, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan

Kenninúmer vörusendingar Vottorð nr.

Samkvæmt ákvæðum ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2002/79/EB um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á jarðhnetum, sem falla undir SAT-númer 1202 10 90 (í skurn) eða 1202 20 00, og afurðum, unnum úr jarðhnetum, sem falla undir SAT-númer 2008 11 92 eða 2008 11 94 (í umbúðum að nettóþyngd sem er yfir 1 kg) og 2008 11 96 eða 2008 11 98 (ekki yfir 1 kg), sem eru upprunnar í Alþýðulýðveldinu Kína eða sendar þaðan.

(Eftirlitsyfirvöld sem annast skoðun og sóttvarnareftirlit á inn- og útflutningi í Alþýðulýðveldinu Kína)

VOTTAR:

að jarðhneturnar í þessari vörusendingu, kenninúmer.....(færið inn kenninúmer vörusendingar),

sem er samsett af:

(Lýsing á vörusendingu og vöru, fjöldi og tegund pakkinga, brúttó- eða nettóþyngd)

fermd í
(Fermingarstaður)af
(Nafn flutningsaðila)fer til
(Ákvörðunarstaður og - land)

kemur frá starfsstöð:

(Nafn og pósthfang starfsstöðvar)

hafa verið framleiddar, flokkaðar, meðhöndlaðar, unnar, pakkaðar og fluttar í samræmi við góðar hreinlætisvenjur.

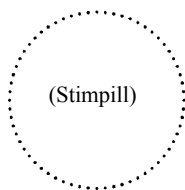
Úr þessari vörusendingu voru tekin (fjöldi sýna) sýni úr jarðhnetum

.....(dagsetning) og efnagreind(dagsetning)

í(nafn rannsóknarstofu) til að ákvarða magn aflatoxíns B1 og mengun af völdum heildarmagns aflatoxína og fylgja upplýsingar um sýnatöku, greiningaraðferðir og allar niðurstöður hjálagaðar.

Gjört í hinn

Fulltrúi eftirlitsyfirlvalds sem annast skoðun
og sóttvarnareftirlit með inn- og útflutningi
í Alþýðulýðveldinu Kína

(Undirritun)

II. VIDAUKI

Skrá yfir komustaði þar sem heimilt er að flytja inn í Evrópubandalagið jarðhnetur og afurðir, unnar úr jarðhnetum, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan

Aðildarríki	Komustaður
Belgía	Anvers-Antwerpen
Danmörk	Allar hafnir, flugstöðvar og landamærostöðvar
Þýskaland	HZA Lörrach-ZA Weil am Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart-ZA Flughafen, HZA München-Flughafen, HZA Hof-ZA Schirnding, HZA Weiden-ZA Furth im Wald-Schafberg, HZA Weiden-ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder)-ZA Autobahn, HZA Cottbus-ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen-ZA Neustädter Hafen, HZA Bremerhafen-ZA Container Terminal, HZA Bremerhaven-ZA Rotersand, HZA Hamburg-Freihafen-Abfertigungsstelle, HZA Hamburg-Freihafen-ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahnhof, HZA Hamburg-Freihafen-ZA Köhlfleetdamm, HZA Hamburg-St/Annen-ZA Altona, HZA Hamburg-Waltershof-Abfertigungsstelle, HZA Hamburg-Waltershof-ZA Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover-Abfertigungsstelle, HZA Lüneburg-ZA Stade, Stadtverwaltung Dresden, Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle Dresden-Friedrichstadt (fyrir flutning á jarnbrautum), Landratsamt Weisseritzkreis, Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle (fyrir flutning á vegum), Landratsamt Niederschlesischer Oberlausitzkreis, Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle Ludwigsdorf (fyrir flutning á vegum), HZA Itzehoe-ZA Pinneberg, HZA Trier-ZA Idar-Oberstein, HZA Oldenburg-ZA Wilhelmshaven
Grikkland	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spánn	Algeciras (höfn), Alicante (flugvöllur, höfn), Almería (flugvöllur og höfn), Barcelona (flugvöllur, höfn), Bilbao (flugvöllur, höfn), Cádiz (höfn), Cartagena (höfn), Gijón (höfn), Huelva (höfn), A Coruña-Santiago de Compostela (flugvöllur, höfn), Las Palmas de Gran Canaria (flugvöllur, höfn), Madrid-Barajas (flugvöllur), Málaga (flugvöllur, höfn), Palma de Mallorca (flugvöllur), Pasajes-Irún (flugvöllur, höfn), Santa Cruz de Tenerife (flugvöllur, höfn), Santander (flugvöllur), Sevilla (flugvöllur, höfn), Tarragona (höfn), Valencia (flugvöllur, höfn), Vigo-Vilagarcía (flugvöllur), Marín (höfn), Vitoria (flugvöllur), Zaragoza (flugvöllur)
Frakkland	Marseille (Bouches-du-Rhône) Le Havre (Seine-Maritime)
Írland	Allar hafnir, flugstöðvar og landamærostöðvar
Ítalía	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova Ufficio Sanità Marittima di Livorno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli Ufficio Sanità Marittima di Ravenna Ufficio Sanità Marittima di Salerno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste)
Lúxemborg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Holland	Rotterdam
Austurríki	HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien
Portúgal	Lisboa

Aðildarríki	Komustaður
Finnland	Helsinki
Svíþjóð	Göteborg
Breska konungsríkið	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (þ.m.t. Tilbury, Thamesport og Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (þ.m.t. Ellesmere Port), Medway, Middlesborough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2004/EES/29/09

frá 4. febrúar 2002

um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á fikjum, heslihnetum og pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 386)

(2002/80/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/43/EBE frá 14. júní 1993 um hollustuhætti í matvælaíðnaði ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ljós hefur komið að þurrkaðar fikjur og pistasíuhnetur, og í minna mæli heslihnetur, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan, innihalda í mörgum tilvikum meira magn en leyfilegt er bæði af aflatoxíni B1 og heildarmagnni aflatoxína.
- 2) Vísindanefndin um matvæli hefur komist að þeirri niðurstöðu að aflatoxín B1 valdi lifrarkrabbameini, jafnvel mjög litlir skammtar af því, auk þess sem það er erfðaeitur.
- 3) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 frá 31. janúar 1997 um hámarksviðmiðunargildi tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1566/1999 ⁽³⁾, eru ákvörðuð hámarksviðmiðunargildi fyrir tiltekin aðskotaefni, einkum aflatoxína í matvælum. Í sýni úr þurrkuðum fikjum, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan er magnið verulega yfir þessum mörkum.
- 4) Þetta er alvarleg ógnun við almannaeilbrigði í bandalaginu og af þeim sökum er brýnt að samþykkja bráðabirgðaráðstafanir innan bandalagsins.
- 5) Matvæla- og dýraheilbrigðisstofa Evrópunefndarinnar (FVO) gerði út sendinefnd til Tyrklands frá 4. til 8. september 2000 til að meta eftirlit sem þar er haft við til að hindra mengun af völdum aflatoxíns í heslihnetum, pistasíuhnetum og þurrkuðum fikjum sem eru ætlaðar til útflutnings til Evrópubandalagsins. Sendinefndin komst m.a. að því að eftirlit á staðnum með vörusendingum af heslihnetum, pistasíuhnetum og þurrkuðum fikjum sem eru ætlaðar til útflutnings til Evrópubandalaganna, tryggir ekki að hámarksviðmiðunargildi í vörusendingunum samræmist því sem hefur verið ákvarðað í bandalagslögum. Ófullnægjandi þjálfun þeirra embættismanna sem annast eftirlitið, ófullnægjandi aðferðir við sýnatökur og prófanir og ófullnægjandi sannanir eru fyrir því að vottorðin komi heim og saman við viðkomandi vörusendingu. Stöðugt er fylgst með hvort

hámarksviðmiðunargildum aflatoxíns sé fylgt í þeim vörum sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan og það tilkynnt um skjótvirkt viðvörðunarkerfi um matvæli. Það er því viðeigandi að setja sérstök skilyrði um heslihnetur, pistasíuhnetur og þurrkaðar fikjur og afurðir úr þeim, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan, til að tryggja viðtæka vernd almannaheilbrigðis.

- 6) Fylgja þarf góðum hreinlætisvenjum við framleiðslu, flokkun, meðhöndlun, vinnslu, pökkun og flutning á þurrkuðum fikjum, heslihnetum og pistasíuhnetum og afurðum unnum úr þeim. Ákvarða þarf magn aflatoxíns B1 og heildarmagn aflatoxína í sýnum sem eru tekin úr vörusendingum rétt áður en þær eru sendar frá Tyrklandi.
- 7) Tyrknesk yfirvöld skulu leggja fram skrifleg sönnunargögn sem fylgja skulu hverri vörusendingu með þurrkuðum fikjum, heslihnetum og pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan, og varða aðstæður við framleiðslu, flokkun, meðhöndlun, vinnslu, pökkun og flutning og niðurstöður úr greiningu á rannsóknarstofu á magni aflatoxíns B1 og heildarmagnni aflatoxína.
- 8) Nauðsynlegt er að lögbært yfirvald viðkomandi innflutningslands taki slembisýni úr og greini aflatoxínmagn í öllum vörusendingum af þurrkuðum fikjum, heslihnetum og pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan og fluttar inn í Evrópubandalagið, til að vernda almannaeilbrigði.
- 9) Haft var samband við fastanefnd um matvæli 2. apríl 2001.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

1. Aðildarríkjum er ekki heimilt að flytja inn framleiðsluvörur, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan sem eru ætlaðar til manneldis eða eru notaðar sem innihaldsefni í matvælum og falla undir einhvern eftirfarandi vöruflokk, nema vörusendingunni fylgi niðurstöður úr opinberri sýnatöku og greiningu ásamt heilbrigðisvottorði skv. I. viðauka, útfyllt, undirritað og vottað af fulltrúa aðal-skrifstofu sem sér um vernd og eftirlit í ráðuneyti landbúnaðar- og dreifbýlismála í lýðveldi Tyrklands:

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 34, 5.2.2002, bls. 26. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 160/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 175, 19.7.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.1997, bls. 48.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 17.

- fikjur eða þurrkaðar fikjur sem falla undir SAT-númer 0804 20 10 eða 0804 20 90,
- heslihnetur (*Corylus* sp) í skel eða án skelja sem falla undir SAT-númer 0802 21 00 eða 0802 22 00,
- pistasíuhnetur sem falla undir SAT-númer 0802 50 00,
- blöndur hnetna eða þurrkaðra ávaxta sem falla undir SAT-númer 0813 50 og innihalda fikjur, heslihnetur eða pistasíuhnetur,
- heslihnetur, fikjur og pistasíuhnetur, tilreiddar eða varðar skemmdum, þ.m.t blöndur sem falla undir SAT-númer 2008 19.

2. Aðeins er heimilt að flytja vörusendingar inn í bandalagið um einn komustaðanna sem eru skráðir í II. viðauka.

3. Hver vörusending skal auðkennd með kenninúmeri sem samsvarar kenninúmerinu á heilbrigðisvottorðinu og meðfylgjandi niðurstöðum úr opinberu sýnatökunni og greiningunni sem um getur í 1. mgr.

4. Lögbær yfirvöld í hverju aðildarríki skulu tryggja að fram fari sannpröfun skjala fyrir innfluttar þurrkaðar fikjur, heslihnetur og pistasíuhnetur, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan, til að tryggja að kröfur um heilbrigðisvottorð og niðurstöður sýnatöku, sem um getur í 1. mgr., séu uppfylltar.

5. Aðildarríkin skulu taka slembisýni úr vörusendingum með þurrkuðum fikjum, heslihnetum og pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan, og greina

þau með tilliti til aflatoxíns B1 og heildarmagns aflatoxína og gera framkvæmdastjórninni viðvart um niðurstöðurnar.

2. gr.

Þessa ákvörðun skal endurskoða fyrir 1. júlí 2002 í þeim tilgangi að meta hvort þau sérstöku skilyrði, sem um getur í 1. gr., veiti nægilega viðtæka vernd fyrir almannahæilbrigði í bandalaginu. Í endurskoðuninni skal einnig meta hvort áfram sé þörf fyrir þessi sérstöku skilyrði.

3. gr.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að fara að ákvörðun þessari. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. febrúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Heilbrigðisvottorð fyrir innflutning til Evrópubandalagsins á fikjum, heslihnetum og pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan.

Kenninúmer vörusendingar Vottorð nr.

Samkvæmt ákvæðum ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2002/80/EB um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á fikjum (sem falla undir SAT-númer 0804 20 10 eða 0804 20 90), heslihnetum (sem falla undir SAT-númer 0802 21 00 eða 0802 22 00) og pistasíuhnetum (sem falla undir SAT-númer 0802 50 00), blöndur úr þeim, (sem falla undir SAT-númer 0813 50) og afurðir úr þeim (sem falla undir SAT-númer 2008 19) sem eru upprunnar í Lýðveldinu Tyrklandi eða sendar þaðan.

.....
(Aðalskrifstofa sem annast vernd og eftirlit í ráðuneyti landbúnaðar- og dreifbýlismála)

VOTTAR:

að fikjurnar/heslihneturnar/pistasíuhneturnar í þessari vörusendingu, kenninúmer.....(færið inn kenninúmer vörusendingar),

sem er samsett af:

.....
(Lýsing á vörusendingu og vöru, fjöldi og tegund pakkinga, brúttó- eða nettóþyngd)

fermd í
(Fermingarstaður)

af
(Nafn flutningsaðila)

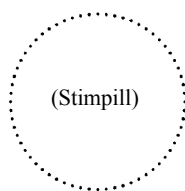
fer til
(Ákvörðunarstaður og - land)

kemur frá starfsstöð:
.....
.....
(Nafn og pósthfang starfsstöðvar)

hafa verið framleiddar, flokkaðar, meðhöndlaðar, unnar, pakkaðar og fluttar í samræmi við góðar hreinlætisvenjur.

Úr þessari vörusendingu voru tekin (fjöldi sýna) sýni úr fikjum/heslihnetum/pistasíuhnetum (dagsetning) og efnagreind (dagsetning) í (nafn rannsóknarstofu) til að ákvarða magn aflatoxíns B1 og mengun af völdum heildarmagns aflatoxína og fylgja upplýsingar um sýnatöku, greiningaraðferðir og allar niðurstöður hjálagaðar.

Gjört í, hinn

Fulltrúi aðalskrifstofu sem annast vernd og eftirlit
í ráðuneyti landbúnaðar- og dreifbýlismála

.....
(Undirritun)

II. VIÐAUKI

Skrá yfir komustaði þar sem heimilt er að flytja inn í Evrópubandalagið fiskur, heslihnatur og pistasúhnetur og afurðir, unnar úr jarðhnetum, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan

Aðildarríki	Komustaður
Belgía	Anvers-Antwerpen
Danmörk	Allar hafnir, flugstöðvar og landamærostöðvar
Þýskaland	HZA Lörrach-ZA Weil am Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart-ZA Flughafen, HZA München-Flughafen, HZA Hof-ZA Schirnding, HZA Weiden-ZA Furth im Wald-Schafberg, HZA Weiden-ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder)-ZA Autobahn, HZA Cottbus-ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen-ZA Neustädter Hafen, HZA Bremerhaven-ZA Container Terminal, HZA Bremerhaven-ZA Rotersand, HZA Hamburg-Freihafen-Abfertigungsstelle, HZA Hamburg-Freihafen-ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahnhof, HZA Hamburg-Freihafen-ZA Köhlfleedamm, HZA Hamburg-St/Annen-ZA Altona, HZA Hamburg-Waltershof-Abfertigungsstelle, HZA Hamburg-Waltershof-ZA Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover-Abfertigungsstelle, HZA Lüneburg-ZA Stade, Stadtverwaltung Dresden, Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle Dresden-Friedrichstadt (fyrir flutninga á jarnbrautum), Landratsamt Weisseritzkreis, Lebensmittelsüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle (fyrir flutninga á vegum), Landratsamt Niederschlesischer Oberlausitzkreis, Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle Ludwigsdorf (fyrir flutninga á vegum), HZA Itzehoe-ZA Pinneberg, HZA Trier-ZA Idar-Oberstein, HZA Oldenburg-ZA Wilhelmshaven
Grikkland	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spánn	Algeciras (höfn), Alicante (flugvöllur, höfn), Almería (flugvöllur og höfn), Barcelona (flugvöllur, höfn), Bilbao (flugvöllur, höfn), Cádiz (höfn), Cartagena (höfn), Gijón (höfn), Huelva (höfn), A Coruña-Santiago de Compostela (flugvöllur, höfn), Las Palmas de Gran Canaria (flugvöllur, höfn), Madrid-Barajas (flugvöllur), Málaga (flugvöllur, höfn), Palma de Mallorca (flugvöllur), Pasajes-Irún (flugvöllur, höfn), Santa Cruz de Tenerife (flugvöllur, höfn), Santander (flugvöllur), Sevilla (flugvöllur, höfn), Tarragona (höfn), Valencia (flugvöllur, höfn), Vigo-Vilagarcía (flugvöllur), Marín (höfn), Vitoria (flugvöllur), Zaragoza (flugvöllur)
Frakkland	Marseille (Bouches-du-Rhône) Le Havre (Seine-Maritime)
Írland	Allar hafnir, flugstöðvar og landamærostöðvar
Ítalía	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova Ufficio Sanità Marittima di Livorno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli Ufficio Sanità Marittima di Ravenna Ufficio Sanità Marittima di Salerno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste)
Lúxemborg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Holland	Rotterdam
Austurríki	HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien
Portúgal	Lisboa

Aðildarríki	Komustaður
Finnland	Helsinki
Svíþjóð	Göteborg
Breska konungsríkið	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (þ.m.t. Tilbury, Thamesport og Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (þ.m.t. Ellesmere Port), Medway, Middlesbrough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2004/EES/29/10

frá 20. mars 2002

um breytingu og leiðréttingu á ákvörðun 2002/79/EB um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á jarðhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan og ákvörðun 2002/80/EB um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á fikjum, heslihnetum og pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 1187)

(2002/233/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/43/EBE frá 14. júní 1993 um hollustuhætti í matvælaíðnaði ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 10. gr.,

að höfðu samráði við aðildarríkin,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/79/EB ⁽²⁾ eru sett sérstök skilyrði fyrir innflutningi á jarðhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr jarðhnetum, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan. Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/80/EB ⁽³⁾ eru sett sérstök skilyrði fyrir innflutningi á fikjum, heslihnetum og pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan.
- 2) Með það í huga að draga sem mest úr neikvæðum áhrifum á verslun verður að setja ákvæði um vörusendingar sem fóru frá Kína og Tyrklandi fyrir 11. mars 2002, með því skilyrði að rekstraraðilinn geti sýnt fram á með sýnatöku og greiningu, í samræmi við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/53/EB frá 16. júlí 1998 um sýnatöku- og greiningaraðferðir vegna opinbers eftirlits með magni tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽⁴⁾, að þessar vörusendingar samræmist ákvæðum löggjafar bandalagsins með tilliti til aflatoxíns B1 og heildarmagns aflatoxína.
- 3) Nauðsynlegt er að bæta við komustöðum fyrir Belgíu, Spán, Frakkland, Ítalíu, Holland, Portúgal, Finnland, Austurríki og Svíþjóð þar sem heimilt er að flytja inn vörurnar sem ákvarðanir 2002/79/EB og 2002/80/EB fjalla um. Til glöggvunar ber því að skipta um II. viðauka við ákvarðanir 2002/79/EB og 2002/80/EB.
- 4) Því ber að breyta ákvörðunum 2002/79/EB og 2002/80/EB til samræmis við þetta.

- 5) Jafnframt er rétt að leiðrétta tilteknar málfræðivillur í þýsku og hollensku útgáfunni af ákvörðun 2002/79/EB og í þýsku, frönsku og hollensku útgáfunni af 2002/80/EB.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvörðun 2002/79/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi 1. gr. a er skotið inn:

„1. gr. a

Þrátt fyrir 1. mgr. 1. gr. skulu aðildarríkin heimila innflutning á vörusendingum sem fóru frá Kína fyrir 11. mars 2002 þó að þeim fylgi ekki niðurstöður úr opinberri sýnatöku og greiningu auk heilbrigðisvottorðs ef rekstraraðilinn getur sýnt fram á, með sýnatöku og greiningu, í samræmi við ákvæði tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 98/53/EB ^(*), að vörusendingarnar séu í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 að því er varðar leyft hámarksviðmiðunargildi aflatoxíns B1 og heildarmagn aflatoxína.“

(*) Stjótið. EB L 201, 17.7.1998, bls. 93.“

2. Í stað II. viðauka komi textinn sem er í I. viðauka við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun 2002/79/EB leiðréttist sem hér segir:

1. Fyrsta setningin í 5. mgr. 1. gr.:

Á eingöngu við um þýsku útgáfuna.

2. Önnur setningin í 2. gr.:

Á eingöngu við um hollensku útgáfuna.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjótið. EB L 78, 21.3.2002, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 160/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 175, 19.7.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjótið. EB L 34, 5.2.2002, bls. 21.

⁽³⁾ Stjótið. EB L 34, 5.2.2002, bls. 26.

⁽⁴⁾ Stjótið. EB L 201, 17.7.1998, bls. 93.

3. gr.

Ákvörðun 2002/80/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi 1. gr. a er skotið inn:

„1. gr. a

Þrátt fyrir 1. mgr. 1. gr. skulu aðildarríkin heimila innflutning á vörusendingum sem fóru frá Tyrklandi fyrir 11. mars 2002 þó að þeim fylgi ekki niðurstöður úr opinberri sýnatöku og greiningu auk heilbrigðisvottorðs ef rekstraraðilinn getur sýnt fram á, með sýnatöku og greiningu, í samræmi við ákvæði tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 98/53/EB (*), að vörusendingarnar séu í samræmi við ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 að því er varðar leyft hámarksviðmiðunargildi aflatoxíns B1 og heildarmagn aflatoxína.“

(*) Stjtið. EB L 201, 17.7.1998, bls. 93.

2. Í stað II. viðauka komi textinn sem er í II. viðauka við þessa ákvörðun.

4. gr.

Ákvörðun 2002/80/EB leiðréttist sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 8. forsendu:

Á eingöngu við um þýsku útgáfuna.

2. Fjórði undirliður 1. mgr. 1. gr.:

Á eingöngu við um hollensku útgáfuna.

3. Í 5. mgr. 1. gr. komi:

Á eingöngu við um frönsku og hollensku útgáfuna.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. mars 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

Skrá yfir komustaði þar sem heimilt er að flytja inn í bandalagið jarðhnetur og afurðir, unnar úr jarðhnetum, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan

Aðildarríki	Komustaður
Belgía	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles
Danmörk	Allar danskar hafnir og flugstöðvar og allar landamæraströðvar
Þýskaland	HZA Lörrach — ZA Weil am Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München-Flughafen, HZA Hof — ZA Schirnding, HZA Weiden — ZA Furth im Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen, HZA Bremerhaven — ZA Container Terminal, HZA Bremerhaven — ZA Rotersand, HZA Hamburg-Freihafen — Abfertigungsstelle, HZA Hamburg-Freihafen — ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahnhof, HZA Hamburg-Freihafen — ZA Köhlfließdamm, HZA Hamburg-ST Annen — ZA Altona, HZA Hamburg-Waltershof — Abfertigungsstelle, HZA Hamburg-Waltershof — ZA Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig — Abfertigungsstelle, HZA Hannover — Abfertigungsstelle, HZA Lüneburg — ZA Stade, Stadtverwaltung Dresden, Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle Dresden-Friedrichstadt (fyrir flutninga á jarnbrautum), Landratsamt Weisseritzkreis, Lebensmittelsüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle (fyrir flutninga á vegum), Landratsamt Niederschlesischer Oberlausitzkreis, Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle Ludwigsdorf (fyrir flutninga á vegum), HZA Itzehoe — ZA Pinneberg, HZA Trier — ZA Idar-Oberstein, HZA Oldenburg — ZA Wilhelmshaven
Grikkland	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spánn	Algeciras (höfn), Alicante (flugvöllur, höfn), Almería (flugvöllur, höfn), Asturias (flugvöllur), Barcelona (flugvöllur, höfn, jarnbraut), Bilbao (flugvöllur, höfn), Cádiz (höfn), Cartagena (höfn), Castellón (höfn), Ceuta (höfn) Gijón (flugvöllur, höfn), Huelva (höfn), Irún (vegur), La Coruña (höfn), La Junquera (vegur), Las Palmas de Gran Canaria (flugvöllur, höfn), Madrid (flugvöllur, jarnbraut), Málaga (flugvöllur, höfn), Marin (höfn), Melilla (höfn), Murcia (jarnbraut), Palma de Mallorca (flugvöllur, höfn), Pasajes (höfn, flugvöllur), San Sebastián (flugvöllur), Santa Cruz de Tenerife (höfn), Santander (flugvöllur, höfn), Santiago de Compostela (flugvöllur), Sevilla (flugvöllur, höfn), Tarragona (höfn), Tenerife Norte (flugvöllur), Tenerife Sur (flugvöllur), Valencia (flugvöllur, höfn), Vigo (flugvöllur, höfn), Villagarcía (höfn), Vitoria (flugvöllur), Zaragoza (flugvöllur)
Frakkland	Marseille (Bouches-du-Rhône), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Lyon Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire Montoir CRD (Loire), Agen (Lot-et-Garonne)
Írland	Allar hafnir, flugstöðvar og landamæraströðvar
Ítalía	Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Ancona Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Bari Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Genova Ufficio di Sanità marittima di Livorno Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Napoli Ufficio di Sanità marittima di Ravenna Ufficio di Sanità marittima di Salerno Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Trieste Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste) Ufficio di Sanità marittima di La Spezia Ufficio di Sanità marittima e aerea di Venezia Ufficio di Sanità marittima e aerea di Reggio Calabria

Aðildarríki	Komustaður
Lúxemborg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Holland	Allar hafnir, flugstöðvar og landamærastöðvar
Austurríki	HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels
Portúgal	Lisboa, Leixões
Finnland	Allar finnskar tollstöðvar
Svíþjóð	Göteborg, Ystad, Stockholm
Breska konungsríkið	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole, Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (þ.m.t. Tilbury, Thamesport og Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (þ.m.t. Ellesmere Port), Medway, Middlesbrough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport“

II. VIDAUKI

„II. VIDAUKI

Skrá yfir komustaði þar sem heimilt er að flytja inn í bandalagið fiskur, heslihnetur og pistasíuhnetur og afurðir, unnar úr þeim, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan

Aðildarríki	Komustaður
Belgía	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles
Danmörk	Allar danskar hafnir og flugstöðvar og allar landamærastöðvar
Þýskaland	HZA Lörrach — ZA Weil am Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München-Flughafen, HZA Hof — ZA Schirnding, HZA Weiden — ZA Furth im Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen, HZA Bremerhafen — ZA Container Terminal, HZA Bremerhaven — ZA Rotersand, HZA Hamburg-Freihafen — Abfertigungsstelle, HZA Hamburg-Freihafen — ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahnhof, HZA Hamburg-Freihafen — ZA Köhlfließdamm, HZA Hamburg-ST Annen — ZA Altona, HZA Hamburg-Waltershof — Abfertigungsstelle, HZA Hamburg-Waltershof — ZA Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig — Abfertigungsstelle, HZA Hannover — Abfertigungsstelle, HZA Lüneburg — ZA Stade, Stadtverwaltung Dresden, Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle Dresden-Friedrichstadt (fyrir flutninga á jarnbrautum), Landratsamt Weisseritzkreis, Lebensmittelsüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle (fyrir flutninga á vegum), Landratsamt Niederschlesischer Oberlausitzkreis, Lebensmittelüberwachungs- und Veterinäramt, Grenzkontrollstelle Ludwigsdorf (fyrir flutninga á vegum), HZA Itzehoe — ZA Pinneberg, HZA Trier — ZA Idar-Oberstein, HZA Oldenburg — ZA Wilhelmshaven
Grikkland	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
Spánn	Algeciras (höfn), Alicante (flugvöllur, höfn), Almería (flugvöllur, höfn), Asturias (höfn), Barcelona (flugvöllur, höfn, jarnbraut), Bilbao (flugvöllur, höfn), Cádiz (höfn), Cartagena (höfn), Castellón (höfn), Ceuta (höfn), Gijón (flugvöllur, höfn), Huelva (höfn), Irún (vegur), La Coruña (höfn), La Junquera (vegur), Las Palmas de Gran Canaria (flugvöllur, höfn), Madrid (flugvöllur, jarnbraut), Málaga (flugvöllur, höfn), Marín (höfn), Melilla (höfn), Murcia (jarnbraut), Palma de Mallorca (flugvöllur, höfn), Pasajes (höfn, flugvöllur), San Sebastián (flugvöllur), Santa Cruz de Tenerife (höfn), Santander (flugvöllur, höfn), Santiago de Compostela (flugvöllur), Sevilla (flugvöllur, höfn), Tarragona (höfn), Tenerife Norte (flugvöllur), Tenerife Sur (flugvöllur), Valencia (flugvöllur, höfn), Vigo (flugvöllur, höfn), Villagarcía (höfn), Vitoria (flugvöllur), Zaragoza (flugvöllur)
Frakkland	Marseille (Bouches-du-Rhône), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Lyon Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire Montoir CRD (Loire), Agen (Lot-et-Garonne)
Írland	Allar hafnir, flugstöðvar og landamærastöðvar
Ítalía	Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Ancona Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Bari Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Genova Ufficio di Sanità marittima di Livorno Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Napoli Ufficio di Sanità marittima di Ravenna Ufficio di Sanità marittima di Salerno Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Trieste Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste) Ufficio di Sanità marittima di La Spezia Ufficio di Sanità marittima e aerea di Venezia Ufficio di Sanità marittima e aerea di Reggio Calabria

Aðildarríki	Komustaður
Lúxemborg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Holland	Allar hafnir, flugstöðvar og landamærastöðvar
Austurríki	HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels
Portúgal	Lisboa, Leixões
Finnland	Allar finnskar tollstöðvar
Svíþjóð	Göteborg, Ystad, Stockholm
Breska konungsríkið	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole, Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (þ.m.t. Tilbury, Thamesport og Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (þ.m.t. Ellesmere Port), Medway, Middlesbrough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 472/2002

2004/EES/29/11

frá 12. mars 2002

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 466/2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá 8. febrúar 1993 um málsmæðferð bandalagsins vegna mengunarefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 2. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 315/93 skal ákvarða hámarksviðmiðunargildi fyrir mengunarefni í matvælum í því skyni að vernda almannahæilbrigði.
- 2) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 257/2002 ⁽³⁾, er kveðið á um hámarksviðmiðunargildi fyrir tiltekin mengunarefni í matvælum sem gilda frá 5. apríl 2002.
- 3) Nokkur aðildarríkjanna hafa samþykkt eða áforma að samþykkja hámarksviðmiðunargildi aflatoxíns í kryddi og hámarksviðmiðunargildi okratoxíns A í tilteknum matvælum. Með hliðsjón af ósamræmi milli aðildarríkjanna og hættu á röskun á samkeppni af þeim sökum er nauðsynlegt að gera ráðstafanir á vettvangi bandalagsins í því skyni að stuðla að heildstæðum markaði og halda jafnframt meðalhófsregluna í heiðri.
- 4) Aflatoxín, einkum aflatoxín B1, eru krabbameinsvaldandi erfðaeitur. Fyrir þessi efni fyrirfinnast engin mörk þar sem gera má ráð fyrir að viðkomandi efni, væru þau undir mörkunum, hafi engin skaðleg áhrif og af þeim sökum er ekki hægt að ákvarða leyfilegan hámarksdagsskammt. Núverandi vísinda- og tækniþekking og framfarir, sem orðið hafa á sviði framleiðslu og geymslu, hafa ekki komið í veg fyrir vöxt þessara myglusveppa og þar af leiðandi hefur ekki reynst mögulegt að tryggja að aflatoxín finnist alls ekki í kryddi. Því ættu viðmiðunargildi að vera eins lág og mögulegt er.
- 5) Niðurstöður samræmdrar eftirlitsáætlunar, sem aðildarríkin unnu í samræmi við tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 97/77/EB frá 8. janúar 1997 varðandi samræmda áætlun um opinbert eftirlit með matvælum frá 1997 ⁽⁴⁾, liggja nú fyrir eftir að

ákvörðuð hafa verið hámarksviðmiðunargildi fyrir aflatoxín í öðrum matvælum. Í þeim kemur fram að í nokkrum kryddtegundum er mikið magn af aflatoxíni. Það er því við hæfi að ákvarða hámarksviðmiðunargildi þeirra kryddtegunda sem eru notaðar í miklu magni og þar sem um er að ræða tíð tilvik mengunar.

- 6) Endurskoða skal hámarksviðmiðunargildi og ef nauðsyn krefur skulu þau lækkuð fyrir 31. desember 2003, að teknu tilliti til möguleika á að draga úr aflatoxínmengun í kryddi með því að bæta aðferðir við framleiðslu, uppskeru og geymslu og með hliðsjón af framförum á sviði vísinda- og tækniþekkingar.
- 7) Okratoxín A er sveppaeitur sem myndast í nokkrum sveppategundum (penisillín- og könnusveppategundum). Það finnst frá náttúrunnar henni í afbrigði plöntuafurða, eins og í korni, kaffibaunum, kakóbaunum og þurrkuðum ávöxtum um allan heim. Það hefur greinst í afurðum eins og korni, kaffi, víni, bjór, kryddi og þrúgusafa og einnig í matvælum úr dýraríkinu, einkum nýrum úr svínunum. Rannsóknir á tíðni og magni okratoxíns A í sýnum úr matvælum og mannsblóði gefa til kynna að matvæli eru oft menguð.
- 8) Okratoxín A er sveppaeitur með eiginleika sem valda krabbameini, nýrnaeitrun, vansköpun, ónæmseiteitrun og hugsanlega taugaeitrun. Það hefur verið tengt við nýrakvilla í mönnum. Helmingunartími okratoxíns A getur verið langur í mönnum.
- 9) Vísindanefnd um matvæli taldi í áliti sínu um okratoxín A frá 17. september 1998 að skynsamlegt væri að draga, eins mikið og unnt væri, úr váhrifum okratoxíns A og tryggja að váhrifin væru nálægt neðra markabili leyfilegs hámarksdagsskammts frá 1,2-14 ng/kg líkamsþyngdar á dag sem aðrir aðilar hafa áætlað, t.d. undir 5 ng/kg líkamsþyngdar á dag.
- 10) Þrátt fyrir núverandi vísinda- og tækniþekkingu og umbætur, sem hafa orðið á sviði framleiðslu og geymslu, hefur ekki reynst mögulegt að koma algjörlega í veg fyrir vöxt þessara myglusveppa. Af þeim sökum er ekki hægt að eyða okratoxíni A algjörlega úr matvælum. Því ættu viðmiðunarmörk að vera eins lág og mögulegt er.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 75, 16.3.2002, bls. 18. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 161/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 37, 13.2.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 41, 13.2.2002, bls. 12.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 22, 24.1.1997, bls. 27.

- 11) Okratoxín A berst aðallega með fæðu í gegnum korn og kornafurðir. Fyrirbyggjandi aðgerðir eru afar mikilvægar til að koma í veg fyrir mengun, eftir því sem unnt er, og vernda neytendur. Þar að auki er viðeigandi að ákvarða sanngjörn hámarksviðmiðunargildi fyrir korn og kornafurðir með því skilyrði að beitt sé fyrirbyggjandi aðgerðum til að koma í veg fyrir mengun á öllum stigum framleiðslunnar og markaðssetningarferlisins.
- 12) Mikil mengun hefur greinst í þurrkuðum vínaldinum (rifsberjum og sólberjum, rúsínum og kúrennum). Í þurrkuðum vínaldinum er þýðingarmikið magn af okratoxíni A fyrir fólk sem neytir þeirra í miklu magni, einkum börn. Það er því viðeigandi að ákvarða fyrst um sinn viðmiðunargildi sem eru tæknilega raunhæf en brýn ástæða er til að bæta aðferðir til að draga úr mengun.
- 13) Okratoxín A hefur greinst í kaffi, víni, bjór, þrúgu-safa, kakó og kryddi. Aðildarríkin og hagsmunaaðilar (eins og fagfélög) skulu stunda rannsóknir til að ákvarða hina mismunandi þætti sem stuðla að myndun okratoxíns A og til að ákvarða fyrirbyggjandi aðgerðir sem gripa skal til í því skyni að draga úr tilvist okratoxíns A í þessum matvælum. Að því er þessar afurðir varðar skal leggja áherslu á rannsóknir og fyrirbyggjandi aðgerðir til að draga eins mikið og unnt er úr magni okratoxíns A uns hámarksviðmiðunargildi hefur verið ákvarðað á grundvelli þeirrar meginreglu að það sé „eins lágt og mögulegt er“. Ef ekki er gripið til neinna aðgerða til að draga úr magni okratoxíns A í tilteknum afurðum er nauðsynlegt að ákvarða hámarksviðmiðunargildi fyrir þessar afurðir til að vernda almannaheilbrigði án þess að hægt sé að leggja mat á tæknilega hagkvæmni.
- 14) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 466/2001 til samræmis við það.
- 15) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um ferli matvæla og dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EB) nr. 466/2001 er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum 2. mgr. 4. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi komi í stað inngangssætningarinnar:

„Að því er varðar aflatoxín og okratoxín A í afurðunum sem um getur í lið 2.1 og 2.2 í I. viðauka er lagt bann við því:“

b) í b-lið komi „2.1.3, 2.1.4, 2.2.1 og 2.2.2“ í stað „og 2.1.3“.

2. Eftirfarandi 2. mgr. a bætist við 5. gr.:

„2a. Framkvæmdastjórnin skal endurskoða hámarksviðmiðunargildi fyrir aflatoxín, sem kveðið er á um í lið 2.1.4 í 2. þætti í I. viðauka, eigi síðar en 31. desember 2003 og, ef við á, lækka þau með hliðsjón af framförum á sviði vísinda- og tækniþekkingar.

Framkvæmdastjórnin skal endurskoða ákvæðin í liðum 2.2.2 og 2.2.3 í 2. þætti í I. viðauka eigi síðar en 31. desember 2001 að því er varðar hámarksviðmiðunargildi fyrir okratoxín A í þurrkuðum vínaldinum og í því skyni að ákvarða hámarksviðmiðunargildi fyrir okratoxín A í grænu og brenndu kaffi og kaffiafurðum, víni, bjór, þrúgu-safa, kakó og kakóafurðum og kryddi, að teknu tilliti til rannsókna, sem gerðar eru, og fyrirbyggjandi aðgerða sem gripið er til í því skyni að draga úr magni okratoxíns A í þessum afurðum.

Í þessu skyni skulu aðildarríkin og hagsmunaaðilar tilkynna framkvæmdastjórninni árlega um niðurstöður rannsókna, sem gerðar eru, og um framfarir í kjölfar þess að gripið hefur verið til fyrirbyggjandi ráðstafana til að koma í veg fyrir mengun okratoxíns A.“

3. Ákvæðum I. viðauka er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tíunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 5. apríl 2002.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. mars 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Eftirfarandi bætist við í 2. þætti (sveppaeitur) í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 466/2001:

„Afurð	Hámarksviðmiðunargildi (µg/kg)			Sýnatökuaðferð	Nothæfis- viðmiðanir við greiningar- aðferðir
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
„2.1.4. „Eftirfarandi kryddtegundir: — <i>Capsicum</i> spp. (þurrkaðir ávextir þess, heilir eða malaðir, þ.m.t. eldpaprika (chilli), eldpaprikuduft, kajenpipar og paprika) — <i>Piper</i> spp. (ávextir þess, þ.m.t. hvítur og svartur pipar) — <i>Myristica fragrans</i> (múskat) — <i>Zingiber officinale</i> (engifer) — <i>Curcuma longa</i> (túrmerik)	5	10	—	Tilskipun 98/53/EB	Tilskipun 98/53/EB“

„Afurð	Hámarksvið- miðunargildi (µg/kg eða ppb)	Sýnatökuaðferð	Tilvísunargreiningar- aðferð
2.2. OKRATOXÍN A			
2.2.1. Korn (þ.m.t. hrísgrjón og bókhveiti) og afurðir, unnar úr korni			
2.2.1.1. Óunnið korn (þ.m.t. óunnin hrísgrjón og bókhveiti)	5	Tilskipun framkvæmda- stjórnarinnar 2002/27/EB (*)	Tilskipun 2002/27/EB
2.2.1.2. Allar afurðir, unnar úr korni (þ.m.t. unnar kornafurðir og korn sem er ætlað beint til manneldis)	3	Tilskipun 2002/27/EB	Tilskipun 2002/27/EB
2.2.2. Þurrkuð vínalðin (rifsber og sólber, rúsínur og kúrennur)	10	Tilskipun 2002/27/EB	Tilskipun 2002/27/EB
2.2.3. Grænt og brennt kaffi og kaffiafurðir, vín, bjór, þrúgusafi, kakó og kakóafurðir og krydd	—		

(*) Stjtið. EB L 75, 16.3.2002, bls. 44.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 473/2002

2004/EES/29/12

frá 15. mars 2002

um breytingu á I., II. og VI. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum og um nákvæmar reglur varðandi sendingu upplýsinga um notkun koparefnasambanda (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2491/2001 ⁽²⁾, einkum fyrsta og öðrum undirlið 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er að skilgreina af meiri nákvæmni hvenær aðlögunartímabilið hefst í raun og skilgreina þau skilyrði sem uppfylla þarf svo að tímabil geti talist, með afturvirkni, hluti af aðlögunartímabilinu áður en það hefst.
- 2) Í undantekningartilvikum, eins og þegar smitsjúkdómar brjótast út, mengun verður fyrir slysi eða skaðar af völdum náttúrufyrirbæra, geta búfjárframleiðendur átt í erfiðleikum með að fá afhent föður af lífrænum uppruna og þá skulu lögbær yfirvöld aðildarríkjanna veita tímabundið, takmarkað leyfi fyrir notkun föðurs sem er ekki framleitt samkvæmt lífrænum búskaparháttum.
- 3) Í A-hluta II. viðauka, um áburðarefni og jarðvegsnæringu, er kveðið á um möguleikann á því að nota moltnað húsasorp en einungis á bráðabirgðatímabili sem lýkur 31. mars 2002. Notkun moltnaðs húsasorps fullnægir í tilteknum aðildarríkjum brýnni þörf og strangt eftirlit er með þessari afurð að því er varðar uppruna úrgangsins, framkvæmd söfnunarkerfis, sem aðildarríkið verður að hafa samþykkt, og hámarks-magn þungmálma með fyrirvara um allar aðrar kröfur varðandi notkun slíkra afurða í almennum landbúnaði. Nauðsynlegt gæti verið að endurskoða þessar kröfur innan ramma nýrrar, sameiginlegrar löggjafar um húsasorp. Hægt er að framlengja gildandi heimild um takmarkað tímabil sem nemur fjórum árum.
- 4) Þýretríóð (deltametrín og lambda-sýhalótrín) eru einungis notuð í gildrum í lífrænum búskap og notkun þeirra uppfyllir þannig viðmiðanirnar í 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91. Sýnt hefur verið fram á að notkun þessara efna fullnægir brýnni þörf að því er varðar tilteknar ræktunarafurðir og því ber að heimila þau í ótakmarkaðan tíma.

- 5) Þýskaland hefur farið þess á leit að ferrífosfat verði skráð í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 þannig að hægt verði að nota það sem lindýraeitur í lífrænum búskap. Eftir að þessi beiðni hefur verið skoðuð hafa skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 7. gr. þeirrar reglugerðar, reynst fullnægjandi. Enn fremur var nýlega metið að ferrífosfat samræmdist viðmiðunum um heilbrigði manna og umhverfið samkvæmt tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽³⁾ eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/18/EB ⁽⁴⁾. Því ber að bæta þessari afurð við í B-hluta II. viðauka.

- 6) Heimilt er að nota metaldehýð sem lindýraeitur í lífrænum búskap á tilteknu tímabili sem lýkur 31. mars 2002. Lengja skal þetta tímabil og bæta við takmörkuðu aðlögunartímabili til fjögurra ára sem gerir kleift að láta járn(III)ortófosfat koma í stað metaldehýðs sem lindýraeitur í aðildarríkjum.

- 7) Notkun kopars í formi koparhýdroxíðs, koparoxýklóríðs, (þríasíks) koparsúlfats og koparoxíðs og notkun jarðefnaolíu sem sveppaeýðir eru taldar hefðbundnar afurðir í lífrænum búskap í samræmi við ákvæði 1. mgr. a í 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91. Það hefur virst sem þessi efni séu, á þessum tíma, bráðnauðsynleg við ræktun ýmissa afurða og að eingöngu með því að efla rannsóknir verður mögulegt að finna aðrar viðeigandi lausnir til lengri eða skemmri tíma. Því skal leyfa þessi efni fyrst um sinn. Endurskoða þarf þetta leyfi í ljósi nýrrar þróunar og upplýsinga að því er varðar þá kosti sem standa til boða.

- 8) Notkun kopars á þann hátt, sem um getur hér að framan, getur haft langvarandi afleiðingar vegna uppsöfnunar hans í jarðveginum sem samræmist ekki markmiðum lífræns búskapar um umhverfisvænan búskap. Takmarka skal því skilyrðin fyrir notkun kopars með því að ákvarða hámarksnotkun sem er gefin upp sem kílógrömm af kopar á hektara á ári. Þessi hámarksnotkun skal, til að byrja með, vera 8 kg af kopar á hektara og að loknu takmörkuðu fjögurra ára aðlögunartímabili skal dregið úr notkuninni í 6 kg af kopar á hektara nema sýnt hafi verið fram á að slík neðri mörk hámarksnotkunar hafi ekki áhrif á tilteknar ræktunarafurðir. Aðildarríkin skulu hafa möguleika á að beita þessum ákvæðum um

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 75, 16.3.2002, bls. 21. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 161/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 337, 20.12.2001, bls. 9.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 55, 26.2.2002, bls. 29.

hámarksnotkun með reglulegu millibili á fimm ára tímabili. Aðildarríki, sem notfæra sér þennan möguleika, skulu tilkynna um framkvæmd þessarar ráðstöfunar og magnið sem er notað í reynd með tilliti til mögulegrar endurskoðunar á þessu fyrirkomulagi ef nauðsyn krefur.

- 9) Framlenging notkunartímabils plöntuvarnarefna samkvæmt þessari reglugerð er með fyrirvara um ákvarðanir sem eru teknar varðandi notkun þessara efna í landbúnaði almennt og er hluti af endurskoðunaráætluninni sem kveðið er á um í 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Framkvæmdastjórnin hefur lagt skýrsluna, sem kveðið er á um í 2. mgr. 8. gr., fyrir ráðið og Evrópuþingið til skoðunar. Frestirnir, sem eru tilgreindir í þessari reglugerð, verða endurskoðaðir án tafar ef nauðsynlegt reynist í ljósi niðurstaðna úr þeirri athugun sem getið er í skýrslunni.
- 10) Samkvæmt 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 má merking og auglýsing afurðar einungis vísa til lífrænna ræktunaraðferða, að því tilskildu að afurðin eða innihaldsefni hennar úr landbúnaði hafi ekki verið meðhöndluð með öðrum efnum en þeim sem eru skráð í B-þátt í VI. viðauka. Natriúmhýdroxíð er samt sem áður skráð í þennan viðauka til nota við framleiðslu á repjuolíu (*Brassica* spp.) en einungis á tímabili sem lýkur 31. mars 2002. Sýnt hefur verið fram á að notkun þessa efnis fullnægir brýnni þörf við framleiðslu á tilteknum tegundum af lífrænni repjuolíu sem er notuð í matvælum. Þar af leiðandi skal heimila notkun þessarar afurðar í ótakmarkaðan tíma.
- 11) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 207/93 ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2020/2000 ⁽²⁾, var innihald VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 skilgreint og fastsett skilyrði um framkvæmd ákvæða 4. mgr. 5. gr. þeirrar reglugerðar. Aðildarríkin hafa lagt fram beiðni um skráningu dýragarna í C-hluta VI. viðauka; að skoðun lokinni hefur verið fastsett að beiðni um skráningu uppfylli kröfur 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91 og 4. mgr. 3. gr. reglugerðar (EBE) nr. 207/93.
- 12) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 15. mars 2002.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I., II. og VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 skal breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Ákveði aðildarríki að víkja frá því sem kveðið er á um varðandi hámarksviðmiðunargildi fyrir koparsambönd í B-hluta II. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2092/91, skal framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum sent eftirfarandi:

- fyrir 30. júní 2002, upplýsingar um ráðstafanir sem eru gerðar til framkvæmdar þessu ákvæði og til að tryggja að samræmis sé gætt, einkum að því er varðar einstaka bújarðir,
- fyrir 31. desember 2004, skýrsla um framkvæmd og niðurstöður þessara ráðstafana, einkum raunmagn sem er krafist á hverju ræktunartímabili eftir gildistöku þessa ákvæðis.

Ef nauðsyn krefur skal framkvæmdastjórnin gera viðeigandi ráðstafanir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 14. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Aðildarríkin mega samt sem áður halda áfram að beita ákvæðum 1. mgr. A-hluta I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91 sem giltu áður en þessi reglugerð tók gildi:

- fyrir ræktunarspildur þar sem aðlögunartímabilið hófst fyrir 31. desember 2002,
- fyrir allar ræktunarspildur sem heyra undir aðlögunaráætlun sem varir í fimm ár að hámarki og lögbær yfirvöld hafa samþykkt og sem hófst fyrir 1. september 2002; þessi undanþága gildir ekki um ræktunarspildur sem bættust við áætlunina eftir upphaflegu samþykktina.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 25, 2.2.1993, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 241, 26.9.2000, bls. 39.

VIDAUKI

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91:
 - 1.1. Eftirfarandi komi í stað 1. liðar A-hluta I. viðauka „Plöntur og plöntuafurðir“:
 - „1.1. Að öllu jöfnu skal hafa verið farið að meginreglunum, sem mælt er fyrir um í a-, b- og d-lið 1. mgr. 6. gr. og eru einkum settar fram í þessum viðauka, á ræktunarspildum á a.m.k. tveggja ára aðlögunartímabili áður en sáning fer fram eða, þegar um er að ræða graslendi, í a.m.k. tvö ár áður en það er nýtt sem fóður í lifrænum búskap eða, þegar um er að ræða fjölærar nytjajurtir, önnur en túngrös, í a.m.k. þrjú ár fyrir fyrstu uppskeru afurðanna sem um getur í a-lið 1. mgr. 1. gr. Aðlögunartímabilið skal ekki hefjast fyrr en þann dag sem framleiðandinn tilkynnir starfsemi sína í samræmi við 8. gr. og lætur bújörð sína gangast undir eftirlitskerfi sem kveðið er á um í 9. gr.
 - 1.2. Eftirlitsyfirvald eða -aðili getur samt sem áður ákveðið, í samræmi við lögbær yfirvöld, að viðurkenna afturvirkir að öll fyrri tímabil séu hluti af aðlögunartímabilinu þar sem:
 - a) ræktunarspildurnar eru hluti af áætlun sem er framkvæmd samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2078/92 frá 30. júní 1992 um aðferðir í landbúnaðarframleiðslu sem samrýmast kröfum um verndun umhverfisins og varðveislu sveitahéraða (*) eða VI. kafla reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1257/1999 frá 17. maí 1999 um stuðning þróunar- og ábyrgðarsjóðs evrópsks landbúnaðar við byggðaðróun í dreifbýli og um breytingu og niðurfellingu tiltekinna reglugerða (**) eða sem hluti af annarri opinberri áætlun, að því tilskildu að með viðkomandi áætlunum sé ábyrgt að afurðirnar, sem eru ekki skráðar í A- og B-hluta í II. viðauka, hafi ekki verið notaðar á þessum ræktunarspildum; eða
 - b) ræktunarspildurnar eru náttúruleg svæði eða landbúnaðarsvæði sem voru ekki meðhöndlaðar með afurðum sem eru ekki skráðar í A- og B-hluta í II. viðauka. Einungis má líta á þetta tímabil afturvirkir að því tilskildu að upplýsingarnar, sem eru afhentar eftirlitsyfirvaldi eða -aðila, séu fullnægjandi og að þeir séu fullvissir um að skilyrðin séu uppfyllt í a.m.k. þrjú ár.
 - 1.3. Eftirlitsyfirvaldið eða -aðilinn getur í tilteknum tilvikum ákveðið, með samþykki lögbærs yfirvalds, að lengja aðlögunartímabilið umfram það tímabil, sem mælt er fyrir um í lið 1.1, með hliðsjón af fyrri notkun ræktunarspildunnar.
 - 1.4. Ef um er að ræða ræktunarspildur sem þegar er búið að aðlaga eða sem verið er að aðlaga að lifrænum búskap og sem eru meðhöndlaðar með afurð sem er ekki skráð í II. viðauka geta aðildarríkin stýtt aðlögunartímabilið þannig að það verði styttra en tímabilið, sem mælt er fyrir um í lið 1.1, í eftirfarandi tveimur tilvikum:
 - a) ræktunarspildur, sem hafa verið meðhöndlaðar með afurð, sem er ekki skráð í B-hluta í II. viðauka, sem hluti af lögbodnum eftirlitsráðstöfunum sem lögbært yfirvald aðildarríkisins gripur til innan síns eigin yfirráðasvæðis eða í tilteknum hlutum þess til að berjast gegn sjúkdómi eða plágu að því er varðar tiltekna uppskeru;
 - b) ræktunarspildur sem hafa verið meðhöndlaðar með afurð, sem er ekki skráð í A- og B-hluta í II. viðauka, sem hluti af vísindalegum prófunum sem lögbært yfirvald aðildarríkisins hefur samþykkt.
 - Í þessum tilvikum skal lengd aðlögunartímabilsins ákveðin með hliðsjón af öllum eftirfarandi atriðum:
 - tryggt skal vera að eftir að viðkomandi plöntuvarnarefni hefur brotnað niður hafi aðeins orðið eftir óverulegt magn efnaleifa í jarðvegi og, ef um fjölæra ræktun er að ræða, í plöntunni,
 - óheimilt er að selja afurð að lokinni meðhöndlun með tilvísun til lifrænna framleiðsluafurða,
 - hlutaðeigandi aðildarríki skal tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um ákvörðun sína um að krefjast lögbundinnar meðhöndlunar.
-
- (*) Stjtið. EB L 215, 30.7.1992, bls. 85.
(**) Stjtið. EB L 160, 26.6.1999, bls. 80.“
- 1.2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á B-hluta „Búfé og búfjárafurðir af eftirtöldum tegundum: nautgripir (þar á meðal af ættkvíslinni *bubalus* og vísundategundir), svín, sauðfé, geitfé, dýr af hestaætt og alifuglar“.
 - 1.2.1. Í stað textans í lið 4.9 komi eftirfarandi: „Ef uppskera fœðurjurt misferst eða ef takmarkanir eru settar, einkum vegna óvenjulegs tíðarfars, þegar smitsjúkdómar brjótast út, mengun verður af völdum eiturefna eða eldsvoða, er lögbærum yfirvöldum í aðildarríkjunum heimilt að leyfa í takmarkaðan tíma og fyrir sérstakt svæði aukinn hundraðshluta hefðbundins fœðurs, svo fremi að rök séu færð fyrir slíku leyfi, þrátt fyrir lið 4.8. Að fengnu samþykki lögbærs yfirvalds skal eftirlitsyfirvald eða -aðili láta þessa undanþágu koma til framkvæmda gagnvart einstökum rekstraraðilum. Aðildarríkin tilkynna hvert öðru og framkvæmdastjórninni um undanþágurnar sem þau hafa veitt.“
 - 1.2.2. Í lið 7.4. er orðinu „einungis“ skotið inn á eftir orðinu „samvinnu“.

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91:
- 2.1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á A-hluta „Áburðarefni og jarðvegsnæring“: Í töflunni komi „31. mars 2006“ í stað fyrningardagsetningarinnar „31. mars 2002“ að því er varðar notkun á moltinuðu eða gerjuðu húsasorpi.
- 2.2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á B-hluta „Varnarefni“:
- 2.2.1. Í töflu III „Efni, eingöngu til notkunar í gildrum og/eða skömmtum“ er fyrningardagsetningin 31. mars 2002 felld brott að því er varðar takmörkun á notkun pítretríóðs.
- 2.2.2. Í töflu III „Efni, eingöngu til notkunar í gildrum og/eða skömmtum“ komi „31. mars 2006“ í stað fyrningardagsetningarinnar „31. mars 2002“.
- 2.2.3. Í stað ákvæða um kopar í töflu IV „Önnur efni sem hefðbundin notkun er fyrir í lífrænum búskap“ komi eftirfarandi:

Heiti	Lýsing; kröfur um samsetningu; notkunarskilyrði
„Kopar í formi koparhýdroxíðs, koparoxýklóríðs, (þríbasíks) koparsúlfats, koparoxíðs	<p>Sveppaeyðir</p> <p>Til 31. desember 2005 að hámarki 8 kg af kopar í hektara á ári og frá 1. janúar 2006 að hámarki 6 kg af kopar á hektara á ári með fyrirvara um takmarkaðra magn ef kveðið er á um slíkt með tilteknum skilyrðum í almennri löggjöf um plöntuvarnarefni í aðildarríkjunum þar sem nota á afurðina</p> <p>Ef um er að ræða fjölæra ræktun er aðildarríkjunum heimilt, þrátt fyrir fyrri málsgrein, að kveða á um að eftirfarandi hámarksviðmiðunargildi gildi á eftirfarandi hátt:</p> <p>— hámarksmagn, sem er notað frá 23. mars 2002 til 31. desember 2006, fari ekki yfir 38 kg af kopar á hektara</p> <p>— frá 1. janúar 2007 skal hámarksmagnið, sem heimilt er að nota á ári á hektara, reiknað með því að draga magnið sem notað er í raun undanfarin fjögur ár frá 36, 34, 32 og 30 kg af kopar fyrir árin 2007, 2008, 2009 og 2010 og næstu ár þar á eftir</p> <p>Eftirlitsaðili eða eftirlitsyfirvald viðurkenni nauðsyn afurðarinnar“</p>

- 2.2.4. Í töflu IV „Önnur efni sem hefðbundin notkun er fyrir í lífrænum búskap“, er fyrningardagsetningin „31. mars 2002“ felld brott að því er varðar takmörkun á notkun jarðefnaolíu.
- 2.3. Ný tafla IIIa, sem ber yfirskriftina „Efnablöndur sem á að sprauta á yfirborðið milli ræktaðra plantna“, bætist við með eftirfarandi texta:

„Heiti	Lýsing; kröfur um samsetningu; notkunarskilyrði
Járn(III)ortófosfat	Lindýraeitur“

3. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2092/91:
- 3.1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á B-hluta „Hjálparefni við framleiðslu og aðrar afurðir sem heimilt er að nota við vinnslu lífrænt framleiddra innihaldsefna úr landbúnaði sem um getur í d-lið 3. mgr. í 5. gr. og e-lið 5. mgr. a í 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91“: Fyrningardagsetningin „31. mars 2002“ er felld brott að því er varðar takmörkun á notkun natríumhýdroxíðs.
- 3.2. Eftirfarandi bætist við í lið C.3 í C-hluta „Innihaldsefni úr landbúnaði sem eru ekki framleidd með lífrænni aðferð og um getur í 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2092/91: „Þarmar; einungis til 1. apríl 2004“.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 563/20022002

2004/EES/29/13

frá 2. apríl 2002

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 466/2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá 8. febrúar 1993 um málsmeðferð fyrir bandalagið vegna mengunarefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 2. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 315/93 skal ákvarða hámarksviðmiðunargildi fyrir tiltekin mengunarefna í matvælum í því skyni að vernda almannahæilbrigði.
- 2) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 472/2002 ⁽³⁾, gildir frá 5. apríl 2002 og kemur í stað reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 frá 31. janúar 1997 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽⁴⁾, eins og henni var einkum breytt með reglugerð (EB) nr. 864/1999 ⁽⁵⁾ um hámarksmagn nitrats í salati og spinati.
- 3) Aðildarríkin skulu tilkynna nefndinni um niðurstöður eftirlits þeirra og gefa skýrslu um ráðstafanir, sem hafa verið gerðar, og framfarir að því er varðar að beita reglum um góðar starfsvenjur í landbúnaði með tilliti til þess að lækka hámarksviðmiðunargildi nitrats. Framkvæmdastjórnin skal, á grundvelli þessara upplýsinga á þriggja ára fresti og í fyrsta skipti fyrir 1. janúar 2002, endurskoða hámarksviðmiðunargildi fyrir nitröt í salati og spinati með það í huga að lækka framangreind gildi.
- 4) Árleg eftirlitsgögn frá aðildarríkjunum sýna að hámarksviðmiðunargildi nitrata í salati hafa lækkað. Hægt er, á grundvelli góðra framleiðsluáðferða, að gera ráð fyrir því að raunhæft sé að lækka neðri mörk hámarksviðmiðunargilda fyrir tiltekna salatflokka. Á sumum svæðum er oft tilkynnt um hærri hámarksviðmiðunargildi nitrats en þau sem tilgreind eru í viðauka reglugerðar (EB) nr. 466/2001 jafnvel þótt þróunin sé sú að hámarksviðmiðunargildi nitrats fari lækkandi. Ekkert bendir til þess að hámarksviðmiðunargildi nitrats fari lækkandi í spinati. Sum aðildarríki þurfa að viðhalda fastsettu aðlögunartímabili til að leyfa markaðssetningu salats og/eða

spinats á heimamarkaði sem er ræktað og ætlað til neyslu á yfirráðasvæði þeirra. Að því er varðar salat skal þetta aðlögunartímabil vera háð tímamörkum en að því er varðar spinat er ekki hægt að vita fyrir hver lokadagsetningin verður.

- 5) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 466/2001 til samræmis við það.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um ferli matvæla og dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 466/2001 er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkjunum er heimilt, þegar ástæður leyfa, að heimila á tilteknu aðlögunartímabili markaðssetningu fersks salats og fersks spinats sem er ræktað og ætlað til neyslu á yfirráðasvæði þeirra og innihalda nitrát í ríkara mæli en mælt er fyrir um í liðum 1.1, 1.3 og 1.4 í viðaukanum, að því tilskildu að góðar starfsvenjur í landbúnaði séu hafðar í heiðri í því skyni að ná í áföngum þeim mörkum sem mælt er fyrir um á vettvangi bandalagsins.

Aðlögunartímabilið:

- a) endar 1. janúar 2005 að því er varðar salat;
- b) skal endurskoðað eigi síðar en 1. janúar 2005 að því er varðar spinat.

Aðildarríkin skulu tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni á hverju ári hvaða aðgerða gripid hefur verið til vegna framkvæmdar á ákvæðum fyrsta undirliðar.“

2. Ákvæðum I. viðauka er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 86, 3.4.2002, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 161/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 13.2.2003, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 37, 13.2.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 75, 16.3.2002, bls. 18.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.1997, bls. 48.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 108, 27.4.1999, bls. 16.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 2. apríl 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Eftirfarandi komi í stað 1. þáttar í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 466/2001 varðandi nitröt:

Afurð	Hámarksviðmiðunargildi (mg NO ₃ /kg)	Sýnatökuaðferð	Tilvísunar- greiningar- aðferð
„1.1. Ferskt spínat ⁽¹⁾ (<i>Spinacia oleracea</i>)	Uppskera frá 1. nóvember til 31. mars: Uppskera frá 1. apríl til 31. október:	3 000 2 500	Tilskipun framkvæmda- stjórnarinnar 79/700/EBE ⁽²⁾
1.2. Varið skemmdum, djúpfrost eða fryst spínat		2 000	Tilskipun 79/700/EBE
1.3. Ferskt salat (<i>Lactuca sativa</i> L.) (ræktað undir hlíf og undir berum himni), að undanskildu salati sem er skráð í lið 1.4.	Uppskera frá 1. október til 31. mars: — salat, ræktað undir hlíf — ræktað undir berum himni Uppskera frá 1. apríl til 30. september: — salat, ræktað undir hlíf — salat, ræktað undir berum himni	4 500 ⁽³⁾ 4 000 ⁽³⁾ 3 500 ⁽³⁾ 2 500 ⁽³⁾	Tilskipun 79/700/EBE. Lágmarksfjöldi eininga á hvert rannsóknarsýni er 10
1.4. Salat af jöklasalatsgerð ⁽⁴⁾	Salat ræktað undir hlíf Salat ræktað undir berum himni	2 500 ⁽³⁾ 2 000 ⁽³⁾	Tilskipun 79/700/EBE. Lágmarksfjöldi eininga á hvert rannsóknarsýni er 10

⁽¹⁾ Hámarksviðmiðunargildi fyrir ferskt spínat gilda ekki um ferskt spínat sem setja skal í vinnslu og sem er flutt í lausri vigt beint af akri í vinnslustöð.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 207, 15.8.1979, bls. 26.

⁽³⁾ Vanti viðeigandi merkingar sem segja til um framleiðsluaðferð skulu mörkin, sem sett hafa verið fyrir salat, ræktað undir berum himni, gilda.

⁽⁴⁾ Lýst í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1543/2001 frá 27. júlí 2001 þar sem mælt er fyrir um markaðsstaðal varðandi salat og hrokinblaða- og stórblaða (Batavian) salatfífla (Stjtið. EB L 203, 28.7.2001, bls. 9).“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 622/2002

2004/EES/29/14

frá 11. apríl 2002

um að setja frest til að afhenda upplýsingar um mat á efnafræðilega skilgreindum bragðefnum sem eru notuð í eða á matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2232/96 frá 28. október 1996 um að ákveða málsmeðferð bandalagsins varðandi bragðefni sem eru notuð eða fyrirhugað er að nota í eða á matvælum ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Markmiðið með reglugerð (EB) nr. 2232/96 er að ákvarða skrá yfir bragðefni sem eingöngu er heimilt að nota. Ákvarða skal þessa skrá þegar bragðefnin, sem eru notuð í eða á matvælum, hafa verið metin.
- 2) Við beitingu þessarar reglugerðar var samþykkt skrá yfir bragðefni sem eru notuð í eða á matvæli með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/217/EB ⁽²⁾ eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2002/113/EB ⁽³⁾.
- 3) Upplýsingarnar, sem krafist er fyrir mat á efnum í skránni, eru tilgreindar í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1565/2000 ⁽⁴⁾ þar sem mælt er fyrir um matsáætlun fyrir efnafræðilega skilgreind bragðefni sem eru skráð í ákvörðun 1999/217/EB.
- 4) Í 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1565/2000 er fjallað um þær upplýsingar sem sá sem ber ábyrgð á markaðssetningu viðkomandi bragðefnis skal leggja fram til að hægt sé að framfylgja matsáætluninni. Ef upplýsingar um tiltekið efni liggja ekki fyrir innan árs frá samþykkt þessarar reglugerðar skal tilkynna framkvæmdastjórninni hvenær unnt verði að afhenda þessar upplýsingar.

- 5) Sá sem ber ábyrgð á markaðssetningu efnanna í skránni skal, innan árs frá því matsáætlunin hófst, hafa lagt fram, fyrir milligöngu Evrópusamtaka um bragð og ilm, upplýsingar fyrir hluta efnanna, sem eru skráð í ákvörðun 1999/217/EB, og tilkynnt framkvæmdastjórninni um þær dagsetningar þegar lagðar verða fram upplýsingar um þau efni sem eftir eru.
- 6) Framkvæmdastjórnin er núna í aðstöðu til að ákvarða fresti fyrir afhendingu upplýsinga sem um getur í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1565/2000 til að matsferlið gangi snurðulaust.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um ferli matvæla og dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

1. Frestur til að leggja fram upplýsingar um bragðefni, eins og krafist er skv. 3. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1565/2000, er tilgreindur í viðaukanum.

2. Framkvæmdastjórninni er heimilt að framlengja frestinn, að fenginni rökstuddri beiðni frá þeim sem er ábyrgur fyrir markaðssetningu slíkra efna. Beiðnin skal lögð fram áður en fresturinn rennur út.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 11. apríl 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 95, 12.4.2002, bls. 10. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 161/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 13.2.2003, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 299, 23.11.1996, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 84, 27.3.1999, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 49, 20.2.2002, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 180, 19.7.2000, bls. 8.

VIÐAUKI

Bragðefni	Frestur til að leggja fram upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1565/2000
Efni sem hafa forgang við mat (merkt með tölustafnum 3 í dálknum „Athugasemdir“ í viðauka við ákvörðun 1999/217/EB)	31. desember 2002
Efni sem heyra undir flokka 1, 2, 4, 5, 8, 9, 10 og 20 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1565/2000.	31. desember 2002
Efni sem heyra undir flokka 6, 7, 14, 15, 21, 22, 23, 24, 25 og 29 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1565/2000.	31. ágúst 2003
Efni sem heyra undir flokka 3, 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33 og 34 í I. viðauka við reglugerð (EB) nr. 1565/2000	30. júní 2004

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/26/EB

2004/EES/29/15

frá 13. mars 2002

um aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með magni okratoxíns A í matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá 8. febrúar 1993 um málsmeðferð fyrir bandalagið vegna mengunarefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 2. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 85/591/EBE frá 20. desember 1985 um að koma á bandalagsaðferðum við sýnatöku og greiningu vegna matvælaeftirlits ⁽²⁾, einkum 1. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 frá 8. mars 2001 um hámarksmagn tiltekinnar mengunarefna í matvælum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 472/2002 ⁽⁴⁾, eru ákvörðuð viðmiðunarmörk okratoxíns A í tilteknum matvælum.
- 2) Með tilskipun ráðsins 93/99/EBE frá 29. október 1993 um viðbótarákvæði um opinbert matvælaeftirlit ⁽⁵⁾ er kveðið á um kerfi gæðastaðla fyrir þær rannsóknarstofur sem aðildarríkin hafa falið opinbert matvælaeftirlit.
- 3) Nákvæmni mælinga á magni okratoxíns A ræðst einkum af sýnatökunni því að dreifing okratoxíns A er fjarri því að vera einsleit í hverri framleiðslueiningu.
- 4) Nauðsynlegt sýnist að ákvarða almenn skilyrði sem greiningaraðferð þarf að uppfylla svo að tryggt sé að rannsóknarstofur, sem annast eftirlit, styðjist við greiningaraðferðir sem eru allar svipaðar að því er varðar áreiðanleika.
- 5) Ákvæðin um sýnatöku og greiningaraðferðir voru sett með hliðsjón af núverandi þekkingu og þau má laga að frámörum á sviði vísinda- og tækniþekkingar.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um ferli matvæla og dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að taka sýna vegna opinbers eftirlits með magni okratoxíns A í matvælum sé í samræmi við þær aðferðir sem lýst er í I. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að undirbúningur sýna og þær aðferðir, sem notaðar eru við opinbert eftirlit með magni okratoxíns A í matvælum, séu í samræmi við þær viðmiðanir sem lýst er í II. viðauka við þessa tilskipun.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 28. febrúar 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. mars 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 75, 16.3.2002, bls. 38. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 161/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 13.2.2003, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 37, 13.2.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1985, bls. 50.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 75, 16.3.2002, bls. 18.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 14.

I. VIÐAUKI

SÝNATÖKUADFERÐIR VIÐ OPINBERT EFTIRLIT MED MAGNI OKRATOXÍNS A Í TILTEKNUM MATVÆLUM

1. Tilgangur og gildissvið

Sýni til opinbers eftirlits á magni okratóxíns A í matvælum skulu tekin samkvæmt þeim aðferðum sem er lýst hér á eftir. Safnsýni, tekin á þann hátt, skulu talin dæmigerð fyrir framleiðslueininguna. Ákvarðað skal á grundvelli þess magns, sem finnst í rannsóknarsýnum, hvort farið sé að ákvæðum um viðmiðunarmörk sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 466/2001.

2. Skilgreiningar

Framleiðslueining: sanngreinanlegt magn af matvöru, afhent í einu, sem opinber sýnatökumaður staðfestir að hafi sameiginleg einkenni, svo sem að því er varðar uppruna, afbrigði, gerð umbúða, pakkanda, sendanda eða merkingar

Framleiðsluhluti: tiltekinn hluti framleiðslueiningar sem valinn er þannig að það samræmist sýnatökuaðferðinni sem notuð er við þennan tiltekna hluta. Hver framleiðsluhluti skal vera skilinn frá öðrum og sanngreinanlegur

Hlutasýni: magn efnis, tekið á sama stað í framleiðslueiningunni eða framleiðsluhlutanum

Safnsýni: sameinuð heild allra hlutasýna sem tekin eru úr framleiðslueiningunni eða framleiðsluhlutanum.

3. Almenn ákvæði

3.1. Starfsfólk

Viðurkenndur aðili skal annast sýnatöku svo sem aðildarríkin kveða á um.

3.2. Efni til sýnatöku

Taka ber sýni úr hverri framleiðslueiningu sem á að rannsaka. Ef um stórar framleiðslueiningar er að ræða skal, samkvæmt sérákvæðum þessa viðauka, skipta þeim í framleiðsluhluta og skal taka sýni úr hverjum þeirra fyrir sig.

3.3. Varúðarráðstafanir

Gera þarf varúðarráðstafanir þegar rannsóknarsýni eru tekin og undirbúin til þess að forðast breytingar sem gætu haft áhrif á innihald okratóxíns A, hafa slæm áhrif á niðurstöðu greiningarinnar eða valda því að safnsýnin eru ódæmigerð.

3.4. Hlutasýni

Hlutasýni skulu tekin sem víðast úr framleiðslueiningunni eða framleiðsluhlutanum. Sé ekki farið eftir þessari aðferð verður að færa það í skrána.

3.5. Undirbúningur safnsýnis

Safnsýnið er myndað með því að sameina öll hlutasýnin.

3.6. Samhliða sýni

Taka ber samhliða sýni, vegna fullnustu ákvæða eða verslunarverndar eða vegna úrskurðarmála, úr sýni sem hefur verið gert einsleitt svo fremi að það stangist ekki á við reglur aðildarríkja um sýnatöku.

3.7. Pökkun og flutningur á sýnum

Hvert sýni skal sett í hreinar, hvarftregar umbúðir sem verja það nægilega gegn mengun og skemmdum í flutningi. Gera skal allar varúðarráðstafanir til þess að koma í veg fyrir breytingu á samsetningu sýnisins sem gæti átt sér stað meðan á flutningi eða geymslu stendur.

3.8. Innsigling og merking sýna

Hvert sýni, sem tekið er til opinberra nota, skal innsiglað á sýnatökustað og merkt samkvæmt reglum aðildarríkisins.

Halda skal skrá yfir hverja sýnatöku þannig að hver framleiðslueining verði ótvírætt sanngreinanleg og tilgreina skal dagsetningu og sýnatökustað ásamt öðrum viðbótarupplýsingum sem gætu komið greinandanum að notum.

4. Sérákvæði

4.1. Mismunandi framleiðslueiningar

Matvæli eru ýmist seld í lausu, í umbúðum eða stökum einingum (svo sem sekkjum, pokum og smásölupökkningum). Beita má sýnatökuaðferðinni á allar matvörur í hvaða formi sem þær eru settar á markað.

Með fyrirvara um þau sérstöku ákvæði, sem mælt er fyrir um í liðum 4.3, 4.4 og 4.5 þessa viðauka, má styðjast við eftirfarandi formúlu til leiðbeiningar við sýnatöku úr framleiðslueiningum sem fara á markað sem stakar einingar (svo sem sekkir, pokar og smásölupökkningar):

$$\text{Sýnatökutiðni (SF)} \quad n = \frac{\text{Þyngd framleiðslueiningar} \times \text{þyngd hlutasýnis}}{\text{Þyngd safnsýnis} \times \text{þyngd stakrar einingar}}$$

— Þyngd: í kg

— Sýnatökutiðni: n-ti hver sekkur eða poki sem taka ber hlutasýni úr (tugabrot skal námunda að næstu heilu tölu).

4.2. Þyngd safnsýnis

Þyngd hlutasýnis ætti að vera um 100 grömm nema kveðið sé á um annað í þessum viðauka. Ef um er að ræða framleiðslueiningu í smásölupökkningum ræðst þyngd hlutasýnisins af þyngd smásölupökkningarinnar.

4.3. Almenn yfirlit yfir sýnatökuaðferðina fyrir korn og þurrkuð vínaldin

Tafla 1: Skipting framleiðslueininga í framleiðsluhluta eftir afurðum og þyngd á framleiðslueiningu

Vara	Þyngd framleiðslueiningar (tonn)	Þyngd eða fjöldi framleiðsluhluta	Fjöldi hlutasýna	Þyngd safnsýnis (kg)
Korn og kornafurðir	≥ 1 500	500 tonn	100	10
	> 300 og < 1 500	3 framl.hlutar	100	10
	≥ 50 og ≤ 300	100 tonn	100	10
	< 50	—	10-100 ⁽¹⁾	1-10
Þurrkuð vínaldin (rifsber og sólber, rúsínur og kúrennur)	≥ 15	15-30 tonn	100	10
	< 15	—	10-100 ⁽²⁾	1-10

⁽¹⁾ Fer eftir þyngd framleiðslueiningarinnar - sjá töflu 2 í þessum viðauka.

⁽²⁾ Fer eftir þyngd framleiðslueiningarinnar - sjá töflu 3 í þessum viðauka.

4.4. Sýnatökuaðferð fyrir korn og kornafurðir (framleiðslueiningar ≥ 50 tonn) og þurrkaðar þrúgur (framleiðslueiningar ≥ 15 tonn)

— Ef hægt er að skilja framleiðsluhluta sundur á hlutbundinn hátt verður að skipta hverri framleiðslueiningu í framleiðsluhluta samkvæmt töflu 1. Þyngd framleiðslueiningarinnar er ekki alltaf heilt margfeldi af þyngd framleiðsluhlutanna og með hliðsjón af því má þyngd framleiðsluhlutanna mest vera 20% meiri en tilgreind þyngd.

— Taka ber sýni úr hverjum framleiðsluhluta fyrir sig.

— Fjöldi hlutasýna: 100. Þegar um er að ræða framleiðslueiningar korns undir 50 tonnum og framleiðslueiningar þurrkaðra vínaldina undir 15 tonnum, sjá lið 4.5. Þyngd safnsýnis = 10 kg.

— Ef ekki er hægt að koma við þeirri sýnatökuaðferð, sem lýst er hér að framan, vegna afleiðinga sem það hefdi á verslun vegna skemmda á framleiðslueiningunni (vegna umbúða, flutningsmáta o.s.frv.) er heimilt að beita annarri aðferð við sýnatöku, að því tilskildu að hún sé svo dæmigerð sem framast er kostur og að henni hafi að fullu verið lýst og hún skjalfest.

4.5. Sýnatökuaðferð fyrir korn og kornafurðir (framleiðslueiningar < 50 tonn) og þurrkuð vínaldin (framleiðslueiningar < 15 tonn)

Fyrir framleiðslueiningar korns undir 50 tonnum og þurrkaðra vínaldina undir 15 tonnum má styðjast við sýnatökuaðferð sem er breytileg eftir þyngd framleiðslueiningar þar sem 10 til 100 hlutasýni eru tekin og þau gefa safnsýni sem er 1 til 10 kg.

Styðjast má við tölurnar í eftirfarandi töflu til þess að ákvarða fjölda þeirra hlutasýna sem taka ber.

Tafla 2: Fjöldi hlutasýna sem taka ber úr mismunandi þyngdarflokkum framleiðslueininga af korni

Þyngd framleiðslueiningar (tonn)	Fjöldi hlutasýna
≤ 1	10
$> 1 - \leq 3$	20
$> 3 - \leq 10$	40
$> 10 - \leq 20$	60
$> 20 - \leq 50$	100

Tafla 3: Fjöldi hlutasýna sem taka ber úr mismunandi þyngdarflokkum framleiðslueininga af þurrkuðum vínaldinum

Þyngd framleiðslueiningar (tonn)	Fjöldi hlutasýna
$\leq 0,1$	10
$> 0,1 - \leq 0,2$	15
$> 0,2 - \leq 0,5$	20
$> 0,5 - \leq 1,0$	30
$> 1,0 - \leq 2,0$	40
$> 2,0 - \leq 5,0$	60
$> 5,0 - \leq 10,0$	80
$> 10,0 - \leq 15,0$	100

4.6. *Sýnataka á smásölustigi*

Sýnataka matvæla á smásölustigi ætti að fara fram, ef hægt er, í samræmi við framangreind ákvæði um sýnatöku. Ef þetta reynist ekki mögulegt er hægt að nota aðrar skilvirkar sýnatökuaðferðir á smásölustigi, að því tilskildu að sýnið úr framleiðslueiningunni sé nægilega dæmigert.

5. **Samþykki fyrir framleiðslueiningu eða framleiðsluhluta**

- Samþykki ef safnsýnið samræmist ákvæðum um viðmiðunarmörk.
- Synjun ef safnsýnið fer yfir viðmiðunarmörk.

II. VIÐAUKI

**UNDIRBÚNINGUR SÝNA OG VIÐMIÐANIR VEGNA GREININGARAÐFERÐA SEM NOTADAR ERU VIÐ OPINBERT
EFTIRLIT Á MAGNI OKRATOXÍNS A Í TILTEKNUM MATVÆLUM**

1. Varúðarráðstafanir

Þar eð dreifing okratóxíns A er fjarri því að vera einsleit ber að undirbúa sýni, einkum þegar þau eru gerð einsleit, með mikilli varfærni.

Nota ber allt efni, sem rannsóknarstofan tekur á móti, við undirbúning prófunarefnis.

2. Meðhöndlun sýnisins við móttöku á rannsóknarstofunni

Hvert sýni er finnað og blandað vandlega saman með aðferð sem sannað þykir að tryggji fullkomna einsleitni.

3. Frekari skipting sýna vegna fullnustu ákvæða eða verslunarverndar

Taka ber samhlíða sýni, vegna fullnustu ákvæða eða verslunarverndar eða vegna úrskurðarmála, úr einsleitu efni svo fremi að það stangist ekki á við reglur aðildarríkja um sýnatöku.

4. Greiningaraðferð, sem nota ber á rannsóknarstofunni, og kröfur um eftirlit á rannsóknarstofunni**4.1. Skilgreiningar**

Nokkrar af helstu skilgreiningum, sem rannsóknarstofan þarf að styðjast við, eru eftirfarandi:

Þær samkvæmnisfærirbreytur, sem oftast er vitnað í, eru endurtekningarnákvæmni og samanburðarnákvæmni.

$r =$ Endurtekningarnákvæmni: gildi sem er af þeirri stærð að sé tölulegur mismunur tveggja stakra prófniðurstaðna, sem eru fengnar við endurtekningarnákvæm skilyrði (þ.e. sama sýni, sami starfsmaður, sami tækjabúnaður, sama rannsóknarstofa og með skömmu millibili), undir þessu gildi má vænta að hann liggi innan tiltekinna öryggismarka (venjulega 95%) og því er $r = 2,8 \times s_r$

$s_r = 1$ Staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við endurtekningarnákvæm skilyrði

$RSD_r =$ Hlutfallslegt staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við endurtekningarnákvæm skilyrði $[(s_r/\bar{x}) \times 100]$ þar sem \bar{x} er meðaltal niðurstaðna fyrir allar rannsóknarstofur og öll sýni

$R =$ Samanburðarnákvæmni: gildi sem er af þeirri stærð að sé tölulegur mismunur stakra prófniðurstaðna, sem eru fengnar við samanburðarnákvæm skilyrði (þ.e. sem starfsmenn á mismunandi rannsóknarstofum fá með staðlaðri prófunaraðferð á sams konar efni), undir þessu gildi má vænta þess að hann liggi innan tiltekinna öryggismarka (venjulega 95%); $R = 2,8 \times s_R$

$s_R =$ Staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við samanburðarnákvæm skilyrði

$RSD_R =$ Hlutfallslegt staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við samanburðarnákvæm skilyrði $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$.

4.2. Almennar kröfur

Greiningaraðferðir, sem notaðar eru við matvælaeftirlit, skulu samræmast ákvæðum 1. og 2. liðar viðauka við tilskipun 85/591/EEC um að koma á bandalagsaðferðum við sýnatöku og greiningu vegna matvælaeftirlits.

4.3. Sérstakar kröfur

Hafi ekki verið mælt fyrir um neinar sérstakar aðferðir til þess að ákvarða magn okratóxíns A í matvælum á vettvangi bandalagsins er rannsóknarstofum heimilt að velja hverja þá aðferð sem samræmist eftirfarandi viðmiðunum:

Gæðakröfur fyrir okratoxín A

Gildi µg/kg	Okratoxín A		
	RSD _r (%)	RSD _R (%)	Endurheimt (%)
< 1	≤ 40	≤ 60	50 til 120
1-10	≤ 20	≤ 30	70 til 110

— Greiningarmörk aðferðanna eru ekki tilgreind þar eð samkvæmnisgildin eru gefin við tilgreindan styrkleika.

— Samkvæmnisgildin eru reiknuð samkvæmt Horwitz-jöfnunni:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5\log C)}$$

þar sem:

— RSD_R er hlutfallslegt staðalfrávik, reiknað út frá niðurstöðum sem eru fengnar við samanburðarnákvæm skilyrði $[(s_R/\frac{R}{x}) \times 100]$,

— C er styrkhlutfallið (þ.e. 1 = 100 g/100 g, 0,001 = 1000 mg/kg).

Þetta er almenn samkvæmnisjafna sem reynst hefur óháð greiniefni og efnaumhverfi en er einungis háð styrkleikanum að því er varðar flestar venjubundnar greiningaraðferðir.

4.4. Útreikningar á endurheimt

Greina ber frá niðurstöðum greininga, leiðréttum eða óleiðréttum, að því er varðar endurheimt. Tilgreina skal skráningaraðferð og endurheimtuhlutfall.

4.5. Gæðastaðlar fyrir rannsóknarstofur

Rannsóknarstofur skulu uppfylla skilyrði tilskipunar 93/99/EBE um viðbótarákvæði um opinbert matvælaeftirlit.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/27/EB

2004/EES/29/16

frá 13. mars 2002

um breytingu á tilskipun 98/53/EB um sýnatöku- og greiningaraðferðir vegna opinbers eftirlits með magni tiltekinna mengunarefna í matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 85/591/EBE frá 20. desember 1985 um að koma á bandalagsaðferðum við sýnatöku og greiningu vegna eftirlits með matvælum sem ætluð eru til manneldis ⁽¹⁾, einkum 1. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 frá 8. mars 2001 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 472/2002 ⁽³⁾, eru ákvörðuð hámarksviðmiðunar-mörk fyrir aflatoxín í kryddi.
- 2) Nákvæmni mælinga á innihaldi aflatoxína ræðst einkum af sýnatökunni því að dreifing aflatoxína er fjarri því að vera einsleit í hverri framleiðslueiningu. Breyta ber tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/53/EB frá 16. júlí 1998 um sýnatöku- og greiningaraðferðir vegna opinbers eftirlits með magni tiltekinna aðskotaefna í matvælum ⁽⁴⁾ þannig að hún taki til krydds.
- 3) Því er nauðsynlegt að lagfæra nokkrar minni háttar villur í tilskipun 98/53/EB.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um ferli matvæla og dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 98/53/EB er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 28. febrúar 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmda-stjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. mars 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 75, 16.3.2002, bls. 44. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 161/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 13.2.2003, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1985, bls. 50.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L, 75, 16.3. 2002, bls. 18.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 201, 17.7.1998, bls. 93.

VIDAUKI

A. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á I. viðauka:

1. Eftirfarandi komi í stað liðar 4.2:

„4.2. Þyngd hlutasýnis

Þyngd hlutasýnis ætti að vera um 300 grömm nema kveðið sé á um annað í 5. lið þessa viðauka og að undanskildu kryddi þar sem þyngd hlutasýnis er um 100 grömm. Ef um er að ræða smásölupakkningar ræðst þyngd hlutasýnisins af þyngd smásölupakkningarinnar.“

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á lið 5.1:

orðinu „krydd“ er skotið inn í fyrirsögnina á eftir orðinu „þurrkaða ávexti“.

3. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á lið 5.1 í töflu 2:

afurðinni „krydd“ er bætt við í töflu 2 á eftirfarandi hátt:

Vara	Þyngd framleiðslueiningar (tonn)	Þyngd eða fjöldi framleiðsluhluta	Fjöldi hlutasýna	Þyngd safnsýnis (kg)
„Krydd	≥ 15 < 15	25 tonn —	100 10-100 (*)	10 1-10“

4. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á lið 5.2: orðinu „krydd“ er bætt við í nýja línu á eftir „Korn (framleiðslueiningar ≥ 50 tonn)“.

5. Eftirfarandi setningu er bætt við í lið 5.2.1 við fjórða strik:

„Ef um er að ræða krydd vegur safnsýni ekki meira en 10 kg og því þarf ekki að skipta því í undirsýni.“

6. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á lið 5.2.2: orðunum „og krydd“ er bætt við á eftir „meðhöndla á annan hátt“ í setningunni „Ef um er að ræða jarðhnetur, hnetur og þurrkaða ávexti sem á að flokka eða meðhöndla á annan hátt“.

7. Eftirfarandi lagfæringar eru gerðar á lið 5.5.2.2:

í stað „í lið 5.2“ komi „í töflu 2 í lið 5.1“.

8. Eftirfarandi 6. liður bætist við:

„6. Sýnataka á smásölustigi

Sýnataka matvæla á smásölustigi ætti að fara fram, ef hægt er, í samræmi við framangreind ákvæði um sýnatöku. Ef þetta reynist ekki mögulegt má nota aðrar skilvirkar sýnatökuaðferðir á smásölustigi, að því tilskildu að sýnið úr framleiðslueiningunni sé nægilega dæmigert.“

B. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á II. viðauka:

1. Eftirfarandi lagfæringar eru gerðar á lið 4.3:

í töflunni í dálknum „Styrkleikasvið“ komi „µg/kg“ alls staðar í stað „µg/L“ og í stað styrkleikasviðsins „0,01-0,5 µg/L“ fyrir „Endurheimt — Aflatoxín M1“ komi „0,01-0,05 µg/kg“.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1181/2002

2004/EES/29/17

frá 1. júlí 2002

um breytingu á I. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 869/2002 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarks magni dýrallyfja-leifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Í ljósi þess að dregið hefur úr framboði á dýrallyfjum fyrir tiltekna dýrategundir sem gefa af sér afurðir til manneldis ⁽³⁾ er heimilt að ákvarða leyfilegt hámarks magn dýrallyfja-leifa með útgiskun út frá leyfilegu hámarks magni leifa, sem ákvarðað hefur verið fyrir aðrar tegundir, eingöngu á vísindalegum grundvelli.
- 5) Til að auðvelda eftirlitið með leifum sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í markvefjum

lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í vöðva- eða fituvef.

- 6) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.
- 7) Bæta ber trimetóprími, neómýsini (þ.m.t. framýsetín) parómómýsini, spectínómýsini, kólistíni, danófloxasíni, dífloxasíni, enrófloxasíni, flúmekíni, erýtrómýsini, tilmíkósíni, tylósíni, flórfeníkólí, linkómýsini og oxýklósaníði við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 8) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðs-leifum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB ⁽⁴⁾.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda sextíu dögum eftir birtingu hennar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 172, 2.7.2002, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 162/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við *Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 9, 13.2.2003, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 137, 25.5.2002, bls. 10.

⁽³⁾ Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins og Evrópuþingsins um framboð á dýrallyfjum, COM(2000) 806, lokaútgáfa.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. júlí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf

1.1. Lyfjameðferðarefni

1.1.2. Díamínópýrimídínafleiður

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Trímetóprím	Trímetóprím	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema hestar	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Fita ⁽¹⁾ Vöðvi ⁽²⁾ Lifur Nýra Mjólk	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér egg til manneldis
		Hestar	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	

⁽¹⁾ Fyrir svín og alifugla varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „húð og fitu í eðlilegum hlutföllum“.

⁽²⁾ Fyrir fiska með uggun varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „vöðva og roð í eðlilegum hlutföllum“.

1.2. Sýklalyf

1.2.3. Kínólón

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Danófloxasín	Danófloxasín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema nautgripir, sauðfê, geitur, svín og alifuglar	100 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg	Vöðvi ⁽¹⁾ Fita ⁽²⁾ Lifur Nýra	
		Nautgripir, sauðfê, geitur	200 µg/kg 100 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg 30 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	
		Alifuglar	200 µg/kg 100 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg	Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér egg til manneldis

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
Difloxasín	Difloxasín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema nautgripir, sauðfê, geitur og alifuglar Nautgripir, sauðfê, geitur Svín Alifuglar	300 µg/kg 100 µg/kg 800 µg/kg 600 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg 1 400 µg/kg 800 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg 800 µg/kg 800 µg/kg 300 µg/kg 400 µg/kg 1 900 µg/kg 600 µg/kg	Vöðvi ⁽¹⁾ Fita Lifur Nýra Vöðvi Fita Lifur Nýra Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér egg til manneldis
Enrófloxasín	Summan af enrófloxasíni og síprófloxasíni	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema nautgripir, sauðfê, geitur, svín, kanínur og alifuglar Nautgripir, sauðfê, geitur Svín, kanínur Alifuglar	100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 300 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg	Vöðvi ⁽¹⁾ Fita Lifur Nýra Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk Vöðvi Fita ⁽²⁾ Lifur Nýra Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér egg til manneldis

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
Flúmekín	Flúmekín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema nautgripir, sauðfé, geitur, svín, alifuglar og fiskar með uggum Nautgripir, svín, sauðfé, geitur Alifuglar Fiskar með uggum	200 µg/kg 250 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 200 µg/kg 300 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg 50 µg/kg 400 µg/kg 250 µg/kg 800 µg/kg 1 000 µg/kg 600 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Vöðvi Fita ⁽²⁾ Lifur Nýra Mjólki Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér egg til manneldis

⁽¹⁾ Fyrir fiska með uggum varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „vöðva og roð í eðlilegum hlutföllum“.

⁽²⁾ Fyrir svín varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „húð og fitu í eðlilegum hlutföllum“.

1.2.4. Makrólíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Erýtrómýsín	Erýtrómýsín A	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 40 µg/kg 150 µg/kg	Vöðvi ⁽¹⁾ Fita ⁽²⁾ Lifur Nýra Mjólki Egg	
Tilmíkósín	Tilmíkósín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema alifuglar Alifuglar	50 µg/kg 50 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 50 µg/kg 75 µg/kg 75 µg/kg 1 000 µg/kg 250 µg/kg	Vöðvi ⁽¹⁾ Fita ⁽²⁾ Lifur Nýra Mjólki Vöðvi Sinar og fita Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér egg til manneldis

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
Týlósín	Týlósín A	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg	Fita ⁽³⁾ Vöðvi ⁽¹⁾ Lifur Nýra Mjólkk Egg	

⁽¹⁾ Fyrir fiska með uggum varðar þetta leyfilegt hámarksmagn leifa „vöðva og roð í eðlilegum hlutföllum“.

⁽²⁾ Fyrir svín varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „húð og fitu í eðlilegum hlutföllum“.

⁽³⁾ Fyrir svín og alifugla varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „húð og fitu í eðlilegum hlutföllum“.

1.2.5. Flórfeníkól og skyld efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Flórfeníkól	Summan af flórfeníkóli og umbrotsefnum þess, mælt sem flórfeníkólamín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema nautgripir, sauðfé, geitur, svín, alifuglar og fiskar með uggum	100 µg/kg 200 µg/kg 2 000 µg/kg 300 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis
		Nautgripir, sauðfé, geitur	200 µg/kg 3 000 µg/kg 300 µg/kg	Vöðvi Fita Nýra	
		Svín	300 µg/kg 500 µg/kg 2 000 µg/kg 500 µg/kg	Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra	
		Alifuglar	100 µg/kg 200 µg/kg 2 500 µg/kg 750 µg/kg	Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér egg til manneldis
		Fiskar með uggum	1 000 µg/kg	Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum“	

1.2.9. Linkósamíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Linkómýsín	Linkómýsín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	50 µg/kg 100 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg 150 µg/kg 50 µg/kg	Fita ⁽¹⁾ Vöðvi ⁽²⁾ Lifur Nýra Mjólkk Egg	

⁽¹⁾ Fyrir svín og alifugla varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „húð og fitu í eðlilegum hlutföllum“.

⁽²⁾ Fyrir fiska með uggum varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „vöðva og roð í eðlilegum hlutföllum“.

1.2.10. Aminóglýkósíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Neómýsín (þ.m.t. framýsetín)	Neómýsín B	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 5 000 µg/kg 1 500 µg/kg 500 µg/kg	Fita ⁽¹⁾ Vöðvi ⁽²⁾ Lifur Nýra Mjólkk Egg	
Parómómýsín	Parómómýsín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	500 µg/kg 1 500 µg/kg 1 500 µg/kg	Vöðvi ⁽²⁾ Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólkk eða egg til manneldis
Spektínómýsín	Spektínómýsín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema sauðfé	500 µg/kg 300 µg/kg 1 000 µg/kg 5 000 µg/kg 200 µg/kg	Fita ⁽¹⁾ Vöðvi ⁽²⁾ Lifur Nýra Mjólkk	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér egg til manneldis

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
		Sauðfé	300 µg/kg 500 µg/kg 2 000 µg/kg 5 000 µg/kg 200 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	

⁽¹⁾ Fyrir svín og alifugla varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „húð og fitu í eðlilegum hlutföllum“.

⁽²⁾ Fyrir fiska með uggun varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „vöðva og roð í eðlilegum hlutföllum“.

1.2.14. Fjölmyxín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Kólistín	Kólistín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	150 µg/kg 150 µg/kg 150 µg/kg 200 µg/kg 50 µg/kg 300 µg/kg	Fita ⁽¹⁾ Vöðvi ⁽²⁾ Lifur Nýra Mjólk Egg	

⁽¹⁾ Fyrir svín og alifugla varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „húð og fitu í eðlilegum hlutföllum“.

⁽²⁾ Fyrir fiska með uggun varðar þetta leyfilega hámarksmagn leifa „vöðva og roð í eðlilegum hlutföllum“.

2. Sníklalyf

2.1. Innsníklalyf

2.1.4. Fenólafléiður, þ.m.t. salisýlanið

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Oxýklósanið	Oxýklósanið	Nautgripir	20 µg/kg 20 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg 10 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	
		Sauðfé	20 µg/kg 20 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis“

**TUTTUGASTA OG SJÖTTA TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2004/EES/29/18
2002/34/EB**

frá 15. apríl 2002

**um aðlögun að tækniframförum á II., III. og VII. viðauka við tilskipun ráðsins 76/768/EBE
um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,
með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí
1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um
snyrtivörur ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun
framkvæmdastjórnarinnar 2000/41/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr.
8. gr.,

að höfðu samráði við vísindanefndina um snyrtivörur og
aðrar neytendavörur en matvæli (SCCNFP),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í færslu 293 í II. viðauka eru geislavirk efni meðal
þeirra efna sem bannað er að nota í snyrtivörur.
Samkvæmt 1. neðanmálgrein við færslu 293 eru
náttúrleg geislavirk efni og geislavirk efni, sem verða
til af völdum mengunar frá umhverfinu, þó leyfð með
þeim skilyrðum sem þar eru sett, með tilvísun til
tilskipana frá 2. febrúar 1959 um setningu grunnstaðla
um verndun heilbrigðis starfsmanna og almennings
gegn hættu af völdum jónandi geislunar ⁽³⁾. Þessar
tilskipanir voru felldar úr gildi með tilskipun ráðsins
96/29/KBE ⁽⁴⁾ en í 5. mgr. 6. gr. hennar er kveðið á
um að aðildarríkin skuli hvorki heimila að
geislavirkum efnum sé bætt í snyrtivörur af ásettu ráði
né inn- og útflutning slíkra vara. Í tilskipun
96/29/KBE er einnig sett fram skilgreining á
geislavirkum efnum að því er varðar beitingu hennar.
Breyta ber því færslu 293 í II. viðauka til samræmis
við það.
- 2) Vísindanefndin um snyrtivörur og aðrar
neytendavörur en matvæli hefur, á grundvelli starfs-
reglna Alþjóðlegu ilmefnasamtakanna, sett saman
skrá yfir 36 efni sem mega ekki vera í ilmefna-
samböndum sem eru notuð í snyrtivörur. Þegar er
búið að skrá sjö af þessum 36 ilmefnum í II. viðauka
og eitt þeirra (6-metýlkúmarín) hefur verið skráð í 1.
hluta III. viðauka undir tilvísunarnr. 46 sem
takmarkar notkun þess nú þegar við vörur til
munnhirðu. Þar af leiðandi skal færa þau 28 ilmeftí,
sem eftir eru, í skrána í II. viðauka. Öryggi þessara
efna hefur einungis verið metið af vísindanefndinni
um snyrtivörur og aðrar neytendavörur en matvæli til
notkunar sem ilmeftí. Þar af leiðandi er nauðsynlegt
að stýra notkun þeirra að því er þetta varðar.
Vísindanefnd um snyrtivörur og aðrar neytendavörur
en matvæli lætur nú fara fram frekara öryggismat á

þessum efnum að því er varðar annars konar notkun.

- 3) Vísindanefnd um snyrtivörur og aðrar neytendavörur
en matvæli mælir með því að metýlevgenóli verði
ekki bætt út í snyrtivörur af ásettu ráði. Því ber að
skrá metýlevgenól í II. viðauka. Þar sem
metýlevgenól er samt sem áður til staðar frá
náttúrunnar hendi í ilmkjarnaolíum, sem eru notaðar
sem efnisþáttur í snyrtivörur, hefur vísindanefnd um
snyrtivörur og aðrar neytendavörur en matvæli
ákvarðað leyfilegan hámarksstyrk þess þegar það er
til staðar í snyrtivörum.
- 4) Vísindanefnd um snyrtivörur og aðrar neytendavörur
en matvæli mælir með, á grundvelli upplýsinga um
notkun litíumhýdroxíðs og kalsíumhýdroxíðs í
snyrtivörur og öryggismats á þeim, að notkun þeirra
verði takmörkuð. Breyta ber því færslum 15 b og 15 c
í 1. hluta í III. viðauka til samræmis við það.
- 5) Vísindanefnd um snyrtivörur og aðrar neytendavörur
en matvæli mælir með, á grundvelli eiturefna-
fræðilegs mats, að hámarksstyrkur akrýlamiðleifa í
fullunninni vöru verði takmarkaður. Því ber að skrá
pólyakrýlamið í 1. hluta III. viðauka.
- 6) Vísindanefnd um snyrtivörur og aðrar neytendavörur
en matvæli hefur unnið eiturefnafræðilegt mat á 61
hárlitunarefni og sett fram tilmæli um notkunarsvið
þeirra, hámarksstyrk þeirra og tilteknar viðvaranir.
Eitt þessara efna hefur nú þegar verið skráð í 1. hluta
III. viðauka undir tilvísunarnr. 16 og skal þar af
leiðandi breyta því. Nauðsynlegt er að afla meiri
upplýsinga um öryggi sumra hárlitunarefna, einkum
til að rannsaka möguleg tengsl milli reglulegrar
notkunar í langan tíma á varanlegum hárlitunarefnum
og aukinnar hættu á krabbameini í þvagblöðru, eins
og vísindanefnd um snyrtivörur og aðrar
neytendavörur en matvæli hefur krafist. Því ber að
skrá þau 60 hárlitunarefni, sem eftir eru, í 2. hluta
III. viðauka. Nokkrar fenýlendíamínafleiður, sem eru
notaðar til hárlitunar, falla undir færslu 8 í 1. hluta
III. viðauka. Til að koma í veg fyrir tvöfaldar færslur
skal breyta textanum í dálki b til að undanskilja þær
afleiður sem eru skráðar annars staðar í III. viðauka.
- 7) Samkvæmt vísindanefnd um snyrtivörur og aðrar
neytendavörur en matvæli er óhætt að nota
moskusxýlen í snyrtivörur upp að fræðilegum
hámarksupptökuskammti sem nemur um 10 µg/kg á
dag, þó ekki í vörur til munnhirðu. Þar til lokið hefur
verið að vinna áhættumat fyrir þessi efni, innan
ramma reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 793/93 ⁽⁵⁾ um
mat og eftirlit með áhættu skráðra efna, skal skrá
moskusxýlen í 2. hluta III. viðauka.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 102, 18.4.2002, bls. 19. Hennar var
getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 163/2002 frá
6. desember 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir,
staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 169.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 145, 20.6.2000, bls. 25.

⁽³⁾ Stjtið 11, 20.2.1959, bls. 221/59.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 159, 29.6.1996, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1.

- 8) Samkvæmt vísindanefnd um snyrtivörur og aðrar neytendavörur en matvæli er óhætt að nota moskusketon í snyrtivörur upp að fræðilegum hámarksupptökuskammti sem nemur um 14 µg/kg á dag, þó ekki í vörur til munnhirðu. Þar til lokið hefur verið að vinna áhættumat fyrir þetta efni, innan ramma reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 793/93, skal skrá moskusketon í 2. hluta III. viðauka.
- 9) Vísindanefndin um snyrtivörur og neytendavörur aðrar en matvæli hefur látið í ljós það álit sitt að óhætt sé að nota útfjólubláa geislasíuefnið dímetíkódíetýlbensalmalónat í snyrtivörur með tilteknum takmörkunum. Því ber að skrá dímetíkódíetýlbensalmalónat í 1. hluta VII. viðauka.
- 10) Vísindanefndin um snyrtivörur og neytendavörur aðrar en matvæli hefur látið í ljós það álit sitt að óhætt sé að nota útfjólubláa geislasíuefnið dímetíkódíetýlbensalmalónat í snyrtivörur með tilteknum takmörkunum. Því ber að skrá titandíoxíð í 1. hluta VII. viðauka.
- 11) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með snyrtivörur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum tilskipunar 76/768/EBE er hér með breytt eins og tilgreint er í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að snyrtivörur, sem innihalda efni sem eru skráð í II., III. og VII. viðauka við tilskipun 76/768/EBE, eins og

fram kemur í viðaukanum við þessa tilskipun, og eru afhentar neytanda eftir 15. apríl 2004, uppfylli ákvæði þessarar tilskipunar.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. apríl 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. apríl 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Ákvæðum II., III. og VII. viðauka við tilskipun 76/768/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í II. viðauka:

- i) komi eftirfarandi í stað tilvísunarnr. 293 og samsvarandi 1. neðanmálsgreinar:

„293. Geislavirk efni, eins og þau eru skilgreind í tilskipun 96/29/KBE ⁽¹⁾ um grundvallaröryggisstaðla um verndun heilbrigðis starfsmanna og almennings gegn hættu af völdum jónandi geislunar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 159, 29.6.1996, bls. 1.“

- ii) bættist tilvísunarnr. 423 til 451 við eins og tilgreint er hér á eftir:

- „423. Beiskjurótarolía (*Inula helenium*) (CAS-nr. 97676-35-2), þegar hún er notuð sem ilmefti.
424. Bensýlsýaníð (CAS-nr. 140-29-4), þegar það er notað sem ilmefti.
425. Sýklamenalkóhól (CAS-nr. 4756-19-8), þegar það er notað sem ilmefti.
426. Díetýlmalet (CAS-nr. 141-05-9), þegar það er notað sem ilmefti.
427. Díhýdrókúmarín (CAS-nr. 119-84-6), þegar það er notað sem ilmefti.
428. 2,4-díhýdroxý-3-metýlbensaldehýð (CAS-nr. 6248-20-0), þegar það er notað sem ilmefti.
429. 3,7-dímetýl-2-okten-1-ól (6,7-díhýdrógeraníól) (CAS-nr. 40607-48-5), þegar það er notað sem ilmefti.
430. 4,6-dímetýl-8-tert-bútýlkúmarín (CAS-nr. 17874-34-9), þegar það er notað sem ilmefti.
431. Dímetýlsítrakonát (CAS-nr. 617-54-9), þegar það er notað sem ilmefti.
432. 7,11-dímetýl-4,6,10-dódekatrien-3-on (CAS-nr. 26651-96-7), þegar það er notað sem ilmefti.
433. 6,10-dímetýl-3,5,9-undekatrien-2-on (CAS-nr. 141-10-6), þegar það er notað sem ilmefti.
434. Dífenýlamin (CAS-nr. 122-39-4), þegar það er notað sem ilmefti.
435. Etýlkrýlat (CAS-nr. 140-88-5), þegar það er notað sem ilmefti.
436. Fíkjutré (*Ficus carica*) (CAS-nr. 68916-52-9), þegar það er notað sem ilmefti.
437. trans-2-heptenal (CAS-nr. 18829-55-5), þegar það er notað sem ilmefti.
438. trans-2-hexenaldíetýlasetal (CAS-nr. 67746-30-9), þegar það er notað sem ilmefti.
439. trans-2-hexenaldímetýlasetal (CAS-nr. 18318-83-7), þegar það er notað sem ilmefti.
440. Hýdróbíetýlalkóhól (CAS-nr. 13393-93-6), þegar það er notað sem ilmefti.
441. 6-ísóprópýl-2-dekahýdrónaftalenól (CAS-nr. 34131-99-2), þegar það er notað sem ilmefti.
442. 7-metoxýkúmarín (CAS-nr. 531-59-9), þegar það er notað sem ilmefti.
443. 4-(4-metoxýfenýl)-3-búten-2-on (CAS-nr. 943-88-4), þegar það er notað sem ilmefti.
444. 1-(4-metoxýfenýl)-1-penten-3-on (CAS-nr. 104-27-8), þegar það er notað sem ilmefti.
445. Metýl-trans-2-bútenóat (CAS-nr. 623-43-8), þegar það er notað sem ilmefti.
446. 7-metýlkúmarín (CAS-nr. 2445-83-2), þegar það er notað sem ilmefti.
447. 5-metýl-2,3-hexandion (CAS-nr. 13706-86-0), þegar það er notað sem ilmefti.
448. 2-pentýlidensýklóhexanon (CAS-nr. 25677-40-1), þegar það er notað sem ilmefti.
449. 3,6,10-trímetýl-3,5,9-undekatrien-2-on (CAS-nr. 1117-41-5), þegar það er notað sem ilmefti.
450. Sítrónujárnurtaolía (*Lippia citriodora* Kunth.) (CAS-nr. 8024-12-2), þegar hún er notuð sem ilmefti.

451. Metýllevgenól (CAS-nr. 93-15-2) nema fyrir venjulegt innihald í náttúrulegu kjörnunum sem eru notaðir, að því tilskildu að styrkurinn fari ekki yfir:

- a) 0,01% í ilmvatni
- b) 0,004% í kölnarvatni
- c) 0,002% í ilmkremi
- d) 0,001% í vörum sem skola á burt eftir notkun
- e) 0,0002% í öðrum vörum sem ekki á að skola burt eftir notkun og vörum til munnhirðu.“

2. Í 1. hluta III. viðauka:

i) komi eftirfarandi í stað tilvísunarnr. 8 í dálki b:

„m- og p-fenýlendíamín, N-setnar afleiður og sölt þeirra; N-setnar afleiður o-fenýlendíamína ⁽¹⁾, að undanskildum þeim afleiðum sem eru skráðar annars staðar í þessum viðauka

⁽¹⁾ Efni þessi má nota ein sér eða í blöndu, að því tilskildu að summan af hlutföllum milli styrks hvers efnis í snyrtivörunni og leyfilegs hámarksstyrks þess fari ekki yfir 1.“

ii) komi eftirfarandi í stað tilvísunarnr. 15 b og 15 c:

Tilvísun arnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann
		Notkunarvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur	
a	b	c	d	e	f
„15b	Lítíumhýdroxíð	a) Vörur til afliðunar 1. Til almennrar notkunar 2. Til faglegrar notkunar b) Sýrustillir — háreyðingarvörur c) Annars konar notkun — sýrustillir (aðeins fyrir vörur sem skola á burt eftir notkun)	a) 1. 2% ⁽³⁾ af þyngd 2. 4,5% ⁽³⁾ af þyngd	 b) sýrustig skal ekki fara yfir pH 12,7 c) sýrustig skal ekki fara yfir pH 11	a) 1. Inniheldur basa Varist snertingu við augu Getur valdið blindu Geymist þar sem börn ná ekki til 2. Aðeins fyrir fagmenn Varist snertingu við augu Getur valdið blindu b) Inniheldur basa Geymist þar sem börn ná ekki til Varist snertingu við augu
15c	Kalsíumhýdroxíð	Vörur til afliðunar sem innihalda tvo efnis- þætti: kalsíumhýdroxíð og gúanidínsalt b) Sýrustillir — fyrir háreyðingarvörur c) Annars konar notkun (t.d. sýrustillir, tæknileg hjálparefni við framleiðslu)	a) 7% af þyngd kalsíumhýdroxíðs	 b) sýrustig skal ekki fara yfir pH 12,7 c) sýrustig skal ekki fara yfir pH 11	a) Inniheldur basa Varist snertingu við augu Geymist þar sem börn ná ekki til Getur valdið blindu b) Inniheldur basa Geymist þar sem börn ná ekki til Varist snertingu við augu

⁽³⁾ Styrkur natríum-, kalíum- eða lítíumhýdroxíðs er gefinn upp sem þyngd natríumhýdroxíðs. Ef um blöndur er að ræða skal samanlagður styrkur ekki fara yfir mörkin í d-dálki.“

iii) komi eftirfarandi í stað tilvísunarnr. 16:

Tilvísun arnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann
		Notkunarsvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur	
a	b	c	d	e	f
„16	1-naftól (CAS-nr. 90-15-3) og sölt þess	Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur notkun 1,0%	Getur valdið ofnæmi“

iv) er tilvísunarnr. 66 skotið inn eins og sýnt er í eftirfarandi töflu:

Tilvísun arnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann
		Notkunarsvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur	
a	b	c	d	e	f
„66	Pólyakrílamið	a) Líkamsvörur sem ekki á að skola burt eftir notkun b) Aðrar snyrtivörur		a) Hámarksstyrkur akrílamiðleifa: 0,1 mg/kg b) Hámarksstyrkur akrílamiðleifa: 0,5 mg/kg“	

3. Í 2. hluta III. viðauka:

er tilvísunarnr. 1 til 62 skotið inn eins og sýnt er í eftirfarandi töflu:

Tilvísun- arnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann	Gildistími til
		Notkunarsvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur		
a	b	c	d	e	f	g
„1	Basic Blue 7 (CAS-nr. 2390-60-5)	Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	0,2%		Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
2	2-aminó-3-nítrófenól (CAS-nr. 603-85-0) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 3,0% b) 3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur notkun 1,5%	a) b) Getur valdið ofnæmi	30.9.2004

Tilvísun- arnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann	Gildistími til
		Notkunarsvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur		
a	b	c	d	e	f	g
3	4-aminó-3-nítro- fenól (CAS-nr. 610-81-1) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 3,0% b) 3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%	a) b) Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
4	2,7-naftalindiól (CAS-nr. 582-17- 2) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	1,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,5%		30.9.2004
5	m-aminófenól (CAS-nr. 591-27- 5) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
6	2,6-díhýdroxý-3,4- dímetýlpýridín (CAS-nr. 84540- 47-6) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
7	4-hýdroxý- própylaminó-3- nítrofenól (CAS-nr. 92952-81-3) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 5,2% b) 2,6%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 2,6%	a) b) Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
8	6-nítro-2,5- pýridíndíamín (CAS-nr. 69825- 83-8) og sölt þess	Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	3,0%		Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
9	HC blue nr. 11 (CAS-nr. 23920- 15-2) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 3,0% b) 2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%	a) b) Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
10	Hýdroxýetyl-2- nítro-p-tólúidín (CAS-nr. 100418- 33-5) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 2,0% b) 1,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%	a) b) Getur valdið ofnæmi	30.9.2004

Tilvísun- arnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann	Gildistími til
		Notkunarsvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur		
a	b	c	d	e	f	g
11	2-hýdroxý- etýlpíkramíksýra (CAS-nr. 99610- 72-7) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 3,0% b) 2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%	a) b) Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
12	p- metýlaminófenól (CAS-nr. 150-75- 4) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
13	2,4-díamínó-5- metýlfenoxýetanó l (CAS-nr. 141614-05-3) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
14	HC Violet nr. 2 (CAS-nr. 104226- 19-9) og sölt þess	Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	2,0%			30.9.2004
15	Hýdroxýetýl-2,6- dínitró-p-anísíðín (CAS-nr. 122252- 11-3) og sölt þess	Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	3,0%		Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
16	HC blue nr. 12 (CAS-nr. 104516- 93-0) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 1,5% b) 1,5%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,75%	a) b) Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
17	2,4-díamínó-5- metýlfenetól (CAS-nr. 141614- 04-2) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
18	1,3-bis-(2,4- díamínófenoxý)- própan (CAS-nr. 81892-72-0) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004

Tilvísun- arnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann	Gildistími til
		Notkunarsvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur		
a	b	c	d	e	f	g
19	3-aminó-2,4-diklórfenól (CAS-nr. 61693-42-3) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
20	Fenýlmetýlpýrasólón (CAS-nr. 89-25-8) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	0,5%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,25%		30.9.2004
21	2-metýl-5-hýdroxý-etýlaminófenól (CAS-nr. 55302-96-0) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
22	Hýdroxýbensó-morfólín (CAS-nr. 26021-57-8) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
23	1,7-naftalíndíól (CAS-nr. 575-38-2) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	1,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,5%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
24	HC Yellow nr. 10 (CAS-nr. 109023-83-8) og sölt þess	Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	0,2%			30.9.2004
25	2,6-dímetoxý-3,5-pýridíndíamín (CAS-nr. 85679-78-3) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	0,5%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,25%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
26	HC Orange nr. 2 (CAS-nr. 85765-48-6) og sölt þess	Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	1,0%			30.9.2004
27	HC Violet nr. 1 (CAS-nr. 82576-75-8) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 0,5% b) 0,5%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,25%		30.9.2004

Tilvísun- arnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann	Gildistími til
		Notkunarsvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur		
a	b	c	d	e	f	g
28	3-metýlaminó-4-nítro-fenoxýetanól (CAS-nr. 59820-63-2) og sölt þess	Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	1,0%			30.9.2004
29	2-hýdroxý-etýlaminó-5-nítroanisól (CAS-nr. 66095-81-6) og sölt þess	Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	1,0%			30.9.2004
30	2-klór-5-nítro-N-hýdroxýetýl-p-fenýlendíamín (CAS-nr. 50610-28-1) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 2,0% b) 1,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%		30.9.2004
31	HC Red nr. 13 (CAS-nr. 29705-39-3) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 2,5% b) 2,5%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,25%		30.9.2004
32	1,5-naftalindíól (CAS-nr. 83-56-7) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	1,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,5 %		30.9.2004
33	Hýdroxýprópýl bis (N-hýdroxýetýl-fenýlendíamín) (CAS-nr. 128729-30-6) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%	Getur valdið ofnæmi	30.9.2004
34	o-aminófenól (CAS-nr. 95-55-6) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%		30.9.2004
35	4-aminó-2-hýdroxýtólúen (CAS-nr. 2835-95-2) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%		30.9.2004

Tilvísun- arnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann	Gildistími til
		Notkunarsvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur		
a	b	c	d	e	f	g
36	2,4-díamínófenoxý- etanól (CAS-nr. 70643-19-5) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	4,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 2,0%		30.9.2004
37	2-metýlresorsínól (CAS-nr. 608-25- 3) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0 %		30.9.2004
38	4-aminó-m-kresól (CAS-nr. 2835-99- 6) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%		30.9.2004
39	2-aminó-4- hýdroxý- etýlamínóanisól (CAS-nr. 83763- 47-7) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%		30.9.2004
40	3,4-díamínó- bensósýra (CAS- nr. 619-05-6) og sölt hennar	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0 %		30.9.2004
41	6-aminó-o-kresól (CAS-nr. 17672- 22-9) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%		30.9.2004
42	2-aminómetýlp- aminófenól (CAS- nr. 79352-72-0) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%		30.9.2004
43	Hýdroxýetýlamínó- metýlp- aminófenól (CAS- nr. 110952-46-0) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%		30.9.2004
44	Hýdroxýetýl-3,4- metýlendíoxýanilín (CAS-nr. 81329- 90-0) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%		30.9.2004

Tilvísunarnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann	Gildistími til
		Notkunarsvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur		
a	b	c	d	e	f	g
45	Acid Black 52 (CAS-nr. 16279-54-2) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0 %		30.9.2004
46	2-nítró-p-fenýlendíamín (CAS-nr. 5307-14-2) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem er ekki oxandi	a) 0,3% b) 0,3%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,15 %		30.9.2004
47	HC Blue nr. 2 (CAS-nr. 33229-34-4) og sölt þess	Litarefni til hárlitunar sem er ekki oxandi	2,8%			30.9.2004
48	3-nítró-p-hýdroxý-etýlaminófenól (CAS-nr. 65235-31-6) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem er ekki oxandi	a) 6,0% b) 6,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 3,0 %		30.9.2004
49	4-nítrófenýl-aminóetýlþvagefni (CAS-nr. 27080-42-8) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem er ekki oxandi	a) 0,5% b) 0,5%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,25 %		30.9.2004
50	HC Red nr. 10 + HC Red nr. 11 (CAS-nr. 95576-89-9 + 95576-92-4) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem er ekki oxandi	a) 2,0% b) 1,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0 %		30.9.2004
51	HC Yellow nr. 6 (CAS-nr. 104333-00-8) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem er ekki oxandi	a) 2,0% b) 1,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0 %		30.9.2004
52	HC Yellow nr. 12 (CAS-nr. 59320-13-7) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem er ekki oxandi	a) 1,0% b) 0,5%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,5 %		30.9.2004

Tilvísun- arnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann	Gildistími til
		Notkunarsvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur		
a	b	c	d	e	f	g
53	HC Blue nr. 10 (CAS-nr. 173994-75-7) og sölt þess	Oxandi litarefni til hárlitunar	2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%		30.9.2004
54	HC Blue nr. 9 (CAS-nr. 114087-47-1) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 2,0% b) 1,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%		30.9.2004
55	2-klór-6- etýlamínó-4- nítrofenól (CAS- nr. 131657-78-8) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 3,0% b) 3,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,5%		30.9.2004
56	2-aminó-6-klór-4- nítrofenól (CAS- nr. 6358-09-4) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 2,0% b) 2,0%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 1,0%		30.9.2004
57	Basic Blue 26 (CAS-nr. 2580-56-5) (CI 44045) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 0,5% b) 0,5%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,25%		30.9.2004
58	Acid Red 33 (CAS-nr. 3567-66-6) (CI 17200) og sölt þess	Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	2,0%			30.9.2004
59	Ponceau SX (CAS-nr. 4548-53-2) (CI 14700) og sölt þess	Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	2,0%			30.9.2004
60	Basic Violet 14 (CAS-nr. 632-99-5) (CI 42510) og sölt þess	a) Oxandi litarefni til hárlitunar b) Litarefni til hárlitunar sem eru ekki oxandi	a) 0,3% b) 0,3%	Í samsetningu með vetnisperoxíði er hámarksstyrkur við notkun 0,15%		30.9.2004

Tilvisun- arnúmer	Efni	Takmarkanir			Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann	Gildistími til
		Notkunarsvið	Leyfilegur hámarksstyrkur í fullunninni snyrtivöru	Aðrar takmarkanir og kröfur		
a	b	c	d	e	f	g
61	Moskusxýlen (CAS-nr. 81-15-2)	Allar snyrtivörur nema vörur til munnhirðu	a) 1,0% í ilmvatni b) 0,4% í kölnar- vatni c) 0,03% í öðrum vörum			28.2.2003
62	Moskusketon (CAS-nr. 81-14-1)	Allar snyrtivörur nema vörur til munnhirðu	a) 1,4% í ilmvatni b) 0,56% í kölnar- vatni c) 0,042% í öðrum vörum			28.2.2003“

4. Í 1. hluta VII. viðauka:

er tilvisunarnr. 26 og 27 skotið inn eins og sýnt er í eftirfarandi töflu:

Tilvisun- arnúmer	Efni	Leyfilegur hámarksstyrkur	Aðrar takmarkanir og kröfur	Notkunarreglur og varnaðarorð sem prenta verður á merkimiðann
„26	Dímetikódietylbensalmonat (CAS-nr. 207574-74-1)	10%		
27	Títandíoxíð	25%“		

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/13/EB

2004/EES/29/19

frá 5. mars 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 73/239/EBE að því er varðar kröfu um gjaldþol skaðatryggingafyrirtækja (*)

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS HABA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
2. mgr. 47. gr. og 55. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í aðgerðaáætluninni um fjármálaþjónustu, sem leiðtogaráðið studdi á fundum sínum í Köln 3. og 4. júní 1999 og í Lissabon 23. og 24. mars 2000, er viðurkennt mikilvægi gjaldþols váttryggingarfélaga til verndar tryggingatökum á innri markaðnum með því að tryggja að þær eiginfjákröfur, sem gerðar eru til váttryggingafélaganna, séu í samræmi við eðli þeirrar áhættu sem þau tryggja.
- 2) Fyrsta tilskipun ráðsins 73/239/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga, annarra en líftrygginga ⁽⁴⁾, gerir kröfu um að váttryggingafélög hafi gjaldþol.
- 3) Krafan um að váttryggingafélög, til viðbótar þeim váttryggingaskuldum sem þau mynda til að standa straum af váttryggingaskuldbindingum sínum, komi sér upp gjaldþoli er, til að draga úr sveiflum í starfsemi, mikilvægur þáttur í varfærniseftirlitskerfi til verndar váttryggðum aðilum og tryggingatökum.
- 4) Núgildandi reglur um gjaldþol, sem komið var á með tilskipun 73/239/EBE, hafa í meginatriðum haldist óbreyttar í löggjöf bandalagsins sem fylgdi í kjölfarið, og í tilskipun ráðsins 92/49/EBE frá 18. júní 1992 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum varðandi frumtryggingar, aðrar en líftryggingar (þriðja tilskipun um skaðatryggingar) ⁽⁵⁾ er þess krafist að framkvæmdastjórnin gefi váttrygginganefndinni, sem komið var á fót samkvæmt tilskipun ráðsins 91/675/EBE ⁽⁶⁾ um nauðsyn frekari samhæfingar á gjaldþoli, skýrslu.

5) Framkvæmdastjórnin hefur samið skýrsluna í ljósi tilmællanna í skýrslu um gjaldhæfi váttryggingafélaga sem samin var á ráðstefnu yfirvalda sem annast váttryggingaefirlit í aðildarríkjum Evrópusambandsins.

6) Niðurstaða skýrslunnar var sú að þrátt fyrir að gildandi kerfi sé einfalt og traust, hafi starfað á fullnægjandi hátt og sé byggt á traustum meginreglum og njóti góðs af miklu gagnsæi hafi í einstaka tilfellum komið í ljós ákveðnir veikleikar, einkum að því er varðar viðkvæma tryggingaáhættu.

7) Þörf er á að einfalda og auka núverandi lágmarksábyrgðarsjóði, einkum vegna verðbólguáhrifa á tjónabætur og rekstrarkostnað, frá því að þeir voru upphaflega samþykktir. Viðmiðunarmörkin um það hvenær beita ber lægra prósentustiginu um ákvörðun gjaldþolskröfu á grundvelli iðgjalda og krafna skulu hækkuð til samræmis við þetta.

8) Í því skyni að koma í veg fyrir skyndilegar meiri háttar hækkanir á fjárhæð lágmarksábyrgðarsjóðsins og viðmiðunarmarkna í framtíðinni skal koma á fót kerfi sem sér til þess að hækkanir séu í samræmi við evrópska vísitölu neysluverðs.

9) Við sérstakar aðstæður, þar sem réttindum tryggingataka er ógnað, er nauðsynlegt að lögbær yfirvöld hafi vald til íhlutunar nægilega snemma en ef til slíkar íhlutunar kemur skulu lögbær yfirvöld, í samræmi við meginreglur um trausta stjórnun og tilhlýðilega málsmeðferð, gera váttryggingafélagunum grein fyrir þeim ástæðum sem liggja að baki slíkum eftirlitsaðgerðum. Svo lengi sem slíkar aðstæður eru til staðar skal komið í veg fyrir að lögbær yfirvöld votti um nægjanlegt gjaldþol váttryggingafélags.

10) Í ljósi markaðspróunar varðandi eðli endurtrygginga, sem keyptar eru af frumtryggjendum, er þörf á því að lögbær yfirvöld hafi umboð til að lækka niðurfærslu gjaldþols við ákveðnar aðstæður.

11) Ef tryggjandi minnkar verulega eða hættir alveg nýtryggingum er nauðsynlegt að fastsetja nægjanlegt gjaldþol að því er varðar eftirstæða bótaábyrgð vegna þeirra trygginga sem fyrir eru eins og þær endurspeglast í umfangi váttryggingaskulda.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 77, 20.3.2002, bls. 17. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 164/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 96 E, 27.3.2001, bls. 129.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 193, 10.7.2001, bls. 16.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 4. júlí 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 14. febrúar 2002.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/26/EB (Stjtið. EB L 181, 20.7.2000, bls. 65).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/64/EB (Stjtið. EB L 290, 17.11.2000, bls. 27).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 374, 31.12.1991, bls. 32.

- 12) Að því er varðar sérstaka flokka skaðatrygginga og þar sem tryggingaáhætta er sérlega óstöðug skal núverandi gjaldþolskrafa aukin verulega þannig að tilskilið gjaldþol sé í betra samræmi við raunverulega áhættuþætti trygginganna.
- 13) Til að endurspegla áhrif mismunandi bókhaldslegra og tryggingafræðilegra aðferða er við hæfi að aðlaga á samsvarandi hátt aðferðafræði við útreikning á gjaldþolskröfu þannig að útreikningarnir séu gerðir á samfelldan og samræmdan hátt og tryggingafélögum þannig gert jafnhátt undir höfði.
- 14) Í þessari tilskipun skal mælt fyrir um lágmarksstaðla að því er varðar gjaldþolskröfur og heimaaðildarríkjum skal heimilt að mæla fyrir um strangari reglur fyrir váttryggingafélög sem lögbær yfirvöld þeirra hafa veitt starfsleyfi.
- 15) Breyta ber tilskipun 73/239/EBE til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Breytingar á tilskipun 73/239/EBE

Tilskipun 73/239/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„1. Tilskipunin nær ekki til gagnkvæmra félaga sem uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- a) samþykktir þeirra hafi að geyma ákvæði er heimili að krefjast megi sérstakra viðbótarframlaga eða að skerða bætur,
- b) starfsemi þeirra taki ekki til ábyrgðartrygginga – nema þegar um er að ræða hliðarstarfsemi sbr. C-lið í viðauka – eða til greiðslu- og efndaváttrygginga,
- c) árlegar hlutdeildartekjur vegna starfsemi, sem tilskipunin tekur til, nemi minna en fimm milljón evrum, og
- d) minnst helmingur tekna af framlögum vegna starfsemi, sem tilskipunin tekur til, komi frá einstaklingum sem eru í hinu gagnkvæma félagi.

Tilskipun þessi gildir ekki um fyrirtæki sem uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- fyrirtækið rekur ekki aðra starfsemi sem fellur undir gildissvið þessarar tilskipunar en þá sem lýst er í 18. greinaflokki, lið A í viðauka,
- starfsemin er einungis staðbundin og bætur aðeins greiddar í fríðu, og
- heildarárstekjur vegna veittrar aðstoðar við einstaklinga, sem lenda í erfiðleikum, fara ekki fram úr 200 000 evrum.

Engu að síður skulu ákvæði þessarar greinar ekki koma í veg fyrir að gagnkvæm tryggingafélög saki um leyfi eða viðhaldi leyfi sínu samkvæmt þessari tilskipun.“

2. Í stað 16. gr. komi eftirfarandi:

„16. gr.

1. Aðildarríki skal gera kröfu um að þau trygginga-fyrirtæki, sem eru með aðalskrifstofu innan yfirráðasvæðis þess, sjái til þess að handbært gjaldþol þeirra vegna starfseminnar í heild sé ætíð fullnægjandi og a.m.k. í samræmi við kröfur í þessari tilskipun.

2. Handbært gjaldþol skal samanstanda af hreinum eignum félags sem ekki tengjast neinum fyrirsjáanlegum skuldbindingum, að fráðregnum öllum óefnislegum eignum, þ.m.t.:

a) innborgað hlutafé eða, ef um er að ræða gagnkvæmt félag, upphaflegt stofnfé, að viðbættum reikningum félagsaðila, að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

i) í stofnsamningi og -samþykktum skal kveðið á um að ekki sé heimilt að greiða félagsaðilum af þessum reikningum hafi það í för með sér að handbært gjaldþol fari niður fyrir tilskilið lágmark eða, ef um er að ræða félagslit, þá skuli fyrst gera upp aðrar skuldir félagsins;

ii) í stofnsamningi og -samþykktum skal kveðið á um að, að því er varðar greiðslur sem um getur í tölulið i) af öðrum ástæðum en við útgöngu félagsaðila, skuli lögbærum yfirvöldum tilkynnt um það með a.m.k. eins mánaðar fyrirvara og geta þau, þar til sá tími rennur út, bannað greiðslu;

iii) eingöngu er heimilt að breyta viðkomandi ákvæðum í stofnsamningi og -samþykktum eftir að lögbær yfirvöld hafa lýst því yfir að þau hreyfi engum andmælum við breytingunni, sbr. þó skilyrðin sem kveðið er á um í liðum i) og ii);

b) varasjóðir (bundnir og frjálsir) sem ekki tengjast váttryggingaskuldbindingum;

c) hagnaður eða tap frá fyrra ári, að fráðregnum arðgreiðslum.

Handbært gjaldþol skal lækkað um fjárhæð sem nemur eign váttryggingafélagsins í eigin hlutabréfum.

Að því er þau váttryggingafélög varðar, sem afvaxta eða lækka váttryggingaskuldir vegna tjónaskulda til að taka mið af fjárfestingartekjum, eins og leyfilegt er skv. g-lið 1. mgr. 60 gr. tilskipunar ráðsins 91/674/EBE frá 19. desember 1991 um ársreikninga og samstæðu-reikninga váttryggingafélaga (*), skal handbært gjaldþol lækkað um mismuninn milli óafvaxtaðra váttryggingaskulda eða váttryggingaskulda fyrir frádrátt, eins og tilgreint er í skýringum í reikningunum, og váttryggingaskulda eftir frádrátt. Þessi aðlögun skal gerð að því er allar tegundir áhættu, sem tilgreindar eru í A-lið viðaukans, varðar, að undanskildum þeim tegundum áhættu, sem 1. og 2. greinaflokkur tekur til. Að því er aðra greinaflokka en 1. og 2. varðar, þarf ekki að gera neina aðlögun viðkomandi afvöxtun lífeyris sem fellur undir váttryggingaskuldir.

3. Handbært gjaldþol getur einnig samanstaðið af:

- a) heildarfjárhæð forgangshlutfjár og víkjandi lána sem ekki mega fara yfir 50% af handbæru gjaldþoli eða gjaldþoli sem krafist er, hvort sem lægra reynist, og þar af mega víkjandi lán með fastan lánstíma eða heildarfjárhæð forgangshlutfjár með fastan lánstíma ekki fara yfir 25%, að því tilskildu að ef um er að ræða gjaldþrot eða slit váttryggingafélags verði að vera til bindandi samkomulag um að víkjandi lánunum eða forgangshlutförum sé skipað aftar kröfum allra annarra skuldareigenda og verði ekki endurgreidd fyrr en allar aðrar útistandandi skuldir hafa verið greiddar.

Víkjandi lán verður einnig að uppfylla eftirtalin skilyrði:

- i) aðeins er heimilt að telja með innborgaðar fjárhæðir;
- ii) upphaflegur lánstími lána með föstum lánstíma skal ekki vera skemmri en fimm ár. Eigi síðar en einu ári áður en kemur að endurgreiðslufresti skal váttryggingafélagið leggja fyrir lögbær yfirvöld áætlun um hvernig handbæru gjaldþoli skuli haldið eða það aukið þannig að það nái tilskildu marki á gjalddaga, nema um sé að ræða lán sem unnt er að telja sem hluta af handbæru gjaldþoli og sem unnt er að lækka í áföngum eigi síðar en á síðustu fimm árunum fyrir endurgreiðslu. Lögbær yfirvöld geta veitt heimild til að flýta endurgreiðslu slíkra lána svo fremi váttryggingafélagið sækir um það og að því tilskildu að handbært gjaldþol fari ekki niður fyrir tilskilið lágmark;
- iii) lán, sem eru ekki með föstum lánstíma, skulu vera með fimm ára endurgreiðslu nema lánið teljist ekki lengur hluti af handbæru gjaldþoli eða að samþykki yfirvalda þurfi til að það fái greitt fyrr. Í síðara tilvikinu verður váttryggingafélagið að senda lögbærum yfirvöldum tilkynningu a.m.k. sex mánuðum fyrir áætlaðan greiðsludag þar sem það tilgreinir handbært og tilskilið gjaldþol, bæði fyrir og eftir endurgreiðsluna. Lögbær yfirvöld skulu eingöngu heimila endurgreiðslu fari handbært gjaldþol líftryggingafélagsins ekki niður fyrir tilskilið lágmark;
- iv) lánasamningurinn má ekki fela í sér nein þau ákvæði sem gera ráð fyrir að lán verði undir við einhverjar aðstæður endurgreitt fyrir samþykktan gjalddaga, nema váttryggingafélagið hætti starfsemi sinni;
- v) eingöngu er heimilt að breyta lánssamningnum eftir að lögbær yfirvöld hafa lýst því yfir að þau hreyfi ekki andmælum við breytingunni;

- b) verðbréf án tiltekins lánstíma og önnur skjöl þ.m.t. forgangshlutförum, önnur en sem um getur í a-lið, allt að 50% af handbæru gjaldþoli og tilskildu gjaldþoli, hvort sem lægra reynist, sem öll slík verðbréf og víkjandi lán, sem um getur í a-lið, mynda, að því tilskildu að þau uppfylli eftirtalin skilyrði:

- i) óheimilt sé að endurgreiða þau að frumkvæði handhafa eða án samþykkis lögbærs yfirvalds;
- ii) útgáfusamningurinn verður að gera váttryggingafélaginu kleift að fresta greiðslu á vöxtum af láninu;
- iii) skipa skal kröfum lánveitanda á hendur váttryggingafélaginu aftar öllum öðrum kröfum skuldareigenda sem ekki eru víkjandi;
- iv) í skjölunum, sem gilda um útgáfu verðbréfa, skal kveðið á um að nota megi skuldir og ógreidda vexti til að mæta tapi á meðan váttryggingafélaginu er gert kleift að halda áfram starfsemi sinni;
- v) aðeins er heimilt að telja með innborgaðar fjárhæðir.

4. Samkvæmt rökstuddri umsókn fyrirtækis til lögbærs yfirvalds heimaðildarríkis og að fengnu samþykki viðkomandi lögbærs yfirvalds getur handbært gjaldþol einnig samanstaðið af:

- a) helmingi óinnborgaðs hlutfjár eða stofnfjár, þegar hlutinn, sem greiddur hefur verið, jafngildir 25% þess hlutfjár eða stofnfjár, allt að 50% af handbæru og tilskildu gjaldþoli, hvort sem lægra reynist;
- b) kröfum um viðbótarframlög sem gagnkvæm félög eða félög hliðstæðrar gerðar með óregluleg framlög geta gert á hendur félögum sínum á fjárhagsárinu og sem mega nema allt að helmingi mismunarins milli hámarksframlaga og þeirra framlaga sem í raun eru innkölluð; þó geta þessar kröfur ekki numið meira en 50% af handbæru gjaldþoli og tilskildu gjaldþoli, hvort sem lægra reynist. Lögbær, innlend yfirvöld skulu setja viðmiðunarreglur um við hvaða aðstæður heimilt er að taka á móti viðbótarframlögum;
- c) öllum dulðum, nettó varasjóðum sem verða til við mat á eignum að svo miklu leyti sem slíkir duldir, nettó varasjóðir eru ekki stakt fyrirtæki.

5. Breytingar á 2., 3., og 4. mgr., sem gerðar eru til að taka tillit til þróunar sem gefur tilefni til tæknilegrar aðlögunar þeirra þátta sem koma til greina vegna handbærs gjaldþols, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. gr. tilskipunar ráðsins 91/675/EBE (**).

(*) Stjtið. EB L 374, 31.12.1991, bls. 7.

(**) Stjtið. EB L 374, 31.12.1991, bls. 32.“

3. Eftirfarandi grein bætist við:

„16. gr. a

1. Tilskilið gjaldþol skal annaðhvort ákveðið á grundvelli árlegs iðgjaldamagns og framlaga eða á grundvelli meðaltjónakostnaðar þriggja næstliðinna fjárhagsára.

Þegar um er að ræða fyrirtæki, sem aðallega hafa með höndum aðeins eina eða fleiri tegundir áhættu sem falla undir greiðslu-, óveðurs-, hagl-, eða frostvátryggingar, skal þó miðað við sjö síðastliðin fjárhagsár til að finna meðaltjónaþunga.

2. Með fyrirvara um 17. gr skal tilskilið gjaldþol eigi vera lægra en sú niðurstöðutala sem hærri er þeirra tveggja sem settar eru fram í 3. og 4. mgr.

3. Iðgjaldagrunnurinn skal reiknaður út með því að nota bókfærð iðgjöld eða framlög eins og þau eru reiknuð út hér á eftir eða brúttófjárhæð iðgjalda ársins, hvort sem hærri reynist.

Iðgjöld eða framlög vegna 11., 12. og 13. greinaflokks, sem taldir eru upp í A-lið viðaukans, skulu hækkuð um 50 %.

Samanlögð iðgjöld eða framlög (þar með talin viðbótargjöld eða viðbótarframlög) sem gjaldkræf voru á næstliðnu fjárhagsári vegna frumtryggingastarfsemi.

Við þessa heildarupphæð bætast innkomin iðgjöld fyrir allar móttekningar endurtryggingar á næstliðnu fjárhagsári.

Frá þessari samtölu dregst heildarfjárhæð niðurfelldra iðgjalda eða framlaga síðastliðins fjárhagsárs, sem og heildarfjárhæð skatta og álagðra gjalda sem innifalin eru í iðgjöldum eða framlögum og heildarfjárhæðinni.

Þeirri fjárhæð, sem þannig fæst, er skipt í tvo hluta, annan, sem nemur allt að 50 milljón evrum, og hinn því sem umfram er þeirri fjárhæð. Reiknuð eru út 18% af fyrri fjárhæðinni og 16% af þeirri síðari og fjárhæðirnar lagðar saman.

Samtalan sem þannig fæst skal margfölduð með hlutfalli milli tjóna þriggja síðustu fjárhagsára, sem fyrirtækið ber í eigin áhættu eftir að hlutur endurtryggjenda í tjónum hefur verið dreginn frá, og tjóna í heild. Þetta hlutfall má þó aldrei vera lægra en 50 %.

Að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda er heimilt að nota tölfraðilegar aðferðir til að reikna út iðgjöld eða framlög vegna flokka 11, 12 og 13.

4. Tjónagrunnur skal reiknaður á eftirfarandi hátt, að því er 11., 12. og 13. greinaflokk sem taldir eru upp í A-lið viðaukans, varðar skulu kröfur, það sem lagt hefur verið til hliðar og endurheimt aukið um 50%.

Fjárhæðir tjónagreiðslna vegna frumtrygginga (án frádráttar á tjónum sem endurtryggjendur greiða) á því tímabili, sem tiltekið er í 1. mgr., skulu lagðar saman.

Við þessa upphæð er bætt fjárhæð allra uppgerðra tjóna vegna móttekinna endurtrygginga á sama tímabili og því sem lagt hafði verið til hliðar fyrir uppgerðum vátryggingarskuldbindingum í lok næstliðins fjárhagsárs, bæði vegna frumtryggingastarfsemi og móttekinna endurtrygginga.

Frá þeirri samtölu á að draga upphæðir endurheimtar á þeim tímabilum sem um getur í 1. mgr.

Frá þeirri upphæð, er þá stendur eftir, dregst það sem lagt hafði verið til hliðar fyrir uppgerðum vátryggingarskuldbindingum í upphafi annars fjárhagsárs á undan síðasta fjárhagsári sem reikningar eru til fyrir, bæði vegna frumtryggingastarfsemi og móttekinna endurtrygginga. Ef viðmiðunartímabilið, sem komið er á í 1. mgr., er sjö ár dregst það frá sem lagt hafði verið til hliðar fyrir uppgerðum vátryggingaskuldbindingum í upphafi sjötta fjárhagsárs á undan síðasta fjárhagsári sem reikningar eru til fyrir.

Einum þriðja eða einum sjöunda af þeirri upphæð, sem þannig fæst, en það fer eftir því tímabili sem miðað er við skv. 1. mgr., er skipt í tvo hluta og nemur sá fyrri allt að 35 milljónum evra en hinn síðari því sem umfram er; reikna skal út 26% og 23% þessara hluta hvors um sig og þeir lagðir saman.

Samtalan, sem þannig fæst, skal margfölduð með hlutfalli milli tjóna þriggja síðustu fjárhagsára, sem fyrirtækið ber í eigin áhættu eftir að hlutur endurtryggjenda í tjónum hefur verið dreginn frá, og tjóna í heild; þetta hlutfall má aldrei vera lægra en 50%.

Að fengnu samþykki lögbærra yfirvalda er heimilt að nota tölfraðilegar aðferðir til að reikna út iðgjöld, það sem lagt hefur verið til hliðar og endurheimt að því er varðar 11., 12. og 13. greinaflokk. Þegar um er að ræða áhættu skv. 18. greinaflokki í A-lið í viðauka skal fjárhæð greiddra tjóna samsvara útlögðum kostnaði fyrirtækisins vegna veittrar aðstoðar þegar tjónagrunnur er reiknaður út. Sá kostnaður skal reiknaður út samkvæmt gildandi reglum í heimaáðildarríkinu.

5. Ef tilskilið gjaldþol, eins og það er reiknað út í 2., 3. og 4. mgr., er lægra en tilskilið gjaldþol fyrra árs skal tilskilið gjaldþol nema a.m.k. tilskildu gjaldþoli fyrra árs, margfölduðu með hlutfalli fjárhæðar vátryggingaskuldar vegna tjónaskulda í lok síðasta fjárhagsárs og fjárhæð vátryggingaskuldar vegna tjónaskulda í byrjun síðasta fjárhagsárs. Í þessum útreikningum skulu vátryggingaskuldir reiknaðar út að frádregnum hluta endurtryggjenda en hlutfallið skal aldrei vera hærri en 1.

6. Hlutföllin, sem margfaldað er með í sjöttu undirgrein 3. mgr. og sjöttu undirgrein 4. mgr., lækki í 1/3 ef um sjúkratryggingar er að ræða sem reknar eru á hliðstæðum tæknilegum grundvelli og liftryggingar, ef

- a) iðgjöld eru reist á tryggingarstærðfræðilegum grunni út frá sjúkratöflum;
- b) komið er upp sjóði með hækkandi aldri;
- c) viðbótariðgjöld eru innheimt til að koma upp hæfilegu öryggisálagi;
- d) váttryggingafélagið getur sagt upp samningnum í síðasta lagi fyrir lok þriðja tryggingarárs;
- e) samningurinn gerir ráð fyrir því að hækka megi iðgjöld eða lækka bætur jafnvel þegar um er að ræða samninga sem eru enn í gildi.“

4. Í stað 17. gr. komi eftirfarandi:

„17. gr.

1. Ábyrgðarsjóður skal nema þriðjungi tilskilins gjaldpols eins og það er tilgreint í 16. gr. a. Þessi sjóður skal felast í eignum sem tilgreindar eru í 2. og 3. mgr. 16. gr. og, að fengnu samþykki lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkis, í c-lið 4. mgr.

2. Ábyrgðarsjóðurinn má þó ekki vera lægri en 2 milljónir evra. Hann skal þó vera 3 milljónir evra þegar starfsemin nær til einhverrar eða allra tegunda áhættu sem 10. - 15. greinaflokkur í A-lið viðaukans taka til.

Aðildarríkjnum er heimilt að kveða á um lækkun um einn fjórða á lágmarksábyrgðarsjóði þegar um er að ræða gagnkvæm félög og hliðstæð félagsform.“

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„17. gr. a

1. Fjárhæðirnar í evrum, sem mælt er fyrir um í 3. og 4. mgr. 16. gr. a og 2. mgr. 17. gr., skal endurskoða árlega frá og með 20. september 2003 í því skyni að hafa hliðsjón af breytingum á evrópskri vísitölu neysluverðs sem öll aðildarríkin falla undir eins og hún er gefin út af Hagstofu Evrópubandalaganna (Eurostat).

Fjárhæðirnar skal aðlaga sjálfkrafa með því að auka grunnfjárhæðina í evrum sem nemur prósentubreytingum í vísitölunni á tímabilinu frá gildistöku þessarar tilskipunar og dagsetningar endurskoðunar og hækkuð upp í margfeldi af 100 000 evrum. Ef prósentubreytingin frá síðustu aðlögun er undir 5% fer engin aðlögun fram.

2. Framkvæmdastjórnin skal ár hvert tilkynna Evrópuþinginu og ráðinu um endurskoðunina og aðlöguðu fjárhæðirnar sem um getur í 1. mgr.“

6. Í 2. mgr. 20 gr. kemur „16. gr. a“ í stað „3. mgr. 16. gr.“

7. Eftirfarandi grein bætist við:

„20. gr. a

1. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi vald til þess að krefjast áætlunar um fjárhagslegan endurbata fyrir þau tryggingafélög þar sem lögbær

yfirvöld telja að réttindum tryggingataka sé ógnað. Áætlunin um fjárhagslegan endurbata skal að lágmarki innihalda, fyrir næstu þrjú fjárhagsár, upplýsingar eða sannanir varðandi:

- a) áætlaðan stjórnunarkostnað, einkum almennan kostnað vegna daglegs reksturs og umboðslaun;
- b) áætlun með nákvæmu mati á tekjum og kostnaði vegna frumtryggingastarfsemi, móttöku endurtrygginga (inn-endurtrygginga) og endurtryggingaverndar (út-endurtrygginga);
- c) áætlaðan efnahagsreikning;
- d) áætlaðar fjármögnunarleiðir til að tryggja að staðið verði við váttryggingaskuldbindingar og tilskildar gjaldþolskröfur;
- e) heildarstefnu varðandi endurtryggingar.

2. Þegar réttindum tryggingataka er ógnað vegna versnandi fjárhagslegrar stöðu tryggingafélags skulu aðildarríkin tryggja að lögbær yfirvöld hafi vald til þess að skylda tryggingafélög til þess að hafa tilskilið gjaldþol herra í því skyni að tryggja að tryggingafélagið sé í stakk búið til þess að uppfylla kröfur um gjaldþol í nánustu framtíð. Það skal byggt á áætluninni um fjárhagslegan endurbata, sem um getur í 1. mgr., hversu hátt þetta tilskilda gjaldþol skal vera.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi vald til þess að endurmeta til lækkunar alla þætti sem falla undir handbært gjaldþol, einkum í þeim tilfellum þegar veruleg breyting hefur orðið á markaðsvirði þessara þátta frá lokum síðasta fjárhagsárs.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi vald til þess að lækka niðurfærslu, byggða á endurtryggingu, á gjaldþoli eins og það er skilgreint í samræmi við 16. gr. a, þegar:

- a) veruleg breyting hefur orðið á eðli eða gæðum endurtryggingasamninga frá síðasta fjárhagsári;
- b) engin eða lítil yfirfærsla er á áhættu innan endurtryggingasamninganna.

5. Hafi lögbær yfirvöld krafist áætlunar um fjárhagslegan endurbata fyrir tryggingafélag í samræmi við 1. mgr. skulu þau ekki gefa út vottorð skv. 2. undirl. 3. mgr. 10. gr. þessarar tilskipunar, a-lið 1. mgr. 16. gr. tilskipunar ráðsins 88/357/EBE (önnur tilskipun um skaðatryggingar) (*) og 2. mgr. 12. gr. tilskipunar ráðsins 92/49/EBE (þriðja tilskipun um skaðatryggingar) (**) svo lengi sem þau telja að réttindum tryggingataka sé ógnað í skilningi 1. mgr.

(*) Stjtið. EB L 172, 4.7.1988, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/26/EB (Stjtið. EB L 181, 20.7.2000, bls. 65).

(**) Stjtið. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/64/EB (Stjtið. EB L 290, 17.11.2000, bls. 27).“

2. gr.

Aðlögunartímabil

1. Aðildarríkjum er heimilt að veita fyrirtækjum, sem við gildistöku þessarar tilskipunar annast váttryggingu á yfirráðasvæði þeirra í einum eða fleiri greinaflokkum sem getið er í viðaukanum við tilskipun 73/239/EBE, fimm ára aðlögunartíma, sem hefst daginn sem tilskipun þessi öðlast gildi, til að fullnægja kröfunum sem settar eru fram í 1. gr. þessarar tilskipunar.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að veita fyrirtækjum, sem um getur í 1. mgr., er hafa ekki að fullu komið á tilskildu gjaldþoli innan fimm ára, frekari frest, þó ekki lengri en til tveggja ára, til að gera svo, að því tilskildu að fyrirtækin hafi skv. 20. gr. tilskipunar 73/239/EBE lagt fyrir lögbær yfirvöld til staðfestingar tillögur um þær ráðstafanir sem þau hyggjast gera í því skyni.

3. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja í síðasta lagi 20. september 2003 nauðsynleg lög og stjórnáðal fyrir mæli til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um að ráðstafanirnar, sem um getur í 1. mgr., skuli fyrst gilda um reikningseftirlit fyrir fjárhagsár sem hefjast 1. janúar 2004 eða á því almanaksári.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði landslaga sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. janúar 2007, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu þessarar tilskipunar og, ef nauðsyn krefur, um þörfina fyrir frekari samræmingu. Skýrslan skal sýna á hvern hátt aðildarríkin hafa nýtt sér möguleika þessarar tilskipunar og einkum það hvort sá ákvörðunarréttur, sem innlendum eftirlitsyfirvöldum er veittur, hafi haft áhrif í átt að meiri háttar breytingum á eftirliti á innri markaðnum.

4. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 5. mars 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

R. DE RATO Y FIGAREDO

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/12/EB

2004/EES/29/20

frá 5. mars 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 79/267/EBE að því er varðar kröfu um gjaldþol líftryggingafyrirtækja (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr og 55. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. áttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í aðgerðaáætluninni um fjármálaþjónustu, sem leiðtogaráðið studdi á fundum sínum í Köln 3. og 4. júní 1999 og í Lissabon 23. og 24. mars 2000, er viðurkennt mikilvægi gjaldþols váttryggingafélaga til verndar tryggingatökum á innri markaðnum með því að tryggja að þær eiginfjákröfur, sem gerðar eru til váttryggingafélaga, séu í samræmi við eðli þeirrar áhættu sem þau tryggja.
- 2) Fyrsta tilskipun ráðsins 79/267/EBE frá 5. mars 1979 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um stofnun og rekstur líftryggingastarfsemi í frumtryggingu ⁽⁴⁾ gerir kröfu um að váttryggingafélög hafi gjaldþol.
- 3) Krafan um að váttryggingafélög, til viðbótar við þær váttryggingaskuldir sem þau mynda til að standa straum af váttryggingaskuldbindingum sínum, komi sér upp gjaldþoli sem er, til að draga úr sveiflum í starfsemi, mikilvægur þáttur í varfærniseftirlitskerfi til verndar váttryggðum aðilum og tryggingatökum.
- 4) Núgildandi reglur um gjaldþol, sem komið var á með tilskipun 79/267/EBE, hafa í meginatriðum haldist óbreyttar í löggjöf bandalagsins sem fylgdi í kjölfarið, og í tilskipun ráðsins 92/96/EBE frá 10. nóvember 1992 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum varðandi frumtryggingar á sviði líftrygginga (þriðja tilskipun um líftryggingar) ⁽⁵⁾ er þess krafist að framkvæmdastjórnin gefi váttrygginganefndinni, sem komið var á fót samkvæmt tilskipun

ráðsins 91/675/EBE ⁽⁶⁾ um nauðsyn frekari samhæfingar á gjaldþoli, skýrslu.

- 5) Framkvæmdastjórnin hefur samið skýrsluna í ljósi tilmælanna í skýrslu um gjaldþafi váttryggingafélaga sem samin var á ráðstefnu yfirvalda sem annast váttryggingaefirlit í aðildarríkjum Evrópusambandsins.
- 6) Niðurstaða skýrslunnar var sú að þrátt fyrir að gildandi kerfi sé einfalt og traust, hafi starfað á fullnægjandi hátt, sé byggt á traustum meginreglum og njóti góðs af miklu gagnsæi, hafi í einstaka tilfellum komið í ljós ákveðnir veikleikar.
- 7) Þörf er á að auka núverandi lágmarksábyrgðarsjóð, einkum vegna verðbólguáhrifa á tjónabætur og rekstrarkostnað frá því að krafan var upphaflega samþykkt.
- 8) Til að auka gæði gjaldþolsins skal möguleikinn á að reikna framtíðarhagnað inn í handbært gjaldþol takmarkaður og háður skilyrðum og skal með öllu aflagður eftir 2009.
- 9) Í því skyni að koma í veg fyrir skyndilegar, meiri háttar hækkanir á fjárhæð lágmarksábyrgðarsjóðsins í framtíðinni skal koma á fót kerfi sem sér til þess að hækkanir séu í samræmi við evrópska vísitölu neysluverðs.
- 10) Við sérstakar aðstæður, þar sem réttindum tryggingataka er ógnað, er nauðsynlegt að lögbær yfirvöld hafi vald til íhlutunar nægilega snemma en ef til slíkrar íhlutunar kemur skulu lögbær yfirvöld, í samræmi við meginreglur um trausta stjórnun og tilhlýðilega málsmeðferð, gera váttryggingafélögunum grein fyrir þeim ástæðum sem liggja að baki slíkum eftirlitsaðgerðum. Svo lengi sem slíkar aðstæður eru til staðar skal komið í veg fyrir að lögbær yfirvöld votti um nægjanlegt gjaldþol váttryggingafélags.
- 11) Í ljósi markaðspróunar varðandi eðli endurtrygginga, sem keyptar eru af frumtryggjendum, er þörf á því að lögbær yfirvöld hafi umboð til að lækka niðurfærslu gjaldþols við ákveðnar aðstæður.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 77, 20.3.2002, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 165/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 96 E, 27.3.2001, bls. 123.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 193, 10.7.2001, bls. 21.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 4. júlí 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 14. febrúar 2002.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 63, 13.3.1979, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/26/EB (Stjtið. EB L 168, 18.7.1995, bls. 7).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 360, 9.12.1992, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/64/EB Evrópuþingsins og ráðsins (Stjtið. EB L 290, 17.11.2000, bls. 27).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 374, 31.12.1991, bls. 32.

12) Í þessari tilskipun skal mælt fyrir um lágmarksstaðla að því er varðar gjaldþolskröfur og heimaaðildar-ríkjum skal heimilt að mæla fyrir um strangari reglur fyrir váttryggingafélög sem lögbær yfirvöld þeirra hafa veitt starfsleyfi.

13) Breyta ber tilskipun 79/267/EBE til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Breytingar á tilskipun 79/267/EBE

Tilskipun 79/267/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í 2. lið 3. gr. komi eftirfarandi:

„2. gagnkvæm félög þar sem:

- samþykktir mæla fyrir um að fara megi fram á viðbótarframlög, lækkun bóta eða óska aðstoðar frá öðrum einstaklingum sem samþykkt hafa að láta hana í té og
- þegar árlegar hlutdeildartekjur af framlögum vegna starfsemi, sem tilskipun þessi nær til, fara ekki yfir 5 milljón evrur þrjú ár í röð. Hafi verið farið fram úr fjárhæðinni þrjú ár í röð skal tilskipun þessi eiga við frá fjórða ári.

Engu að síður skulu ákvæði þessarar greinar ekki koma í veg fyrir að gagnkvæm líftryggingafélög sækji um leyfi eða viðhaldi leyfi sínu samkvæmt þessari tilskipun“.

2. Í stað 18., 19. og 20. gr. komi eftirfarandi:

„18. gr.

1. Aðildarríki skal gera kröfu um að þau trygginga-fyrirtæki sem eru með aðalskrifstofu innan yfirráða-svæðis þess, sjái til þess að handbært gjaldþol þeirra vegna starfseminnar í heild sé ætíð fullnægjandi og a.m.k. í samræmi við kröfur í þessari tilskipun.

2. Handbært gjaldþol skal samanstanda af hreinum eignum tryggingafélagsins sem ekki tengjast neinum fyrirsjáanlegum skuldbindingum, að frádregnum öllum óefnislegum eignum, þ.m.t.:

a) innborgað hlutfé eða, ef um er að ræða gagnkvæmt líftryggingafélag, upphaflegt stofnfé að viðbættum reikningum félagsaðila, að uppfylltum eftirtöldum skilyrðum:

i) í stofnsamningi og -samþykktum skal kveðið á um að ekki sé heimilt að greiða félagsaðilum af þessum reikningum hafi það í för með sér að handbært gjaldþol fari niður fyrir tilskilið lágmark eða, ef um er að ræða félagslit, þá skuli fyrst gera upp aðrar skuldir félagsins;

ii) í stofnsamningi og -samþykktum skal kveðið á um að, að því er varðar greiðslur sem um getur í tölulið i) af öðrum ástæðum en við útgöngu félagsaðila, skuli lögbærum yfirvöldum tilkynnt um það með a.m.k. eins mánaðar fyrirvara og

geta þau þar til sá frestur er liðinn bannað greiðslu;

iii) eingöngu er heimilt að breyta viðkomandi ákvæðum í stofnsamningi og -samþykktum eftir að lögbær yfirvöld hafa lýst því yfir að þau hreyfi engum andmælum við breytingunni, sbr. þó skilyrðin sem kveðið er á um í i- og ii-lið;

b) varasjóðir (bundnir og frjálsir) sem ekki tengjast líftryggingaskuldbindingum;

c) hagnaður eða tap sem flutt er áfram að frádregnum arðgreiðslum;

d) enn fremur, að því marki sem landslög heimila, ágóðasjóðir sem nota má til að koma til móts við tjón er upp kann að koma, hafi ekki þegar verið tekin ákvörðun um ráðstöfun þeirra til skírteinishafa.

Handbært gjaldþol skal lækkað um fjárhæð sem nemur eign líftryggingafélagsins í eigin hlutabréfum.

3. Handbært gjaldþol getur einnig samanstðið af:

a) heildarfjárhæð forgangshlutfjár og víkjandi lána sem ekki mega fara yfir 50% af handbæru gjaldþoli eða gjaldþoli sem krafist er, hvort sem lægra reynist, og þar af mega víkjandi lán með fastan lánstíma eða heildar-fjárhæð forgangshlutfjár með fastan lánstíma ekki fara yfir 25%, að því tilskildu að ef um er að ræða gjaldþrot eða slit líftryggingafélags verður að vera til bindandi samkomulag um að víkjandi lánnum eða forgangshluta-bréfum sé skipað aftur kröfum allra annarra skuldar-eigenda og verði ekki endurgreidd fyrr en allar aðrar útistandandi skuldir hafa verið greiddar.

Víkjandi lán verður einnig að uppfylla eftirtalin skilyrði:

i) aðeins er heimilt að telja með innborgaðar fjárhæðir;

ii) upphaflegur lánstími lána með föstum lánstíma skal ekki vera skemmri en fimm ár. Eigi síðar en einu ári áður en kemur að endurgreiðslu skal líftrygginga-félagið leggja fyrir lögbær yfirvöld áætlun um hvernig gjaldþoli skuli haldið eða það aukið þannig að það nái tilskildu marki á gjalddaga, nema um sé að ræða lán sem unnt er að telja sem hluta af gjaldþoli og sem unnt er að lækka í áföngum eigi síðar en á síðustu fimm árunum fyrir endurgreiðslu. Lögbær yfirvöld geta veitt heimild til að flýta endurgreiðslu slíkra lána svo fremi líftrygginga-félagið sækji um það og að því tilskildu að handbært gjaldþol fari ekki niður fyrir tilskilið lágmark;

iii) lán, sem eru ekki með föstum lánstíma, skulu vera með fimm ára endurgreiðslu nema lánið teljist ekki lengur hluti af gjaldþoli eða samþykki yfirvalda þurfi til að það fái greitt fyrr. Í síðara tilvikinu

verður líftryggingafélagið að senda lögbærum yfirvöldum tilkynningu a.m.k. sex mánuðum fyrir áætlaðan greiðsludag þar sem það tilgreinir handbært og tilskilið gjaldþol bæði fyrir og eftir endurgreiðsluna. Lögbær yfirvöld skulu eingöngu heimila endurgreiðslu fari handbært gjaldþol líftryggingafélagsins ekki niður fyrir tilskilið lágmark;

- iv) lánasamningurinn má ekki fela í sér nein þau ákvæði, sem gera ráð fyrir að lán verði við sérstakar aðstæður endurgreitt fyrir en á gjalddaga nema við slit tryggingafélagsins;
- v) eingöngu er heimilt að breyta lánsamningnum eftir að lögbær yfirvöld hafa lýst því yfir að þau hreyfi ekki andmælum við breytingunni;
- b) verðbréf án tiltekins lánstíma og önnur skjöl, þ.m.t. forgangshlutabréf, önnur en sem um getur í a-lið, allt að 50% af handbæru gjaldþoli og tilskildu gjaldþoli, hvort sem lægra reynist, sem öll slík verðbréf og víkjandi lán, sem um getur í a-lið, mynda, að því tilskildu að þau uppfylli eftirtalin skilyrði:
 - i) óheimilt sé að endurgreiða þau að frumkvæði handhafa eða án samþykkis lögbærs yfirvalds;
 - ii) útgáfusamningurinn verður að gera líftryggingafélaginu kleift að fresta greiðslu á vöxtum af lánu;
 - iii) skipa skal kröfum lánveitanda á hendur líftryggingafélaginu aftar öllum öðrum kröfum skuldareigenda sem ekki eru víkjandi;
 - iv) í skjölunum, sem gilda um útgáfu verðbréfanna, skal kveðið á um að nota meg skuldir og ógreidda vexti til að mæta tapi á meðan líftryggingafélaginu er gert kleift að halda áfram starfsemi sinni;
 - v) aðeins er heimilt að telja með innborgaðar fjárhæðir.

4. Samkvæmt rökstuddri umsókn fyrirtækis til lögbærs yfirvalds heimaðildarríkis og að fengnu samþykki viðkomandi lögbærs yfirvalds getur handbært gjaldþol einnig samanstðið af:

- a) til 31. desember 2009, upphæð sem nemur 50% af framtíðarhagnaði félagsins en þó aldrei meira en 25% af handbæru gjaldþoli og tilskildu gjaldþoli hvort sem lægra reynist. Fjárhæð framtíðarhagnaðar fæst með því að margfalda áætlaðan árshagnað með þeim meðalárfjölda sem skírteini eiga eftir að vera í gildi. Sú tala má þó aldrei vera hærri en sex. Áætlaður árshagnaður skal ekki fara yfir meðalhagnað næstliðinna fimm fjárhagsára í þeim greinaflokkum sem skráðir eru í 1. lið 1. gr.

Lögbær yfirvöld geta einungis samþykkt að slík fjárhæð sé hluti af handbæru gjaldþoli:

- i) þegar lögð hefur verið fyrir lögbær yfirvöld tryggingafræðileg skýrsla sem rennir stöðum undir líkindi þess að slíkur hagnaður verði í framtíðinni; og
- ii) að svo miklu leyti sem sá hluti framtíðarhagnaðar, sem verður fyrir tilstilli dulinna nettóvarasjóða sem um getur í c- lið, hefur ekki enn verið tekinn til greina;
- b) þar sem ekki er beitt Zillmer-aðferð, eða þar sem henni er beitt en miðað er við álag vegna kostnaðar við öflun líftrygginga sem er lægra en samsvarandi álag fólgið í iðgjöldum, mismuninum á líftryggingasjóði sem ekki er reiknaður samkvæmt Zillmer-aðferðinni eða líftryggingasjóði, sem reiknaður er að hluta samkvæmt Zillmer-aðferð, annars vegar og líftryggingasjóði samkvæmt Zillmer-aðferð þar sem gengið er út frá álagi á iðgjöld, sem samsvarar kostnaðinum við öflun líftrygginganna, hins vegar. Upphæðin má þó ekki fara yfir 3,5% af samanlögðum mismun á fjárhæðum líftrygginga og líftryggingasjóði allra skírteina þar sem unnt er að nota Zillmer-aðferð. Frá þeim mismun skal draga allan óafskrifaðan öflunarkostnað sem færður hefur verið til eignar;
- c) öllum duldu nettóvarasjóðum sem verða til við mat á eignum, að svo miklu leyti sem slíkir duldir nettóvarasjóðir eru varanlegs eðlis;
- d) helming óinnborgaðs hlutafjár eða stofnfjár, þegar hlutinn, sem greiddur hefur verið, jafngildir 25% þess hlutafjár eða stofnfjár, í mesta lagi 50% af handbæru og tilskildu gjaldþoli hvort sem lægra reynist.

5. Breytingar á 2., 3., og 4. mgr., sem gerðar eru til að taka tillit til þróunar sem réttlætir tæknilega aðlögun þeirra þátta sem koma til greina vegna handbærs gjaldþols, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. gr. tilskipunar 91/675/EBE (*).

(*) Stjtið. EB L 374, 31.12.1991, bls. 32.

19. gr.

1. Með fyrirvara um 20. gr. skal tilskilið gjaldþol ákveðið eins og greinir í 2.-7. gr. í samræmi við þá greinaflokk sem fyrirtækið rekur.

2. Þegar um er að ræða váttryggingastarfsemi þá sem um getur í a- og b-lið 1. mgr. 1. gr., aðra en líftryggingar tengdar fjárfestingarsjóðum og starfsemi sem um getur í 3. mgr. 1. gr., skal tilskilið gjaldþol nema samtölu eftirfarandi tveggja niðurstöðutalna:

a) fyrri niðurstaða:

margfalda skal 4% af líftryggingasjóði, sem tilheyrir frumtryggingastarfsemi án frádráttar á hlut endurtrygginga en að viðbættum líftryggingasjóði vegna móttækinnar endurtrygginga, með hlutfallinu eins og það var á næstliðnu reikningsári milli líftryggingasjóðs, að frádragnum hlut endurtrygginga, og heildarlíftryggingasjóðs eins og skilgreint var hér á undan. Þetta hlutfall má þó aldrei vera lægra en 85%;

b) seinni niðurstaða:

margfalda skal 0,3% af fjárhæð skirteina, þar sem áhættufjárhæðin er ekki neikvæð, með hlutfallinu milli samanlagðrar áhættufjárhæðar í eigin áhættu fyrirtækisins eftir endurtryggingu og heildaráhættufjárhæðarinnar án tillits til endurtrygginga eins og það var á seinasta reikningsári; hlutfall þetta má þó aldrei vera lægra en 50%.

Þegar um er að ræða tímabundnar dánaráhættulíftryggingar, að hámarki til þriggja ára, skal 0,1% af fjárhæðinni reiknað. Séu líftryggingarnar til lengri tíma en þriggja ára en skemmri en fimm ára skal 0,15% af fjárhæðinni reiknað.

3. Þegar um er að ræða viðbótartryggingar þær sem um getur í c-lið 1. mgr. 1. gr. skal tilskilið gjaldþol nema tilskildu gjaldþoli váttryggingafélaga sem mælt er fyrir um í 16. gr. a í tilskipun 73/239/EBE, að undanskildum ákvæðum 17. gr. þeirrar tilskipunar.

4. Þegar um er að ræða sjúkratryggingar án uppsagnarréttar sem getið er í d-lið 1. mgr. 1. gr. skal tilskilið gjaldþol vera jafnt:

a) 4% af líftryggingasjóði, reiknað í samræmi við skilyrði sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. þessarar greinar; að viðbættu

b) tilskildu gjaldþoli fyrir váttryggingafélög og sem mælt er fyrir um í 16. gr. a í tilskipun 73/239/EBE að undanskildum ákvæðum 17. gr. þeirrar tilskipunar. Þó getur krafa um að skirteini séu gefin út á grundvelli hóptryggingar komið í stað kröfunnar í b-lið 6. mgr. 16. gr. a um að komið sé upp sjóði með hækkandi aldri.

5. Þegar um er að ræða fjármögnunarstarfsemi (fjárfestingarsjóði) sem um getur í b-lið 2. mgr. 1. gr. skal tilskilið gjaldþol vera jafnt 4% af líftryggingasjóði, reiknað í samræmi við skilyrði sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. þessarar greinar.

6. Þegar um er að ræða erfðalífrentusjóði í a-lið 2. mgr. 1. gr. skal tilskilið gjaldþol vera jafnt 1% af eignum þeirra.

7. Þegar um er að ræða váttryggingar skv. a- og b-lið 1. mgr. 1. gr. sem tengjast fjárfestingarsjóðum og váttryggingastarfsemi sem um getur í c-, d- og e-lið 2. mgr. 1. gr. skal tilskilið gjaldþol vera jafnt og summa eftirfarandi:

a) 4% af tryggingasjóði reiknuðum í samræmi við skilyrði sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. þessarar greinar, beri fyrirtækið áhættu af fjárfestingu;

b) 1% af tryggingasjóðum, reiknuðum í samræmi við skilyrði sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. þessarar greinar, beri fyrirtækið enga áhættu af fjárfestingu

og rekstrarkostnaði sem kveðið er á um í samningnum, sé dreift til lengri tíma en fimm ára;

c) 25% af nettó skrifstofu- og stjórnunarkostnaði næstliðs fjárhagsárs er lýtur að slíkum fyrirtækjum beri fyrirtækið enga áhættu af fjárfestingu og ef rekstrarkostnaði er ekki dreift til lengri tíma en fimm ára;

d) 0,3% af áhættufjárhæð sem reiknuð er í samræmi við skilyrði, sem kveðið er á um í b-lið 2. mgr. þessarar greinar, að því marki sem starfsemi tryggingafélagsins nær til dánaráhættulíftrygginga.

20. gr.

1. Ábyrgðarsjóður skal nema þriðjungi tilskilins gjaldþols eins og það er tilgreint í 19. gr. Þessi sjóður skal felast í eignum sem tilgreindar eru í 2. og 3. mgr. 18. gr. og, að fengnu samþykki lögbærs yfirvalds heimaaðildarríkis, í c-lið 4. mgr.

2. Ábyrgðarsjóður má þó ekki vera lægri en 3 milljónir evra.

Aðildarríkjnum er heimilt að kveða á um lækkan um einn fjórða á lágmarksábyrgðarsjóði þegar um er að ræða gagnkvæm félög, hliðstæð félagsform eða erfðalífrentusjóði“.

3. Eftirfarandi grein bætist við:

„20. gr. a

1. Fjárhæðin í evrum, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 20. gr., skal endurskoðuð árlega frá og með 20. september 2003 í því skyni að hafa hliðsjón af breytingum á evrópskri vísitölu neysluverðs sem öll aðildarríkin falla undir eins og hún er gefin út af Hagstofu Evrópubandalaganna (Eurostat).

Fjárhæðin skal aðlöguð sjálfkrafa með því að auka grunnfjárhæðina í evrum sem nemur prósentubreytingu á vísitölunni á tímabilinu frá gildistöku þessarar tilskipunar og dagsetningar endurskoðunar og hækkuð upp í margfeldi af 100 000 evrum. Ef prósentubreytingin frá síðustu aðlögun er undir 5% fer engin aðlögun fram.

2. Framkvæmdastjórnin skal ár hvert tilkynna Evrópuþinginu og ráðinu um endurskoðunina og aðlöguðu fjárhæðina sem um getur í 1. mgr.“

4. Eftirfarandi grein bætist við:

„24. gr. a

1. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi vald til þess að krefjast áætlunar um fjárhagslegan endurbata fyrir þau tryggingafélög þar sem lögbær yfirvöld telja að réttindum tryggingataka sé ógnað. Áætlunin um fjárhagslegan endurbata skal að lágmarki innihalda, fyrir næstu þrjú fjárhagsár, upplýsingar eða sannanir varðandi:

a) áætlaðan stjórnunarkostnað, einkum almennan kostnað vegna daglegs reksturs og umboðslaun;

b) áætlun með nákvæmu mati á tekjum og kostnaði vegna frumtryggingastarfsemi, móttöku endurtrygginga (inn-endurtrygginga) og afsals endurtrygginga-verndar (út-endurtrygginga);

c) áætlaðan efnahagsreikning;

d) áætlaðar fjármögnunarleiðir til að tryggja að staðið verði við váttryggingaskuldbindingar og tilskildar gjaldþolskröfur;

e) heildarstefnu varðandi endurtryggingar.

2. Þegar réttindum tryggingataka er ógnað vegna versnandi fjárhagslegrar stöðu tryggingafélags skulu aðildarríkin tryggja að lögbær yfirvöld hafi vald til þess að skylda tryggingafélög til þess að hafa hærra tilskilið gjaldþol í því skyni að tryggja að tryggingafélagið sé í stakk búið til þess að uppfylla kröfur um gjaldþol í nánustu framtíð. Það skal byggt á áætluninni um fjárhagslegan endurbata, sem um getur í 1. mgr., hversu hátt þetta tilskilda gjaldþol skal vera.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi vald til þess að endurmeta til lækkunar alla þætti sem falla undir handbært gjaldþol, einkum í þeim tilfellum þegar veruleg breyting hefur orðið á markaðsvirði þessara þátta frá lokum síðasta fjárhagsárs.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi vald til þess að lækka niðurfærslu, byggða á endurtryggingu, á gjaldþoli eins og það er skilgreint í samræmi við 19. gr. þegar:

a) veruleg breyting hefur orðið á eðli eða gæðum endurtryggingasamninga frá síðasta fjárhagsári;

b) engin eða lítil yfirfærsla er á áhættu innan endurtryggingasamninganna.

5. Hafi lögbær yfirvöld krafist áætlunar um fjárhagslegan endurbata fyrir tryggingafélag í samræmi við 1. mgr. skulu þau ekki gefa út vottorð skv. 2. undirl. 3. mgr. 10. gr. þessarar tilskipunar, a-lið 1. mgr. 14. gr. tilskipunar ráðsins 90/619/EBE (*) (önnur tilskipun um líftryggingar) og 2. mgr. 11. gr. tilskipunar ráðsins 92/96/EBE (**) (þriðja tilskipun um líftryggingar) svo lengi sem þau telja að réttindum tryggingataka sé ógnað í skilningi 1. mgr.

(*) Stjtið. EB L 330, 29.11.1990, bls. 50. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/96/EBE (Stjtið. EB L 360, 9.12.1992, bls. 1).

(**) Stjtið. EB L 360, 9.12.1992, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/64/EB (Stjtið. EB L 290, 17.11.2000, bls. 27).“

2. gr.

Aðlögunartímabil

1. Aðildarríkjum er heimilt að veita fyrirtækjum sem, við gildistöku þessarar tilskipunar annast váttryggingu á yfirráðasvæði þeirra í einum eða fleiri greinaflokkum sem getið er í viðaukanum við tilskipun 79/267/EBE, fimm ára frest, sem hefst daginn sem tilskipun þessi öðlast gildi, til að fullnægja kröfunum sem settar eru fram í 1. gr. þessarar tilskipunar.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að veita fyrirtækjum, sem um getur í 1. mgr., er hafa ekki að fullu komið á tilskildu gjaldþoli innan fimm ára, frekari frest, þó ekki lengri en til tveggja ára, til að gera svo, að því tilskildu að fyrirtækin hafi skv. 24. gr. tilskipunar 79/267/EBE lagt fyrir lögbær yfirvöld til staðfestingar tillögur um þær ráðstafanir sem þau hyggjast gera í því skyni.

3. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja fyrir 20. september 2003 nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um að ráðstafanirnar, sem um getur í 1. mgr., skuli fyrst gilda um reikningseftirlit fyrir fjárhagsár sem hefjast 1. janúar 2004 eða á því almanaksári.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði landslaga sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. janúar 2007, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu þessarar tilskipunar og, ef nauðsyn krefur, um þörfina fyrir frekari samræmingu. Skýrslan skal sýna á hvern hátt aðildarríkin hafa nýtt sér möguleika þessarar tilskipunar og einkum það hvort sá ákvörðunarréttur, sem innlendum eftirlitsyfirvöldum er veittur, hafi stuðlað að meiri háttar breytingum á eftirliti á innri markaðnum.

4. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

5. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 5. mars 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

R. DE RATO Y FIGAREDO

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/17/EB

2004/EES/29/21

frá 19. mars 2001

um endurskipulagningu og slit váttryggingafélaga (*)

EVROPUÞINGID OG RAD EVROPUSAMBANDSINS Hafa,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr. og 55. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Fyrsta tilskipun ráðsins 73/239/EBE frá 24. júlí 1973 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að hefja og reka starfsemi á sviði frumtrygginga annarra en líftrygginga ⁽⁴⁾, eins og bætt var við hana með tilskipun 92/49/EBE ⁽⁵⁾, og fyrsta tilskipun ráðsins 79/267/EBE frá 5. mars 1979 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um stofnun og rekstur líftryggingastarfsemi í frumtryggingu ⁽⁶⁾, eins og bætt var við hana með tilskipun 92/96/EBE ⁽⁷⁾,

kveða á um eitt starfsleyfi fyrir váttryggingafélögin sem eftirlitsyfirvald í heimaaðildarríki veitir. Þetta eina starfsleyfi gerir váttryggingafélaginu kleift að stunda starfsemi sína í bandalaginu með því að koma á fót þjónustu eða veita hana endurgjaldslaust án frekara leyfis frá gístiaðildarríki og einungis undir eftirlitskerfi eftirlitsyfirvalda í heimaaðildarríkinu.

2) Þær tilskipanir um váttryggingar, sem kveða á um eitt starfsleyfi í öllu bandalaginu fyrir váttryggingafélög, fela ekki í sér reglur um samræmingu komi til slitameðferðar. Váttryggingafélög sem og aðrar fjármálfstofnanir eru sérstaklega undanskildar gildissviði reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1346/2000 frá 29. maí 2000 um gjaldþrotaskipti ⁽⁸⁾. Í þágu eðlilegrar starfsemi innri markaðarins og til verndar lánardrottnum er rétt að setja samræmdar reglur í bandalaginu um slitameðferð váttryggingafélaga.

3) Einnig er rétt að setja reglur um samræmingu til þess að tryggja endurskipulagningarráðstafanir, sem lögbært yfirvald í aðildarríki samþykkir, hafi full áhrif í öllu bandalaginu, í þeim tilgangi að viðhalda traustri fjárhagsstöðu váttryggingafélags eða færa hana aftur í eðlilegt horf, og koma, að svo miklu leyti sem unnt er, í veg fyrir slitameðferð. Endurskipulagningarráðstafanirnar, sem falla undir þessa tilskipun, eru þær sem hafa áhrif á áður fengin réttindi annarra aðila en váttryggingafélagsins sjálfs. Fella skal ráðstafanir, sem kveðið er á um 20. gr. tilskipunar 73/239/EBE og 24. gr. tilskipunar 79/267/EBE, undir gildissvið þessarar tilskipunar að því tilskildu að þær uppfylli skilyrðin sem koma fram í skilgreiningunni á endurskipulagningarráðstöfunum.

4) Gildissvið þessarar tilskipunar tekur til alls bandalagsins og hefur áhrif á váttryggingafélög, eins og skilgreint er í tilskipunum 73/239/EBE og 79/267/EBE, með aðalskrifstofu í bandalaginu, útibú váttryggingafélaga í bandalaginu með aðalskrifstofu í þriðju löndum og lánardrottna með búsetu í bandalaginu. Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð gagnvart þriðju löndum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 110, 20.4.2001, bls. 28. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 166/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 71, 19.3.1987, bls. 5 og Stjtið. EB C 253, 6.10.1989, bls. 3.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 319, 30.11.1987, bls. 10.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. mars 1989 (Stjtið. EB C 96, 17.4.1989, bls. 99), staðfest 27. október 1999, sameiginleg afstaða ráðsins frá 9. október 2000 (Stjtið. EB C 344, 1.12.2000, bls. 23) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. febrúar 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 228, 16.8.1973, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/26/EB (Stjtið. EB L 168, 18.7.1995, bls. 7).

⁽⁵⁾ Tilskipun ráðsins 92/49/EBE frá 18. júní 1992 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum varðandi frumtryggingar, aðrar en líftryggingar, og um breytingu á tilskipunum 73/239/EBE og 88/357/EBE (þriðja tilskipun um skaðatryggingar) (Stjtið. EB L 228, 11.8.1992, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 63, 13.3.1979, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 95/26/EB.

⁽⁷⁾ Tilskipun ráðsins 92/96/EBE frá 10. nóvember 1992 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum varðandi frumtryggingar á sviði líftrygginga og um breytingu á tilskipunum 79/267/EBE og 90/619/EBE (þriðja tilskipun um líftryggingar) (Stjtið. EB L 360, 9.12.1992, bls. 1).

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 160, 30.6.2000, bls. 1.

- 5) Þessi tilskipun skal fjalla um slitameðferð hvort heldur hún byggist á gjaldþroti eða ekki og hvort heldur hún er af frjálsum vilja eða þvinguð. Hún skal gilda um sameiginlega málsmeðferð, eins og skilgreint er í löggjöf heimaaðildarríkjanna, í samræmi við 9. gr. sem tekur til sölu eigna váttryggingafélags og skiptingar á afrakstri af þeim. Slitameðferð, sem ekki byggist á gjaldþroti en felur í sér forgangsroðun að því er varðar greiðslu á váttryggingakröfum í samræmi við 10. gr., skal einnig fella undir gildissvið þessarar tilskipunar. Kröfur starfsmanna váttryggingafélags, sem eru til komnar vegna ráðningarsamninga og ráðningarsambanda, skal mögulegt að framselja innlendum launaábyrgðarsjóði. Slíkar framseldar kröfur skulu hafa hag af þeirri meðferð sem ákvarðast af löggjöf heimaaðildarríkisins (*lex concursus*) í samræmi við meginreglur þessarar tilskipunar. Ákvæði þessarar tilskipunar skulu gilda, eftir því sem við á, um mismunandi tilvik slitameðferðar.
- 6) Samþykkt endurskipulagningarráðstafana kemur ekki í veg fyrir að slitameðferð hefjist. Hefja má slitameðferð þrátt fyrir að samþykktar hafi verið endurskipulagningarráðstafanir eða í kjölfar samþykktar þeirra og þeim má ljúka með nauðungarsamningum eða öðrum hliðstæðum ráðstöfunum, þar á meðal endurskipulagningarráðstöfunum.
- 7) Skilgreining á útibúi, í samræmi við þær meginreglur um gjaldþrot sem eru fyrir hendi, skal taka tillit til þess að váttryggingafélagið hefur sérstaka lögformlega stöðu. Löggjöf heimaaðildarríkisins skal ákvarða með hvaða hætti skal fara með eignir og skuldir sem eru í höndum óháðra aðila sem hafa ótímabundna heimild til að koma fram sem fulltrúar váttryggingafélags þegar til slita váttryggingafélagsins kemur.
- 8) Gera skal greinarmun á annars vegar lögbærum yfirvöldum að því er varðar endurskipulagningar-ráðstafanir og slitameðferð og hins vegar eftirlits-yfirvöldum váttryggingafélaga. Löggjöf aðildarríkis stjórna því hvort lögbær yfirvöld eru stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld. Þessi tilskipun felur ekki í sér samræmingu á innlendri löggjöf eða hvernig valds-sviði slíkra yfirvalda er skipt.
- 9) Þessi tilskipun miðar ekki að því að samræma innlenda löggjöf um endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð heldur stefnir hún að því að tryggja gagnkvæma viðurkenningu á endurskipulagningar-ráðstöfunum og löggjöf um slit váttryggingafélaga í aðildarríkjunum sem og nauðsynlegt samstarf. Slíkri gagnkvæmri viðurkenningu er komið á í þessari tilskipun með meginreglunum um einingu (principle of unity), algildi (principle of universality), samræmingu, birtingu, sambærilega meðferð og verndun váttryggingalánardrottna.
- 10) Einungis lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríki skal veitt vald til þess að taka ákvarðanir um slita-meðferð váttryggingafélaga (meginreglan um einingu). Áhrifa af þess konar málsmeðferð skal gæta í öllu bandalaginu og skal hún viðurkennd af öllum aðildarríkjum. Að jafnaði skal tekið tillit til allra eigna og skulda váttryggingafélags við slitameðferð (meginregla um algildi).
- 11) Löggjöf heimaaðildarríkisins skal gilda um ákvörðun um slit váttryggingafélags, sjálfa slitameðferðina og áhrif hennar á aðila og lagaleg tengsl sem um ræðir, bæði efnisleg og að því er varðar málsmeðferð, nema sé kveðið á um annað í þessari tilskipun. Því skulu öll skilyrði fyrir því að hefja slitameðferð, framkvæma hana og ljúka falla almennt undir löggjöf heimaaðildarríkis. Í því skyni að auðvelda beitingu þessarar tilskipunar skal vera í henni skrá, sem er ekki tæmandi, yfir þá þætti sem einkum heyra undir almennu regluna í löggjöf heimaaðildarríkisins.
- 12) Eftirlitsyfirvöldum í heimaaðildarríkinu og allra annarra aðildarríkja skal, svo skjótt sem kostur er, tilkynnt um upphaf slitameðferðar (meginregla um samræmingu).
- 13) Afar brýnt er að váttryggðir, váttryggingahafar, rétthafar og aðrir sem eiga beina kröfu á váttryggingafélag á grundvelli váttryggingasamnings njóti verndar við slitameðferð. Slík vernd á ekki við um þær kröfur sem ekki eru til komnar vegna skuldbindinga samkvæmt váttryggingasamningum eða -starfsemi heldur vegna einkaréttarlegrar ábyrgðar vegna starfa umboðsmanns sem hann sjálfur, í samræmi við gildandi lög um váttryggingasamninga eða -starfsemi, er ekki ábyrgur fyrir samkvæmt skilmálum váttryggingasamningsins eða -starfseminnar sem um ræðir. Til að ná megi þessu markmiði skulu aðildarríki tryggja sérstaka meðferð váttrygginga-lánardrottna í samræmi við aðra af tveimur aðferðum sem velja má um og kveðið er á um í þessari tilskipun. Aðildarríki geta valið að veita váttryggingakröfum algeran forgang fram yfir aðrar kröfur að því er varðar eignir sem eru til jöfnunar váttryggingaskuldinni eða að ætla váttryggingakröfum

- sérstöðu þannig að einungis laun eða launatengdar kröfur, skattar og kröfur, sem njóta veðréttar (*rights in rem*), hafi forgang um fram þær. Hvorug aðferðanna í þessari tilskipun kemur í veg fyrir að aðildarríki forgangsraði mismunandi flokkum váttryggingakrafna eftir vægi.
- 14) Þessi tilskipun skal tryggja að hæfilegt jafnvægi sé milli verndar sem váttryggingalánardrottinnar njóta og annarra lánardrottna sem njóta forgangsréttar og fá vernd í gegnum löggjöf aðildarríkisins en ekki samræma ólík kerfi lánardrottna sem njóta verndar og eru til staðar í aðildarríkjunum.
- 15) Aðferðirnar tvær sem velja má um til að meðhöndla váttryggingakröfur eru lagðar að jöfnu í megindráttum. Fyrri aðferðin tryggir að notaðar séu eignir til jöfnunar á móti váttryggingaskuldinni til að mæta váttryggingakröfum, síðari aðferðin tryggir að váttryggingakröfur njóti forgangs gagnvart lánardrottnum þannig að það eru ekki eingöngu eignir sem koma til jöfnunar á móti váttryggingaskuldinni sem greiða þær heldur allar eignir váttryggingafélagsins.
- 16) Aðildarríki, sem velja þá aðferð að váttryggingakröfur hafi algeran forgang með tilliti til eigna sem koma til jöfnunar á móti váttryggingaskuldinni til þess að vernda váttryggingalánardrottna, skulu krefjast þess af váttryggingafélögum sínum að setja saman og uppfæra reglulega sérstaka skrá yfir slíkar eignir. Slík skrá er gagnlegt tæki til að greina þær eignir sem notaðar eru til greiðslu á slíkum kröfum.
- 17) Til að auka jafnvægið milli aðferðanna tveggja við meðferð váttryggingakrafna skal þessi tilskipun skylda þau aðildarríki sem beita aðferðinni, sem sett er fram í b-lið 1. mgr. 10. gr., til að krefjast þess að öll váttryggingafélög, hvenær sem er og óháð hugsanlegum slitum, geti mætt kröfum sem kunna að hafa forgang fram yfir váttryggingakröfur samkvæmt þessari aðferð og eru skráðar í reikninga váttryggingafélagsins með eignum sem heimilað er, samkvæmt váttryggingatilskipunum sem í gildi eru, að nota til að mæta váttryggingaskuld.
- 18) Heimaaðildarríkið skal geta kveðið á um að ef réttindi váttryggingalánardrottna hafa verið framseld ábyrgðarsjóði, sem komið hefur verið á fót í heimaaðildarríkinu, njóti kröfur úr þeim sjóði ekki góðs af meðferð váttryggingakrafna samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar.
- 19) Þegar slitameðferð er hafin skal það hafa í för með sér afturköllun starfsleyfis sem váttryggingafélaginu var veitt, nema slíkt leyfi hafi áður verið afturkallað.
- 20) Ákvörðun um að hefja slitameðferð, sem getur haft áhrif í öllu bandalaginu í samræmi við meginregluna um algildi, skal birta opinberlega með viðeigandi hætti innan bandalagsins. Til að vernda þá aðila, sem hlut eiga að máli, skal birta ákvörðunina í samræmi við málsmeðferð í heimaaðildarríki og í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og auk þess með hverjum þeim hætti sem eftirlitsyfirkvöld annarra aðildarríkja ákveða innan yfirlýðingavæða sinna. Til viðbótar við að birta ákvörðunina skal þeim lánardrottnum sem þekktir eru og eru búsettir í bandalaginu tilkynnt um ákvörðunina, hverjum fyrir sig, og í þessari tilkynningu skulu veittar upplýsingar, a.m.k. um þá meginþætti sem tilgreindir eru í þessari tilskipun. Einnig skulu skiptastjórnar reglulega veita lánardrottnum upplýsingar um framvindu slitameðferðar.
- 21) Lánardrottinnar skulu hafa rétt til að lýsa kröfu eða leggja fram skriflegar athugasemdir þegar slitameðferð stendur yfir. Farið skal með kröfur lánardrottna, sem búsettir eru í öðru aðildarríki en heimaaðildarríki, á sama hátt og samsvarandi kröfur í heimaaðildarríki án nokkurrar mismununar vegna þjóðernis eða búsetu (meginreglan um sambærilega meðferð).
- 22) Að því er varðar endurskipulagningarráðstafanir sem lögbært yfirvald í aðildarríki hefur samþykkt skal þessi tilskipun beita meginreglum sem eru, að breyttu breytanda, áþekkar þeim sem kveðið er á um við slitameðferð. Takmarka skal birtingu slíkra endurskipulagningarráðstafana við þau tilvik þegar aðrir aðilar en sjálft váttryggingafélagið geta krafist málskots í heimaaðildarríkinu. Ef endurskipulagningarráðstafanir hafa einungis áhrif á rétt hluthafa, félaga eða starfsmanna í váttryggingafélaginu, í þeirri stöðu sem þeir eru sem slíkrir, skulu lögbær yfirkvöld ákvarða með hvaða hætti skal upplýsa þá aðila er málið varðar samkvæmt viðeigandi löggjöf.
- 23) Í þessari tilskipun er kveðið á um samræmdar reglur svo að ákvarða megi hvaða löggjöf gildir um endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð váttryggingafélaga. Þessi tilskipun miðar ekki að því að setja reglur í alþjóðlegum einkamálarétti til að ákvarða hvaða löggjöf á við um samninga og önnur lagaleg tengsl. Einkum miðar þessi tilskipun ekki að því að stýra þeim reglum sem við eiga um tilvist samnings, réttindi og skyldur aðila og mat á skuldum.
- 24) Í þessari tilskipun er almenna reglan sú að um endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð gildi lög heimaaðildarríkisins og frá henni ættu að finnast nokkrar undantekningar svo að vernda megi lögmætar

væntingar til og áreiðanleika tiltekinna aðgerða í öðrum aðildarríkjum en heimaaðildarríkinu. Þessar undantekningar skulu eiga við um áhrif slíkra endurskipulagningarráðstafana eða slitameðferðar á tiltekna samninga og rétt, veðréttindi þriðju aðila, eignarréttarfyrirvara, skuldajöfnun, markaði sem falla undir opinbert eftirlit, skaðandi aðgerðir, kaupendur, sem eru þriðju aðilar, og yfirstandandi málaferli.

- 25) Undantekningin varðandi áhrif endurskipulagningarráðstafana og slitameðferðar á tiltekna samninga og réttindi, sem kveðið er á um 19. gr., skal takmarkast við þau áhrif sem þar eru tilgreind og tekur ekki til annarra atriða sem tengjast endurskipulagningarráðstöfunum og slitameðferð, t.d. kröfulýsing, sannpröfun, skráning og forgangsroðun krafna vegna þessara samninga og réttinda en þetta skal falla undir lög heimaaðildarríkisins.
- 26) Áhrif endurskipulagningarráðstafana eða slitameðferðar á yfirstandandi málaferli skulu ráðast af löggjöf aðildarríkjanna þar sem fram fara málaferlin, sem varða eign eða réttindi sem váttryggingafélagið hefur látið af hendi en það er undantekning frá beitingu laga í heimaaðildarríkinu. Áhrif slíkra ráðstafana og málsmeðferðar á einstakar aðfararaðgerðir sem af slíkum málaferlum leiða skulu ráðast af löggjöf heimaaðildarríkisins í samræmi við þá almennu reglu sem komið er á með þessari tilskipun.
- 27) Allir, sem þurfa að taka við eða veita upplýsingar í tengslum við málsmeðferð við boðskipti sem kveðið er á um í þessari tilskipun, skulu bundnir þagnarskyldu sbr. 16. gr. tilskipunar 92/49/EBE og 15. gr. tilskipunar 92/96/EBE að undanskildum dómsmálafyrirvöldum sem sérstök innlend löggjöf gildir um.
- 28) Einungis að því er varðar beitingu ákvæða þessarar reglugerðar á endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð er taka til útibúa í bandalaginu þegar höfuðstöðvar váttryggingafélagsins eru í þriðja landi, skal skilgreina „heimaaðildarríki“ sem aðildarríkið þar sem útibúið er, og eftirlitsyfirvöld og lögbær yfirvöld sem yfirvöld í því aðildarríki.
- 29) Þegar váttryggingafélag sem er með aðalskrifstofu utan bandalagsins hefur útibú í fleiri en einu aðildarríki skal hvert útibú njóta sérstakrar meðferðar óháð hinum að því er varðar beitingu þessarar tilskipunar. Þegar svo er skulu lögbær yfirvöld, eftirlitsyfirvöld, stjórnendur og skiptastjórar leitast við að samræma aðgerðir sínar.

SAMBÝKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun gildir um endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð sem tengjast váttryggingafélögum.
2. Þessi tilskipun gildir einnig um, að því marki sem kveðið er á um í 30. gr., endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð sem varða útibú váttryggingafélaga á yfirráðasvæði bandalagsins með aðalskrifstofu utan bandalagsins.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking hugtaka sem hér segir:

- a) „váttryggingafélag“: félag sem fengið hefur starfsleyfi yfirvalda í samræmi við 6. gr. tilskipunar 73/239/EBE eða 6. gr. tilskipunar 79/267/EBE;
- b) „útibú“: hvers kyns fast aðsetur váttryggingafélags á yfirráðasvæði aðildarríkis, sem ekki er heimaaðildarríki, sem stundar váttryggingastarfsemi;
- c) „endurskipulagningarráðstafanir“: ráðstafanir sem fela í sér hvers kyns íhlutun af hálfu stjórnvalda eða dómsmálafyrivalda í þeim tilgangi að viðhalda fjárhagsstöðu váttryggingafélags eða koma henni í eðlilegt horf og hafa áhrif á þau réttindi þriðju aðila, annarra en váttryggingafélagsins sjálfs, sem þegar eru til, þ.m.t., en þó ekki eingöngu, ráðstafanir sem fela í sér hugsanlega greiðslustöðvun, frestun fullnusturáðstafana eða lækkan á kröfum;
- d) „slitameðferð“: sameiginleg málsmeðferð sem felur í sér sölu eigna váttryggingafélags og skiptingu afrakstursins milli lánardrottna, hluthafa eða félaga, eftir því sem við á, og felur óhákvæmilega í sér hvers konar íhlutun stjórnvalda eða dómsmálafyrivalda í aðildarríkinu, þ.m.t. í tilvikum þegar sameiginlegri málsmeðferð lýkur með nauðungarsamningum eða öðrum hliðstæðum ráðstöfunum hvort heldur þær koma til vegna gjaldþrots eða gerðar af frjálsum vilja eða þvingaðar;

e) „heimaaðildarríki“: aðildarríkið þar sem váttryggingafélag hefur fengið starfsleyfi í samræmi við 6. gr. tilskipunar 73/239/EBE eða 6. gr. tilskipunar 79/267/EBE;

4. gr.

f) „gistiaðildarríki“: annað aðildarríki en heimaaðildarríkið þar sem váttryggingafélag hefur útibú;

g) „lögbær yfirvöld“: stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld í aðildarríkjunum sem eru til þess bær að sjá um endurskipulagningarráðstafanir eða slitameðferð;

h) „eftirlitsyfirvöld“: lögbær yfirvöld í merkingu k-liðar 1. gr. tilskipunar 92/49/EBE og l-liðar 1. gr. tilskipunar 92/96/EBE;

i) „stjórnandi“: hver sá einstaklingur eða aðili sem tilnefndur er af lögbæru yfirvaldi til að hafa umsjón með endurskipulagningarráðstöfunum;

j) „skiptastjóri“: hver sá einstaklingur eða aðili sem tilnefndur er af lögbæru yfirvaldi eða stjórn váttryggingafélags, eftir því sem við á, til að hafa umsjón með slitameðferð;

k) „váttryggingakröfur“: hver sú upphæð sem váttryggingafélag skuldar váttryggðum, váttryggingatökum, rétt höfum eða öðrum sem eiga beina kröfu á váttryggingafélagið og er til komin á grundvelli váttryggingasamnings eða hvernar annarrar aðgerðar sem er, eins og kveðið er á um í 2. og 3. mgr. 1. gr. í tilskipun 79/267/EBE, í frumtryggingastarfsemi, þ.m.t. upphæðir sem lagðar hafa verið til hliðar fyrir framangreinda aðila, þegar ekki er vitað um suma þætti skuldarinnar. Einnig skulu iðgjöld, sem váttryggingafélag skuldar og eru til komin vegna þess að þessum váttryggingasamningum hefur ekki verið komið á eða ekki verið lokið eða váttryggingastarfsemin hefur ekki hafist eða henni hefur verið hætt, í samræmi við lög um slíka samninga eða starfsemi áður en slitameðferð hefst, talin til váttryggingakrafna.

II. BÁLKUR

ENDURSKIPULAGNINGARRÁÐSTAFANIR

3. gr.

Gildissvið

Þessi bálkur gildir um endurskipulagningarráðstafanir sem skilgreindar eru í c-lið 2. gr.

Samþykkt endurskipulagningarráðstafana — gildandi lög

1. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis skulu ein hafa heimild til þess að ákveða endurskipulagningarráðstafanir sem snerta váttryggingafélagið, þ.m.t. útibú þess í öðrum aðildarríkjum. Endurskipulagningarráðstafanirnar skulu ekki koma í veg fyrir að heimaaðildarríki hefji slitameðferð.

2. Endurskipulagningarráðstafanirnar skulu lúta lögum, reglum og málsmeðferð, sem í gildi eru í heimaaðildarríkinu, nema kveðið sé á um annað í 19. til 26. gr.

3. Endurskipulagningarráðstafanirnar skulu hafa fullt gildi í öllu bandalaginu í samræmi við löggjöf heimaaðildarríkisins, án frekari formsatriða, þ.m.t. gagnvart þriðju aðilum í öðrum aðildarríkjum, jafnvel þótt löggjöf þessara aðildarríkja kveði ekki á um slíkar endurskipulagningarráðstafanir eða ef þau binda framkvæmd þeirra skilyrðum sem ekki eru uppfyllt.

4. Endurskipulagningarráðstafanirnar skulu gilda í öllu bandalaginu þegar þær taka gildi í aðildarríkinu þar sem þær voru gerðar.

5. gr.

Upplýsingar til eftirlitsyfirvalda

Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis skulu tilkynna eftirlitsyfirvöldum heimaaðildarríkisins, svo skjótt sem kostur er, um úrskurð sinn um sérhverja endurskipulagningarráðstöfun, helst áður en ráðstöfunin er samþykkt og, ef það bregst, strax að því loknu. Eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkis skulu tilkynna eftirlitsyfirvöldum allra hinna aðildarríkjanna, svo skjótt sem kostur er, að þau hafi samþykkt endurskipulagningarráðstafanir og þar með einnig um áþreifanleg áhrif slíkra ráðstafana.

6. gr.

Birting

1. Ef unnt er, í heimaaðildarríki, að krefjast málskots ákvörðunar um endurskipulagningarráðstöfun skulu lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu, stjórnandi eða hver sá aðili, sem til þess hefur heimild, í heimaaðildarríkinu birta opinberlega ákvörðun sína um endurskipulagningar-

ráðstöfun í samræmi við málsmeðferð við birtingu sem kveðið er á um í heimaaðildarríkinu og enn fremur að birta við fyrsta tækifæri í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* útdrátt úr skjalinu þar sem endurskipulagningarráðstafanirnar eru ákvarðaðar. Eftirlitsyfirvöld allra hinna aðildarríkjanna, sem tilkynnt hefur verið um úrskurðinn um endurskipulagningarráðstöfunina, skv. 5. gr., geta tryggt birtingu slíks úrskurðar á yfirræðasvæði sínu með þeim hætti sem þau telja viðeigandi.

2. Í þeim upplýsingum, sem birtar eru og kveðið er á um í 1. mgr., skal tilgreina lögbært yfirvald heimaaðildarríkisins, gildandi lög, eins og kveðið er á um í 2. mgr. 4. gr., og stjórnanda sem tilnefndur er, ef nokkur. Þær skulu birtar á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum þess aðildarríkis þar sem upplýsingarnar eru birtar.

3. Endurskipulagningarráðstafanirnar skulu gilda þrátt fyrir ákvæðin um birtingu í 1. og 2. mgr. og gilda að fullu gagnvart lánardrottnum, nema lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis eða lög þess ríkis kveði á um annað.

4. Ef endurskipulagningarráðstafanir hafa einungis áhrif á rétt hluthafa, félaga eða starfsmanna í váttryggingafélaginu, í þeirri stöðu sem þeir gegna sem slíkri, skal þessi grein ekki gilda nema að kveðið sé um annað í lögum um endurskipulagningarráðstafanir. Lögbær yfirvöld skulu ákveða með hvaða hætti tilkynning skal send, í samræmi við þá löggjöf sem við á, þeim aðilum sem hlut eiga að máli.

7. gr.

Upplýsingar til þekktra lánardrottna – rétturinn til að lýsa kröfum

1. Þegar þess er krafist samkvæmt löggjöf heimaaðildarríkis að kröfum sé lýst eigi að taka þær gildar eða að kveðið er á um að lögboðið sé að tilkynna lánardrottnum sem eru með fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu sína í því ríki um endurskipulagningarráðstöfunina skulu lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins eða stjórnandi einnig tilkynna það þekktum lánardrottnum sem eru með fasta búsetu, lögheimili sitt eða aðalskrifstofu sína í öðrum aðildarríkjum, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 15. gr. og 1. mgr. 17. gr.

2. Þegar löggjöf heimaaðildarríkis kveður á um réttindi lánardrottna, sem eru með fasta búsetu, lögheimili sitt eða aðalskrifstofu í því ríki, til að lýsa kröfum eða leggja fram athugasemdir varðandi kröfur sínar skulu lánardrottnar með fasta búsetu, lögheimili sitt eða aðalskrifstofu í öðru aðildarríki hafa sama rétt til að lýsa kröfum eða leggja fram athugasemdir, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 16. gr. og 2. mgr. 17. gr.

III. BÁLKUR

SLITAMEÐFERÐ

8. gr.

Upphaf slitameðferðar — upplýsingar til eftirlitsyfirvalda

1. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis skulu ein hafa heimild til þess að taka ákvörðun um að hefja slitameðferð váttryggingafélags, þ.m.t. útibúa þess í öðrum aðildarríkjum. Þessa ákvörðun má taka þó ekki hafi verið gerðar endurskipulagningarráðstafanir eða í kjölfar þess að þær eru samþykktar.

2. Ákvörðun sem samþykkt er í samræmi við löggjöf heimaaðildarríkis um að hefja slitameðferð váttryggingafélags, þ.m.t. útibúa þess í öðrum aðildarríkjum, skal viðurkennd, án frekari formsatriða, á yfirræðasvæði allra annarra aðildarríkja og skal taka gildi þar um leið og ákvörðunin hefur tekið gildi í aðildarríkinu þar sem málsmeðferðin hefst.

3. Eftirlitsyfirvöldum í heimaaðildarríkinu skal tilkynnt, eins skjótt og kostur er, um þá ákvörðun að hefja slitameðferð, áður en málsmeðferðin hefst ef unnt er, en ef það bregst, um leið og hún er hafin. Eftirlitsyfirvöld heimaaðildarríkis skulu tilkynna eftirlitsyfirvöldum allra hinna aðildarríkjanna, svo skjótt sem kostur er, um þá ákvörðun að hefja slitameðferð og einnig um áþreifanleg áhrif slíkra ráðstafana.

9. gr.

Gildandi lög

1. Ákvörðun um að hefja slitameðferð váttryggingafélags, slitameðferðin og áhrif hennar skulu lúta þeim lögum, reglum og málsmeðferð sem í gildi eru í heimaaðildarríkinu, nema kveðið sé á um annað í 19. til 26. gr.

2. Lög heimaaðildarríkis skulu einkum ákvarða:

- a) hvaða eignir mynda hluta af búinu og meðferð eigna sem váttryggingafélagið hefur aflað eða hafa runnið til þess eftir að slitameðferð hefst;
- b) heimild váttryggingafélags og skiptastjóra hvors um sig;
- c) þær aðstæður þar sem beita má skuldajöfnun;

- d) áhrif slitameðferðar á gildandi samninga sem váttryggingafélagið er aðili að;
- e) áhrif slitameðferðar á málsmeðferð sem einstakir lánardrotnar hefja, að undanskildum yfirstandandi málaferlum, eins og kveðið er á um í 26. gr.;
- f) þær kröfur sem er lýst á hendur búi váttryggingafélagsins og meðferð krafna sem lýst er eftir að slitameðferð hefst;
- g) reglur sem gilda um lýsingu, sannprófun og skráningu krafna;
- h) reglur sem gilda um skiptingu afraksturs af sölu eigna, forgangsroðun krafna og réttindi lánardrottna sem hafa fengið skuldakröfum sínum fullnægt að hluta eftir að slitameðferð hófst, með skírskotun til veðréttinda eða með skuldajöfnun;
- i) skilyrðin og áhrif þess að slitameðferð sé lokið, einkum með nauðungarsamningum;
- j) réttindi lánardrottna eftir að slitameðferð er lokið;
- k) hver skuli bera kostnað og útgjöld sem til falla við slitameðferð;
- l) reglur er varða það hvort löggjeringar, sem eru öllum lánardrotnum skaðlegir, séu ógildir, ógildanlegir eða skorti réttarvernd.

10. gr.

Meðferð váttryggingakrafna

1. Aðildarríki skulu tryggja að váttryggingakröfur fái forgang fram yfir aðrar kröfur í váttryggingafélagið í samræmi við aðra eða báðar eftirfarandi aðferðir:

- a) váttryggingakröfur skulu, að því er varðar eignir sem ætlað er að mæta váttryggingaskuld, hafa algeran forgang fram yfir allar aðrar kröfur á hendur váttryggingafélaginu;
- b) váttryggingakröfur skulu, að því er varðar heildareignir váttryggingafélagsins, hafa forgang fram yfir allar aðrar kröfur á hendur váttryggingafélaginu með möguleika á eftirfarandi undantekningum eingöngu;
 - i) kröfur frá starfsmönnum sem til eru komnar vegna ráðningarsamninga eða -sambanda,
 - ii) skattakröfur opinberra aðila,

- iii) kröfur vegna launa og launatengdra gjalda,
- iv) kröfur í eignir sem njóta veðréttar.

2. Með fyrirvara um 1. mgr. geta aðildarríki kveðið á um að öll útgjöld eða hluti þeirra sem hljóta af slitameðferð, samkvæmt skilgreiningu í innlendra löggjöf þeirra, skuli hafa forgang fram yfir váttryggingakröfur.

3. Aðildarríki, sem hafa kosið að beita aðferðinni sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr., skulu krefjast þess að váttryggingafélög taki saman sérstaka skrá og uppfæri hana reglulega í samræmi við ákvæði viðaukans.

11. gr.

Framsal kröfu til ábyrgðasjóðs

Heimaaðildarríkið getur kveðið á um að ef réttur váttryggingalánardrotna hefur verið framseldur til ábyrgðarsjóðs, sem komið hefur verið á fót í heimaaðildarríkinu, skuli kröfur úr þessum sjóði ekki njóta góðs af ákvæðum 1. mgr. 10. gr.

12. gr.

Jöfnun eigna á móti kröfum sem hafa forgang

Þrátt fyrir ákvæði 18. gr. tilskipunar 73/239/EBE og 21. gr. tilskipunar 79/267/EBE skulu aðildarríki, sem beita aðferðinni sem sett er fram í b-lið 1. mgr. 10. gr. þessarar tilskipunar, krefjast þess af sérhverju váttryggingafélagi, hvenær sem er og óháð hugsanlegum slitum, að kröfur sem kunna að hafa forgang fram yfir váttryggingakröfur skv. b-lið 1. mgr. 10. gr og sem skráðar eru í reikninga váttryggingafélagsins, skuli jafnaðar með eignum sem tilgreindar eru í 21. gr. tilskipunar 92/49/EBE og 21. gr. tilskipunar 92/96/EBE.

13. gr.

Afturköllun starfsleyfis

1. Ef tekin er ákvörðun um að hefja slitameðferð í tengslum við váttryggingafélag skal afturkalla starfsleyfi fyrir váttryggingafélagið, nema að því leyti sem nauðsynlegt er vegna ákvæða 2. mgr. í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 22. gr. tilskipunar 73/239/EBE og 26. gr. tilskipunar 79/267/EBE ef starfsleyfið hefur ekki verið afturkallað áður.

2. Afturköllun starfsleyfis skv. 1. mgr. skal ekki hindra skiptastjóra eða aðra aðila, sem lögbær yfirvöld fela

framkvæmd slitanna, í því að halda áfram starfsemi váttryggingafélagsins að hluta til að svo miklu leyti sem það er nauðsynlegt eða viðeigandi vegna slitanna. Heimaaðildarríki getur kveðið á um að slík starfsemi fari fram með samþykki og undir eftirliti eftirlitsyfirvalda þess heimaaðildarríkis.

14. gr.

Birting

1. Lögbært yfirvald, skiptastjóri eða annar aðili sem lögbæra yfirvaldið tilnefnir í þessu skyni skal birta ákvörðunina um að hefja slitameðferð í samræmi við málsmeðferð við birtingu, sem kveðið er á um í heimaaðildarríkinu, og skal einnig birta útdrátt úr ákvörðuninni um slit í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Eftirlitsyfirvöld allra hinna aðildarríkjanna, sem tilkynnt hefur verið um ákvörðunina um slitameðferð í samræmi við 3. mgr. 8. gr., geta tryggt birtingu slíkrar ákvörðunar á yfirráðasvæði sínu með þeim hætti sem þau telja viðeigandi.

2. Þegar ákvörðunin um að hefja slitameðferð er birt, eins og kveðið er á um 1. mgr., skal þar einnig tilgreina hvert lögbæra yfirvaldið er í heimaaðildarríkinu, gildandi lög og þann skiptastjóra sem tilnefndur hefur verið. Hún skal birt á opinberu tungumáli eða einu þeirra opinberu tungumála í því aðildarríki þar sem upplýsingarnar eru birtar.

15. gr.

Upplýsingar til þekktra lánardrottna

1. Þegar slitameðferð hefst skulu lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins, skiptastjórinn eða hver sá aðili, sem lögbær yfirvöld hafa tilnefnt í því skyni, tafarlaust senda skriflega tilkynningu þess efnis til allra þekktra lánardrottna sem eru með fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu í öðru aðildarríki.

2. Tilkynningin, sem um getur í 1. mgr., skal einkum innihalda upplýsingar um tímamörk og viðurlög varðandi þau, hvaða aðili eða yfirvald hefur umboð til að viðurkenna kröfur sem lýst er eða athugasemdir varðandi kröfur og aðrar ráðstafanir sem mælt er fyrir um. Í auglýsingunni skal einnig koma fram hvort lánardrottinn sem eiga kröfur sem hafa forgang eða njóta veðréttar þurfi að lýsa kröfum sínum. Þegar um váttryggingakröfur er að ræða skal enn fremur koma fram í tilkynningunni almenn áhrif slitameðferðarinnar á váttryggingasamninga, einkum dagsetningin þegar váttryggingasamningar eða starfsemin hætta að hafa áhrif og réttindi og skyldur váttryggðra að því er varðar samninginn eða starfsemina.

16. gr.

Réttur til að lýsa kröfum

1. Allir lánardrottinnar með fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu í öðru aðildarríki en heimaaðildarríkinu, þ.m.t. opinber yfirvöld aðildarríkja, skulu hafa rétt til að lýsa kröfum eða leggja fram athugasemdir er varða kröfur.

2. Kröfur lánardrottna með fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu í öðru aðildarríki en heimaaðildarríkinu, einnig fyrrnefnd yfirvöld, skal meðhöndla og forgangsraða þeim á sama hátt og samsvarandi kröfur sem lánardrottinnar með fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu í heimaaðildarríkinu geta lýst.

3. Í tilvikum öðrum en þeim þegar lög heimaaðildarríkis heimila annað skulu lánardrottinnar senda afrit af fylgiskjöllum, ef til eru, og geta um eðli kröfunnar, hvenær hún varð til og fjárhæð hennar auk upplýsinga um hvort þeir skírskoti til forgangs, veðréttinda eða eignarréttarfyrirvara að því er varðar kröfuna og hvaða eignir falla undir trygginguna. Ekki er nauðsynlegt að tilgreina þann forgang sem váttryggingakröfur hafa skv. 10. gr.

17. gr.

Tungumál og eyðublað

1. Upplýsingarnar í tilkynningunni, sem um getur í 15. gr., skulu vera á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum heimaaðildarríkisins. Nota skal eyðublað sem á er letruð, á öllum opinberum tungumálum Evrópusambandsins, fyrirsögnin „Innköllun krafna; tímamörk sem skulu virt“ eða, ef lög heimaaðildarríkisins kveða á um að athugasemdir varðandi kröfuna séu lagðar fram, fyrirsögnin „Boð um að leggja fram athugasemdir varðandi kröfu; tímamörk sem skulu virt“.

Sé þekktur lánardrottinn, hins vegar, kröfuhafi váttryggingarkröfu skal veita upplýsingarnar í tilkynningunni, sem getið er um í 15. gr., á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum í því aðildarríki þar sem lánardrottinn er með fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu.

2. Allir lánardrottinnar með fasta búsetu, lögheimili eða aðalskrifstofu í öðru aðildarríki en heimaaðildarríkinu geta lýst kröfu eða lagt fram athugasemdir varðandi kröfuna á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum þess aðildarríkis. Ef svo ber undir skal krafan sem hann lýsir eða athugasemdirnar sem hann leggur fram við kröfuna, eftir því sem við á, bera fyrirsögnina „Kröfulýsing“ eða „Afþending athugasemda er varða kröfu“, eftir því sem við á, á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum heimaaðildarríkisins.

18. gr.

Reglubundnar upplýsingar til lánardrotna

1. Skiptastjórar skulu reglulega veita lánardrotnum upplýsingar, með þeim hætti sem við á, einkum um framvindu slitanna.
2. Eftirlitsyfirvöld í aðildarríkinu geta farið fram á upplýsingar um framvindu slitameðferðar frá eftirlitsyfirvöldum í heimaaðildarríkinu.

IV. BÁLKUR

**ÁKVÆÐI SEM ERU SAMEIGINLEG
ENDURSKIPULAGNINGARRÁÐSTÖFUNUM OG
SLITAMEÐFERÐ**

19. gr.

Áhrif á tiltekna samninga og réttindi

Þrátt fyrir ákvæði 4. og 9. gr. skulu áhrif þess á samninga og réttindi, sem tilgreind eru hér á eftir, að hafnar eru endurskipulagningarráðstafanir eða slitameðferð lúta eftirfarandi reglum:

- a) ráðningarsamningar og -sambönd skulu lúta einvörðungu lögum þess aðildarríkis sem gilda um ráðningarsamninginn eða -sambandið;
- b) samningur sem veitir réttindi til að nýta eða eignast fasteign skal lúta einvörðungu lögum þess aðildarríkis þar sem fasteignin er;
- c) réttindi váttryggingafélagsins er varða fasteignir, skip eða loftfar háð skráningu í opinbera skrá skulu lúta einvörðungu lögum þess aðildarríkis þar sem skráin er færð.

20. gr.

Veðréttindi þriðju aðila

1. Innleiðing endurskipulagningarráðstafana eða slitameðferðar skal ekki hafa áhrif á veðréttindi lánardrotna eða þriðju aðila að því er varðar efnislegar eða óefnislegar eignir, lausafé eða fasteignir – bæði sérstakar eignir og söfn ótiltekinna eigna sem heildar, og sem breytast öðru hvoru – sem tilheyra váttryggingafélaginu sem er á yfirráðasvæði annars aðildarríkis þegar slíkar ráðstafanir eða málsmeðferð er innleidd.

2. Réttindin, sem um getur í 1. mgr., eru einkum:

- a) rétturinn til að selja eða láta selja eignir og njóta góðs af afrakstrinum eða tekjunum af þessum eignum, einkum með veði eða fasteignaveði;
- b) einkaréttur á því að fallist sé á kröfu, einkum réttur sem tryggður er með veði í kröfunni eða með framsali kröfunnar með ábyrgð;
- c) rétturinn til að krefjast eignanna frá, og/eða til að krefjast skila frá, hverjum þeim sem hefur yfirráð yfir þeim eða not af þeim í trássi við óskir aðilans sem til þess hefur rétt;
- d) veðréttindi til að njóta afraksturs af eignunum.

3. Rétturinn, sem skráður er í opinbera skrá og nýtur réttarverndar gagnvart þriðja aðila, og sem á þann hátt veita veðréttindi í skilningi 1. mgr., skulu teljast veðréttindi.

4. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir aðgerðir vegna ógildingar, ógildanleika eða skorts á réttarvernd, sem um getur í l-lið 2. mgr. 9. gr.

21. gr.

Eignarréttarfyrirvari

1. Innleiðing endurskipulagningarráðstafana eða það að slitameðferð er hafin gagnvart váttryggingafélagi sem kaupir eignir skal ekki hafa áhrif á réttindi seljandans sem eru byggð á eignarréttarfyrirvara í þeim tilvikum þegar eignin er á yfirráðasvæði aðildarríkis annars en aðildarríkisins þar sem ráðstafanirnar voru innleiddar eða málsmeðferðin hófst.

2. Innleiðing endurskipulagningarráðstafana eða það að slitameðferð er hafin gagnvart váttryggingafélagi, sem selur eign eftir að afhending á eigninni hefur farið fram, skal ekki vera ástæða riftunar eða ógildingar sölunnar og eða hindra kaupandann í að öðlast eignarrétt í þeim tilvikum þegar eignin, sem seld er, er staðsett á yfirráðasvæði aðildarríkis annars en aðildarríkisins þar sem ráðstafanirnar eða málsmeðferðin hófst á þeim tíma þegar slíkar ráðstafanir voru innleiddar eða málsmeðferð hófst.

3. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir aðgerðir vegna ógildingar, ógildanleika eða skorts á réttarvernd, sem um getur í l-lið 2. mgr. 9. gr.

22. gr.

Skuldajöfnun

1. Innleiðing endurskipulagningarráðstafana eða það að slitameðferð er hafin skal ekki hafa áhrif á rétt lánardrottna til að krefjast skuldajöfnunar krafna sinna gegn kröfum váttryggingafélagsins þegar slík skuldajöfnun er heimiluð í lögum sem gilda um kröfu váttryggingafélagsins.

2. Ákvæði 1. mgr. skal ekki koma í veg fyrir aðgerðir vegna ógildingar, ógildanleika eða skorts á réttarvernd sem getið er um í 1-lið 2. mgr. 9. gr.

23. gr.

Markaðir sem falla undir opinbert eftirlit

1. Með fyrirvara um ákvæði 20. gr. skulu áhrif endurskipulagningarráðstöfunar eða þess að slitameðferð hefst á réttindi og skyldur aðila, sem lúta opinberu eftirliti, einvörðungu falla undir lög sem gilda um þann markað.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir hvers konar aðgerðir vegna ógildingar, ógildanleika eða skorts á réttarvernd sem kann að eiga sér stað í þeim tilgangi að leggja til hliðar greiðslur eða færslur í samræmi við þau lög sem gilda um þann markað.

24. gr.

Löggerningar sem eru lánardrottnum skaðlegir

Ákvæði 1-liðar 2. mgr. 9. gr. skal ekki gilda ef aðili, sem hefur haft hag af löggerningi sem er skaðlegur öllum lánardrottnum, leggur fram sannanir um að:

- a) gerningurinn falli undir lög annars aðildarríkis en heimaaðildarríkisins, og
- b) þau hin sömu lög feli ekki í sér nein úrræði til að véfengja þann löggerning sem um ræðir.

25. gr.

Vernd kaupenda sem eru þriðju aðilar

Ef váttryggingafélag ráðstafar gegn endurgjaldi með aðgerð, sem er gerð eftir samþykkt endurskipulagningarráðstöfunar eða eftir að slitameðferð hófst:

a) fasteign,

b) skipi eða loftfari sem háð er opinberri skráningu, eða

c) framseljanlegum verðbréfum eða öðrum verðbréfum, en forsenda fyrir því að þau séu til eða hægt að framselja þau er að þau séu færð í skrá eða reikning sem mælt er fyrir um í lögum eða að þau eru skráð í verðbréfamistöð sem lýtur lögum aðildarríkisins,

skal lögmæti aðgerðarinnar ráðast af lögum aðildarríkisins þar sem fasteignin er staðsett eða þar sem skráin eða reikningurinn er færður eða skráð er í verðbréfamistöð.

26. gr.

Yfirstandandi málaferli

Áhrif endurskipulagningarráðstafana eða slitameðferðar á yfirstandandi málaferli er varða eign eða réttindi sem váttryggingafélag hefur látið af hendi skulu falla einvörðungu undir lög aðildarríkisins þar sem málaferlin fara fram.

27. gr.

Stjórnendur og skiptastjórar

1. Færa skal sönnur á tilnefningu stjórnanda eða skiptastjóra með staðfestu endurriti af upprunalegri ákvörðun um tilnefningu hans eða með annarri staðfestingu sem gefin er út af lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkisins.

Heimilt er að krefjast þýðingar yfir á opinbert tungumál eða eitt af opinberum tungumálum þess aðildarríkis þar sem stjórnandinn eða skiptastjórinn hyggst starfa. Ekki er krafist löggildingar eða annarra slíkra formsatriða.

2. Stjórnendum og skiptastjórum skal veitt umboð til að beita því valdi sem þeim er heimilt að beita innan yfirráðasvæðis heimaaðildarríkisins á yfirráðasvæði allra aðildarríkja. Einnig má, í samræmi við löggjöf heimaaðildarríkisins, tilnefna aðila til aðstoðar eða, þegar það á við, sem fulltrúa stjórnanda og skiptastjóra á meðan á endurskipulagningarráðstöfun eða slitameðferð stendur, einkum í gístiaðildarríkjum og sérstaklega í því skyni að aðstoða lánardrottna við að yfirstíga erfiðleika sem þeir standa frammi fyrir í gístiaðildarríkinu.

3. Við beitingu valds síns í samræmi við löggjöf heimaaðildarríkis skal stjórnandi eða skiptastjóri fara að lögum þess aðildarríkis þar sem hann hyggst starfa, einkum

að því er varðar verklagsreglur um sölu eigna og upplýsingamiðlun til starfsmanna. Þetta vald má ekki fela í sér þvingunaraðgerðir eða rétt til að úrskurða í málarekstri eða deilumálum.

28. gr.

Skráning í opinbera skrá

1. Stjórnandi, skiptastjóri eða hvaða annað yfirvald eða aðili sem hefur tilskilið umboð í heimaaðildarríkinu getur óskað eftir því að endurskipulagningarráðstöfun eða ákvörðun um að hefja slitameðferð sé skráð í þinglýsingarbók, verslunarskrá og hverja aðra opinbera skrá sem færð er í öðrum aðildarríkjum.

Ef aðildarríki mælir fyrir um lögboðna skráningu skal yfirvaldið eða aðilinn, sem um getur í 1. undirgrein, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja slíka skráningu.

2. Líta ber á kostnaðinn við skráninguna sem kostnað og útgjöld í tengslum við málsmeðferðina.

29. gr.

Þagnarskylda

Allir aðilar sem þurfa að taka við eða skýra frá upplýsingum í tengslum við málsmeðferð við boðskipti, sem mælt er fyrir um 5., 8. og 30. gr., skulu bundnir þagnarskyldu á sama hátt og mælt er fyrir um í 16. gr. tilskipunar 92/49/EBE og 15. gr. tilskipunar 92/96/EBE að undanskildum þeim dómsmálafyrirvöldum sem innlend ákvæði gilda um.

30. gr.

Útibú váttryggingafélaga þriðju landa

1. Þrátt fyrir skilgreiningarnar, sem mælt er fyrir um í e-, f- og g-lið 2. gr., og að því er varðar beitingu ákvæða þessarar tilskipunar gagnvart endurskipulagningarráðstöfunum og slitameðferð útibús váttryggingafélags sem staðsett er í aðildarríki en váttryggingafélagið sjálft er með aðalskrifstofu er utan bandalagsins merkir:

a) „heimaaðildarríki“ það aðildarríki þar sem útibú hefur fengið starfsleyfi í samræmi við 23. gr. tilskipunar 73/239/EBE og 27. gr. tilskipunar 79/267/EBE og;

b) „eftirlitsyfirvöld“ og „lögbær yfirvöld“ þau yfirvöld í aðildarríkinu þar sem útibúið fékk starfsleyfi.

2. Þegar váttryggingafélag, sem er með aðalskrifstofu utan bandalagsins, er með útibú í fleiri en einu aðildarríki skal litið á hvert útibú sem sjálfstæða einingu að því er varðar beitingu þessarar tilskipunar. Lögbær yfirvöld og eftirlitsyfirvöld í þessum aðildarríkjum skulu leggja sig fram um að samræma aðgerðir sínar. Stjórnendur og skiptastjórar skulu einnig leitast við að samræma aðgerðir sínar.

31. gr.

Framkvæmd þessarar tilskipunar

1. Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 20. apríl 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Ákvæði landslaga sem samþykkt eru til beitingar þessari tilskipun skulu fyrst einungis gilda um endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð sem samþykktar eru eða hefjast eftir daginn sem um getur í fyrstu undirgrein. Endurskipulagningarráðstafanir sem eru samþykktar eða slitameðferð sem hefst fyrir þann dag skulu falla undir þau lög sem giltu um þær þegar þær voru samþykktar eða hófust.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykka um málefni sem tilskipun þessi nær til.

32. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

33. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. mars 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. LINDH

forseti.

VIDAUKI

SÉRSTÖK SKRÁ SEM UM GETUR Í 3. MGR. 10. GR.

1. Sérhvert váttryggingafélag skal halda, í aðalskrifstofu sinni, sérstaka skrá yfir þær eignir sem notaðar eru til að mæta þeirri váttryggingaskuld sem reiknuð er og ávöxtuð í samræmi við reglur heimaaðildarríkisins.
2. Ef váttryggingafélag stundar bæði rekstur skaðatrygginga og líftrygginga skal það halda aðskildar skrár fyrir hvorn reksturinn um sig í aðalskrifstofu sinni. Ef, hins vegar, aðildarríki heimilar váttryggingafélögum að reka bæði líftryggingar og mæta áhættunni, sem skráð er í 1. og 2. lið A-viðauka við tilskipun 73/239/EEB, má kveða á um að þessi váttryggingafélög skuli halda eina skrá um alla starfsemi sína.
3. Heildarverðgildi eigna, sem skráðar eru og metnar eru í samræmi við gildandi reglur í heimaaðildarríkinu, skal aldrei vera lægra en verðgildi váttryggingarskuldarinnar.
4. Ef eign, sem færð er í skrána er háð veðréttindum sem eru í hag lánardrottni eða þriðja aðila, og af því hlýst að sá hluti verðgildis eignarinnar er ekki tiltækur til að mæta skuldbindingum, er sú staðreynd færð í skrána og fjárhæðin, sem ekki er tiltæk, er ekki reiknuð með í heildarverðgildinu, sem um getur í 3. lið.
5. Ef eign, sem notuð er til að mæta váttryggingaskuld, er háð veðréttindum sem eru í hag lánardrottni eða þriðja aðila, en uppfyllir ekki skilyrði 4. liðar, eða ef slík eign er háð eignarréttarfyrrvara sem er lánardrottni eða þriðja aðila í hag, eða ef lánardrottinn á rétt á að krefjast skuldajöfnunar kröfu sinnar gagnvart kröfu váttryggingafélagsins, skal meðferð slíkrar eignar við slitameðferð váttryggingafélags, að teknu tilliti til aðferðarinnar sem kveðið er á um a-lið 1. mgr. 10. gr., lúta löggjöf heimaaðildarríkisins, nema ef ákvæði 20., 21. og 22. gr. gilda um þessa eign.
6. Samsetningu þeirra eigna, sem færð eru í skrána í samræmi við 1. og 5. lið, þegar slitameðferð hefst, skal ekki breytt eftir það og engar breytingar má færa í skrárnar þó því aðeins að eingöngu um sé að ræða leiðréttingar á augljósum ritvillum, nema með leyfi lögbærs yfirvalds.
7. Þrátt fyrir ákvæði 6. liðar skulu skiptastjórar leggja ávöxtun téðra eigna við þær sem og virði hreinnna iðgjalda sem móttækin eru í tengslum við þá tilteknu tegund reksturs, milli þess sem slitameðferð hefst og váttryggingakröfur eru greiddar eða þar til váttryggingastofn hefur verið fluttur.
8. Ef afraksturinn af sölu eigna er minni en virði þeirra, eins og það er metið í skránum, skulu skiptastjórar færa sönnur á að svo sé gagnvart lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríkinu.
9. Eftirlitsyfirvöld aðildarríkjanna skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að váttryggingafélög beiti ákvæðum þessa viðauka til fulls.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/24/EB

2004/EES/29/22

frá 4. apríl 2001

um endurskipulagningu og slit lánastofnana (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum Peningamálastofnunar Evrópu ⁽³⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við markmið sáttmálans er rétt að stuðla að samræmdri þróun og jafnvægi í atvinnulífi alls staðar í bandalaginu með því að afnema allar hömlur á staðfesturétti og rétti til að veita þjónustu í bandalaginu.
- 2) Um leið og þessar hömlur eru afnumdar skal tekið tillit til þeirrar stöðu sem kynni að koma upp ef lánastofnun lendir í erfiðleikum, einkum ef viðkomandi lánastofnun hefur útibú í öðrum aðildarríkjum.
- 3) Þessi tilskipun er hluti af lagaramma bandalagsins sem sniðinn var með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB frá 20 mars 2000 um stofnun og rekstur lánastofnana ⁽⁵⁾. Af þessu leiðir að á meðan þau eru í rekstri mynda lánastofnun og útibú hennar eina stofnun sem er háð eftirliti lögbærra yfirvalda þess ríkis þar sem starfsleyfi, sem gildir alls staðar í bandalaginu, var gefið út.
- 4) Það væri afar óæskilegt að hafna slíkri einingu stofnunar og útibúa hennar þegar nauðsynlegt er að gera endurskipulagningarráðstafanir eða slíta starfsemi.

5) Samþykkt tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/19/EB frá 30. maí 1994 um innlánatryggingakerfi ⁽⁶⁾, þar sem innleidd er meginreglan um skylduaðild lánastofnana að lánatryggingakerfi í heimaaðildarríki sínu gerir enn ljósari en áður þörfina fyrir gagnkvæma viðurkenningu á endurskipulagningarráðstöfunum og slitameðferð.

6) Stjórnvöld og dómsmálavirvöld heimaaðildarríkis skulu ein hafa vald til þess að ákveða og framkvæma endurskipulagningarráðstafanir sem kveðið er á um í gildandi lögum og venjum í því aðildarríki. Vegna erfiðleikanna samfara því að samræma lög og venjur aðildarríkjanna er nauðsynlegt að koma á gagnkvæmri viðurkenningu aðildarríkjanna á ráðstöfunum sem þau gera hvert og eitt til að koma lánastofnunum, sem það hefur veitt starfsleyfi, aftur í starfshæft ástand.

7) Nauðsynlegt er að ábyrgjast að endurskipulagningarráðstafanir, sem stjórnvöld eða dómsmálavirvöld heimaaðildarríkis samþykkja, og ráðstafanir samþykktar af aðilum eða stofnunum sem þessi yfirvöld tilnefna til að annast framkvæmd þessara endurskipulagningarráðstafana, þ.m.t. ráðstafanir sem fela í sér möguleika á greiðslustöðvun, frestun fullnusturáðstafana eða lækkan á kröfum og hverjar aðrar ráðstafanir sem gætu haft áhrif á gildandi réttindi þriðju aðila, séu í gildi í öllum aðildarríkjum.

8) Ekki er nauðsynlegt að þessi tilskipun fjalli um tilteknar ráðstafanir, einkum þær er hafa áhrif á starfsemi innra skipulags lánastofnana eða á réttindi stjórnenda eða hluthafa, til að þær öðlist gildi í aðildarríkjunum að svo miklu leyti sem gildandi lög eru lög heimaríkisins samkvæmt reglum alþjóðlegs einkamálaréttar.

9) Tilteknar ráðstafanir, einkum þær sem tengjast áframhaldandi uppfyllingu skilyrða fyrir starfsleyfum, eru nú þegar háðar gagnkvæmri viðurkenningu samkvæmt tilskipun 2000/12/EB að svo miklu leyti sem þær hafa ekki áhrif á réttindi þriðju aðila sem voru fyrir hendi áður en þær voru samþykktar.

10) Aðilar, sem taka þátt í rekstri innra skipulags lánastofnana sem og stjórnendur og hluthafar í slíkum stofnunum, í þeirri stöðu sem þeir gegna sem slíkri, teljast ekki vera þriðju aðilar hvað þessa tilskipun varðar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 125, 5.5.2001, bls. 15. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 356, 31.12.1985, bls. 55 og Stjtið. EB C 36, 8.2.1988, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 263, 20.10.1986, bls. 13.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 332, 30.10.1998, bls. 13.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. mars 1987 (Stjtið. EB C 99, 13.4.1987, bls. 211), staðfest 2. desember 1993 (Stjtið. EB C 342, 20.12.1993, bls. 30), sameiginleg afstaða ráðsins frá 17. júlí 2000 (Stjtið. EB C 300, 20.10.2000, bls. 13) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. janúar 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 12. mars 2001.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 126, 26.5.2000, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 2000/28/EB (Stjtið. EB L 275, 27.10.2000, bls. 37).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 135, 31.5.1994, bls. 5.

- 11) Nauðsynlegt er að tilkynna þriðju aðilum um framkvæmd endurskipulagningarráðstafana í aðildarríkjum þar sem útibú eru staðsett þegar slíkar ráðstafanir gætu komið í veg fyrir að þeir neyti einhverra réttinda sinna.
- 12) Meginreglan um jafna meðferð lánardrottna að því er varðar möguleika þeirra á að grípa til aðgerða krefst þess að stjórnvöld og dómsmálayfirvöld heima-aðildarríkis samþykki þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að lánardrottnar í gístiaðildarríkinu geti nýtt réttinda sinna og gripið til aðgerða innan þeirra tímamarka sem mælt er fyrir um.
- 13) Ákveðið samræmi verður að vera á milli hlutverks stjórnvalda og dómsmálayfirvalda að því er varðar endurskipulagningarráðstafanir og slit útibúa lánastofnana með aðalskrifstofur utan bandalagsins og aðsetur í mismunandi aðildarríkjum.
- 14) Séu endurskipulagningarráðstafanir ekki gerðar eða ef þær reynast ófullnægjandi skal lánastofnuninni slitið. Í slíkum tilvikum skal setja ákvæði um gagnkvæma viðurkenningu slitameðferðar og viðurkenningu á réttaráhrifum hennar í bandalaginu.
- 15) Lögbær yfirvöld heima-aðildarríkis gegna mikilvægu hlutverki áður en slitameðferð hefst og geta haldið því áfram á meðan á slitunum stendur þannig að málsmeðferð geti farið fram með réttum hætti.
- 16) Jöfn meðferð allra lánardrottna krefst þess að lánastofnun sé slitið í samræmi við meginreglurnar um einingu (principle of unity) og algildi (principle of universality), en þess er krafist samkvæmt þeim að stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld heima-aðildarríkis hafi einkalögsögu og að ákvarðanir þeirra séu virtar og geti haft þau áhrif sem þeim er ætlað að hafa samkvæmt lögum heima-aðildarríkis, án formsatriða nema kveðið sé á um annað í þessari tilskipun.
- 17) Undanþágan er varðar áhrif endurskipulagningarráðstafana og slitameðferðar á tiltekna samninga og réttindi takmarkast við þau áhrif og tekur ekki til annarra atriða varðandi endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð, t.d. kröfúlýsingar, sannprófunar, skráningar og forgangsroðunar krafna vegna þessara samninga og réttinda, og reglna sem gilda um skiptingu afraksturs af sölu eigna, sem fellur undir lög heima-aðildarríkisins.
- 18) Slit, af frjálsum vilja, geta farið fram þegar lánastofnun er gjaldhæf. Stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld heima-aðildarríkis geta þó, þegar það á við, tekið ákvörðun um endurskipulagningarráðstafanir eða slitameðferð, jafnvel eftir að slit af frjálsum vilja eru hafin.
- 19) Afturköllun starfsleyfis til að stunda bankaþjónustu er ein þeirra afleiðinga sem slit lánastofnunar hefur nauðsynlega í för með sér. Afturköllun á þó ekki að hindra að tiltekin starfsemi stofnunarinnar geti haldið áfram að því marki sem það er nauðsynlegt eða viðeigandi að því er varðar slitin. Þó er heima-aðildarríki heimilt að gera áframhald starfsemi af þessu tagi háða samþykki og eftirliti lögbærra yfirvalda sinna.
- 20) Upplýsingamiðlun til þekktra lánardrottna, hvers þeirra um sig, er jafnmikilvæg og birting til að gera þeim kleift, þegar það á við, að lýsa kröfum eða gera athugasemdir varðandi kröfur sínar innan tilskilinna tímamarka. Þetta ætti að fara fram án mismununar gagnvart lánardrottnum með lögheimili í aðildarríki öðru en heima-aðildarríkinu, eftir því hvar þeir hafa búsetu eða hvers eðlis kröfur þeirra eru. Lánardrottnum skulu reglulega, og á viðeigandi hátt, gefnar upplýsingar á meðan á slitameðferð stendur.
- 21) Í þeim tilgangi einum að beita ákvæðum þessarar reglugerðar að því er varðar endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð á útibúi lánastofnana í bandalaginu, sem hafa höfuðstöðvar í þriðja landi, skulu skilgreiningar á hugtökunum „heima-aðildarríki“, „lögbær yfirvöld“ og „stjórnvald eða dómsmálayfirvald“ vera skilgreiningar aðildarríkisins þar sem útibúið er.
- 22) Þegar lánastofnun sem er með aðalskrifstofu utan bandalagsins hefur útibú í fleiri en einu aðildarríki skal hvert útibú njóta sérstakrar meðferðar að því er varðar beitingu þessarar tilskipunar. Í því tilviki skulu stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld og lögbær yfirvöld, ásamt stjórnendum og skiptastjórum, leitast við að samræma aðgerðir sínar.
- 23) Þó að mikilvægt sé að fylgja meginreglunni um að lög heima-aðildarríkis gildi um endurskipulagningarráðstafanir eða slitameðferð, bæði hvað varðar málsmeðferð og efnislega, er einnig nauðsynlegt að hafa í huga að þetta getur verið ósamrýmanlegt þeim reglum sem almennt gilda varðandi efnahagslega og fjárhagslega starfsemi lánastofnunarinnar sem um ræðir og útibúa hennar í öðrum aðildarríkjum. Í sumum tilvikum er tilvisun í lög annars aðildarríkis óhjálpmæilegt frávik frá þeirri meginreglu að lög heima-aðildarríkis skuli gilda.
- 24) Þessi forsenda er einkum nauðsynleg til verndar starfsmönnum með ráðningarsamning við lánastofnunina, til að tryggja öryggi viðskipta að því er varðar tilteknar tegundir eigna og vernda heilleika markaða, sem falla undir opinbert eftirlit og starfa í samræmi við lög aðildarríkis, þar sem viðskipti eru með fjármálaskjöl.

- 25) Viðskipti, sem fara fram sem liður í greiðslu-uppgjörskerfi, falla undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/26/EB frá 19. maí 1998 um endanlegt uppgjör í greiðsluuppgjörskerfum og uppgjörskerfum fyrir verðbréf⁽¹⁾.
- 26) Samþykkt þessarar tilskipunar hefur ekki áhrif á ákvæði tilskipunar 98/26/EB en samkvæmt þeim skulu gjaldþrotaskipti ekki hafa nein áhrif á framfylgd ákvarðana sem færðar hafa verið á fullnægjandi hátt í kerfi, eða á tryggingu sem veitt er fyrir kerfi.
- 27) Sumar endurskipulagningarráðstafanir eða slitameðferðir fela í sér tilnefningu aðila til að sjá um rekstur þeirra. Því er mjög mikilvægt, að því er varðar framkvæmd ákvarðana sem teknar eru í heima-aðildarríkinu, að öll önnur aðildarríki viðurkenni tilnefningu þessa aðila og valdsvið hans. Þó skal skilgreina þau mörk sem valdi hans eru sett utan heimaaðildarríkisins.
- 28) Lánardrottnar, sem hafa gert samninga við lána-stofnun áður en endurskipulagningarráðstafanir voru samþykktar eða slitameðferð hófst, skulu njóta verndar gagnvart ákvæðum er varða ógildingu, ógildanleika eða skort á réttarvernd, sem mælt er fyrir um í lögum heimaaðildarríkis, ef sá sem hefur hag af viðskiptunum færir rök fyrir því að engin leið sé til andæfa þeirri aðgerð sem um ræðir í viðkomandi máli.
- 29) Viðhalda skal tiltrú utanaðkomandi kaupenda á innihaldi skráa eða reikninga yfir tilteknar eignir, sem færðar eru í þessar skrár eða reikninga, og einnig kaupenda fasteigna, jafnvel eftir að slitameðferð er hafin eða endurskipulagningarráðstöfun samþykkt. Eina leiðin til að viðhalda þessari tiltrú er að lög þess staðar, þar sem fasteignin er, eða ríkisins þar sem skráin eða reikningurinn er haldinn, skeri úr um hvort kaupin séu gild.
- 30) Áhrif endurskipulagningarráðstafana eða slitameðferðar á yfirstandandi málaferli ráðast af lögum aðildarríkisins þar sem málaferlin fara fram, en það er undantekning frá beitingu *lex concursus*. Áhrif slíkra ráðstafana og málsmeðferðar á einstakar aðfarar-aðgerðir, sem af slíkum málaferlum leiða, ráðast af löggjöf heimaaðildarríkisins í samræmi við þá almennu reglu sem komið er á með þessari tilskipun.
- 31) Setja skal ákvæði um að stjórnvöld eða dómsmálafyrirvöld heimaaðildarríkis tilkynni þegar í stað lög-bærum yfirvöldum gistiaðildarríkis um samþykkt endurskipulagningarráðstöfunar eða að slitameðferð sé hafin, áður en ráðstöfun er samþykkt eða meðferðin hafin, ef unnt er, eða, ef það bregst, strax að því loknu.

- 32) Þagnarskylda, eins og hún er skilgreind í 30. gr. tilskipunar 2000/12/EB, er mjög mikilvægur þáttur í allri tilhögun upplýsingaskipta og samráðs. Af þeirri ástæðu skal hún virt af öllum stjórnvöldum sem þátt eiga í slíkri málsmeðferð en hinsvegar eru dómsmálafyrirvöld, í þessu tilliti, háð viðkomandi ákvæðum landslaga sem um þau gilda.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun skal gilda um lánastofnanir og útibú þeirra sem stofnuð eru í aðildarríkjum öðrum en þeim þar sem aðalskrifstofa þeirra er, samkvæmt skilgreiningum í 1. og 3. tölul. 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB, með fyrirvara um þau skilyrði og undanþágur sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 2. gr. þeirrar tilskipunar.

2. Ákvæði þessarar tilskipunar um útibú lánastofnunar með aðalskrifstofur utan bandalagsins skulu einungis gilda þegar viðkomandi stofnun hefur útibú í a.m.k. tveimur aðildarríkjum bandalagsins.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „heimaaðildarríki“: upprunaaðildarríki í merkingu 6. tölul. 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB;
- „gistiaðildarríki“: gistiaðildarríki í merkingu 7. tölul. 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB;
- „útibú“: útibú í merkingu 3. tölul. 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB;
- „lögbær yfirvöld“: lögbær yfirvöld í merkingu 4. tölul. 1. gr. tilskipunar 2000/12/EB;
- „stjórnandi“: hver sá einstaklingur eða aðili, tilnefndur af stjórnvaldi eða dómsmálafyrirvaldi, sem stjórnar endurskipulagningarráðstöfunum;
- „stjórnvöld eða dómsmálafyrirvöld“: þau stjórnvöld eða dómsmálafyrirvöld í aðildarríkjunum sem eru til þess bær að sjá um endurskipulagningarráðstafanir eða slitameðferð;
- „endurskipulagningarráðstafanir“: ráðstafanir sem ætlað er að viðhalda fjárhagslegri stöðu lánastofnunar eða koma henni í eðlilegt horf og gætu haft áhrif á áður fengin réttindi þriðja aðila, þ.m.t. ráðstafanir sem fela í sér hugsanlega greiðslustöðvun, frestun fullnustu-ráðstafana eða lækkan á kröfum;

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 166, 11.6.1998, bls. 45.

- „skiptastjóri“: hver sá einstaklingur eða aðili, sem er tilnefndur af stjórnvaldi eða dómsmálayfirvaldi til að hafa umsjón með slitameðferð;
- „slitameðferð“: sameiginleg málsmeðferð sem stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld aðildarríkis hefja og hafa eftirlit með og sem hefur það markmiði að selja eignir undir eftirliti þessara yfirvaldi, þ.m.t. þegar málsmeðferðin er stöðvuð með nauðungarsamningum eða annarri viðlíka ráðstöfun;
- „markaður undir opinberu eftirliti“: markaður undir opinberu eftirliti í merkingu 13. tölul. 1. gr. tilskipunar 93/22/EBE;
- „skjöl“: öll skjöl sem getið er í B-þætti í viðauka við tilskipun 93/22/EBE.

II. BÁLKUR

ENDURSKIPULAGNINGARRÁÐSTAFANIR

A. Lánastofnanir með aðalskrifstofu í bandalaginu

3. gr.

Samþykkt endurskipulagningarráðstafana — gildandi lög

1. Stjórnvöld og dómsmálayfirvöld heimaaðildarríkis skulu ein hafa vald til þess að ákveða framkvæmd einnar eða fleiri endurskipulagningarráðstafana í lánastofnun, þ.m.t. útibú með staðfestu í öðrum aðildarríkjum.

2. Endurskipulagningarráðstöfunum skal beitt í samræmi við lög, reglur og málsmeðferð sem í gildi eru í heimaaðildarríkinu, nema kveðið sé á um annað í þessari tilskipun.

Þær skulu hafa fullt gildi, án frekari formsatriða, í öllu bandalaginu í samræmi við löggjöf þess aðildarríkis, þ.m.t. gagnvart þriðju aðilum í öðrum aðildarríkjum og einnig þegar reglur gístiaðildarríkja, sem um þær gilda, kveða ekki á um slíkar ráðstafanir eða gera framkvæmd þeirra háða skilyrðum sem ekki eru uppfyllt.

Endurskipulagningarráðstafanirnar skulu gilda alls staðar í bandalaginu þegar þær taka gildi í aðildarríkinu þar sem þær hafa verið gerðar.

4. gr.

Upplýsingar til lögbærna yfirvalda gístiaðildarríkisins

Stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld heimaaðildarríkis skulu, án tafar og með öllum tiltækum ráðum, gera lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkis kunnugt um þá ákvörðun sína að samþykkja endurskipulagningarráðstöfun, þ.m.t. um bein áhrif sem slík ráðstöfun getur haft, áður en ráðstöfunin er samþykkt, ef unnt er, en að öðrum kosti strax að því loknu.

Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu senda slíkar upplýsingar.

5. gr.

Upplýsingar til eftirlitsstofnana heimaaðildarríkisins

Þegar stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld gístiaðildarríkis telja þörf á framkvæmd einnar eða fleiri endurskipulagningarráðstafana innan yfirráðasvæðis síns skulu þau tilkynna það lögbærum yfirvöldum heimaaðildarríkis. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu senda slíkar upplýsingar.

6. gr.

Birting

1. Þegar framkvæmd endurskipulagningarráðstafana, sem ákveðnar eru skv. 1. og 2. mgr. 3. gr., gæti haft áhrif á réttindi þriðju aðila í gístiaðildarríki og þegar málskot er hugsanlegt í heimaaðildarríki vegna ákvörðunarinnar, sem ráðstöfunin er byggð á, skulu stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld heimaaðildarríkisins, stjórnandi eða hver sá aðili, sem til þess hefur heimild, í heimaaðildarríkinu birta útdrátt úr ákvörðuninni í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og í tveimur innlendum dagblöðum í hverju gístiaðildarríki, einkum til þess að hægt sé að nýta málskotsréttinn í tíma.

2. Útdrátturinn úr ákvörðuninni, sem kveðið er á um í 1. mgr., skal við fyrsta tækifæri og eftir viðeigandi leiðum framsendur skrifstofu opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna og tveggja innlendra dagblaða í hverju gístiaðildarríki.

3. Skrifstofa opinberrar útgáfustarfsemi Evrópubandalaganna skal birta útdráttinn í síðasta lagi tólf dögum eftir sendingu hans.

4. Í útdráttinum úr ákvörðuninni, sem á að birta, skal koma fram, á opinberu tungumáli eða tungumálum hlutaðeigandi aðildarríkja, einkum tilgangur og lagagrundvöllur ákvörðunarinnar sem tekin hefur verið, hver málskotsfresturinn er, einkum skal vera auðskiljanlegt hvernær sá frestur rennur út, og fullt heimilisfang stjórnvalda eða dómsmálayfirvalda sem eru til þess bær að taka málið upp.

5. Endurskipulagningarráðstafanirnar skulu koma til framkvæmda þrátt fyrir ráðstafanirnar sem mælt er fyrir um í 1. - 3. mgr. og skulu gilda að fullu gagnvart lánardrottnum, nema stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld heimaaðildarríkis eða lög þess ríkis, er varða slíkar ráðstafanir, kveði á um annað.

7. gr.

Skyldan til að veita þekktum lánardrottnum upplýsingar og rétturinn til að lýsa kröfum

1. Þegar krafist er samkvæmt löggjöf heimaaðildarríkis að kröfum sé lýst eigi að taka þær gildar eða kveðið er á um að lögboðið sé að tilkynna lánardrottnum, sem hafa lögheimili, fasta búsetu eða aðalskrifstofu sína í því ríki, um ráðstöfun-

ina skulu stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld heimaaðildarríkisins eða stjórnandi einnig tilkynna það þekktum lánardrottnum, sem hafa lögheimili, fasta búsetu eða aðalskrifstofu sína í öðrum aðildarríkjum, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 14. gr. og 1. mgr. 17. gr.

2. Þegar löggjöf heimaaðildarríkis kveður á um réttindi lánardrottna, sem hafa lögheimili, fasta búsetu eða aðalskrifstofu sína í því ríki, til að lýsa kröfum sínum eða leggja fram athugasemdir varðandi þær skulu lánardrottnar, sem hafa lögheimili, fasta búsetu eða aðalskrifstofu sína í öðrum aðildarríkjum, einnig hafa þann rétt í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 16. gr. og 2. mgr. 17. gr.

B. Lánastofnanir með aðalskrifstofu utan bandalagsins

8. gr.

Útibú lánastofnana í þriðju löndum

1. Stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld gístiaðildarríkis, þar sem útibú lánastofnunar með aðalskrifstofu utan bandalagsins er, skal tafarlaust og með öllum tiltækum ráðum tilkynna lögbærum yfirvöldum annarra gístiaðildarríkja, þar sem stofnunin hefur útibú sem talin eru upp í skránni, sem getið er í 11. gr. tilskipunar 2000/12/EB og birt ár hvert í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*, um þá ákvörðun sína að samþykkja endurskipulagningar-ráðstöfun, þ.m.t. um bein áhrif sem slíkar ráðstafanir geta haft, ef unnt er áður en hún er samþykkt en að öðrum kosti strax að því loknu. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins, þar sem stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld ákveða að beita ráðstöfuninni, skulu senda slíkar upplýsingar.

2. Stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld, sem um getur í 1. mgr., skulu leitast við að samræma aðgerðir sínar.

III. BÁLKUR

SLITAMEDFERÐ

A. Lánastofnanir með aðalskrifstofu í bandalaginu

9. gr.

Upphaf slitameðferðar — upplýsingar til annarra lögbærra yfirvalda

1. Stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld heimaaðildarríkis, sem bera ábyrgð á slitum, skulu ein hafa vald til þess að ákveða að slitameðferð lánastofnunar skuli hefjast, þ.m.t. fyrir útibú með staðfestu í öðrum aðildarríkjum.

Ákvörðun um að hefja slitameðferð, sem tekin er af stjórnvöldum eða dómsmálayfirvöldum heimaaðildarríkis, skal viðurkennd, án frekari formsatriða, á yfirráðasvæði allra annarra aðildarríkja og gilda þar á meðan ákvörðunin gildir í aðildarríkinu þar sem málsmeðferðin hefst.

2. Stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld heimaaðildarríkis skulu, tafarlaust og með öllum tiltækum ráðum, gera lögbærum yfirvöldum gístiaðildarríkis kunnugt um þá ákvörðun sína að hefja slitameðferð, þ.m.t. um bein áhrif sem slík málsmeðferð getur haft, ef unnt er áður en hún hefst en að öðrum kosti strax að því loknu. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkisins skulu senda slíkar upplýsingar.

10. gr.

Gildandi lög

1. Lánastofnun skal slitið í samræmi við lög, reglur og málsmeðferð sem í gildi er í heimaaðildarríkinu, nema kveðið sé á um annað í þessari tilskipun.

2. Lög heimaaðildarríkis skulu einkum ákvarða:

- a) hvaða eignir tilheyra búinu og meðferð eigna sem lánastofnunin hefur aflað eftir að slitameðferð hefst;
- b) heimild lánastofnunar og skiptastjóra hvors um sig;
- c) þær aðstæður þar sem beita má skuldajöfnun;
- d) áhrif slitameðferðar á gildandi samninga sem lánastofnunin er aðili að;
- e) áhrif slitameðferðar á málsmeðferð sem einstakir lánardrottnar hefja, að undanskildum yfirstandandi málaferlum, eins og kveðið er á um í 32. gr.;
- f) kröfur á hendur lánastofnuninni og meðferð þeirra krafna sem lýst er eftir að slitameðferð hefst;
- g) reglur sem gilda um kröfufylgingu, sannpröfun og skráningu krafna;
- h) reglur sem gilda um skiptingu afraksturs af sölu eigna, forgangsroðun fjárfrafna og réttindi lánardrottna sem hafa fengið skuldakröfum sínum fullnægt að hluta eftir að gjaldþrotaskipti hófust, með skírskotun til hlutaréttinda eða með skuldajöfnun;
- i) skilyrði og áhrif þess að gjaldþrotaskiptum sé lokið, einkum með nauðungarsamningum;
- j) réttindi lánardrottna eftir að slitameðferð er lokið;
- k) hver skuli bera kostnað og útgjöld sem til falla við slitameðferð;
- l) reglur er varða það hvort löggæringar, sem eru öllum lánardrottnum skaðlegir, séu ógildir, ógildanlegir eða skorti réttarvernd.

11. gr.

Samráð við lögbær yfirvöld á undan slitum af frjálsum vilja

1. Samráð skal haft við lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis áður en stjórn lánastofnunar ákveður að hefja slit af frjálsum vilja.

2. Slit lánastofnunar af frjálsum vilja skulu ekki koma í veg fyrir samþykkt endurskipulagningarráðstöfunar eða að slitameðferð hefjist.

12. gr.

Afturköllun á starfsleyfi lánastofnunar

1. Ef tekin er ákvörðun um að hefja slitameðferð lánastofnunar án þess að gripið hafi verið til endurskipulagningarráðstafana eða ef þær hafa mistekist skal starfsleyfi stofnunarinnar afturkallað í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 9. mgr. 22. gr. tilskipunar 2000/12/EB.

2. Afturköllun starfsleyfis, sem kveðið er á um í 1. mgr., skal ekki hindra einn eða fleiri aðila, sem bera ábyrgð á framkvæmd slitanna, í því að halda áfram starfsemi lánastofnunarinnar að hluta til, að svo miklu leyti sem það er nauðsynlegt eða viðeigandi fyrir markmið slitanna.

Heimaaðildarríki getur kveðið á um að slík starfsemi sé stunduð með samþykki og undir eftirliti lögbærra yfirvalda þess aðildarríkis.

13. gr.

Birting

Skiptastjórar eða stjórnvöld eða dómsmálafyrirvöld skulu tilkynna um þá ákvörðun að hefja slitameðferð með birtingu útdráttar úr slitaákvörðuninni í *Stjórnartíðindum Evrópu-bandalaganna* og í a.m.k. tveimur innlendum dagblöðum í hverju gístiaðildarríki.

14. gr.

Tilhögun upplýsingamiðlunar til þekktra lánardrottna

1. Þegar slitameðferð hefst skulu stjórnvöld eða dómsmálafyrirvöld heimaaðildarríkisins eða skiptastjórnin upplýsa án tafar alla lánardrottna, sem hafa lögheimili, fasta búsetu eða aðalskrifstofu í öðrum aðildarríkjum, um það nema í tilvikum þegar í löggjöf heimaaðildarríkis þess er ekki krafist að kröfunni sé lýst til að hún fáið viðurkennd.

2. Þessar upplýsingar skulu gefnar í formi auglýsingar þar sem fram koma tímamörk og viðurlög ef þau eru ekki virt, hvaða aðili hefur vald til að taka við kröfum sem lýst er eða athugasemdum sem eru lagðar fram varðandi kröfur og aðrar ráðstafanir sem mælt er fyrir um. Í auglýsingunni skal einnig koma fram hvort þeir sem eiga forgangskröfur eða kröfur sem eru tryggðar samkvæmt hlutarétti þurfi að lýsa þeim.

15. gr.

Efnidir skuldbindinga

Þegar skuldbinding hefur verið efnd gangvart lánastofnun, sem er ekki lögaðili og sem gengst undir slitameðferð í öðru aðildarríki, sem hefði átt að efna gagnvart skiptastjóranum telst sá aðili, sem efndi skuldbindinguna, hreinsaður af ákæru hafi honum verið ókunnugt um að málsmeðferðin væri hafin. Þegar slík skuldbinding er efnd áður en birtingin, sem kveðið er á um í 13. gr., hefur farið fram skal litið svo á, ef ekki eru sannanir um annað, að aðilanum sem efndi skuldbindinguna hafi verið ókunnugt um að

slitameðferð væri hafin. Þegar slík skuldbinding er efnd eftir að birtingin, sem kveðið er á um í 13. gr., hefur farið fram skal litið svo á, ef ekki eru sannanir um annað, að aðilanum, sem efndi skuldbindinguna, hafi verið kunnugt um að slitameðferð væri hafin.

16. gr.

Réttur til að lýsa kröfum

1. Allir lánardrottnar með lögheimili, fasta búsetu eða aðalskrifstofu í aðildarríki öðru en heimaaðildarríkinu, þ.m.t. opinber yfirvöld aðildarríkja, skulu hafa rétt til þess að lýsa kröfum eða leggja fram athugasemdir er þær varðar.

2. Kröfur lánardrottna með lögheimili, fasta búsetu eða aðalskrifstofu í aðildarríkjum öðrum en heimaaðildarríkinu skal meðhöndla og forgangsraða á sama hátt og sams konar kröfur sem lýst er af lánardrottnum með lögheimili, fasta búsetu eða aðalskrifstofu í heimaaðildarríkinu.

3. Í tilvikum öðrum en þeim þegar lög heimaaðildarríkis kveða á um að lagðar séu fram athugasemdir varðandi kröfur skulu lánardrottnar senda afrit af fylgiskjölum, ef til eru, geta um eðli kröfunnar, hvenær hún varð til og fjárhæð hennar, auk upplýsinga um hvort skírskotað er til forgangs, hlutaréttinda eða eignarréttarfyrirvara að því er varðar kröfuna og hvaða eignir falla undir trygginguna.

17. gr.

Tungumál

1. Upplýsingarnar, sem kveðið er á um í 13. og 14. gr., skulu vera á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum heimaaðildarríkisins. Nota skal eyðublað sem á er letruð, á öllum opinberum tungumálum Evrópusambandsins, fyrirsögnin „Innköllum krafna; tímamörk sem skulu virt“ eða, ef lög heimaaðildarríkisins kveða á um að athugasemdir varðandi kröfuna séu lagðar fram, fyrirsögnin „Boð um að leggja fram athugasemdir varðandi kröfu; tímamörk sem skulu virt“.

2. Allir lánardrottnar með lögheimili, fasta búsetu eða aðalskrifstofu í aðildarríki öðru en heimaaðildarríkinu geta lýst kröfu eða lagt fram athugasemdir varðandi kröfuna á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum þess ríkis. Ef svo ber undir skal krafan sem hann lýsir eða athugasemdirnar sem hann leggur fram varðandi kröfuna bera fyrirsögnina „Kröfulýsing“ eða „Afhending athugasemda er varða kröfu“ á opinberu tungumáli eða einu af opinberum tungumálum heimaaðildarríkis. Þar að auki er heimilt að krefja lánardrottna um þýðingu yfir á það tungumál sem er á kröfu sem er lýst eða athugasemdum sem eru lagðar fram varðandi kröfur.

18. gr.

Reglubundin miðlun upplýsinga til lánardrottna

Skiptastjórar skulu miðla upplýsingum reglulega og á viðeigandi hátt til lánardrottna, einkum um framvindu slitanna.

B. Lánastofnanir með aðalskrifstofu utan bandalagsins

21. gr.

19. gr.

Útibú lánastofnana þriðju landa

1. Stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld gístiaðildarríkis þar sem útibú lánastofnunar með aðalskrifstofu utan bandalagsins er skal, tafarlaust og með öllum tiltækum ráðum, tilkynna lögbærum yfirvöldum annarra gístiaðildarríkja þar sem stofnunin hefur útibú, sem talin eru upp í skránni sem getið er í 11. gr. tilskipunar 2000/12/EB og birt ár hvert í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*, um þá ákvörðun sína að hefja slitameðferð, þ.m.t. um bein áhrif sem slík málsmeðferð getur haft, ef unnt er áður en málsmeðferðin hefst en að öðrum kosti strax að því loknu. Lögbær yfirvöld fyrsta framangreinda heimaaðildarríkis skulu senda slíkar upplýsingar.

2. Stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld sem ákveða að hefja málsmeðferð til að slíta útibúi lánastofnunar með aðalskrifstofu utan bandalagsins skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum hins aðildarríkisins að slitameðferð sé hafin og starfsleyfi afturkallað.

Lögbær yfirvöld þess gístiaðildarríkis, sem hefur ákveðið að hefja málsmeðferðina, skulu senda upplýsingarnar.

3. Stjórnvöld eða dómsmálayfirvöld, sem um getur í 1. mgr., skulu leitast við að samræma aðgerðir sínar.

Skiptastjórar skulu einnig leitast við að samræma aðgerðir sínar.

IV. BÁLKUR**ÁKVÆÐI SEM ERU SAMEIGINLEG
ENDURSKIPULAGNINGARRÁÐSTÖFUNUM OG
SLITAMEÐFERÐ**

20. gr.

Áhrif á tiltekna samninga og réttindi

Áhrif endurskipulagningarráðstöfunar, eða þess að slita-meðferð hefst, á:

- a) ráðningarsamninga og -sambönd skulu falla einvörðungu undir þau lög aðildarríkisins sem gilda um ráðningarsamninginn;
- b) samning, sem veitir réttindi til að nýta eða eignast fasteign skulu falla einvörðungu undir lög þess aðildarríkis þar sem fasteignin er; Þau lög skulu ákvarða hvort eignin teljist lausafé eða fasteign;
- c) réttindi er varða fasteignir, skip eða loftfar háð skráningu í opinbera skrá skulu falla einvörðungu undir lög þess aðildarríkis þar sem skráin er færð.

Hlutaréttindi þriðju aðila

1. Samþykkt endurskipulagningarráðstafana eða það að slitameðferð hefst skal ekki hafa áhrif á hlutaréttindi (rights *in re*) lánardrottna eða þriðju aðila að því er varðar efnislegar eða óefnislegar eignir, lausafé eða fasteignir – bæði sérstakar eignir og söfn ótiltekinna eigna sem heildar, og sem breytast öðru hvoru – sem tilheyra lánastofnuninni sem er á yfirráðasvæði annars aðildarríkis þegar slíkar ráðstafanir eru samþykktar eða slitameðferð hafin.

2. Réttindin, sem um getur í 1. mgr., eru einkum:

- a) rétturinn til að selja eða láta selja eignir og njóta góðs af afrakstrinum eða af tekjunum af þessum eignum, einkum með veði eða fasteignaveði;
- b) einkaréttur á því að fallist sé á kröfu, einkum réttur sem tryggður er með veði í kröfunni eða með framsali kröfunnar með ábyrgð;
- c) rétturinn til að krefjast eignanna frá og/eða til að krefjast skila frá hverjum þeim sem hefur yfirráð yfir þeim eða not af þeim í trássi við óskir aðilans sem til þess hefur rétt;
- d) hlutaréttindi til að njóta afraksturs af eignunum.

3. Rétturinn, sem eru skráður í opinbera skrá og nýtur réttarverndar gagnvart þriðju aðila, og sem á þann hátt veita hlutaréttindi í skilningi 1. mgr., skulu teljast hlutaréttindi.

4. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir aðgerðir vegna ógildingar, ógildanleika eða skorts á réttarvernd sem mælt er fyrir um í l-lið 2. mgr. 10. gr.

22. gr.

Eignarréttarfyrirvari

1. Samþykkt endurskipulagningarráðstafana eða það að slitameðferð er hafin gagnvart lánastofnun sem kaupir eignir skal ekki hafa áhrif á réttindi seljandans sem eru byggð á eignarréttarfyrirvari á þeim tilvikum ef eignin er á yfirráðasvæði aðildarríkis annars en aðildarríkisins þar sem ráðstafanirnar voru samþykktar eða málsmeðferðin hófst, þegar slíkar ráðstafanir voru samþykktar eða slík málsmeðferð hófst.

2. Samþykkt endurskipulagningarráðstafana eða að slitameðferð er hafin gagnvart lánastofnun, sem selur eign eftir að afhending eignarinnar hefur farið fram, skal ekki vera ástæða riftunar eða ógildingar sölunnar eða hindra kaupandann í að öðlast eignarrétt í þeim tilvikum þegar eignin, sem seld er, er staðsett á yfirráðasvæði aðildarríkis annars en aðildarríkisins þar sem ráðstafanirnar voru samþykktar eða málsmeðferðin hófst á þeim tíma þegar slíkar ráðstafanir voru samþykktar eða málsmeðferð hófst.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir aðgerðir vegna ógildingar, ógildanleika eða skorts á réttarvernd sem mælt er fyrir um í l-lið 2. mgr. 10. gr.

23. gr.

Skuldajöfnun

1. Samþykkt endurskipulagningarráðstafana eða það að slitameðferð hefur hafist skal ekki hafa áhrif á rétt lánardrottna til að krefjast skuldajöfnunar krafna sinna gegn kröfum lánastofnunarinnar þegar slík skuldajöfnun er heimiluð í lögum sem gilda um kröfu lánastofnunarinnar.

2. Ákvæði 1. mgr. skal ekki koma í veg fyrir aðgerðir vegna ógildingar, ógildanleika eða skorts á réttarvernd sem mælt er fyrir um í lið 2. mgr. 10. gr.

24. gr.

Lex rei sitae

Fullnusta eignarréttar yfir gerningum eða annarra réttinda yfir slíkum gerningum sem þarf að færa í skrá, reikning eða verðbréfamiðstöð til að þeir öðlist gildi eða hægt sé að yfirfæra þá skal háð lögum aðildarríkisins þar sem skráin, reikningurinn eða verðbréfamiðstöðin, sem þessi réttindi eru skráð í, er fært eða staðsett.

25. gr.

Greiðslujöfnunarsamningar

Greiðslujöfnunarsamningar skulu falla einvörðungu undir lög sem gilda um slíka samninga.

26. gr.

Endurkaupasamningar

Með fyrirvara um 24. gr. skulu endurkaupasamningar falla einvörðungu undir lög sem gilda um slíka samninga.

27. gr.

Markaðir undir opinberu eftirliti

Með fyrirvara um 24. gr. skulu viðskipti á markaði, sem er undir opinberu eftirliti, stjórnast einvörðungu af lögum um samninginn sem gildir um slík viðskipti.

28. gr.

Sönnun um tilnefningu skiptastjóra

1. Færa skal sönnur á tilnefningu stjórnanda eða skiptastjóra með staðfestu endurriti af upprunalegri ákvörðun um tilnefningu hans eða með annarri staðfestingu sem gefin er út af stjórnvaldi eða dómsmálayfirvaldi heima-aðildarríkisins.

Heimilt er að krefjast þýðingar yfir á opinbert tungumál eða eitt af opinberum tungumálum þess aðildarríkis þar sem stjórnandinn eða skiptastjórinn hyggst starfa. Ekki er krafist löggildingar eða annarra slíkra formsatriða.

2. Stjórnendum og skiptastjórum er heimilt að beita því valdi, sem þeim er heimilt að beita á yfirráðasvæði heima-aðildarríkisins, á yfirráðasvæði allra aðildarríkja. Þeir mega einnig tilnefna aðila sér til aðstoðar eða, þegar það á við, vera með fulltrúa sína á meðan á endurskipulagningarráðstöfun eða slitameðferð stendur, einkum í gisti-aðildarríkjum og sérstaklega í því skyni að aðstoða lánardrottna við að yfirstíga erfiðleika sem þeir verða fyrir í gisti-aðildarríkinu.

3. Við beitingu valds síns skal stjórnandi eða skiptastjóri fara að lögum þess aðildarríkis þar sem hann hyggst starfa, einkum að því er varðar verklagsreglur um sölu eigna og upplýsingamiðlun til starfsmanna. Þetta vald má ekki fela í sér þvingunaraðgerðir eða rétt til að úrskurða í málarekstri eða deilumálum.

29. gr.

Skráning í opinbera skrá

1. Stjórnandi, skiptastjóri eða stjórnvald eða dómsmálayfirvald heima-aðildarríkis getur óskað eftir því að endurskipulagningarráðstöfun eða ákvörðun um að hefja slitameðferð sé skráð í þinglýsingarbók, verslunarskrá og hverja aðra opinbera skrá sem færð er í öðrum aðildarríkjum.

Aðildarríki getur þó mælt fyrir um lögboðna skráningu. Í því tilviki skal aðilinn eða yfirvaldið, sem um getur í framangreindri undirgrein, gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja slíka skráningu.

2. Líta ber á kostnaðinn við skráninguna sem kostnað og útgjöld í tengslum við málsmeðferðina.

30. gr.

Löggerningar sem eru lánardrottnum skaðlegir

1. Ákvæði 10. gr. skal ekki gilda um reglur er varða það hvort löggerningar, sem eru öllum lánardrottnum skaðlegir, séu ógildir, ógildanlegir eða skorti réttarvernd, í þeim tilfellum þegar sá sem hefur hag af þessum löggerningum leggur fram sannanir um að:

— gerningurinn, sem er skaðlegur öllum lánardrottnum, fellur undir lög aðildarríkis annars en heima-aðildarríkisins, og

— lögin bjóða engin úrræði til að véfengja gerninginn sem um ræðir.

2. Ef endurskipulagningarráðstöfun, sem dómsmálayfirvöld taka ákvörðun um, gerir ráð fyrir reglum um ógildingu, ógildanleika eða skort á réttarvernd löggerninga, sem eru skaðlegir öllum lánardrottnum og voru gerðir áður en ráðstöfunin var samþykkt, skulu ákvæði 2. mgr. 3. gr. ekki gilda í þeim tilvikum sem getið er í 1. mgr. þessarar greinar.

31. gr.

Vernd þriðju aðila

Ef lánastofnun ráðstafar gegn endurgjaldi, með aðgerð sem er gerð eftir samþykkt endurskipulagningarráðstöfunar eða eftir að slitameðferð hófst:

— fasteign,

— skipi eða loftfari sem háð er opinberri skráningu, eða

— fjármálaskjöllum eða réttindum er varða slík skjöl, en forsenda þess að þau séu til eða hægt að framselja þau er að þau séu færð í skrá, reikning eða verðbréfamiðstöð sem er fært eða staðsett í aðildarríki,

skal lögmæti aðgerðarinnar ráðast af lögum aðildarríkisins þar sem fasteignin er staðsett eða þar sem skráin eða reikningurinn er færður eða skráð er í verðbréfamiðstöð.

32. gr.

Yfirstandandi málaferli

Áhrif endurskipulagningarráðstafana eða slitameðferðar á yfirstandandi málaferli er varða eignir eða réttindi sem lánastofnunin hefur látið af hendi skulu falla einvörðungu undir lög aðildarríkisins þar sem málaferlin fara fram.

33. gr.

Þagnarskylda

Allir aðilar sem þurfa að taka við eða skýra frá upplýsingum í sambandi við reglur um upplýsingamiðlun og samráð, sem mælt er fyrir um í 4., 5., 8., 9., 11., og 19. gr., skulu bundnir þagnarskyldu í samræmi við reglurnar og skilyrðin sem mælt er fyrir um í 30. gr. tilskipunar 2000/12/EB, að undanskildum þeim dómsmálayfirvöldum sem innlend ákvæði gilda um.

V. BÁLKUR

LOKAÁKVÆÐI

34. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari 5. maí 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Ákvæði landslaga sem samþykkt eru til beitingar þessari tilskipun skulu fyrst einungis gilda um endurskipulagningarráðstafanir og slitameðferð sem samþykktar eru eða hefjast eftir daginn sem um getur í fyrstu undirgrein. Samþykktar ráðstafanir eða málsmeðferð sem hefist fyrir þann dag skulu áfram falla undir þau lög sem giltu um þær þegar þær voru samþykktar eða hófust.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

35. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi við birtingu hennar.

36. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 4. apríl 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

B. ROSENGREN

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/39/EB

2004/EES/29/23

frá 10. júní 2002

um breytingu á tilskipun 97/67/EB með tilliti til þess að opna pósthjónustu bandalagsins enn frekar fyrir samkeppni (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr., 55. gr. og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álit svæðanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ályktun sinni frá 7. febrúar 1994 um þróun pósthjónustu bandalagsins ⁽⁵⁾ lýsti ráðið því yfir að eitt af meginmarkmiðunum með stefnu bandalagsins væri að auka frelsi á póstmörknum í áföngum og undir stýringu og ábyrgjast jafnframt veitingu altækra hjónustu til langframa.
- 2) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/67/EB frá 15. desember 1997 um sameiginlegar reglur varðandi þróun innri markaðar bandalagsins á sviði pósthjónustu og umbætur á þeirri hjónustu ⁽⁶⁾ er settur lagarammi fyrir svið pósthjónustu á vettvangi bandalagsins, þ.m.t. ráðstafanir til að tryggja altæka hjónustu og setja hámarksörk fyrir þá pósthjónustu, sem aðildarríkin geta veitt einkarétt á, til þess eða þeirra aðila sem veita altæka hjónustu með það fyrir augum að viðhalda altækri hjónustu, og gerð tímaáætlun fyrir þær ákvarðanir sem þarf að taka til að opna markaðinn enn frekar fyrir samkeppni með það fyrir augum að mynda einn markað fyrir pósthjónustu.
- 3) Í 16. gr. sáttmálans er lögð áhersla á þá þýðingu sem hjónusta, sem hefur almennt efnahagslegt gildi, hefur að því er varðar sameiginleg gildi Evrópusambandsins, svo og hlutverk hennar með tilliti til

þess að stuðla að félagslegri og svæðisbundinni samheldni. Þar er einnig tekið fram að sjá þurfi til þess að slík hjónusta sé starfrækt á grundvelli meginreglna og skilyrða sem gera þeim kleift að vinna ætlunarverk sitt.

- 4) Í ályktunum Evrópuþingsins frá 14. janúar 1999 ⁽⁷⁾ og 18. febrúar 2000 ⁽⁸⁾ um evrópska pósthjónustu er lögð áhersla á félagslegt og efnahagslegt mikilvægi pósthjónustu og þörfina á að viðhalda altækri hágæða-hjónustu.
- 5) Ráðstafanir á þessu sviði skulu vera sniðnar að því að markmið bandalagsins varðandi félagsleg málefni, skv. 2. gr. sáttmálans, náist einnig, þ.e. hátt atvinnustig og mikil félagsleg vernd.
- 6) Pósterkið í dreifbýli, m.a. í fjallendi og á eyjum, gegnir mikilvægu hlutverki með tilliti til þess að fyrirtækin geti orðið hluti af innlendu eða alþjóðlegu efnahagslífi og til að viðhalda samheldni í félags- og atvinnulegu tilliti í dreifbýli í fjallendi og á eyjum. Enn fremur geta pósthús í fjallendi og á eyjum myndað mikilvæg net grunnvirkja fyrir almennan aðgang að nýrri fjarskiptatækni.
- 7) Leiðtogaráðið, sem kom saman í Lissabon 23. og 24. mars 2000, setti fram sem niðurstöður fundarins tvær ákvarðanir varðandi pósthjónustu þar sem aðgerða var krafist af framkvæmdastjórninni, ráðinu og aðildarríkjunum í samræmi við valdsvið hvers um sig. Umbeðnar aðgerðir eru: í fyrsta lagi að gera áætlun fyrir lok ársins 2000 um að afnema hömlur á pósthjónustu og í öðru lagi að auka frelsi hið fyrsta á sviðum eins og pósthjónustu með það að markmiði að markaður fyrir slíka hjónustu verði starfræktur til fulls.
- 8) Á fundi sínum í Lissabon taldi leiðtogaráðið það einnig mikilvægt að á innri markaðnum, og í hagkerfi sem grundvallast á þekkingu, væri fullt tillit tekið til ákvæða sáttmálans varðandi hjónustu sem hefur almennt efnahagslegt gildi og til fyrirtækja sem væri falið að veita slíka hjónustu.
- 9) Framkvæmdastjórnin hefur gert nákvæma athugun á sviði pósthjónustu innan bandalagsins, þ.m.t. skoðun á efnahagslegri, félagslegri og tæknilegri þróun innan greinarinnar, og hefur haft viðtækt samráð við þá aðila sem eiga hagsmuna að gæta.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 176, 5.7.2002, bls. 21. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 168/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptahjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 337 E, 28.11.2000, bls. 220 og Stjtið. EB C 180 E, 26.6.2001, bls. 291.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 116, 20.4.2001, bls. 99.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 144, 16.5.2001, bls. 20.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. desember 2000 (Stjtið. EB C 232, 17.8.2001, bls. 287), sameiginleg afstaða ráðsins frá 6. desember 2001 (Stjtið. EB C 110 E, 7.5.2002, bls. 37) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. mars 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 7. maí 2002.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 48, 16.2.1994, bls. 3.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 15, 21.1.1998, bls. 14.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 104, 14.4.1999, bls. 134.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB C 339, 29.11.2000, bls. 297.

- 10) Þörf er á nútímalegri rammaákvæðum á sviði pósthjónustu innan bandalagsins sem miða einkum að því að efla innri markaðinn fyrir pósthjónustu. Aukin samkeppni ætti að verða til þess að samþætta pósthjónustuna við aðrar aðferðir í samskiptum og hafa í för með sér aukin gæði hjónustunnar sem er veitt notendum sem gera sífellt meiri kröfur.
- 11) Hægt er að ná því meginmarkmiði að standa vörð um altæka hjónustu til langframa sem er veitt að staðaldri í öllu bandalaginu og uppfyllir gæðastaðalinn sem aðildarríkin skilgreindu í samræmi við 3. gr. tilskipunar 97/67/EB ef þeim möguleika að veita hjónustu, sem einkaréttur er á, er viðhaldið á þessu svæði og aukin skilvirkni jafnframt tryggð með nægu frelsi til að veita hjónustu.
- 12) Aukin eftirspurn á sviði pósthjónustunnar í heild, sem vænst er til meðallangs tíma, gæti vegið upp á móti því tapi á markaðshlutdeild sem veitendur altækra hjónustu geta orðið fyrir í kjölfar frekari opnunar markaðarins og myndi á þann hátt verða aukin vernd fyrir altæku hjónustuna.
- 13) Á meðal þeirra breytingaþátta, sem hafa áhrif á atvinnumál á sviði pósthjónustunnar, eru tæknipróun og krafa markaðarins um aukna skilvirkni mikilvægustu þættirnir; opnun markaðarins skiptir minna máli. Markaðsopnun mun stuðla að því að auka heildarstærð pósthjónustumarkaðarins og líklegt er að sú fækkun, sem kann að verða á starfsmönnum innan altæku hjónustunnar vegna slíkra ráðstafana (eða væntanlegra ráðstafana), verði bætt upp með fjölgun starfa hjá einkareknum fyrirtækjum og nýjum rekstraraðilum á markaðnum.
- 14) Rétt er að gera tímaáætlun á vettvangi bandalagsins til að opna samkeppnismarkaðinn fyrir bréfasendingar, í áföngum og undir stýringu, sem veitir öllum veitendum altækra hjónustu nægan tíma til að ganga frá frekari ráðstöfunum til nauðsynlegrar nútímavæðingar og endurskipulagningar til að tryggja að þeir lifi af við nýjar markaðsaðstæður. Aðildarríkin þurfa einnig hæfilegan tíma til að laga reglusetningarkerfi sín að opnara umhverfi. Þess vegna er rétt að frekari opnun markaðarins gerist skref fyrir skref þannig að í hverjum áfanga verði veruleg en stýrð opnun á markaðnum sem fylgt verði eftir með endurskoðun og tillögu þar sem staðfest er, ef við á, að árið 2009 verði búið að opna innri markaðinn fyrir pósthjónustu að fullu eða ákveða annað, viðeigandi skref að því marki í ljósi niðurstaðna endurskoðunarinnar.
- 15) Tryggja þarf að næstu áfangar við opnun markaðarins verði efnislega mikilvægir og þannig að aðildarríkin geti náð þeim í reynd og jafnframt tryggt áframhaldandi altæka hjónustu.
- 16) Almennar lækkanir þyngdarmarka í 100 g árið 2003 og 50 g árið 2006 vegna hjónustu, sem veitendur altækra hjónustu hafa einkarétt á, ásamt því að búið verði að opna markað fyrir millilandapóst á útleið að fullu opnaður fyrir samkeppni, hugsanlega með undantekningum að því marki sem nauðsynlegt er til að tryggja að altæk hjónusta sé veitt, eru enn frekari áfangar, tiltölulega einfaldir og stýrðir, en engu að síður mikilvægir.
- 17) Í bandalaginu standa venjulegar póstsendingar, sem vega 50 til 350 g, að meðaltali undir um það bil 16% af heildarpósttekjum veitenda altækra hjónustu og þar af eru 9% vegna venjulegra póstsendinga sem vega 100 til 350 g en millilandapóstur á útleið undir 50 g þyngdarmörkum stendur að meðaltali undir um það bil 3% til viðbótar af heildarpósttekjum þeirra sem veita altæka hjónustu.
- 18) Hæfilegt verð fyrir hjónustu, sem unnt er að veita einkarétt fyrir í tengslum við 100 og 150 g þyngdarmörk, er annars vegar þrefalt, almennt gjaldskrárverð fyrir póstsendingu í fyrsta þyngdarþrepi þess fastaflokks þar sem flutningur er hraðastur fyrir árið 2003 og hins vegar tvisvar og hálfu sinni almennt gjaldskrárverð fyrir árið 2006.
- 19) Fjöldasendingar eru nú þegar í flestum aðildarríkjum öflugur og vaxandi markaður með verulegum vaxtarmöguleikum en í öðrum aðildarríkjum eru vaxtarmöguleikar umtalsverðir. Fjöldasendingar eru nú þegar að mestu leyti opnar fyrir samkeppni í sex aðildarríkjum. Aukinn sveigjanleiki, að því er varðar hjónustu og verðlagningu vegna samkeppni, myndi bæta stöðu fjöldasendinga gagnvart öðrum samskiptaleiðum sem aftur er líklegt að leiði til nýrra tegunda póstsendinga og bæti stöðu pósthjónustunnar í heild. Viðhalda skal einkarétti á fjöldasendingum innan framangreindra þyngdar- og verðmarka að því marki sem það er nauðsynlegt til að tryggja að altæk hjónusta sé veitt.
- 20) Millilandapóstur á útleið stendur að meðaltali undir 3% af heildarpósttekjum. Ef opna ætti þennan hluta markaðarins í öllum aðildarríkjum, með nauðsynlegum undantekningum til að tryggja veitingu altækra hjónustu, myndi það gera mismunandi pósthfyrirtækjum kleift að safna, flokka og flytja allan millilandapóst á útleið.
- 21) Ef opna ætti pósthjónustu fyrir samkeppni vegna millilandapósts á innleið myndi það valda því að unnt væri að fara í kringum 100 g mörkin árið 2003 og 50 g mörkin árið 2006 á þann hátt að skipta upp

heildarsendingu innlenda póstsins og senda hluta hennar frá öðrum stað en það myndi hafa ófyrirsjáanleg áhrif. Ef greina ætti uppruna póstsendinga gæti það valdið enn frekari erfiðleikum við framkvæmdina. Þyngdarmörkin 100 g og 50 g fyrir venjulegan millilandapóst á innleið og fjölda-sendingar, og einnig venjulegan innanlandspóst, eru hentug þar eð þau bjóða ekki heim hættunni á að farið sé í kringum reglur annaðhvort á þennan hátt eða með tilbúnni þyngdaraufkoma einstakra póstsendinga.

- 22) Nauðsynlegt er að gera tímaáætlun nú þegar sem miðar að því að taka fleiri skref í þá átt að innri markaðurinn fyrir pósthjónustu verði opnaður að fullu bæði til að tryggja altæka hjónustu til langs tíma og áframhaldandi þróun nútímalegrar og skilvirkar pósthjónustu.
- 23) Rétt er að aðildarríkin hafi áfram þann möguleika að úthluta veitendum altækra hjónustu einkarétti á tiltekinni pósthjónustu. Þetta gerir veitendum altækra hjónustu kleift að ljúka því ferli að laga starfsemi sína og mannafla að aukinni samkeppni án þess að það raski fjárhagslegu jafnvægi þeirra og stefni þar með vernd altækra hjónustu í hættu.
- 24) Ákveða þarf bæði ný þyngdar- og verðmörk ásamt þeirri hjónustu sem þau kunna að gilda um og kveða á um frekari endurskoðun og ákvörðun um að staðfesta, ef við á, tímasetninguna 2009 fyrir það að inni markaðurinn fyrir pósthjónustu verði opnaður að fullu eða ákveðið verði að taka annað, viðeigandi skref að því marki í ljósi niðurstaðna endurskoðunarinnar.
- 25) Ráðstafanir, sem aðildarríkin samþykkja, þ.m.t. stofnun jöfnunarsjóðs eða hvers konar breytingar á honum eða greiðslur úr honum, geta falið í sér beina eða óbeina aðstoð aðildarríkis í einhverju formi í skilningi 1. mgr. 87. gr. sáttmálans sem samkvæmt 3. mgr. 88. gr. sáttmálans skal tilkynna um fyrir fram til framkvæmdastjórnarinnar.
- 26) Sé samkeppnisaðilum veitt leyfi til altækra hjónustu er hægt að binda slík leyfi þeirri kröfu að leyfishafar stuðli að veitingu altækra hjónustu.
- 27) Í tilskipun 97/67/EB var ákveðið að aðildarríki skyldu tilnefna eitt eða fleiri innlend stjórnsýslufirvöld fyrir pósthjónustuviðbætur sem skyldu vera lagalega aðskilin og rekstrarlega óháð pósthjónustufyrirtækjunum. Í ljósi þess hve hreyfanlegir evrópskir póstmörkadir eru þarf að viðurkenna og styrkja hið mikilvæga hlutverk innlendra stjórnsýslufirvalda, einkum að því er varðar það verkefni að tryggja að hjónusta, sem er bundin einkarétti, sé virt nema í aðildarríkjunum þar sem engin einkaréttarhjónusta er. Í 9. gr. tilskipunar 97/67/EB er aðildarríkjunum veitt heimild til að ganga lengra en gert er ráð fyrir í markmiðum þeirrar tilskipunar.
- 28) Það kann að reynast nauðsynlegt fyrir innlend stjórnsýslufirvöld að tengja leyfisveitingu þeirri kröfu að notendur hjónustunnar hafi gagnsæja, einfalda og ódýra málsmeðferð til að bregðast við

kvörtunum án tillits til þess hvort þær tengjast veitanda eða veitendum altæku hjónustunnar eða þeim fyrirtækjum sem hafa leyfi, þ.m.t. einstökum leyfishöfum. Einnig getur verið heppilegt að sú málsmeðferð sé tiltæk notendum allrar pósthjónustu, hvort sem um er að ræða altæka hjónustu eða ekki. Í þeirri málsmeðferð skal felast málsmeðferð til að ákvarða um ábyrgð þegar um það er að ræða að póstur tapast eða skemmist.

- 29) Viðskiptamenn í atvinnulífinu, fyrirtæki, sem safna saman pósti frá ólíkum viðskiptamönnum, og aðilar, sem senda frá sér stórar póstsendingar, fá að jafnaði hjónustu hjá þeim er veita altæka hjónustu, sem veitir þeim möguleika á að komast inn í póstkeðjuna á mismunandi stöðum og við mismunandi skilyrði borið saman við venjulegar bréfasendingar. Veitendur altæku hjónustunnar skulu, er þeir veita þessa hjónustu, fara að meginreglunum um gagnsæi og bann við mismunum, bæði milli ólíkra þriðju aðila og milli þriðju aðila og þeirra sem veita sambærilega, altæka hjónustu. Þegar hafðar eru í huga reglurnar um bann við mismunum er einnig nauðsynlegt að slík hjónusta sé tiltæk fyrir einkaviðskiptavinum sem senda póst við svipuð skilyrði.
- 30) Framkvæmdastjórninni ber að skila skýrslu reglulega til þessara stofnana um beitingu þessarar tilskipunar svo að Evrópuþingið og ráðið hafi jafnan upplýsingar um þróun innri markaðarins fyrir pósthjónustu.
- 31) Rétt er að fresta því til 31. desember 2008 að tilskipun 97/67/EB falli úr gildi. Þessi dagsetning hefur ekki áhrif á málsmeðferð um leyfisveitingu sem var ákveðin í aðildarríkjunum í samræmi við tilskipun 97/67/EB.
- 32) Breyta ber tilskipun 97/67/EB í samræmi við þetta.
- 33) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á beitingu reglna sáttmálans um samkeppni og frelsi til að veita hjónustu sem sérstaklega er fjallað um í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um beitingu samkeppnis-reglna á sviði pósthjónustu og um mat á ráðstöfunum tiltekinna ríkja varðandi pósthjónustu ⁽¹⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 97/67/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

1. Aðildarríkin geta haldið áfram að úthluta veitendum altækra hjónustu einkarétti að því marki sem nauðsynlegt er til að tryggja að altæk hjónusta haldist. Hjónustan skal takmarkast við söfnun, flokkun, flutning og afhendingu innanlandssendinga og millilandapósts á innleið, með eða án hraðsendinga, innan eftirfarandi þyngdar- og verðmarka.

⁽¹⁾ Stjóð. EB C 39, 6.2.1998, bls. 2.

Þyngdarmörkin skulu vera 100 g frá 1. janúar 2003 og 50 g frá 1. janúar 2006. Þessi þyngdarmörk skulu ekki gilda frá 1. janúar 2003 ef verðið er jafnt og eða hærra en þrefalt, almennt gjaldskrárverð fyrir póstsendingu í fyrsta þyngdarþrepi þess fastaflokks þar sem flutningur er hraðastur og skulu ekki gilda frá 1. janúar 2006 ef verðið er jafnt og eða tvisvar og hálfu sinni hærra en það gjaldskrárverð.

Þegar um er að ræða ókeypis pósthjónustu fyrir blinda og sjónskerta er heimilt að veita undanþágur frá þyngdar- og verðtakmörkunum.

Að því marki sem slíkt er nauðsynlegt til að tryggja að altæk þjónusta sé veitt skal viðhalda einkarétti á fjölpóstsendingum innan framangreindra þyngdar- og verðmarka.

Að því marki sem slíkt er nauðsynlegt til að tryggja að altæk þjónusta sé veitt, t.d. þegar frelsi hefur þegar verið aukið á tilteknum sviðum pósthjónustu eða vegna sérstakra eiginleika pósthjónustunnar í tilteknu aðildarríki, er heimilt að viðhalda einkarétti á millilandapósti á útleið innan framangreindra þyngdar- og verðmarka.

2. Ekki er heimilt að binda skjalskipti einkarétti.

3. Framkvæmdastjórnin skal ljúka rannsókn á framtíðarhorfum þar sem mat er lagt á það fyrir hvert aðildarríki hvaða áhrif það hefur á altæka þjónustu ef búið verður að opna innri póstmarkaðinn að fullu árið 2009. Framkvæmdastjórnin skal leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, eigi síðar en 31. desember 2006, sem byggist á niðurstöðum rannsóknarinnar, ásamt tillögu um að staðfesta, ef við á, tímasetninguna 2009 fyrir fulla opnun inni markaðarins fyrir pósthjónustu eða til að ákveða önnur skref að því marki í ljósi niðurstaðna endurskoðunarinnar.“

2. Við 12. gr. bætist eftirfarandi undirgreinar:

„—Þegar veitendur altæktrar þjónustu nota sérstakar gjaldskrár, t.d. í þjónustu við fyrirtæki, þá sem senda frá sér stórar póstsendingar eða þá sem safna saman pósti frá ólíkum viðskiptamönnum, skulu þeir beita meginreglunum um gagnsæi og bann við mismunun bæði að því er varðar gjaldskrár og skilyrði sem tengjast þeim. Í gjaldskránum skal taka tillit til þess kostnaðar sem sparast, borið saman við staðalþjónustu, sem nær yfir allar þjónustuaðgerðir sem eru í boði, söfnun, flutning og afhendingu einstakra póstsendinga, og skulu þær gilda jafnt, ásamt viðkomandi skilyrðum, bæði milli mismunandi þriðju aðila og milli þriðju aðila og veitenda altæktrar þjónustu sem veita sambærilega þjónustu. Allar slíkar gjaldskrár skulu einnig vera í boði fyrir einkaviðskiptamenn sem senda póst við svipuð skilyrði,

— víxlنيðurgreiðslur vegna altæktrar þjónustu utan einkaréttarsviðsins með tekjum fyrir þjónustu á einkaréttarsviðinu skulu bannaðar nema sýna megi fram á að þær séu algerlega nauðsynlegar til að uppfylla sérstakar skyldur sem hvíla á altækri þjónustu sem eru lagðar á á samkeppnisviðinu; í aðildarríkjum, þar sem engin altæk þjónusta er, skulu innlend stjórnsýsluyfirvöld samþykkja reglur í

þessu skyni og skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um slíkar ráðstafanir.“

3. Í stað fyrstu og annarrar undirgreinar 19. gr. komi eftirfarandi:

„Aðildarríkin skulu sjá til þess að komið sé á gagnsærri, einfaldri og ódýrri málsmeðferð til að fjalla um kvartanir notenda, einkum þegar um er að ræða tap, þjófnað, skemmdir eða það að stöðlum um gæði þjónustu er ekki fylgt (þ.m.t. málsmeðferð til að ákveða hver ber ábyrgðina þar sem fleiri en eitt fyrirtæki eiga hlut að máli).

Aðildarríkin geta kveðið á um að þessari meginreglu sé einnig beitt gagnvart þeim sem njóta þjónustunnar sem eru:

— utan sviðs altæktrar þjónustu eins og skilgreint er í 3. gr., og

— innan sviðs altæktrar þjónustu eins og skilgreint er í 3. gr. en fá ekki þjónustu hjá veitanda altæku þjónustunnar.

Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að tryggja að málsmeðferðin, sem um getur í fyrstu undirgrein, geri það kleift að leysa deilumál á sanngjarnan og skjótvirkan hátt þannig að gert sé ráð fyrir endurgreiðslu- og/eða bótakerfi þar sem slíkt er heimilað.“

4. Í stað þriðju undirgreinar 22. gr. komi eftirfarandi:

„Innlend stjórnsýsluyfirvöld skulu hafa það sérstaka verkefni að tryggja að þær skuldbindingar, sem þessi tilskipun hefur í för með sér, séu uppfylltar og skulu, ef við á, koma á fót eftirliti og sérstakri málsmeðferð til að tryggja að þjónusta, sem einkaréttur er á, sé virt. Einnig er heimilt að fela þeim að tryggja að farið sé að samkeppnisreglum á sviði pósthjónustu.“

5. Í stað 23. gr. komi eftirfarandi:

„23. gr.

Með fyrirvara um 7. gr. skal framkvæmdastjórnin, annað hvert ár, í fyrsta skipti eigi síðar en 31. desember 2004, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um beitingu þessarar tilskipunar ásamt viðeigandi upplýsingum um þróun á þessu sviði, einkum að því er varðar efnahagslega, félagslega, atvinnulega og tæknilega þætti, svo og um þjónustugæði. Ef við á, skulu fylgja skýrslunni tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins.“

6. Í stað 27. gr. komi eftirfarandi:

„27. gr.

Ákvæði þessarar tilskipunar, þó ekki ákvæði 26. gr., falla úr gildi 31. desember 2008 nema annað sé ákveðið í samræmi við 3. mgr. 7. gr. Málsmeðferð varðandi heimildir, sem lýst er í 9. gr., hefur ekki áhrif á þessa dagsetningu.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 10. júní 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. PIQUÉ I CAMPS

forseti.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 484/2002

2004/EES/29/24

frá 1. mars 2002

um breytingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 881/92 og (EBE) nr. 3118/93 í því skyni að taka upp ökumannsvottorð (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 881/92 ⁽⁴⁾ eru vöruflutningar á vegum milli landa háðir því að hafa bandalagsleyfi undir höndum, þ.e. samræmt skjal.
- 2) Samræmt skjal af þessu tagi, sem vottar að ökumenn hafi rétt til að aka okutækjum sem notuð eru í slíkum flutningum, sem eru háðir leyfi bandalagsins, einkum millilandaflutningum sem falla undir reglugerð (EBE) nr. 881/92 og gestaflutningum sem eru skilgreindir og kveðið á um í reglugerð (EBE) nr. 3118/93 ⁽⁵⁾, er ekki fyrir hendi og kemur það í veg fyrir að aðildarríkin geti fylgst með því hvort ökumenn frá löndum utan bandalagsins hafi löglega starfsráðningu eða séu á löglegan hátt í þjónustu flutningafyrirtækisins sem annast flutningana.
- 3) Því er rétt að taka upp ökumannsvottorð og takmarka gildissvið þessarar reglugerðar við ökumenn sem eru ríkisborgarar landa utan bandalagsins og ákveða síðar,

á grundvelli mats framkvæmdastjórnarinnar, hvort útvíkka eigi gildissvið hennar eða ekki.

- 4) Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á lög og önnur ákvæði aðildarríkjanna og bandalagsins sem gilda um frjálsa för, búsetu og aðgang starfsráðinna einstaklinga að starfsemi.
- 5) Vegna þess að ómögulegt er að fylgjast með því hvort ökumenn utan aðildarríkisins, þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu, séu löglega ráðnir eða hafi lögleg umráð hafa komið upp markaðsaðstæður þar sem ökumenn frá öðrum löndum starfa stundum ólöglega og eru eingöngu í millilandaflutningum utan aðildarríkisins þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu með þeim ásetningi að brjóta landslög staðfestu-aðildarríkisins sem hefur gefið út bandalagsleyfi flutningafyrirtækisins.
- 6) Þessir ólöglega ráðnu ökumenn vinna oft við ótryggar aðstæður á of lágu launum en það teflir umferðaröryggi í tvisýnu.
- 7) Slík kerfisbundin brot á innlendra löggjöf hafa haft í för með sér alvarlega röskun á samkeppni milli flutningafyrirtækja sem beita slíkum starfsvenjum og hinna sem hafa eingöngu löglega ráðna ökumenn í þjónustu sinni.
- 8) Leyfishafar hafa engin ráð til þess að hafa eftirlit með vinnuskilyrðum ökumanna sem eru ráðnir ólöglega.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 76, 19.3.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 169/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 22.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 96 E, 27.3.2001, bls. 207.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 193, 10.7.2001, bls. 28.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. maí 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 23. október 2001 (Stjtið. EB C 9, 11.1.2002, bls. 17) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 17. janúar 2002.

⁽⁴⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92 frá 26. mars 1992 um aðgang að vöruflutningamarkaðinum á vegum innan bandalagsins til eða frá yfirráðasvæði aðildarríkis eða um yfirráðasvæði eins eða fleiri aðildarríkja (Stjtið. EB L 95, 9.4.1992, bls. 1). Reglugerðinni var breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁵⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3118/93 frá 25. október 1993 um skilyrði fyrir því að farmflytjendur geti stundað flutningaþjónustu á vegum í aðildarríki þar sem þeir eru ekki búsettir (Stjtið. EB L 279, 12.11.1993, bls. 1).

- 9) Aðildarríkin geta ekki tekið upp ökumannsvottorð svo fullnægjandi sé og verður því markmiði betur náð á vettvangi bandalagsins í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og fram kemur í þeirri grein, er ekki gengið lengra í þessari reglugerð en nauðsynlegt er til að ná því markmiði.

- 10) Aðildarríkin þurfa tíma til að prenta og dreifa hinum nýju öikumannsvottorðum og því skal ekki beita þessari reglugerð fyrr en eftir að aðildarríkin hafa fengið hæfilegan tíma til að gera þær ráðstafanir sem eru nauðsynlegar fyrir framkvæmd hennar.
- 11) Leggja ber sérstaka áherslu á að aðildarríkin geti krafist þess að ökutæki, sem þau gefa út staðfest endurrit af bandalagsleyfinu fyrir, séu skráð á yfirráðasvæði þeirra.
- 12) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 881/92 og einnig reglugerð (EBE) nr. 3118/93 á þann veg að öikumenn, sem eru ríkisborgarar landa utan bandalagsins, skuli hafa öikumannsvottorð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 881/92 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi undirliður bætist við í 2. gr.:

„– „ökumaður“: einstaklingur sem ekur ökutæki eða er farþegi í því ökutæki með það fyrir augum að vera til taks sem ökumaður gerist þess þörf“.

2. Ákvæðum 3. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Millilandaflutningar skulu háðir bandalagsleyfi og, ef ökumaðurinn er ríkisborgari lands utan bandalagsins, öikumannsvottorði.“;

b) eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3. Aðildarríkið skal gefa út öikumannsvottorð í samræmi við 6. gr. fyrir öll flutningafyrirtæki sem:

- eru handhafar bandalagsleyfis,
- ráða á löglegan hátt öikumenn í því aðildarríki sem eru ríkisborgarar ríkja utan bandalagsins eða öikumenn sem eru ríkisborgarar landa utan bandalagsins og eru í þjónustu flutningafyrirtækisins í samræmi við ráðningarskilmála og starfsmenntun sem mælt er fyrir um í þessu sama aðildarríki:
- í lögum og stjórnsýslufyrirmælum og, ef við á,
- í kjarasamningum í samræmi við gildandi reglur í því aðildarríki.“

3. Í 4. gr. verði núverandi texti 1. mgr og eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2. Öikumannsvottorð, sem um getur í 3. gr., skal staðfesta að varðandi flutninga á vegum, sem falla undir bandalagsleyfi, sé ökumaður, sem er ríkisborgari í landi utan bandalagsins og annast slíka flutninga, ráðinn í aðildarríkinu þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu í samræmi við lög og stjórnsýslufyrirmæli og, ef við á, kjarasamninga í samræmi við gildandi reglur í því aðildarríki um ráðningarskilmála og starfsmenntun öikumanna, til að annast flutninga á vegum í því ríki.“

4. Eftirfarandi málsgrein bætist við 5. gr.:

„5. Bandalagsleyfið skal gefið út til fimm ára í senn og vera endurnýjanlegt.“

5. Í stað 6. gr. komi eftirfarandi:

„6. gr.

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkisins, þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu, skulu gefa út öikumannsvottorð sem um getur í 3. gr.

2. Aðildarríkið skal gefa út öikumannsvottorð að beiðni handhafa bandalagsleyfisins fyrir alla öikumenn, sem eru ríkisborgarar í landi utan bandalagsins, sem hann ræður á löglegan hátt eða sem eru á löglegan hátt í þjónustu hans í samræmi við lög og stjórnsýslufyrirmæli og, ef við á, kjarasamninga í samræmi við gildandi reglur í því aðildarríki um ráðningarskilmála og starfsmenntun öikumanna í því aðildarríki. Hvert öikumannsvottorð skal staðfesta að ökumaðurinn, sem er nafngreindur þar, sé ráðinn í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. gr.

3. Öikumannsvottorð skal vera í samræmi við fyrirmyndina sem er sett fram í III. viðauka þar sem einnig er mælt fyrir um skilyrðin fyrir notkun þess. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að öikumannsvottorð séu fölsuð. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þær þegar í stað.

4. Öikumannsvottorð skal tilheyra flutningafyrirtækinu sem afhendir það öikumanninum sem er nafngreindur í leyfinu þegar sá ökumaður ekur ökutæki samkvæmt bandalagsleyfi sem er gefið út fyrir það flutningafyrirtæki. Geyma skal staðfest endurrit af öikumannsvottorði á athafnasvæði flutningafyrirtækisins. Framvísa skal öikumannsvottorði í hvert sinn sem þar til bær skoðunarmaður fer fram á það.

5. Gefa skal út öikumannsvottorð með gildistíma sem aðildarríkið, sem gefur það út, ákveður en skal aldrei vera lengri en fimm ár. Öikumannsvottorð skal haldast í gildi svo lengi sem skilyrði fyrir útgáfu þess

eru uppfyllt. Aðildarríki skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að flutningafyrirtækið skili vottorðinu þegar í stað til yfirvaldanna sem gáfu þau út ef þessi skilyrði eru ekki lengur uppfyllt.“

6. Í 7. gr. verði núverandi texti 1. mgr og eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2. Lögbær yfirvöld staðfestuaðildarríkisins skulu sannprófa reglulega, með árlegum athugunum sem ná yfir a.m.k. 20% af gildum vottorðum sem hafa verið gefin út í því aðildarríki, hvort skilyrðin, sem um getur í 3. mgr. 3. gr. og gilda um útgáfu ökumannsvottorðs, séu enn uppfyllt.“

7. Í stað 8. gr. komi eftirfarandi:

„8. gr.

1. Ef skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 3. gr., eða þau sem um getur í 3. mgr. 3. gr., eru ekki uppfyllt skulu lögbær yfirvöld staðfesturíkisins hafna umsókn um útgáfu eða endurnýjum bandalagsleyfis eða ökumannsvottorðs með rökstuddri ákvörðun.

2. Lögbær yfirvöld skulu afturkalla bandalagsleyfi eða ökumannsvottorð ef leyfishafi:

— uppfyllir ekki lengur skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 3. gr. eða um getur í 3. mgr. 3. gr., eða

— hefur gefið rangar upplýsingar varðandi gögnin sem krafist er vegna útgáfu bandalagsleyfis eða ökumannsvottorðs.

3. Ef alvarleg brot eða endurtekin, minniháttar brot á reglum um flutninga eiga sér stað geta lögbær yfirvöld staðfestuaðildarríkis flutningafyrirtækisins, sem hefur gerst brotlegt, m.a. afturkallað, tímabundið eða að hluta til, staðfestu eftirritin af bandalagsleyfinu og afturkallað ökumannsvottorð. Slík viðurlög skulu ákveðin með hliðsjón af því hve alvarlegt brot handhafa bandalagsleyfis telst og að teknu tilliti til þess hve mörg staðfest endurrit hann hefur undir höndum vegna millilandaflutninga sinna.

4. Sé um alvarleg brot eða endurtekin minniháttar brot að ræða varðandi hvers konar misnotkun á ökumannsvottorði skulu lögbær yfirvöld staðfestuaðildarríkis flutningafyrirtækisins, sem gerist brotlegt, láta það sæta hæfilegum viðurlögum, með því t.d.:

— að fresta tímabundið útgáfu ökumannsvottorðs,

— að afturkalla ökumannsvottorð,

— að setja viðbótarskilyrði fyrir útgáfu ökumannsvottorða til að koma í veg fyrir misnotkun,

— að afturkalla, tímabundið eða að hluta til, staðfest endurrit af bandalagsleyfi.

Þessi viðurlög skulu ákvörðuð með hliðsjón af því hve alvarlegt brot handhafa bandalagsleyfisins er.“

8. Í 9. gr. verði núverandi texti 1. mgr og eftirfarandi málsgrein bætist við:

„2. Aðildarríkin skulu tryggja að handhafi bandalagsleyfis geti áfrýjað öllum ákvörðunum lögbærra yfirvalda staðfestuaðildarríkisins um að synja um ökumannsvottorð eða afturkalla það eða setja viðbótarskilyrði fyrir útgáfu þess.“

9. Í 3. mgr. 11. gr. komi „3. og 4. mgr. 8. gr.“ í stað „3. mgr. 8. gr.“

10. Eftirfarandi grein er skotið inn:

„11. gr. a

Framkvæmdastjórnin skal kanna afleiðingar þess að takmarka kröfuna um ökumannsvottorð við ökumenn sem eru ríkisborgarar landa utan bandalagsins og skal, ef næg rök liggja til þess, leggja fram tillögu um að breyta þessari reglugerð.“

11. Texti viðaukans við þessa reglugerð bætist við sem III. viðauki.

2. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3118/93:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. gr.:

„1. Öllum farmflytjendum, sem stunda flutninga á vegum gegn gjaldi og hafa bandalagsleyfið sem um getur í reglugerð (EBE) nr. 881/92 og ökumönnum þeirra, sem eru ríkisborgarar í landi utan bandalagsins og hafa ökumannsvottorð í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í þeirri reglugerð, er heimilt, með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, að stunda tímabundið innanlandsflutninga á vegum gegn gjaldi í öðru aðildarríki, hér á eftir kallaðir „gestaflutningar“ og aðildarríkið „gístiaðildarríki“, þótt þeir hafi ekki skráða skrifstofu eða aðra staðfestu þar.“

2. Eftirfarandi undirgrein bætist við 2. mgr.:

„Ef ökumaðurinn er ríkisborgari í ríki utan bandalagsins verður hann að hafa ökumannsvottorð í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 881/92.“

3. gr.

Aðildarríkin skulu greina framkvæmdastjórninni frá þeim ráðstöfunum sem þau gera til framkvæmdar þessari reglugerð.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 19. mars 2003.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. mars 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

R. DE MIGUEL

forseti.

VIÐAUKI

„III. VIÐAUKI

EVROPUBANDALAGIÐ

(a)

(Bleikt kort — DIN A4)

(Fyrsta síða vottorðsins)

(Texti á opinberu tungumáli/tungumálum eða einu af opinberum tungumálum aðildarríkisins sem gefur vottorðið út)

Auðkennisstafir aðildarríkisins ⁽¹⁾ sem gefur
út vottorðið

Lögbært yfirvald eða stofnun

ÖKUMANNSVOTTORÐ NR. ...

fyrir vöruflutninga á vegum gegn gjaldi samkvæmt bandalagsleyfi

(Reglugerð (EBE) nr. 881/2 eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 484/2002 frá 1. mars 2002)

Þetta vottorð staðfestir á grundvelli skjalanna sem eru lögð fram af:

⁽²⁾

að ökumaðurinn:

Kenninafn og eiginnafr:

Fæðingardagur og ár Ríkisfang

Gerð og númer persónuskilríkja:

Dags. útgáfu Útgáfustaður

Númer ökuskírteinis

Dags. útgáfu Útgáfustaður

Almannatrygginganúmer

er ráðinn í samræmi við lög og stjórnsýslufyrirmæli og, ef við á, kjarasamninga í samræmi við gildandi reglur í eftirfarandi aðildarríki um ráðningarskilmála og starfsþjálfun ökumanna í því aðildarríki til að annast flutninga á vegum.

..... ⁽³⁾

Sérstakar athugasemdir:

.....

Þetta vottorð gildir frá til

Gefið út í, þann

⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Auðkennisstafir aðildarríkjanna eru: (A) Austurríki, (B) Belgía, (DK) Danmörk, (D) Þýskaland, (GR) Grikkland, (E) Spánn, (F) Frakkland, (FIN) Finnland, (IRL) Írland, (I) Ítalía, (L) Lúxemborg, (NL) Holland, (P) Portúgal, (S) Svíþjóð, (UK) Breska konungsríkið.

⁽²⁾ Nafn eða firmanafn og fullt heimilisfang farmflytjanda.

⁽³⁾ Heiti aðildarríkisins þar sem farmflytjandinn hefur staðfestu.

⁽⁴⁾ Undirskrift og stimpill lögbærs yfirvalds eða stofnunar sem gefur leyfið út.

(Önnur síða vottorðsins)

(Texti á opinberu tungumáli/tungumálum eða einu af opinberum tungumálum aðildarríkisins sem gefur vottorðið út)

ALMENN ÁKVÆÐI

Þetta vottorð er gefið út samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 881/92 frá 26. mars 1992 um aðgang að vöruflutningamarkaðinum á vegum innan bandalagsins til eða frá yfirráðasvæði aðildarríkis eða um yfirráðasvæði eins eða fleiri aðildarríkja, með áorðnum breytingum.

Það er staðfesting á því að ökumaðurinn sem er nafngreindur þar sér ráðinn í samræmi við lög og stjórnsýslufyrirmæli og, ef við á, kjarasamninga í samræmi við gildandi reglur aðildarríkisins, sem er nafngreint í vottorðinu, um ráðningarskilmála og starfsþjálfun ökumanna í því aðildarríki til að annast flutninga á vegum.

Ökumannsvottorðið skal tilheyra flutningafyrirtækinu sem afhendir það ökumanninum sem er nafngreindur í leyfinu þegar sá ökumaður ekur ökutæki ⁽¹⁾ í flutningum samkvæmt bandalagsleyfi sem er gefið út fyrir það flutningafyrirtæki. Óheimilt er að framselja ökumannsvottorðið til annars manns. Ökumannsvottorð gildir einungis svo lengi sem skilyrðin fyrir útgáfu þess eru uppfyllt og farmflytjandanum ber skylda til að skila því til yfirvaldanna sem gáfu þau út jafnskjótt og þau skilyrði eru ekki lengur uppfyllt.

Lögbært yfirvald í aðildarríkinu, þar sem leyfið er gefið út, getur afturkallað það, einkum ef flutningafyrirtækið:

- hefur ekki virt öll skilyrði um notkun vottorðsins,
- hefur veitt rangar upplýsingar að því er varðar nauðsynleg gögn vegna útgáfu eða framlengingar á vottorðinu.

Staðfest endurrit af vottorðinu skal geymt hjá flutningafyrirtækinu.

Frumrit vottorðsins skal geymt í ökutækinu og skal ökumaður framvísa því hvenær sem viðurkenndur eftirlitsmaður krefst þess.

⁽¹⁾ „Ökutæki“ er vélknúið ökutæki, skráð í aðildarríki, eða samtengt ökutæki þar sem a.m.k. vélknúna ökutækið er skráð í aðildarríki og eingöngu notað til vöruflutninga.“

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1177/2002

2004/EES/29/25

frá 27. júní 2002

um tímabundnar varnarráðstafanir fyrir skipasmíðaiðnaðinn (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum e-lið 3. mgr. 87. gr., 89. gr. og 133. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna og ríkisstjórn Lýðveldisins Kóreu, hér á eftir nefnt „Kórea“ undirrituðu samþykktu fundargerð varðandi alþjóðamarkað skipasmíðaiðnaðarins þann 22. júní 2000, hér á eftir nefnd „samþykktu fundargerðin“, með það fyrir augum að koma aftur á samngjörnun og gagnsæjum samkeppnis skilyrðum. Af hálfu Kóreu hefur þó ekki verið staðið með skilvirkum hætti við skuldbindingar samkvæmt samþykktu fundargerðinni, einkum að því er varðar skuldbindingar um að tryggja skilvirkt kerfi verðlagseftirlits, og því hefur engin viðunandi niðurstaða náðst.
- 2) Rekstraraðstoð hefur ekki verið skilvirkt tæki til þess að tryggja að evrópskur skipasmíðaiðnaður bíði ekki tjón af samkeppni þar sem eðlileg samkeppnisskilyrði á skipasmíðamarkaðnum eru ekki virt. Þess vegna skal vera óheimilt, sbr. ákvæði 3. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1540/98 frá 29. júní 1998 um nýjar reglur um aðstoð til skipasmíða ⁽³⁾, að veita rekstraraðstoð, sem grundvallast á samningi, til skipasmíða í tengslum við samninga sem eru gerðir eftir 1. janúar 2001.
- 3) Í undantekningartilvikum og til bráðabirgða, og til að veita aðstoð til skipasmíðastöðva bandalagsins í þeim geirum sem hafa orðið fyrir neikvæðum áhrifum í formi verulegs tjóns og alvarlegs skaða af völdum óréttmætrar samkeppni frá Kóreu skal þó heimila tímabundnar varnarráðstafanir sem skulu einungis ná til takmarkaðra markaðsgeira og standa yfir í stuttan og afmarkaðan tíma. Reglugerð (EB) nr. 1540/98 skal gilda að breyttu breytanda.

- 4) Staða skipasmíðaiðnaðarins í bandalaginu er misjöfn. Samkvæmt fjórðu og fimmtu skýrslu um stöðu skipasmíða í heiminum má telja um það bil helming af vegnum brúttótonnum, sem eru framleidd í skipasmíðastöðvum bandalagsins, til þeirra markaðsgeira þar sem skipasmíðastöðvar bandalagsins eru í sterkri stöðu á alþjóðamarkaði. Í öðrum geirum hafa skipasmíðastöðvar bandalagsins þó augljóslega orðið fyrir neikvæðum áhrifum í formi verulegs tjóns og alvarlegs skaða af völdum óréttmætrar samkeppni frá Kóreu. Þess vegna má heimila samningstengda bráðabirgðaaðstoð undir vissum kringumstæðum í þeim geirum, einkum fyrir gámaskip, tankskip fyrir unnar olíuvörur og efnaflutningaskip.
- 5) Með hina óvenjulegu þróun í þeim geira, sem snertir gasflutningaskip (LNG), í huga mun framkvæmdastjórnin halda áfram að fylgjast með þeim markaði. Heimila má samningstengda bráðabirgðaaðstoð í þessum geira ef framkvæmdastjórnin staðfestir, á grundvelli rannsókna sem taka til ársins 2002, að iðnaður í bandalaginu hafi orðið fyrir verulegu tjóni og alvarlegum skaða í þessum geira af völdum ósamngjarnrar samkeppni frá Kóreu í jafn miklum mæli og orðið hefur raunin fyrir gámaskip, tankskip fyrir unnar olíuvörur og efnaflutningaskip.
- 6) Leyfa má stuðning sem nemur allt að 6% af samningsfjárhæðinni eins og hún er áður en aðstoð er heimiluð til að gera skipasmíðastöðvum bandalagsins kleift á skilvirkan hátt að standast óréttmæta samkeppni frá Kóreu.
- 7) Tímabundnar varnarráðstafanir skulu einungis leyfðar eftir að bandalagið hefur hafið málsmeðferð varðandi lausn deilumála við Kóreu í samræmi við samkomulag Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um reglur og málsmeðferð við lausn deilumála og má ekki heimila þær eftir að deilan hefur verið leyst eða látin niður falla eftir slíka málsmeðferð á þeim forsendum að bandalagið telji að samþykktu fundargerðin hafi verið framkvæmd á skilvirkan hátt.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 172, 2.7.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 170/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á XV. viðauka (Ríkisaðstoð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 23.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 304 E, 30.10.2001, bls. 208.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 140 E, 13.6.2002, bls. 380.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 202, 18.7.1998, bls. 1.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Að því er varðar þessa reglugerð gilda viðeigandi skilgreiningar sem eru settar fram í 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 1540/98. Auk þess skulu eftirfarandi skilgreiningar gilda:

- a) „gámaskip“: skip sem er smíðað þannig að skipið er með einu þilfari með festingarbúnaði til að flytja gáma (staðlaða eða óstaðlaða, kælda eða ókælda) og hólfín og hugsanlega hluti af þilfarsgeymslurými eru búin gáma-stýringu til að auðvelda frágang gámanna. Önnur skip, sem hafa flutningsgetu bæði til gámaflutninga og annars konar farmflutninga, teljast vera gámaskip ef meiri hluti flutningsgetunnar er bundinn við gámaflutninga;
- b) „efnaflutningaskip“: skip sem er smíðað þannig að skipið er með einu þilfari með innbyggðum og/eða sjálfstæðum tönkum sem eru ætlaðir til flutnings á efnavörum í fljótandi formi. Efnaflutningaskip einkennast af því að með þeim er hægt að flytja og meðhöndla mörg efni samtímis og því að tankarnir eru sérstaklega húðaðir eftir því hvers eðlis farmurinn er og hver hætta stafar af honum;
- c) „tankskip fyrir unnar olíuvörur“: skip sem er smíðað þannig að skipið er með einu þilfari með innbyggðum og/eða sjálfstæðum tönkum sem henta til flutnings á hreinsuðum jarðolíuafurðum í fljótandi formi;
- d) „gasflutningaskip“ (Liquefied Natural Gas carriers): skip sem er smíðað þannig að skipið er með einu þilfari með föstum, innbyggðum og/eða sjálfstæðum tönkum sem eru ætlaðir til flutnings á jarðgasi í fljótandi formi.

2. gr.

1. Líta ber svo á að bein aðstoð vegna samninga um smíði gámaskipa, tankskipa fyrir unnar olíuafurðir og efnaflutningaskipa, svo og gasflutningaskipa, sé samrýmanleg sameiginlega markaðnum þegar samkeppni hefur verið um samninginn frá kóreskri skipasmíðastöð sem býður lægra verð, sbr. þó 2. til 6. mgr.

2. Einungis má heimila beina aðstoð vegna samninga um smíði á gasflutningaskipum samkvæmt þessari grein þegar um er að ræða endanlega samninga sem eru undirritaðir eftir að framkvæmdastjórnin tilkynnir í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* að hún staðfesti, á grundvelli rannsóknar sem taka til ársins 2002, að iðnaður í bandalaginu hafi beðið verulegt tjón og alvarlegan skaða í þessum markaðsgeira vegna óréttmætrar samkeppni frá Kóreu.

3. Heimila má aðstoð vegna skipasmíðasamninga samkvæmt þessari grein sem er að hámarki 6% af samningsfjárhæðinni eins og hún er áður en aðstoðin er veitt.

4. Þessi reglugerð gildir ekki um skip sem eru afhent meira en þremur árum eftir undirritunardag endanlegs samnings. Framkvæmdastjórnin getur þó heimilað að þriggja ára tímamörkin fyrir afhendingu séu framlengd þegar það er talið réttlætanlegt vegna þess hve tæknilega flókið viðkomandi skipasmíðaverkefni er eða af því að tafir verða vegna óvæntrar röskunar í vinnuferli skipasmíðastöðvarinnar, sem er veruleg og á sér skýringar, af völdum ytri aðstæðna sem heyra til undantekninga og fyrirtækið getur ekki séð fyrir.

5. Framkvæmdastjórnin mun endurskoða reglulega markaðsgeirana sem eiga rétt á aðstoð skv. 1. mgr. m.t.t. sönnunargagna sem sanna, svo ekki verður um villst, að tiltekinn markaðsgeiri innan bandalagsins hafi orðið fyrir beinu tjóni vegna óréttmætra og ógagnsærra samkeppnis-skilyrða.

6. Reglugerð (EB) nr. 1540/98 skal gilda að breyttu breytanda.

3. gr.

Ákvæði 88. gr. sáttmálans skulu gilda um aðstoð sem um getur í 2. gr. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ákvörðun í samræmi við reglugerð (EB) nr. 659/1999 frá 22. mars 1999 um ítarlegar reglur um beitingu 88. gr. ⁽¹⁾ EB-sáttmálans ⁽²⁾.

4. gr.

Reglugerðin skal gilda um endanlega samninga sem eru undirritaðir frá gildistöku þessarar reglugerðar og þar til hún fellur úr gildi, að undanskildum endanlegum samningum sem eru undirritaðir áður en framkvæmdastjórnin tilkynnir í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* að hún hafi hafið málsmeðferð varðandi lausn deilumála við Kóreu með því að fara fram á viðræður í samræmi við samning Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um reglur og málsmeðferð við lausn deilumála og endanlega samninga sem eru undirritaðir einum mánuði eða meira eftir að framkvæmdastjórnin tilkynnir í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* að málsmeðferð um lausn deilumála sé lokið eða hafi verið látin niður falla á þeim forsendum að bandalagið telji að samþykkt fundargerðin hafi verið framkvæmd á skilvirkan hátt.

5. gr.

Þessi reglugerð öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og fellur úr gildi 31. mars 2004.

⁽¹⁾ Númeraröð greina í stofnsáttmála Evrópubandalagsins var breytt í Amsterdam-sáttmálanum.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 83, 27.3.1999, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 27. júní 2002.

Fyrir hönd ráðsins,

M. ARIAS CAÑETE

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/84/EB

2004/EES/29/26

frá 27. september 2001

um rétt höfundar til þóknunar við endursölu frumgerðar listaverks (fylgirétt) (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem
sáttanefndin samþykkti 6. júní 2001,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á sviði höfundarréttar er fylgiréttur óframseljanlegur og óafsalanlegur réttur höfundar frumgerðar myndverks (tví- eða þrívíðs verks) til að njóta fjárhagslegs ávinnings af endurtekinni sölu viðkomandi listaverks.
- 2) Fylgirétturinn er ábatasamur og gerir höfundinum eða listamanninum kleift að njóta endurgjalds við endurtekin eigendaskipti á verkinu. Efnið, sem fylgirétturinn tekur til, er hin efnislega birtingarmynd verksins, þ.e.a.s. miðillinn sem verkið, sem nýtur verndar, er unnið í.
- 3) Fylgiréttinum er ætlað að tryggja höfundum myndverka hlut í þeirri fjárhagslegu velgengni sem frumgerðir verka þeirra njóta. Slíkur réttur stuðlar að því að unnt sé að jafna, í fjárhagslegu tilliti, hlut höfunda myndverka og annarra höfunda sem njóta þóknunar fyrir endurtekna nýtingu verka sinna.
- 4) Fylgirétturinn er óaðskiljanlegur hluti höfundarréttar og grundvallarforréttindi höfunda. Með því að koma slíkum rétti á í öllum aðildarríkjum er þeirri þörf fullnægt að veita höfundum fullnægjandi og viðtekna vernd.
- 5) Samkvæmt 4. mgr. 151. gr. sáttmálans skal bandalagið, í aðgerðum sínum samkvæmt öðrum ákvæðum sáttmálans, taka tillit til menningarlegra þátta.
- 6) Bernarsáttmálinn til verndar bókmenntum og listaverkum kveður á um að fylgiréttur sé því aðeins fyrir hendi að löggjöf heimalands höfundar leyfi slíkt. Rétturinn er því valkvæður og háður reglunni um gagnkvæmni. Af dómaframkvæmd dómstóls

Evrópubandalaganna varðandi beitingu meginreglunnar um bann við mismunun, sem mælt er fyrir um í 12. gr. sáttmálans, leiðir það sem sýnt er fram á í dómsúrskurði frá 20. október 1993 í sameinuðum málum C-92/92 og C-326/92, Phil Collins ofl. ⁽⁴⁾, að ekki er unnt að styðjast við innlend ákvæði, sem fela í sér gagnkvæmniskilmála, í því skyni að neita ríkisborgurum annarra aðildarríkja um réttindi sem veitt eru innlendum höfundum. Beiting slíkra skilmála í bandalaginu stríðir gegn meginreglunni um jafna meðferð sem leiðir af banni við hvers konar mismunun á grundvelli ríkisfangs.

- 7) Alþjóðavæðing markaðar bandalagsins á sviði nútíma- og samtímalistar, sem færast nú mjög í aukana fyrir áhrif hins nýja hagkerfis, og sú lagalega staða að fá ríki utan Evrópusambandsins viðurkenna fylgirétt gerir það að verkum að nauðsynlegt er fyrir Evrópubandalagið að hefja samningaviðræður út á við með það fyrir augum að gera ákvæði 14. gr. b í Bernarsáttmálanum skyldubundin.
- 8) Sjálf tilvist þessa alþjóðlega markaðar, ásamt því að fylgiréttur er ekki fyrir hendi í sumum aðildarríkjum og að misræmi ríkir, eins og sakir standa, milli innlendra kerfa þar sem rétturinn er þó viðurkenndur, gerir það að verkum að nauðsynlegt er að mæla fyrir um bráðabirgðaákvæði að því er varðar hvorttveggja, gildistöku réttarins og setningu efnislegra reglna um hann, sem viðhalda munu samkeppnishæfni evrópska markaðarins.
- 9) Eins og sakir standa er kveðið á um fylgiréttinn í löggjöf meirihluta aðildarríkjanna. Nokkur munur er á slíkum lögum þar sem þau eru til á annað borð, einkum að því er varðar þau verk sem lögin taka til, rétthafa fylgiréttargjalds, gjaldskrá, fyrir hvaða viðskipti ber að greiða og á hvaða grundvelli slíkar greiðslur eru reiknaðar. Það hefur veruleg áhrif á samkeppniskilyrði á hinum innri markaði hvort slíkur réttur er fyrir hendi eða ekki þar eð hver sá sem vill selja listaverk verður að taka tillit til þess hvort skylt sé að greiða þóknun á grundvelli fylgiréttar. Þessi réttur stuðlar því fyrir sitt leyti að röskun á samkeppni auk tilfærslu á sölustarfsemi innan bandalagsins.
- 10) Slíkt misræmi, eftir því hvort fylgirétturinn er fyrir hendi eða ekki og eftir því hvernig aðildarríkin framfylgja honum þar sem hann er til, hefur bein og óæskileg áhrif á starfsemi innri markaðarins að því er tekur til listaverka eins og kveðið er á um í 14. gr. sáttmálans. Við slíkar aðstæður er 95. gr. sáttmálans viðeigandi lagagrunnur.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 272, 13.10.2001, bls. 32. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 170/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á XVII. viðauka (Hugverkaréttindi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 24.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 178, 21.6.1996, bls. 16 og Stjtið. EB C 125, 23.4.1998, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 75, 10.3.1997, bls. 17.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 9. apríl 1997 (Stjtið. EB C 132, 28.4.1997, bls. 88), staðfest 27. október 1999, sameiginleg afstaða ráðsins frá 19. júní 2000 (Stjtið. EB C 300, 20.10.2000, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. desember 2000 (Stjtið. EB C 232, 17.8.2001, bls. 173). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 3. júlí 2001 og ákvörðun ráðsins frá 19. júlí 2001.

⁽⁴⁾ Dómasafn EB (ECR) 1993, I-5145.

- 11) Meðal markmiða bandalagsins, eins og þau eru sett fram í sáttmálanum, er að leggja grunn að nánari einingu meðal þjóða Evrópu, að stuðla að nánari tengslum milli aðildarríkja bandalagsins og að tryggja efnahagslegar og félagslegar framfarir þeirra með því að taka höndum saman um að ryðja úr vegi þeim tálum sem aðskilja lönd Evrópu. Í því skyni kveður sáttmálinn á um stofnun innri markaðar, þar sem gengið er út frá afnámi hindrana á frjálsum vöruflutningum, frelsi til að veita þjónustu og staðfesturétti, og um innleiðingu kerfis sem tryggir að samkeppni á hinum sameiginlega markaði raskist ekki. Samræming laga aðildarríkjanna um fylgirétt stuðlar að því að þessum markmiðum verði náð.
- 12) Með sjöttu tilskipun ráðsins 77/388/EBE frá 17. maí 1977 um samræmingu laga aðildarríkjanna um veltuskatt — sameiginlegt virðisaukaskattskerfi: samræmdur matsgrunnur ⁽¹⁾ er innleitt í áföngum skattakerfi sem á m.a. við um listaverk. Ráðstafanir, sem eingöngu taka til skattamála, nægja ekki til að tryggja snurðulausa starfsemi listmarkaðarins. Þessu markmiði verður ekki náð án samræmingar á sviði fylgiréttarins.
- 13) Binda ber enda á núverandi ósamræmi milli laga sem veldur röskun á starfsemi innri markaðarins og koma skal í veg fyrir að slíkt ósamræmi geri vart við sig á ný. Ekki er þörf á að útrýma eða koma í veg fyrir að til verði ósamræmi sem ástæðulaust er að ætla að valdi röskun á starfsemi innri markaðarins.
- 14) Það er forsenda fyrir snurðalausri starfsemi innri markaðarins að samkeppnisráðgjafi sé ekki raskað. Mismunandi innlend ákvæði um fylgirétt hafa í för með sér röskun á samkeppni auk tilfærslu á sölustarfsemi innan bandalagsins og leiða til þess að listamenn njóta mismunandi kjara eftir því hvar verk þeirra eru seld. Í þessu málefni koma því við sögu fjölbíðlegir þættir sem ekki verður stjórnað á fullnægjandi hátt með aðgerðum af hálfu aðildarríkjanna. Aðgerðaleyfi bandalagsins myndi stríða gegn kröfum sáttmálans um að leiðrétta skuli samkeppnisraskanir og ójafna meðferð.
- 15) Því er nauðsynlegt, með tilliti til þess hversu ólík ákvæði landslaga eru, að samþykkja samræmingar-ráðstafanir til að bregðast við því misræmi sem er milli laga aðildarríkjanna á sviðum þar sem ætla má að slíkt misræmi geti af sér eða viðhaldi röskunum á samkeppnisráðgjafi. Hins vegar er ekki nauðsynlegt að samræma sérhvert ákvæði í lögum aðildarríkjanna um fylgirétt og nægir, til að gefa aðildarríkjum eins mikið svigrúm til ákvarðana og unnt er, að einskorða samræminguna við þau innlendu ákvæði sem hafa hvað beinust áhrif á starfsemi innri markaðarins.
- 16) Þessi tilskipun er því í heild sinni í samræmi við dreifræðis- og meðalhófsregluna eins og mælt er fyrir um í 5. gr. sáttmálans.
- 17) Samkvæmt tilskipun ráðsins 93/98/EBE frá 29. október 1993 um samþæfingu á hugtakinu um verndun höfundarréttar og tiltekinna skyldra réttinda ⁽²⁾ er verndartími höfundarréttar 70 ár frá dauða höfundar. Mæla ber fyrir um jafnlangt tímabil að því er varðar fylgirétt. Af þessum sökum geta einungis frumgerðir nútíma- og samtímalistaverka fallið innan gildissviðs fylgiréttarins. Til að aðildarríkjum, sem ekki beita fylgiréttinum í þágu listamanna við samþykkt þessarar tilskipunar, sé kleift að taka slíkan rétt upp hvert í sínu réttarkerfi og enn fremur til að rekstraraðilum í þessum aðildarríkjum sé gert kleift að laga sig smám saman að áður nefndum rétti en halda jafnframt áfram lífvænlegum rekstri, ber þó að gefa hlutaðeigandi aðildarríkjum kost á því í takmarkaðan aðlögunartíma að beita ekki fylgiréttinum í þágu þeirra sem eru réthafar listamannsins eftir lát hans.
- 18) Rýmka ber gildissvið fylgiréttarins þannig að hann taki til hvers konar endursölu, að undanskilinni þeirri sem á sér stað milli einstaklinga í eigin nafni, án milligöngu aðila sem fást við sölu listaverka í atvinnuskyni. Þessi réttur skal ekki ná til endursölu sem einstaklingar takast á hendur í eigin nafni til safna sem ekki eru rekin í hagnaðarskyni og eru opin almenningi. Að því er varðar sérstöðu listhúsa sem eignast hafa verk milliliðalaust frá höfundi skal aðildarríkjum gefinn kostur á að undanþiggja verkið fylgiréttargjaldi við endursölu sem á sér stað innan þriggja ára eftir að listasafnið eignast umrætt verk. Enn fremur ber að taka tillit til hagsmuna listamannsins með því að einskorða slíkar undanþágur við endursölu þar sem endursöluverðið er ekki hærra en 10 000 evrur.
- 19) Það skal tekið fram að samræming sú, sem af þessari tilskipun leiðir, gildir ekki um frumhandrit rithöfunda og tónskálda.
- 20) Mæla ber fyrir um skilvirkar reglur á grundvelli reynslu sem fengist hefur af fylgiréttinum á landsvísi. Rétt er að reikna fylgiréttargjaldið sem hundradshluta söluverðs en ekki verðmætisaukningar verka sem hafa aukist að verðgildi.
- 21) Samræma ber flokka listaverka sem fylgirétturinn gildir um.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 145, 13.6.1977, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 1999/85/EB (Stjtið. EB L 277, 28.10.1999, bls. 34).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 9.

- 22) Undanþágur frá innheimtu fylgiréttargjalds af söluupphæðum, sem ekki ná tilteknu lágmarki, kunna að draga úr líkum á óeðlilega háum innheimtu- og stjórnsýslukostnaði, samnborið við hagnað listamannsins. Í samræmi við dreifræðisregluna skal aðildarríkjum hins vegar heimilt að setja innlend mörk, sem eru lægri en lágmarksviðmiðun bandalagsins, í því skyni að efla hag nýliða í listum. Þegar þess er gætt hversu litlar fjárhæðir er um að ræða er ekki líklegt að þessi undanþága hafi veruleg áhrif á starfsemi innri markaðarins.
- 23) Eins og sakir standa er gjaldskráin, sem aðildarríkin ákveða fyrir álagningu fylgiréttargjalds, verulega mismunandi. Skilvirk starfsemi innri markaðarins fyrir nútíma- og samtímalistaverk krefst þess að gjaldskrárákvörðun sé samræmd eins og framast er unnt.
- 24) Í því skyni að sætta hagsmunum hinna ýmsu aðila markaðarins þar sem stunduð eru viðskipti með frumgerðir listaverka, er æskilegt að komið verði á gjaldskrárkerfi þar sem álagningarhlutfall fer stig-lækkandi eftir gjaldþrepum. Mikils er um vert að draga úr hættu á tilflutningi sölustarfseminnar og að reglur bandalagsins um fylgirétt séu sniðgengnar.
- 25) Það á jafnan að koma í hlut seljanda að greiða fylgiréttargjaldið. Gefa ber aðildarríkjum kost á því að kveða á um undanþágur frá þessari meginreglu að því er varðar ábyrgð á greiðslum. Fari sala fram í umboði einstaklings eða fyrirtækis telst sá einstaklingur eða fyrirtæki vera seljandinn.
- 26) Gera ber ráð fyrir því að unnt sé að leiðrétta lágmarksviðmiðunina og gjaldskrána reglulega. Í þessu skyni er við hæfi að fela bandalaginu það verkefni að semja með reglulegu millibili skýrslur um það hvernig fylgiréttinum er framfylgt í reynd á aðildarríkjum og um áhrif hans á listmarkaðinn í bandalaginu og, þar sem við á, að gera tillögur að breytingum á þessari tilskipun.
- 27) Skylt er að tilgreina réttthafa fylgiréttargjalda og taka jafnframt tilhlýðilegt tillit til dreifræðisreglunnar. Ekki er viðeigandi að grípa til aðgerða með tilliti til erfðaréttar aðildarríkjanna í krafti þessarar tilskipunar. Hins vegar skulu réttthafar höfundar njóta að fullu fylgiréttarins að honum látnum, a.m.k. eftir að framangreindu aðlögunartímabili lýkur.
- 28) Það er á ábyrgð aðildarríkjanna að setja reglur um framkvæmd fylgiréttarins, einkum að því er varðar það hvernig honum er stjórnað. Í þessu tilliti kemur til greina að fela innheimtusamtökum umsjón með þessu. Aðildarríkin skulu tryggja að starfshættir innheimtusamtaka séu gagnsærir og skilvirkir. Aðildarríkin skulu einnig tryggja að fjárhæðir, sem ætlaðar eru höfundum sem eru ríkisborgarar annarra aðildarríkjanna, séu í reynd innheimtar og þeim úthlutað.

Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á fyrirkomulag innheimtu og úthlutunar í aðildarríkjum.

- 29) Fylgiréttarins skulu þeir einir njóta sem eru ríkisborgarar í aðildarríkjum bandalagsins auk erlendra höfunda frá löndum sem veita höfundum, sem eru ríkisborgarar í aðildarríkjum, slíka vernd. Aðildarríki skal eiga þess kost að veita erlendum höfundum, sem hafa fasta búsetu í því aðildarríki, þennan rétt.
- 30) Til að unnt sé að tryggja með raunhæfum hætti að aðildarríkin beiti fylgiréttinum í reynd skal koma á viðeigandi málsmæðferð við eftirlit með viðskiptum. Í þessu felst einnig að höfundur eða viðurkenndur fulltrúi hans á rétt á að fá allar nauðsynlegar upplýsingar frá þeim einstaklingi eða lögaðila sem er ábyrgur fyrir greiðslu fylgiréttargjalda. Aðildarríki, sem kveða á um sameiginlega umsýslu fylgiréttarins, geta enn fremur kveðið á um að þeir aðilar, sem ábyrgð bera á þeirri sameiginlegu umsýslu, skuli einir eiga rétt á upplýsingum.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

GILDISSVIÐ

1. gr.

Inntak fylgiréttarins

1. Aðildarríki skulu, í þágu höfundar frumgerðar listaverks, kveða á um fylgirétt sem skilgreina skal á þann veg að hann sé óafsalanlegur réttur, sem ekki verður fallið frá, jafnvel ekki fyrir fram, til fylgiréttargjalda sem eru ákvörðuð út frá söluverðinu sem fæst við hverja endursölu verksins eftir að höfundur lætur það af hendi við nýjan eiganda í fyrsta sinn.

2. Réttur sá, sem um getur í 1. mgr., skal gilda um hverja endursölu þar sem í hlut eiga seljendur, kaupendur eða milliliðir, þeir aðilar, sem fást við sölu listaverka í atvinnuskyni svo sem uppboðshaldarar, listhús og yfirleitt hvers kyns listaverkasalar.

3. Aðildarríki geta kveðið á um það að rétturinn, sem um getur í 1. mgr., gildi ekki við endursölu þegar seljandi hefur fengið verkið beint frá höfundi þess innan við þremur árum fyrr og þar sem söluverðið er ekki hærra en 10 000 evrur.

4. Seljanda ber að greiða fylgiréttargjaldið. Aðildarríki geta kveðið á um það að einhver þeirra einstaklinga eða lögaðila, sem um getur í 2. mgr., annar en seljandi, skuli annaðhvort bera ábyrgð á greiðslu fylgiréttargjalda einn eða deila þeirri ábyrgð með seljanda.

2. gr.

Listaverk sem fylgirétturinn nær yfir

1. Í þessari tilskipun merkir „frumgerð listaverks“ myndverk, svo sem myndir, samklippur, málverk, teikningar, stungur, þrykk, litógrafiur (steinprent), höggmyndir, listvefnað, keramik (steinleir), glermuni og ljósmyndir, svo fremi að um sé að ræða verk gerð af listamanninum sjálfum eða eintök sem teljast vera frumgerðir listaverka.

2. Eintök listaverka, sem þessi tilskipun tekur til og eru gerð í takmörkuðu upplagi af listamanninum sjálfum eða með hans leyfi, skulu teljast frumgerðir listaverka í skilningi þessarar tilskipunar. Þess er jafnan vænst að slík eintök hafi verið tölusett, merkt eða á annan viðeigandi hátt viðurkennd af listamanninum.

II. KAFLI

SÉRSTÖK ÁKVÆÐI

3. gr.

Lágmarksfjárhæð

1. Það kemur í hlut aðildarríkjanna að ákveða það lágmarkssöluverð sem þarf til að sala sem um getur í 1. gr. falli undir ákvæði um fylgirétt.

2. Þetta lágmarkssöluverð má ekki í neinum tilvikum fara yfir 3 000 evrur.

4. gr.

Gjaldskrá

1. Fylgiréttargjaldið, sem kveðið er á um í 1. gr., skal ákveðið í samræmi við eftirfarandi gjaldskrá:

- a) 4% af söluverðinu upp að 50 000 evrum;
- b) 3% af þeim hluta söluverðsins sem er frá 50 000,01 evrum upp í 200 000 evrur;
- c) 1% af þeim hluta söluverðsins sem er frá 200 000,01 evrum upp í 350 000 evrur;
- d) 0,5% af þeim hluta söluverðsins sem er frá 350 000,01 evrum upp í 500 000 evrur;
- e) 0,25% af þeim hluta söluverðsins sem fer yfir 500 000 evrur.

Fylgiréttargjaldið má þó aldrei nema hærri fjárhæð en 12 500 evrum.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. er aðildarríkjum heimilt að leggja á gjald sem nemur 5% af þeim hluta söluverðsins sem um getur í a-lið 1. mgr.

3. Ef lágmarkssöluverðið er lægra en 3 000 evrur skal aðildarríkið einnig ákveða þá álagningu sem á við þann hluta söluverðsins sem er 3 000 evrur eða lægri; þetta gjald má ekki vera lægra en 4%.

5. gr.

Grundvöllur útreikninga

Söluverðið, sem um getur í 3. og 4. gr., er söluverðið án skatts.

6. gr.

Rétthafar fylgiréttargjalda

1. Greiða ber höfundi verksins fylgiréttargjaldið sem kveðið er á um í 1. gr. en rétthöfum hans að honum látnum, sbr. þó 2. mgr. 8. gr.

2. Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um, skyldubundna eða valkvæða, sameiginlega umsýslu fylgiréttarins sem kveðið er á um í 1. gr.

7. gr.

Ríkisborgarar þriðju landa sem eru rétthafar fylgiréttargjalda

1. Aðildarríki skulu kveða á um að höfundar, sem eru ríkisborgarar þriðju landa og, með fyrirvara um 2. mgr. 8. gr., síðari handhafar réttinda þeirra, skuli njóta fylgiréttarins í samræmi við þessa tilskipun og í samræmi við löggjöf viðkomandi aðildarríkis en því aðeins að landið, þar sem höfundurinn eða síðari handhafi réttinda hans er með ríkisfang, heimili að veita höfundum frá aðildarríkjunum og síðari handhöfum réttinda þeirra vernd fylgiréttar í því landi.

2. Á grundvelli upplýsinga, sem aðildarríkin veita, skal framkvæmdastjórnin, eins fljótt og auðið er, gefa út leiðbeinandi skrá yfir þau þriðju lönd sem uppfylla skilyrðin sem sett eru fram í 1. mgr. Þessi skrá skal uppfærð í samræmi við nýjustu upplýsingar.

3. Sérhverju aðildarríki er heimilt, að því er varðar vernd fylgiréttar, að veita höfundum sem ekki eru ríkisborgarar í því aðildarríki, en hafa þar fasta búsetu, sömu kjör og innlendum höfundum.

8. gr.

Verndartími fylgiréttarins

1. Verndartími fylgiréttarins skal svara til þess tíma sem mælt er fyrir um í 1. gr. tilskipunar 93/98/EBE.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. er aðildarríkjum, sem ekki beita fylgiréttinum [við gildistöku sem um getur í 13. gr.], ekki skylt, á tímabili sem rennur út eigi síðar en 1. janúar 2010, að beita fylgiréttinum í þágu rétthafa listamannsins að honum látnum.

3. Til að rekstraraðilum gefist færi á að laga sig smám saman að fyrirkomulagi fylgiréttarins en halda jafnframt áfram lífvænlegum rekstri getur aðildarríki, sem 2. mgr. gildir um, fengið aðlögunartíma ef nauðsyn krefur, allt að tveimur árum í viðbót, áður en þess verður krafist að það beiti fylgiréttinum í þágu þeirra sem eru rétthafar listamannsins eftir lát hans. Eigi síðar en 12 mánuðum fyrir lok þess tímabils, sem um getur í 2. mgr., skal hlutaðeigandi aðildarríki láta framkvæmdastjórninni í té upplýsingar um framangreind atriði ásamt rökstuðningi þannig að framkvæmdastjórnin geti skilað álit, að undangengnu viðeigandi samráði, innan þriggja mánaða eftir að henni berast þessar upplýsingar. Ef aðildarríki ákveður að fara ekki eftir álit framkvæmdastjórnarinnar skal það gera framkvæmdastjórninni grein fyrir því og rökstyðja ákvörðun sína innan eins mánaðar. Tilkynning aðildarríkisins og rökstuðningurinn með henni, svo og álit framkvæmdastjórnarinnar, skulu birtast í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og send Evrópuþinginu.

4. Séu alþjóðlegar samningaviðræður, sem miða að því að víkka út fylgiréttinn á alþjóðavettvangi, farsælega til lykta leiddar innan þeirra tímamarka sem um getur í 2. og 3. mgr. 8. gr. skal framkvæmdastjórnin leggja fram viðeigandi tillögur.

9. gr.

Réttur til upplýsinga

Aðildarríkin skulu setja ákvæði þess efnis að rétthafar skv. 6. gr. geti í þrjú ár eftir að endursalan fer fram krafið þá aðila sem fást við sölu listaverka í atvinnuskyni og um getur í 2. mgr. 1. gr. um hverjar þær upplýsingar sem nauðsynlegar kunna að reynast til að tryggja greiðslu fylgiréttargjalds að því er varðar endursöluna.

III. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

10. gr.

Tímamörk

Þessi tilskipun gildir að því er varðar allar frumgerðir listaverka samkvæmt skilgreiningu 2. gr. sem njóta enn verndar 1. janúar 2006 samkvæmt löggjöf aðildarríkjanna á sviði höfundaréttar eða sem fullnægja viðmiðunum fyrir vernd samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar á þeim degi.

11. gr.

Endurskoðunarákvæði

1. Eigi síðar en 1. janúar 2009 og á fjögurra ára fresti eftir það skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina um framkvæmd og áhrif þessarar tilskipunar með sérstöku tilliti til samkeppnishæfni markaðar bandalagsins á sviði nútíma- og samtímalistar, einkum með tilliti til stöðu bandalagsins samanborið við hliðstæða markaði, þar sem fylgiréttinum er ekki beitt, og eflingar listrænnar sköpunar og stjórnunaraðferða í aðildarríkjunum. Framkvæmdastjórnin skal einkum rannsaka áhrif tilskipunarinnar á innri markaðinn og afleiðingar tilkomu fylgiréttarins í þeim aðildarríkjum þar sem hann var ekki í gildi samkvæmt landslögum fyrir gildistöku þessarar tilskipunar. Framkvæmdastjórnin skal, eftir því sem við á, leggja fram tillögur um að laga lágmarksfjárhæðina og fylgiréttargjaldið að breytingum á þessu sviði, tillögur varðandi hámarksfjárhæðina, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 4. gr., og hverjar þær tillögur sem hún kann að telja nauðsynlegar til að efla skilvirkni þessarar tilskipunar.

2. Tengslanefnd er hér með komið á fót. Hún skal skipuð fulltrúum lögbærra yfirvalda aðildarríkjanna. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skal gegna formennsku í nefndinni og skal nefndin funda að frumkvæði formanns hennar eða að beiðni sendinefndar aðildarríkis.

3. Hlutverk nefndarinnar er sem hér segir:

- að skipuleggja samráð um öll álitamál sem rísa vegna beitingar þessarar tilskipunar;
- að greiða fyrir skiptum á upplýsingum milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna um þá framvindu sem máli skiptir á vettvangi listmarkaðarins í bandalaginu.

12. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 2006. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til

13. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á birtingardegi hennar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

14. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. september 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. PICQUÉ

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/14/EB

2004/EES/29/27

frá 11. mars 2002

um almennan ramma um upplýsingamiðlun til launamanna og samráð við þá innan Evrópubandalagsins (*)

EVROPUÞINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 137. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af áliti svæðanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. ⁽⁴⁾ og á grundvelli sameiginlegs texta sátta-nefndarinnar frá 23. janúar 2002,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 136. gr. sáttmálans er það sérstakt markmið bandalagsins og aðildarríkjanna að stuðla að skoðanaskiptum aðila vinnumarkaðarins.
- 2) Í 17. lið stofnskrár bandalagsins um félagsleg grundvallarréttindi launþega er m.a. kveðið á um að þróa verði miðlun upplýsinga til starfsmanna, samráð við þá og þátttöku þeirra á heppilegan hátt með tilliti til gildandi venju í hinum ýmsu aðildarríkjum.
- 3) Framkvæmdastjórnin hafði samráð við aðila vinnu-markaðarins innan bandalagsins um það hvort beina ætti bandalagsaðgerð að miðlun upplýsinga og samráði við launafólk í fyrirtækjum innan bandalagsins.
- 4) Framkvæmdastjórnin komst að þeirri niðurstöðu, að loknu þessu samráði, að bandalagsaðgerð væri æskileg og hafði á ný samráð við aðila vinnu-markaðarins um efni fyrirhugaðrar tillögu og hafa aðilar vinnumarkaðarins skilað áliti sínu til framkvæmdastjórnarinnar.
- 5) Að loknu þessu síðara þrepi samráðsins hafa aðilar vinnumarkaðarins ekki greint framkvæmdastjórninni frá því að þeir óski að hefja vinnuferli sem leitt gæti til samkomulags.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 80, 23.3.2002, bls. 29. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 172/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 25.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 2, 5.1.1999, bls. 3.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 258, 10.9.1999, bls. 24.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 144, 16.5.2001, bls. 58.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. apríl 1999 (Stjtið. EB C 219, 30.7.1999, bls. 223), staðfest 16. september 1999 (Stjtið. EB C 54, 25.2.2000, bls. 55), sameiginleg afstaða ráðsins frá 27. júlí 2001 (Stjtið. EB C 307, 31.10.2001, bls. 16) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 23. október 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 5. febrúar 2002 og ákvörðun ráðsins frá 18. febrúar 2002.

6) Þeir lagarammar, innlendir og á vettvangi bandalagsins, sem er ætlað að tryggja að launafólk eigi hlut að málefnum fyrirtækisins, sem það starfar hjá, og ákvörðunum, sem snerta það, hafa ekki alltaf komið í veg fyrir að mikilvægar ákvarðanir, sem hafa áhrif á launafólk, séu teknar og gerðar opinberar án þess að tilhlýðileg málsmeðferð hafi áður farið fram til að miðla upplýsingum til launafólks og hafa samráð við það.

7) Þörf er á því að efla skoðanaskipti og stuðla að gagnkvæmu trausti innan fyrirtækja til að vera betur viðbúinn áföllum, auka sveigjanleika í skipulagi vinnunnar og auðvelda launamönnum aðgang að starfsþjálfun innan fyrirtækisins við tryggar aðstæður, gera þá meðvitaðri um þörfina á aðlögun, auðvelda þeim að taka þátt í ráðstöfunum og aðgerðum sem auka ráðningarhæfi þeirra, stuðla að auknum áhrifum þeirra á rekstur og framtíð fyrirtækisins og auka um leið samkeppnishæfni þess.

8) Einkum er þörf á því að styðja við og auka miðlun upplýsinga og samráð um stöðu og líklega þróun atvinnuástands innan fyrirtækisins og, þegar vinnuveitandi metur það svo að atvinnuöryggi sé ógnað innan fyrirtækisins, um mögulegan, fyrirhugaðan viðbúnað, einkum með tilliti til starfsþjálfunar og aukinnar færni launafólks, með það fyrir augum að vega á móti neikvæðri þróun eða afleiðingum hennar og auka ráðningarhæfi og aðlögunarhæfni launafólks sem líklegt er að þetta hafi áhrif á.

9) Upplýsingamiðlun og samráð í tæka tíð er forsendan fyrir því að árangur náist við endurskipulagningu og aðlögun fyrirtækja að nýjum aðstæðum, sem skapast vegna hnattvæðingar efnahagslífsins, einkum með þróun nýrra aðferða við skipulagningu vinnunnar.

10) Í bandalaginu hefur verið unnin og tekin til framkvæmdar atvinnumálaáætlun, sem byggist á hugtökunum „viðbúnaður“, „forvarnir“ og „ráðningarhæfi“, sem ætlunin er að taka upp sem lykilatriði í allri opinberri stefnu sem líklegt er að komi að gagni í atvinnumálum, einnig stefnu einstakra fyrirtækja, með því að efla skoðanaskipti aðila vinnumarkaðarins með það fyrir augum að stuðla að breytingum sem samrýmast því markmiði að atvinnumálin skuli áfram hafa forgang.

- 11) Hæfilegt jafnvægi verður að haldast í þróun innri markaðarins og viðhalda verður þeim grundvallargildum sem samfélag okkar byggist á og tryggja að allir íbúar njóti góðs af efnahagsþróuninni.
- 12) Þriðji áfangi Efnahags- og myntbandalagsins hefur haft það í för með sér að samkeppni á evrópskum vettvangi hefur aukist og eflst. Þetta hefur í för með sér aukna þörf á stuðningsráðstöfunum í einstökum löndum.
- 13) Núverandi lagarammar bandalagsins og einstakra ríkja fyrir upplýsingar til launafólks og samráð við það miðast í of miklum mæli við að brugðist sé við breytingaferli eftir á, lítið er fram hjá fjárhagslegum hliðum ákvarðana sem eru teknar og stuðla hvorki að raunverulegum viðbúnaði vegna þróunar atvinnumála innan fyrirtækisins né því að koma í veg fyrir áhættu.
- 14) Öll þessi pólitíska, efnahagslega, félagslega og lagalega þróun kallar á breytingar á núverandi lagaramma sem ná til bæði lagagerninga og framkvæmdaratriða og gera kleift að nýta réttinn til upplýsinga og samráðs.
- 15) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á innlend kerfi með tilliti til nýtingar þessa réttar í raun þegar þess er krafist að þeir sem hafa heimild til þess setji fram óskir sínar sameiginlega.
- 16) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á kerfi sem fela í sér beina þátttöku launafólks svo fremi að það geti alltaf nýtt rétt sinn til upplýsinga og samráðs gegnum fulltrúa sína.
- 17) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð nægilega vel markmiðum fyrirhugaðrar aðgerðar, sem rakin eru hér að framan, þ.e. að setja lagaramma um upplýsingar til launafólks og samráð við það, sem er lagaður að hinu nýja, evrópska samhengi, og þessi markmið nást þess vegna betur á vettvangi bandalagsins vegna umfangs og áhrifa fyrirhugaðrar aðgerðar, er bandalaginu heimilt að gera ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna í umræddri grein er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.
- 18) Tilgangurinn með þessum almenna lagaramma er að setja lágmarkskröfur sem gilda í öllu bandalaginu en hindra þó ekki aðildarríkin í að mæla fyrir um ákvæði sem eru hagstæðari launafólki.
- 19) Tilgangurinn með þessum almenna lagaramma er einnig að forðast allar hömlur á sviði stjórnsýslu, fjármála eða löggjafar sem staðið gætu í vegi fyrir stofnun og þróun lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- Þess vegna ætti að takmarka gildissvið þessarar tilskipunar, að vali aðildarríkja, við fyrirtæki með a.m.k. 50 starfsmenn eða starfsstöðvar þar sem a.m.k. 20 manns vinna.
- 20) Með þessu er tekið tillit til og þetta hefur ekki áhrif á aðrar innlendar ráðstafanir og venjur sem miða að því að hvetja til skoðanaskipta aðila vinnumarkaðarins innan fyrirtækja sem falla ekki undir þessa tilskipun og í opinberri stjórnsýslu.
- 21) Þó skulu aðildarríki, þar sem ekki hefur verið komið á lögboðnu upplýsinga- og samráðskerfi fyrir launafólk eða fulltrúa þeirra, hafa þann möguleika til bráðabirgða að takmarka enn frekar gildissvið tilskipunarinnar að því er varðar fjölda launafólks.
- 22) Bandalagsrammi fyrir upplýsingar til launafólks og samráð við það ætti að halda fyrirhöfn fyrirtækja eða starfsstöðva í lágmarki og tryggja um leið að þau réttindi, sem eru veitt, séu nýtt á skilvirkan hátt.
- 23) Ætlunin er að ná markmiðinu með þessari tilskipun með því að setja almennan lagaramma um meginreglur, skilgreiningar og tilhögun við miðlun upplýsinga og samráð sem aðildarríkin þurfa að fara að og laga að aðstæðum í eigin löndum og tryggja, ef við á, leiðandi hlutverk aðila vinnumarkaðarins með því að heimila þeim að skilgreina frjálst, með samningum, þá tilhögun við upplýsingar og samráð sem þeir telja að samrýmist best þörfum þeirra og óskum.
- 24) Forðast skal að hafa áhrif á tilteknar sérreglur á sviði upplýsingamiðlunar til launafólks og samráðs við það sem eru í lögum sumra landa og beinast að fyrirtækjum eða starfsstöðvum sem hafa pólitísk markmið, fagleg og skipulagsleg markmið, trúarleg markmið, góðgerða-, menntunar-, vísinda- eða listræn markmið eða hafa það að markmiði að veita upplýsingar og tjá skoðanir.
- 25) Fyrirtæki og starfsstöðvar skulu vernduð gegn því að afhentar séu tilteknar, sérlega viðkvæmar upplýsingar.
- 26) Vinnuveitandanum er heimilt að veita ekki upplýsingar og hafa ekki samráð ef það gæti skaðað fyrirtækið eða starfsstöðina verulega eða ef honum er gert að hlýða án tafar skipun frá stjórnsýslu- eða eftirlitsaðila.
- 27) Upplýsingar og samráð felur í sér bæði réttindi og skyldur aðila vinnumarkaðarins í fyrirtækjum og starfsstöðvum.

28) Beita má stjórnarfarslegri eða réttarfarslegri málsmeðferð og einnig viðurlögum, sem eru skilvirk, letjandi og í réttu hlutfalli við það hve alvarlegt brotið er, þegar skyldur, sem leiðir af þessari tilskipun, eru ekki uppfylltar.

29) Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á ákvæði sem eru nákvæmari í tilskipun ráðsins 98/59/EB frá 20. júlí 1998 um samræmingu laga aðildarríkjanna um hópuppsagnir ⁽¹⁾ og tilskipun ráðsins 2001/23/EB frá 12. mars 2001 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vernd launamanna við aðilaskipti að fyrirtækjum, atvinnurekstri eða hluta fyrirtækja eða atvinnurekstrar ⁽²⁾.

30) Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á annan rétt til upplýsinga og samráðs, þ.m.t. rétt sem leiðir af tilskipun ráðsins 94/45/EB frá 22. september 1994 um stofnun evrópsks samstarfsráðs eða samþykkt reglna í fyrirtækjum og fyrirtækjahópum er starfa á bandalagsvísu varðandi upplýsingamiðlun og samráð við starfsmenn ⁽³⁾.

31) Framkvæmd þessarar tilskipunar telst ekki gefa næga ástæðu til þess að draga úr almennri vernd starfsmanna á þeim sviðum sem hún nær til.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið og meginreglur

1. Tilgangurinn með þessari tilskipun er að setja almennan ramma þar sem settar eru fram lágmarkskröfur um rétt launafólks til upplýsinga og samráðs í fyrirtækjum eða starfsstöðvum innan bandalagsins.

2. Tilhögun við upplýsingar og samráð skal skilgreind og framkvæmd í samræmi við innlend lög og samskipti aðila vinnumarkaðarins í einstökum aðildarríkjum á þann hátt að skilvirkni sé tryggð.

3. Vinnuveitandinn og fulltrúi starfsmannsins skulu vinna í anda samvinnu að skilgreiningu á tilhögun og framkvæmd upplýsinga og samráðs og taka tilhlýðilegt tillit til gagnkvæmra réttinda og skyldna að teknu tilliti til hagsmuna bæði fyrirtækisins eða starfsstöðvarinnar og launafólks.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 225, 12.8.1998, bls. 16.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 82, 22.3.2001, bls. 16.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 254, 30.9.1994, bls. 64. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 97/74/EB (Stjtið. EB L 10, 16.1.1998, bls. 22).

2. gr.

Skilgreiningar

Í tilskipun þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „fyrirtæki“: opinbert fyrirtæki eða einkafyrirtæki sem stundar atvinnustarfsemi, hvort sem er í hagnaðarskyni eða ekki, og er staðsett á yfirráðasvæði aðildarríkjanna;
- b) „starfsstöð“: rekstrareining, skilgreind í samræmi við innlend lög og venjur, og staðsett á yfirráðasvæði aðildarríkis þar sem fram fer stöðugur atvinnurekstur með mannafla og búnaði;
- c) „vinnuveitandi“: einstaklingur eða lögaðili sem hefur gert ráðningarsamning eða hefur ráðningarsamband við launamenn í samræmi við innlend lög og venjur;
- d) „launamaður“: einstaklingur sem nýtur verndar sem launamaður í viðkomandi aðildarríki samkvæmt innlendri vinnulöggjöf og í samræmi við innlendar starfsvenjur;
- e) „fulltrúar launamanna“: fulltrúar launamanna samkvæmt landslögum og/eða venju;
- f) „upplýsingar“: gögn sem vinnuveitandi sendir til fulltrúa launamanna til að gera þeim kleift að kynna sér efni málsins sem um er að ræða og athuga það;
- g) „samráð“: skoðanaskipti og viðræður sem hafnar eru milli fulltrúa launamanna og vinnuveitanda.

3. gr.

Gildissvið

1. Þessi tilskipun skal, að vali aðildarríkja, gilda um:

- a) fyrirtæki sem hafa a.m.k. 50 launamenn í vinnu í einhverju aðildarríki, eða
- b) fyrirtæki sem hafa a.m.k. 20 launamenn í vinnu í einhverju aðildarríki.

Aðildarríkin skulu ákvarða aðferðina við að reikna út mörk um mannafla.

2. Aðildarríkin geta, í samræmi við meginreglur og markmið þessarar tilskipunar, sett sérákvæði sem skulu gilda um fyrirtæki eða starfsstöðvar sem starfa beinlínis og aðallega að stjórnmálum, málefnum fagfélaga, trúmálum, góðgerðamálum, málefnum sem varða menntun, vísindi eða listir eða veita upplýsingar um og koma skoðunum á framfæri, að því tilskildu að á gildistökudegi þessarar tilskipunar séu ákvæði þess efnis þegar til í innlendum lögum.

3. Aðildarríkin geta vikið frá ákvæðum þessarar tilskipunar með því að setja sérákvæði um áhafnir skipa sem sigla á úthöfum.

*4. gr.***Tilhögun við upplýsingar og samráð**

1. Í samræmi við meginreglurnar, sem eru settar fram í 1. gr., og með fyrirvara um gildandi ákvæði og/eða venju sem er hagstæðari launamönnum, skulu aðildarríkin ákvarða með hvaða hætti launamenn geti nýtt sér rétt sinn til upplýsinga og samráðs á viðeigandi vettvangi í samræmi við þessa grein.

2. Upplýsingar og samráð skal ná til:

- a) upplýsinga um nýlega þróun og líklega þróun í starfsemi og fjárhagsstöðu fyrirtækisins eða starfsstöðvarinnar;
- b) upplýsinga og samráðs um stöðu, skipulag og líklega þróun atvinnumála innan fyrirtækisins eða starfsstöðvarinnar og um allar ráðstafanir sem fyrirsjáanlegt er að þurfi að gera, einkum þegar atvinnuöryggi er ógnað;
- c) upplýsinga og samráðs um ákvarðanir sem líklegt er að leiði til verulegra breytinga á skipulagi vinnunnar eða á ráðningarsamningum, þ.m.t. þær sem eru byggðar á ákvæðum bandalagsins sem um getur í 1. mgr. 9. gr.

3. Veita skal upplýsingar á þeim tíma, á þann hátt og þess efnis sem heppilegast er til að gera það kleift, einkum fyrir fulltrúa launamanna, að hefja viðeigandi athugun og undirbúa samráð ef þess gerist þörf.

4. Samráð skal eiga sér stað:

- a) þannig að tryggt sé að tímasetning, aðferð og innihald sé eins og við á;
- b) á viðeigandi stjórnunarstigi og með viðeigandi fyrirsvári eftir því hvaða efni er til umræðu;
- c) á grundvelli upplýsinga frá vinnuveitanda í samræmi við f-lið 2. gr. og álitsins sem fulltrúum launamanna er heimilt að setja fram;
- d) á þann hátt að fulltrúum launamanna sé kleift að hitta vinnuveitandann og fá viðbrögð, og ástæðurnar fyrir þeim, við hverju því álit sem þeir kunna að setja fram;
- e) með það fyrir augum að ná samkomulagi um ákvarðanir sem eru innan valdsviðs vinnuveitandans og um getur í c-lið 2. mgr.

*5. gr.***Upplýsingar og samráð í kjölfar samkomulags**

Aðildarríkin geta veitt aðilum vinnumarkaðarins á viðkomandi stigi, einnig í fyrirtækjum og starfsstöðvum, heimild til að skilgreina í samningum, frjálst og hvenær sem er, tilhögun upplýsinga til launamanna og samráðs við þá. Í þessum samningum og samningum, sem eru í gildi á þeim degi sem um getur í 11. gr., svo og síðari breytingum á

þeim samningum, er heimilt, með fyrirvara um skilyrði og takmarkanir sem mælt er fyrir um í aðildarríkjunum, að setja ákvæði sem víkja frá ákvæðunum sem um getur í 4. gr., en virða um leið meginreglurnar sem eru settar fram í 1. gr.

*6. gr.***Trúnaðarupplýsingar**

1. Aðildarríkin skulu kveða á um, að teknu tilliti til skilyrða og takmarkana sem mælt er fyrir um í innlendri löggjöf, að fulltrúum launamanna og sérfræðingum, sem eru þeim til aðstoðar, sé óheimilt að láta launamönnum eða þriðju aðilum í té upplýsingar sem þeim hafa verið veittar í fyllsta trúnaði í þágu lögmætra hagsmuna fyrirtækisins eða starfsstöðvarinnar. Þessi kvöð fylgir fyrrnefndum fulltrúum launamanna og sérfræðingum hvar sem þeir kunna að vera og einnig eftir að starfstími þeirra er á enda. Aðildarríkin geta þó heimilað fulltrúum launamanna og þeim sem eru þeim til aðstoðar að veita launamönnum og þriðju aðilum trúnaðarupplýsingar sem falla undir þagnarskyldu.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um, í sérstökum tilvikum og með þeim skilyrðum og takmörkunum sem mælt er fyrir um í landslögum, að vinnuveitanda beri ekki skylda til að veita upplýsingar eða hafa samráð þegar slíkar upplýsingar eða samráð eru þess eðlis, samkvæmt hlutlægum viðmiðunum, að það geti valdið alvarlegu tjóni eða röskun á starfsemi fyrirtækisins eða starfsstöðvarinnar.

3. Með fyrirvara um gildandi, innlenda málsmeðferð skulu aðildarríkin kveða á um stjórnsýslu- eða réttarfarslega málsmeðferð að því er varðar þau tilvik þegar vinnuveitandi krefst þagnarskyldu eða veitir ekki upplýsingar í samræmi við 1. og 2. mgr. Þau geta einnig kveðið á um málsmeðferð til að tryggja að þagnarskylda á viðkomandi upplýsingum sé virt.

*7. gr.***Verndun fulltrúa launamanna**

Aðildarríkin skulu tryggja að fulltrúar launamanna njóti viðeigandi verndar og trygginga við störf sín til að þeir geti innt skyldustörf sín vel af hendi.

*8. gr.***Verndun réttar**

1. Aðildarríkin skulu kveða á um viðeigandi ráðstafanir ef vinnuveitandi eða fulltrúar launamanna fara ekki að þessari tilskipun. Einkum skulu þau tryggja að til sé viðeigandi stjórnarfarsleg eða réttarfarsleg málsmeðferð svo að unnt sé að framfylgja þeim skyldum sem leiðir af þessari tilskipun.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um að hægt sé að beita hæfilegum viðurlögum ef vinnuveitandi eða fulltrúar launamanna brjóta gegn ákvæðum þessarar tilskipunar. Viðurlögin verða að vera áhrifarík, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

9. gr.

Tengsl þessarar tilskipunar og annarra innlendra ákvæða og bandalagsákvæða

1. Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á þá sérstöku málsmeðferð við upplýsingar og samráð sem um getur í 2. gr. tilskipunar 98/59/EB og 7. gr. tilskipunar 2001/23/EB.
2. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á ákvæði sem eru samþykkt í samræmi við tilskipanir 94/45/EB og 97/74/EB.
3. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á annan rétt til upplýsinga, samráðs og þátttöku samkvæmt innlendum lögum.
4. Ekki má líta svo á að framkvæmd þessarar tilskipunar á þeim sviðum, sem hún nær til, réttlæti afturför frá því sem nú tíðkast í hverju aðildarríki og frá almennu verndarstigi launamanna.

10. gr.

Bráðabirgðaákvæði

Þrátt fyrir 3. gr. getur aðildarríki, þar sem ekkert almennt, fast og lögboðið kerfi er til fyrir miðlun upplýsinga og samráð við launamenn á gildistökudegi þessarar tilskipunar né heldur almennt, fast og lögboðið kerfi fyrir fulltrúa launamanna á vinnustað, sem geta verið í fyrirsvari fyrir þá, takmarkað beitingu innlendra ákvæða til framkvæmdar þessari tilskipun við:

- a) fyrirtæki sem hafa a.m.k. 150 launamenn í vinnu eða starfsstöðvar þar sem a.m.k. 100 launamenn vinna, fram til 23. mars 2007, og
- b) fyrirtæki sem hafa a.m.k. 100 launamenn í vinnu eða starfsstöðvar þar sem a.m.k. 50 launamenn vinna á því ári sem er næst á eftir þeim degi sem um getur í a-lið.

11. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 23. mars 2005 eða tryggja að aðilar vinnumarkaðarins samþykki nauðsynleg ákvæði eigi síðar en þann dag með samkomulagi sín í milli og eru aðildarríkin þá skuldbundin til að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að gera þeim ætíð kleift að tryggja þær niðurstöður sem krafist er með þessari tilskipun. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

12. gr.

Endurskoðun framkvæmdastjórnarinnar

Eigi síðar en 23. mars 2007 skal framkvæmdastjórnin, í samráði við aðildarríkin og aðila vinnumarkaðarins í bandalaginu, endurskoða beitingu þessarar tilskipunar með það í huga að leggja til þær breytingar sem þörf er á.

13. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

14. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. mars 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. PIQUÉ I CAMPS

forseti.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2004/EES/29/28

frá 15. maí 2002

um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir textílvarur og um breytingu á ákvörðun 1999/178/EB (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 1844)

(2002/371/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um veitingu umhverfismerkis bandalagsins ⁽¹⁾, einkum 4. gr. og 1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er heimilt að veita umhverfismerki bandalagsins fyrir vörur sem býr yfir eiginleikum sem gera það að verkum að hún stuðlar að verulegum umbótum að því er varðar helstu umhverfisþætti.
- 2) Í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að settar verði sérstakar viðmiðanir fyrir umhverfismerki samkvæmt vöruflokkum.
- 3) Þar er einnig kveðið á um að endurskoðun á viðmiðunum fyrir umhverfismerki, sem og mats- og sannprófunarkröfunum er varða viðmiðanirnar, skuli fara fram í tæka tíð fyrir lok gildistímabils viðmiðananna sem tilgreindar eru fyrir hvern vöruflokk. Endurskoðuninni skal ljúka með tillögu að framlengingu, afturköllun eða endurskoðun.
- 4) Rétt er að endurskoða vistfræðilegu viðmiðanirnar, sem settar voru með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/178/EB frá 17. febrúar 1999 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir textílvarur ⁽²⁾, þannig að þær endurspegli þróun á markaðnum. Jafnframt skal breyta gildistíma þeirrar ákvörðunar sem framlengdur var með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/831/EB ⁽³⁾.

- 5) Framkvæmdastjórnin skal samþykkja nýja ákvörðun þar sem settar eru sérstakar vistfræðilegar viðmiðanir fyrir þennan vöruflokk sem gilda skulu í fimm ár.

- 6) Rétt er að bæði nýju viðmiðanirnar, sem eru settar með þessari ákvörðun, og viðmiðanirnar, sem voru settar með ákvörðun 1999/178/EB, séu í gildi samtímis í takmarkaðan tíma, sem er ekki lengri en 12 mánuðir, til að fyrirtæki, sem fengið hafa eða hafa sótt um umhverfismerkið fyrir vörur sínar áður en þessari nýju ákvörðun verður beitt, hafi nægan tíma til að aðlaga vörurnar þannig að þær séu í samræmi við nýju viðmiðanirnar.

- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, byggjast á drögum að viðmiðunum sem umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins setti fram skv. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

I. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 133, 18.5.2002, bls. 29. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 173/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 26.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 57, 5.3.1999, bls. 21.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 31, 28.11.2001, bls. 29.

Textílvarur, sem fá umhverfismerki bandalagsins samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000, verða að falla undir vöruflokkinn „textílvarur“, sem skilgreindur er í 2. gr., og uppfylla þær vistfræðilegu viðmiðanir sem eru settar fram í viðaukanum við þessa ákvörðun.

2. gr.

Undir vöruflokkinn „textílvörur“ fellur:

Textílfatnaður og fylgihlutir: fatnaður og fylgihlutir (svo sem vasaklútar, hálsklútar, töskur, innkaupatöskur, bakpokar, belti o.fl.) sem eru hið minnsta 90%, miðað við þyngd, úr textíltrefjum.

Textílvörur til innanhússnota: textílvörur til nota innanhúss sem eru hið minnsta 90%, miðað við þyngd, úr textíltrefjum. Vegg- og gólfefni eru undanskilin.

Trefjar, garn og vefnaður til nota í textílfatnað og fylgihluti eða textílvörur til innanhússnota.

Þegar um er að ræða „textílfatnað og fylgihluti“ og „textílvörur til innanhússnota“ þarf ekki að taka dún, fjaðrir, himnur eða klæðningu með í útreikningum á hundraðshluta textíltrefja.

3. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið „016“ notað fyrir vöruflokkinn „textílvörur“.

4. gr.

Í stað 3. gr. ákvörðunar 1999/178/EB komi eftirfarandi:

„Skilgreiningin á vöruflokknum og vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn skulu gilda til 31. maí 2003.“

5. gr.

Ákvörðun þessi gildir frá 1. júní 2002 til 31. maí 2007.

Framleiðendur vara, sem falla undir vöruflokkinn „textílvörur“ og hafa fengið umhverfismerkið fyrir 1. júní 2002, mega nota merkið áfram til 31. maí 2003.

Heimilt er að veita framleiðendum, sem hafa sótt um umhverfismerkið fyrir 1. júní 2002 fyrir vörur sem falla undir vöruflokkinn „textílvörur“, merkið samkvæmt skilmálum ákvörðunar 1999/178/EB til 31. maí 2003.

Frá 1. júní 2002 skulu nýjar umsóknir um veitingu umhverfismerkisins fyrir vöruflokkinn „textílvörur“ uppfylla viðmiðanirnar sem settar eru fram í þessari ákvörðun.

6. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. maí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

RAMMI

Markmiðið með viðmiðunum

Þessar viðmiðanir miða einkum að því að draga úr mengun vatns sem rekja má til lykilverla í framleiðslu textílvara, þ.m.t. framleiðsla trefja, spunni, vefnaður, þrjón, bleiking, litun og frágangur.

Viðmiðanirnar eru hafðar þannig að þær stuðli að merkingu textílvara sem hafa lítil umhverfisáhrif.

Kröfur varðandi mat og sannprófun

Sérstakar kröfur varðandi mat og sannprófun eru tilgreindar í hverri viðmiðun.

Þegar þess er krafist að umsækjandi leggi fram yfirlýsingar, upplýsingaskjöl, prófunarskýrslur eða önnur sönnunargögn til staðfestingar á að varan uppfylli viðmiðanirnar ríkir sá skilningur að þessi plögg komi annaðhvort frá umsækjanda sjálfum og/eða birgjum hans eða undirbirgjum þeirra o.s.frv. eftir því sem við á.

Þar sem við á er heimilt að nota aðrar prófunaraðferðir en þær sem tilgreindar eru í hverri viðmiðun ef þar til bær stofnun, sem metur umsóknina, fellst á að þær séu jafngildar.

Sú viðmiðunareining, sem miða ber ílag og frágang við, er 1 kg af textílvöru við staðalskilyrði (rakastig $65\% \pm 2\%$ og $20^\circ\text{C} \pm 2^\circ\text{C}$). Þessi staðalskilyrði eru tilgreind í ISO 139 *Textiles — standard atmospheres for conditioning and testing*.

Ef við á geta þar til bærar stofnanir krafist fylgiskjala og framkvæmt óháða sannprófun.

Mælt er með því að þar til bærar stofnanir taki tillit til þess, við mat á umsóknum og eftirlit með því að farið sé eftir viðmiðunum, hvort viðurkenndum umhverfisstjórnunarkerfum, svo sem EMAS eða ISO 14001, er beitt (*aths.*: ekki er gerð krafa um að slíkum stjórnunarkerfum sé beitt).

VIÐMIÐANIR

Þessum viðmiðunum er skipt í þrjá meginflokka er varða textíltrefjar, vinnsluferli og iðefni og notagildi.

VIÐMIÐANIR FYRIR TEXTÍLTREFJAR

Í þessum þætti eru sérvíðmiðanir fyrir akrýl, baðmull og aðrar náttúrlegar beðmistrefjar úr fræi, elastan, hör og aðrar bastrefjar, ópvegna ull og aðrar hýrmistrefjar, tilbúnar beðmistrefjar, pólýamíð, pólýestra og pólýprópýlen. Einnig er heimilt að nota annars konar trefjar, sem sérvíðmiðanir hafa ekki verið settar fyrir, að undanskildum steinullar-, gler-, mál- og kolefnistrefjum og öðrum ólífrænum trefjum.

Ekki þarf að fylgja þeim viðmiðunum sem eru settar í þessum þætti fyrir tiltekna gerð trefja ef þær trefjar nema minna en 5% af heildarþyngd textíltrefjanna í vörunni. Ekki er heldur skylt að fylgja þeim ef um endurunnar trefjar er að ræða. Í þessu samhengi eru endurunnar trefjar skilgreindar sem trefjar sem falla eingöngu til sem afskurður í textíl- og fataiðnaði eða sem rusl frá neytendum (textílefni eða annað). Minnst 85% allra trefja í vörunni, miðað við þyngd, skulu þó annaðhvort vera í samræmi við samsvarandi sérvíðmiðanir fyrir viðkomandi trefjar, ef um þær er að ræða, eða trefjarnar skulu vera endurunnar.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal láta í té nákvæmar upplýsingar um efnasamsetningu textílvörunnar.

1. Akkrýl

- a) Magn akrýlnítrilleifa í óunnum trefjum frá framleiðslustöð skal vera minna en 1,5 mg/kg.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram prófunarskýrslu sem byggist á eftirfarandi prófunaraðferð: útdrætti með sjóðandi vatni og magngreiningu með gas-vökvagreiningu með hárpípu.

- b) Losun akrýlnítrils í andrúmsloft (við fjölíðun og þar til framleidd hefur verið lausn sem spinna má trefjar úr), gefin upp sem ársmeðaltal, skal vera minni en 1 g/kg af framleiddum trefjum.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram ítarleg upplýsingaskjöl og/eða prófunarskýrslur, sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt, ásamt yfirlýsingu um að varan uppfylli þessa viðmiðun.

2. Baðmull og aðrar náttúrlegar beðmistrefjar úr fræi (þ.m.t. glansull)

Baðmullartrefjar og aðrar náttúrlegar trefjar úr fræi (hér á eftir kölluð baðmull) skulu ekki innihalda meira en 0,05 milljónarhluta (að því tilskildu að prófunaraðferðin sé nógu nákvæm) af hverju eftirtalinna efna: aldríni, kaptafóli, klórdani, DDT, dieldrini, endrini, heptaklór, hexaklórbenzeni, hexaklórskýklóhexani (öll myndbrigði), 2,4,5-T, klórdímeformi, klórbensílati, dínozebi og söltum þess, monókrótófosi, pentaklórfenóli, toxafeni, metamidófosi, metýlparafíoni, parafíoni og fosfamídoni.

Þessi krafa á ekki við þar sem meira en 50% af baðmullinni er lífrænt ræktuð eða ræktuð á aðlögunartímabili, þ.e.a.s. þegar óháð stofnun hefur vottað að baðmullin hafi verið framleidd í samræmi við framleiðslu- og eftirlitskröfur sem mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91 frá 24. júní 1991 um lífræna framleiðslu landbúnaðarafurða og merkingar þar að lútandi á landbúnaðarafurðum og matvælum ⁽¹⁾.

Þessi krafa á ekki við ef unnt er að leggja fram skrifleg sönnunargögn, sem staðfesta hvaða bændur hafa framleitt minnst 75% af þeirri baðmull, sem er í vörunni fullunninni, ásamt yfirlýsingu viðkomandi bænda um að þeir hafi ekki notað framangreind efni á baðmullarakrana, baðmullarplönturnar eða sjálfa baðmullina.

Ef 100% af baðmullinni er lífrænt ræktuð, þ.e.a.s. þegar óháð stofnun hefur vottað að baðmullin hafi verið framleidd í samræmi við framleiðslu- og eftirlitskröfur sem mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2092/91, er umsækjanda heimilt að setja orðin „lífræn baðmull“ við umhverfismerkið.

Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram sönnun um lífræna vottun eða upplýsingaskjöl, sem sýna að bændur hafi ekki notað viðkomandi efni, eða prófunarskýrslu sem byggist á þeirri eftirfarandi prófunaraðferð sem við á: US EPA 8081 A (lífræn klórvarnarefni: útdráttur sem byggist á úthljóðs- eða Soxhlet-tækni og óskautuðum leysiefnum (ísóoktan eða hexan)), 8151 A (klóruð varnarefni þar sem metanól er notað), 8141 A (lífræn fosfórsambönd) eða 8270 C (hálfrokgjörn, lífræn efnasambönd).

3. Elastan

- a) Óheimilt er að nota lífræn tinsambönd.

Mat og sannprófanir: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að lífræn tinsambönd séu ekki notuð.

- b) Losun arómatískra díisósýanata í andrúmsloft við fjölíðun og spuna, gefin upp sem ársmeðaltal, skal vera minni en 5 mg/kg af framleiddum trefjum.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram ítarleg upplýsingaskjöl og/eða prófunarskýrslur, sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt, ásamt yfirlýsingu um að varan uppfylli þessa viðmiðun.

4. Hör og annars konar basttrefjar (þ.m.t hampur, júta og ramí (kínagras))

Óheimilt er að framleiða hör og annars konar basttrefjar með því að feygja þær í vatni nema tryggt sé að skólþvatnið, sem verður til við feyginguna, sé hreinsað þannig að efnafræðileg súrefnisþörf (COD) og heildarmagn lífræns kolefnis (TOC) minnki um a.m.k. 75% fyrir hamptrefjar og um a.m.k. 95% fyrir hör og aðrar basttrefjar.

Mat og sannprófun: ef feygt er í vatni skal umsækjandi leggja fram prófunarskýrslu sem byggist á eftirfarandi prófunaraðferð: : ISO 6060 (COD).

5. Ópvegin ull og aðrar hyrnistrefjar (þ.m.t. ull af sauðfé, kameldýrum, alpökum og geitum)

- a) Samanlagt innihald eftirfarandi efna skal ekki vera meira en 0,5 milljónarhlutar: (γ -hexaklórsýklóhexan (lindan), α -hexaklórsýklóhexan, β -hexaklórsýklóhexan, δ -hexaklórsýklóhexan, aldrín, dieldrín, endrín, p,p'-DDT og p,p'-DDD).

- b) Samanlagt innihald eftirfarandi efna skal ekki vera meira en 2 milljónarhlutar: díasínón, própetamfos klórfenvinfos, díklórfentíón, klórþýrifos, fenklórfos.

- c) Samanlagt innihald eftirfarandi efna skal ekki vera meira en 0,5 milljónarhlutar: sýpermetrín, deltametrín, fenvalerat, sýhalótrín, flúmetrín.

- d) Samanlagt innihald eftirfarandi efna skal ekki vera meira en 2 milljónarhlutar: díflúbensúron, tríflúmúron.

Þessar kröfur (sem tilgreindar eru í a-, b-, c- og d-lið og uppfylltar hver um sig) eiga ekki við ef unnt er að leggja fram skrifleg sönnunargögn, sem staðfesta hvaða bændur hafa framleitt minnst 75% af þeirri ull eða hyrnistrefjum, sem um er að ræða, ásamt yfirlýsingu viðkomandi bænda um að þeir hafi ekki notað framangreind efni á landið eða dýrin sem um er að ræða.

Mat og sannprófun fyrir a-, b-, c- og d-lið: Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram upplýsingaskjöl, sem tilgreind eru hér að framan, eða prófunarskýrslu sem byggist á eftirfarandi prófunaraðferð: IWTO-drögum að prófunaraðferð 59.

- e) Efnafræðileg súrefnisþörf (COD) í frárænni frá ullarþvotti, sem er losað í fráveitu, skal ekki vera meiri en 60 g/kg af ópveginni ull og utan stöðvarinnar skal hreinsa frárænnið þannig að efnafræðileg súrefnisþörf, gefin upp sem ársmeðaltal, minnki um minnst 75% til viðbótar.

Efnafræðileg súrefnisþörf í skólpi frá ullarþvotti, sem hreinsað er á staðnum og losað í yfirborðsvatn, skal ekki vera meiri en 5 g/kg af ópveginni ull. Sýrustig frárænnisins, sem losað er í yfirborðsvatn, skal vera milli 6 og 9 (nema sýrustig viðtökuvatsins sé utan þessara marka) og hitinn skal vera lægri en 40 °C (nema viðtökuvatnið sé heitara).

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram viðeigandi gögn ásamt prófunarskýrslu sem byggist á eftirfarandi prófunaraðferð: ISO 6060.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 198, 22.7.1991, bls. 1.

6. Tilbúnar beðmistrefjar (þ.m.t. viskósa, lýósell, asetat, kúpró og tríasetat)

- a) Styrkur aðseygra, lífrænna halógensambanda (AOX) í trefjunum skal ekki vera meiri en 250 milljónarhlutar.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram prófunarskýrslu sem byggist á eftirfarandi prófunaraðferð: ISO 11480.97 (stýrður bruni og örrafhleðslugreining (microcoulometry)).

- b) Við framleiðslu viskósutrefja skal árleg losun brennisteinssambanda í andrúmsloft að meðaltali ekki vera meiri en 120 g/kg af framleiddum heilþræði (filament fibre) og ekki meiri en 30 g/kg af skorum þræði (staple fibre). Ef báðar gerðir þræðarins eru framleiddar á sama stað skal heildarlosunin ekki vera umfram samsvarandi vegið meðaltal.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram ítarleg upplýsingaskjöl og/eða prófunarskýrslur, sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt, ásamt yfirlýsingu um að varan uppfylli þessa viðmiðun.

- c) Við framleiðslu viskósutrefja skal árleg losun sinks í vatn, gefin upp sem ársmeðaltal, ekki vera meiri en 0,3 g/kg.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram ítarleg upplýsingaskjöl og/eða prófunarskýrslur, sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt, ásamt yfirlýsingu um að varan uppfylli þessa viðmiðun.

- d) Við framleiðslu kúprótrefja skal styrkur kopars í fráveituvatni, sem berst frá staðnum, reiknaður sem ársmeðaltal, ekki vera meiri en 0,1 milljónarhluti.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram ítarleg upplýsingaskjöl og/eða prófunarskýrslur, sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt, ásamt yfirlýsingu um að varan uppfylli þessa viðmiðun.

7. Pólýamíð

Losun N_2O í andrúmsloft við einliðuframleiðslu, gefin upp sem ársmeðaltal, skal ekki vera meiri en 10 g/kg af framleiddum pólýamíð-6-trefjum og 50 g/kg af framleiddum pólýamíð-6,6-trefjum.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram ítarleg upplýsingaskjöl og/eða prófunarskýrslur, sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt, ásamt yfirlýsingu um að varan uppfylli þessa viðmiðun.

8. Pólýestri

- a) Antímonmagn í pólýestratrefjum skal ekki fara yfir 260 milljónarhluta. Ef ekki er notað antímon er umsækjanda heimilt að setja orðin „án antímóns“ (eða sambærilegan texta) við umhverfismerkið.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram yfirlýsingu um að antímon sé ekki notað eða prófunarskýrslu sem byggist á eftirfarandi prófunaraðferð: beinni ákvörðun með frumeindagleypnimælingu. Prófunin skal gerð á óunnum trefjum áður en þær fara í blautvinnslu.

- b) Losun rokgyarnra, lífrænna efnasambanda við fjölleiðun pólýestra, gefin upp sem ársmeðaltal, skal ekki vera meiri en 1,2 g/kg af framleiddum pólýestresini. (Rokgjörn, lífræn efnasambönd eru skilgreind sem hvert það lífrænt efnasamband sem hefur gufubrýsting sem er 0,01 kPa eða meiri við 293,15 K eða er rokgyrnt í svipuðum mæli við þær notkunaraðstæður sem um er að ræða).

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram ítarleg upplýsingaskjöl og/eða prófunarskýrslur, sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt, ásamt yfirlýsingu um að varan uppfylli þessa viðmiðun.

9. Pólýprópýlen

Óheimilt er að nota fastlitarefni sem innihalda blý.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að ekki séu notuð fastlitarefni sem innihalda blý.

VIÐMIÐANIR FYRIR VINNSLUFERLI OG ÍÐEFNI

Viðmiðanirnar í þessum þætti gilda, eftir því sem við á, um öll stig í framleiðslu vörunnar, þ.m.t. um framleiðslu trefjanna. Endurunnar trefjar mega engu að síður innihalda nokkuð af þeim leysilítum og öðrum efnum sem viðmiðanirnar útiloka annars en þó því aðeins að þessum efnum hafi verið bætt við á fyrra lífsferli trefjanna.

10. Hjálparefni og frágangsefni fyrir trefjar og garn

- a) Límsterkja: a.m.k. 95% (miðað við þurrvigt) af þeim efnisþáttum, sem eru í límsterkjublöndum sem eru notaðar í garn, skulu vera nægilega lífbrjótanlegir eða þess eðlis að unnt sé að fjarlægja þá í skólphreinsistöðvum en skulu að öðrum kosti endurunna.

Mat og sannprófun: Í þessu tilliti telst efni „nægilega lífbrjótanlegt eða þess eðlis að unnt sé að fjarlægja það“:

— ef prófun með aðferð OECD 301 A, OECD 301 E, ISO 7827, OECD 302 A, ISO 9887, OECD 302 B eða ISO 9888 leiðir í ljós að niðurbrot efnisins nemur a.m.k. 70% á 28 dögum,

— eða ef prófun með aðferð OECD 301 B, ISO 9439, OECD 301 C, OECD 302 C, OECD 301 D, ISO 10707, OECD 301 F, ISO 9408, ISO 10708 eða ISO 14593 leiðir í ljós að niðurbrot efnisins nemur a.m.k. 60% á 28 dögum,

- eða ef prófun með aðferð OECD 303 eða ISO 11733 leiðir í ljós að niðurbrot efnisins nemur a.m.k. 80% á 28 dögum,
- eða ef unnt er að sýna fram á samsvarandi lífbrjótanleika eða fjarlægingu efnis fyrir þau efni þar sem þessar prófunaraðferðir verða ekki notaðar.

Umsækjandi skal leggja fram viðeigandi upplýsingaskjöl, öryggisleiðbeiningar, prófunarskýrslur og/eða yfirlýsingar þar sem tilgreindar eru prófunaraðferðir og niðurstöður og sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt fyrir allar límsterkjublöndur sem eru notaðar.

- b) Íblöndunarefni fyrir spunalausnir, spunaíblöndunarefni og undirbúningsefni fyrir frumspuna (þ.m.t. kembliur, spunafrágangsefni og spunaolíur): a.m.k. 90% (miðað við þurrvigð) af efnisþáttunum skulu vera nægilega lífbrjótanlegir eða þess eðlis að unnt sé að fjarlægja þá í skólphreinsistöðvum.

Þessi krafa gildir ekki um undirbúningsefni fyrir frekari spuna (spunaolíur, spunabætandi efni), keiluspóluolíur (coning oils), olíur fyrir uppistöðu í vefstól (warping oils) og olíur fyrir tvinnun (twisting oils), vax, þrjónaolíur (knitting oils), silíkonolíur og ólífræn efni.

Mat og sannprófun: „nægilega lífbrjótanlegt eða þess eðlis að unnt sé að fjarlægja það“ hefur þá merkingu sem fram kemur í a-lið hér að framan. Umsækjandi skal leggja fram viðeigandi upplýsingaskjöl, öryggisleiðbeiningar, prófunarskýrslur og/eða yfirlýsingar þar sem tilgreindar eru prófunaraðferðir og niðurstöður og sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt fyrir öll íblöndunarefni eða undirbúningsefni sem eru notuð.

- c) Magn fjölhringa, arómatískra vetniskolefna (PAH) í jarðefnaolíuhluta vöru skal vera minna en 1,0% af þyngd vörunnar.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram viðeigandi upplýsingaskjöl, öryggisleiðbeiningar, vöruupplýsingar eða yfirlýsingar þar sem annaðhvort kemur fram magn fjölhringa vetniskolefna eða að ekki eru notaðar vörur sem innihalda jarðefnaolíur.

11. Sæfiefni eða lífhamlandi efni

- a) Klórphenól (sölt þeirra og estrar), PCB-efni og lífræn tinsambönd skulu ekki notuð í tengslum við flutning eða geymslu vara og hálfunninna vara.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að þessi efni eða efnasambönd séu ekki notuð á garninu, vefnaðinum og fullunninni vörunni. Ef sannprófa skal réttmæti yfirlýsingarinnar skal nota eftirfarandi prófunaraðferð og viðmiðunarmörk: útdrátt, eftir því sem við á, afleiðslu með ísediki, ákvörðun með gas-vökvagreiningu með hárpípu ásamt greiningu með rafeindahremmingu, viðmiðunargildi 0,05 milljónarhlutar.

- b) Ekki skal nota sæfiefni og lífhamlandi efni á vörur með þeim hætti að þau séu virk á notkunartíma varanna.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að sæfiefni og lífhamlandi efni séu ekki notuð.

12. Aflitun eða fjarlæging litarefna

Óheimilt er að nota sölt þungmálma (nema járn) eða formaldehýð til þess að aflita eða fjarlægja litarefni.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að þessi efni séu ekki notuð.

13. Þynging

Óheimilt er að nota séríumsambönd við þyngingu á garni eða vefnaði.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að séríumsambönd séu ekki notuð.

14. Hjálparefni:

Óheimilt er að nota eftirfarandi: alkýlfenóletoxýlöt (APEO), línuleg alkýlbensensúlfoxónöt (LAS), bis(vetnisbundið tólgaralkýl)dímetýlammóníumklóríð (DTDMAC), dísterýldímetýlammóníumklóríð (DSDMAC), dí(hert tólga)dímetýlammóníumklóríð (DHTDMAC), etýlendíamíntetraasetat (EDTA) og díetýlentríamínþentaasetat (DTPA) og þessi efni mega ekki vera hluti af neinni efnaþöndu eða efnasamsetningu sem notuð er.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að þessi hjálparefni séu ekki notuð.

15. Þvottaefni, mýkingarefni og bindlar (complexing agents)

Á hverjum stað, þar sem blautvinnsla fer fram, skal a.m.k. 95%, miðað við þyngd, af þvottaefnum, mýkingarefnum og bindlum, sem notuð eru, vera nægjanlega lífbrjótanleg eða þess eðlis að unnt sé að fjarlægja þau í skólphreinsistöðvum.

Mat og sannprófun: „nægilega lífbrjótanlegt eða þess eðlis að unnt sé að fjarlægja það“ hefur þá merkingu sem fram kemur í viðmiðuninni hér að framan fyrir hjálparefni og frágangsefni fyrir trefjar og garn. Umsækjandi skal leggja fram viðeigandi upplýsingaskjöl, öryggisleiðbeiningar, prófunarskýrslur og/eða yfirlýsingar þar sem tilgreindar eru prófunaraðferðir og niðurstöður og sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt fyrir þvottaefni, mýkingarefni og bindla sem eru notuð.

16. Bleikingarefni

Losun aðseygra, lifrænna halógensambanda (AOX) í fráveituvatni frá bleikingu skal að öllu jöfnu vera minni en 40 mg Cl/kg. Styrkur þeirra skal vera undir 100 mg Cl/kg þegar um er að ræða:

- hör og aðrar bastrefjar,
- baðmull þar sem fjölliðun er undir 1800 og sem er ætluð til að framleiða hvíta, fullunna vöru.

Þessi krafa gildir ekki um framleiðslu tilbúinna beðmistrefja.

Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram yfirlýsingu um að klóruð bleikingarefni séu ekki notuð eða prófunarskýrslu sem byggist á eftirfarandi prófunaraðferð: ISO 9562 eða prEN 1485.

17. Óhreinindi í leysilitum

Styrkur jónaðra óhreininda í leysilitum skal ekki fara upp fyrir eftirtalin gildi (í milljónarhlutum): Ag 100; As 50; Ba 100; Cd 20; Co 500; Cr 100; Cu 250; Fe 2500; Hg 4; Mn 1000; Ni 200; Pb 100; Se 20; Sb 50; Sn 250; Zn 1500.

Ekki er tekið tillit til málma sem eru óaðskiljanlegur hluti af leysilitarsameindinni (t.d. þegar um er að ræða leysiliti úr málmlóka, tiltekna hvarfgjarna leysiliti o.fl.) þegar metið er samræmi við þessi gildi sem varða aðeins óhreinindi.

Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um samræmi við gildin.

18. Óhreinindi í fastlitarefnum

Styrkur jónaðra óhreininda í fastlitarefnum skal ekki fara upp fyrir eftirtalin gildi (í milljónarhlutum): As 50; Ba 100; Cd 50; Cr 100; Hg 25; Pb 100; Se 100; Sb 250; Zn 1000.

Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um samræmi við gildin.

19. Litun með krómlitfesti

Litun með krómlitfesti er óheimil.

Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að krómlitfestir sé ekki notaðir.

20. Leysilitir úr málmlókum

Ef leysilitir úr kopar-, króm- eða nikkelflóka eru notaðir gildir eftirfarandi:

- a) þegar leysilitur með málmlóka er hluti af leysilitaruppskriftinni við litun beðmis skal losa minna en 20% af þeim málmlókaleysilitum, sem eru notaðir (ílag í ferlið), í skólphreinsun (hvort sem hreinsunin fer fram á staðnum eða utan hans).

Við alla aðra litun gildir að þegar leysilitur úr málmlóka er hluti af leysilitaruppskriftinni skal losa minna en 7% af þeim málmlókaleysilitum, sem eru notaðir (ílag í ferlið), í skólphreinsun (hvort sem hreinsunin fer fram á staðnum eða utan hans).

Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram yfirlýsingu um að leysilitir úr málmlókum séu ekki notaðir eða prófunarskýrslur sem byggjast á eftirfarandi prófunaraðferðum: ISO 8288 fyrir Cu og Ni; ISO 9174 eða prEN 1233 fyrir Cr.

- b) Losun í vatn að lokinni hreinsun skal ekki vera meiri en: Cu 75 mg/kg (trefjar, garn eða vefnaður), Cr 50 mg/kg og Ni 75 mg/kg.

Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram yfirlýsingu um að leysilitir úr málmlókum séu ekki notaðir eða prófunarskýrslur sem byggjast á eftirfarandi prófunaraðferðum: ISO 8288 fyrir Cu og Ni; ISO 9174 eða prEN 1233 fyrir Cr.

21. Asólitir

Óheimilt er að nota asóliti sem geta klosað í eitthvert eftirtalinna arómatískra amína:

4-aminódífenýl	(92-67-1)
Bensidín	(92-87-5)
4-klór-o-tóluidín	(95-69-2)
2-naftýlamin	(91-59-8)
o-aminó-asótólúen	(97-56-3)
2-aminó-4-nitrótólúen	(99-55-8)
p-klóranilín	(106-47-8)
2,4-diamínóanisól	(615-05-4)
4,4'-diamínódífenýlmetan	(101-77-9)

3,3'-diklórbensidín	(91-94-1)
3,3'-dímetoxýbensidín	(119-90-4)
3,3'-dímetýlbensidín	(119-93-7)
3,3'-dímetýl-4,4'-díamínódifenýlmetan	(838-88-0)
p-kresidín	(120-71-8)
4,4'-metýlen-bis-(2-klóránilín)	(101-14-4)
4,4'-oxýdílanilín	(101-80-4)
4,4'-þíódílanilín	(139-65-1)
o-tólúidín	(95-53-4)
2,4-díamínótólúen	(95-80-7)
2,4,5-trímetýlanilín	(137-17-7)
4-aminóasóbensen	(60-09-3)
o-anisidín	(90-04-0)

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að þessir leysilítir séu ekki notaðir. Ef réttmæti yfirlýsingarinnar skal sannprófað skal nota eftirfarandi prófunaraðferð og viðmiðunarmörk: þýsku aðferðina B-82.02 eða frönsku aðferðina XP G 08-014; viðmiðunarmörk 30 milljónarhlutar. (*Aths.:* falskar, jákvæðar niðurstöður eru hugsanlegar að því er varðar 4-aminóasóbensen og því er mælt með því að niðurstaðan verði staðfest).

22. Leysilítir sem eru krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða hafa skaðleg áhrif á æxlun

- a) Óheimilt er að nota eftirfarandi leysilíti:

C.I. Basic Red 9
C.I. Disperse Blue 1
C.I. Acid Red 26
C.I. Basic Violet 14
C.I. Disperse Orange 11
C. I. Direct Black 38
C.I. Direct Blue 6
C.I. Direct Red 28
C.I. Disperse Yellow 3

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að þessir leysilítir séu ekki notaðir.

- b) Ekki er heimilt er að nota leysilítarefni eða leysilítarblöndur sem innihalda meira en 0,1%, miðað við þyngd, af efnum sem hafa fengið eða kunna að fá einhverja af eftirfarandi hættusetningum (eða samsetningu þeirra) þegar umsókn er lögð fram:

H40 (getur hugsanlega valdið krabbameini),
H45 (getur valdið krabbameini),
H46 (getur valdið arfgengum skaða),
H49 (getur valdið krabbameini við innöndun),
H60 (getur dregið úr frjósemi),
H61 (getur skaðað barn í móðurkviði),
H62 (getur hugsanlega dregið úr frjósemi),
H63 (getur hugsanlega skaðað barn í móðurkviði),
H68 (getur valdið varanlegu heilsutjóni),

eins og mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna ⁽¹⁾ og síðari breytingum hennar.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að þessir leysilítir séu ekki notaðir.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 196, 16.8.1967, bls. 1.

23. Leysilitir sem kunna að vera næmandi

Eftirtalda leysiliti skal aðeins nota ef heldni lituðu trefjanna, garnsins eða vefnaðarins gagnvart svita (súrum og basískum) nemur a.m.k. 4:

C.I. Disperse Blue 3	C.I. 61 505
C.I. Disperse Blue 7	C.I. 62 500
C.I. Disperse Blue 26	C.I. 63 305
C.I. Disperse Blue 35	
C.I. Disperse Blue 102	
C.I. Disperse Blue 106	
C.I. Disperse Blue 124	
C.I. Disperse Orange 1	C.I. 11 080
C.I. Disperse Orange 3	C.I. 11 005
C.I. Disperse Orange 37	
C.I. Disperse Orange 76	
(áður kallaður Orange 37)	
C.I. Disperse Red 1	C.I. 11 110
C.I. Disperse Red 11	C.I. 62 015
C.I. Disperse Red 17	C.I. 11 210
C.I. Disperse Yellow 1	C.I. 10 345
C.I. Disperse Yellow 9	C.I. 10 375
C.I. Disperse Yellow 39	
C.I. Disperse Yellow 49	

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram yfirlýsingu um að þessir leysilitir séu ekki notaðir eða prófunarskýrslu sem byggist á eftirfarandi prófunaraðferð fyrir litheldni: ISO 105-E04 (súrt og basískt, samanburður við fjöltrejavefnað).

24. Halógenuð burðarefni fyrir pólýestra

Óheimilt er að nota halógenuð burðarefni.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að halógenuð burðarefni séu ekki notuð.

25. Prentun

- a) Prentfarfi skal ekki innihalda meira en 5% af rokgyörnum, lífrænum efnasamböndum (rokgjörn, lífræn efnasambönd eru skilgreind sem sérhvert lífrænt efnasamband sem hefur gufuþrýsting sem er 0,01 kPa eða meiri við 293,15 K eða er rokgyjarnt í svipuðum mæli við þær notkunaraðstæður sem um er að ræða).

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram yfirlýsingu um að engin prentun hafi átt sér stað eða viðeigandi skjöl, sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt, ásamt yfirlýsingu um að varan uppfylli þessa viðmiðun.

- b) Prentun með plastisól sem grunnefni er óheimil.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram yfirlýsingu um að engin prentun hafi átt sér stað eða viðeigandi skjöl, sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt, ásamt yfirlýsingu um að varan uppfylli þessa viðmiðun.

26. Formaldehýð

Magn óbundins formaldehýðs, sem er vatnsrjúfanlegt að hluta, í fullunnu efni skal ekki fara yfir 30 milljónarhluta í vörum sem eru í beinni snertingu við húð og 300 milljónarhluta í öllum öðrum vörum.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram yfirlýsingu um að vörur, sem innihalda formaldehýð, séu ekki notaðar eða prófunarskýrslu sem byggist á eftirfarandi prófunaraðferð: EN ISO 14184-1.

27. Losun skólps frá blautvinnslu

- a) Skólp frá stað, þar sem blautvinnsla fer fram (nema frá ullarþvottastöð og hörfeýgingarstöð) og sem er losað í yfirborðsvatn að lokinni hreinsun (hvort sem hún fer fram á staðnum eða utan hans), skal hafa efnafræðilega súrefnisþörf (COD) sem er undir 25 g/kg og gefin upp sem ársmeðaltal.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram ítarleg upplýsingaskjöl og/eða prófunarskýrslur, byggðar á ISO 6060, sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt, ásamt yfirlýsingu um að varan uppfylli þessa viðmiðun.

- b) Ef fráveituvatnið er hreinsað á staðnum og losað beint í yfirborðsvatn skal sýrustig þess einnig vera á bilinu 6 til 9 (nema sýrustig viðtökuvatnsins sé utan þessara marka) og hitinn skal vera lægri en 40 °C (nema viðtökuvatnið sé heitara).

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram upplýsingaskjöl og prófunarskýrslur, sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt, ásamt yfirlýsingu um að varan uppfylli þessa viðmiðun.

28. Logavarnarefni

Ekki er heimilt er að nota logavarnarefni eða logavarnarblöndur sem innihalda meira en 0,1%, miðað við þyngd, af efnum sem hafa fengið eða kunna að fá einhverja af eftirfarandi hættusetningum (eða samsetningu þeirra) þegar umsókn er lögð fram:

H40 (getur hugsanlega valdið krabbameini),
H45 (getur valdið krabbameini),
H46 (getur valdið arfgengum skaða),
H49 (getur valdið krabbameini við innöndun),
H50 (mjög eitrað vatnalífverum),
H51 (eitrað vatnalífverum),
H52 (skaðlegt vatnalífverum),
H53 (getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni),
H60 (getur dregið úr frjósemi),
H61 (getur skaðað barn í móðurkviði),
H62 (getur hugsanlega dregið úr frjósemi),
H63 (getur hugsanlega skaðað barn í móðurkviði),
H68 (getur valdið varanlegu heilsutjóni),
eins og mælt er fyrir um í tilskipun 67/548/EBE og síðari breytingum hennar.

Þessi krafa gildir ekki um logavarnarefni, sem breyta eðli sínu svo við notkun að ekki er lengur unnt að fella þau undir neinar af þeim hættusetningum sem eru taldar upp hér fyrir framan, og heldur ekki ef minna en 0,1% af logavarnarefninu heldur upphaflegum eiginleikum sínum í meðhöndluðu garni eða vefnaði.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram yfirlýsingu um að logavarnarefni hafi ekki verið notuð eða tilgreina hvaða logavarnarefni hafi verið notuð og leggja fram upplýsingaskjöl (svo sem öryggisleiðbeiningar) og/eða yfirlýsingar um að logavarnarefnin uppfylli þessa viðmiðun.

29. Frágangsefni sem varna því að varan hlaupi

Halógenuð efni eða efnablöndur, sem varna því að vara hlaupi, skal aðeins nota á ullarlyppur.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að halógenuð efni eða efnablöndur, sem varna því að vara hlaupi, hafi ekki verið notuð (gildir ekki um ullarlyppur).

30. Frágangsefni

Ekki er heimilt að nota frágangsefni eða frágangsefnablöndur sem innihalda meira en 0,1%, miðað við þyngd, af efnum sem hafa fengið eða kunna að fá einhverja af eftirfarandi hættusetningum (eða samsetningu þeirra) þegar umsókn er lögð fram:

H40 (getur hugsanlega valdið krabbameini),
H45 (getur valdið krabbameini),
H46 (getur valdið arfgengum skaða),
H49 (getur valdið krabbameini við innöndun),
H50 (mjög eitrað vatnalífverum),
H51 (eitrað vatnalífverum),
H52 (skaðlegt vatnalífverum),
H53 (getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni),
H60 (getur dregið úr frjósemi),
H61 (getur skaðað barn í móðurkviði),
H62 (getur hugsanlega dregið úr frjósemi),
H63 (getur hugsanlega skaðað barn í móðurkviði),
H68 (getur valdið varanlegu heilsutjóni),
eins og mælt er fyrir um í tilskipun 67/548/EBE og síðari breytingum hennar.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal annaðhvort leggja fram yfirlýsingu um að frágangsefni hafi ekki verið notuð eða tilgreina hvaða frágangsefni hafi verið notuð og leggja fram upplýsingaskjöl (svo sem öryggisleiðbeiningar) og/eða yfirlýsingar um að frágangsefnin uppfylli þessa viðmiðun.

31. Fylliefni

- a) Fylliefni úr textiltrefjum skulu uppfylla viðmiðanirnar fyrir textiltrefjar (1.-9. viðmiðun) eftir því sem við á.
- b) Fylliefni skulu uppfylla 11. viðmiðun um sæfiefni eða lífhamlandi efni og 26. viðmiðun um formaldehýð.
- c) Þvottaefni og önnur efni, sem eru notuð til að þvo fylliefni (dún, fjaðrir, náttúrlegar eða tilbúnar trefjar), skulu uppfylla 14. viðmiðun um hjálparefni og 15. viðmiðun um þvottaefni, mýkingarefni og bindla.

Mat og sannprófun: Samkvæmt samsvarandi viðmiðunum.

32. Efni til yfirborðsmeðferðar, plasthúðun og himnur

- a) Vörur úr pólýúretani skulu uppfylla a-lið 3. viðmiðunar um lífrænt tin og b-lið 3. viðmiðunar um losun arómatískra díísósýanata í andrúmsloftið.

Mat og sannprófun: Samkvæmt samsvarandi viðmiðunum.

- b) Vörur úr pólýestra skulu uppfylla a-lið 8. viðmiðunar um antímonmagn og b-lið 8. viðmiðunar um losun rokgjarnna, lífrænna efna sambanda í andrúmsloftið við fjölliðun.

Mat og sannprófun: Samkvæmt samsvarandi viðmiðunum.

- c) Ekki skal framleiða efni til yfirborðsmeðferðar, plasthúð og himnur með því að nota mýkiefni eða leysiefni sem hafa fengið eða kunna að fá einhverja af eftirfarandi hættusetningum (eða samsetningu þeirra) þegar umsókn er lögð fram:

H40 (getur hugsanlega valdið krabbameini),

H45 (getur valdið krabbameini),

H46 (getur valdið arfgengum skaða),

H49 (getur valdið krabbameini við innöndun),

H50 (mjög eitrað vatnalífverum),

H51 (eitrað vatnalífverum),

H52 (skaðlegt vatnalífverum),

H53 (getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni),

H60 (getur dregið úr frjósemi),

H61 (getur skaðað barn í móðurkviði),

H62 (getur hugsanlega dregið úr frjósemi),

H63 (getur hugsanlega skaðað barn í móðurkviði),

H68 (getur valdið varanlegu heilsutjóni),

eins og mælt er fyrir um í tilskipun 67/548/EBE og síðari breytingum hennar.

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram yfirlýsingu um að þessi mýki- eða leysiefni séu ekki notuð.

33. Orku- og vatnsnotkun

Þess er farið á leit við umsækjanda að hann veiti nákvæmar upplýsingar, af fúsum og frjálsum vilja, um vatns- og orkunotkun á framleiðslustöðum þar sem spuni, þrjón, vefnaður og blautvinnsla fer fram.

Mat og sannprófun: Þess er farið á leit við umsækjanda að hann veiti framangreindar upplýsingar af fúsum og frjálsum vilja.

NOTAGILDISVIÐMIÐANIR

Eftirfarandi viðmiðanir gilda annaðhvort fyrir litað garn, fullunninn vefnað eða fullunna vöru og skulu víðeigandi prófanir gerðar.

34. Hlaup í þvotti og við þurrkun

Upplýsingar um hlaup í þvotti (%) skulu bæði koma fram í þvottaleiðbeiningum og á umbúðum og/eða í öðrum vöruupplýsingum

- 2% (uppistaða og ívaf) fyrir gluggatjöld og fyrir húsgagnaáklæði sem unnt er að fjarlægja og þvo,
- 6% (uppistaða og ívaf) fyrir aðrar ofnar vörur,
- 8% (lengd og breidd) fyrir aðrar þrjónaðar vörur,
- 8% (lengd og breidd) fyrir frottéhandklæði.

Þessi viðmiðun gildir ekki um:

- trefjar eða garn,
- vörur sem eru greinilega merktar með „þurrhreinsun eingöngu“ eða annarri sambærilegri merkingu (að því marki sem venja er að merkja slíkar vörur þannig),
- húsgagnaáklæði sem ekki er unnt að fjarlægja og þvo.

Mat og sannpröfun: Umsækjandi skal leggja fram prófunarskýrslur sem byggjast á eftirfarandi prófunaraðferð: ISO 5077 með eftirfarandi breytingum: Þrír þvottar við hita, sem er tilgreindur á vörunni, ásamt þurrkun í þurrkara eftir hvern þvott, nema önnur þurrkunaraðferð sé tilgreind á vörunni, við þann hita sem er tilgreindur á vörunni og skal þvottamagn (2 eða 4 kg) vera í samræmi við þvottamerkið. Ef farið er yfir einhver framangreindra marka skal leggja fram afrit af þvottaleiðbeiningunum og umbúðunum og/eða öðrum vöruupplýsingum.

35. Litheldni í þvotti

Litheldni í þvotti skal a.m.k. vera stig 3 til 4 að því er varðar litabreytingu og a.m.k. stig 3 til 4 að því er varðar litasmit.

Þessi viðmiðun gildir ekki um vörur sem eru greinilega merktar með „þurrhreinsun eingöngu“ eða annarri sambærilegri merkingu (að því marki sem venja er að merkja slíkar vörur þannig), um hvítar vörur eða vörur, sem eru hvorki litaðar né áprentaðar, né um húsgagnaáklæði sem ekki má þvo.

Mat og sannpröfun: Umsækjandi skal leggja fram prófunarskýrslur sem byggjast á eftirfarandi prófunaraðferð: ISO 105 C06 (einn þvottur við hita, sem er tilgreindur á vörunni, með perbóratþvottadufti).

36. Litheldni gegn svita (súrum og basískum)

Litheldni gegn svita (súrum og basískum) skal vera a.m.k. stig 3 til 4 (litabreyting og litasmit).

Stig 3 er þó leyfilegt ef um er að ræða vefnað sem er hvort tveggja dökkur að lit (staðalstyrkur $> 1/1$) og úr endurunninni ull eða meira en 20% silki.

Þessi viðmiðun gildir ekki um hvítar vörur, um vörur sem eru hvorki litaðar né áprentaðar, um húsgagnaáklæði, gluggatjöld eða áþekkar textílvörur sem eru ætlaðar til skreytingar innanhúss.

Mat og sannpröfun: Umsækjandi skal leggja fram prófunarskýrslur sem byggjast á eftirfarandi prófunaraðferð: ISO 105 E04 (súrt og basískt, samanburður við fjöltrefjavefnað).

37. Litheldni við núning í votu ástandi

Litheldni við núning í votu ástandi skal vera a.m.k. stig 2 til 3. Stig 2 er þó leyfilegt fyrir indígólitað dením.

Þessi viðmiðun gildir ekki um hvítar vörur eða vörur sem eru hvorki litaðar né áprentaðar.

Mat og sannpröfun: Umsækjandi skal leggja fram prófunarskýrslur sem byggjast á eftirfarandi prófunaraðferð: ISO 105 X12.

38. Litheldni við núning í þurru ástandi.

Litheldni við núning í þurru ástandi skal vera a.m.k. stig 4.

Stig 3 til 4 er þó leyfilegt fyrir indígólitað dením.

Þessi viðmiðun gildir ekki um hvítar vörur, um vörur sem eru hvorki litaðar né áprentaðar né um gluggatjöld eða áþekkar textílvörur sem eru ætlaðir til skreytingar innanhúss.

Mat og sannpröfun: Umsækjandi skal leggja fram prófunarskýrslur sem byggjast á eftirfarandi prófunaraðferð: ISO 105 X12.

39. Litheldni gegn ljósi

Litheldni vefnaðar, sem er ætlaður í húsgagnaáklæði, gluggatjöld eða önnur tjöld, gegn ljósi skal a.m.k. vera stig 5. Fyrir allar aðrar vörur skal litheldni gegn ljósi vera a.m.k. stig 4.

Stig 4 er þó leyfilegt ef um er að ræða vefnað sem er ætlaður í húsgagnaáklæði, gluggatjöld eða önnur tjöld, er hvort tveggja ljós að lit (staðalstyrkur $< 1/12$) og inniheldur meira en 20% ull eða aðrar hyrnistrefjar eða meira en 20% silki eða meira en 20% hör eða aðrar basttrefjar.

Þessar kröfur gilda ekki fyrir dýnulök, dýnuhlífar né nærfatnað.

Mat og sannpröfun: Umsækjandi skal leggja fram prófunarskýrslur sem byggjast á eftirfarandi prófunaraðferð: ISO 105 B02.

40. Upplýsingar sem fram koma á umhverfismerkinu

Eftirfarandi texti skal standa í reit 2 á umhverfismerkinu:

- lítil vatnsmengun
- takmörkun á notkun hættulegra efna
- nær yfir allt framleiðsluferlið

Mat og sannprófun: Umsækjandi skal leggja fram sýni af umbúðum vörunnar, þar sem merkið sést, ásamt yfirlýsingu um að þessi viðmiðun sé uppfyllt.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2004/EES/29/29

frá 25. mars 2002

um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir hörð gólfefni (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 1174)

(2002/272/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB)
nr. 1980/2000 frá 17. júlí 2000 um endurskoðað kerfi um
veitingu umhverfismerkis bandalagsins ⁽¹⁾, einkum 4. gr. og
1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er heimilt að veita umhverfismerki bandalagsins fyrir vöru sem býr yfir eiginleikum sem gera það að verkum að hún stuðlar að verulegum umbótum að því er varðar helstu umhverfisþætti.
- 2) Í reglugerð (EB) nr. 1980/2000 er kveðið á um að settar verði sérstakar viðmiðanir fyrir umhverfismerki samkvæmt vöruflokkum.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, byggjast á drögum að viðmiðunum sem umhverfismerkinganefnd Evrópusambandsins setti fram skv. 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 17. gr. reglugerðar (EB) nr. 1980/2000.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Hörð gólfefni, sem fá umhverfismerki bandalagsins samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1980/2000, verða að falla undir vöruflokkinn „hörð gólfefni“ sem skilgreindur er í

2. gr. þessarar ákvörðunar og uppfylla þær vistfræðilegu viðmiðanir sem eru settar fram í viðaukanum.

2. gr.

Undir vöruflokkinn „hörð gólfefni“ falla eftirfarandi vörur sem eru notaðar á gólf innan- eða utanhúss en gegna engu sérstöku burðarhlutverki: náttúrusteinn, mulningssteinn (agglomerated stones), steyptar hellur, terrassóflísar, keramikflísar og leirflísar.

3. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið „021“ notað fyrir vöruflokkinn „hörð gólfefni“.

4. gr.

Ákvörðun þessi gildir frá 1. apríl 2002 til 31. mars 2006. Hafi endurskoðaðar viðmiðanir fyrir þennan vöruflokk ekki verið samþykktar 31. mars 2006 gildir þessi ákvörðun til 31. mars 2007.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. mars 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjttð. EB L 94, 11.4.2002, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 174/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 27.

(¹) Stjttð. EB L 237, 21.9.2000, bls. 1.

VIÐAUKI

RAMMI

Markmiðið með viðmiðunum

Markmiðið með þessum viðmiðunum er einkum að:

- draga úr áhrifum á búsvæði og tilheyrandi náttúrugæði,
- draga úr orkunotkun,
- draga úr losun eiturefna eða annarra mengandi efna út í umhverfið,
- draga úr notkun hættulegra efna,
- veita upplýsingar sem gera neytandanum kleift að nota vöruna á heppilegasta hátt þannig að umhverfisáhrif verði í lágmarki.

Viðmiðanirnar eru hafðar þannig að þær stuðli að því að hörð gólfefni séu merkt ef þau eru framleidd þannig að af hljótist lítil umhverfisáhrif.

Kröfur varðandi mat og sannprófun

Sérstakar kröfur varðandi mat og sannprófun eru tilgreindar í hverri viðmiðun.

Vöruflokknum, sem er skipt á eftirfarandi hátt (skilgreiningar Staðlasamtaka Evrópu (CEN) eru gefnar innan sviga), má skipta frekar í tvo meginundirflokka, „náttúruvörur“ og „unnar vörur“, sem hér segir:

Náttúrusteinn (CEN TC 246) nær yfir hluti úr bergtegundum sem finnast í náttúrunni, svo sem marmara, graníti og öðru náttúrugrjóti. Með „öðru“ náttúrugrjóti er átt við náttúrustein sem hefur allt aðra tæknilega eiginleika en marmari og granít samkvæmt skilgreiningu í CEN/TC 246/N.237 prEN 12670 „Natural stones – Terminology“. Að öllu jöfnu er erfitt að spegilslípa stein af þessu tagi og hann er ekki alltaf unninn í stórum stykkjum: sandsteinn, kvarsít, mismunandi tegundir flögubergs og móberg.

Flokknum „unninn steinn“ má skipta í hertar og brenndar vörur. Hertar vörur eru mulningssteinn, steyphtar hellur og terrassóflísar. Brenndar vörur eru keramikflísar og leirflísar.

Mulningssteinn er iðnaðarvara sem er framleidd úr blönduðum grjótmulningi, einkum mulningi úr náttúrusteini og bindiefni samkvæmt skilgreiningu í CEN/TC 246-229. Mulningurinn fellur venjulega til í marmara- og granitnáámum og er bundinn saman með tilbúnum efnum, svo sem ómettuðu pólýesterresíni eða sementi. Undir þennan flokk fellur líka tilbúinn steinn og pressaður marmari.

Steyphtar hellur eru vörur sem eru ætlaðar til notkunar í gólfleti utanhúss og eru framleiddar úr blöndu af sandi, mól, sementi, ólifraenum fastlitarefnum og íblöndunarefnum og titringspressaðar samkvæmt skilgreiningu í CEN/TC 178. Undir þennan flokk falla líka steinsteypuplötur og -flísar.

Terrassóflísar eru hæfilega pressaðar einingar með einsleitri lögum og þykkt sem uppfylla rúmfræðilegar sérkröfur samkvæmt skilgreiningu í CEN/TC 229. Flísarnar eru úr einu lagi eða tveimur. Flísar gerðar úr einu lagi eru eingöngu úr kyrmir eða brotum úr heppilegum mulningi sem eru felld í grátt og hvítt sement og vatn. Í terrassóflisunum, sem eru úr tveimur lögum, er efra lag, slitlag (sem hefur sömu samsetningu og eins lags terrassóflísar) og neðra lag, svokallað grunnlag, úr steinsteypu og yfirborð þess kemur aldrei í ljós við venjulega notkun og það lag má fjarlægja að hluta. Keramikflísar eru þunnar plötur úr leir og/öðrum ólifraenum hráefnum, svo sem feldspati og kvasi samkvæmt skilgreiningu í CEN/TC 67. Þær eru venjulega mótaðar með útsprautun eða pressun við stofuhita og síðan þurrkaðar og brenndar við þann hita sem gæðir þær þeim eiginleikum sem eftir er leitað. Flísarnar eru ýmist gljábrenndar eða ekki, þær eru eldtraustar og áhrif ljóss breyta þeim að jafnaði ekki.

Leirflísar eru einingar sem uppfylla tiltekna kröfur um lögum og stærðarmál, eru lagðar sem slitlag á gólf og framleiddar að mestu leyti úr leir og öðrum efnum, með viðbættum efnum samkvæmt skilgreiningu Staðlasamtaka Evrópu eða án þeirra. Þyngd þessara flísa má ekki vera meiri en 40 kg/m².

Tiltekið er ef sérstakar viðmiðanir gilda fyrir einhvern framangreindra undirflokka. Ef ekkert sérstakt er tekið fram gildir viðmiðunin um allar vörur. Nánari upplýsingar um reikniaðferðir eru gefnar í tæknilega viðbætinum.

Heimilt er að nota, þar sem við á, aðrar prófunaraðferðir en þær sem tilgreindar eru í hverri viðmiðun ef þar til bera stofnunin, sem metur umsóknina, fellst á að þær séu jafngildar.

Prófun skal fara fram, eftir því sem unnt er, á rannsóknarstofum sem hafa hlotið viðeigandi faggildingu eða uppfylla almennu kröfurnar í staðlinum EN ISO 17025.

Ef við á geta þar til bærar stofnanir krafist frekari gagna og framkvæmt óháða sannprófun.

Mælt er með því að þar til bærar stofnanir taki tillit til þess, við mat á umsóknum og eftirlit með því að viðmiðanir séu uppfylltar, hvort viðurkenndum umhverfisstjórnunarkerfum, svo sem EMAS eða ISO 14001 er beitt (*aths.:* ekki er gerð krafa um að slíkum stjórnunarkerfum sé beitt).

VIÐMIÐANIR

1. Nám hráefna

I.1. Stjórnun á námuvinnslnunni (náttúruvörur eingöngu)

Heildarfjöldi stiga, sem gefinn er fyrir stjórnun á námi náttúrugrjóts, skal reiknaður sem samtala gefinna stiga fyrir níu meginvísbenda (I). Stigafjöldinn í lokin er summa stiganna sem gefin eru fyrir alla vísbendana níu þegar margfaldað hefur verið með leiðréttingarstuðli vægis (W) ef við á (sjá hluta A1 um reikniðferðir í tæknilega viðbætinum). Námur skulu ná vegnu gildi sem er a.m.k. 25 stig. Gefin stig fyrir hvern vísbendi skulu vera innan viðmiðunarmarka (ef þau eru tilgreind).

Auk þessa skal eftirfarandi skilyrðum fullnægt:

- grunnvatnsforði djúpt í jörðu má ekki spillast (sjá hluta A1 í tæknilega viðbætinum),
- yfirborðsvatn, sem er nýtt sem neysluvatn, eða uppsprettur mega ekki spillast og ekki ef vatnssvæðið er á skrá yfir verndarsvæði sem aðildarríki hefur sett á stofn samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB frá 23. október 2000 um aðgerðaramma bandalagsins um stefnu í vatnsmálum ⁽¹⁾ eða ef meðalrennsli vatnsins er > 5 m³/s (sjá hluta A1 í tæknilega viðbætinum),
- kerfi fyrir endurheimt fráveituvatns skal vera lokað til að varna því að sag berist út í umhverfið og til að afla vatns í endurvinnsluferlið. Vatnið skal geymt í næsta nágreinni þess staðar þar sem það er notað í námuvinnslnunni og síðan skal það leitt í lokuðum leiðslum að viðeigandi vinnslustöð. Að lokinni hreinsun skal vatnið endurunnið.

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram útreikninga á veginni heildarútkomu úr stigagjöf fyrir stjórn námuvinnslnunnar og tilheyrandi gögn fyrir hvern vísbendanna níu (þar sem fram kemur m.a. að gefin stig fyrir hvern vísbendi séu innan viðmiðunarmarka ef þau eru tilgreind) samkvæmt eftirfarandi töflu og samsvarandi fyrirmælum í hluta A1 í tæknilega viðbætinum. Umsækjandinn skal einnig leggja fram viðeigandi skjöl og/eða yfirlýsingar sem sýna fram á að allar framangreindar viðmiðanir séu uppfylltar.

Vísbendir	Athugasemdir	Stigagjöf				
		5 (framúr- skarandi)	3 (gott)	1 (viðunandi)	Viðmiðunar- mörk	Hlutfallslegt vægi
I.1 Endurvinnslu- hlutfall vatns	$\frac{\text{Endurunnið skólp}}{\text{Allt vatn sem kemur út úr ferlinu}} \cdot 100$ <p>Sjá hluta A3 í tæknilega viðbætinum</p>	> 95	95–85	84–80	< 80	W4
I.2. Hlutfall þess sem er lag- fært strax	Raskað svæði, í m ² (námustálið + svæði fyrir nýtilegt afgangsgrjót)/svæði í m ² sem leyfi nær til, (%)	< 15	15–30	31–50	> 50	W1, W2, W3
I.3. Nýting steinblokka	Seljanlegar steinblokkir í m ³ /unnið efni í m ³ (%)					
	Marmari	> 40	40–30	29–20	< 20	–
	Granít	> 50	50–40	39–30	< 30	
	Annað	> 20	20–15	14–10	< 10	

⁽¹⁾ Stjórn. EB L 327, 22.12.2000, bls. 1.

Vísibendir	Athugasemdir		Stigagjöf				
			5 (framúr- skarandi)	3 (gott)	1 (viðunandi)	Viðmiðunar- mörk	Hlutfallslegt vægi
I.4. Nýting náttúru- auðlinda	Nýtanlegar steinblokkir í m ³ /unnið efni í m ³ (%)	Marmari	> 60	60–45	44–35	< 35	—
		Granít	> 60	60–45	44–35	< 35	
		Annað	> 50	50–35	34–25	< 25	
I.5. Rekstrar- skilyrði námutækja	Heildarþjöldi vinnustunda/árleg fram- leiðsla (h/m ³)	Hjólaskófla	< 3,5	3,5–5,5	> 5,5	—	—
		Grafa	< 2,5	2,5–3,0	> 3,0	—	
I.6. Loftgæði	Árleg viðmiðunargildi, mæld við jaðar námusvæðisins PM 10 svifagnir (µg/Nm ³) Prófunaraðferð EN 12341		< 20	20–100	101–150	> 150	W1, W3
I.7. Vatnsgæði	Svifagnir (mg/l) Prófunaraðferð ISO 5667-17		< 15	15–30	31–40	> 40	W1, W2, W3, W4
I.8. Hávaði	Mældur við jaðar námusvæðisins (dB(A)) Prófunaraðferð ISO 1996/1		< 30	30–55	56–60	> 60	W1, W3
I.9. Sjónræn áhrif	Sjá hluta A1 í tæknilega viðbætinum		0–10	> 10–20	> 20–30	> 30	W1, W3

Skrá yfir vægisstuðla (notist eingöngu ef mælt er fyrir um það):

W1. Náttúruvernd: ef námusvæðið er á:

- svæði sem tilkynnt hefur verið sem mikilvægt á vettvangi bandalagsins samkvæmt tilskipun ráðsins 92/43/EBE frá 21. maí 1992 um vernd náttúrlegra búsvæða og villtra plantna og dýra ⁽¹⁾ og síðari breytingum hennar,
- eða á svæðum sem falla undir Natura 2000 (Evrópunet verndarsvæða), en það eru sérstök verndarsvæði samkvæmt tilskipun ráðsins 79/409/EBE frá 2. apríl 1979 um verndun villtra fugla ⁽²⁾ og síðari breytingum hennar, og svæði sem falla undir tilskipun 92/43/EBE,
- eða á jafngildum svæðum utan Evrópubandalagsins sem falla undir samsvarandi ákvæði í samningi Sameinuðu þjóðanna um líffræðilega fjölbreytni ⁽³⁾,

gildir W1 þegar um er að ræða eftirfarandi vísibenda: hlutfall þess sem er lagfært strax (I.2), loftgæði (I.6), vatnsgæði (I.7), hávaði (I.8) og sjónræn áhrif (I.9). Sömu reglur skulu gilda ef naman er utan staða af þessu tagi en hún getur haft umtalsverð áhrif á þá, annaðhvort ein og sér eða samverkandi með öðrum áætlunum og verkefnum ⁽⁴⁾. Nota skal vægisstuðulinn 0,3.

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram yfirlýsingu og viðeigandi gögn til að sýna fram á að námusvæðið sé á eða í grennd við staði sem þykja mikilvægir á vettvangi bandalagsins samkvæmt tilskipunum 92/43/EBE og 79/409/EBE eins og fram kemur hér að framan. Aðildarríkin hafa tekið saman skrá og gert kort yfir þá staði sem mynda netið Natura 2000. Ef um er að ræða svæði utan Evrópubandalagsins skal umsækjandinn leggja fram yfirlýsingu og viðeigandi gögn til að sýna fram á að námusvæðið sé á eða í grennd við verndað svæði samkvæmt skilgreiningu í samningi Sameinuðu þjóðanna frá 1992 um líffræðilega fjölbreytni.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 206, 22.7.1992, bls. 7.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 103, 25.4.1979, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 309, 13.12.1993, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 206, 22.7.1992, einkum 6. gr.

- W2. Landvernd: fyrir vísbendana hlutfall þess sem er lagfært strax (I.2) og vatnsgæði (I.7) eru þrír mismunandi vægisstuðlar notaðir sem ákvarðast af þeim notkunarmöguleikum sem landið býr yfir (sjá nánari upplýsingar í hluta A1 í tæknilega viðbætinum):

Landvernd	Flokkar I – II	Flokkar III – IV – V	Flokkar VI – VII – VIII
Vægisstuðull	0,3	0,5	0,8

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi gögn, þ.m.t. kort, um flokkun á þeim notkunarmöguleikum sem námasvæðið býr yfir.

- W3. Þéttleiki byggðar innan 5 km geira (fjarlægðar) frá námusvæðinu: vísbendar fyrir hlutfall þess sem er lagfært strax (I.2), loftgæði (I.6), vatnsgæði (I.7), hávaða (I.8) og sjónræn áhrif (I.9) eru vegnir með tilliti til eftirfarandi þriggja flokka með mismunandi þéttleika byggðar:

Þéttleiki byggðar	> 100 íbúar/km ²	20 til 100 íbúar/km ²	< 20 íbúar/km ²
Vægisstuðull	0,5 (0,6)	0,7 (0,84)	0,9

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram kort og viðeigandi gögn um þéttleika byggðarinnar sem er innan 5 km geira (fjarlægðar) frá jaðri námusvæðisins (svæðisins sem leyfið nær til). Ef um er að ræða námur í rekstri og byggð á viðkomandi svæði er að þenjast út skal nota vægisstuðulinn sem er tilgreindur innan sviga. Þetta gildir ekki um verulega stækkun (> 75%) svæðis sem hefur þegar fengið leyfi og þar sem eru námur af þessu tagi.

- W4. Ef náman spillir yfirborðsvatni (meðalrennsli < 5 m³/s) skal vægisstuðullinn vera 0,5 bæði fyrir vísbendinn um endurvinnsluhlutfall vatns (I.1) og um vatnsgæði (I.7).

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi gögn til að skera úr um hvort náman spillir yfirborðsvatni.

1.2. Stjórnun á námuvinnslnunni (unnar vörur eingöngu)

Hráefnin, sem eru notuð við framleiðslu harðra gólfefna, skulu uppfylla eftirfarandi kröfur sem settar eru fyrir tilheyrandi námuvinnslu:

Breytistærð	Viðmiðunarmörk (sem virða skal)
Áætlun um námuvinnslu og frágang námusvæða	Leggja skal fram tækniskýrslu, þ.m.t. yfirlýsingu umsækjanda þess efnis að námuvinnslan og frágangur námusvæða séu í fullu samræmi bæði við tilskipun 92/43/EBE (búsvæði) og tilskipun 79/409/EBE (fuglar) og síðari breytingar þeirra. Að því er varðar svæði utan Evrópubandalagsins skal leggja fram svipaða tækniskýrslu til að sýna fram á að farið sé að ákvæðum samnings Sameinuðu þjóðanna um líffræðilega fjölbreytni (frá 1992) og krafist er þekkingar á innlendri stefnu og aðgerðaáætlunum varðandi líffræðilega fjölbreytni ef þær liggja fyrir.
Sjónræn áhrif Sjá hluta A1 í tæknilega viðbætinum	X% ≤ 30

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram tilheyrandi gögn og skjöl, þ.m.t. kort af svæðinu.

2. Val á hráefnum (gildir um öll gólfefni)

Ekki er heimilt er að bæta við í hráefnin neinum efnum eða efnablöndum sem hafa fengið, eða kunna að hafa fengið, þegar umsókn er lögð fram, einhverja af eftirfarandi hættusetningum (eða samsetningu þeirra):

H45 (getur valdið krabbameini);

H46 (getur valdið arfgengum skaða);

H50 (mjög eitrað vatnalífverum);

H51 (eitrað vatnalífverum);

H 52 (skaðlegt vatnalífverum);

H 53 (getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatni);

H 60 (getur dregið úr frjósemi);

H 61 (getur skaðað barn í móðurkviði);

eins og mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna ⁽¹⁾ og síðari breytingum hennar.

Vegna þess umhverfislega ávinnings, sem fylgir endurvinnslu efna, gilda þessar viðmiðanir ekki um kvóta enduruninna efna í lokuðu ferli sem eru notuð í vinnslunni og samkvæmt skilgreiningu í hluta A2 í viðbætinum.

Ef frumefnin blý, kadmíum eða antímon (eða einhver efnasambönd þeirra) eru notuð í íblöndunarefnin má hlutfall þeirra ekki fara yfir eftirfarandi viðmiðunarmörk:

Færibreyta	Viðmiðunarmörk (% af þyngd gljáhúðar)
Blý	0,5
Kadmíum	0,1
Antímon	0,25

Ekkert asbest má vera í hráefnum sem eru notuð í náttúruvörur eða unnar vörur.

Í framleiðslunni má ekki vera meira af pólýesterresíni en sem nemur 10% af heildarþyngd hráefnanna.

Mat og sannprófun: umsækjandinn tilgreinir samsetningu hráfnisins á grundvelli efna- og steindafræðilegrar greiningar og gefur yfirlýsingu um að framangreindar viðmiðanir séu uppfylltar.

3. Lokameðhöndlun (náttúruvörur eingöngu)

Við lokameðhöndlun náttúruvara skulu eftirfarandi kröfur uppfylltar:

Færibreyta	Viðmiðunarmörk (sem virða skal)	Prófunaraðferð
Losun agna í andrúmsloft	PM10 < 150 µg/Nm ³	EN 12341
Losun stýrens í andrúmsloft	< 210 mg/Nm ³	
Endurvinnsluhlutfall vatns	Endurunnið skólp Heildarmagn vatns sem kemur út úr ferlinu $\text{Endurvinnsluhlutfall} = \frac{\text{Endurunnið skólp}}{\text{Heildarmagn vatns sem kemur út úr ferlinu}} \cdot 100 \geq 90\%$	Tæknilegur viðbætur — A3
Losun svifagna í vatn	< 40 mg/l	ISO 5667-17
Losun Cd í vatn	< 0,015 mg/l	ISO 8288
Losun Cr(VI) í vatn	< 0,15 mg/l	ISO 11083
Losun Fe í vatn	< 1,5 mg/l	ISO 6332
Losun Pb í vatn	< 0,15 mg/l	ISO 8288

⁽¹⁾ Stjótd. EB 196, 16.8.1967, bls. 1.

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi niðurstöður greininga og prófunarskýrslur fyrir hverja losunarfæribreytu sem mæld er á öllum losunarpunktum. Ef engar prófunaraðferðir eru tilgreindar eða ef tilgreint er að þær séu notaðar til sannprófunar eða vöktunar ber þar til bærnum stofnunum að styðjast við yfirlýsingar og gögn, sem umsækjandi lætur í té, og/eða óháðar sannprófanir eftir því sem við á.

4. Framleiðsluferli (unnar vörur eingöngu)

4.1. Orkunotkun

Reikna skal orkunotkunina sem ferlisorkuþörf (process energy requirement, PER) fyrir mulningsstein og terrassóflisar eða sem brennsluorkuþörf (energy requirement for firing, ERF) fyrir keramikflisar og leirflisar. *Aths: öll viðmiðunarmörk eru gefin upp í MJ á fermetra fullunninnar vöru sem er tilbúin til sölu.* Þessi viðmiðun gildir ekki um steyptar hellur eða um mynsturbrennslu (skreytingu).

A. Viðmiðunarmörk fyrir ferlisorkuþörf (PER)

Ferlisorkuþörfin fyrir framleiðsluferli mulningssteins og terrassóflisa má ekki vera meiri en:

	Viðmiðunarmörk (MJ/m ²)	Prófunaraðferð
Mulningssteinn	100	Tæknilegur viðbætur — A4
Terrassóflisar	60	Tæknilegur viðbætur — A4

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal reikna ferlisorkuþörfina samkvæmt leiðbeiningunum í hluta A4 í tæknilega viðbætinum og leggja fram niðurstöður þeirra reikninga ásamt fylgiskjöllum.

B. Viðmiðunarmörk fyrir brennsluorkuþörf (ERF)

Brennsluorkuþörfin fyrir keramikflisar og leirflisar má ekki vera meiri en:

	Viðmiðunarmörk (MJ/m ²)	Prófunaraðferð
Keramikflisar (þyngd ≤ 19 kg/m ²)	50	Tæknilegur viðbætur — A4
Keramikflisar (þyngd > 19 kg/m ²)	70	Tæknilegur viðbætur — A4
Leirflisar (þyngd ≤ 40 kg/m ²)	60	Tæknilegur viðbætur — A4

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal reikna brennsluorkuþörfina samkvæmt leiðbeiningunum í hluta A4 í tæknilega viðbætinum og leggja fram niðurstöður þeirra reikninga ásamt fylgiskjöllum.

4.2. Vatnsnotkun

Endurvinnsluhlutfall fráveituvatnsins, sem fellur til í öllum ferlum framleiðslunnar, skal a.m.k. vera 90%. Endurvinnsluhlutfallið reiknast sem hlutfallið milli þess fráveituvatns sem er endurunnið, innan eða utan stöðvarinnar, og heildarvatnsmagnsins sem kemur út úr ferlinu eins og skilgreint er í hluta A3 í tæknilega viðbætinum.

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram útreikninga á endurvinnsluhlutfallinu ásamt ónnum gögnum um heildarmagn fráveituvatns, sem fellur til, og endurunnins vatns og magn og uppruna þess vatns sem kemur nýtt inn í ferlið.

4.3. Losun í andrúmsloft

Mulningssteinn

Losun í andrúmsloft má í öllu framleiðsluferlinu ekki fara yfir eftirfarandi viðmiðunarmörk að því er varðar eftirfarandi færíbreytur:

Færíbreyta	Viðmiðunarmörk (mg/m ²)	Prófunaraðferð
Agnir	300	ISO 9096
NO _x	1 200	ISO 11564
SO ₂	850	ISO 7935
Stýren	2 000	—

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi gögn og prófunarskýrslur fyrir hverja losunarfæríbreytu, sem nefnd er hér að framan, samkvæmt leiðbeiningunum í hluta A5 í tæknilega viðbætinum. Ef engar prófunaraðferðir eru tilgreindar eða ef tilgreint er að þær séu notaðar til sannprófunar eða vöktunar ber þar til bærum stofnunum að styðjast við yfirlýsingar og gögn, sem umsækjandi lætur í té, og/eða óháðar sannprófanir eftir því sem við á.

Keramíklísar

Heildarlosun agna í andrúmsloftið við pressun, gljábrennslu og úðapurrkun („kalda losun“) má ekki vera meiri en 5 g/m².

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi gögn og prófunarskýrslur samkvæmt leiðbeiningunum í hluta A5 í tæknilega viðbætinum.

Losun í andrúmsloft má í brennsluferlinu einu ekki fara yfir eftirfarandi viðmiðunarmörk:

Færíbreyta	Viðmiðunarmörk (mg/m ²)	Prófunaraðferð
Agnir	200	ISO 9096
F	200	ISO/CD 15713
NO _x	2 500	ISO 11564
SO ₂	1 500	ISO 7935

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi gögn og prófunarskýrslur fyrir hverja losunarfæríbreytu, sem nefnd er hér að framan, samkvæmt leiðbeiningunum í hluta A5 í tæknilega viðbætinum.

Leirflísar

Losun í andrúmsloft fyrir eftirfarandi færíbreytur má í brennsluferli leirflísa ekki fara yfir eftirfarandi viðmiðunarmörk:

Færíbreyta	Viðmiðunarmörk (mg/m ²)	Prófunaraðferð
Agnir	250	ISO 9096
F	200	ISO/CD 15713
NO _x	3 000	ISO 11564
SO ₂	2 000	ISO 7935

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi gögn og prófunarskýrslur fyrir hverja losunarfæríbreytu, sem nefnd er hér að framan, samkvæmt leiðbeiningunum í hluta A5 í tæknilega viðbætinum.

Terrassóflisar og steypar hellur

Losun í andrúmsloft má í öllu framleiðsluferlinu ekki fara yfir eftirfarandi viðmiðunarmörk að því er varðar eftirfarandi færíbreytur:

Færíbreyta	Viðmiðunarmörk (mg/m ²)	Prófunaraðferð
Agnir	300	ISO 9096
NO _x	2 000	ISO 11564
SO ₂	1 500	ISO 7935

Mat og sannprófun: umsækjandi skal leggja fram viðeigandi gögn og prófunarskýrslur fyrir hverja losunarfæríbreytu, sem nefnd er hér að framan, samkvæmt leiðbeiningunum í hluta A5 í tæknilega viðbætinum.

4.4. Losun í vatn

Eftir hreinsun fráveituvatnsins, hvort sem hún fer fram á staðnum eða utan hans, mega eftirfarandi færíbreytur ekki fara yfir viðmiðunarmörkin hér á eftir:

Losun svifagna í vatn	40 mg/l	ISO 5667-17
Losun Cd í vatn	0,015 mg/l	ISO 8288
Losun Cr(VI) í vatn	0,15 mg/l	ISO 11083
Losun Fe í vatn	1,5 mg/l	ISO 6332
Losun Pb í vatn	0,15 mg/l	ISO 8288

Mat og sannprófun: umsækjandi skal leggja fram viðeigandi gögn og prófunarskýrslur sem sýna að þessi viðmiðun er uppfyllt.

4.5. Sement

Notkun hráefna við sementsframleiðslu skal samræmast kröfunum sem settar eru um stjórn á vinnslu unninna vara (viðmiðun 1.2).

Þegar um er að ræða vörur þar sem sement er notað í framleiðsluferlinu skal leggja fram eftirfarandi upplýsingar:

- við framleiðslu þess sements, sem notað er í vöru, má ferlisorkuþörfin (PER), reiknuð samkvæmt hluta A4 í tæknilega viðbætinum, ekki vera meiri en sem nemur 3800 MJ/t.
- við framleiðslu vara skal sementið, sem notað er við framleiðsluna, fullnægja eftirfarandi viðmiðunarmörkum um losun í andrúmsloft:

Færíbreyta	Viðmiðunarmörk (g/t)	Prófunaraðferð
Ryk	65	ISO 9096
SO ₂	350	ISO 11632
NO _x	900	ISO 11564

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi prófunarskýrslur og gögn sem tengjast ferlisorkuþörfinni og losuninni í andrúmsloft sem stafar af sementsframleiðslunni.

5. Meðhöndlun úrgangs

Allar stöðvar, sem koma að framleiðslu vörunnar, skulu hafa yfir að ráða kerfi til að meðhöndla úrganginn og úrgangsafurðirnar sem falla til við framleiðslu vörunnar. Skjöl um kerfið og lýsing á því skulu fylgja umsókninni og þar komi fram upplýsingar um a.m.k. eftirfarandi atriði:

- aðferðir við að skilja endurvinnanleg efni úr úrganginum og nýtingu þeirra,
- aðferðir við endurheimt efna til annarrar notkunar,
- aðferðir við meðhöndlun og förgun hættulegs úrgangs.

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi gögn.

5.1. Endurnýting úrgangs (unnar vörur eingöngu)

Endurnýta skal a.m.k. 70% (miðað við þyngd) alls úrgangs sem fellur til í ferlinu eða ferlunum í samræmi við almenna skilmála og skilgreiningar í tilskipun ráðsins 91/156/EBE frá 18. mars 1991 um breytingar á tilskipun 75/442/EBE um úrgang ⁽¹⁾.

Mat og sannprófun: umsækjandinn skal leggja fram viðeigandi gögn sem byggjast t.d. á massajafnvægi og/eða umhverfisskýrslukerfum sem sýna fram á hve mikið efni er endurnýtt bæði innan stöðvar og utan, t.d. með endurvinnslu, endurnotkun eða endurheimt/endurmyndun.

6. Notkunarfasi

6.1. Losun hættulegra efna (gljábrenndar flísar eingöngu)

Til að takmarka hættu á að gljábrenndar flísar gefi frá sér hættuleg efni í notkunarfasa og að loknum endingartíma þeirra skal fara fram prófun á vörunum samkvæmt staðlinum EN ISO 10545-15. Ekki má fara yfir eftirfarandi mörk:

Færibreyta	Viðmiðunarmörk (mg/m ²)	Prófunaraðferð
Pb	80	ISO 10545-15
Cd	7	ISO 10545-15

Mat og sannprófun: umsækjandi skal leggja fram skýrslur um greiningar og prófanir með tilliti til framangreindra losunarfæribreytna. Þar skal vera yfirlýsing þess efnis að varan uppfylli kröfurnar í tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 ⁽²⁾ um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur og í viðeigandi, samhæfðum stöðlum Staðlasamtaka Evrópu (CEN) sem hafa verið birtir í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

7. Hæfi til notkunar

Varan skal vera hæf til notkunar. Staðfesting á því getur verið fölginn í gögnum sem fengin eru með viðeigandi prófunaraðferðum, sem byggjast á ISO- eða CEN-stöðlum eða öðrum jafngildum aðferðum, svo sem innlendum prófunaraðferðum eða aðferðum stöðvarinnar sjálfrar.

Mat og sannprófun: leggja skal fram upplýsingar um prófunaraðferðir og -niðurstöður ásamt yfirlýsingu þess efnis að varan sé hæf til notkunar sem grundvallast á öllum öðrum upplýsingum um það hvernig notandinn getur best notfært sér vöruna. Samkvæmt tilskipun 89/106/EBE telst vara hæf til notkunar ef hún uppfyllir kröfur í samhæfðum staðli, í evrópsku tæknisamþykki eða í ósamhæfðum tækniforskriftum sem eru viðurkenndar á vettvangi bandalagsins. CE-samræmismerki EB fyrir byggingarvörur er gagnlegt fyrir framleiðendur þar eð það er auðþekkjanleg staðfesting á því að tilteknar kröfur eru uppfylltar og í þessu samhengi má telja það nægilegt.

8. Neytendaupplýsingar

Selja skal vöruna með viðeigandi upplýsingum fyrir notendur þar sem gefin eru ráð um hvernig rétt og best er að nota hana í almennu og tæknilegu tilliti, svo og um viðhald hennar. Eftirfarandi upplýsingar skulu fylgja vörunni á umbúðum og/eða koma fram í gögnum sem fylgja henni:

- upplýsingar um að vörunni hafi verið veitt umhverfismerki Evrópusambandsins ásamt stuttri en nákvæmri skýringu á því hvað það merkir, auk þeirra almennu upplýsinga sem koma fram í reit 2 á kennimerkinu;
- ráðleggingar um notkun og viðhald vörunnar. Í þessum upplýsingum skal leggja áherslu á allar leiðbeiningar sem skipta máli og varða einkum viðhald og notkun vara sem notaðar eru utanhúss. Ef við á skal geta um eiginleika vörunnar við erfið veðurskilyrði eða önnur skilyrði, t.d. frostþol/vatnsdrægni, blettaþol, þol gegn efnum, nauðsynlegan undirbúning varðandi undirlag, leiðbeiningar um þrif og ráðlögð hreinsiefni og hversu oft á að þrifa. Í upplýsingunum skal einnig koma fram tæknileg tilgreining á áætluðum endingartíma vörunnar, annaðhvort sem meðaltal eða sem tímabil;
- upplýsingar um hvernig endurvinnslu eða förgun er háttað (útskýring til að veita notandanum upplýsingar um að vara af þessu tagi geti enst mjög lengi);
- upplýsingar um umhverfismerki Evrópusambandsins og þá vöruflokka sem merkið er veitt fyrir, þ.m.t. eftirfarandi texti (eða jafngildi hans): „Unnt er að fá frekari upplýsingar á vefsetri umhverfismerkis Evrópusambandsins: <http://europa.eu.int/ecolabel>.“

Mat og sannprófun: umsækjandi skal leggja fram sýnishorn af umbúðunum og/eða textanum sem fylgir.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 78, 26.3.1991, bls. 32.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

9. Upplýsingar sem fram koma á umhverfismerkinu

Eftirfarandi texti skal standa í reit 2 á umhverfismerkinu:

Náttúruvörur:

- takmörkuð áhrif á búsvæði og tilheyrandi náttúrugæði við námuvinnsluna,
- takmörkuð losun við lokameðhöndlun,
- bættar notendaupplýsingar og bætt meðhöndlun úrgangs.

Unnar vörur:

- takmörkuð orkunotkun í framleiðsluferlunum,
- takmörkuð losun í andrúmsloft og vatn,
- bættar notendaupplýsingar og bætt meðhöndlun úrgangs.

Mat og sannprófun: umsækjandi skal leggja fram sýnishorn af umbúðunum og/eða textanum sem fylgir.

TÆKNILEGUR VIÐBÆTUR

Umsækjandinn skal leggja fram allar umbeðnar upplýsingar úr reikningum, mælingum eða prófunum fyrir tímabilið á undan umsókninni. Mælingar skulu vera dæmigerðar fyrir viðkomandi prófunarsyrpu og með innra samræmi með tilliti til allra hluta umsóknarinnar eftir því sem við á.

A1. Hráefnisvinnsla — skilgreiningar á vísbendum og vægisstuðlum

Grunnvatnsforði djúpt í jörðu

Með hugtakinu „grunnvatnsforði djúpt í jörðu“ er átt við grunnvatn sem vellur sjálft upp á yfirborðið (þrýstivatn).

Meðalrennsli yfirborðsvatns

Við útreikninga á meðalrennsli þess vatns, sem verður fyrir áhrifum vegna námunnar, skal taka tillit til þess svæðis sem hefur fengið leyfi vegna viðkomandi námu. Útreikningarnir skulu gerðir með því að margfalda þverskurðarflatarmál vatnsmassans með rennslishraða vatnsins. Gildin skulu vera dæmigerð fyrir a.m.k. 12 mánuði.

Lýsing á vísbendum

I.1. Endurvinnsluhlutfall vatns

Sjá A3.

I.2. Hlutfall þess sem er lagfært strax

Útreikningar á I.2 skulu byggjast á mælingum á raskaða svæðinu, þ.m.t. námustálinu og svæðinu fyrir nýtilegt afgangsgrjót, og á svæðinu sem leyfið nær til. Svæðin skulu mæld meðan náman er í rekstri.

I.3. Nýting steinblokka

Útreikningar á I.3 byggjast á mati á magni seljanlegra steinblokka og heildarrúmmáli þess sem er unnið árlega. Með seljanlegum steinblokkum (samkvæmt skilgreiningunni á ótilhöggnum blokkum í staðlinum CEN/TC 246/N.237 prEN 12670 „Natural stones – Terminology“) er átt við nýtanlegar steinblokkir úr námum sem nota má til frekari vinnslu í því skyni að framleiða úr þeim plötur eða annað byggingarefni.

I.4. Nýting náttúruauðlinda

Útreikningar á I.4 byggjast á mati á magni nýtanlegs efnis og heildarrúmmáli þess sem er unnið árlega. Með nýtanlegu efni er átt við allt efni sem telst ekki úrgangur, t.d. seljanlegar steinblokkir, mulningur og allt annað efni sem hentar til frekari vinnslu og notkunar.

I.5. Rekstrarskilyrði námutækja

Útreikningar á I.5 byggjast á mati á heildarfjölda vinnustunda vélar, sem er notuð í framleiðslustarfsemi, deilt með árlegri framleiðslu (í m³) nýtanlegs efnis. Með nýtanlegu efni er átt við allt efni sem telst ekki úrgangur, t.d. seljanlegar steinblokkir, mulningur og allt annað efni sem hentar til frekari nýtingar. Ef fleiri en ein grafa eða hjólaskófla eru notaðar í námunni skal miða útreikninga við þá vél sem notuð hefur verið flestar vinnustundir.

I.6. Loftgæði

Þessum vísbendi er lýst í tilskipun ráðsins 1999/30/EB frá 22. apríl 1999 um viðmiðunargildi fyrir brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð og efnisagnir og blý í andrúmsloftinu ⁽¹⁾. Útreikningar á I.6 byggjast á mælingum á PM 10 svifögnum við jaðar námusvæðisins sem grundvallast á sérkröfum prófunaraðferðarinnar og almennum ákvæðum í fyrirnefndri tilskipun ráðsins (hugtakið PM 10 er skilgreint í 11. mgr. 2. gr.). Prófunaraðferðin er skilgreind í EN 12341.

I.7. Vatnsgæði

Þessi vísbendir miðast við heildarlosun svifagna eftir hreinsun yfirborðsvatnsins sem rennur frá námusvæðinu. Útreikningar á I.7 byggjast á mælingum á heildarmagni svifagna með prófunaraðferðinni í ISO 5667-17.

I.8. Hávaði

Þessi vísbendir miðast við hávaðann sem mælist við jaðar námusvæðisins. Mæla skal þann hávaða sem stafar ekki frá höggum eða sprengingum (non impulsive). Útreikningar á I.8 byggjast á mælingum á hávaða með prófunaraðferðinni í ISO 1996-1.

I.9. Sjónræn áhrif

Útreikningar á sjónrænum áhrifum eru gerðir út frá þversniði gegnum námustálið og ytri „sjónarhóla“ sem eru mikilvægir við ákvörðun á sjónrænu áhrifunum (t.d. séð frá nálægum bæjum, fjölsóttum stöðum eða aðalvegum). Útreikningar á heildarstigafjöldanum í lokin, sem gefinn er upp sem hundraðshluti, skulu miðast við hæsta gildið af reiknuðum gildum sem fengist hafa (verstu, hugsanlegu aðstæður). Leggja skal stutta úrskýringu á endanlegu vali „sjónarhóls“ fyrir þar til bæra stofnun. Draga skal „neðri sjónlínu“ frá hverjum sjónarhóli (P) sem snertil við yfirborð landsins og gegnum lægsta punktinn á „sýnilega hluta námusvæðisins“. Sýnilegi hluti námusvæðisins telst það svæði þar sem námuvinnslan fer fram eða sem er geymslustaður fyrir nýtilegt afgangsgrjót. Svæði, sem þegar hafa verið lagfærð (bæði námustál og efnishaugar), skulu ekki tekin með í reikninginn. Frá sama sjónarhóli skal draga aðra línu, svokallaða „efri sjónlínu“, gegnum hæsta punktinn í stáli námunnar. Efri og neðri sjónlínan marka hæðina á sýnilega hluta stálsins í sniði gegnum námuna (þ.e. lóðréttu fjarlægðin milli efri og neðri sjónlínu svarar til stálsins). Útreikningarnir skulu gerðir á grundvelli námuframkvæmdanna. Þessi rúmfræðilegu gögn eru reiknuð samkvæmt eftirfarandi formúlu og niðurstaðan er hlutfallið fyrir sjónræn áhrif námunnar, séð frá tilteknum „sjónarhóli“.

$$x\% = \frac{h^2}{(L \tan 30^\circ)^2} \cdot 100$$

þar sem (mynd A1):

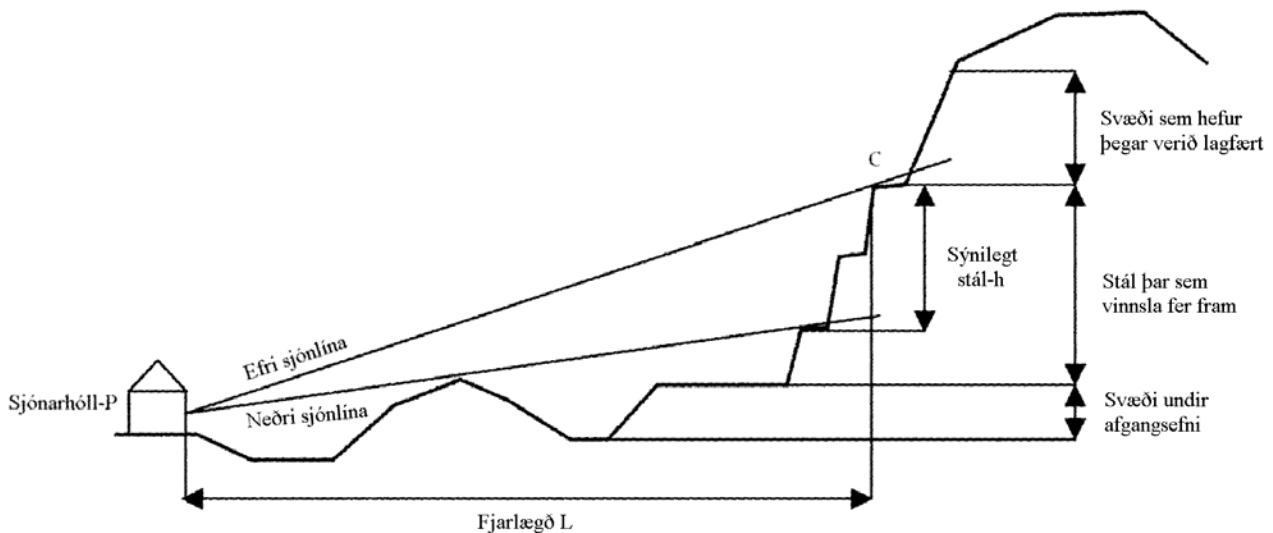
h = hæð (í metrum) þess hluta námustálsins sem sést frá sjónarhóli P;

L = lárétt fjarlægð (í metrum) milli þess sjónarhóls P sem verstur þykir og stálsins;

$\tan 30^\circ$ = tangens af meðalhorninu fyrir sjónsvið mannsaugans;

$x\%$ = sjónræn áhrif í hundraðshlutum.

Hugtakið h^2 táknar grunnflötinn í námunni sem er innan sjónsviðsins og hugtakið $(L \tan 30^\circ)^2$ táknar grunnflöt meðalsjónsviðs mannsaugans.

Mynd A1: myndræn skilgreining á vísbendinum fyrir sjónræn áhrif

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 163, 29.6.1999, bls. 41.

Við útreikninga á stigunum skal taka tillit til hæsta gildisins af reiknuðu gildunum.

Lýsing á vægisstuðlum

W2. Flokkun samkvæmt landvernd og möguleikum til landnýtingar

Evrópska jarðvegsstofan (European Soil Bureau) skiptir landi í átta flokka og byggist skiptingin á nýtingarmöguleikum þess og þeim takmörkunum sem eru á að rækta þar nytjaplöntur. Þessum flokkum má lýsa á eftirfarandi hátt:

- Í I. flokki er land með lítils háttar takmarkanir með tilliti til nýtingar.
- Í II. flokki er land með miðlungi miklar takmarkanir sem setja skorður um val á plöntum eða kalla á notkun hófstilltra ræktunaraðferða.
- Í III. flokki er land með verulegar takmarkanir sem setja skorður um val á plöntum eða kalla á notkun sértækra ræktunaraðferða, nema hvort tveggja sé.
- Í IV. flokki er land með verulegar takmarkanir sem setja skorður um val á plöntum eða kalla á mjög nákvæma stjórnun, nema hvort tveggja sé.
- Í V. flokki er land með lítilli eða engri rofhættu en með öðrum takmörkunum sem erfitt er að ráða bót á og það nýtist því aðeins til beitar, veiða, skógræktar eða sem búsvæði og skjól villtra dýra,
- Í VI. flokki er land með verulegar takmarkanir sem valda því að það hentar ekki til ræktunar heldur fyrst og fremst til beitar, veiða eða skógræktar eða sem búsvæði villtra dýra,
- Í VII. flokki er land með verulegar takmarkanir sem valda því að það hentar ekki til ræktunar heldur fyrst og fremst til beitar eða skógræktar eða sem búsvæði villtra dýra,
- Í VIII. flokki er land og ýmis sérstök svæði með takmarkanir sem útiloka að þar megi framleiða plöntuafurðir til sölu og landið nýtist því eingöngu til útivistar, sem búsvæði villtra dýra, til vatnsöflunar eða í fagurfræðilegum tilgangi.

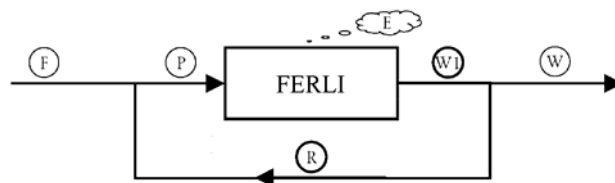
A2. Val á hráefnum

Endurrunnið efni í lokaðri hringrás er samkvæmt skilgreiningu efni sem er tekið út úr framleiðslukerfinu og skilað til baka í sama framleiðslukerfi, e.t.v. að lokinni endurvinnslumeðferð.

A3. Endurvinnsluhlutfall vatns

Útreikningar á endurvinnsluhlutfalli vatns skulu vera í samræmi við eftirfarandi formúlu sem byggist á rennslinu sem fram kemur á mynd A2.

$$\text{Endurvinnsluhlutfall} = \frac{\text{Endurunnið skólp}}{\text{Heildarmagn vatns sem kemur út úr ferlinu}} \cdot 100 = \frac{R}{W1} \cdot 100$$

(F) Ferskt vatn

(P) Vatn í ferlið

(R) Endurunnið skólp

(W) Skólp

(E) Uppgufun

(W1) Heildarmagn vatns sem kemur út úr ferlinu

Mynd A2: Flæðirit sem sýnir vatn í ferlinu og nota skal til þess að reikna endurvinnsluhlutfall vatns ⁽¹⁾

A4. Útreikningar á orkunotkun (ferlisorku (PER) og brennsluorku (ERF))

Við útreikninga á ferlisorkuþörf (PER) eða brennsluorkuþörf (ERF) skal taka tillit til réttu orkuberanna fyrir alla stöðina eða fyrir brennslustigið eitt. Nota skal heildarvarmagildi (efra varmagildi) eldsneytis til að umreikna orkueiningar yfir í MJ (tafla A1). Þegar um annað eldsneyti er að ræða skal tilgreina varmagildið sem er notað við útreikningana. Með raforku er átt við aðfengið rafmagn (nettó) frá dreifikerfinu og innri rafmagnsframleiðslu sem mæld er sem raforka.

Við mat á ferlisorkuþörf við framleiðslu mulningssteins skal taka tillit til allrar orku sem berst inn í framleiðslustöðina, bæði sem eldsneyti og rafmagn.

Við mat á ferlisorkuþörf við framleiðslu terrassóflisa skal taka tillit til allrar orku sem berst inn í framleiðslustöðina, bæði sem eldsneyti og rafmagn.

Við mat á brennsluorkuþörf við framleiðslu keramikflisa skal taka tillit til allrar orku sem berst inn í alla ofna sem eldsneyti á brennslustiginu.

Við mat á brennsluorkuþörf við framleiðslu leirflisa skal taka tillit til allrar orku sem berst inn í alla ofna sem eldsneyti á brennslustiginu.

Við mat á ferlisorkuþörf við framleiðslu sements skal taka tillit til allrar orku sem berst inn í framleiðslukerfið, bæði sem eldsneyti og rafmagn.

Tafla A1: Tafla fyrir útreikninga á ferlis- og brennsluorkuþörf (sjá skýringar í texta)

Framleiðslutímabil	Dagur	Frá	Til	
Magn (tonn eða m ³)				
Eldsneyti	Magn	Einingar	Breytistuðull	Orka (MJ)
Jarðgas		kg	54,1	
Jarðgas		Nm ³	38,8	
Própan		kg	50,0	
Bútan		kg	49,3	

⁽¹⁾ W er fráveituvatn sem er losað út í umhverfið.

Framleiðslutímabil	Dagur	Frá	Til	
Magn (tonn eða m ³)				
Eldsneyti	Magn	Einingar	Breytistuðull	Orka (MJ)
Steinolía		kg	46,5	
Bensín		kg	52,7	
Dísilolía		kg	44,6	
Gasolía		kg	45,2	
Svartolía		kg	42,7	
Þurrugufukol		kg	30,6	
Harðkol		kg	29,7	
Viðarkol		kg	33,7	
Iðnaðarkoks		kg	27,9	
Rafmagn		kWh	3,6	
Heildarorka				
Sértæk orkunotkun (MJ/magn) ⁽¹⁾				

⁽¹⁾ Deilt er í heildarorkuna (grár reitur) með magninu (grár reitur).

A5. Losun í andrúmsloft (unnar vörur eingöngu)

Loftmengunarþættirnir skulu reiknaðir á eftirfarandi hátt:

1. Fyrir allar færðbreyturnar, sem talðar eru upp í töflunum, skal reikna styrk í útblásturslofti sem er losað út í umhverfið.
2. Mælingarnar, sem eru notaðar við útreikningana, skulu gerðar samkvæmt prófunaraðferðunum sem eru tilgreindar í töflunum.
3. Tekin sýni skulu vera dæmigerð fyrir viðkomandi framleiðslu.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/3/EB

2004/EES/29/30

frá 12. febrúar 2002

um óson í andrúmslofti (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem sáttanefndin samþykkti 10. desember 2001,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á grundvelli meginreglnanna í 174. gr. sáttmálans er markmiðið með fimmtu aðgerðaáætluninni á sviði umhverfismála, sem samþykkt var með ályktun ráðsins og fulltrúa ríkisstjórna aðildarríkjanna, sem komu saman á vegum ráðsins 1. febrúar 1993, um stefnu- og framkvæmdaáætlun bandalagsins um umhverfi og sjálfbæra þróun ⁽⁵⁾, sem aukin var með ákvörðun nr. 2179/98/EB ⁽⁶⁾, einkum að koma á breytingum á gildandi löggjöf um mengunarefni í andrúmslofti. Í aðgerðaáætluninni er mælt með því að sett verði langtímamarkmið um gæði andrúmslofts.
- 2) Samkvæmt 5. mgr. 4. gr. tilskipunar ráðsins 96/62/EB frá 27. september 1996 um mat og stjórn á gæðum andrúmslofts ⁽⁷⁾ skal ráðið samþykkja löggjöfina, sem kveðið er á um í 1. mgr., og einnig ákvæðin sem mælt er fyrir um í 3. og 4. mgr. þeirrar greinar.
- 3) Mikilvægt er að tryggja haldgóða vernd gegn skaðlegum áhrifum ósons á heilbrigði manna. Draga skal úr skaðlegum áhrifum ósons á gróður, vistkerfi og umhverfið í heild svo sem framast er unnt. Ósonmengun berst yfir landamæri og því er nauðsynlegt að grípa til ráðstafana á vettvangi bandalagsins.

4) Í tilskipun 96/62/EB er kveðið á um að töluleg gildi viðmiðunarmarkna skuli grundvallast á niðurstöðum þeirrar vinnu sem fram hefur farið á vegum alþjóðlegra hópa vísindamanna á þessu sviði. Framkvæmdastjórnin skal hafa hliðsjón af nýjustu gögnum úr vísindarannsóknunum á viðkomandi sviðum innan faraldsfræði og umhverfismála og nýjustu framförum í mælitækni með tilliti til endurskoðunar á þeim forsendum sem viðmiðunarmörkin byggjast á.

5) Í tilskipun 96/62/EB er þess krafist að sett verði mörk og/eda markgildi fyrir óson. Með hliðsjón af því að ósonmengun berst yfir landamæri skulu markgildin sett á vettvangi bandalagsins til að vernda heilbrigði manna og gróður. Þessi markgildi skulu sett með tilliti til bráðabirgðamarkmiðanna sem byggjast á samþættri áætlun um að berjast gegn súrnun og styrk ósons við yfirborð jarðar en hún er jafnframt grundvöllur tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2001/81/EB frá 23. október 2001 um innlend, efri mörk losunar fyrir tiltekin loftmengunarefni ⁽⁸⁾.

6) Í samræmi við tilskipun 96/62/EB skal beita skipulags- og framkvæmdaáætlunum að því er varðar svæði og þéttbýlisstaði þar sem styrkur ósons fer yfir markgildi til að tryggja að farið sé að markgildum svo sem framast er unnt á þeim degi sem tilgreindur er. Í skipulags- og framkvæmdaáætlunum af þessu tagi skal vísa sem mest til eftirlitsráðstafana sem beita skal í samræmi við viðeigandi löggjöf bandalagsins.

7) Við setningu langtímamarkmiða skal stefnt að því að skapa haldgóða vernd fyrir heilbrigði manna og umhverfið. Langtímamarkmið skulu tengjast varnaráætlunum gegn ósoni og súrnun og því að bilið verði brúað milli núverandi viðmiðunarmarkna fyrir óson og þeirra gilda sem sett eru í langtímamarkmiðunum.

8) Mælingar skulu lögboðnar á svæðum þar sem farið er yfir þau gildi sem sett eru í langtímamarkmiðunum. Ef öðrum aðferðum er beitt við mat er heimilt að fækka þeim föstu sýnatökustöðum sem annars yrði krafist.

9) Viðvörðunarmörk fyrir óson skulu sett til að vernda almenning. Upplýsandi viðmiðunarmörk skulu sett til að vernda viðkvæma hópa fólks. Nýjustu upplýsingar um styrk ósons í andrúmslofti skulu reglulega gerðar aðgengilegar almenningi.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 67, 9.3.2002, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 175/2002 frá 6. desember 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 9, 13.2.2003, bls. 28.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 56, 29.2.2000, bls. 40, og Stjtið. EB C 29 E, 30.1.2001, bls. 291.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 51, 23.2.2000, bls. 11.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 317, 6.11.2000, bls. 35.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. mars 2000 (Stjtið. EB C 377, 29.12.2000, bls. 154), sameiginleg afstaða ráðsins frá 8. mars 2001 (Stjtið. EB C 126, 26.4.2001, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. júní 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 17. janúar 2002 og ákvörðun ráðsins frá 19. desember 2001.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 138, 17.5.1993, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 275, 10.10.1998, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 296, 21.11.1996, bls. 55.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 309, 27.11.2001, bls. 22.

10) Grípa skal til skammtímaáðgerðaáætlana ef unnt er að draga verulega úr hættunni á að farið sé yfir viðvörunarmörkin. Kanna og meta skal hvaða möguleiki er á að draga úr áhættunni, sem fylgir því að farið er yfir mörkin, þeim tíma, sem það varir, og hversu alvarlegt það er. Ekki er krafist staðbundinna ráðstafana ef könnun leiðir í ljós að ávinningur af þeim sé lítill í hlutfalli við kostnað.

11) Vegna þess að ósonmengun berst yfir landamæri kann að vera nauðsynlegt að koma á nokkurri samræmingu milli aðliggjandi aðildarríkja við að móta og hrinda í framkvæmd skipulags- og framkvæmdaáætlunum og skammtímaáðgerðaáætlunum, svo og við að koma upplýsingum á framfæri við almenning. Ef við á skulu aðildarríkin leita eftir samvinnu við þriðju lönd og lögð skal sérstök áhersla á að umsóknarlönd komi snemma að málinu.

12) Veita skal framkvæmdastjórninni upplýsingar um niðurstöður mælinga á styrk og á grundvelli þeirra skulu samdar skýrslur með reglulegu millibili.

13) Framkvæmdastjórnin skal endurskoða ákvæði þessarar tilskipunar með tilliti til nýjustu vísindarannsóknna, einkum þeirra er varða áhrif ósons á heilbrigði manna og umhverfi. Skýrsla framkvæmdastjórnarinnar skal lögð fram sem óaðskiljanlegur hluti af áætluninni um loftgæði sem er ætlað að vera grundvöllur við endurskoðun á markmiðum bandalagsins, að því er varðar loftgæði, og við gerð tillagna þar að lútandi og stuðla að aðgerðum sem tryggja að þessum markmiðum verði náð. Í þessu samhengi skal í skýrslunni tekið tillit til þess að hugsanlega megi ná þessum langtíamarkmiðum innan tiltekins tíma.

14) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

15) Sökum þess að ósonmengun berst yfir landamæri geta aðildarríkin ekki fyllilega náð markmiðum fyrirhugaðra aðgerða, sem tryggja eiga haldgóða vernd gegn skaðlegum áhrifum ósons á heilbrigði manna og draga úr skaða af völdum ósons á gróður, vistkerfi og umhverfið í heild, og vegna þess að þeim verður betur náð á vettvangi bandalagsins er bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna, eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhöfsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar tilskipunar ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.

16) Fella skal úr gildi tilskipun ráðsins 92/72/EBE frá 21. september 1992 um loftmengun af ósoni ⁽²⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmiðið með þessari tilskipun er eftirfarandi:

- a) að setja langtíamarkmið, markgildi, viðvörunarmörk og upplýsandi viðmiðunarmörk fyrir styrk ósons í andrúmslofti í bandalaginu sem miða að því að komast hjá, fyrirbyggja eða draga úr skaðlegum áhrifum á heilbrigði manna og umhverfið í heild;
- b) að tryggja að sameiginlegar aðferðir og viðmiðanir séu notaðar til að meta styrk ósons og, eftir því sem við á, forefna ósons (köfnunarefnisoxíða og rokkgjarnra, lífrænna efnasambanda) í andrúmslofti í aðildarríkjunum;
- c) að tryggja að nægilegra upplýsinga verði aflað um styrk ósons í andrúmsloftinu og að þær verði aðgengilegar almenningi;
- d) að tryggja að gæðum andrúmslofts, að því er varðar óson, sé viðhaldið þar sem þau eru mikil og þau verði bætt í öðrum tilvikum;
- e) að stuðla að aukinni samvinnu milli aðildarríkjanna í því skyni að draga úr styrk ósons, nýta ráðstafanir, sem hafa áhrif yfir landamæri, og stuðla að samkomulagi um ráðstafanir af þeim toga.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „andrúmsloft“: loft í veðrahvolfi utanhúss, að undanskildu lofti á vinnustöðum,
2. „mengunarefni“: efni sem menn losa beint eða óbeint út í andrúmsloftið og líklegt er að hafi skaðleg áhrif á heilbrigði manna og/eða umhverfið í heild,
3. „forefni ósons“: efni sem stuðla að því að óson myndist við yfirborð jarðar, en nokkur þeirra eru tilgreind í VI. viðauka,
4. „gildi fyrir mengunarefni“: styrkur mengunarefnis í andrúmslofti eða ákoma þess á yfirborð á tilteknum tíma,
5. „mat“: aðferð til að mæla, reikna út, spá fyrir um eða meta gildi fyrir mengunarefni í andrúmsloftinu,
6. „fastar mælingar“: mælingar sem eru gerðar í samræmi við 5. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/62/EB,
7. „svæði“: hluti af yfirráðasvæði aðildarríkis sem það hefur afmarkað,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 297, 13.10.1992, bls. 1.

8. „þéttbýlisstaður“: svæði þar sem íbúafjöldi er yfir 250 000 eða, ef fjöldi íbúa er 250 000 eða minni, byggð þar sem fjöldi íbúa á ferkílómetra er svo mikill að hann réttlæti að aðildarríkin meti gæði andrúmslofts og stjórni þeim,
9. „markgildi“: gildi fyrir mengunarefni sem eru ákvörðuð með það fyrir augum að komist verði í auknum mæli hjá skaðlegum áhrifum á heilbrigði manna og/eða umhverfið í heild til langs tíma lítið og sem skulu nást innan tilskilinna tímamarka ef unnt er,
10. „langtímamarkmið“: það markmið að styrkur ósons í andrúmsloftinu verði ekki meiri en svo að ólíklegt sé að heilbrigði manna og/eða umhverfið í heild verði, samkvæmt núverandi vísindapekkingu, fyrir beinum, skaðlegum áhrifum. Þessu markmiði skal náð þegar til langs tíma er lítið í því skyni að skapa haldgóða vernd fyrir heilbrigði manna og umhverfið, nema í þeim tilvikum þar sem því verður ekki náð með viðeigandi ráðstöfunum,
11. „viðvörðunarmörk“: gildi fyrir mengun sem eru ákvörðuð þannig að ef farið er yfir þau er heilbrigði manna hætta búin af váhrifum sem almenningur verður fyrir þótt þau vari skamman tíma og skulu aðildarríkin þá gera ráðstafanir tafarlaust eins og mælt er fyrir um í 6. og 7. gr.,
12. „upplýsandi viðmiðunarmörk“: gildi fyrir mengunarefni þannig að ef farið er yfir þau er heilbrigði manna hætta búin vegna skammvinnra váhrifa sem sérlega viðkvæmir hópar fólks verða fyrir og þar sem nauðsynlegt er að nýjustu upplýsingar liggi fyrir,
13. „rokgjörn, lífræn efnasambönd“: öll lífræn efnasambönd sem eru manngerð eða af lífrænum uppruna, önnur en metan, og geta getið af sér ljósoxandi efni við efnahvörf með köfnunarefnisoxíðum fyrir tilstilli sólarljóss.

3. gr.

Markgildi

1. Markgildin fyrir styrk ósons í andrúmslofti, sem skal ná fyrir árið 2010, eru þau sem mælt er fyrir um í II. þætti I. viðauka.
2. Aðildarríkin skulu gera skrá yfir svæði og þéttbýlisstaði þar sem gildi fyrir óson í andrúmsloftinu, eins og þau eru metin í samræmi við 9. gr., eru hærri en markgildin sem um getur í 1. mgr.
3. Fyrir þau svæði og þéttbýlisstaði, sem um getur í 2. mgr., skulu aðildarríkin gera ráðstafanir til að tryggja, í samræmi við ákvæði tilskipunar 2001/81/EB, að skipulags- eða framkvæmdaáætlun verði undirbúin og hrint í framkvæmd til að markgildinu verði náð, nema í þeim tilvikum þar sem því verður ekki náð með viðeigandi ráðstöfunum, frá og með þeim degi sem er tilgreindur í II. þætti I. viðauka.

Í samræmi við 3. mgr. 8. gr. tilskipunar 96/62/EB og ef nauðsynlegt er að undirbúa eða hrinda í framkvæmd skipulags- eða framkvæmdaáætlunum með tilliti til mengunarefna, annarra en ósons, skulu aðildarríkin, eftir því sem við á, undirbúa og hrinda í framkvæmd samþætta skipulags- eða framkvæmdaáætlunum sem taka til allra viðkomandi mengunarefna.

4. Í skipulags- og framkvæmdaáætlunum, sem um getur í 3. mgr., skulu a.m.k. koma fram þær upplýsingar sem tilgreindar eru í IV. viðauka við tilskipun 96/62/EB og þeim skal komið á framfæri við almenning og viðeigandi samtök, svo sem umhverfissamtök, neytendasamtök og samtök, sem annast hagsmuni viðkvæmra hópa fólks, og við aðra viðeigandi aðila á sviði heilsugæslu.

4. gr.

Langtímamarkmið

1. Langtímamarkmiðin, sem sett eru um styrk ósons í andrúmslofti, eru sett fram í III. þætti I. viðauka.
2. Aðildarríkin skulu gera skrá yfir svæði og þéttbýlisstaði þar sem gildi fyrir óson í andrúmsloftinu, eins og þau eru metin í samræmi við 9. gr., eru hærri en markgildin, sem um getur í 1. mgr., en lægri en eða jöfn markgildunum sem sett eru fram í II. þætti I. viðauka. Fyrir svæði og þéttbýlisstaði af þessum toga skulu aðildarríkin undirbúa og hrinda í framkvæmd kostnaðarhagkvæmum ráðstöfunum í því augnamiði að langtímamarkmiðunum verði náð. Þær ráðstafanir, sem gerðar eru, skulu a.m.k. samræmast öllum skipulags- og framkvæmdaáætlunum sem tilgreindar eru í 3. mgr. 3. gr. Þær skulu enn fremur byggjast á ráðstöfunum sem gerðar eru samkvæmt ákvæðum tilskipunar 2001/81/EB og annarrar viðeigandi EB-löggjafar, bæði núgildandi og þeirrar sem síðar öðlast gildi.
3. Framþróun innan bandalagsins, að því er varðar það hvernig langtímamarkmiðunum verður náð, skal vera í sifellndri endurskoðun, innan ramma þess ferlis sem sett er fram í 11. gr. og í tengslum við tilskipun 2001/81/EB, og skal miða við árið 2020 og taka tillit til þess hversu miðar að ná innlendum, efri mörkum losunar sem sett eru fram í fyrnefndri tilskipun.

5. gr.

Kröfur á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem gildi fyrir óson uppfylla ákvæði í langtímamarkmiðunum

Aðildarríkin skulu gera skrá yfir svæði og þéttbýlisstaði þar sem gildi fyrir óson eru í samræmi við langtímamarkmiðin. Að svo miklu leyti sem þættir á borð við þann eiginleika ósonmengunar að berast yfir landamæri og veðurskilyrði leyfa skulu aðildarríkin halda gildum fyrir óson á þessum svæðum og þéttbýlisstöðum undir þeim gildum sem sett eru fram í langtímamarkmiðunum og skulu með viðeigandi ráðstöfunum halda gæðum andrúmslofts sem mestum og þannig að samrýmist sjálfbærri þróun og jafnframt viðhalda viðtækri umhverfis- og heilsuvernd.

6. gr.

Upplýsingar til almennings

1. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að:
 - a) tryggja að nýjustu upplýsingum um styrk ósons í andrúmslofti sé komið á framfæri við almenning á kerfisbundinn hátt sem og viðeigandi samtök, svo sem umhverfissamtök, neytendasamtök og samtök sem annast hagsmuni viðkvæmra hópa fólks, og við aðra viðeigandi aðila á sviði heilsugæslu.

Upplýsingarnar skulu uppfærðar daglega hið minnsta og á hverri klukkustund ef við á og því verður við komið.

Í upplýsingunum skal a.m.k. tilgreina öll tilvik þar sem farið er yfir þann styrk sem tilgreindur er í langtímamarkmiðinu að því er varðar heilsuvernd, upplýsandi viðmiðunarmörk og viðvörunarmörk fyrir það tímabil sem meðalgildið er reiknað út frá. Þær skulu einnig fela í sér gróft mat á áhrifum á heilbrigði.

Upplýsandi viðmiðunarmörk og viðvörunarmörk fyrir styrk ósons í andrúmslofti eru tilgreind í I. þætti II. viðauka;

- b) koma á framfæri við almenning og viðeigandi samtök, svo sem umhverfissamtök, neytendasamtök og samtök sem annast hagsmuni viðkvæmra hópa, og aðra viðeigandi aðila á sviði heilsugæslu, árlegum yfirlits-skýrslum þar sem a.m.k. eru tilgreind, að því er varðar heilbrigði manna, öll tilvik, þar sem farið er yfir markgildi fyrir styrk, og þau gildi, sem sett eru fram í langtímamarkmiðunum, einnig upplýsandi viðmiðunarmörk og viðvörunarmörk, fyrir það tímabil sem meðalgildið er reiknað út frá og, að því er varðar gróður, öll tilvik, þar sem farið er yfir markgildi, og þau gildi, sem sett eru fram í langtímamarkmiðinu, ásamt grófu mati á þeim áhrifum sem fylgja því að farið er yfir þessi mörk eftir því sem við á. Í skýrslunum geta komið fram, þar sem við á, frekari upplýsingar og mat varðandi vernd skóga eins og tilgreint er í I. þætti III. viðauka. Í þeim geta einnig komið fram upplýsingar um forefni sem skipta máli svo fremi þau falli ekki undir gildandi löggjöf bandalagsins;
- c) tryggja að upplýsingar um raunveruleg eða fyrirsjáanleg tilvik, þar sem farið er yfir viðvörunarmörk, séu lagðar tímanlega fyrir heilbrigðisstofnanir og almenning.

Upplýsingar og skýrslur, sem um getur hér að framan, skulu birtar á viðeigandi hátt í hverju tilviki fyrir sig, t.d. í útvarpi og sjónvarpi, fréttamiðlum eða útgefnum ritum, á upplýsingaskjám eða fyrir tilstilli tölvunetþjónustu, svo sem á Netinu.

2. Upplýsingar, sem lagðar eru fyrir almenning í samræmi við 10. gr. tilskipunar 96/62/EB þegar farið er yfir önnur hvor mörkin, skulu ná til þeirra atriða sem tilgreind eru í II. þætti II. viðauka. Aðildarríkin skulu, þar sem því verður við komið, einnig gera ráðstafanir til þess að leggja fram upplýsingar af þessu tagi ef sjá má fyrir að farið verði yfir upplýsandi viðmiðunarmörk og viðvörunarmörk.

3. Upplýsingar, sem lagðar eru fram skv. 1. og 2. mgr., skulu vera skýrar, auðskiljanlegar og aðgengilegar.

7. gr.

Aðgerðaáætlanir til skamms tíma

1. Í samræmi við 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 96/62/EB skulu aðildarríkin gera aðgerðaáætlanir á viðeigandi stjórnsýslustigum og tilgreina, að teknu tilliti til sérstakra, staðbundinna aðstæðna, sértækar skammtímaráðstafanir sem gera skal á svæðum þar sem hætta er á að farið verði yfir viðvörunarmörkin, enda séu veruleg líkindi til að takast megi að draga úr hættunni eða stytta þann tíma sem farið er yfir viðvörunarmörkin, svo og að takmarka hve mikið er farið yfir þau. Verði niðurstaðan sú að takmarkaður

möguleiki sé á að draga megi úr hættunni, stytta tímann eða takmarka hve mikið er farið yfir mörkin á viðkomandi svæðum skulu aðildarríkin undanþegin ákvæðum 3. mgr. 7. gr. tilskipunar 96/62/EB. Það kemur í hlut aðildarríkjanna að skera úr um hvort líkindi séu til þess að draga megi úr hættunni, tímanum sem hún varir og hversu mikið er farið yfir mörkin og skulu þau taka tillit til landfræði-, veðurfars- og efnahagslegra skilyrða í hverju landi.

2. Gerð aðgerðaáætlana til skamms tíma, þ.m.t. ákvörðun á viðbragðapröskuldi þegar gripa skal til sértækra aðgerða, er á ábyrgð aðildarríkjanna. Þessar áætlanir geta, eftir því sem við á í hverju tilviki, tekið til kostnaðarhagkvæmra ráðstafana, sem gerðar eru í áföngum, til að stýra og, ef þurfa þykir, draga úr eða stöðva tiltekna starfsemi, t.d. umferð ökutækja, sem stuðlar að losun sem veldur því að farið er yfir viðvörunarmörkin. Þær geta einnig tekið til árangursríkra ráðstafana í tengslum við rekstur iðjuvera eða notkun iðnaðarvara.

3. Við gerð og framkvæmd aðgerðaáætlana til skamms tíma skulu aðildarríkin vega og meta dæmi um ráðstafanir (enda hafi árangur af þeim verið metinn) sem koma skulu fram í leiðbeiningunum sem um getur í 12. gr.

4. Aðildarríkin skulu koma á framfæri við almenning sem og viðeigandi samtök, svo sem umhverfissamtök, neytendasamtök og samtök sem annast hagsmuni viðkvæmra hópa fólks, og við aðra viðeigandi aðila á sviði heilsugæslu, bæði niðurstöðum rannsókna á þeirra vegum og inntaki sértækra aðgerðaáætlana til skamms tíma og einnig upplýsingum um framkvæmd þessara áætlana.

8. gr.

Mengun sem berst yfir landamæri

1. Fari styrkur ósons yfir markgildi eða þau gildi sem sett eru í langtímamarkmiðum og hann verði að mestu rakinn til losunar forefna í öðrum aðildarríkjum skulu viðkomandi aðildarríki starfa saman, eftir því sem við á, að því að setja fram sameiginlegar skipulags- og framkvæmdaáætlanir til að ná megi markgildunum eða gildunum, sem sett eru í langtímamarkmiðunum, nema þegar þeim verður ekki náð með viðeigandi ráðstöfunum. Framkvæmdastjórnin skal veita þessu stuðning. Þegar framkvæmdastjórnin uppfyllir skyldur sínar skv. 11. gr. skal hún vega og meta, að teknu tilliti til tilskipunar 2001/81/EB, einkum 9. gr., hvort gripa skuli til frekari ráðstafana á vettvangi bandalagsins til að draga úr losun forefna sem leiða til þeirrar ósonmengunar sem berst yfir landamæri.

2. Ef við á skv. 7. gr. skulu aðildarríkin undirbúa og hrinda í framkvæmd sameiginlegum aðgerðaáætlunum til skamms tíma sem taka til aðliggjandi svæða í hinum ýmsu aðildarríkjum. Aðildarríkin skulu tryggja að allar viðeigandi upplýsingar berist til aðliggjandi svæða í hinum ýmsu aðildarríkjum þar sem aðgerðaáætlanir hafa verið gerðar til skamms tíma.

3. Ef farið er yfir upplýsandi viðmiðunarmörk eða viðvörunarmörk á svæðum, sem eru nálægt landamærum tiltekna ríkis, skulu lögbær yfirvöld í viðkomandi, aðliggjandi aðildarríkjum fá upplýsingar um það svo fljótt sem við verður komið svo að koma megi upplýsingum þar að lútandi á framfæri við almenning í ríkjunum.

4. Við gerð skipulags- og framkvæmdaáætlananna, sem um getur í 1. og 2. mgr. og við upplýsingagjöf til almennings, sem um getur í 3. mgr., skulu aðildarríkin leita eftir samvinnu við þriðju lönd eftir því sem við á, einkum umsóknarlöndin.

9. gr.

Mat á styrk ósons og forefna í andrúmslofti

1. Fastar og samfelldar mælingar eru lögboðnar á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem styrkur ósons hefur á einhverju undangengnu fimm ára mælitímabili farið yfir þau gildi sem sett eru í langtíamarkmiði.

Ef fyrirbyggjandi gögn ná yfir færri ár en fimm geta aðildarríkin stuðst bæði við stuttar mælingaherferðir á þeim tíma árs og á þeim stöðum, þar sem líklegast þykir að mestrar mengunar gæti, og niðurstöður upplýsinga úr skráum um losun og reiknilíkönun til að ákvarða hvort farið hefur verið yfir viðmiðunargildi.

Viðmiðanir til að ákvarða hvar sýnatökustaðir fyrir ósonmælingar skulu vera eru settar fram í IV. viðauka.

Í I. þætti V. viðauka eru ákvæði um lágmarksfjölda fastra sýnatökustaða fyrir samfelldar mælingar á ósoni á hverju svæði eða þéttbýlisstað þar sem mat á loftgæðum byggist einvörðungu á upplýsingum sem fást með mælingum.

Mælingar á köfnunarefnisoxíði skulu jafnframt fara fram á a.m.k. 50% sýnatökustaða fyrir óson sem krafist er skv. I. þætti V. viðauka. Mælingar á köfnunarefnisoxíði skulu vera samfelldar nema á bakgrunnsstöðvum í dreifbýli, eins og skilgreint er í I. þætti IV. viðauka, þar sem heimilt er að nota aðrar mæliaðferðir.

Heimilt er að nota færri sýnatökustaði en tilgreint er í I. þætti V. viðauka á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem til viðbótar upplýsingum frá sýnatökustöðum fyrir fastar mælingar liggja einnig fyrir upplýsingar frá reiknilíkönun og/öðla leiðbeinandi mælingum svo fremi að:

- a) viðbótaráðferðirnar veiti nægilegar upplýsingar um loftgæði með tilliti til markgilda, upplýsandi viðmiðunarmarka og viðvörunarmarka,
- b) fjöldi sýnatökustaða, sem setja skal upp, og staðupplausn annarra aðferða nægi til að ákvarða styrk ósons í samræmi við markmið um gæði gagna, sem tilgreind eru í I. þætti VII. viðauka, og verði til þess að niðurstöður fáið úr mati svo sem tilgreint er í II. þætti VII. viðauka,
- c) fjöldi sýnatökustaða á hverju svæði eða þéttbýlisstað svari a.m.k. til þess að einn sýnatökustaður sé fyrir hverjar tvær milljónir íbúa eða að einn sýnatökustaður sé á hverjum 50 000 km², eftir því hvor aðferðin útheimtir fleiri sýnatökustaði,

d) á hverju svæði eða þéttbýlisstað sé a.m.k. einn sýnatökustaður, og

e) köfnunarefnisdíoxíð sé mælt á öllum sýnatökustöðum sem eftir eru nema bakgrunnsstöðvum í dreifbýli.

Í því tilviki skal taka tillit til reiknilíkans og/öðla leiðbeinandi mælinga við mat á loftgæðum að því er varðar markgildin.

2. Ákvarða skal fjölda stöðva fyrir samfelldar mælingar í samræmi við II. þátt V. viðauka á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem styrkurinn á hverju undangengnu fimm ára mælitímabili er undir gildunum sem sett eru í langtíamarkmiðunum.

3. Hvert aðildarríki skal tryggja að á yfirráðasvæði þess sé sett upp og starfrækt a.m.k. ein mælistöð til að afla gagna um styrk forefna ósons sem tilgreind eru í VI. viðauka. Hvert aðildarríki skal ákvarða fjölda og staðsetningu stöðva þar sem forefni ósons eru mæld og taka tillit til þeirra markmiða, aðferða og tilmæla sem mælt er fyrir um í fyrrnefndum viðauka.

Liður í þeim leiðbeiningum, sem settar eru fram skv. 12. gr., er að mæla skal fyrir um viðmiðunarreglur fyrir víðeigandi aðferð við að mæla forefni ósons með hliðsjón af gildandi kröfum í löggjöf bandalagsins og samvinnuáætluninni um vöktun og mat á loftmengunarefnum sem berast langar leiðir í Evrópu (EMEP).

4. Tilvísunaraðferðir við greiningu ósons eru settar fram í I. þætti VIII. viðauka. Í II. þætti VIII. viðauka er mælt fyrir um tilvísunaraðferðir fyrir reiknilíkön að því er varðar óson.

5. Hvers kyns breytingar, sem nauðsynlegar eru til að laga þessa grein og IV. til VIII. viðauka að framförum á sviði vísinda og tækni, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 13. gr.

10. gr.

Sending upplýsinga og skýrslna

1. Þegar framkvæmdastjórninni eru sendar upplýsingar skv. 11. gr. tilskipunar 96/62/EB skulu aðildarríkin einnig, og í fyrsta skipti fyrir almanaksárið sem kemur á eftir dagsetningunni sem um getur í 1. mgr. 15. gr.:

- a) senda framkvæmdastjórninni fyrir hvert almanaksár og eigi síðar en 30. september næsta árs skrá yfir svæði og þéttbýlisstaði sem um getur í 2. mgr. 3. gr., 2. mgr. 4. gr. og í 5. gr.,

- b) senda framkvæmdastjórninni stöðuskýrslu um tilvik þar sem farið er yfir markgildin sem mælt er fyrir um í II. þætti I. viðauka. Í skýrslunni skal koma fram skýring á því hvers vegna farið er yfir markgildin fyrir heilsuvernd. Skýrslan skal einnig innihalda skipulags- og framkvæmdaáætlanirnar sem um getur í 3. mgr. 3. gr. Skýrsluna skal senda eigi síðar en tveimur árum eftir lok þess tímabils þar sem staðfest var að farið hefði verið yfir markgildin fyrir óson,
- c) tilkynna framkvæmdastjórninni á þriggja ára fresti um framvindu hvers kyns skipulags- eða framkvæmdaáætlunar af þessu tagi.

2. Aðildarríkin skulu auk þess og í fyrsta sinn fyrir almanaksárið eftir daginn sem um getur í 1. mgr. 15. gr.:

- a) senda framkvæmdastjórninni, fyrir hvern mánuð frá apríl til og með september hvert ár, til bráðabirgða,
- i) eigi síðar en í lok næsta mánaðar á eftir og fyrir hvern dag, sem farið er yfir upplýsandi viðmiðunarmörk og/eða viðvörðunarmörk, eftirfarandi upplýsingar: dagsetningu, heildarfjölda klukkustunda, sem farið er yfir mörkin, og hámarksklukkustundargildi fyrir óson,
- ii) allar aðrar upplýsingar, sem eru tilgreindar í III. viðauka, eigi síðar en 31. október ár hvert,
- b) senda framkvæmdastjórninni fyrir hvert almanaksár og eigi síðar en 30. september næsta árs fullgiltu upplýsingarnar, sem tilgreindar eru í III. viðauka, og ársmeðalstyrk forefna ósons, sem tilgreind eru í VI. viðauka, fyrir viðkomandi ár,
- c) senda framkvæmdastjórninni á þriggja ára fresti, á grundvelli sviðsskýrslunnar sem um getur í 4. gr. tilskipunar ráðsins 91/692/EBE⁽¹⁾, og eigi síðar en 30. september að loknu hverju þriggja ára tímabili:
- i) upplýsingar sem veita yfirlit yfir mældan eða metinn styrk ósons, eftir því sem við á, á svæðum og þéttbýlisstöðum sem um getur í 2. mgr. 3. gr., 2. mgr. 4. gr. og 5. gr.,
- ii) upplýsingar um hvers kyns ráðstafanir sem eru gerðar eða fyrirhugaðar skv. 2. mgr. 4. gr., og
- iii) upplýsingar um ákvarðanir um skammtímaaðgerðaáætlanir og um mótunina og innihaldið og mat á áhrifunum af hvers kyns áætlunum af þessu tagi sem undirbúnar eru í samræmi við 7. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal:

- a) tryggja að upplýsingarnar, sem eru lagðar fram skv. a-lið 2. gr., verði tafarlaust gerðar aðgengilegar með viðeigandi aðferðum og sendar Umhverfisstofnun Evrópu,
- b) birta árlega skrá yfir svæði og þéttbýlisstaði, sem hafa verið tilkynnt skv. a-lið 1. mgr., og, eigi síðar en 30. nóvember ár hvert, stöðuskýrslu um ósonlagið undangengið sumar og undangengið almanaksár til að veita yfirlit yfir ástandið í hverju aðildarríkjanna þannig að koma megi við samanburði með tilliti til mismunandi veðurfarsskilyrða og mengunar, sem berst yfir landamæri, svo og yfirlit yfir öll tilvik þar sem farið er yfir þau gildi sem sett eru í langtímamarkmiðum aðildarríkjanna,

- c) hafa reglulegt eftirlit með framkvæmd skipulags- og framkvæmdaáætlana, sem lagðar eru fram skv. b-lið 1. mgr., með því að kanna hvernig þeim miðar og í hvaða átt þróun loftmengunar stefnir með tilliti til veðurfarsskilyrða og þess hvar forefni ósons eiga upptök síns (lífkynja eða sprottin af umsvifum mannsins),
- d) taka tillit til upplýsinganna, sem lagðar eru fram skv. 1. og 2. mgr., við undirbúning þriggja ára skýrslanna um gæði andrúmsloftsins í samræmi við 2. mgr. 11. gr. í tilskipun 96/62/EB,
- e) koma á viðeigandi skiptum á upplýsingum og reynslu sem miðað er í samræmi við iii-lið c-liðar 2. mgr. að því er varðar mótun og framkvæmd skammtímaaðgerðaáætlana.
4. Framkvæmdastjórnin skal nýta sér eftir þörfum þá sérfræðikunnáttu sem Umhverfisstofnun Evrópu hefur yfir að ráða þegar hún innir af höndum þau verkefni sem um getur í 3. mgr.
5. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um þær aðferðir, sem þau hafa notað við bráðabirgðamat á loftgæðum skv. d-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 96/62/EB, eigi síðar en 9. september 2003.

11. gr.

Endurskoðun og skýrslugjöf

1. Eigi síðar en 31. desember 2004 skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um reynsluna af framkvæmd þessarar tilskipunar. Í skýrslunni skal einkum fjallað um:
- a) niðurstöður nýjustu rannsókna, með hliðsjón af viðmiðunarreglum Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar, um afleiðingar váhrifa af völdum ósons á umhverfið og heilbrigði manna, einkum með tilliti til viðkvæmra hópa fólks og þróunar nýrra og nákvæmari líkana,
- b) tækniþróun, þ.m.t. framfarir sem orðið hafa í aðferðum við að mæla og meta á annan hátt styrk ósons og þróun á styrk ósons í Evrópu,
- c) samanburð á spám með líkönum og niðurstöðum raunmælinga,
- d) setningu langtímamarkmiða og gilda fyrir þau, svo og ákvörðun markgilda, upplýsandi viðmiðunarmarkna og viðvörðunarmarkna,
- e) árangur af alþjóðlegu samstarfsáætluninni, sem komið var á með samningi efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu um loftmengun sem berst langar leiðir milli landa, varðandi áhrif ósons á nytjaplöntur og náttúrlegan gróður.
2. Skýrslan skal lögð fram sem óaðskiljanlegur hluti af áætluninni um loftgæði sem er ætlað að endurskoða markmið bandalagsins, að því er varðar loftgæði, og setja fram tillögur þar að lútandi og hrinda í framkvæmd aðgerðum sem tryggja að þessum markmiðum verði náð. Í þessu samhengi skal í skýrslunni einkum hafa í huga:
- a) möguleika á að draga enn frekar úr losun mengunarefna frá öllum viðeigandi upptökum, að svo miklu leyti sem það er framkvæmanlegt í tæknilegu tilliti og kostnaðarhagkvæmt,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 48.

- b) vensl milli mengunarefna og möguleika til að beita samþættum aðferðum í því skyni að ná settum markmiðum bandalagsins um loftgæði og skyldum markmiðum,
- c) möguleikann á frekari aðgerðum sem gerðar yrðu á vettvangi bandalagsins í því skyni að draga úr losun forefna ósons,
- d) hversu miðar að beita markgildunum sem sett eru fram í I. viðauka, þ.m.t. skipulags- og framkvæmdaáætlanir sem eru þróaðar og framkvæmdar í samræmi við 3. og 4. gr., reynsluna af framkvæmd skammtímaaðgerða-áætlana skv. 7. gr. og skilyrðin sem mælingar á loftgæðum fara fram við eins og mælt er fyrir um í IV. viðauka,
- e) möguleikann á að ná langtíamarkmiðunum, sem sett eru fram í III. þætti I. viðauka, á tilgreindu tímabili,
- f) núverandi og síðari tíma kröfur um miðlun upplýsinga til almennings og skipti á upplýsingum milli aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar,
- g) venslin milli þessarar tilskipunar og þeirra breytinga sem vænst er að hljóti af þeim ráðstöfunum sem gerðar verða á vettvangi bandalagsins og aðildarríkjanna til að uppfylla þær skuldbindingar sem tengjast veðurfarsbreytingum,
- h) mengun sem berst yfir landamæri ríkja, að teknu tilliti til ráðstafana sem gerðar hafa verið í umsóknarlöndunum.
3. Í skýrslunni skal einnig leggja mat á ákvæði þessarar tilskipunar með hliðsjón af niðurstöðum skýrslunnar og ef við á skulu vera í henni tillögur um breytingar á þessari tilskipun þar sem sérstök áhersla verði lögð á áhrif ósons á umhverfið og heilbrigði manna, einkum með tilliti til viðkvæmra hópa fólks.

12. gr.

Leiðbeiningar

1. Framkvæmdastjórnin skal semja leiðbeiningar um framkvæmd þessarar tilskipunar eigi síðar en 9. september 2002. Hún skal þá nýta sér eftir þörfum þá sérfræðiráðgjöf sem liggur fyrir í aðildarríkjunum, hjá Umhverfisstofnun Evrópu og öðrum aðilum, sem búa yfir sérfræðipækkingu, og taka tillit til gildandi krafna í löggjöf bandalagsins og EMEP.
2. Leiðbeiningunum má breyta í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 13. gr. Þessar leiðbeiningar mega ekki leiða til þess að markgildum, langtíamarkmiðum, viðvörunarmörkum eða upplýsandi viðmiðunarmörkum verði breytt, beint eða óbeint.

13. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið var á fót skv. 2. mgr. 12. gr. tilskipunar 96/62/EBE.
2. Þar sem vísað er til þessarar málsgreinar skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

14. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög við brotum á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt á grundvelli þessarar tilskipunar. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

15. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 9. september 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

16. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 92/72/EBE falli úr gildi frá og með 9. september 2003.

17. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á birtingardegi hennar í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

18. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. febrúar 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. PIQUÉ I CAMPS

forseti.

I. VIÐAUKI

SKILGREININGAR, MARKGILDI OG LANGTÍMAMARKMIÐ AÐ ÞVÍ ER VARÐAR ÓSON

I. Skilgreiningar

Öll gildi skulu gefin upp í $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Rúmmálið skal staðlað við eftirfarandi skilyrði hita og loftþrýstings: 293 K og 101,3 kPa. Tímann skal tilgreina sem Mið-Evróputíma.

AOT40 (gefið upp í $(\mu\text{g}/\text{m}^3)\cdot\text{h}$) er summa mismunarins milli klukkustundarstyrks sem er yfir $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 milljarðshlutar) og $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ á tilteknu tímabili þar sem eingöngu er stuðst við 1 klst. gildi sem er mælt daglega milli klukkan 8:00 og 20:00 að Mið-Evróputíma ⁽¹⁾.

Ársgögnin um þau tilvik, þar sem farið er yfir viðmiðunarmörk, sem eru notuð til að skera úr um hvort markgildin eru virt og hvort langtímamarkmiðunum hér að aftan hefur verið náð, skulu uppfylla viðmiðanirnar í II. þætti III. viðauka.

II. Markgildi fyrir óson

	Færibreyta	Markgildi fyrir 2010 (a) ⁽¹⁾
1. Markgildi að því er varðar heilsuvernd	Hæsta átta klukkustunda meðalgildi hvers dags (b)	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, sem ekki má fara yfir oftar en 25 daga á almanaksári að meðaltali á þriggja ára tímabili (c)
2. Markgildi að því er varðar gróðurvernd	AOT40, reiknað út frá gildum fyrir eina klukkustund frá maí til júlí	$18\,000 \mu\text{g}/\text{m}^3\cdot\text{h}$, meðaltal fimm ára (c)

a) Metið verður út frá þessum tímamarki hvort markgildi séu virt. Gögn ársins 2010 verða með öðrum orðum fyrstu gögnin sem verða notuð við útreikninga á því hvort viðmiðunarmörk næstu þrjú eða fimm árin á eftir eru virt eftir því sem við á.

b) Daglegur hámarksmeðalstyrkur í átta klukkustundir skal fundinn með því að athuga meðaltal átta klukkustunda samfelldt sem er reiknað út frá gögnum fyrir hverja klukkustund og uppfært einu sinni á klukkustund. Hvert þannig reiknað átta klukkustunda meðaltal skal fært á þann dag sem lok þess ber upp á, þ.e. fyrsta reikningstímabilið á tilteknum degi er tíminn frá 17:00 á deginum á undan fram til 01:00 á þessum tiltekna degi; síðasta reikningstímabilið á tilteknum degi er tíminn frá 16:00 til 24:00 á þeim degi.

c) Ef meðaltal árunna þriggja eða fimm verður ekki ákvarðað á grundvelli fullnægjandi og samfelldra árgagna skulu árleg lágmarksgögn, sem krafist er til að skera úr um hvort markgildi eru virt, vera sem hér segir:

- fyrir markgildið að því er varðar heilsuvernd: gild gögn fyrir eitt ár,
- fyrir markgildið að því er varðar gróðurvernd: gild gögn fyrir þrjú ár.

⁽¹⁾ Þessi markgildi og heimildir til að fara yfir viðmiðunarmörk eru sett með fyrirvara um niðurstöður rannsóknanna og endurskoðunina, sem kveðið er á um í 11. gr., þar sem tekið er tillit til mismunandi landfræðilegra og veðurfarslegra aðstæðna í Evrópubandalaginu.

III. Langtímamarkmið að því er varðar óson

	Færibreyta	Langtímamarkmið (a)
1. Langtímamarkmið að því er varðar heilsuvernd	Hæsta átta klukkustunda meðalgildi innan almanaksárs	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$
2. Langtímamarkmið að því er varðar gróðurvernd	AOT40, reiknað út frá gildum fyrir eina klukkustund frá maí til júlí	$6000 \mu\text{g}/\text{m}^3\cdot\text{h}$

a) Liður í ferlinu, sem sett er fram í 11. gr., er að meta skal framfarir innan bandalagsins með tilliti til þess hversu miðar að ná langtímamarkmiðinu og skal nota árið 2020 sem viðmiðun.

⁽¹⁾ Eða viðeigandi tími fyrir ystu jaðarsvæði.

II. VIÐAUKI

UPPLÝSANDI VIÐMIÐUNARMÖRK OG VIÐVÖRUNARMÖRK

I. Upplýsandi viðmiðunarmörk og viðvörunarmörk að því er varðar óson

	Færibreyta	Viðmiðunarmörk
Upplýsandi viðmiðunarmörk	Klukkustundarmeðaltal	180 µg/m ³
Viðvörunarmörk	Klukkustundarmeðaltal	240 µg/m ³

a) Að því er varðar framkvæmd 7. gr. skal meta með mælingum hvort farið er yfir viðmiðunarmörk þrjár klukkustundir samfleytt eða setja fram spá um það.

II. Lágmarksupplýsingar sem veita ber almenningi þegar farið er yfir upplýsandi viðmiðunarmörk eða viðvörunarmörk eða þess er vænst að farið verði yfir þessi mörk

Upplýsingar, sem veita á almenningi á nægilega greinargóðan hátt og svo fljótt sem auðið er, skulu m.a. vera eftirfarandi:

- Upplýsingar um tilvik þar sem farið er yfir viðmiðunarmörk:
 - staður eða svæði þar sem farið er yfir mörkin,
 - viðmiðunarmörk sem farið er yfir (upplýsandi viðmiðunarmörk eða viðvörunarmörk),
 - sá tími þegar fyrst er farið yfir mörkin og hve lengi slíkt varir,
 - hæsti meðalstyrkur í eina og átta klukkustundir.
- Spá fyrir næsta eða næstu eftirmiðdaga eða daga:
 - landsvæði þar sem vænst er að farið verði yfir upplýsandi viðmiðunarmörk og/eða viðvörunarmörk,
 - breytingar sem vænst er að verði á mengun (framför, kyrrstaða eða afturför).
- Upplýsingar um hópa fólks sem málið varðar, hugsanleg áhrif á heilsu og æskilegar aðgerðir til úrbóta:
 - upplýsingar um áhættuhópa,
 - lýsing á líklegum einkennum,
 - varúðarráðstafanir sem mælt er með að viðkomandi þjóðfélagshópar grípi til,
 - hvar finna megi frekari upplýsingar.
- Upplýsingar um fyrirbyggjandi aðgerðir til að draga úr mengun og/eða váhrifum vegna hennar:
 - upplýsingar um helstu uppsprettur mengunar; æskilegar aðgerðir til að draga úr losun.

III. VIÐAUKI

Upplýsingar sem aðildarríkin leggja fyrir framkvæmdastjórnina og viðmiðanir fyrir samantekt gagna og útreikning á tölfræðilegum færibreytum

I. Upplýsingar sem leggja skal fyrir framkvæmdastjórnina

Í eftirfarandi töflu er mælt fyrir um tegund og umfang gagna sem aðildarríki skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina:

	Tegundir stöðva	Gildi	Tími reiknaðs meðaltals/samantektar	Bráðabirgðagögn fyrir hvern mánuð frá apríl til september	Ársskýrsla
Upplýsandi viðmiðunar-mörk	Allar tegundir	180 µg/m ³	1 klst.	— fyrir hvern dag sem farið er yfir mörk: dagsetning og heildarfjöldi stunda yfir mörkum, hámarksklukkustundargildi fyrir óson og tengd gildi fyrir NO ₂ ef þörf krefur, — mánaðarlegt hámarksklukkustundargildi fyrir óson	— fyrir hvern dag sem farið er yfir mörk: dagsetning og heildarfjöldi stunda yfir mörkum, hámarksklukkustundargildi fyrir óson og tengd gildi fyrir NO ₂ ef þörf krefur
Viðvörðunar-mörk	Allar tegundir	240 µg/m ³	1 klst.	— fyrir hvern dag sem farið er yfir mörk: dagsetning og heildarfjöldi stunda yfir mörkum, hámarksklukkustundargildi fyrir óson og tengd gildi fyrir NO ₂ ef þörf krefur	— fyrir hvern dag sem farið er yfir mörk: dagsetning og heildarfjöldi stunda yfir mörkum, hámarksklukkustundargildi fyrir óson og tengd gildi fyrir NO ₂ ef þörf krefur
Heilsuvernd	Allar tegundir	120 µg/m ³	8 klst.	— fyrir hvern dag sem farið er yfir mörk: dagsetning og hámarksgildi 8 klst. (b)	— fyrir hvern dag sem farið er yfir mörk: dagsetning og hámarksgildi 8 klst. (b)
Gróðurvernd	Stöðvar í úthverfum, dreifbýli og bakgrunnsstöðvar í dreifbýli	AOT40 (a) = 6 000 µg/m ³ ·h	1 klst., samantekt frá maí til júlí	—	Gildi
Skógvernd	Stöðvar í úthverfum, dreifbýli og bakgrunnsstöðvar í dreifbýli	AOT40 (a) = 20 000 µg/m ³ ·h	1 klst., samantekt frá apríl til september	—	Gildi
Efni	Allar tegundir	40 µg/m ³ (c)	1 ár	—	Gildi

a) Sjá skilgreiningu á AOT40 í I. þætti I. viðauka.

b) Hæsta, daglega 8 klst. meðalgildi (sjá II. þátt I. viðauka, athugasemd a).

c) Gildi sem skal endurskoða skv. 3. mgr. 11. gr. með hliðsjón af nýrri þekkingu á sviði vísinda.

Í árlegri skýrslugjöf skal jafnframt leggja fram eftirfarandi upplýsingar, enda hafi öll fyrirliggjandi klukkustundargögn fyrir óson, köfnunarefnisdíoxíð og önnur köfnunarefnisoxíð viðkomandi árs verið lögð fram samkvæmt ákvörðun ráðsins 97/101/EB ⁽¹⁾:

- fyrir óson, köfnunarefnisdíoxíð, önnur köfnunarefnisoxíð og summu ósons og köfnunarefnisdíoxíðs (samanlagt sem milljarðshlutar og gefið upp í µg/m³ ósons) hámarksgildið og hundraðshlutamörkin 99,9 og 98 og 50 ásamt ársmeðaltali og fjölda staðfesta meðalgilda úr einnar klukkustundar röðum,
- hámarksgildið og hundraðshlutamörkin 98 og 50 ásamt ársmeðaltali úr röðum daglegra 8 klst. klukkustunda hámarksgilda.

Gögn, sem birtast í mánaðarskýrslum, teljast bráðabirgðagögn og skulu uppfærð eftir því sem þörf krefur í síðari skýrslum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 35, 5.2.1997, bls. 14.

II. Viðmiðanir fyrir samantekt gagna og útreikning á tölfræðilegum færibreytum

Hundraðshlutamörk skulu reiknuð með aðferðinni sem er tilgreind í ákvörðun ráðsins 97/101/EB.

Eftirfarandi viðmiðanir skulu notaðar til að kanna gildi gagna við samantekt þeirra og útreikning á tölfræðilegum færibreytum:

Færibreyta	Hundraðshluti gildra gagna sem krafa er gerð um
1 klst. gildi	75% (þ.e. 45 mínútur)
8 klst. gildi	75% af gildunum (þ.e. 6 klst.)
Hæsta, daglega 8 klst. meðalgildi úr mælingum á hverri klukkustund í 8 klst. samfleytt	75% af hlaupandi 8 klst. meðaltali sem er mælt á hverri klukkustund (þ.e. 18 átta klst. meðaltöl á dag)
AOT40	90% af 1 klst. gildum á því tímabili sem skilgreint er vegna útreikninga á gildi fyrir AOT40 (a)
Ársmeðaltal	75% af 1 klst. gildum, annars vegar að sumri (apríl til september) og hins vegar að vetri (janúar til mars, október til desember)
Fjöldi tilvika þar sem farið er yfir viðmiðunarmörk og hámarksgildi hvers mánaðar	90% af daglegum 8 klst. hámarksmeðalgildum (27 fyrirbyggjandi daglegra gilda á mánuði) 90% 1 klst. gilda milli kl. 8:00 og 20:00 að Mið-Evróputíma
Fjöldi tilvika þar sem farið er yfir viðmiðunarmörk og hámarksgildi hvers árs	fimm af sex mánuðum að sumri (apríl til september)

a) Nota skal eftirfarandi þætti til að reikna gildi AOT40 í þeim tilvikum þar sem á vantar að öll hugsanleg mæligögn liggi fyrir:

$$\text{AOT40 [áætlað]} = \text{AOT40}_{\text{mælt}} \frac{\text{mesti, mögulegi heildarfjöldi klukkustunda*}}{\text{fjöldi mældra klukkustundargilda}}$$

* Fjöldi klukkustunda á tímabilinu sem gildir samkvæmt skilgreiningunni á AOT40 (þ.e. kl. 8:00 til 20:00 að Mið-Evróputíma frá 1. maí til 31. júlí hvers árs, að því er varðar gróðurvernd, og frá 1. apríl til 30. september hvers árs að því er varðar skógvernd).

IV. VIÐAUKI

VIÐMIÐANIR FYRIR FLOKKUN OG VAL Á STÖÐUM TIL SÝNATÖKU VIÐ MAT Á STYRK ÓSONS

Taka skal tillit til eftirfarandi þátta við fastar mælingar:

I. Val sýnatökustaðar

Tegund stöðvar	Markmið	Dæmigerðar fyrir (a)	Viðmiðanir við val sýnatökustaðar
Þéttbýli	Heilsuvernd: til að meta váhrif af ósoni á íbúa þéttbýlis, þ.e. þar sem byggð er tiltölulega þétt og styrkur ósons tiltölulega mikill og lýsandi fyrir váhrif á íbúana almennt	Nokkra km ²	Fjarri áhrifum af staðbundinni losun, svo sem frá umferð, bensinstöðvum o.s.frv. Opnir staðir þar sem loftið blandast vel og styrkur mælist svipaður í öllum mælingum. Staðir í borgum á borð við íbúðar- og verslunarhverfi, garðar (fjarri trjám), breiðgötur eða torg þar sem umferð er lítil eða engin, opin svæði með kennslustofnunum eða íþróttar- og útivistaraðstöðu.
Úthverfi	Heilsu- og gróðurvernd: til að meta váhrif á íbúa og gróður í jaðri þéttbýlis þar sem styrkur ósons er mestur og vænta má að íbúar og gróður verði fyrir beinum eða óbeinum váhrifum	Nokkra tugi km ²	Í tiltekinni fjarlægð frá svæðinu þar sem losun er mest, undan meginvindstefnu eða -stefnum við skilyrði sem eru hagstæð fyrir myndun ósons. Þar sem íbúar, viðkvæmar nytjaplöntur eða náttúrleg vistkerfi, sem eru í jaðri þéttbýlis, verða fyrir váhrifum vegna mikils styrks ósons. Nokkrar stöðvar í úthverfum vindmegin við svæðið þar sem losun er mest til að ákvarða bakgrunnsstyrk ósons á svæðinu þar sem við á.
Dreifbýli	Heilsu- og gróðurvernd: til að meta váhrif á íbúa, nytjaplöntur og náttúrleg vistkerfi vegna styrks ósons á undirsvæðum	Styrk á undirsvæðum (nokkur hundruð km ²)	Stöðvar mega vera á litlum þéttbýlisstöðum og/eða svæðum þar sem eru náttúrleg vistkerfi, skógur eða nytjaplöntur. Dæmigert fyrir styrk ósons, fjarri áhrifum frá staðbundinni losun, svo sem frá iðjuverum og vegum. Á opnum svæðum en ekki á háum fjallstindum.
Bakgrunnsstöðvar í dreifbýli	Heilsu- og gróðurvernd: til að meta váhrif á nytjaplöntur og náttúrleg vistkerfi vegna styrks ósons á svæðinu, svo og váhrif á íbúana	Styrk á svæðum/ innanlands/á meginlandinu (1000 til 10 000 km ²)	Stöðvar á strjálbýlum svæðum, t.d. með náttúrlegum vistkerfum eða skógi eða á svæðum sem eru tiltölulega langt frá þéttbýli og iðnaðarsvæðum og fjarri uppsprettum staðbundinnar losunar. Forðast skal staði þar sem aðstæður eru þannig að hitahvarf geti orðið nærri jörðu, einnig tinda hárra fjalla. Strandstöðvar eru ekki æskilegar þar sem gætir sterkra, staðbundinna sólfarsvinda.

a) Sýnatökustaðir skulu einnig, eftir því sem unnt er, vera dæmigerðir fyrir svipaða staði sem eru utan næsta nágreennis þeirra.

Þegar um stöðvar í dreifbýli og bakgrunnsstöðvar í dreifbýli er að ræða skal taka tillit til krafna varðandi vöktun í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1091/94 ⁽¹⁾ um verndun skóga í bandalagslöndunum gegn loftmengun.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 125, 18.5.1994, bls. 1.

II. Uppsetning sýnatökubúnaðar

Eftirfarandi viðmiðunarreglum skal fylgt eftir því sem við verður komið:

1. Flæðið við inntak sýnatökunemans skal vera óhindrað (í a.m.k. 270° boga) án nokkurra tálma sem hafa áhrif á loftflæðið í nágrenni sýnatökubúnaðarins, þ.e. fjarlægðin frá byggingum, svölum, trjám eða öðru sem hindrar skal nema a.m.k. tvöfaldri hæð þess hluta hindrunarinnar sem skagar upp fyrir sýnatökubúnaðinn.
2. Að öllu jöfnu skal inntak sýnatökubúnaðar vera frá 1,5 m (innöndunarhæð) og að 4 m hæð yfir jörðu. Hærri staðsetning kemur til greina fyrir stöðvar í þéttbýli við tiltekna aðstæður og á skógi vöxnum svæðum.
3. Inntak sýnatökubúnaðarins skal vera í góðri fjarlægð frá upptökum á borð við útblástur frá ofnum og brennslustöðvum og fjær næsta vegi en 10 m og skal fjarlægðin aukast eftir því sem umferðin er meiri um veginn.
4. Útblástursfrárás sýnatökubúnaðarins skal komið fyrir þannig að komast megi hjá því að útblástursloft sýnatökubúnaðarins berist að sýnatökuinntakinu.

Einnig má taka tillit til eftirfarandi þátta:

1. truflandi mengunarupptaka,
2. öryggis,
3. aðgengileika,
4. aðgangs að rafmagni og símafjarskiptum,
5. hve áberandi sýnatökubúnaðurinn er í umhverfinu,
6. öryggis almennings og rekstraraðila,
7. kosta sem fylgja því að setja upp sameiginlega sýnatökustaði fyrir mismunandi mengunarefni,
8. skipulagsákvæða.

III. Skráning og endurskoðun á staðarvali

Aðferðirnar, sem notaðar eru við staðarval, skulu skráðar ítarlega á flokkunarstigi með ljósmyndum af umhverfinu, teknum í höfuðáttir, og nákvæmu korti. Sýnatökustaðir skulu endurmetnir með reglulegu millibili og endurtekinni skráningu til að tryggja að viðmiðanir við valið séu enn uppfylltar.

Þetta útheimtir að vöktunargögnin verði metin og túlkuð út frá veðurfræðilegum og ljósefnafræðilegum ferlum sem hafa áhrif á styrk ósons sem mælist á tilteknum stað.

V. VIDAUKI

VIÐMIDANIR ÞEGAR ÁKVARÐA SKAL LÁGMARKSFJÖLDA SÝNATÖKUSTAÐA VIÐ FASTAR MÆLINGAR Á STYRK ÓSONS

- I. Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra, samfelldra mælinga sem gerðar eru til að meta loftgæði með tilliti til þess hvort markgildi, ákvæði í langtímamarkmiðum, upplýsandi viðmiðunarmörk og viðvörðunarmörk, þar sem einu upplýsingarnar eru gögn úr samfelldum mælingum, séu virt

Íbúafjöldi (× 1000)	Þéttbýlissvæði (þéttbýli og úthverfi) (a)	Önnur svæði (úthverfi og dreifbýli) (a)	Bakgrunnsstöðvar í dreifbýli
< 250		1	Meðalþéttleiki skal vera 1 stöð/50 000 km ² á öllum svæðum hvers lands (b)
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 viðbótarstöð fyrir hverjar 2 milljónir íbúa	1 viðbótarstöð fyrir hverjar 2 milljónir íbúa	

a) A.m.k. 1 stöð í úthverfum þar sem líklegt er að íbúar verði fyrir mestum váhrifum af ósoni. Í þéttbýli skulu a.m.k. 50% stöðvanna vera í úthverfum.

b) Þar sem staðhættir eru margbreytilegir er æskilegt að 1 stöð sé á hverja 25 000 km².

- II. Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem langtímamarkmið hafa náðst

Fjöldi sýnatökustaða vegna mælinga á ósoni skal vera nægilegur til að unnt sé að fylgjast með þróun ósonmengunar og ganga úr skugga um hvort ákvæði í langtímamarkmiðum séu uppfyllt og auk þess skal styðjast við viðbótarmatsaðferðir, svo sem gerð reiknilíkans fyrir loftgæði og mælingar á köfnunarefnisdíoxíði á sama stað. Fækka má stöðvum í þéttbýli og á öðrum svæðum þannig að fjöldi þeirra verði þriðjungur þeirrar tölu sem tilgreind er í I. þætti. Ef upplýsingar frá föstum mælistöðvum eru einu upplýsingarnar skal halda úti a.m.k. einni vöktunarsstöð. Ef þetta verður til þess að engin mælistöð er lengur á tilteknu svæði þar sem viðbótarmat fer fram skal tryggja með samræmingu við fjölda stöðva á nærliggjandi svæðum að unnt sé að meta styrk ósons með tilliti til settra langtímamarkmiða. Fjöldi stöðva til mælinga á bakgrunnsstyrk í dreifbýli skal vera 1 á hverja 100 000 km².

VI. VIÐAUKI

MÆLINGAR Á FOREFNUM ÓSONS

Markmið

Meginmarkmið mælinga af þessum toga er að greina hvers kyns þróun í tengslum við forefni ósons, að kanna árangur af áætlunum sem miða að því að draga úr losun, kanna hvort upplýsingar um losun séu réttar og að tengja saman uppsprettur losunar og styrk mengunarefna.

Annað markmið er að auka skilning á myndun ósons og dreifingu forefna þess, svo og hvernig beita megi ljósefnafræðilegum reiknilíkönunum.

Efni

Mælingar á forefnum ósons skulu a.m.k. ná til köfnunarefnisoxíða og víðeigandi, rokgjarnra, lífrænna efnasambanda. Eftirfarandi er skrá yfir rokgjörn, lífræn efnasambönd sem mælt er með að verði mæld:

etan	1-búten	ísópren	etýlbensen
etýlen	trans-2-búten	n-hexan	m+p-xýlen
asetýlen	sis-2-búten	i-hexan	o-xýlen
própan	1,3-bútadíen	n-heptan	1,2,4-trímetylbensen
própen	n-pentan	n-oktan	1,2,3- trímetylbensen
n-bútan	i-pentan	i-oktan	1,3,5- trímetylbensen
i-bútan	1-penten	bensen	formaldehýð
	2-penten	tólúen	heildarvetniskolefni, önnur en metan

Tilvísunaraðferðir

Tilvísunaraðferðin, sem er tilgreind í tilskipun 1999/30/EB ⁽¹⁾ eða í síðari löggjöf bandalagsins, gildir um köfnunarefnisoxíð.

Hvert aðildarríki skal upplýsa framkvæmdastjórnina um þá aðferð sem það notaði við sýnatöku og mælingar á rokgjörnum, lífrænum efnasamböndum. Framkvæmdastjórnin skal láta fara fram samanburðarprófanir á aðferðum svo fljótt sem við verður komið og kanna möguleika á að ákvarða tilvísunaraðferðir vegna sýnatöku og mælinga á forefnum í því skyni að bæta samanburðarhæfi og nákvæmni mælinga í tengslum við endurskoðun þessarar tilskipunar í samræmi við 11. gr.

Staðsetning mælistöðva

Mælingar skulu einkum gerðar í þéttbýli og úthverfum við allar vöktunarstöðvar sem eru settar upp í samræmi við kröfur tilskipunar 96/62/EB og teljast heppilegar í tengslum við framangreind markmið um vöktun.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 163, 29.6.1999, bls. 41.

VII. VIÐAUKI

MARKMIÐ UM GÆÐI GAGNA OG SAMANTEKT Á NIÐURSTÖÐUM ÚR MATI Á LOFTGÆÐUM

I. Markmið um gæði gagna

Eftirfarandi markmið um gæði gagna, er varða leyfilega óvissu matsaðferða og lágmarkstímalengd og öflun mæligagna, eru sett til leiðbeiningar vegna áætlana um gæðatryggingu.

	Fyrir óson, NO og NO ₂
Samfelldar, fastar mælingar	
Óvissa í einstökum mælingum	15%
Lágmarksgagnaöflun	90% að sumri 75% að vetri
Leiðbeinandi mælingar	
Óvissa í einstökum mælingum	30%
Lágmarksgagnaöflun	90%
Lágmarkstímalengd	> 10% að sumri
Reiknilíkan	
Óvissa	
1 klst. meðaltal (að degi)	50%
8 klst. daglegt hámarksgildi	50%
Hlutlægt mat	
Óvissa	75%

Óvissan (á 95% öryggisbili) í mæliaðferðum verður metin í samræmi við meginreglur í „Guide to the Expression of Uncertainty in Measurement“ (ISO 1993) eða aðferðir skv. ISO-staðli 5725-1 „Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results“ (1994) eða samsvarandi staðli. Hundradshlutatölur um óvissu í töflunni eru gefnar upp sem meðalgildi einstakra mælinga á tímabilinu, sem markgildin og langtímamarkmiðin miðast við, með öryggisbilinu 95%. Túlka ber óvissu í tengslum við fastar mælingar þannig að þær gildi á styrksvæði viðkomandi viðmiðunargildis.

Óvissa, tengd reiknilíkönun og hlutlægu mati, er skilgreind sem hámarksfrávik mældra og reiknaðra gilda fyrir styrk á tímabilinu, sem útreikningar á viðeigandi viðmiðunarmörkum miðast við, án tillits til tímasetninga í framvindu.

„Tímalengd“ er skilgreind sem hundradshluti þess tíma sem miðað er við þegar styrkur mengunarefnis er mældur í tengslum við ákvörðun á markgildinu.

„Gagnaöflun“ er skilgreind sem hlutfall þess tíma, sem tækið skilar gildum gögnum, og þess tíma sem miðað er við þegar tölfraðilega færibreytan eða heildargildið er reiknað.

Kröfur um lágmarksgagnaöflun og lágmarkstímalengd ná ekki til gagna sem glatast vegna reglubundinnar kvörðunar eða eðlilegs viðhalds tækjabúnaðarins.

II. Niðurstöður úr mati á loftgæðum

Eftirfarandi upplýsinga skal afla fyrir svæði eða þéttbýlisstaði þar sem aukið er við mæligögn með upplýsingum, fengnum með öðrum hætti en með mælingum:

- lýsing á því mati sem fram fer,
- sérstakar aðferðir sem eru notaðar ásamt tilvísun í lýsingar á hverri aðferð,

- hvaðan gögn og upplýsingar eru fengin,
- lýsing á niðurstöðum, þ.m.t. óvissu, og síðast en ekki síst umfangi allra undirsvæða innan svæða eða þéttbýlisstaða þar sem styrkur er meiri en gildi í langtímamarkmiðum segja til um eða yfir markgildum,
- í tengslum við langtímamarkmið eða markgildi, sem eru sett til að vernda heilbrigði manna, skal gefa upp hvaða íbúar geta orðið fyrir váhrifum vegna styrks sem er yfir viðmiðunarmörkum.

Aðildarríkin skulu, þar sem því verður við komið, gera kort sem sýna styrkdreifingu innan hvers svæðis og þéttbýlisstaðar.

III. Stöðlun

Að því er varðar óson skal rúmmálið staðlað við eftirfarandi skilyrði hita og loftþrýstings: 293 K og 101,3 kPa. Að því er varðar köfnunarefnisoxíð gildir stöðlunin sem tilgreind er í tilskipun 1999/30/EB.

VIII. VIÐAUKI

TILVÍSUNARAÐFERÐ VIÐ GREINGU ÓSONS OG KVÖRDUN Á MÆLITÆKJUM FYRIR ÓSON

I. Tilvísunaraðferð við greiningu ósons og kvörðun á mælitækjum fyrir óson

- Greiningaraðferð: ljósmæling sem byggist á útfjólubláum geislum (ISO FDIS 13964),
- Kvörðunaraðferð: tilvísunarljósmælir fyrir útfjólublátt ljós (ISO FDIS 13964, VDI 2468, B1.6).

Staðlasamtök Evrópu (CEN) vinna nú að stöðlun þessarar aðferðar. Þegar Staðlasamtökin hafa birt viðkomandi staðal verður aðferðin og tæknin, sem þar er lýst, tilvísunar- og kvörðunaraðferðin í þessari tilskipun.

Aðildarríki er einnig heimilt að nota aðra aðferð, enda geti það sýnt fram að hún gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með framangreindu aðferðinni.

II. Tilvísunaraðferðir fyrir reiknilíkön að því er varðar óson

Ekki er unnt að tilgreina tilvísunaraðferðir fyrir reiknilíkön að svo stöddu. Hvers kyns breytingar, sem gerðar eru til að laga þennan lið að framförum á sviði vísinda og tækni, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 13. gr.

2004/EES/29/23	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/39/EB frá 10. júní 2002 um breytingu á tilskipun 97/67/EB með tilliti til þess að opna pósthjónustu bandalagsins enn frekar fyrir samkeppni.	207
2004/EES/29/24	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 484/2002 frá 1. mars 2002 um breytingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 881/92 og (EBE) nr. 3118/93 í því skyni að taka upp ökumannsvottorð	212
2004/EES/29/25	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1177/2002 frá 27. júní 2002 um tímabundnar varnarráðstafanir fyrir skipasmiðaiðnaðinn	218
2004/EES/29/26	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/84/EB frá 27. september 2001 um rétt höfundar til þóknunar við endursölu frumgerðar listaverks (fylgirétt)	221
2004/EES/29/27	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/14/EB frá 11. mars 2002 um almennan ramma um upplýsingamiðlun til launamanna og samráð við þá innan Evrópubandalagsins	226
2004/EES/29/28	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/371/EB frá 15. maí 2002 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir textílvörur og um breytingu á ákvörðun 1999/178/EB.	231
2004/EES/29/29	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/272/EB frá 25. mars 2002 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir hörð gólfefni	244
2004/EES/29/30	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/3/EB frá 12. febrúar 2002 um óson í andrúmslofti	259

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

3. Dómstóllinn